

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I (Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(2003/C 192 E/001)	P-0656/02 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Pienten ja keskisuurten yritysten arvonlisäveron määrittäminen arviolta Kreikassa (Täydentävä vastaus)	1
(2003/C 192 E/002)	E-0686/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kansallisen lainsäädännön vastaisen rakennustyön jatkaminen sen vuoksi, että yhteisö uhkaa keskeyttää tukien maksun myöhästelyiden vuoksi	2
(2003/C 192 E/003)	P-1326/02 esittäjä: Earl of Stockton komissiolle Aihe: Eurooppalainen pidätysmääräys	3
(2003/C 192 E/004)	E-1410/02 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla luvattoman valtiontuen vuoksi	4
(2003/C 192 E/005)	P-1490/02 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Viivästykset asiakirjojen toimittamisessa (MED-tapaus)	5
(2003/C 192 E/006)	E-1539/02 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Laiton puun tuonti	6
(2003/C 192 E/007)	P-1610/02 esittäjä: Samuli Pohjamo komissiolle Aihe: Rakennerahastojen maksatukset	7
(2003/C 192 E/008)	E-1621/02 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Vakaus- ja kasvusopimuksen tulkinta	8
(2003/C 192 E/009)	E-1656/02 esittäjä: Ioannis Souladakis komissiolle Aihe: Perusrakennehankkeita koskevien Cards-ohjelmien rahoitus	9
(2003/C 192 E/010)	P-1664/02 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan osanottajat (Täydentävä vastaus)	11
(2003/C 192 E/011)	E-1720/02 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Euroopan syyttäväviranomainen	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/012)	P-1726/02 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba i Böhm komissiolle Aihe: Arvonlisäveropetokset rautaromun kierrätyksen alalla	12
(2003/C 192 E/013)	E-1730/02 esittäjä: Karin Junker komissiolle Aihe: Uusiutuvien energialähteiden tukimahdollisuudet kehitysyhteistyössä	14
(2003/C 192 E/014)	E-1751/02 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Euroopan keskuspankin työntekijät	15
(2003/C 192 E/015)	E-1761/02 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Maatalouden kehityksen tukeminen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta	16
(2003/C 192 E/016)	E-1766/02 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Euroopan puolustusmenovähennysten vaikutukset EU:n ja USA:n suhteisiin	16
(2003/C 192 E/017)	E-1781/02 esittäjä: Luciano Caveri komissiolle Aihe: Lentoturvallisuus	17
(2003/C 192 E/018)	P-1806/02 esittäjä: Gianfranco Dell'Alba komissiolle Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Kambodžassa	19
(2003/C 192 E/019)	E-1810/02 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ihmiskauppa Bosniassa	20
(2003/C 192 E/020)	E-1812/02 esittäjä: Alexandros Alavanos, Pedro Marset Campos ja Feleknas Uca komissiolle Aihe: Kirjailijan vainoaminen Turkissa	21
(2003/C 192 E/021)	E-1819/02 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Indonesia	22
(2003/C 192 E/022)	E-1850/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Yhteisön kalastuslainsäädännön yhdenmukaisuuden puute	23
(2003/C 192 E/023)	E-1851/02 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Komission pankkitilit	24
(2003/C 192 E/024)	E-1860/02 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Tiedotuskampanja unionin laajentumisesta	27
(2003/C 192 E/025)	E-1896/02 esittäjä: Piia-Noora Kauppi komissiolle Aihe: Tieteellisen komitean riippumattomuus ja puolueettomuus	28
(2003/C 192 E/026)	E-1917/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Viivästykset Madeiran banaanin tuotantoa koskevan yhteisön tuen maksamisessa	29
(2003/C 192 E/027)	E-1926/02 esittäjä: Giorgio Celli komissiolle Aihe: Yhteisön tärkeinä pitämällä alueilla Parco d'Abruzzossa Italiassa toteutettava hiihtokeskushanke	30
(2003/C 192 E/028)	E-1930/02 esittäjä: Françoise Grossetête komissiolle Aihe: Lehtien hintaerot	32
(2003/C 192 E/029)	E-1934/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Sveitsin väliset sopimukset	33
(2003/C 192 E/030)	E-1937/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Albanian kreikkalaiset	34
(2003/C 192 E/031)	E-1946/02 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Vaarallisten teollisuusjätteiden käsittely	35
(2003/C 192 E/032)	E-1955/02 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: EU:n ja Japanin väliset suhteet	36
(2003/C 192 E/033)	E-1956/02 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: KEDO (Korean niemimaan energiakehitysjärjestö)	36

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/034)	E-1957/02 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Tavaroiden tuonti EU:hun	37
(2003/C 192 E/035)	P-1984/02 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Valmistelukunnan rahoitus (Täydentävä vastaus)	37
(2003/C 192 E/036)	E-1991/02 esittäjä: Michael Gahler, Christopher Heaton-Harris, Neil Parish, Lennart Sacrédeus ja Charles Tannock komissiolle Aihe: Tiettyjä Mugaben hallinnon jäseniä vastaan suunnatut ankarat pakotteet	38
(2003/C 192 E/037)	P-2010/02 esittäjä: Patsy Sörensen komissiolle Aihe: Romaniaisten alaikäisten käännättäminen takaisin	39
(2003/C 192 E/038)	E-2018/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Laivojen kulun jatkuvat esteet Tonavalla vuoden 1999 sodan seurauksena Serbiassa	40
(2003/C 192 E/039)	E-2031/02 esittäjä: Emilia Müller komissiolle Aihe: Kaukoliikennelinja-autojen painorajojen ylitykset	42
(2003/C 192 E/040)	E-2047/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Öljyn ja energian kulutus	43
(2003/C 192 E/041)	E-2051/02 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Eläinkokeet ja eläintensuojelu	43
(2003/C 192 E/042)	E-2056/02 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Kosmeettisten valmisteiden testaaminen eläimillä	44
(2003/C 192 E/043)	P-2066/02 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Kreikan kansalaisten epäyhtäläinen kohtelu suorittamatta olevan asepalveluksen suhteen	45
(2003/C 192 E/044)	E-2067/02 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Itä-turkestanilaisen Rebiya Kadeerin tapaus	46
(2003/C 192 E/045)	E-2070/02 esittäjä: Bob van den Bos ja Lousewies van der Laan komissiolle Aihe: Liittymissopimus	47
(2003/C 192 E/046)	E-2084/02 esittäjä: María Izquierdo Rojo komissiolle Aihe: Lasten adoptioita koskevien hakemusten käsittelyn jatkuvat viivästymiset Andhra Pradeshissa (Intia)	48
(2003/C 192 E/047)	E-2088/02 esittäjä: Bob van den Bos komissiolle Aihe: Orjuus	49
(2003/C 192 E/048)	E-2095/02 esittäjä: Michiel van Hulsten ja Diana Wallis komissiolle Aihe: Käännöspalveluiden puitesopimukset	50
(2003/C 192 E/049)	E-2110/02 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Kreikkaa koskevien tilastotietojen puuttuminen	51
(2003/C 192 E/050)	E-2160/02 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Euro ja pyöristetyt hinnat	52
(2003/C 192 E/051)	E-2167/02 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tapaturmat yhteisön kalastusaluksilla	53
(2003/C 192 E/052)	E-2201/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Direktiivin 89/48/ETY täytäntöönpano käytännössä	54
(2003/C 192 E/053)	P-2211/02 esittäjä: Joaquim Miranda komissiolle Aihe: Vakaus- ja kasvusopimus	55
(2003/C 192 E/054)	E-2294/02 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Via Baltica -moottoritien rahoitus Puolassa	56
(2003/C 192 E/055)	E-2306/02 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Lääkelainsäädännön tarkistaminen ja geneeriset lääkkeet	57
(2003/C 192 E/056)	E-2326/02 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Yhteisön toimivalta suojelutoimissa	58

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/057)	E-2350/02 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Monivammaiset lapset	59
(2003/C 192 E/058)	E-2386/02 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Lääkkeiden suoraan mainontaan liittyvät riskit	60
(2003/C 192 E/059)	E-2396/02 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Yhteistyö Iranin viranomaisten kanssa huumeiden salakuljetuksen torjumiseksi	61
(2003/C 192 E/060)	E-2447/02 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Yksin työskentelevien suojeleminen	62
(2003/C 192 E/061)	P-2457/02 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Täsmennys kirjalliseen kysymykseen P-2104/02 "Oikeusvaltion ja kansanvallan periaatteiden rikkominen Italiassa – Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 ja 7 artikla" annettuun vastaukseen	63
(2003/C 192 E/062)	E-2497/02 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Lehdistösensuuri Ruotsissa	64
(2003/C 192 E/063)	P-2502/02 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Kansainvälinen rikostuomioistuin	65
(2003/C 192 E/064)	E-2551/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Ongelmien lisääntyminen asuntomarkkinoilla vallitsevan eriarvoisuuden takia Alankomaita ympäröivillä rajavyöhykkeillä seurauksena asuntojen erilaisesta verotuksesta	65
(2003/C 192 E/065)	E-2566/02 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Afganistanin pakolaisten joukkopaluu	67
(2003/C 192 E/066)	E-2581/02 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Morrazon moottoritie Galiciassa (Täydentävä vastaus)	67
(2003/C 192 E/067)	E-2625/02 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: Postipalveluiden arvonlisävero	68
(2003/C 192 E/068)	E-2626/02 esittäjä: Klaus-Heiner Lehne komissiolle Aihe: Sitruunatejuomien valmistukseen käytettävien sokeria sisältävien jauheiden tullitariffiluokitus	69
(2003/C 192 E/069)	E-2636/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Kristillisten yhteisöjen vainoaminen Indonesiassa	70
(2003/C 192 E/070)	P-2697/02 esittäjä: Dominique Souchet komissiolle Aihe: Ravintolatoiminnan alennettu arvonlisävero	72
(2003/C 192 E/071)	E-2721/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Komission jäsen Pattenin Albaniaa koskevat näkemykset	73
(2003/C 192 E/072)	E-2740/02 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Ateenan lentokenttä	73
(2003/C 192 E/073)	E-2767/02 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: CELEX – Kansalaisten oikeus tutustua Euroopan unionin toimintaa ja lainsäädäntöä koskeviin tietoihin . . .	74
(2003/C 192 E/074)	E-2776/02 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Kalastusalus Viduidon pidättäminen	75
(2003/C 192 E/075)	E-2781/02 esittäjä: Jan Mulder komissiolle Aihe: Kaliningrad ja unionin taloudellisten etujen suojaaminen	75
(2003/C 192 E/076)	P-2796/02 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Itä-Timor-tuen arviointi	76
(2003/C 192 E/077)	E-2821/02 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Langattomien puhelimien säteily	77
(2003/C 192 E/078)	E-2836/02 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: EU:n patenttia koskeva uusi sääntely	78

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/079)	E-2837/02 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Direktiivin 2000/35/EY soveltamisaste	79
(2003/C 192 E/080)	E-2845/02 esittäjä: Marco Pannella komissiolle Aihe: Vuoristolaiset uusien vainojen kohteina Kambodžassa ja Vietnamsissa	81
(2003/C 192 E/081)	E-2854/02 esittäjä: Marco Pannella komissiolle Aihe: Toimittaja Nguyen Vu Binh uudelleen vangitseminen	82
(2003/C 192 E/082)	E-2886/02 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Sanomalehtien hinnat	83
(2003/C 192 E/083)	E-2890/02 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Pohjois-Korean kansalaisen ja tämän tulkin pidätys Kiinassa	84
(2003/C 192 E/084)	E-2930/02 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Kirjekyyhkysten lääkkeet	84
(2003/C 192 E/085)	E-2936/02 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Euroopan komission Alankomaiden hallituksen pyynnöstä toukokuussa 2002 laatima selvitys Puolan investointi-ilmapiiiristä	85
(2003/C 192 E/086)	E-2954/02 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Komission tilit liikepankeissa	86
(2003/C 192 E/087)	E-2968/02 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Avoin kilpailu KOM/A/6/01 – Hallintovirkamiehet (A7/A6) ulkosuhteiden alalla ja kehitysavun alalla (Täydentävä vastaus)	88
(2003/C 192 E/088)	E-3004/02 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Uhrin oikeusturva, kansalaisten liikkuvuus ja raiskausten uhrin EU:ssa	88
(2003/C 192 E/089)	E-3031/02 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Mohamed Kamel Hamzaouin erittäin huolestuttava tila	90
(2003/C 192 E/090)	E-3046/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Julkisen velan käsite Portugalissa	91
(2003/C 192 E/091)	E-3057/02 esittäjä: Klaus-Heiner Lehne komissiolle Aihe: Moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetus	91
(2003/C 192 E/092)	E-3063/02 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Pankkimaksut	93
(2003/C 192 E/093)	E-3066/02 esittäjä: Terence Wynn komissiolle Aihe: Moottoriurheilukilpailut ja EU:n lainsäädäntö	94
(2003/C 192 E/094)	E-3123/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Väestökirjanpidon ja oleskelulupien keskinäinen korvaavuus EU:n jäsenvaltioiden välillä sisärajat ylittävien muuttojen helpottamiseksi	95
(2003/C 192 E/095)	E-3141/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Turvapaikka-anomusten käsittely EU:n jäsenvaltioissa ja tavoiteluvut – turvapaikanhakijoiden hyväksyminen, vastaanottaminen ja käännähtäminen riippumatta pakenemisen syistä	96
(2003/C 192 E/096)	E-3153/02 esittäjä: Hélène Flautre, Bart Staes ja Jan Dhaene komissiolle Aihe: Rajat ylittävä PCB-saaste	98
(2003/C 192 E/097)	E-3159/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Tehokkaimpien yrityspetoksia torjuvien keinojen soveltaminen EU:ssa ja sen ulkopuolella toimiviin, pörssinoteerattuihin yrityksiin	99
(2003/C 192 E/098)	P-3171/02 esittäjä: Werner Langen komissiolle Aihe: Yksityisten hallintoyhtiöiden Saksassa saama vapautus arvonlisäverosta	101
(2003/C 192 E/099)	E-3176/02 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Velkaantuminen ja kasvu- ja vakaussopimus	101

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/100)	P-3185/02 esittäjä: Alejo Vidal-Quadras Roca komissiolle Aihe: Suurten liikehuoneistojen käyttämää pinta-alaa koskeva itsehallintoyhteisön vero	102
(2003/C 192 E/101)	E-3272/02 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Vilpilliseltä kilpailulta suojautuminen Internetissä – aluetunnusten rohuaminen	104
(2003/C 192 E/102)	P-3281/02 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Elektroniset pelit	105
(2003/C 192 E/103)	E-3309/02 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisiin kohdistuneet väkivaltaisuudet turkkilaisella jalkapallokentällä	106
(2003/C 192 E/104)	E-3315/02 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Lainaennusteet	107
(2003/C 192 E/105)	E-3363/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Portugalin tilanteen selvittäminen	108
(2003/C 192 E/106)	E-3387/02 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Matkapuhelimien tukiasemien antennit	108
(2003/C 192 E/107)	E-3407/02 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Avoimuus ja tiedonsaanti julkisista tarjouskilpailuista	110
(2003/C 192 E/108)	E-3408/02 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Naisten suojeleminen ympärileikkaukselta Euroopan unionissa	112
(2003/C 192 E/109)	E-3409/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Kosmetiikkadirektiivin muuttaminen seitsemännen kerran	113
(2003/C 192 E/110)	E-3435/02 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Lazion alueen maanjäristysriskien ehkäiseminen	114
(2003/C 192 E/111)	E-3441/02 esittäjä: Marco Cappato komissiolle Aihe: Henkilötietojen vaihto Europolin ja Yhdysvaltojen välillä	115
(2003/C 192 E/112)	E-3456/02 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Moottoriurheilulisenssien tunnustaminen EU:ssa	116
(2003/C 192 E/113)	E-3471/02 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Fiumicinon kunnan kylille (Aranova, Fregene, Focene, Maccarese, Palidoro, Passoscuro, Torrimpietra) myönnettyjen varojen hallinnointi	116
(2003/C 192 E/114)	P-3498/02 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Vetoamus nro 566/2000	118
(2003/C 192 E/115)	E-3508/02 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Fiatin työntekijöiden suojattomuus suhteessa Opel'n työntekijöihin	118
(2003/C 192 E/116)	E-3519/02 esittäjä: Ursula Schleicher komissiolle Aihe: Eurooppalaisten poliittisten puolueiden säännöt ja rahoitus	119
(2003/C 192 E/117)	E-3531/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Aikaisempien menojen määrä Portugalin vuoden 2002 talousarviossa	120
(2003/C 192 E/118)	E-3532/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Budjettialijäämien epätavalliset piirteet	120
(2003/C 192 E/119)	E-3533/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Portugalin talousarviota koskeva tiedon puute	121
(2003/C 192 E/120)	P-3549/02 esittäjä: Benedetto Della Vedova komissiolle Aihe: Helmikuun 3 päivänä 1963 annetun lain nro 69 yhteensopivuus EY:n perustamissopimuksessa taatun oikeuden kanssa, joka koskee työntekijöiden vapaata liikkuvuutta Euroopan yhteisön sisällä (Täydentävä vastaus)	122
(2003/C 192 E/121)	E-3579/02 esittäjä: Toine Manders komissiolle Aihe: Valtiontuki ammattilaisjalkapalloseuroille	123

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/122)	E-3602/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Uusi rahasto saastumisen uhreille maksettavia korvauksia varten	124
(2003/C 192 E/123)	E-3603/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Euroopan unioni meriturvallisuuden kärjessä	124
(2003/C 192 E/124)	E-3604/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Prestige-aluksen valvonta satamissa Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3602/02, E-3603/02 ja E-3604/02	125 125
(2003/C 192 E/125)	P-3642/02 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Apostolos Mangourasin pidättäminen	126
(2003/C 192 E/126)	E-3653/02 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Öljytuhot Galiciassa: yksirunkoisia aluksia koskevat rajoitukset	126
(2003/C 192 E/127)	E-3657/02 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Öljytuhot Galiciassa: Finisterren merikäytävän siirtäminen Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3653/02 ja E-3657/02	127 127
(2003/C 192 E/128)	E-3680/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Zimbabwe	128
(2003/C 192 E/129)	E-3681/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Zimbabwe	128
(2003/C 192 E/130)	E-3682/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Salomonsaaret	128
(2003/C 192 E/131)	E-3683/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Salomonsaaret	128
(2003/C 192 E/132)	E-3684/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Seychellit	129
(2003/C 192 E/133)	E-3685/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Seychellit	129
(2003/C 192 E/134)	E-3686/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Senegal	129
(2003/C 192 E/135)	E-3687/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Senegal	129
(2003/C 192 E/136)	E-3688/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: São Tomé ja Príncipe	129
(2003/C 192 E/137)	E-3689/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: São Tomé ja Príncipe	130
(2003/C 192 E/138)	E-3690/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Samoa	130
(2003/C 192 E/139)	E-3691/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Samoa	130
(2003/C 192 E/140)	E-3692/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Saint Vincent ja Grenadiinit	130
(2003/C 192 E/141)	E-3693/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Saint Vincent ja Grenadiinit	130
(2003/C 192 E/142)	E-3694/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Saint Lucia	131
(2003/C 192 E/143)	E-3695/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Saint Lucia	131

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2003/C 192 E/144)	E-3696/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Togo	131
(2003/C 192 E/145)	E-3697/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Togo	131
(2003/C 192 E/146)	E-3698/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Tansania	131
(2003/C 192 E/147)	E-3699/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Tansania	132
(2003/C 192 E/148)	E-3700/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Swazimaa	132
(2003/C 192 E/149)	E-3701/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Swazimaa	132
(2003/C 192 E/150)	E-3702/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Suriname	132
(2003/C 192 E/151)	E-3703/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Suriname	132
(2003/C 192 E/152)	E-3704/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Sudan	133
(2003/C 192 E/153)	E-3705/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Sudan	133
(2003/C 192 E/154)	E-3706/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Etelä-Afrikka	133
(2003/C 192 E/155)	E-3707/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Etelä-Afrikka	133
(2003/C 192 E/156)	E-3708/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Uganda	133
(2003/C 192 E/157)	E-3709/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Uganda	134
(2003/C 192 E/158)	E-3710/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe:ambia	134
(2003/C 192 E/159)	E-3711/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe:ambia	134
(2003/C 192 E/160)	E-3712/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Sierra Leone	134
(2003/C 192 E/161)	E-3713/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Sierra Leone	134
(2003/C 192 E/162)	E-3714/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Somalia	135
(2003/C 192 E/163)	E-3715/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Somalia	135
(2003/C 192 E/164)	E-3716/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Tonga	135
(2003/C 192 E/165)	E-3717/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Tonga	135
(2003/C 192 E/166)	E-3718/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Tuvalu	135

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/167)	E-3719/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Tuvalu	136
(2003/C 192 E/168)	E-3720/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Trinidad ja Tobago	136
(2003/C 192 E/169)	E-3721/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Trinidad ja Tobago	136
(2003/C 192 E/170)	E-3722/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Vanuatu	136
(2003/C 192 E/171)	E-3723/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Vanuatu	136
(2003/C 192 E/172)	E-3724/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Tšad	137
(2003/C 192 E/173)	E-3725/02 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Tšad Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3680/02, E-3681/02, E-3682/02, E-3683/02, E-3684/02, E-3685/02, E-3686/02, E-3687/02, E-3688/02, E-3689/02, E-3690/02, E-3691/02, E-3692/02, E-3693/02, E-3694/02, E-3695/02, E-3696/02, E-3697/02, E-3698/02, E-3699/02, E-3700/02, E-3701/02, E-3702/02, E-3703/02, E-3704/02, E-3705/02, E-3706/02, E-3707/02, E-3708/02, E-3709/02, E-3710/02, E-3711/02, E-3712/02, E-3713/02, E-3714/02, E-3715/02, E-3716/02, E-3717/02, E-3718/02, E-3719/02, E-3720/02, E-3721/02, E-3722/02, E-3723/02, E-3724/02 ja E-3725/02 . . .	137
(2003/C 192 E/174)	P-3775/02 esittäjä: António Campos komissiolle Aihe: Yhteinen maatalouspolitiikka (Täydentävä vastaus)	138
(2003/C 192 E/175)	E-3797/02 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Egnatia-valtaväylää koskevat tutkimukset	139
(2003/C 192 E/176)	E-3834/02 esittäjä: Philip Bushill-Matthews komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Intiassa	140
(2003/C 192 E/177)	P-3853/02 esittäjä: Francesco Fiori komissiolle Aihe: Grana Padano -juuston vienti Sveitsiin (Täydentävä vastaus)	141
(2003/C 192 E/178)	E-3871/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Kaatopaikan rakentaminen	142
(2003/C 192 E/179)	E-3881/02 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosten rakentamista koskeva yhteisön tuki	143
(2003/C 192 E/180)	P-3905/02 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Oikeusvaltion palauttaminen Kongon demokraattiseen tasavaltaan	144
(2003/C 192 E/181)	E-3915/02 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Rahoitustuki Latinalaiselle Amerikalle	145
(2003/C 192 E/182)	E-3919/02 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Euroopan satelliittivirasto	146
(2003/C 192 E/183)	P-0027/03 esittäjä: Charles Pasqua komissiolle Aihe: Jogurtin nimisuoja	147
(2003/C 192 E/184)	E-0030/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikan sähkölaitos ja uusien sähköntuotantoyksiköiden rakentaminen	148
(2003/C 192 E/185)	E-0042/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Toimintojen siirtäminen, uudelleenjärjestely ja työpaikkojen säilyttäminen	149
(2003/C 192 E/186)	E-0051/03 esittäjä: Struan Stevenson komissiolle Aihe: Reseptilääkkeiden väärinkäyttö	150

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/187)	E-0056/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus ja Portugalin ja Espanjan laivastojen oikeudellinen asema	152
(2003/C 192 E/188)	E-0058/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Maatalous- ja kalastusasioista vastaava komission jäsen Franz Fischler ja suhteellisen vakauden periaate yhteisessä kalastuspolitiikassa	153
(2003/C 192 E/189)	E-0085/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Yritysten siirtyminen toiseen paikkaan	153
(2003/C 192 E/190)	E-0088/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Virkamiesten eläkkeisiin sovellettavat korjauskertoimet	155
(2003/C 192 E/191)	E-0094/03 esittäjä: Laura González Álvarez komissiolle Aihe: Castril-joen juoksuttaminen Jabalcónin kanavaan Granadassa (Espanja)	156
(2003/C 192 E/192)	E-0135/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Kap Verden välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö	157
(2003/C 192 E/193)	E-0137/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Norsunluurannikon välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö	158
(2003/C 192 E/194)	E-0138/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Venäjän federaation välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö	158
(2003/C 192 E/195)	E-0143/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Päiväntasaajan Guinean välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö	159
(2003/C 192 E/196)	E-0144/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Mauritiuksen välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö	159
(2003/C 192 E/197)	E-0150/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Mauritanian välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö	160
(2003/C 192 E/198)	E-0161/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ateenassa sijaitsevan Filopappos-kukkulan aitaaminen	161
(2003/C 192 E/199)	E-0189/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Amerikkalaisten aloitteet Kaspianmeren maiden öljyvarojen saamiseksi käyttöön	162
(2003/C 192 E/200)	P-0214/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Tunisian taloudellinen ja rahoitustilanne	163
(2003/C 192 E/201)	E-0241/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikan alueellisista toimintaohjelmista pienille ja keskipuurille jalostus- ja matkailuyrityksille myönnetty rahoitus	165
(2003/C 192 E/202)	E-0268/03 esittäjä: Massimo Carraro komissiolle Aihe: Kanin aivoista tehty jauhe	165
(2003/C 192 E/203)	E-0283/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Eurooppalainen näkökykyä käsittelevä paneeli	166
(2003/C 192 E/204)	E-0295/03 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Pähkinäviljelmien tilanne Kataloniassa	167
(2003/C 192 E/205)	E-0296/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Entinen komission jäsen Edith Cresson	168
(2003/C 192 E/206)	E-0300/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Laivojen romuttamo Guinea-Bissaun rannikon edustalle	169
(2003/C 192 E/207)	E-0328/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Oliiviteemaan keskittyvät kulttuuritapahtumat	170
(2003/C 192 E/208)	E-0330/03 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Komissaarien eläkkeet	170
(2003/C 192 E/209)	E-0336/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Yhteisen maatalouspolitiikan väliarvioinnin taloudelliset vaikutukset	171

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/210)	E-0343/03 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal komissiolle Aihe: Verotukselliset ja sosiaaliset haitat tietyillä raja-alueilla Euroopan unionin sisällä	172
(2003/C 192 E/211)	P-0347/03 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Attiki Odos -moottoritie	173
(2003/C 192 E/212)	P-0350/03 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Euroopan yhteisöjen virkamiesten eläkkeisiin sovellettavan korjauskertoimen aiheuttamat talousarvio-kustannukset	174
(2003/C 192 E/213)	E-0354/03 esittäjä: Anne Jensen komissiolle Aihe: Komission tulevat aloitteet	175
(2003/C 192 E/214)	E-0366/03 esittäjä: Luciano Caveri komissiolle Aihe: Rautatietunneleita koskeva direktiivi	177
(2003/C 192 E/215)	E-0374/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat	177
(2003/C 192 E/216)	E-0375/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat	178
(2003/C 192 E/217)	E-0377/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat	178
(2003/C 192 E/218)	E-0378/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat	179
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0374/03, E-0375/03, E-0377/03 ja E-0378/03	179
(2003/C 192 E/219)	E-0376/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat	180
(2003/C 192 E/220)	E-0390/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Työkokemuksen hankintaa koskevat ohjelmat ja työtä koskevat oikeudet	181
(2003/C 192 E/221)	E-0392/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Vankilaan 11 vuodeksi tuomitun uiguurin Tohti Tunyazin tilanne	182
(2003/C 192 E/222)	P-0396/03 esittäjä: Hugues Martin komissiolle Aihe: EU:n ja Chilen assosiaatiosopimus	183
(2003/C 192 E/223)	E-0398/03 esittäjä: Karl von Wogau komissiolle Aihe: Muiden kuin kreikkalaisten sukelluksenopettajien työmahdollisuudet ja muiden kuin kreikkalaisten EU-kansalaisten sukellusluvat Kreikassa	184
(2003/C 192 E/224)	E-0400/03 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Epäoikeudenmukaiset tuot	186
(2003/C 192 E/225)	E-0428/03 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Sosiaalilauseke kansainvälisissä kalastussopimuksissa	186
(2003/C 192 E/226)	E-0447/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Teollisen kalastuksen vaikutukset lintukantaan	187
(2003/C 192 E/227)	E-0451/03 esittäjä: Dorette Corbey komissiolle Aihe: Eläinjauhon käyttö	188
(2003/C 192 E/228)	P-0456/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikan tietoyhteiskunta-alan toimintaohjelman viivästyminen	189
(2003/C 192 E/229)	E-0460/03 esittäjä: Bernd Lange komissiolle Aihe: Raskaiden ajoneuvojen päästönormien noudattaminen (direktiivi 1999/96/EY)	189
(2003/C 192 E/230)	E-0463/03 esittäjä: Kyösti Virrankoski komissiolle Aihe: Espanjan ja Marokon välinen kalastussopimus	191
(2003/C 192 E/231)	E-0470/03 esittäjä: Dorette Corbey ja Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Legionella	192

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/232)	E-0489/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Vastasyntyneiden DNA:n rekisteröinti	193
(2003/C 192 E/233)	E-0497/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Anaboliset aineet ja lasten terveys	193
(2003/C 192 E/234)	E-0508/03 esittäjä: Laura González Álvarez komissiolle Aihe: Eläinten suojelu kuljetusten aikana Espanjassa	194
(2003/C 192 E/235)	E-0525/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: BAWOn tehtaan sulkeminen Portugalissa	195
(2003/C 192 E/236)	P-0527/03 esittäjä: Norbert Glante komissiolle Aihe: Palladium-ohjelmistokomponenttien ja TPM-mikroprosessorien (Trusted Platform Module) tuonti markkinoille	196
(2003/C 192 E/237)	P-0531/03 esittäjä: Theresa Zabell komissiolle Aihe: Kansainvälinen lisenssi EU:n alueella käytäviä rallikilpailuja varten	196
(2003/C 192 E/238)	E-0534/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Lentolippujen ostaminen on täyttä pilaa! Milloin EU aikoo tehdä asialle jotakin?	197
(2003/C 192 E/239)	E-0535/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Työaika ja Simap-tuomio	199
(2003/C 192 E/240)	P-0546/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Kolmas Kreikan kansallisen ensiapukeskuksen helikopterin maahansyöksy	199
(2003/C 192 E/241)	P-0551/03 esittäjä: Jean-Maurice Dehousse komissiolle Aihe: Eri kielten käyttö liittymisneuvotteluissa	200
(2003/C 192 E/242)	E-0552/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Slovakian työoikeus — EU:n säännösten rikkominen	201
(2003/C 192 E/243)	E-0564/03 esittäjä: Frédérique Ries komissiolle Aihe: Ehdotus lasten lääkkeitä koskevaksi asetukseksi	202
(2003/C 192 E/244)	P-0626/03 esittäjä: Peter Liese komissiolle Aihe: Komission ehdotus lapsille tarkoitettujen lääkkeiden sääntelemiseksi	202
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0564/03 ja P-0626/03	202
(2003/C 192 E/245)	E-0582/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Syöpää aiheuttavan painekyllästetyn puun hävittäminen uusia käyttötarkoituksia koskevan kiellon jälkeen ja käytetyn materiaalin luokittelu vaaralliseksi jätteeksi	203
(2003/C 192 E/246)	E-0603/03 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Junaliikennettä koskeva tarjouskilpailu Tanskassa	205
(2003/C 192 E/247)	E-0605/03 esittäjä: Bárbara Dührkop Dührkop komissiolle Aihe: Kielellistä monimuotoisuutta edistävän viraston perustaminen	206
(2003/C 192 E/248)	E-0606/03 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal komissiolle Aihe: Katalaanin- ja baskinkielisten televisiolähetysten katsominen Ranskassa	207
(2003/C 192 E/249)	P-0615/03 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Yhteisten markkinajärjestelyiden uudelleentarkastelua koskevat ehdotukset	207
(2003/C 192 E/250)	E-0618/03 esittäjä: Dagmar Roth-Behrendt ja Christa Prets komissiolle Aihe: Sukellustaulukoiden erilaisuus ja sukeltajien turvallisuuden vaarantuminen	208
(2003/C 192 E/251)	P-0625/03 esittäjä: Michael Cashman komissiolle Aihe: EU-lainsäädännön täytäntöönpano	209
(2003/C 192 E/252)	P-0712/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Syrjinnän vastaisen lainsäädännön täytäntöönpano	210
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-0625/03 ja P-0712/03	210
(2003/C 192 E/253)	E-0630/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Kreikkalainen koulutus	210

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2003/C 192 E/254)	E-0631/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Ammattikoulutuksesta vastaava järjestö	212
(2003/C 192 E/255)	E-0647/03 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Homeopaattisten lääkkeiden rekisteröintivelvollisuus	213
(2003/C 192 E/256)	E-0693/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Ulkomaisten tutkintotodistusten tunnustamisesta vastaava elin kieltäytyy tunnustamasta eurooppalaista tutkintotodistusta	214
(2003/C 192 E/257)	E-0711/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Malpensas lentokentän laajentaminen	215
(2003/C 192 E/258)	P-0750/03 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle Aihe: Euroopan unionin kodittomat	216
(2003/C 192 E/259)	P-0753/03 esittäjä: María Rodríguez Ramos komissiolle Aihe: Kastiliassa ja Leónissa täytäntöönpantu 70 nautaeläimen lopettaminen ampumalla	217
(2003/C 192 E/260)	P-0754/03 esittäjä: Philip Bushill-Matthews komissiolle Aihe: Krysiotiliasbesti	218
(2003/C 192 E/261)	E-0783/03 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Yhtenäismarkkinat	219
(2003/C 192 E/262)	E-0795/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Eurooppalaisten kansalaisten henkilötiedot	219
(2003/C 192 E/263)	E-0844/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Yrityskonsultointisopimukset	220
(2003/C 192 E/264)	P-0849/03 esittäjä: Encarnación Redondo Jiménez komissiolle Aihe: Yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisen vaikutukset perunantuotantoon	221
(2003/C 192 E/265)	E-0852/03 esittäjä: Christos Folias komissiolle Aihe: Julkiset sopimukset	222
(2003/C 192 E/266)	E-0914/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Eurooppa-neuvoston kokous Sevillassa	222
(2003/C 192 E/267)	E-0929/03 esittäjä: Jorge Moreira Da Silva komissiolle Aihe: Legioonalaistauti	223

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(2003/C 192 E/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0656/02**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle***(1. maaliskuuta 2002)*

Aihe: Pienten ja keski suurten yritysten arvonlisäveron määrittäminen arviolta Kreikassa

Lain 2753/99 6 artiklassa säädetään, että pienten ja keski suurten yritysten on joka kolmas toimintavuosi, vuodesta 1999 alkaen, verrattava toteutuneita bruttotuloja niiden tulojen loppusummaan, jotka kertyvät kirjanpidon ulkopuolella, ja jos bruttotulot ovat pienempiä, yritysten on maksettava arvonlisäveroa, joka määritetään tulojen eron mukaan.

Kreikan pk-yritysten edustajien mielestä tämä säädös on epäoikeudenmukainen, koska sen nojalla määrätään arvonlisäveroja maksettaviksi taannehtivasti ja veroja maksetaan arviolta määritetyn myynnin perusteella.

Katsooko komissio, että kyseessä on todellakin arvonlisäveron määrittäminen arviolta? Katsooko se, että tällainen määritelmä on yhteisön lainsäädännön mukainen?

**Frits Bolkesteinin komission puolesta antama
täydentävä vastaus***(4. joulukuuta 2002)*

Komissio on saanut äskettäin Kreikan viranomaisilta tiedot, joiden avulla se voi vastata parlamentin jäsenen kysymykseen siitä, onko Kreikan laki 2753/1999 yhdenmukainen arvonlisäveroa koskevan yhteisön lainsäädännön kanssa.

Ilmeisesti tämän lain ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan tarkoituksena on antaa tietämyksellisesti yrityksille mahdollisuus oikaista toteamansa liikevaihdon ja myynnin väliset epä johdonmukaisuudet siten, että ne maksavat lisäveroa ilman sakkoseuraamuksia. Yritys voi myös olla käyttämättä tällaista "itsevalvontaa"; tällöin siihen kohdistetaan tavanomaiset tarkastukset, joista voi seurata merkittävien verorikkomusten ilmetessä jopa 300 prosentin veronkorotuksia.

Komissio katsoo, että nämä toimenpiteet perustuvat valvontamenetelmiin ja veron perusteen toteamis-
menetelmiin; komission mielestä veron perusteen määrään ei voi vaikuttaa se, kumman menetelmän yritys
valitsee. Tämän vuoksi Kreikan laki 2753/1999 ei näyttäisi olevan ristiriidassa yhteisön arvonlisäveroa
koskevan lainsäädännön kanssa.

(2003/C 192 E/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0686/02**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(11. maaliskuuta 2002)

Aihe: Kansallisen lainsäädännön vastaisen rakennustyön jatkaminen sen vuoksi, että yhteisö uhkaa keskeyttää tukien maksun myöhästelyiden vuoksi

1. Voiko komissio vahvistaa, että se on hyväksynyt 4,5 miljoonan euron tuen kolmannen merisataman rakentamiseksi Alankomaissa sijaitsevan Ijmuidenin kaupungin sulkualueen ulkopuolelle Alankomaiden julkisten töiden ja liikenneministeriön myöntämän 5 miljoonan euron tuen lisäksi?
2. Onko komissio tietoinen, että tämän hankkeen aikana vuonna 2001 on rakennus- ja ympäristölainsäädäntöä rikottu monta kertaa, koska esimerkiksi jätelietettä on kerätty ilman aikaisemmin annettua lupaa ja laitonta ruoppausjätettä kaadettu mereen, mutta että tähän asian tilaan ei puututtu elokuussa 2001 tavanomaiseen tapaan keskeyttämällä työt, koska ministeriön tarkastusviraston mukaan se voisi johtaa komissiolta saatavan huomattavan tuen tyrehtymiseen tälle tuelle asetetun tiukan toteuttamisaikataulun ylittämisen seuraamuksena.
3. Onko tavanomaista, että kiistanalaisia hankkeita, jotka olisi keskeytettävä tai lykättävä kansallisten tai alueellisten määräysten perusteella, jatketaan vain siitä syystä, että myöhästymisen johdosta ylitetään yhteisön varoista myönnettävien tukien saamisen ehdoksi asetetut määräajat?
4. Onko komissio valmis ryhtymään toimiin varmistaakseen, ettei kansalaisten osallistumiseen, työturvallisuuteen ja ympäristö- tai rakennuslainsäädännön rikkomiseen liittyviä kansallisia ja alueellisia näkökohtia käytännössä sivutettaisi EU:n tukia koskevien tiukkojen määräaikojen seurauksena, ja aikooko komissio tämän vuoksi antaa ehdotuksia, jotka mahdollistaisivat tukien maksamisen määräaikojen jälkeen, jos myöhästymisen johtuu kaikkia koskevan kansallisen ja alueellisen lainsäädännön noudattamisesta?

Lähde: De Volkskrant, 25. helmikuuta 2002

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Alankomaiden viranomaisilta saatujen tietojen mukaan kolmannen sataman rakentamista Ijmuideniin koskevan hankkeen toteuttamisesta on vastannut paikallisten viranomaisten osittain omistama Zeehaven Ijmuiden NV -niminen yksityinen yritys. Resider Ijmond 1994–1999 -nimisen yhteisön aloiteohjelman, jonka yhteisrahoitukseen osallistui Euroopan aluekehitysrahasto, satamahankkeeseen myönnettiin rahoitustukea enintään viisi miljoonaa euroa. Ohjelmaa hallinnoi Ijmond Ijzersterk -niminen paikallinen organisaatio. Hankkeiden toteuttamisen määräaika on tässä ohjelmassa 31. joulukuuta 2001.

Komissio on tietoinen Alankomaiden lehdistössä esitetyistä huomautuksista, jotka koskevat jäsenvaltion ympäristölainsäädännön mahdollista rikkomista tämän hankkeen yhteydessä. Komissio selvittää tilanteen, ennen kuin se tekee päätöksen ohjelman lopettamisesta.

Siinä tapauksessa, että ryhdytään oikeudellisiin toimenpiteisiin, jotka johtavat määräykseen keskeyttää hanke, sovelletaan rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ 52 artiklaa. Tällaisissa tapauksissa ohjelma on lopetettava osittain. Tämä tarkoittaa, että lopettamispäätöstä lykätään sellaisten hankkeiden osalta, jotka ovat oikeudellisten toimenpiteiden kohteena, siihen saakka, että nämä toimenpiteet on saatu päätökseen.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2003/C 192 E/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1326/02**esittäjä(t): Earl of Stockton (PPE-DE) komissiolle**

(2. toukokuuta 2002)

Aihe: Eurooppalainen pidätysmääräys

Katsooko Euroopan komissio, että eurooppalaista pidätysmääräystä koskevat ehdotukset eivät koske jossakin jäsenvaltiossa käytettäviä menettelyjä, jotka eivät ole kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön vastaisia?

Jos tällainen menettely on kuitenkin laitonta jossakin toisessa jäsenvaltiossa, vahvistaako komissio, ettei kyseisellä jäsenvaltiolla ole oikeutta turvautua eurooppalaiseen pidätysmääräykseen asiaan liittyvien henkilöiden luovuttamiseksi?

Katsooko komissio, että materiaalin lähettäminen jossakin jäsenvaltiossa Internetiin tai kansainvälisen postin välityksellä ulkomaille on yksinomaan kyseisessä jäsenvaltiossa käytettävä menettely?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(6. kesäkuuta 2002)

Eurooppalaista pidätysmääräystä koskeva puitepäätös, joka neuvoston on vielä muodollisesti hyväksyttävä, perustuu oikeuden päätösten vastavuoroiseen tunnustamiseen. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltion on tunnustettava ja pantava täytäntöön minkä tahansa muun jäsenvaltion oikeusviranomaisen päätös vaatia jonkun henkilön pidättämistä ja luovuttamista.

Ollakseen tehokas vastavuoroisen tunnustamisen on rajattava kaksoisrangaistavuuden periaatteen soveltamisalaa, sillä ainakin karkottamisen yhteydessä tuo periaate antaa jäsenvaltiolle mahdollisuuden kieltäytyä luovuttamasta henkilöä sellaisen teon perusteella, jota ei pidetä rikoksena tuon jäsenvaltion alueella.

Eurooppalaista pidätysmääräystä koskevassa puitepäätöksessä⁽¹⁾ kaksoisrangaistavuuden periaate on suljettu pois 32 sellaisen rikoksen osalta, joista voidaan pidätysvaltion lainsäädännön nojalla määrätä vähintään kolmen vuoden vankeusrangaistus. Tämä tarkoittaa, että jos teko kuuluu mainittujen 32 rikoksen luetteloon ja siitä voidaan määrätä vähintään kolmen vuoden vankeusrangaistus pidätysvaltion lainsäädännön nojalla, täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen ei tarvitse tarkistaa, onko teko rikos myös kansallisen lainsäädännön mukaan.

Jos rikos ei sisälly tuohon luetteloon tai jos siitä ei voida pidätysvaltiossa määrätä vähintään kolmen vuoden vankeusrangaistusta, täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi kieltäytyä luovuttamasta kyseistä henkilöä, jos tekoa, jonka johdosta on annettu eurooppalainen pidätysmääräys, ei katsota rikokseksi kansallisessa lainsäädännössä (4 artiklan 1 kohta). Kaksoisrangaistavuuden periaatetta on kuitenkin sovellettava väljästi. Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on arvioitava, onko tekoja pidettävä rikoksina kansallisen lainsäädännön nojalla, mutta sen ei tarvitse arvioida, onko rikokset määriteltä täysin samalla tavoin (joissakin määrittelyperusteissa voi olla eroja) tai onko rangaistustaso vastaava. Tässä suhteessa eurooppalainen pidätysmääräys eroaa rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevasta aiemmasta menettelystä, koska vähimmäisrangaistuksen vaatimusta täytäntöön panevassa jäsenvaltiossa ei enää ole.

Oikeusviranomainen voi antaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen rikosoikeudellista syytteenpanoa varten vain, jos se on kansallisen lainsäädännön nojalla toimivaltainen tutkimaan kyseisen rikoksen ja jos teko voidaan katsoa sellaiseksi rikokseksi, josta voidaan määrätä vähintään yhden vuoden vankeusrangaistus. Jäsenvaltion oikeusviranomainen ei tietenkään voi antaa eurooppalaista pidätysmääräystä sellaisesta teosta, jota voidaan pitää rikoksena jonkin muun jäsenvaltion, mutta ei sen oman lainsäädännön nojalla.

Jäsenvaltion kansallisesta lainsäädännöstä riippuu, kuuluuko laittoman materiaalin lähettäminen Internetiin sen toimivaltaan. Jos tutkimukset ja syytteenpano koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, ne voivat saada koordinoitua Eurojust-yksiköltä.

Neuvostossa on käsitelty komission ehdotusta puitepäätökseksi lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja lapsipornografiasta⁽²⁾. Komissio on pyrkinyt laatimaan toimivaltaa koskevat vähimmäissäännöt siten, että ainakin yhdellä jäsenvaltiolla on kaikissa tapauksissa toimivalta nostaa syyte lapsipornografian julkaisemisesta Internetissä, kun materiaalia on toimitettu jäsenvaltion alueelta tai sen alueelle. Rasismia ja muukalaisvihaa koskevassa komission puitepäätösehdotuksessa⁽³⁾ on omaksuttu sama asenne. Näissä teksteissä ei ole esitetty, että tällaisten tekojen voitaisiin katsoa tapahtuvan yksistään jossakin tietyssä jäsenvaltiossa. Komissio aikoo kuitenkin käsitellä yksinomaista toimivaltaa koskevia sääntöjä myöhemmin tänä vuonna tiedonannossa, jonka aiheena on toimivalta rikosasioita koskevien oikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen yhteydessä.

On syytä panna merkillä, että tässä vastauksessa esitetyt arviot lainkäyttökysymyksistä koskevat vain eurooppalaista pidätysmääräystä. Siviilioikeuden alalla tilanne on toinen.

⁽¹⁾ Päätös perustuu komission ehdotukseen, joka on julkaistu virallisessa lehdessä EYVL C 332 E, 27.11.2001.

⁽²⁾ EYVL C 62 E, 27.2.2001.

⁽³⁾ EYVL C 75 E, 26.3.2002.

(2003/C 192 E/004)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-1410/02

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(23. toukokuuta 2002)

Aihe: Kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla luvattoman valtiontuen vuoksi

Nyt kun Euroopan postimarkkinoita on vapautettu hieman lisää ja monopoleja kavennetaan entisestään, tulisi myös ratkaista ongelmat, jotka koskevat mm. postilaitosten monopolituloistaan kaupalliselle toiminnalle antamaa tukea ja entisten valtion postilaitosten harjoittamaa hallitsevan aseman väärinkäyttöä. Yhteisön direktiiveistä ei kuitenkaan vielääkään selviä, mikä on lain mukaan sallittua ja mikä ei.

Belgian Post Group suuntautuu yhä enemmän kaupalliseen toimintaan. Tässä yhteydessä voidaan kysyä, onko siitä jotain hyötyä ja myös kuinka tämä toiminta rahoitetaan.

Sama koskee ABX:ää, joka on Belgian rautateiden NMBS:n logistiikasta vastaava jaos. Tämä pakkauspalvelu tuottaa tappiota ja kuuluu siis NMBS:ään. Se sai 22. helmikuuta 2002 jälleen tältä valtion yritykseltä 50 miljoonan euron lainan, jonka Belgian ministerineuvosto sinetöi.

Asian, jossa Saksan postilaitosta syytetään valtiontuen laittomasta vastaanotosta, ja jota voitaisiin käyttää ennakkotapauksena mainituissa Belgian tapauksissa, käsittely on jatkunut jo vuosia ilman lopullista tuomiota.

1. Mikä on komission kanta näiden kehitysten suhteen, jotka ovat lopulta vastoin komission tarkoitusta luoda yhtenäismarkkinat?
2. Mihin toimiin komissio aikoo lähiaikoina ryhtyä näiden todella konkreettisten asioiden suhteen?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(2. heinäkuuta 2002)

Postimonopoliin avautuminen kilpailulle etenee asteittain, ja tulevia vuosia luonnehtii postin monopoli-palveluiden ja kilpailulle avoimien palveluiden rinnakkaiselo. Näissä olosuhteissa komissio aikoo pysyä erittäin valppaana, jotta monopolin haltijat eivät käytä hyväksi monopoliaseman antamia resursseja tai muita käytössään olevia valtion resursseja saadakseen määräävän aseman myös kilpailulle avoimilla markkinoilla.

Kahden viime vuoden aikana komissio on osoittanut valppautensa. Tämä on tarpeen, sillä kuluttajien ja Euroopan teollisuuden edut vaativat uudenaikaisia ja kilpailukykyisiä postipalveluita. Sähköinen kaupankäynti ei voi kehittyä Euroopassa ilman hyvin kehittyntä postinjakelua.

Komissio onkin hyväksynyt joulukuun 2000 ja kesäkuun 2002 välisenä aikana yhteensä kuusi postialan päätöstä:

- Joulukuussa 2000 komissio hyväksyi Italiaa koskevan päätöksen, jossa vahvistettiin, että innovatiivisia uusia palveluita, kuten tietyn aikataulun mukaisesti toimitettavia multikirjepalveluita, ei voida sisällyttää postimonopoliin. Tällaisissa uusissa palveluissa olisi päästävä avoimeen kilpailuun, joka perustuu ansioihin.
- Maaliskuussa 2001 komissio määräsi sakon Deutsche Post AG:lle (DPAG), koska se oli käyttänyt määräävää asemaansa väärin myöntämällä uskollisuusalennuksia miltei kaikille saksalaisille posti-myyntiyrityksille. Komissio asetti myös säännön, jonka mukaan monopoliasemasta saatuja tuloja ei tulisi käyttää saalistushinnoittelupolitiikan rahoittamiseen kilpailulle avoimilla markkinoilla.
- Heinäkuussa 2001 komissio teki DPAG:tä koskevan päätöksen ja määrittä olosuhteet, joissa postimonopolin haltija ei voi periä kotimaan postimaksua saapuvalta ulkomaanpostilta.
- Lokakuussa 2001 tehdystä Ranskaa koskevasta päätöksestä kävi ilmi komission huoli siitä, että hallituksen on sopivalla ja riippumattomalla tavalla säänneltävä ja valvottava postimonopolin haltijaa.
- Joulukuussa 2001 komissio teki päätöksen, jonka mukaan Belgian postilaitos La Poste rikkoi EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa asettamalla monopolin alaisista kirjepostimaksuista myönnetyn alennuksen ehdoksi uusia yritystenvälisiä postipalveluja ("B2B") koskevan lisäsopimuksen tekemisen. Uudet palvelut kilpailevat yritystenvälisten asiakirjavaihtopalvelujen kanssa, joita yksityiset yritykset tarjoavat.
- Kesäkuussa 2002 komissio sai päätökseen DPAG:n valtiontukea koskevan tutkintansa ja sai selville, että DPAG käytti 572 miljoonaa euroa valtiolta julkisten palveluidensa rahoittamiseen saatuja varoja voidakseen viiden vuoden ajan jatkaa kilpailulle avoimien "ovelta ovelle" pakettipalvelujensa myymistä alle tuotantokustannusten. Komission mielestä palveluiden myymistä alle tuotantokustannusten ei voida pitää DPAG:lle uskottuihin julkisiin palveluihin kuuluvana toimintana. Siksi se päätti, että tämä 572 miljoonan euron menetys on yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea, joka on perittävä takaisin.

Kaikista tehdyistä päätöksistä käy ilmi, että komissio ei hyväksy sitä, että vakiintuneet postipalvelujen tarjoajat käyttävät hyväkseen monopoliasemaansa eliminoidakseen aktiiviset kilpailijat sellaisilta posti-markkinoilta, jotka ovat avoinna kilpailulle. Ne ovat hyödyllisiä ennakkotapauksia ja antavat julkisille postitoiminnan harjoittajille osviittaa komission poliittisesta päämäärästä eli kilpailun suojelemisesta kilpailulle avoimilla postimarkkinoilla, jotka ovat postimonopolista erillisiä mutta samalla sitä lähellä.

(2003/C 192 E/005)

KIRJALLINEN KYSYMYKS P-1490/02

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(22. toukokuuta 2002)

Aihe: Viivästykset asiakirjojen toimittamisessa (MED-tapaus)

Asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetussa asetuksessa n:o 1049/2001⁽¹⁾ olevan 7 artiklan mukaan komissiolla on 15 työpäivää aikaa päättää asiakirjojen toimittavista koskevista pyynnöistä.

Pyysin 13. heinäkuuta 2001 tekemässäni kirjallisessa kysymyksessä n:o E-2043/01⁽²⁾ kopiota kirjeestä (kaikki liitteet mukaan lukien), jolla nk. MED-tapaus 13. joulukuuta 1999 annettiin Belgian syyttäjävirston käsiteltäväksi (petostentorjuntavirsto OLAF:in johtajan kirje n:o 008035 yleiselle syyttäjälle Dejemepelle).

Toistin pyynnön tämän asiakirjan toimittamisesta 26. syyskuuta 2001 esittämässäni kirjallisessa kysymyksessä n:o P-2784/01⁽³⁾ ja 17. joulukuuta 2001 esittämässäni kirjallisessa kysymyksessä n:o E-3632/01⁽⁴⁾.

Noin kaksisataa työpäivää on jo kulunut, eikä petostentorjunnasta vastaava komission jäsen ole vieläkään toimittanut minulle pyytämääni asiakirjaa.

Voiko komissio toimittaa tämän asiakirjan minulle nyt viipymättä?

Voiko komissio selittää, mistä syystä asiakirjan toimittaminen on viivästynyt?

Vastaako komissio nyt myös toistuvasti esittämäni kysymykseen siitä, onko tämä asiakirja jo toimitettu joillekin muille parlamentin jäsenille?

Jos on, voiko komissio selittää, miksi se soveltaa minuun tällaista viivyttämistaktiikkaa ja onko tällainen menettely yhtäläisen kohtelun periaatteen mukaista.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EYVL C 40 E, 14.2.2002, s. 70.

⁽³⁾ EYVL C 147 E, 20.6.2002, s. 54.

⁽⁴⁾ EYVL C 28 E, 6.2.2003, s. 9.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2002)

Komissiolle on toimitettu tieto, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on lähettänyt arvoisalle parlamentin jäsenelle kopion tämän kirjallisessa kysymyksessään mainitsemasta kirjeestä sen jälkeen, kun oikeudenkäyntimenettelyt Belgiassa ja Italiassa olivat päättyneet.

Komissiolla ei ole mitään syytä uskoa, että kirjeen lähettämisen yhteydessä olisi käytetty viivästyttämistaktiikkaa.

(2003/C 192 E/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1539/02

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(3. kesäkuuta 2002)

Aihe: Laiton puun tuonti

Voiko komissio selvittää, mitä säännöksiä on tällä haavaa olemassa laittoman puun tuonnin estämiseksi EU:hun?

Aikooko komissio ehdottaa uusia lainsäädäntötoimia EU:hun suuntautuvan laittoman puun tuonnin torjumiseksi, ja jos vastaus on myönteinen, mikä on komission kaavailema aikataulu kyseisille uusille ehdotuksille?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(9. heinäkuuta 2002)

Ainoat voimassa olevat säännökset, joilla estetään laittomasti kaadetun puun tuonti yhteisöön, sisältyvät asetuksiin, joilla pannaan täytäntöön villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus (CITES). CITES-sopimuksen määräykset pannaan yhteisössä täytäntöön luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9. joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 338/97⁽¹⁾ ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelemisesta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30. elokuuta 2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1808/2001⁽²⁾. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 338/97 säädetään yleissopimusta tiukemmista säännöistä, ja sen liitteissä lueteltujen lajien tuonti yhteisöön on sallittua ainoastaan sillä edellytyksellä, että vaadittavat asiakirjat (tuontiluvat liitteissä A ja B luetelluilta lajeilta ja tuonti-ilmoitus sekä täydentävät asiakirjat liitteissä C ja D luetelluilta lajeilta) esitetään yhteisön tulotullitoimipaikassa. Kyseisissä liitteissä on lueteltu useita puulajeja, muun muassa *Pericopsis elata* (afrormosia), *Guaiacum officinale* (guajakkipuu), *Gonystylus macrophyllum* (ramin) ja *Swietenia macrophylla* (amerikanmahonkipuu).

Komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille⁽³⁾ osoittaman tiedonannon mukaan yhteisössä "kehitetään vuoden 2002 loppuun mennessä metsälain täytäntöönpanoa, hallintotapoja ja kauppaa koskeva

Euroopan unionin toimintasuunnitelma ja torjutaan metsien laitonta hakkaamista ja siihen liittyvää laitonta kauppaa sekä vahvistetaan kansainvälistä yhteistyötä metsälain rikkomiseen ja metsärikoksiin puuttumiseksi”.

Komissio on toiminut tavoitteen saavuttamiseksi syyskuusta 2001. Huhtikuussa 2002 se järjesti workshopin, johon kutsuttiin laaja joukko asianosaisia ja muita kiinnostuneita (asiantuntijoita jäsenvaltioista, muista tärkeistä puun tuottaja- ja tuojamaista, kuten Kiinasta, Japanista, Yhdysvalloista, Kanadasta, Indonesiasta ja Ghanasta, kansalaisjärjestöistä ja metsäalan yrityksistä). Läsnaolijat pääsivät yksimielisyyteen puuntuotannon laillisuuden toteamisesta ja tarkastamisesta, mikä voisi edesauttaa ehdotusten tekemistä muun muassa seuraavissa kysymyksissä: laillisuusasiakirja yhteisöön tuontia varten, pankeilta, vientiluotto-laitoksilta ja muilta rahoituslaitoksilta vaadittava huolellisuus, julkisten hankintasopimusten asianmukaisuus sekä muut asiat, jotka liittyvät puutuotteiden yhteisöön suuntautuvaan hankintaan.

Workshopin jatkona komissio laatii parhaillaan metsälain täytäntöönpanoa, hallintotapoja ja kauppaa (FLEGT) koskevaa toimintasuunnitelmaa, joka kattaa kaikki näkökohdat. Yhteistyöohjelmien laatiminen yhdessä puuta tuottavien kehitysmaiden kanssa tulee olemaan olennainen osa tätä suunnitelmaa.

Komissio esittää FLEGT-toimintasuunnitelman tämän vuoden loppuun mennessä. Siihen pitäisi sisältyä ehdotuksia sellaisen uuden yhteisön lainsäädännön käyttöön ottamiseksi, jolla kielletään laittomasti hankitun puutavaran ja -tuotteiden tuonti yhteisöön. Uuden lainsäädännön käyttöönottoaikataulu riippuu kaikkien asianosaisten ja muiden kiinnostuneiden sekä erityisesti parlamentin ja neuvostossa kokoontuvien jäsenvaltioiden tuesta.

(¹) EYVL L 61, 3.3.1997.

(²) EYVL L 250, 19.9.2001.

(³) KOM(2002) 82, lopullinen.

(2003/C 192 E/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1610/02

esittäjä(t): **Samuli Pohjamo (ELDR) komissiolle**

(31. toukokuuta 2002)

Aihe: Rakennerahastojen maksatukset

Tuoreimmat budjetin seurantaluvut osoittavat, että rakennerahasto-ohjelmien toimeenpano ja maksatukset ovat toimineet tällä Agenda-kaudella aivan liian hitaasti. Asiasta ei voi enää syyttää ohjelmien hidasta hyväksymisprosessia, kun RAL on kasvanut tämän vuoden toukokuussa suuremmaksi kuin edellisen vuoden vastaavana aikana.

Parlamentti joutuu asiassa outoon tilanteeseen, kun komissiolle pitäisi myöntää vastuuvapaus harjoitetun rakennerahastopolitiikan osalta. Tämä siitäkin huolimatta, että useimmiten viiveet ovat johtuneet jäsenmaista eikä komissiosta.

Nyt ongelmaksi on muodostumassa se, että jos maksut kasaantuvat tämän Agenda-kauden lopulle, vuosittainen rahoituskehys ei riitä. Lisäksi ongelmaksi muodostuu n + 2 -sääntö, joka leikkaa useiden jäsenmaiden aluepolitiikkarahoitusta, vaikka paikalliset ja alueelliset toimijat ovat syyttömiä monimutkaisen järjestelmän ongelmiin.

Mitä komissio aikoo tehdä kohta poliittiseksi ongelmaksi muodostuvan tilanteen ratkaisemiseksi? Voiko komissio antaa tilanteesta avoimen ja selkeän selvityksen parlamentille ja jäsenmaille? Voidaanko rakennepoliittikkaa yksinkertaistaa vielä tämän rakennerahastokauden aikana niin, että hankkeet pääsisivät todenteolla liikkeelle?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2002)

Vaikutelma siitä, että maksamatta olevat määrät (RAL) olisivat lisääntyneet nopeasti varainhoito-vuoden alussa, on harhaanjohtava rakennetoimien täytäntöönpanonopeuden arvioinnin osalta. Ohjelmien

vuosittaisten erien sitominen automaattisesti johtaa tietysti aluksi maksamatta olevien määrärahojen tilanteeseen, koska maksut suoritetaan tuensaajien toiminnan siihenastisen toteutuksen perusteella ja jaottuvat näin ollen koko varainhoitovuodelle.

Tämän vuoksi vuoden 2002 viiden ensimmäisen kuukauden ajalta rakennerahastojen maksusitoumusmäärärahojen summa oli yhteensä 30,4 miljardia euroa, kun taas maksettujen määrien summa oli 6,2 miljardia euroa. Näiden summien erotus (24,2 miljardia euroa) kuvaa maksamatta olevien määrärahojen väliaikaista kasvua tällä ajanjaksolla. Loppuvuoden aikana maksusitoumukset eivät enää kasva, kun puolestaan toteutetut maksut kasvavat normaalilla tavalla, jolloin maksamatta olevat määrärahat tasaisesti pienentyvät varainhoitovuoden loppuun asti.

Määrärahojen automaattisen maksamisen periaate yhdistettynä määrärahojen automaattisen vapautumisen sääntöön (n + 2 -sääntö) kannustaa maksatusta varainhoitovuoden lopussa ja johtaa maksusitoumusten vähenemisen kautta maksamatta olevien määrärahojen vähentymiseen.

Komissio korostaa, että voimassaolevan lainsäädännön mukaisesti se seuraa jatkuvasti tukitoimien edistymistä. Se muistuttaa lisäksi jäsenvaltioita säännöllisesti tukitoimien sopivan toteutustahdin tärkeydestä sekä taloudellisista seuraamuksista, jotka aiheutuvat, jollei tätä tahtia noudateta. Komissio valmistelee myös parhaillaan tiedonantoa tästä aiheesta.

Parlamentin jäsenen toiveeseen yksinkertaistamisesta voidaan todeta, että ohjelma-asiakirjan täydennysten käsittelyä on jo yksinkertaistettu rakennerahastojen voimassaolevien säännösten osalta. Komissio jatkaa yhdessä kansallisten viranomaisten kanssa ja erityisesti alueellisen kehittämisen ja uudistamisen neuvokomitean puitteissa ponnisteluja rakennerahastoista rahoitettujen ohjelmien muiden osa-alueiden yksinkertaistamiseksi. Lisäksi komissio kehottaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan kansallisia sääntöjä. Komissio tiedottaa jatkossa parlamentille edellä mainitun työn tuloksista.

(2003/C 192 E/008)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1621/02

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(6. kesäkuuta 2002)

Aihe: Vakaus- ja kasvusopimuksen tulkinta

Voisiko komissio selvittää millä tavoin se tulkitsee vakaus- ja kasvusopimusta? Ottaako komissio huomioon suhdannevaihtelut, kun se arvioi millä tavoin jäsenvaltio on noudattanut sopimuksen määräyksiä? Yhtyykö komissio näkemykseen, jonka mukaan jäsenvaltio, jolla on nousukaudella budjettivaje, on paljon huonommassa asemassa kuin jäsenvaltio, jonka vuotuinen budjettivaje talouden taantumanaikana on runsaat 2 prosenttia ja joka on aiemmin osoittanut finanssikuria ja kykyä palata ylijäämään nousukaudella? Katsooko komissio, että noudattaakseen sopimuksen ehtoja jäsenvaltioiden on välttämätöntä tasapainottaa budjettinsa suhdannejakson aikana?

Ottaako komissio arviota laatiessaan huomioon tietyn jäsenvaltion velkojen kokonaistason? Jos näin on, katsooko komissio, että sellaiset valtiot, joiden velkojen kokonaistaso ylittää selvästi Maastrichtin kriteerit (60 %), voivat noudattaa sopimusta täysimääräisesti vain silloin, jos ne onnistuvat vähentämään kokonaisvelkaantumistaan pysyvästi esimerkiksi laajamittaisilla yksityistämistoimenpiteillä?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(9. heinäkuuta 2002)

Julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97⁽¹⁾ johdanto-osan 14 kappaleen mukaisesti komissio ottaa huomioon kunkin jäsenvaltion taloudelle ominaiset suhdanteisiin ja rakenteisiin liittyvät erityispiirteet arvioidessaan, onko kukin jäsenvaltio noudattanut vakaus- ja kasvusopimuksen määräyksiä.

Komissio on samaa mieltä siitä, että maat, joiden suhdannetasoitettu julkisen talouden rahoitusasema on lähellä tasapainoa tai ylijäämäinen, kestävät paremmin taloudellisen laskusuhdanteen vaikutuksen niiden rahoitusasemaan kuin maat, joiden suhdannetasoitettu rahoitusasema on alijäämäinen, vaikka näiden rahoitusasema olisi nimellisesti ylijäämäinen talouden noususuhdanteessa. Suhdannetilanteesta riippumatta valvonnassa on kiinnitettävä suurin huomio siihen riskiin, että nimellinen alijäämä ylittää 3 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen.

Vakaus- ja kasvusopimuksessa jäsenvaltiot ovat sitoutuneet keskipitkän aikavälin tavoitteeseen, jonka mukaan rahoitusaseman on oltava lähellä tasapainoa tai ylijäämäinen. Sopimuksen viittausta keskipitkään aikaväliin tulkitaan menettelysäännöissä⁽²⁾ viittauksena suhdannekiertoon. Komissio käyttää tämän vuoksi suhdannetasoitettua rahoitusasemaa nimellisten rahoitusasemien lisäksi tarkastellessaan julkisen talouden rahoitusasemaa.

Arvioinnissaan komissio ottaa myös huomioon jäsenvaltion kokonaisvelan. Lähes tasapainoisen tai ylijäämäisen rahoitusasemataavoitteen noudattaminen katsotaan riittäväksi varmistamaan kokonaisvelan jatkuva supistuminen varsinkin erittäin velkaantuneissa maissa. Yksityistämisen tapaiset toimenpiteet ovat kylläkin tervetulleita, mutta niitä ei vaadita sopimuksen noudattamiseksi täysimääräisesti.

(1) EYVL L 209, 2.8.1997.

(2) Vakaus- ja lähentymisohjelmien sisällöstä ja muodosta annettu talous- ja rahoituskomitean lausunto, jonka Ecofin-neuvosto vahvisti heinäkuussa 2001. Menettelysääntöjen tarkoituksena on helpottaa komission ja neuvoston ohjelma-arviointeja.

(2003/C 192 E/009)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1656/02

esittäjä(t): Ioannis Souladakis (PSE) komissiolle

(11. kesäkuuta 2002)

Aihe: Perusrakennehankkeita koskevien Cards-ohjelmien rahoitus

Viisivuotisesta strategisesta Cards-ohjelmasta, jonka komissio esitteli toimivaltaisen hallintokomitean kokouksessa, ei tarjota rahoitusta suurille perusrakennehankkeille riittävien määrärahojen puuttumisen vuoksi. Näin ollen Kaakkois-Euroopan pitkän aikavälin kehityksen kannalta välttämättömien perusrakenteiden vahvistamiseen ja parantamiseen ei ole saatavissa rahoitusta yhteisön puitteissa, mikä herättää ihmetystä siitä, millä tavoin niitä voidaan rahoittaa.

1. Mitä suurten perusrakenteiden rahoitustapoja komissio on suunnitellut Kaakkois-Euroopalle?
2. Minkä Euroopan unionin yksiköiden ja rahoituselinten kautta neuvosto aikoo toteuttaa perusrakennehankkeiden rahoitusprosessin?
3. Minkä kehyksen kautta komissio aikoo osallistua ja puuttua rahoitukseen ja perusrakenteiden toteuttamiseen sellaisina kuin ne on suunniteltu sen itsensä laatimassa viisivuotisessa Cards-ohjelmassa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. heinäkuuta 2002)

1. Cards-ohjelmatyö ja infrastruktuurin kehittäminen Länsi-Balkanilla

Yksi vuosille 2002–2006 laaditun Cards-aluestrategian — joka esiteltiin Cards-komiteassa 5. lokakuuta 2001 ja jonka komissio hyväksyi 22. lokakuuta 2001 — avaintavoitteista on auttaa asianomaisia maita laatimaan johdonmukaiset ja kansainvälisen ulottuvuuden omaavat infrastruktuuristrategiat liikenteen, energian ja ympäristön aloille.

Strategiaa esitellessään yhteisö teki selväksi, että sen olisi Cards-ohjelmatyössä kiinnitettävä huomiota tarpeeseen varmistaa, että resurssit kohdennetaan nykyistä tehokkaammin niille ensisijaisille aloille, joilla yhteisöllä on selvä suhteellinen etu; näin voidaan varmistua tehokkuudesta, joka on yksi edellytys yhteisön apua koskevassa komission kokonaisreformissa. Yksi Cards-ohjelmatyöhön vaikuttava Länsi-Balkanille ominainen lisätekijä ovat alueen tarpeet, jotka muuttuvat sitä mukaa kuin jälleenrakentamisvaihe lähestyy loppua ja pitkän aikavälin haasteet, kuten vakautus- ja assosiaatioprosessi, saavat lisää painoarvoa.

Näille aloille annetaan jatkossakin tukea, mutta tavalla, joka ottaa huomioon edellä mainitut komission haasteet sekä muiden toimijoiden, erityisesti kansainvälisten rahoituslaitosten, suhteellisen edun alueen tarpeita käsiteltäessä:

- tuen antamisessa keskitytään strategioiden ja alustavien selvitysten laatimiseen sekä sellaisiin investointeihin, jotka edesauttavat alueen liikenne-, energia- ja ympäristöinfrastruktuurin uudelleen verkottumista yleiseurooppalaisiin verkostoihin. Vaikka Cards-ohjelmalla tuetaan ensisijaisesti aluestrategioiden kehittämistä ja edellä kuvatun kaltaisia investointeja, kansainvälisten rahoituslaitosten osaaminen liittyy infrastruktuurin rahoitusvaatimusten käsittelyyn. On syytä muistaa, että EU:n investointipankkina toimiva Euroopan investointipankki (EIP) hoitaa nyt koko aluetta sen jälkeen, kun se vuonna 2001 laajensi toimintansa Kroatiaan ja entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan. EIP on ilmoittanut painottavansa jatkossakin alueellisen infrastruktuurin kehittämistä;
- Cards-ohjelmassa käsitellään myös tehokkaasti EIP:n, kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden merkittävien rahoittajien yhteistä huolta siitä, miten asianomaiset maat selviytyvät pakollisista velvoitteista ja sitoumuksista. Tämä tapahtuu keskittymällä instituutioiden kehittämiseen eli hallinnollisten valmiuksien parantamiseen ja sääntelykehysten uudistamiseen. Yksi yhteisön alueella ajama merkittävä aloite on alueelliset sähkömarkkinat. Aloite havainnollistaa sitä, että sähköalan kokonaisstrategian ei pitäisi perustua yksinomaan fyysisiin investointeihin vaan myöskin markkinoiden ja sääntelykehysten uudistamiseen;
- merkittäviä infrastruktuuri-investointeja jatketaan entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa ja Kosovossa aloitetun jälleenrakennustyön loppuun saattamiseksi. Alueen muissa osissa Cards-varoja voidaan käyttää keskeisten infrastruktuuri-investointien helpottamiseksi tietyissä etusijalle asetettavissa tapauksissa. Vähäisempiä infrastruktuuritarpeita voidaan rahoittaa myös yhdenmetyt rajavalvonnan ohjelmista.

2. Yhteisön panos strategioiden kehittämistä ja keskeisten infrastruktuurihankkeiden rahoittamista Kaakkois-Euroopassa koskevissa aloitteissa.

Koordinointi kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden rahoittajien toiminnan kanssa

Infrastruktuuriohjausryhmä (Infrastructure Steering Group, ISG) perustettiin vuonna 2001 (SP WT II -kokous Tiranassa toukokuussa 2001). Tällä hetkellä ISG:n puheenjohtajuudesta vastaa komissio, ja sen jäseninä on EIP:n, komission, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD), Maailmanpankin, Euroopan neuvoston kehityspankin ja vakaussopimuksen erityiskoordinaattorin toimiston asiantuntijoita. Euroopan yhteisön ja Maailmanpankin yhteinen toimisto huolehtii ISG:n sihteeristön tehtävistä.

ISG:n tehtävänä on tutkia hankkeet, jotka edistävät ja ovat osa strategista lähestymistapaa kehittää alueellisesti merkittäviä infrastruktuuriverkkoja ja jotka täyttävät sovitut kriteerit. Se kuulee muita monen- tai kahdenvälisiä elimiä tarvittaessa ja auttaa rahoituspaketin laatimisessa hyödyntämällä kokemuksiaan yksityissektorin houkuttelemisesta mukaan mahdollisimman usein. Se myös varmistaa, että alue- ja markkinoiden luomista nopeuttavat tarkoituksenmukaiset kehykset (institutionaalinen, sääntely- ja alakohtaiset) tulevat luoduiksi.

Strateginen kehys

Liikenteen ja energian infrastruktuureja Kaakkois-Euroopassa käsittelevä komission asiakirja lokakuulta 2001: tätä perussuunnitelmaa kehitetään jo Cards-ohjelmasta ja muiden rahoittajien varoista vuonna 2001 rahoitettujen selvityshankkeiden avulla, jotka koskevat energiaa (sähköä, kaasua ja öljyä) ja liikennettä (liikenteen infrastruktuurin alueellinen selvitys). Hankkeen II vaiheen on määrä käynnistyä heinäkuussa 2002.

EBRD:n Kaakkois-Euroopalle laatima vesistrategia (Water Strategy – Regional Approach for South Eastern Europe). Cards-varoin (Regional Environmental Reconstruction Programme -ohjelmasta) kehitetään myös ympäristön infrastruktuuria koskevaa alueellista peruslähestymistapaa.

EIP:n selvitys Kaakkois-Euroopan ilmalikenteen alueellisesta infrastruktuurista (Air Traffic Regional Infrastructure Study for South East)

Tulos: alueellinen infrastruktuuriohjelma Kaakkois-Euroopalle

Yhteisön ja kansainvälisten rahoituslaitosten yhteensovitetut ponnistelut jatkona maaliskuussa 2002 järjestetyille alueelliselle rahoituskonferenssille ja sen jälkeen ISG:ssä on lueteltu Kaakkois-Euroopan alueellisessa infrastruktuuriohjelmassa, jonka täytäntöönpanoa EY:n ja Maailmanpankin yhteinen toimisto seuraa säännöllisesti.

Käynnissä olevien, kaikkien kansainvälisten rahoittajien rahoittamien aluehankkeiden luettelossa on tällä hetkellä 41 hanketta, joiden kokonaiskustannukset ovat 3,32 miljardia euroa. Liikenteen (erityisesti tiestöön liittyvän infrastruktuurin) osuus kokonaiskustannuksista on 66 prosenttia, mikä vastaa noin 2,2 miljardia euroa, jotka on jaettu 33 eri hankkeen kesken. Seuraavana on energia-ala, jonka kustannukset ovat 0,82 miljardia euroa (25 %), jotka on jaettu viidelle sähköalan hankkeelle, ja viimeisenä vesi- ja ympäristöala, jolla hankkeita on kolme ja joiden kokonaiskustannukset ovat 0,29 miljardia euroa (9 %). Ajantasainen luettelo esiteltiin Sofiassa 21. kesäkuuta 2002 järjestetyssä SP WT II -kokouksessa.

(2003/C 192 E/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1664/02

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(4. kesäkuuta 2002)

Aihe: Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan osanottajat

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan foorumiin osallistuvia järjestöjä tai verkostoja komissio tai muut Euroopan unionin toimielimet rahoittavat (kokonaan tai osittain) suoraan tai epäsuorasti?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(22. marraskuuta 2002)

Täydentääkseen arvoisalle parlamentin jäsenelle lähetettyä alustavaa vastausta komissio lähettää hänelle ja parlamentin pääsihteeristölle yksityiskohtaisen analyysin Euroopan unionin tileistä varanhoitovuosilta 1998–2002. Analyysi suoritettiin Sincom2-kirjanpitojärjestelmän avulla ja siitä käyvät ilmi pyydetyt järjestöjä koskevat tiedot.

Komissio on kirjannut yhteensä 1 575 maksua, jotka on suoritettu jäsenmaissa 139 järjestölle; maksujen kokonaissumma on 154,5 miljoonaa euroa.

(2003/C 192 E/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1720/02

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(13. kesäkuuta 2002)

Aihe: Euroopan syyttäjäviranomainen

Miten Euroopan syyttäjäviraston perustamisessa ollaan edistytty viime aikoina?

Ovatko jäsenvaltiot lähettäneet komissiolle mielipidettään vihreästä kirjasta?

Voiko komissio toimittaa jäsenvaltioiden kommentit Euroopan parlamentille välittömästi ne saatuaan?

Pitääkö komissio Euroopan syyttäjävirston perustamista välttämättömänä? Milloin komissio arvelee syyttäjävirston olevan toimintakykyinen?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2002)

Komissio hyväksyi 11. joulukuuta 2001 vihreän kirjan Euroopan syyttäjän-toimen perustamisesta, ja sitä on nyt jaettu yli 11 000 kappaletta. Se on herättänyt kansallista ja kansainvälistä keskustelua — jo 16 keskustelutilaisuutta on pidetty ja vielä kuutta tilaisuutta suunnitellaan — ja komissio järjestää asiasta julkisen kuulemistilaisuuden Brysselissä 16.–17. syyskuuta 2002.

Lausuntokierros päättyi 1. kesäkuuta 2002. Lisää vastauksia odotetaan kuitenkin saapuvan määräjän jälkeen. Saksa, Irlanti, Alankomaat ja Ruotsi ovat toimittaneet komissiolle virallisen lausuntonsa. Muutkin jäsenvaltiot laativat asiasta lausuntoaan. Kommentteihin voi tutustua Europa-palvelimella OLAFia ja vihreää kirjaa koskevilla sivuilla seuraavassa osoitteessa: http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/green_paper/contributions/date.html

Komissio on perustellut Euroopan syyttäjän-toimen perustamisen tarvetta kattavasti sekä Nizzan hallitustenväliselle konferenssille esittämässään ehdotuksessa että vihreässä kirjassaan. Komissio on EY:n perustamissopimuksen mukaisesti vastuussa budjettivallan käyttäjälle talousarvion toteuttamisesta (EY:n perustamissopimuksen 274 ja 276 artikla). Yhteisön taloudelliset edut on suojattava tehokkaasti, ennaltaehkäisevästi ja samalla tavalla kaikissa jäsenvaltioissa (EY:n perustamissopimuksen 280 artikla). Yhteisön on taattava jäsenvaltioille ja eurooppalaisille veronmaksajille, että petoksista ja lahjontarikoksista todella nostetaan rikossyyte. Jotta Euroopan syyttäjän-toimi voitaisiin perustaa, Euroopan yhteisön perustamissopimusta on muutettava ja uutta johdettua lainsäädäntöä on annettava. Komissio julkaisee vihreästä kirjasta käytävän keskustelun tulosten perusteella tiedonannon aiheesta vuodenvaihteen 2002–2003 paikkeilla.

(2003/C 192 E/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1726/02

esittäjä(t): Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) komissiolle

(7. kesäkuuta 2002)

Aihe: Arvonlisäveropetokset rautaromun kierrätyksen alalla

Kun arvonlisäveron periminen aloitettiin Espanjassa, rautaromun kierrätyksen alalle ilmestyi taloudellisia toimijoita, jotka ovat kehitelleet monenlaisia keinoja arvonlisäveron kiertämiseksi. Ilman viranomaisten lupaa toimivat rautaromun kerääjät käyttävät yhtiöitään välineinä arvonlisäveron välttämiseksi. Tällä tavoin yhtiöt myyvät romun terästehtaille ja sulattamoille, kirjoittavat laskun ja perivät siitä 16 prosentin arvonlisäveron, mutta jättävät mainitun veron tilittämättä valtiolle.

Edellä kuvattu vilpillinen toiminta on väärin veronsa asianmukaisesti maksavia muita yrityksiä kohtaan. Lisäksi se johtaa vakaviin vääristymiin kyseisen alan kaupankäynnissä muiden yhteisön jäsenvaltioiden, kuten Ranskan, Portugalin tai Saksan kanssa.

Kun komissio sai tietää tästä vilpillisestä toiminnasta, se ehdotti, että neuvosto hyväksyisi päätöksen⁽¹⁾ ja antaisi näin Espanjalle luvan ottaa käyttöön kuudennesta neuvoston direktiivistä 77/388/ETY⁽²⁾ poikkeavia toimenpiteitä veropetosten estämiseksi. Alan itsensä arvion mukaan kyseinen 31. joulukuuta 2003 saakka voimassaoleva lupa ei kuitenkaan ole vähentänyt veropetoksia, vaan pikemminkin lisännyt niitä viime vuosina. Tästä syystä useat rautaromun kierrätyksen alalla toimivat yritysryhmät eri Euroopan maissa ovat useaan otteeseen ilmoittaneet komissiolle tilanteesta, mutta tähän mennessä ne eivät ole saaneet tyydyttävää vastausta.

Millä perusteella komissio ei ole ryhtynyt minkäänlaisiin kiireellisiin toimiin asian suhteen, vaikka se tietää ongelman vakavuuden? Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä edellä kuvatun kaltaisen toiminnan kitkemiseksi niin pian kuin mahdollista ja ainakin ennen 31. joulukuuta 2003? Onko komissio sitä mieltä, että tällaista toimintaa voitaisiin vähentää soveltamalla käänteistä verotusta silloin kun on kyse romujen, jätteiden ja muiden kierrätettävien materiaalien, jotka ovat rautametalleja, ei-rautametalleja ja niiden seoksia sekä paperi-, kartonki- tai lasijätettä, toimituksista tai niiden lajittelusta, leikkauksesta, paloittelusta ja puristamisesta?

(¹) Komission päätös 2001/243/EY – EYVL L 88, 28.3.2001, s. 15.

(²) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. heinäkuuta 2002)

Neuvosto antoi tekemällään päätöksellä (¹) Espanjalle luvan soveltaa erityistä verojärjestelmää romujen ja jätteiden kaupassa. Päätös perustuu jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY (²) 27 artiklaan, jossa säädetään mahdollisuudesta soveltaa erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tiettyntyyppisten veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi. Espanjan lisäksi neljä muuta jäsenvaltiota soveltaa vastaavaa erityistä verojärjestelmää kyseisellä alalla. Muut jäsenvaltiot soveltavat kyseisellä alalla tavallista arvonlisäverojärjestelmää.

Komission sekä kansallisten viranomaisten ja kyseisen alan edustajien yhteydenottojen perusteella vaikuttaa todellakin siltä, että erityinen verojärjestelmä ei toimi tietyissä jäsenvaltioissa tyydyttävällä tavalla. Erityisjärjestelyä soveltavat maat ovat yleensä toivoneet erityisjärjestelyn laajentamista.

Kaikissa komission lainsäädäntöaloitteissa on kuitenkin noudatettava yhteisön oikeudellista kehystä sellaisena, kuin se on vahvistettu erityisesti tuomioistuimen oikeuskäytännössä, sen suhteen, että direktiivin 27 artiklaan perustuvien, veropetosten ja veron kiertämisen torjuntaan tarkoitettujen erityistoimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia.

Komissio katsoo, että yhteisön oikeudellinen kehys ei anna mahdollisuutta kyseisen erityisjärjestelmän soveltamisalan laajentamiseen kuudennen arvonlisäverodirektiivin 27 artiklan mukaisesti myönnetyllä poikkeusluvalla.

Tästä huolimatta komissiolla on neuvostolle ja Euroopan parlamentille strategiasta sisämarkkinoiden arvonlisäverojärjestelmän toiminnan parantamiseksi 7. kesäkuuta 2000 antamansa tiedonannon (³) mukaisesti aikomus järkiperaistää tällä hetkellä voimassa olevia lukuisia poikkeuksia. Joissakin tapauksissa tähän järkiperaistamiseen saattaa kuulua tiettyjen erityisen tehokkaiksi osoittautuneiden poikkeusten laajentamisen koskemaan kaikkia jäsenvaltioita.

Komissio on jo ilmoittanut, että se tutkii tämän järkiperaistamisen yhteydessä mahdollisuutta sisällyttää kuudenteen arvonlisäverodirektiiviin itseensä kyseistä alaa koskevan erityisjärjestelmän, joka olisi mittavampi kuin ne järjestelmät, joihin neuvosto voi direktiivin 27 artiklan nojalla antaa luvan. Komissio pyrkii aloittamaan valmistelut ennen tämän vuoden loppua, jotta neuvosto voisi päättää asiasta ennen Espanjalle myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä 31. joulukuuta 2003.

Komissio haluaa vielä vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komissio on jo informoinut kyseisen alan edustajia sekä asianomaisia kansallisia viranomaisia aikeistaan tässä asiassa ja ottaa niiden näkökannat jatkossakin huomioon toimenpiteitä suunniteltaessa.

(¹) Neuvoston päätös 1999/81/EY, tehty 18 päivänä tammikuuta 1999 (EYVL L 27, 2.2.1999).

(²) EYVL L 145, 13.6.1977.

(³) KOM(2000) 348 lopullinen.

(2003/C 192 E/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1730/02**esittäjä(t): Karin Junker (PSE) komissiolle**

(17. kesäkuuta 2002)

Aihe: Uusiutuvien energialähteiden tukimahdollisuudet kehitysyhteistyössä

Yhdeksänkymmentä prosenttia afrikkalaisista elää ilman sähköä (komission kehitysyhteistyön pääosaston edustajan Antonio García Fragion lausunto jälleenrakennusluottolaitoksen sekä Saksan investointi- ja kehitysviraston järjestämässä kehitysyhteistyön strategioita käsitelleessä foorumissa 11. huhtikuuta 2002 Brysselissä).

Vaikka energiasektorin tukeminen ei kuulukaan Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijaisiin tavoitteisiin, siihen pitäisi kiinnittää nykyistä enemmän huomiota EU:n nykyisin tukemien hankkeiden ohella.

Fossiilisten energiavarojen ehtymisen sekä ilmastonsuojelun huomioon ottaen uusiutuvien energialähteiden merkitys kasvaa myös kehitysmaissa. Jälleenrakennusluottolaitoksen edustajan Rolf Seifriedin mukaan on oletettavaa, että maailmanlaajuinen energiankulutuksen kasvu aiheutuu tulevaisuudessa suurelta osin energiankulutuksen kasvusta kehitysmaissa. Kehitysmaiden osuus nousee vuoteen 2020 mennessä 45 prosenttiin (kun se vuonna 1997 oli 34 prosenttia).

Kysynkin komissiolta:

- Mitä komissio on tehnyt uusiutuvien energiamuotojen tukemiseksi Euroopan unionin kehitysyhteistyön puitteissa?
- Mitä tähän liittyviä suunnitelmia ja hankkeita komissiolla on tulevaisuudessa?
- Mitä tähän liittyviä strategioita on suunnitteilla erityisesti AKT-valtioiden varalle?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(8. elokuuta 2002)

Arvoisa parlamentin jäsen on oikeassa todetessaan, että energia ei kuulu yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan kuuden tärkeimmän ensisijaisen tavoitteen joukkoon. Kehitysyhteistyössä lähtökohtana energian osalta on varmistaa mahdollisimman kestävien energiaratkaisujen löytäminen (taloudellisesta (elinkaarikustannukset), yhteiskunnallisesta, ympäristön ja institutionaalisen näkökulmasta), jotta energiapalvelujen saatavuus paranisi ja köyhyyden vähentäminen etenisi. Uusiutuvien energiamuotojen kustannukset voivat toimia esteenä niiden laajamittaiselle käyttöönotolle kehitysmaissa. Monissa tapauksissa uusiutuva energia on taloudellisesti paras vaihtoehto (usein esimerkiksi syrjäisillä seuduilla, jossa tämä käytännössä voi tarkoittaa polttopuun käyttöä), mutta aina se ei sitä ehkä ole. Uusiutuviin energialähteisiin liittyvien taloudellisten näkökohtien nykysuuntausten perusteella näyttää siltä, että nämä energiamuodot voivat tulevaisuudessa tulla kannattavammiksi kehittyville maille.

On olemassa monia esimerkkejä onnistuneista yhteisön kehitysyhteistyöhankkeista, joissa on käytetty uusiutuvaa energiaa. Esimerkkejä: Sahelin alueellinen aurinkoenergiaohjelma, jossa käytetään aurinkoenergiaa veden pumppaamiseen (ensimmäisen vaiheen arvo 50 miljoonaa euroa – nyt edetty toiseen vaiheeseen); 15 miljoonan euron hanke, jossa tuotetaan aurinkoenergialla sähköä syrjäiselle koululle Etelä-Afrikassa; aurinkoenergian tuottaminen saarilla Kiribatissa jne.

Komissio työstää parhaillaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa yhteisön energia-aloitetta, joka on tarkoitus julkistaa Johannesburgissa pidettävässä kestävästä kehitystä käsittelevässä maailmanlaajuisessa huippukokouksessa. Uusiutuva energia on yksi tähän aloitteeseen kuuluvan toiminnan kohteista.

Unionin energia-aloitteen puitteissa toimivien uusien kumppanuuksien työn laajuus muotoutuu ajan mittaan sen mukaan, missä määrin kehittyvät maat haluavat hyödyntää aloitteen tarjontaa. Aloitteen on tarkoitus keskittyä toimintaan seuraavilla alueilla (kansallisesti tai alueellisesti sen mukaan, mitä kumppani-maat pitävät parhaana): institutionaalisten valmiuksien parantaminen, tekninen yhteistyö, osaamisen ja taitojen siirto, markkinoiden kehittäminen, sopivien julkisten ja yksityisten tahojen kumppanuuksien muodostamisen helpottaminen, rahoituslaitosten yhteistyön edistäminen sekä energia-alan ja muiden alojen toiminnan integroiminen.

Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT-maiden) osalta on mielenkiintoista huomata, että hyvin harvassa 9:n Euroopan kehitysrahaston AKT-maiden maa- ja aluekohtaisessa strategia-asiakirjassa, jotka edunsaajamaat tai -alueet ovat itse laatineet, asetetaan energia tärkeään asemaan. Johannesburgin huippukokouksen jälkeen komissio järjestää tapaamisen afrikkalaisten virkamiesten kanssa. Tarkoituksena on lisätä tietoisuutta energian (myös uusiutuvan energian) merkityksestä yhteiskunnallisessa ja talou-dellisessa kehityksessä sekä kehittää edelleen unionin energia-aloitteeseen liittyviä kumppanuuksia. Tietoisuuden lisääminen on keskeistä aloitteen toiminnan kannalta, kun kysyntä on melko vähäistä.

Täydellisempi selvitys näihin asioihin liittyvistä komission näkökannoista esitetään 17. heinäkuuta 2002 annetussa komission tiedonannossa energia-alan yhteistyöstä kehitysmaiden kanssa ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(2002) 408.

(2003/C 192 E/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1751/02

esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle

(19. kesäkuuta 2002)

Aihe: Euroopan keskuspankin työntekijät

Euroopan keskuspankin työntekijöiden suurimman etujärjestön mukaan Euroopan keskuspankin työntekijöille ei myönnetä Euroopan unionin virkamiesten nauttimia etuuksia eikä myöskään Saksan työläinsäädännön takaamia oikeuksia, jotka heille kuuluisivat, koska Euroopan keskuspankin pääkonttori sijaitsee Frankfurtissa. Tämä loukkaa työntekijöiden sosiaalisia oikeuksia. Euroopan keskuspankin mukaan sille perustamissopimuksessa taattu autonominen asema sallii sen päättää itsenäisesti henkilöstö-politiikastaan.

Katsooko komissio, että autonominen asema antaa Euroopan keskuspankille oikeuden loukata työntekijöiden oikeuksia?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(2. elokuuta 2002)

Euroopan keskuspankki (EKP) on perustettu EY:n perustamissopimuksen 8 artiklan nojalla. Se toimii EY:n perustamissopimuksessa ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) perussäännössä asetetuissa rajoissa.

Euroopan keskuspankkijärjestelmän perussäännön 36 artiklan 1 kohdassa määrätään erityisesti, että EKP:n neuvosto vahvistaa EKP:n henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot ja 36 artiklan 2 kohdassa määrätään EKP:n ja sen henkilöstön välisten riita-asoiden saattamisesta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Kyseinen artikla vastaa EY:n perustamissopimuksen 283 ja 236 artiklaa, joita sovelletaan yhteisön virkamiehiin. Lisäksi Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 23 artiklassa määrätään, että sitä sovelletaan myös "Euroopan keskuspankkiin, sen toimielinten jäseniin ja sen henkilöstöön" samalla tavalla kuin sitä sovelletaan yhteisön virkamiehiin.

Näin ollen sijaintivaltion työläinsäädännön mahdollinen soveltaminen EKP:n palvelussuhteen ehtoihin ei tule kyseeseen. Saksan työläinsäädännön soveltamatta jättämisestä on avoimuuden vuoksi määrätty uudelleen päätoimipaikan sijainnista Saksan liittotasavallan ja EKP:n välillä tehdyn sopimuksen 15 artiklassa.

(2003/C 192 E/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1761/02**esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle**

(19. kesäkuuta 2002)

Aihe: Maatalouden kehityksen tukeminen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17. toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ mukaan epäsuotuisten alueiden ja ympäristörajoitteisten alueiden maanviljelijöille edellytetään maksettavan luonnonhaittakorvauksia. Tähän viimeksi mainittuun tapaukseen lukeutuvat monet kreikkalaiset maanviljelijät, jotka asuvat kansainvälisesti merkittäviä kosteikkoja koskevan Ramsar-sopimuksen määräysten soveltamisalaan kuuluvilla Kreikan alueilla.

Nämä luonnonhaittakorvaukset voivat Kreikan kohdalla nousta 100 euroon hehtaaria kohti.

1. Onko Kreikka pannut täytäntöön neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999?
2. Onko Kreikka asetuksen täytäntöönpanon alusta lähtien toimittanut yhteisrahoituksen puitteissa ohjelmia edellä mainitun asetuksen V luvun säännösten soveltamisalaan kuuluvien maanviljelijöiden tukemiseksi?
3. Minkäsuuruisia määrärahoja yhteisön talousarviossa on varattu edellä mainitulle toimelle?

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(1. elokuuta 2002)

1. Kreikka soveltaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/1999.
2. Kreikka on esittänyt EMOTR:n ohjausosastosta rahoitettavan maaseudun kehittämissuunnitelman, jonka komissio hyväksyi 27. syyskuuta 2000. Suunnitelmaan sisältyy myös korvausten maksaminen vuoristoalueilla ja epäsuotuisilla alueilla edellä mainitun asetuksen V luvun mukaisesti. Kreikka ei kuitenkaan sovelta kyseisen asetuksen 16 artiklaa, joka koskee ympäristörajoitteisia alueita.
3. Erilaisille maaseudun kehittämistoimenpiteille varatut määrärahat täsmennetään jäsenvaltioiden ohjelma-asiakirjoissa. Kreikan osalta EMOTR:n ohjausosastosta kaudella 2000–2006 maksettavien luonnonhaittakorvausten alustava määrä on 286 miljoonaa euroa.

(2003/C 192 E/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1766/02**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2002)

Aihe: Euroopan puolustusmenovähennysten vaikutukset EU:n ja USA:n suhteisiin

Tietyissä piireissä Euroopassa on esiintynyt yhä enemmän Yhdysvaltojen ”yksipuolisena” pidettyyn ulkopolitiikkaan kohdistuvaa kritiikkiä, jota USA:ssa on pidetty hieman kohtuuttomana.

International Herald Tribune -sanomalehdessä todettiin 23. toukokuuta 2002, että Euroopan on lopetettava jankutuksensa USA:n yksipuolisuudesta ja kasvettava uskottavaksi ja täysimittaiseksi kumppaniksi. Lehdessä

todettiin myös, että Amerikka ottaa Euroopan vakavasti vasta sitten, kun Euroopan ulkopolitiikalla on yksi yhteinen ääni ja kun Eurooppa ryhtyy sanoista tekoihin.

Saksalainen päivälehti Die Welt käsittelee Amerikan ja Venäjän suhteissa alkanutta uutta aikakautta. Lehden artikkelissa todetaan, että presidentti Bushin ja presidentti Putinin välinen uusi ystävyys saa Euroopan näyttämään vanhalta äijältä, joka ei kykene sopeutumaan uusiin ajatuksiin. Die Weltin artikkelissa todetaan, että jos Eurooppa ei halua jäädä junasta, sen on varustauduttava uudelleen, rakennettava sotilaallista toimintakykyään ja kannettava vastuunsa maailmanlaajuisen uhkien torjunnassa.

Katsooko komissio, että Yhdysvallat suhtautuisi Eurooppaan täysivaltaisena ulkopolitiikan alan kumppanina paljon todennäköisemmin, jos Eurooppa kykenisi osoittamaan todellisen sitoumuksensa vastuun jakamisesta puolustusosalalla? Jos näin on, katsooko komissio, että syytteitä yksipuolisuudesta pidetään todennäköisesti vastenmielisinä ja jopa haitallisina siihen asti, kunnes Eurooppa osoittaa kantavansa todellista vastuuta puolustusosalalla?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2002)

Yksinkertainen totuus on, että mitä enemmän EU osallistuu turvallisuusalan toimintaan — myös sotilastoimintaan — sitä vakavammin siihen suhtaudutaan tällä alalla. Tämä on myös yksi syy siihen, miksi Helsingissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston vahvistamien tavoitteiden saavuttaminen on niin tärkeää.

On myös tärkeää huomata, kuinka suuren panoksen EU jo nyt antaa kansainvälisten turvaoperaatioiden hyväksi. Balkanin rauhanturvatoimintaan osallistuu parhaillaan 39 000 sotilasta unionin jäsenvaltioista, mikä merkitsee noin 67 prosenttia kaikista NATO-operaatioihin osallistuvista joukoista. Afganistanissa kansainvälisiin rauhanturvajoukkoihin kuuluu 3 500 sotilasta jäsenvaltioista (68 % kaikista). Monien jäsenvaltioiden sotilaat ovat osallistuneet myös Al Qaidan vastaisiin taisteluoperaatioihin Afganistanissa. Turvallisuus on ymmärrettävä laajemmassa merkityksessä. Unioni jäsenvaltioineen on huomattava kehitysavun antaja. EU antaa noin 55 prosenttia kaikesta kansainvälisestä avusta ja jopa kaksi kolmasosaa tuesta, jota ei tarvitse maksaa takaisin. Myös näin voidaan edistää kansainvälistä turvallisuutta ja EU:lla onkin siinä keskeinen asema.

Komissio ei hyväksy ajatusta, että keskusteluista Yhdysvaltojen kanssa ei olisi hyötyä merkittävässä ristiriitatilanteissa, sillä neuvottelemineenhan on lähtökohtana kaikissa kumppanuussuhteissa. Yhä verkottuneemmassa maailmassa on aina vain tärkeämpää toimia yhteistyössä arvomaailmaltaan samankaltaisten maiden kanssa.

Ulkosuhteista vastaava komissaari käsitteli parlamentin jäsenen esittämää aihetta yksityiskohtaisemmin puheessa, jonka hän piti 5. huhtikuuta 2002 Asia–Eurooppa-säätiön tilaisuudessa Singaporessa. Tähän puheeseen ("the European Union Foreign Policy and the Challenges of Globalisation") voi tutustua komission Internet-sivuilla⁽¹⁾.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/external_relations/news/patten/sp04_02global.htm.

(2003/C 192 E/017)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1781/02

esittäjä(t): Luciano Caveri (ELDR) komissiolle

(24. kesäkuuta 2002)

Aihe: Lentoturvallisuus

Riippumatta niiden eri tutkimusten tuloksista, jotka koskevat Milanossa huhtikuun 18. päivänä sattunutta lento-onnettomuutta, jossa pienkone törmäsi Pirelli-rakennukseen, tämä tapaus herättää joitakin valvontaan ja tuleviin teknisiin valintoihin liittyviä kysymyksiä. Mitä tulee valvontaan on itsestään selvää, ettei Cessna CJ2 -lentokoneen eikä sen lentäjän olisi saanut olla kyseisessä ilmatilassa tuona päivänä, koska sääolosuhteet edellyttivät turvallisuusluokan 3 statusta ja niillä oli lupa lentää ainoastaan turvallisuusluokan 1 sääolosuhteiden vallitessa.

On olemassa joitakin yleisempiä kysymyksiä, jotka koskevat kaikkien vilkkaiden lentoreittien lähistöllä lentävien yleisilmailukoneiden laitteiston asianmukaista tasoa (kyse on ensisijaisesti toisiotutkavastaaajasta eli transponderista), yleisilmailukoneiden pääsyä suurille lentokentille ainoastaan mittarilento-olosuhteissa (IFR), yleisilmailun rajoittamista näkyvyyslento-olosuhteissa (VFR) alueille, jotka ovat kaukana suurista lentokentistä ja asutuskeskuksista, ADS-B-valvontajärjestelmän (Automatic Dependent Surveillance — Broadcast) pikaista käyttöönottoa sen jälkeen kun on päätetty, mitä tietoliikenneyhteyttä Euroopassa käytetään.

Lopuksi on syytä muistuttaa kaikista niistä toimista, joihin USA on ryhtynyt syyskuussa 2001 kaksoistorniin tehtyjen iskujen jälkeen.

Mikä on komission kanta edellä esitettyihin seikkoihin?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(14. elokuuta 2002)

Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) asiakirjoissa ja niiden liitteissä annetaan ICAOn jäsenvaltioille ohjeita käyttöolosuhteista, lentäjien pätevyysvaatimuksista ja ilma-aluksen varustuksesta, mitä tulee näkölentosääntöjen (Visual Flight Rules, VFR) ja mittarilentosääntöihin (Instrument Flight Rules, IFR) vaatimuksiin. Mainittujen sääntöjen kääntäminen, soveltaminen ja valvominen ovat ICAOn jäsenvaltioiden ja niiden nimettyjen viranomaisten vastuulla, ja se tapahtuu Euroopan ilmailuviranomaisten yhteistyöjärjestön piirissä (Joint Aviation Authority, JAA).

Velvoitteidensa mukaisesti ICAOn jäsenvaltiot antavat lainsäädäntöä ja määräyksiä, jotka ilmestyvät alan julkaisuissa (Aeronautical Information Publication, National Air Navigation Orders) esimerkiksi seuraavista aiheista:

- ilma-alusten varustaminen transpondereilla, joka riippuu lennon tyypistä (yksityislento, matkustajalento, rahtilento jne.) sekä kulloinkin käytetyn ilmatilan laadusta;
- mahdollisuus käyttää suuria lentoasemia, mikä johtuu lennon luonteesta ja lento-olosuhteista; tämä saattaa liittyä kunkin lentoaseman valmiuteen tarjota erilaisia palveluja (turvatarkastukset, maahanmuuttoasiat, pelastuspalvelut, tulli jne.) sekä lennonjohtopalveluja;
- näkölentosääntöjen (ja mittarilentosääntöjen) mukaisesti lennettyjen yleisilmailulentojen rajoittaminen, jos ne suuntautuvat kohteisiin, jotka sijaitsevat kaukana suurista lentoasemista ja suurista asutuskeskuksista; rajoitukset koskevat usein strategisesti tärkeitä alueita, kuten esimerkiksi sotilaskohteita, voimaloita ja hallintorakennuksia; yleensä suurien asutuskeskusten yli lentämisessä on noudatettava vähimmäislentokorkeutta.

Edellä kuvatun menettelyn tehokkuutta heikentää kuitenkin se, ettei ole olemassa vahvaa eurooppalaista sääntelyelintä, joka asettaisi kaikille toimijoille yhdenmukaiset, tarkat ja täytäntöönpanokelpoiset velvoitteet. Hyvä esimerkki nykyisestä tilanteesta on lentosuunnitelman mukauttaminen vähimmäiskäyttöolosuhteiden (esimerkiksi sääolosuhteiden) mukaan. Nykyisellä järjestelmällä ei pystytä estämään vääринkäytöksiä.

Yhteistä ilmatilaa koskevan aloitteen⁽¹⁾ tarkoituksena on korjata tilanne ottamalla käyttöön sääntelykehys, jolla vahvistetaan ilmaliikenteen hallintaa ja saatetaan se yhteisön yhdenmukaisten sääntöjen piiriin.

Aloite auttaa myös nopeuttamaan tarvittavien, turvallisuutta parantavien varusteiden ja välineiden käyttöönottoa. Kysyjän mainitsema esimerkki on kaikkien ilma-alusten varustaminen ADS-B-järjestelmällä (automatic dependent surveillance — broadcast), joka antaa järjestelmällä varustettujen ilma-alusten lentäjille mahdollisuuden seurata jatkuvasti lentoliikennetilannetta ohjaamansa ilma-aluksen läheisyydessä. Komissio osallistuu aktiivisesti alan kehitykseen yhteisön tutkimusohjelman ja Euroopan laajuisten liikenneverkkojen kautta.

⁽¹⁾ KOM(2001) 123 lopullinen ja KOM(2001) 564 lopullinen.

(2003/C 192 E/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1806/02**esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (NI) komissiolle**

(19. kesäkuuta 2002)

Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Kambodžassa

Vuoden 2002 alusta lähtien Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettu (UNHCR) on toistuvasti esittänyt syvän huolestumisensa siitä kohtelusta, jota Vietnamin ja Kambodžan hallitukset ovat antaneet edellisenä vuonna Kambodžaan paenneille Montagnard-heimoon kuuluville pakolaisille ja hän on tuominnut ne pakolaisia koskevan vuoden 1951 yleissopimuksen vakavat rikkomukset, joihin molemmat hallitukset ovat syyllistyneet. Kyseisten rikkomusten räikeys sai UNHCR:n vetämään pois tukensa yhdessä Vietnamin ja Kambodžan hallitusten kanssa helmikuussa tehdyltä kolmikantasopimukselta, joka koskee pakolaisten vapaaehtoista paluuta.

Ainoastaan Yhdysvaltain hallituksen tehokkaan toiminnan ansiosta ja pitkien neuvottelujen jälkeen on voitu käynnistää prosessi 900 Montagnard-pakolaisen sijoittamiseksi Yhdysvaltoihin.

Kyseinen ratkaisu ei ole vähentänyt UNHCR:n tuntemaa huolta sen enempää Vietnamin keskusyläntöjen etnisistä vähemmistöistä kuin turvapaikan hakijoistakaan. UNHCR:n edustaja Kris Janowski esitti itse asiassa 22. toukokuuta 2002 suuren huolestumisensa niiden eri lähteistä tulleiden tietojen johdosta, joiden mukaan tusinoittain Montagnard-heimon jäseniä on palautettu voimakeinoin Kambodžasta Vietnamiin. Kambodžan pääministeri Hun Sen sitä paitsi ilmoitti hiljan, että sen jälkeen kun Montagnard-pakolaisten siirtäminen Yhdysvaltoihin on saatu päätökseen, YK:n pakolaisleireistä kaksi suljetaan ja rajavartiolaitos estävät uusien turvapaikan hakijoiden saapumisen maahan.

Kun otetaan huomioon, että demokraattisten periaatteiden ja ihmisoikeuksien yleismaailmalliseen julistukseen sisältyvien oikeuksien kunnioittaminen ja tunnustaminen on vuonna 1997 tehdyn Kambodžan ja EY:n välisen yhteistyösopimuksen olennainen osa ja kun pidetään myös mielessä, että seuraavina kolmena vuotena (2002–2004) on Kambodžalle varattu 68,7 miljoonaa euroa EY–Kambodža-strategia-asiakirjassa (2000–2003) määritetyillä aloilla toteutettavien toimenpiteiden rahoittamiseksi:

- mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että Montagnard-heimolaisten oikeudesta hakea turvapaikkaa Kambodžan kaltaisesta pakolaisia koskevaan yleissopimukseen liittyneestä valtiosta pidetään tinkimättä kiinni?
- mihin konkreettisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä pannakseen täytäntöön niin kutsutun ihmisoikeuslausekkeen, joka sisältyy kaikkiin niin Kambodžan kuin alueen muidenkin asianosaisten valtioiden kanssa tehtyihin kahdenvälisiin ja monenvälisiin yhteistyösopimuksiin sekä varmistaakseen, että sitä noudatetaan täysimääräisesti?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. heinäkuuta 2002)

Komission Phnom Penhin lähetystö on yhdessä jäsenvaltioiden diplomaattiedustustojen kanssa seurannut tarkasti turvapaikkaa Kambodžasta vuoden 2001 lopulla hakeneiden Vietnamin Montagnard-pakolaisten tilannetta ja osallistunut Kambodžan kuninkaalliseen hallitukseen kohdistuviin unionin virallisiin yhteydenottoihin usean eri asian yhteydessä.

Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) valvoma prosessi 908 Montagnard-heimon jäsenen, jotka ovat ilmaisseet halukkuutensa lähteä Yhdysvaltoihin, uudelleensijoittamiseksi on parhaillaan käynnissä. Alkuperäiset pakolaisleirit on todellakin suljettu ja niissä olleet henkilöt ovat tällä hetkellä asianmukaisessa väliaikaismajoituksessa. Uudelleensijoittamisprosessi pyritään saamaan päätökseen heinäkuun 2002 loppuun mennessä. Kambodžan kuninkaallinen hallitus on vahvistanut kunnioittavansa sitoumuksiaan kansainvälisten sopimusten puitteissa.

Komission Hanoiin lähetystö on yhdessä jäsenvaltioiden diplomaattiedustustojen kanssa seurannut samanaikaisesti Kambodžassa tapahtuvan kehityksen kanssa tilannetta Vietnamin keskisellä ylängöllä, mistä Montagnard-heimon on peräisin, ja on osallistunut asianmukaisesti Vietnamin hallitukseen kohdistuviin unionin virallisiin yhteydenottoihin. Jäsenvaltioiden edustustojen nelihenkinen ryhmä sai Vietnamin viranomaisten suostumuksella luvan vierailla keskisellä ylängöllä toukokuun lopussa.

Maakohtaisessa strategia-asiakirjassa sekä komission 15. toukokuuta 2002 hyväksymässä EY:n ja Kambodžan välisessä yhteistyösopimuksessa keskitytään yhteisön tukeen maaseudun kehityksessä — johon kuuluu elintarviketurva, karjanhoidon ja kalastuksen kehittäminen, maatalouden rahoitus, vesi-huolto, viljelykasvien monipuolistaminen, pienyritykset, ammatillinen koulutus ja miinanraivaus — sekä koulutuksessa ja terveydenhuollossa. Kaikki nämä toimenpiteet edistävät kestävää kehitystä ja köyhyyden vähentämistä yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevien jäsenten hyväksi. Yhteistyöohjelman moni-alaisiin aiheisiin kuuluvat hallinto ja demokratisoiminen, johon sisältyy erityinen tuki maassa käynnissä olevalle hallinnon hajauttamisprosessille. Kaupan kehityksen tukeminen tukee myös Kambodžan integroitumista kansainväliseen talousjärjestelmään ja sen sääntelyjärjestelmiin.

Komission lähestymistapa Kambodžaa kohtaan ihmisoikeuksien alalla, niin kuin kaikkia alueen valtioita kohtaan, on rohkaista ja tukea jatkuvaa edistystä ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen alalla, sekä ilmaista huolensa, mikäli loukkauksia tapahtuu, kansainvälisten ihmisoikeuksien puolustamiseen määriteltujen menetelmien puitteissa. Tämä lähestymistapa vahvistettiin toukokuussa 2001 annetussa komission tiedonannossa unionin roolista ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämiseksi kolmansissa maissa⁽¹⁾. Komissio jatkaa yhdessä jäsenvaltioiden diplomaattiedustustojen kanssa ihmisoikeusasioissa tapahtuvan kehityksen ja myös Montagnard-heimon jäsenten tilanteen seuraamista niin Vietnamin kuin Kambodžassakin sekä ilmaisee huolensa aina kun tilanne niin vaatii.

⁽¹⁾ KOM(2001) 252 lopullinen.

(2003/C 192 E/019)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1810/02

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(24. kesäkuuta 2002)

Aihe: Ihmiskauppa Bosniassa

Lehdistössä esiintyneiden yhtäpitävien tietojen ja raporttien mukaan Bosniassa käydään nykyajan orjakauppaa naisilla. Kymmeniä tuhansia Itä-Euroopan maista tulevia naisia päätyy sinne myytäväksi ja välitettäväksi muiden maiden, erityisesti EU:n jäsenvaltioiden parittajille. Samanaikaisesti Unescon konferenssissa, jonka aiheena oli ihmiskauppa ja joka järjestettiin Thessalonikissa, ilmoitettiin, että noin 5 000 alaikäistä tuodaan joka vuosi Venäjälle muun muassa Bosniasta ja jaellaan valkoista orjakauppaa harjoittaville liigoille.

Tuskin on tarpeen muistuttaa, että Bosniaan on sijoitettu vahvat aseelliset joukot, joihin EU:n jäsenvaltiot osallistuvat merkittävällä panoksella turvatakseen rauhan ja oletettavasti myös järjestyksen. Voitaisiin katsoa, että näiden joukkojen tehtävään kuuluu myös edes alkeellisen oikeusvaltion tukeminen ja edes vähimmäisluojan tarjoaminen ihmisoikeuksille, mihin voitaisiin lukea ihmiskaupan kitkeminen.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt kitkeäkseen tämän ilmiön Euroopasta ja erityisesti ehdokasvaltioista? Voisiko komissio myös kertoa, onko sillä käytössään yksityiskohtaisia tietoja vastaavista ilmiöistä EU:n jäsenvaltioissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(1. elokuuta 2002)

Komissio on tietoinen raporteista, joiden mukaan Länsi-Balkanilla käydään erityisesti naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa ihmiskauppaa seksuaalista hyväksikäyttöä varten. Bosnia ja Hertsegovina toimii tämän kaupan kauttakulkupaikkana, määräpaikkana ja jossain määrin myös lähtömaana. Bosnia ja Hertsegovina on joutunut kyseisen kaupankäynnin näyttämöksi, koska ihmiskaupan harjoittajilla on siellä hyvät toiminta-edellytykset esimerkiksi vuotavien rajojen, resurssien ja koordinoinnin puutteesta kärsivien poliisivoimien, hajanaisen ja edelleen suurelta osin vanhanaikaisen oikeusjärjestelmän ja varsinkin valmiiden markkinoiden takia.

Bosniaan ja Hertsegovinaan sijoitetut kansainväliset asevoimat (tällä hetkellä noin 18 000 henkilöä) ovat osa vakautusjoukkoja (SFOR). SFOR ei ole poliisiorganisaatio eikä näin ollen kohdista toimia suoraan ihmiskaupan harjoittajiin. Sen tehtävänä on kuitenkin rauhan ja vakauden turvaaminen alueella, mikä luo

toimintaympäristön, jossa paikalliset poliisiviranomaiset ja kansainväliset järjestöt voivat toimia näitä rikoksia vastaan. Yhdistyneiden Kansakuntien Bosniassa ja Hertsegovinassa käynnistämä ihmiskaupan vastainen erityisohjelma (Special Trafficking Operations Program) on tärkeä ihmiskaupan torjuntaväline. Myös Euroopan unioni osallistuu välillisesti ihmiskaupan torjuntaan pyrkimällä vaikuttamaan toimintaedellytyksiin, joita ihmiskaupan harjoittajat käyttävät hyväkseen. CARDS-avustusohjelmasta myönnettiin vuonna 2001 2,5 miljoonaa euroa Bosnian ja Hertsegovinan rajavartiolaitokselle maan rajavalvonnan parantamiseksi. Vuonna 2002 CARDS-ohjelmasta myönnetään suoria avustuksia muun muassa Bosnian ja Hertsegovinan syyttäjä- ja oikeusjärjestelmien uudistamiseen. Maan poliisilaitoksen toimintavalmiuksien kehittämiseen myönnetään lisäksi 5 miljoonaa euroa teknisen tuen, koulutuksen, laitteistojen ja toimistotilojen muodossa. Ihmiskaupan torjunta on luonnollisesti myös osa EU:n Bosniaan ja Hertsegovinaan suunnittelemaa poliisioperaatiota, joka käynnistetään 1. tammikuuta 2003.

Politiikalle, jota komissio soveltaa tukiessaan ihmiskaupan torjuntaa laajemmin Euroopassa, erityisesti ehdokasmaissa, on ominaista sen keskittäminen tämän kauhistuttavan rikollisen toiminnan uhrien auttamiseen, rikollisverkostojen purkamiseen ja rikosten ehkäisyyn. Lainsäädäntötoimet on jo aloitettu, ja lähiaikoina on tarkoitus tehdä puitepäätos yhteisistä määritelmistä ja seuraamuksista. Neuvostossa käsitellään parhaillaan komission ehdotusta direktiiviksi lyhytaikaisten oleskelulupien myöntämisestä uhreille, jotka toimivat viranomaisten kanssa yhteistyössä hyväksikäyttäjään vastaan. STOP II -ohjelmasta tuetaan koulutusta, tutkimusta ja hankkeita, joiden tarkoituksena on edistää yhteistyötä unionin tasolla. Ihmiskauppa on järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemistä käsittelevän eurooppalaisen foorumin erityisaiheena. Oikeus- ja sisäasioista vastaavat ministerit sopivat 28. syyskuuta 2001 ehdokasmaista tulevien kollegoidensa kanssa 12 toimenpiteestä ihmiskaupan torjumiseksi. Esimerkkeinä näistä toimenpiteistä voidaan mainita aktiivinen operatiivinen yhteistyö, tiedotuskampanjoiden järjestäminen ja uhrien auttaminen. Kyseiset toimenpiteet muodostavat perustan ehdokasmaiden kanssa tehtävän yhteistyön kehittämiseksi.

Vaikka tähän aiheeseen liittyvien tilastotietojen kerääminen on vaikeaa, useimmat ihmiskaupan torjuntaan osallistuvat ovat yhtä mieltä siitä, että on kyse yleistyvistä ilmiöistä. Maailmanlaajuisesti arvioidaan, että ihmiskauppaliigat välittävät vuosittain jopa 700 000 naista ja lasta maasta toiseen. Eräät valtiosta riippumattomat järjestöt arvioivat tämän lukumäärän olevan huomattavasti suurempi varsinkin, jos lukuihin sisällytetään työvoiman hyväksikäyttöä varten harjoitettava ihmiskauppa. Komissio jatkaa tätä ilmiötä selventävän tutkimustoiminnan tukemista STOP II -ohjelmasta.

(2003/C 192 E/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1812/02

**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL), Pedro Marset Campos (GUE/NGL)
ja Feleknas Uca (GUE/NGL) komissiolle**

(24. kesäkuuta 2002)

Aihe: Kirjailijan vainoaminen Turkissa

Turkkilaisen kirjailijan Omar Asanin kirja nimeltä "Pontos Kulturu", jossa käsitellään Pontuksen alueen kulttuuria, julkaistiin vuonna 1996. Kirjaa myytiin vapaasti, kunnes se yhtäkkiä kiellettiin ja takavarikoitiin tammikuussa 2002 erään TV-ohjelman jälkeen. Kirjailijaa, joka on saanut Abdi İpekçi -palkinnon, on syytetty suullisesta ja kirjallisesta kiihottamisesta Turkin kahtiajakamiseen. Tämä syyte voi johtaa vankeusrangaistukseen, jonka pituus vaihtelee 14 kuukaudesta 4 vuoteen.

Ottaen huomioon, että tällaiset epädemokraattiset rajoitukset ja oikeudenkäynnit ovat ristiriidassa niiden sitoumusten kanssa, jotka Turkki on EU:lle antanut, aikooko komissio vedota Turkin viranomaisiin syytteen kumoamiseksi ja kirjan vapaan jakelun sallimiseksi?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2002)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka se on antanut Stavros Xarchakosin samasta aiheesta esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0538/02 ⁽¹⁾.

Komissio on tietoinen Omar Asanin Pontos Kulturu -kirjan tapauksesta, jonka arvoisa parlamentin jäsen mainitsee. Komission käytössä olevien tietojen mukaan Asan on asetettu Istanbulissa valtion turvallisuusasioita käsittelevässä tuomioistuimessa syytteeseen separatistisesta propagandasta. Kööpenhaminan poliittisten kriteerien ja etenkin sananvapauden kannalta asia on vakava.

Määräaikauskertomuksissa Turkin edistymisestä liittymisen valmisteluissa on lisätietoa siitä, miten komissio arvioi sananvapaustilannetta Turkissa. Komissio on ottanut Turkin sananvapaustilanteen esille monissa eri yhteyksissä, kuten EY–Turkki-assosiaationeuvoston ja -assosiaatiokomitean kokouksissa sekä korkean tason kokouksissa, mm. laajentumisesta vastaavan komission jäsenen vieraillessa Turkissa 14.–15. helmikuuta 2002.

(¹) EYVL C 52 E, 6.3.2003, s. 8.

(2003/C 192 E/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1819/02

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(27. kesäkuuta 2002)

Aihe: Indonesia

Voiko komissio kertoa, mihin toimenpiteisiin Euroopan unioni ryhtyy kannustaakseen Indonesian viranomaisia toteuttamaan mahdollisimman nopeasti seuraavissa kohdissa esitetyt toimet?

1. Laskar Jihadin – ja muiden ei-paikallisten – taistelijoiden karkotus Molukeilta, Sulawesista ja Länsi-Papuasta.
2. Sen varmistaminen, että Laskar Jihadin johtaja Jafar Umar Thalib asetetaan syytteeseen rikoksista, joihin hänen epäillään syyllistyneen, mukaan lukien Soyan kylässä, Ambonin saarella äskettäin tapahtuneesta joukkomurhasta.
3. Sen varmistaminen, että Indonesian armeija ja poliisivoimat toimivat oikeudenmukaisesti ja vastuullisesti pyrkien säilyttämään rauhan Molukeilla, Sulawesissa ja Länsi-Papuassa.
4. Sen takaaminen, että ne 3 000 Molukkien kristittyä, jotka muslimimilitantit pakottivat kääntymään islaminuskoon Halmeherassa, Bacanissa, Burussa ja Seramin saarilla, evakuoidaan turvaan mahdollisimman nopeasti.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2002)

Komission Jakartassa sijaitseva lähetystö seuraa yhdessä jäsenvaltioiden diplomaattisten edustustojen kanssa tiiviisti ihmisoikeustilanteen kehittymistä Indonesiassa ja osallistuu kaikkiin EU:n virallisiin yhteydenottoihin, joilla halutaan kiinnittää huomiota ihmisoikeuskysymyksiin Indonesiassa. Komissio yhtyy EU:n julkituotuihin kantaan, jonka mukaan EU antaa vankkumattoman tukensa Indonesian alueelliselle koskemattomuudelle, mutta kehottaa samanaikaisesti maan hallitusta toteuttamaan kiireellisiä toimia Indonesian sisäisten konfliktien – olivatpa ne sitten luonteeltaan separatistisia tai uskonnollisia – käsittelemiseksi ja ratkaisemiseksi rauhanomaisesti. Kansainvälisen yhteisön enemmistön mukaisesti komissio katsoo, että päävastuu näistä sisäisistä konflikteista on Indonesialla ja että niiden käsittelyyn pitäisi ensisijaisesti osallistua Indonesian hallituksen, kansalaisjärjestöjen, uskonnollisten yhteisöjen ja muiden instituutioiden rauhanomaista vuoropuhelua käyden sekä oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia kunnioittaen niin, ettei mitään ryhmää suosita suhteessa toisiin.

Molukeilla samoin kuin Acehissä, Sulawesin ja Papuan provinseissa jatkuva väkivalta on pysyvä huolenaihe. Itä-Timorilla syyskuuhun 1999 jatkuneiden ihmisoikeusloukkausten tutkinta ja niihin syyllistyneiden asettaminen syytteeseen on edelleen kesken, vaikka Indonesian viranomaiset asettivat tammikuussa 2002 erityisen ihmisoikeustuomioistuimen käsittelemään näitä nimenomaisia loukkauksia.

Indonesian parlamentti hyväksyi marraskuussa 2001 Aceh ja Irian Jayan (jota tämän jälkeen kutsutaan Papuaksi) alueelliset itsehallintolait ja kaikkien muiden provinssien osalta hallinnon hajauttamista koskevat lait. Niiden täytäntöönpano voisi merkittäväällä tavalla vähentää olemassa olevia ongelmia. Tukeakseen tätä kehitystä pitkällä aikavälillä komissio aikoo Indonesialle annettavaa apua koskevan maastrategian luonnoksen mukaan keskittyä hyvän hallintotavan ja oikeusvaltion tukemiseen maan hallituksen ajamien, hallinnon hajauttamista ja alueellista itsehallintoa koskevien politiikkojen yhteydessä.

Komission mukaan presidentti Megawatin johtama Indonesian hallitus työskentelee tosissaan sisäisten jännitteiden tasoittamiseksi ja kannustaa kiistojen ratkaisemista rauhanomaisesti ihmisoikeuksia kunnioittaen. Esimerkkejä hallituksen välittäjänroolista ovat Malinossa hiljattain tehty rauhansopimukset Molukkien kristittyjen ja muslimien välillä sekä Sulawesissa keskenään kilpailevien ryhmien välillä.

Komissio arvostaa Indonesian hallituksen yhteistyötä kansainvälisen terrorisminvastaisen liittoutuman kanssa. Se on pannut merkille, että Laskar Jihad -liikkeen johtaja Jafar Umar Thalib on pidätetty Molukeilla ja on nyt vangittuna Jakartassa. Komissio kehottaa Indonesian hallitusta takaamaan lainmukaisen oikeudenkäynnin tässä ja muissa tapauksissa.

Komissio myöntää humanitaarista apua konfliktien uhreille sekä taloudellista apua kiistojen ratkaisemiseksi ja Indonesian ihmisoikeustilanteen kohentamiseksi. Molukit ovat olleet tältä osin komission toimien erityiskohteena. Vuodesta 1999 komissio on myöntänyt 4 600 000 euroa hätäapua Molukkien väkivaltaisuuksien uhrien, niin kristittyjen kuin muslimienkin ja erityisesti maan sisäisten pakolaisten, auttamiseksi. Indonesia on yksi demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen kohdemaista vuosina 2002–2004. Osana aloitetta on vuosina 2000 ja 2001 jo rahoitettu neljää hanketta 1 862 880 eurolla, jotka kanavoitiin valtiosta riippumattomien järjestöjen ja YK:n ihmisoikeusasioiden päävaltuutetun toimiston kautta. Lisäksi on alustavasti ohjelmoitu 2 500 000 euroa demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta vuonna 2002 rahoitettavia toimia varten.

(2003/C 192 E/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1850/02

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(28. kesäkuuta 2002)

Aihe: Yhteisön kalastuslainsäädännön yhdenmukaisuuden puute

Komission uudet lainsäädäntöehdotukset KOM(2001) 764 ja KOM(2002) 108 ovat vakavasti puutteellisia, koska ne eivät ole yhdenmukaisia yhteisön voimassa olevan lainsäädännön kanssa. Niistä puuttuu jopa sisäinen johdonmukaisuus.

Esimerkiksi määritelmissä komissio vaihtaa termin "espécies de aguas profundas" (syvänmeren lajit), joka on ymmärrettävää ja hyvää portugalia termiin "população da fundura" (syvänmeren kalakanta) ja viittaa jäljempänä maantieteellisiin alueisiin ICES ja CEFAF, jotka ovat epäjohdonmukaisia aikaisemman lainsäädännön kanssa. Lainsäädäntöehdotuksessa on vakavia puutteita jopa kiintiöihin valittujen lajien määrittelyssä ja määrissä sekä siinä, että ei oteta huomioon niinkin tärkeitä lajeja kuin hylkyahven, millä voi olla hyvin kielteisiä vaikutuksia Azoreille.

Eikö komissio katso tarpeelliseksi ottaa huomioon (eikä vain kuulla virallisesti) poliittisten ja taloudellisten toimijoiden lausuntoja ennen kuin se tekee ehdotuksensa, joiden soveltaminen on alueelle ensisijaisen tärkeitä kuten tässä tapauksessa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. elokuuta 2002)

On erittäin tärkeää varmistaa, että syvänmeren lajien kalavaroja hyödynnetään kestäväällä tavalla, ja komission esittämässä toimenpiteissä on otettu huomioon tieteelliset arviot näiden lajien tilasta sekä kalastusmääristä, joita kalakannat voivat häiriintymättä kestää. Tämä koskee kaikkia merialueita Azorit

mukaan luettuina. Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ja tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea eivät kuitenkaan ole viime aikoina antaneet tutkimustuloksiin perustuvia suosituksia hylkyahvenen suhteen, ja vastaavasti komissiokaan ei ole tällä erää esittänyt tämän lajin kalavarojen säilyttämistä koskevia toimenpiteitä.

Syvänmeren lajeja koskevien asetusten portugalinkielinen toisinto muutetaan niin, että kysymyksessä mainittu kieliasua koskeva näkökohta otetaan huomioon.

Taloudelliset ja poliittiset tekijät on otettava huomioon kalakantojen hoitoprosessissa, mutta ennen mitään muuta on varmistettava kalastustoiminnan kestävä kehitys. Vasta kun tämä on varmistettu, voidaan tehdä harkittuja ratkaisuja kalakantojen hyödyntämisestä. Joka tapauksessa komissio kuulee asianomaisia teollisuudenaloja syvänmeren lajien kalavarojen säilyttämistä koskevan politiikan kehittämisestä.

(2003/C 192 E/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1851/02

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(28. kesäkuuta 2002)

Aihe: Komission pankkitilit

1. Voiko komissio toimittaa luettelon kaikista pankeista, jotka hoitavat unionin talousarviosta ja unionin talousarvioon suoritettavat maksut?
2. Voiko komissio kertoa kunkin pankin osalta, kuinka paljon maksutapahtumia ne hoitivat vuosina 2001 ja 2000?
3. Voiko komissio kertoa, milloin, millä perusteella ja mitä menetelmää käyttäen kyseiset pankit on valittu?
4. Voiko komissio kertoa, otettiin valintaprosessissa huomioon julkisten palvelusopimusten tekemisestä annettu direktiivi tai hankintoja ja sopimuksia koskevat yhteisön varainhoitoasetuksen säännökset?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 2002)

1. Seuraavat unionissa sijaitsevat pankit hoitavat unionin talousarviosta ja talousarvioon suoritettavia maksuja (tilanne 2. syyskuuta 2002):

- Keskuspankit
 - Banque Centrale du Luxembourg
 - Banque de France
 - Banque Nationale de Belgique
 - Banco de Portugal
 - Banco de España
 - Banca d'Italia
 - Bank of England
 - Bank of Greece
 - Central Bank of Ireland
 - De Nederlandsche Bank
 - Deutsche Bundesbank
 - Danmarks National Bank
 - Sveriges Riksbank

- Suomen Pankki
- National Bank of Norway
- Liechtensteinische Landesbank
- Central Bank of Iceland
- Euroopan investointipankki
- Liikepankit
 - Banque Bruxelles Lambert SA (Belgia)
 - Fortis Banque SA (Belgia)
 - KBC Bank NV (Belgia)
 - Nordea Bank Danmark A/S (Tanska)
 - Commerzbank AG (Saksa)
 - Banque Fédérative du Crédit Mutuel (Ranska)
 - EFG Eurobank Ergasias SA (Kreikka)
 - Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (Espanja)
 - Bank of Ireland (Irlanti)
 - Banca Popolare di Sondrio (Italia)
 - Banca Nazionale del Lavoro (Italia)
 - Banque et Caisse d'Épargne de l'État (Luxemburg)
 - ABN AMRO Bank NV (Alankomaat)
 - Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (Itävalta)
 - Banco Totta e Açores (Portugali)
 - Okopankki (Suomi)
 - Skandinaviska Enskilda Banken (Ruotsi)
 - Postgirot Bank (Ruotsi)
 - Lloyds TSB Bank plc (Yhdistynyt kuningaskunta)

Näiden pankkitilien lisäksi tilejä on omia varoja koskevan asetuksen⁽¹⁾ mukaisesti jäsenvaltioiden valtionkassoissa. Jäsenvaltiot maksavat yhteisöille annetut omat varat näille tileille, ja niitä käytetään suoritettaessa maksuja valtion yksiköille, erityisesti Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ja joissain tapauksessa rakennerahastojen maksuja.

Jotkin jäsenvaltiot ovat nimenneet keskuspankin pitämään omien varojen käyttöön tarkoitettua tiliä.

2. Komissio katsoo, että kysymyksen tässä osassa pyydettyjä tietoja ei tulisi paljastaa, jotta voidaan suojella ammattisalaisuuksia ja liikesuhteita ja välttää kyseisten yritysten kaupallisten etujen vahingoittaminen.

3. Tilit keskuspankeissa

Keskuspankkitilejä tarvitaan, koska varoja ei voida siirtää suoraan valtionkassoista tai valtionkassoihin, jotka eivät ole pankkeja. Keskuspankkitilejä käytetään suoritettaessa maksuja valtionkassoista olevilta tileiltä ja valtionkassoissa oleville tileille sekä siirrettäessä varoja liikepankeissa oleville tileille. Joissain jäsenvaltioissa keskuspankkitilejä käytetään myös rakennerahastoihin liittyviin maksuihin. Tilin avataan, kun jäsenvaltio liittyy unioniin.

Tilit liikepankeissa

Komissiolla on kussakin jäsenvaltiossa tili tai tilejä vähintään yhdessä liikepankissa maksujen suorittamiseksi tahoille, joiden tili on kyseisessä jäsenvaltiossa. Tilit ovat euromääräisiä, mutta euroalueen ulkopuolisissa maissa on myös kansallisen valuutan määräisiä tilejä.

Pankit on valittu avoimella tarjouskilpailumenettelyllä ja annettu hankintoja ja sopimuksia käsittelevän neuvoa-antavan komitean käsiteltäväksi, vaikka tämä ei kynnysarvon kannalta (alhaisten maksujen vuoksi) olisi ollutkaan tarpeen.

Nykyiset sopimukset tulivat voimaan seuraavina päivinä:

- Banque Bruxelles Lambert SA: 22.3.1998
- Fortis Banque SA: 22.3.1998
- KBC Bank NV: 22.3.1998
- Nordea Bank Danmark A/S: 1.9.1997
- Commerzbank AG: 1.3.1998
- Banque Fédérative du Crédit Mutuel: 1.9.1997
- EFG Eurobank Ergasias SA: 1.3.1999
- Banco Bilbao Vizcaya Argentaria: 1.3.1999
- Bank of Ireland: 1.3.1998
- Banca Popolare di Sondrio: 1.4.1998
- Banca Nazionale del Lavoro: 1.4.1998
- Banque et Caisse d'Épargne de l'État: 15.8.1998
- ABN AMRO Bank NV: 1.7.1998
- Raiffeisen Zentralbank Österreich AG: 1.1.2000
- Banco Totta e Açores: 1.3.1998
- Okopankki: 1.1.2000
- Skandinaviska Enskilda Banken: 1.7.2000
- Postgirot Bank: 20.4.1998
- Lloyds TSB Bank plc: 11.3.1998

Tarjouksia otetaan vastaan vain pankeilta, joiden lyhyen aikavälin luottokelpoisuuden jokin tärkeimmistä luokituslaitoksista (Moody's, Standard & Poors, Fitch) on sijoittanut parhaaseen luokkaan kyseisessä maassa.

Pankkien on täytettävä tietyt tekniset vaatimukset. Niiden on erityisesti kyettävä käsittelemään SWIFT-järjestelmän välityksellä lähetettyjä komission maksuja sekä lähettämään komissiolle SWIFTin välityksellä tilitapahtumatietoja.

Tarjoukset arvioidaan painottamalla määrällisiä (80 %) ja laadullisia (20 %) kriteereitä. Määrällisiä kriteereitä ovat korko ja pankin toimitusmaksut, laadullisia kriteereitä maksujen käsittelyn automaattisuus, maksujen viitekenttien koko ja maksujen toteuttamisajat.

4. Kyllä. Komission yksikön lisäksi hankintoja ja sopimuksia käsittelevä neuvoa-antava komitea on tarkastanut kussakin tapauksessa, että julkisia hankintoja koskevien direktiivien ja varainhoitoasetuksen säännöksiä on noudatettu.

(¹) Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000, annettu 22. toukokuuta 2000, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta, EYVL L 130, 31.5.2000.

(2003/C 192 E/024)

KIRJALLINEN KYSYMYKSEN E-1860/02**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(28. kesäkuuta 2002)

Aihe: Tiedotuskampanja unionin laajentumisesta

Komissio totesi 29. toukokuuta 2002, esitellessään mielipidetiedustelua, joka koski kansalaisten tietoja ja näkemyksiä unionin laajentumisesta, että laajalle tiedotuskampanjalle laajentumisesta varatusta 150 miljoonan euron budjetista ei oltu vielä käytetty juuri lainkaan varoja, huolimatta siitä, että aiempi, vastaavanlainen tiedustelu oli osoittanut laajentumista koskevan tietämyksen ja kiinnostuksen olevan keskimäärin hyvin alhaisella tasolla.

Voiko komissio kertoa, miksi se on odottanut näin kauan, ennen kuin se aloitti tiedotuskampanjan laajentumisesta, vaikka se tiesi, että keskiporto EU-kansalainen ei tiennyt tästä aiheesta juuri mitään eikä ollut siitä edes kovin kiinnostunut?

Miten ja milloin komissio aikoo nyt käynnistää tiedotuskampanjan?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(2. elokuuta 2002)

Parlamentin jäsen on oikeassa nostaessaan esiin ongelman, joka liittyy jäsenvaltioiden kansalaisten tietämykseen unionin tulevasta laajentumisesta. Parlamentin jäsenen tarkoittama, 29. toukokuuta 2002 julkaistu tutkimus osoitti erityisesti, että ehdokasmaista sinänsä ei tiedetty kovin paljoa, mutta että kiinnostusta oppia lisää tulevaisuuden jäsenvaltioista kyllä löytyi.

Kuten komission Eurooppa-neuvostolle Sevillassa esittelemästä asiakirjasta käy ilmi, suuri vastuu unionin kansalaisille tiedottamisesta kuuluu ehdokasmaille ja jäsenvaltioille itselleen. Näin ollen jäsenvaltioissa sijaitsevien parlamentin tiedotustoimistojen kanssa harjoitetun yhteistyön lisäksi komissio pitää erittäin tärkeänä yhteistyötä kyseisten maiden hallitusten kanssa.

Komissio alkoi noudattaa laajentumista koskevaa viestintästrategiaansa toukokuussa 2000, jolloin strategialle varattiin vuoteen 2006 asti 150 miljoonaa euroa käytettäväksi nykyisissä ja tulevaisuudessa jäsenvaltioissa. Vaikka vuonna 2001 kansalaistiedotuksen painopisteenä olikin euroon siirtyminen, jäsenvaltioissa toteutettiin kuitenkin monenlaisia laajentumiseen liittyviä tiedotushankkeita. Lisätietoja näistä on raportissa Explaining Enlargement, joka annettiin toimielinten yhteiselle tiedotustyöryhmälle maaliskuussa 2002, kuten laajentumisesta vastaava komission jäsen oli parlamentille marraskuussa 2001 luvannut. Kyseinen asiakirja ja lisätietoa viestintästrategian toteuttamisesta löytyy komission Internet-sivuilta osoitteesta <http://www.europa.eu.int/comm/enlargement/communication/index.htm>.

Parlamentin jäsen antaa ymmärtää, ettei viestintästrategian tukemiseen vielä olisi suunnattu lainkaan varoja.

Tämä ei pidä paikkaansa. Itse asiassa kesäkuuhun 2002 mennessä viestintästrategian toteuttamiseen on varattu vuoden 2000, 2001 ja 2002 budjeteista 59,9 miljoonaa euroa seuraavasti:

- budjettikohdasta PHARE, B7-030A, 29,4 miljoonaa euroa;
 - budjettikohdasta PRINCE, B3-0306/306A, 28,1 miljoonaa euroa;
 - budjettikohdasta B7-410A (Turkki), 1,6 miljoonaa euroa;
 - budjettikohdasta B7-0040/1 (Kypros ja Malta), 0,8 miljoonaa euroa.
-

(2003/C 192 E/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1896/02**esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) komissiolle**

(1. heinäkuuta 2002)

Aihe: Tieteellisen komitean riippumattomuus ja puolueettomuus

Euroopan komission tieteellisen komitean eläinten hyvinvointia käsittelevän alakomitean joulukuussa 2001 julkaisema turkistarhausraportti johti raporttia valmistelleen tutkijatyöryhmän enemmistön tekemään protestiin. Tutkijatyöryhmä totesi, että raportin tieteellisinä markkinoidut johtopäätökset onkin väännetty poliittisiksi julkilausumiksi. Tutkijaryhmä valmisteli yksimielistä ehdotustaan yli kaksi vuotta, ja tieteellinen komitea muutti johtopäätökset periaatteessa yhdessä kokouksessa.

On välittynyt sellainen kuva, että Euroopan komission tieteellisiltä komiteoilta edellyttämä objektiivisuus, johon nyt on viitattu, tarkoittaakin käytännössä sitä, että komitean jäsenet eivät a) tunne toimialaa, josta antavat tieteellisiä raportteja, ja b) suhtautuvat kielteisesti toimialaan, tässä tapauksessa turkistarhaukseen. Näin on tapahtunut kyseisen turkistarhausraportin kohdalla. Alakomitean puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ovat molemmat useissa yhteyksissä julkisesti esittäneet vastustavansa nykymuotoista turkistarhausta tieteellisin perustein, vaikka eivät itse edes ole sitä milloinkaan tutkineet. Alan asiantuntemus on välttämätöntä, koska tieteelliset komiteat tekevät tärkeää pohjatyötä, joka on direktiivien ja yllä mainitussa tapauksessa turkistarhausta koskevan direktiivin kannalta ainakin suuntaa-antavaa.

Toiseksi objektiivisuus kääntyy subjektiivisuudeksi ja tiede poliittisiksi mielipiteiksi, jos raportista vastaavat avainhenkilöt jättävät ottamatta huomioon tutkimustuloksia, jotka eivät tue heidän omia mielipiteitään. Turkistarhausraporttia on arvosteltu laajalti ja sen saama julkisuus on omiaan heikentämään EU:n komission tieteellisten komiteoiden uskottavuutta.

Komission alaisten komiteoiden ja niiden yhteyteen perustettujen alakomiteoiden jäseniltä edellytetään, että he tultuaan nimitetyiksi antavat ilmoituksen taloudellisista sidonnaisuuksistaan ja poliittisista kytköksistään. Kysyn arvoisalta komission jäseneltä seuraavaa:

1. Ovatko kaikki komiteoiden jäsenet antaneet kysymyksessä tarkoitetun ilmoituksen?
2. Miten komissio valvoo, että nämä ilmoitukset sisältävät kaikki olennaiset tiedot jäsenten sidonnaisuuksista?
3. Onko komissiolla käytössään keinoja varmistaa, etteivät näissä ilmoituksissa mainitut sidonnaisuudet vaikuta epäasiallisesti jäsenen komiteatyöhön?
4. Julkaistaanko nämä ilmoitukset ja jos julkaistaan, niin missä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 2002)

Tiedekomiteoiden perustamisesta kuluttajien terveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden alalla 23. heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/579/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tiedekomiteoiden jäsenten on ilmoitettava komissiolle vuosittain etunäkökohdista ja ilmoitettava jokaisessa kokouksessa erityisistä etunäkökohdista, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedekomitea vahvisti 24. maaliskuuta 1998 työjärjestyksensä komission päätöksen 97/579/EY mukaisesti. Työjärjestyksellä varmistetaan, että tiedekomitea toteuttaa tehtävänsä parhaalla mahdollisella tavalla noudattaen avoimuuden, riippumattomuuden ja erityisosaamisen periaatteita ottaen kuitenkin huomioon kauppasalaisuuksiin liittyvät oikeutetut pyynnöt.

Kaikki eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean 19 jäsentä ovat toimittaneet komission päätöksessä ja työjärjestyksessä vaaditut vuosittaiset ilmoitukset etunäkökohdista. Kaikki komitean jäsenet ovat yhtä mieltä siitä, että vuosittaisten ilmoitusten pitäisi olla kansalaisten saatavilla ja että ne pitäisi pyydettyäessä toimittaa kolmansille osapuolille tai saattaa niiden käyttöön.

Lisäksi eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevien alakomiteoiden ja työryhmän jäseniä pyydetään jokaisessa tiedekomitean kokouksessa ilmoittamaan mahdollisista etunäkökohdista, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan kokouksen esityslistalla olevien aiheiden osalta. Ilmoitus voidaan tehdä joko kirjallisesti tai suullisesti, ja se merkitään kokouksen pöytäkirjaan, joka julkaistaan Internetissä ⁽²⁾. Näin varmistetaan toiminnan olevan hyvin avointa.

Nykyisen työjärjestyksen mukaan jäsenten, jotka epäilevät joidenkin etunäkökohtien saattavan heikentää heidän riippumattomuuttaan, on ilmoitettava asiasta puheenjohtajalle. Hän päättää yhdessä muiden tiedekomitean, sen alakomiteoiden tai työryhmän jäsenten kanssa aiheellisista toimista. Kyseinen henkilö ei mahdollisesti voi toimia kokouksen esittelijänä tai puheenjohtajana tai hän saa ainoastaan antaa kokouksessa tietoa mutta hänen on pidättäydyttävä vaikuttamasta keskustelun päätelmiin.

Turkistarhausraporttia on käsitelty myös vastauksissa seuraaviin kirjallisiin kysymyksiin: Kyösti Virrankoski E-0285/02 ⁽³⁾, Astrid Thors P-0077/02 ⁽⁴⁾ ja Jan Mulder E-0367/02 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 28.8.1997.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scah/index_en.html.

⁽³⁾ EYVL C 172 E, 18.7.2002, s. 174.

⁽⁴⁾ EYVL C 147 E, 20.6.2002, s. 238.

(2003/C 192 E/026)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-1917/02

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(3. heinäkuuta 2002)

Aihe: Viivästykset Madeiran banaanin tuotantoa koskevan yhteisön tuen maksamisessa

Portugalissa Madeiralla banaanin tuottajat valittavat yhteisön tukien maksuja koskevista huomattavista viivästyksistä, koska se aiheuttaa heille etenkin tuotantotekijöiden hankkimiseen liittyviä vakavia ongelmia.

Voiko komissio ilmoittaa, onko Madeiran banaanintuottajajärjestöille myönnettyjen yhteisön tukien maksuissa todellakin viiveitä, ja jos on, mistä ne johtuvat?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2002)

Yhteisön banaanintuottajille maksettavan tasaustuen vuosittainen laskenta edellyttää pitkällistä hintoja ja kaupan pidettyjä määriä koskevien tietojen keräämistä ja vertaamista kunkin tuottajajäsenvaltion osalta. Näihin tehtäviin käytettävää aikaa on hyvin vaikea lyhentää, varsinkin jos ensisijaisena tavoitteena on tietojen oikeellisuus ja luotettavuus. Tiedot saatuaan ja ne vielä tarkastettuaan komissio antaa hallintokomiteamenettelyä käyttäen viipymättä tasaustuen vahvistamiseksi tarvittavat säädökset. Sen jälkeen kansallisten viranomaisten on maksettava tuki tuottajille lainsäädännössä vahvistetussa kohtuullisessa määrääjassa.

Esimerkiksi markkinointivuoden 2001 osalta komissio sai viimeiset tiedot jäsenvaltioilta 6. touko-kuuta 2002.

Asetus tuen vahvistamisesta julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 1. kesäkuuta 2002⁽¹⁾. Kansallisten viranomaisten velvollisuus on maksaa tämän asetuksen säännösten nojalla tuen loppusumma viimeistään 4. elokuuta 2002.

Komissio muistuttaa myös, että yhteisön tuottajilla on mahdollisuus saada tasaustuen ennakkoa.

Ennakkojärjestelmää on sitä paitsi äskettäin muutettu asetuksella (EY) N:o 471/2001⁽²⁾. Siinä säädetään mahdollisuudesta maksaa kuudes ennakko, joka maksetaan marras- ja joulukuussa kaupan pidettävistä banaaneista. Näin otetaan huomioon tasaustuen jäännöksen maksamisen odottamisesta tuottajille aiheutuvat käyttövarojen osat vaikeudet.

⁽¹⁾ Vuonna 2001 yhteisössä tuotettujen ja kaupan pidettyjen banaanien tasaustuen määrän, kyseisen tuen jäännöksen maksumääräajan ja vuoden 2002 ennakkojen yksikkökohtaisen määrän vahvistamisesta annettu komission asetus (EY) N:o 932/2002, EYVL L 144, 1.6.2002.

⁽²⁾ Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanialan kaupanpitotulojen menetystä korvaavan tasaustukijärjestelmän osalta annetun asetuksen (ETY) N:o 1858/93 muuttamisesta annettu komission asetus (EY) N:o 471/2001, EYVL L 67, 9.3.2001.

(2003/C 192 E/027)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-1926/02

esittäjä(t): **Giorgio Celli (Verts/ALE) komissiolle**

(3. heinäkuuta 2002)

Aihe: Yhteisön tärkeinä pitämällä alueilla Parco d'Abruzzossa Italiassa toteutettava hiihtokeskushanke

Alto Sangro e Altopiano delle Cinquemiglian vuoristoseudun kuntayhtymä (L'Aquila, Abruzzo, Italia), hyväksyi vuoden 2001 lopulla uusia hiihtokeskuksia koskevan hankkeen, johon sisältyy myös uusien hiihtohissien rakentaminen. Päätöksessä koottiin yhteen Rivisondolin, Barrean, Roccarason, Pescasserolin ja Roccapien kuntien tekemät, hiihtopalveluja koskevat ehdotukset, ja se välitettiin Abruzzon alueen viranomaisille siinä tarkoituksessa, että hankkeille voitaisiin hakea yhteisöltä yhtenäisen ohjelma-asiakirjan mukaisesti ohjelmakaudella 2000–2006 myönnettävää rahoitusta (arviolta yhdeksän miljoonaa euroa alkurahoitusta). Päätöksen tarkoituksena oli yhdistää useita kyseisen alueen hiihtokeskuksia Parco d'Abruzzon puistoon rakentamalla tiheä hiihtohissi- ja köysirataverkosto, joka ulottuisi myös Barrean suistoalueelle (keskelle puiston tärkeintä suojavyöhykettä), Pantaniello-järven alueelle (joka on kansallinen suojelualue) sekä Serra di Rocca Chiarano- ja Monte Greco -vuorille asti (jotka on luokiteltu yhteisön tärkeinä pitämiksi alueiksi – koodi IT7110061, Serra di Rocca Chiarano – Monte Greco⁽¹⁾), joita koskevista suojelutavoitteista määrätään selvästi 8. syyskuuta 1997 annetun presidentin asetuksen N:o 357⁽²⁾ 5 pykälässä. Grecon ylängöllä elää suurriistaa (karhuja, susia ja hirviä) ja kotkia. Hiihtokeskushankkeeseen sisältyy myös teiden, vesijohtojen ja tunnelien sekä keinolumilaitteiden ja niihin liittyvien laitteiden (altaat ja sähkölaitteet) rakentaminen. Jos edellä mainitut suunnitelmat toteutetaan, ne tuhoavat alueen luonnonympäristön ja sosiaalisen ja taloudellisen rakenteen ja pilaavat maisema-arvoltaan merkittäviä alueita (tuhansia puita jouduttaisiin kaatamaan). Keinolumilaitteilla olisi tuhoisia vaikutuksia alueen vesistöille (1 500 metrin pituisen radan päällystämiseen keinolumella tarvitaan 20 000 kuutiota eli 20 miljoonaa litraa vettä), minkä vuoksi viime talvena ilmennyt vesipula toistuisi vielä pahempana.

Onko komissio tietoinen edellä mainituista seikoista? Voiko komissio ilmoittaa, sopivatko edellä mainitut ehdotukset yhteen ympäristövaikutusten arviointia ja Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden suojelua koskevan yhteisön lainsäädännön kanssa? Sopiiko ohjelmakaudella 2000–2006 yhtenäisen ohjelma-asiakirjan mukaisesti Abruzzon alueelle myönnetty yhteisön rahoitus yhteen sen kanssa, että sama alue on hyväksynyt hiihtokeskusten laajentamista koskevan suunnitelman, jolla on eniten vaikutusta juuri erityissuojelualueisiin (koodi IT7120132) ja yhteisön tärkeinä pitämiin alueisiin? Onko esimerkiksi rakennerahastoista ehdotettu myönnettäväksi tai myönnetty yhteisön rahoitusta, joka voisi liittyä suoraan tai epäsuorasti edellä mainittuun hiihtokeskushankkeeseen?

⁽¹⁾ Ministeriön päätös, annettu 3. huhtikuuta 2000. Direktiivin 79/409/ETY erityissuojelualueita koskeva luettelo ja direktiivin 92/43/ETY mukaisesti määritellyt yhteisön tärkeinä pitämät alueet.

⁽²⁾ Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY täytäntöönpanemiseksi annettu asetus.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2002)

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 6 artiklassa säädetään yhteisön tärkeänä pitämien alueiden suojelusta. Yhteisön tärkeänä pitämät alueet määritellään direktiivissä säädetyn menettelyn mukaisesti erityisten suojelutoimien alueiksi. Direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin.

Edellä mainittua säännöstä sovelletaan erityisten suojelutoimien alueisiin (direktiivi 92/43/ETY) ja erityisten suojelutoimien alueisiin (luonnonvaraisista linnuista annettu direktiivi 79/409/ETY⁽²⁾). Säännös ei ole täysin sitova yhteisön tärkeinä pitämiksi alueiksi ehdotettujen alueiden osalta (direktiivi 92/43/ETY), joita jäsenvaltiot ovat ehdottaneet mutta joita ei ole vielä sisällytetty komission vahvistamaan yhteisön tärkeinä pitämien alueiden viralliseen luetteloon. Jäsenvaltioilla on kuitenkin velvollisuus huolehtia siitä, etteivät niiden yhteisön tärkeinä pitämiksi alueiksi ehdottamilla alueilla toteuttamat toimet vaaranna direktiivin tavoitteita, ja varmistaa siten, että tarvittavat toimenpiteet toteutetaan alueiden heikentymisen estämiseksi. Parco nazionale d'Abruzzo (IT7120132) on erityisten suojelutoimien alue (direktiivi 79/409/ETY). Serra di Rocca chiara — M. Greco (IT7110061) puolestaan on yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ehdotettu alue (direktiivi 92/43/ETY). Näin ollen edellä mainittuja velvoitteita sovelletaan näihin alueisiin.

Parlamentin jäsenen mainitsema hankkeet voisivat kuulua tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY⁽³⁾ liitteeseen II joko ennen sen muuttamista direktiivillä 97/11/EY⁽⁴⁾ tai sen muuttamisen jälkeen. Direktiivissä 85/337/ETY säädetään, että liitteeseen II kuuluvilla hankkeilla on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, jos jäsenvaltio toteaa hankkeen laadun sitä vaativan. Direktiivin 85/337/ETY mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna, jäsenvaltioiden on määriteltävä direktiivin liitteessä II mainittujen hankkeiden osalta tapauskohtaisesti selvittämällä tai jäsenvaltioiden asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla arvioidaanko tämä hanke 5–10 artiklan mukaisesti.

Koska komissio ei ole tietoa kysymyksessä mainitusta tilanteesta, se aikoo kerätä lisätietoja asiasta asianmukaisin keinoin. Jos komissio tulee siihen tulokseen, että kyseisessä tapauksessa rikotaan yhteisön lainsäädäntöä, se ei epäröi perustamissopimuksen vartijana toteuttaa kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä — EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa mainittu rikkomista koskeva menettely mukaan luettuna — sen varmistamiseksi, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21. kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1260/1999⁽⁵⁾ säädetään, että hankkeiden valinta ja toteuttaminen ovat hallintoviranomaisen vastuulla eli kysymyksessä mainitussa tapauksessa Abruzzon alueen viranomaisten vastuulla. Lisäksi kaikkien rakennerahastosta yhteisrahoitettavien hankkeiden on oltava yhteisön lainsäädännön — myös ympäristönsuojelulainsäädännön — mukaisia.

Yhtenäisessä ohjelma-asiakirjassa esitetyn kuvauksen perusteella toimenpiteeseen 1.2 kuuluva hanke koskee Alto Sangron alueelle rakennettavaa julkisen liikenteen infrastruktuuria, jonka tarkoituksena on estää alueen väestökato. Tavoitteena on tukea kestävää kehitystä parantamalla paikallisväestön liikkuvuutta ja elinolosuhteita. Yhtenäisen ohjelma-asiakirjan mukaan tämäntyyppistä infrastruktuuria tarkastellaan ympäristövaikutusten arviointia ja luontotyyppien suojelua koskevan lainsäädännön perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽³⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽⁴⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽⁵⁾ EYVL L 161, 21.6.1999.

(2003/C 192 E/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1930/02**esittäjä(t): Françoise Grossetête (PPE-DE) komissiolle**

(3. heinäkuuta 2002)

Aihe: Lehtien hintaerot

Kuljetuskustannusten vuoksi on luonnollista, että sama sanoma- tai aikakauslehti voi olla eri hintainen eri maissa riippuen siitä, ostetaanko lehti sen alkuperäisessä julkaisumaassa vai toisessa jäsenvaltiossa.

Jotkut hinnat näyttävät kuitenkin olevan korkeampia kuin mitä todelliset kuljetuskustannukset edellyttäisivät. Tämä pätee varsinkin tiettyjen aikakauslehtien tilauksiin.

Tarjolla on myös palveluja, jotka on tarkoitettu ainoastaan lehden alkuperämaassa asuville tilaajille.

Katsooko komissio, että tämä on sisämarkkinasääntöjen mukaista, vai onko kyseessä markkinoita haittaava este?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(6. elokuuta 2002)

Komission pari vuotta sitten teettämän tutkimuksen mukaan rajatylittävien lehtitilausten hinnoissa on yleisesti suuria eroja. Nämä johtuvat hintatarjouksista, joita annetaan

- tietyissä jäsenvaltioissa
- tietyille lukijaryhmille, esim. opiskelijoille, lomanviettäjille ja yrityksille
- määrätyn ajaksi, pitkäaikaistilauksille myönnettävien alennusten muodossa.

Tämän vuoksi yhdelle nimikkeelle on useita eri tilaushintoja eri markkinoilla ja tilaushintojen vertailu on erittäin vaikeata. Vuosikertojen vakiohintoja vertailemalla voidaan kuitenkin saada käsitys tilausten rajatylittävistä hinnoittelusta.

Samoin kuin kotimaan markkinoilla, rajatylittävien tilausten hinnat ovat yleensä alhaisemmat kuin irtonumeroiden hinnat, mikä kuvastaa taetta myynnistä. Tutkimuksen mukaan ne nimikkeet, joiden rajatylittävä tilausmyynti on vähäistä, näyttävät veloittavan saman hinnan vuosikerrasta kaikkialla yhteisössä.

Ottaen huomioon sen, että valtaosa näistä tilauksista toimitetaan alkuperämaan postijärjestelmän kautta, jakeluun sovelletaan samaa hintaa. Kansainväliset nimikkeet, erityisesti talousalan julkaisut, joilla on paljon rajatylittävää tilausmyyntiä, näyttävät veloittavan eri hintoja markkinoittain, mikä johtuu muiden muassa seuraavista tekijöistä:

- markkinoittain vaihtelevat jakelukustannukset, jotka aiheutuvat määräalennuksista ja erilaisten jakeluverkkojen yhdistetystä käytöstä:
 - kotiinkantopalvelu, jonka järjestää joko kansallinen postilaitos tai maahantuoja (esimerkiksi Nouvelles messagenes de la presse Parisienne (NMPP) Ranskassa tarjoaa lehtitilausten toimituspalveluita)
 - osittainen postipalvelu, jossa lehdet jaetaan erinä jäsenvaltioon ja otetaan siellä kansallisen postijärjestelmän kuljetettaviksi
- kotimainen kilpailu ja ostokyky.

Valuuttakurssivaihteluilla ei enää euroalueella ole vaikutusta.

Tilauspalvelujen rajoittaminen julkaisun alkuperämaassa asuville tilaajille on kysymys, jonka tarkastelemiseksi tarvitaan yksityiskohtaisempaa tietoa erityisesti syistä, joiden vuoksi kustantajat soveltavat tällaisia rajoituksia, ennen kuin voidaan päättää, onko yhteisön lainsäädäntöä rikottu.

(2003/C 192 E/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1934/02**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle**

(3. heinäkuuta 2002)

Aihe: Euroopan unionin ja Sveitsin väliset sopimukset

Äskettäin voimaan tulleiden Euroopan unionin ja Sveitsin välisten sopimusten takia on perustettava sekakomissio tai pysyvä työryhmä, johon kuuluu vastuuhenkilöitä Euroopan unionista ja Sveitsistä.

Osallistuivat hiljattain Sveitsin teollisuus- ja rakennusalan ammattiliiton kutsusta Bernissä pidettyyn kokoukseen, jossa oli läsnä useiden Euroopan unionin maiden suurlähettiläitä, mutta ei lainkaan komission edustajia. Kokouksessa tuli esille, että on selvästi tarpeen perustaa pikaisesti komission edustusto Sveitsiin helpottamaan etenkin siirtolaiskysymyksiä koskevista ajankohtaisista ongelmista käytävää vuoropuhelua.

Pyydän komissiota ilmoittamaan, aikooko se perustaa edustuston Sveitsiin ja mikä on arvioitu perustamisajankohta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 2002)

Komissio on suuressa määrin yhtä mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksen pohjana olevan analyysin kanssa. Unionin ulkosuhteita ajatellen Sveitsi on yksi tärkeimmistä maista. Taloudellisten suhteiden osalta Sveitsi sijoittuu tavaroiden ja palveluiden kaupassa toiseksi Yhdysvaltojen jälkeen. Myös Sveitsin keskeinen sijainti unionin sisällä edellyttää yhteistyötä useissa asioissa.

Tästä syystä jo komission päätettyä useista ulkoisen edustusverkon muutoksista, se mainitsi 17. heinäkuuta 1998 antamassa ulkomaan edustustojen toiminnan kehittymistä koskevassa tiedonannossaan, että lähetystön avaamista Sveitsiin suunniteltiin (muuta olivat Azerbaidžanin, Kroatian, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Saudi-Arabian, Malesian ja Uzbekistanin lähetystöt, ja Taiwanin, Paraguayn ja Ecuadorin toimistot).

Useista syistä johtuen tämä ei kuitenkaan ollut mahdollista. Suurin este uusien lähetystöjen avaamiseen tuolloin oli taloudellisten resurssien ja henkilöresurssien puute, etenkin kun otetaan huomioon Balkanin tapahtumat 1999. Kyseisen kriisin suuruudella ja pikaisten toimien tarpeella on ollut vaikutusta tähän päivään saakka. Tämä sekä Berliinissä päätetyt taloudelliset rakenteet ovat suuressa määrin keskeyttäneet komission ulkomaanedustuksen saatavilla olevien niukkojen resurssien suunnitellun jakamisen.

Siitä lähtien komission on täytynyt miettiä tarkkaan tärkeimpiä prioriteettejään päättäessään, minne uusia lähetystöjä avataan. Alueista, joilla komissio on edelleen poliittisesti aliedustettuna, tehtiin analyysi, jossa otettiin huomioon sekä kaupan tärkeys että ulkoisen avun täytäntöönpano.

Seurauksena ollut ohjelma, joka esitettiin komission tiedonannossa 3. heinäkuuta 2001, ei vaikuta talousarvioon. Tämä on tarkoittanut sitä, että uusien ulkomaan edustustojen avaamiseksi komission on täytynyt rationalisoida muualla joko säästämällä joissain lähetystöissä tai sulkemalla toimistoja. Samaan aikaan muut tekijät ovat vaikeuttaneet taloudellista tilannetta vielä lisää, kuten esimerkiksi yhtä suuri tarve lähetystön avaamiseen Afganistanissa aikaisemmin tänä vuonna ja äskettäinen yhteisen valuutan epäedullinen valuuttakurssi. Tämä on pakottanut komission porrastamaan lähetystöjen ennakoitavat avaukset ajanjaksolle vuoden 2002 loppuun asti.

Komissio on tietoinen lisääntyneestä yhteistyön tarpeesta Sveitsin viranomaisten kanssa ja tarpeesta sveitsiläisten politiikkojen tehokkaaseen tarkkailuun. Kahdenvälisen neuvotteluiden alkaessa useilla alueilla

olemassa olevien sopimusten seuraamisessa ja komission tiedotuspolitiikan hajauttamisessa komission lähetystö, joka voi auttaa unionin intressien puolustamisessa Sveitsissä, muodostuu vieläkin tärkeämmäksi.

Koska asia on vielä komission tarkasteltavana, komissio ei voi antaa tässä vaiheessa mitään sitoumusta Sveitsin lähetystön avaamisen aikataulusta.

(2003/C 192 E/030)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-1937/02

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2002)

Aihe: Albanian kreikkalaiset

Komission jäsen Patten on kysymykseen E-1135/02 ⁽¹⁾ lähettämässään vastauksessa maininnut sen oudon tiedon, että kreikkalaisen vähemmistön määrä on vain 50 000 henkilöä, vaikka tämä ei tunnetusti pidä paikkaansa, koska kokonaiset Etelä-Albanian alueet ja kaupungit ovat puhtaasti kreikkalaisen väestön asuttamia. Samassa vastauksessa myös todetaan, että etnisten ryhmien välisten suhteiden seurantakeskuksen toiminnan käynnistämistä valmistellaan ja että myös Kreikan hallitus on hyväksynyt Albaniassa toteutettavien hankkeiden rahoittamisen yhteisön varoista.

Haluaisin saada tietää, mihin tilastotietoihin komission jäsen perustaa vastauksensa väittäessään, että kreikkalaisen vähemmistön määrä on vain 50 000 henkilöä? Kuka tätä seurantakeskusta tulee rahoittamaan ja tuleeko sen tavoitteena olemaan Albaniassa olevien satojen tuhansien kreikkalaisen vähemmistön jäsenten suojeleminen? Tietääkö komissio, onko olemassa kansainvälisiä sopimuksia (myös Albanian virallisen johdon allekirjoittamia), joissa tunnustetaan Etelä-Albanialle autonominen asema? Tarkalleen sanottuna mihin yhteisön määrärahoilla rahoitettaviin hankkeisiin myös Kreikan hallitus on antanut suostumuksensa?

⁽¹⁾ EYVL C 110 E, 8.5.2003, s. 12.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(9. syyskuuta 2002)

Tällä hetkellä Albanian vähemmistöjen koosta ei ole ajantasalla olevaa tietoa. Viimeisimmän virallisen Albanian tilastotiedon mukaan kreikkalaisen vähemmistön koko on noin 50 000 henkilöä. Komissio on tietoinen tämän luvun kiistanalaisuudesta. Neuvosto ja komissio ovat yhdessä pyytäneet Albaniaa antamaan tarkkaa tietoa vähemmistöjen koosta ennen vuoden 2003 loppua. Albanian hallitus on ilmaissut sitoumuksensa tämän vaatimuksen täyttämiseksi.

Yhteisö tukee Tiranassa toimivan valtiosta riippumattoman järjestön kanssa Etelä-Albanian etnisten ryhmien välisten suhteiden sosiaalis-taloudellisen seurantakeskuksen toimia Gjirokastrassa. Tämän seurantakeskuksen tavoite on tulla pysyväksi toimijaksi alueen etnisten ryhmien välisissä suhteissa. Se pyrkii valvomaan vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamista, edistämään vähemmistöjärjestöjen osallistumista maan sosiaaliseen ja poliittiseen elämään ja edistämään etnisten ryhmien välisten suhteiden toimivuutta. Seurantakeskuksen toiminnan odotetaan hyödyttävän kaikkia Albanian vähemmistöjä, mukaan lukien kreikkalaista vähemmistöä. Komissio haluaa tässä yhteydessä myös muistuttaa, että EU:n ja Albanian välisen neuvonantava työryhmän puitteissa käydyissä keskusteluissa Albanian hallitus on sitoutunut tehostamaan toimiaan vähemmistöryhmien kunnioittamiseksi koko maassa ja varmistamaan, että vähemmistöjen oikeuksien harjoittamiselle ei aseteta mitään rajoituksia maantieteellisten seikkojen perusteella.

Komissio ei ole tietoinen Albanian kansainvälisistä sitoumuksista, jotka antaisivat Albanian eteläisille alueille autonomisen aseman. Toisaalta kaikki osoittaa, että kreikkalainen vähemmistö osallistuu merkittävällä tavalla Albanian sosiaaliseen, taloudelliseen ja poliittiseen elämään varsinkin siinä osassa maata.

Komission antamassa vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1135/02 ⁽¹⁾ mainittiin jo, että Kreikka on osallisena – kuten kaikki muut jäsenvaltiot – komiteassa, joka on vastuussa yhteisön antaman tuen jakamisesta ja hallinnoinnista Länsi-Balkanin alueelle. Se antaa siis mielipiteensä jokaisesta avustusohjelmasta, jota ehdotetaan alueen maihin, mukaan lukien Albaniaan.

⁽¹⁾ EYVL C 110 E, 8.5.2003, s. 12.

(2003/C 192 E/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1946/02**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle**

(3. heinäkuuta 2002)

Aihe: Vaarallisten teollisuusjätteiden käsittely

Ano Liosian kunnan hankkeen puitteissa on hyväksytty Life-ohjelma, jonka koodi on Life 99 ENV/GR/000550 ja joka koskee vaarallisten teollisuusjätteiden käsittelyä Attikan läänin kuntaliiton kaatopaikalla.

Attikan läänin kuntaliiton kaatopaikka on määritelty lailla n:o 2742/99 ainoastaan yhdyskuntajätteiden vastaanottopaikaksi eikä teollisuusjätteiden. Voisiko komissio kertoa, missä määrin tämä (Life-ohjelmasta rahoitettu) laitos on sopusoinnussa seuraavien direktiivien kanssa:

1. vaarallisista jätteistä annettu direktiivi 91/689/ETY ⁽¹⁾?
2. myrkyllisistä ja vaarallisista jätteistä annettu direktiivi 78/319/ETY ⁽²⁾?
3. jätteistä annettu direktiivi 75/442/ETY ⁽³⁾?
4. vaarallisten jätteiden polttamisesta annettu direktiivi 94/67/EY ⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EYVL L 84, 31.3.1978, s. 43.

⁽³⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽⁴⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 34.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. elokuuta 2002)

Komissio on hyväksynyt osana LIFE-ohjelmaa hankkeen, jonka tarkoituksena on tehostaa teollisuusjätteen käsittelyä Ano Liosian kaatopaikalla Ateenassa (viite 99 ENV/GR/000550). Hankkeen tavoitteena on lopettaa vaarallisten jätteiden – kuten jäteöljyjen ja öljylietteen sijoittaminen Ano Liosian kaatopaikalle. Näin ollen tämäntyyppinen jäte esikäsittelään, jolloin maa-aines ja jäteöljy erotetaan toisistaan ja öljylietteestä poistetaan vesi. Hankkeen piiriin ei kuulu erotettujen tai esikäsiteltyn jätetyyppien jatkokäsittely tai hyödyntäminen, vaikka hankekuvauksessa mainitaankin, että jäteöljyt voidaan toimittaa polttoaineena uudelleen käytettäväksi ja muut jätetyypit puolestaan voidaan lähettää edelleen käsiteltäviksi. Näin ollen komissiolle esitetty hankkeen tavoite oli lopettaa vaarallisten jätteiden sijoittaminen kaatopaikoille ja esikäsitellä tällaiset jätteet, jotta niiden myöhempi hyödyntäminen ja turvallinen käsittely helpottuisi.

Hankkeen vastuuhenkilön toimittamien tietojen perusteella komissio katsoo, että hanke ei ole riko parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsemia direktiivejä.

1. Ei ole olemassa todisteita siitä, että kysymyksessä olisi vaarallisista jätteistä 12. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY säännösten rikkominen, sillä vaarallisen jätteen esikäsittely sen hyödyntämisen ja turvallisen käsittelyn helpottamiseksi on täysin sopusoinnussa direktiivin vaatimusten kanssa.
2. Myrkyllisistä ja vaarallisista jätteistä 20. maaliskuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/319/ETY on kumottu direktiivillä 91/689/ETY.
3. Jätteistä 15. heinäkuuta 1974 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 18. maaliskuuta 1991 annetulla direktiivillä 91/156/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklassa säädetään perusvaatimukset, joiden mukaan jätteet on hyödynnettävä tai niistä on huolehdittava niin, ettei siitä aiheudu ympäristölle sellaista vahinkoa, jonka aiheutumisen voi estää. Siinä säädetään myös muista velvoitteista, jotka liittyvät mm. velvollisuuteen pitää kirjaa jätteistä ja lupavaatimuksiin. Komissiolla ei ole todisteita siitä, että mainittujen vaarallisten jätteiden esikäsittely olisi suoritettu jätteistä annetun puitedirektiivin 75/442/ETY vaatimusten vastaisesti.

4. Näyttäisi siltä, ettei vaarallisten jätteiden polttamisesta 16. joulukuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/67/EY sovellettaisi mainittuun hankkeeseen, sillä komissiolle toimitetun hankekuvauksen mukaan hanke ei koske jätteenpoltoa.

(¹) EYVL L 78, 26.3.1991.

(2003/C 192 E/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1955/02

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2002)

Aihe: EU:n ja Japanin väliset suhteet

Hyväksyykö komissio periaatteessa EU:n ja Japanin välisen palveluiden vapaakaupan käyttöönoton?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(5. elokuuta 2002)

Japani on EU:n tärkeä kauppakumppani: palvelujen kaupassa kolmanneksi suurin Yhdysvaltojen ja Sveitsin jälkeen.

Tästä syystä EU ja Japani ovat ryhtyneet Maailman kauppajärjestössä WTO:ssa Dohan kehitysohjelman mukaisesti palveluja koskeviin neuvotteluihin, joissa yhteisö hakee palveluntarjoajilleen parempaa pääsyä Japanin markkinoille ja Japani vastaavasti palveluntarjoajilleen parempaa pääsyä EU:n markkinoille. EU uskoo, että markkinoille pääsyyn liittyvät tavoitteet saavutetaan parhaiten WTO:n monenvälisissä puitteissa. Näin ollen EU ei ole ehdottanut Japanille kahdenvälistä neuvottelua palvelujen vapaa-kauppasopimuksesta, eikä Japanikaan ole virallisesti ehdottanut tällaisten neuvottelujen aloittamista.

(2003/C 192 E/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1956/02

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2002)

Aihe: KEDO (Korean niemimaan energiakehitysjärjestö)

Onko komissio KEDO-hankkeen (Korean niemimaan energiakehitysjärjestö) osapuolena pyytänyt mitään riippumatonta lausuntoa Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) arviosta, jonka mukaan vuoden 1994 puitesopimuksen vaatimusten noudattamisen selvittäminen vie kolmesta neljään vuotta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(1. elokuuta 2002)

Kansainvälinen atomienergiajärjestö (IAEA) on Yhdistyneiden Kansakuntien alainen riippumaton hallitusten välinen järjestö, jonka henkilöstöön kuuluu monia ydinalan asiantuntijoita. Sen tehtävänä on ydinaseiden leviämisen estämisestä tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdä riippumattomia tarkastuksia ja valvoa muutenkin ydinmateriaaleja järjestön jäsenvaltioissa, ja se on täyttänyt tehtävänsä kansainvälistä yhteisöä tyydyttävällä tavalla. IAEA:n aseman ja valtuutuksen huomioon ottaen komissio ei katso aiheelliseksi pyytää kysymyksessä esitettyä riippumatonta arviota.

(2003/C 192 E/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1957/02**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(3. heinäkuuta 2002)

Aihe: Tavaroiden tuonti EU:hun

Millaisia mahdollisia rajoituksia sovelletaan sellaisten tavaroiden tuontiin EU:hun, jotka on valmistettu Pohjois-Koreassa, mutta jotka tuodaan Etelä-Koreasta?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(21. elokuuta 2002)

Pohjois-Korean kanssa käytävään kauppaan sovelletaan normaaleja unioniin suuntautuvaa teollisuustuotteiden vientiä koskevia sääntöjä kaikilla aloilla, tekstiilituotteita ja vaatteita lukuun ottamatta, joiden osalta Pohjois-Korean vientiä koskee tiukka järjestelmä: niiden tuonti unioniin on sallittua ainoastaan, jos kiintiöitä avataan. Järjestelmää parannettiin vuonna 2000, jolloin kiintiöitä lisättiin useiden tekstiililuokkien osalta⁽¹⁾. Muuten Pohjois-Korean muiden kuin tekstiilituotteiden vientiä unioniin ei rajoiteta mitenkään, ja siihen sovelletaan suosituimmuustulikohtelua.

Mitään erityisiä rajoituksia ei näin ollen sovelleta Pohjois-Koreassa valmistettuihin mutta Etelä-Korean kautta vietyihin tuotteisiin mainittuja tekstiilituotteita lukuun ottamatta, joihin sovelletaan edelleen Pohjois-Koreaa koskevaa unionin erillisjärjestelmää. Tässä yhteydessä on huomattava, että unionin tekstiilikauppaan Etelä-Korean kanssa sovelletaan erilaista vapaampaa järjestelmää, joka perustuu kahdenväliseen sopimukseen.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 2878/2000, annettu 28 päivänä joulukuuta 2000, muiden kuin kahdenvälisen sopimusten, pöytäkirjojen tai muiden järjestelyjen taikka muiden yhteisön erityisten tuontimenettelyjen soveltamisalaa kuuluvien tiettyjen kolmansien maiden tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 517/94 liitteen IV muuttamisesta, EYVL L 333, 29.12.2000.

(2003/C 192 E/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1984/02**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(1. heinäkuuta 2002)

Aihe: Valmistelukunnan rahoitus

Kirjalliseen kysymykseen E-0486/02⁽¹⁾ (aihe: kansalaisyhteiskunta) liittyen, ja koska Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan työhön osallistuvien järjestöjen nimet on julkaistu Internetissä (http://europa.eu.int/futurum/forum_convention/organlist_en.htm#list), voisiko komissio ilmoittaa, mitkä järjestöt ovat saaneet Euroopan yhteisön rahoitusta viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana?

Voisiko komissio ilmoittaa kuinka paljon rahaa nämä yhteisön rahoittamat järjestöt ovat saaneet kunkin viiden vuoden aikana?

Voisiko komissio ilmoittaa, mistä budjettikohdasta kukin järjestö sai/saa rahoituksensa?

Mille järjestöille on "korvamerkitty" rahaa yhteisön talousarviosta?

⁽¹⁾ EYVL C 28 E, 6.2.2003, s. 32.

**Michael Schreyerin komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(22. marraskuuta 2002)

Täydentääkseen arvoisalle parlamentin jäsenelle lähetettyä alustavaa vastausta komissio lähettää hänelle ja parlamentin pääsihteeristölle yksityiskohtaisen analyysin Euroopan unionin tileistä varanhoitovuosilta 1998–2002. Analyysi suoritettiin Sincom2-kirjanpitojärjestelmän avulla ja siitä käyvät ilmi pyydettyt järjestöjä koskevat tiedot.

Komissio on kirjannut yhteensä 1 575 maksua, jotka on suoritettu jäsenmaissa 139 järjestölle; maksujen kokonaissumma on 154,5 miljoonaa euroa.

(2003/C 192 E/036)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1991/02

**esittäjä(t): Michael Gahler (PPE-DE), Christopher Heaton-Harris (PPE-DE),
Neil Parish (PPE-DE), Lennart Sacrédeus (PPE-DE)
ja Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(8. heinäkuuta 2002)

Aihe: Tiettyjä Mugaben hallinnon jäseniä vastaan suunnatut ankarat pakotteet

Voisiko komissio täsmentää, kuinka laajalti on tarkoitus soveltaa Euroopan unionin tämän vuoden helmikuussa tekemää päätöstä presidentti Mugaben liittolaisten ja heidän perheidensä varojen jäädyttämisestä ja matkustuskiellosta. Ovatko pakotteet este kyseisten liittolaisten perheenjäsenten Euroopan unioniin suuntautuville vierailuille tai osallistumiselle eri oppilaitosten järjestämille kursseille Euroopan unionin alueella?

Zimbabwelaisen poliisipäällikön kerrotaan osallistuneen Interpolin korkean tason kokoukseen Lyonissa. Pitääkö tämä paikkansa? Jos näin on, sallittiinko osallistuminen mahdollisesti siitä syystä, että Ranskan hallitus oli sitoutunut tähän aikaisemmin jossain kansainvälisessä sopimuksessa, vai sisältyikö Ranskan hallituksen päätökseen jokin harkinnanvarainen näkökohta?

On puhuttu myös kahdesta Zimbabwen hallituksen ministeristä, jotka olisivat saapuneet Yhdistyneeseen kuningaskuntaan toukokuun alkupuolella. Onko tämä totta? Olivatko mahdolliset vierailut pakotteiden mukaisia? Haluaisin kuulla komissiolta, tietääkö se minkään jäsenvaltion poikenneen asetetuista pakotteista.

Onko komissio keskustellut Etelä-Afrikan hallituksen kanssa siitä, miten mahdollinen Zimbabwen talouden jatkuva heikkeneminen vaikuttaa eteläiseen Afrikkaan ja mitkä ovat mahdolliset seuraukset Etelä-Afrikalle itselleen, jos Robert Mugabe ei luovu vallasta Etelä-Afrikan painostuksesta huolimatta eikä salli uutta hallitusta, joka päättäisi nykyisen hallinnon tällä hetkellä harjoittaman tuhoisan talous- ja sosiaalipolitiikan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. elokuuta 2002)

Tiettyistä Zimbabweta koskevista rajoittavista toimenpiteistä 18 päivänä helmikuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 310/2002 (1) mukaan ”[j]äädytetään kaikki [asetuksen] liitteessä I luetelluille Zimbabwen hallituksen jäsenille ja niihin yhteydessä oleville luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, yhteisöille tai muille elimille kuuluvat rahavarat, muu rahaomaisuus ja taloudelliset varat.” Liitteeseen 1, sellaisena kuin se on tarkistettuna 24 päivänä heinäkuuta 2002 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1345/2002 (2), sisältyvät ainoastaan Zimbabwen hallituksen tiettyjen jäsenten ja tiettyjen virkamiesten nimet sekä Robert Mugaben vaimo. Muiden luettelossa mainittujen henkilöiden puolisoille tai lapsille kuuluvat rahavarat, muu rahaomaisuus ja taloudelliset varat eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan.

Viisumikiellosta säädetään Zimbabween kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 18 päivänä helmikuuta 2002 hyväksytyssä neuvoston yhteisessä kannassa 2002/145/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston yhteisellä kannalla 2002/600/YUTP (3), ja unionin jäsenvaltiot ovat näin ollen panneet sen täytäntöön.

Unioni on monissa virallisissa yhteydenotoissa ja erityisesti unionin korkean tason troikan Etelä-Afrikkaan 21. toukokuuta 2002 tekemän vierailun yhteydessä ottanut esille Zimbabween epävakaa tilanteen ja talouden jatkuvan heikkenemisen vaikutukset eteläisen Afrikan tilanteeseen investointien kaikkoomisen, pakolaisvirtojen ja muiden seurausten kannalta. Unioni on toistuvasti ilmaissut tahtonsa tukea Etelä-Afrikan ja Nigerian kannattamaa puolueiden välistä vuoropuhelua sekä tukea maan väestöä ja asianmukaisesti toteutettavaa maaudistusta, kuten myös kesäkuussa 2002 kokoontuneen yleisten asioiden neuvoston päätelmissä todettiin.

(¹) EYVL L 50, 21.2.2002.

(²) Komission asetus (EY) N:o 1345/2002, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2002, neuvoston asetuksen (EY) N:o 310/2002 muuttamisesta toisen kerran (EYVL L 196, 25.7.2002).

(³) EYVL L 195, 24.7.2002.

(2003/C 192 E/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2010/02

esittäjä(t): Patsy Sörensen (Verts/ALE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2002)

Aihe: Romanialaisten alaikäisten käännättäminen takaisin

Onko komissio tietoinen, että erityisesti Belgia käännättää alaikäiset romanialaislapset takaisin alkuperä-maahan, jos he ovat rikollisjärjestöjen painostuksen alla tehneet rikoksia?

Onko komissio tietoinen, että eräänä syynä tähän on, että Belgian lain mukaan näitä usein iältään nuoria lapsia ei aseteta syytteeseen tai vangita?

Pitääkö paikkansa, että lapsille ei alkuperämaassa ole tarjota minkäänlaisia vastaanottopalveluja niin, että he päätyvät rikollisuuteen tai kadulle?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä näiden käytäntöjen ehkäisemiseksi ja millä tavoin se katsoo voivansa edesauttaa, kun otetaan huomioon nykyiset katulapsihankkeet, että nämä takaisin käännetyt lapset otetaan vastaan ihmisarvoisella tavalla?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 2002)

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen esille ottamasta aiheesta ja siitä, että Belgia panee täytäntöön nuorisotuomioistuimen tuomioita, joissa ilman huoltajaa maahan tulevat alaikäiset Romanian kansalaiset määrätään palautettaviksi lähtömaahansa.

Yhteisön lainsäädännössä ei ole erityissäännöksiä ilman huoltajaa jäsenvaltioihin saapuvien kolmansien maiden alaikäisten kansalaisten kohtelusta, esimerkiksi heidän vastaanotostaan, oleskelustaan ja palauttamisestaan. Jäsenvaltioita kehoitetaan toimimaan neuvoston päätöslauselmassa (¹) annettujen ohjeiden mukaisesti.

Belgian viranomaiset ovat ilmoittaneet, että kysyjän mainitsemassa tapauksessa päätökset tehtiin lasten siirtämiseksi pois heitä määräysvallassaan pitävien rikollisjärjestöjen ulottuvilta ja heidän kotiinpaluunsa helpottamiseksi. Vaihtoehtoiset toimintatavat, esimerkiksi alaikäisten sijoittaminen erityisiin vastaanotto-keskuksiin Belgiassa, eivät olisi olleet lasten etujen mukaisia käytännön syistä (vieras ympäristö, kieliongelmat jne.).

Edellä mainitun neuvoston päätöslauselman mukaisesti ilman huoltajaa tulevilla alaikäisillä olisi oikeudellisesta asemastaan riippumatta oltava oikeus riittävään suojeluun ja perushuolenpitoon kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jos alaikäiselle ei anneta kansallisen lainsäädännön nojalla lupaa jatkaa oleskeluaan jäsenvaltiossa, asianomainen jäsenvaltio voi palauttaa alaikäisen hänen lähtömaahansa vain siinä tapauksessa, että alaikäisen saapuessa asianmukainen vastaanotto ja huolenpito ovat järjestettävissä. Niistä voivat vastata hänen vanhempansa tai muut täysi-ikäiset lapsesta huolehtivat henkilöt tai valtiolliset tai valtioista riippumattomat järjestöt. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi alaikäisen palauttamiseksi toimittava yhteistyössä alaikäisen lähtömaan viranomaisten, Unicefin kaltaisten kansain-

väliden järjestöjen ja tarvittaessa valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa huolenpitomahdollisuuksien varmistamiseksi maassa, johon alaikäinen palautetaan. Alaikäistä ei voida missään tapauksessa palauttaa kolmanteen maahan, jos palauttaminen olisi vastoin pakolaisen oikeusasemasta tehtyä yleissopimusta, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehtyä Euroopan yleissopimusta, kidutuksen tai muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaista yleissopimusta tai lapsen oikeuksista tehtyä yleissopimusta.

Belgiaan saapuneiden romanialaisten alaikäisten tapauksessa komissiolle on ilmoitettu, että mainittua yhteistyötä on harjoitettu.

Bukarestissa ja Romanian muissa suurissa kaupungeissa on alaikäisille tarkoitettuja vastaanottokeskuksia, joihin katulapset ja muut suojelua tarvitsevat lapset voidaan majoittaa paikallisen lastensuojeluosaston vastuulla, toisinaan yhteistyössä valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa. Keskuksissa lasten oikeudellista ja yhteiskunnallista asemaa tarkastellaan heidän palauttamiseksi perheisiinsä tai, jos se on mahdotonta, huolenpitosuunnitelman laatimiseksi. Romania ja jäsenvaltiot ovat tehneet tähän asiaan liittyviä kahdenvälisiä sopimuksia tai neuvottelevat niistä parhaillaan.

Komissio tukee myös jatkossa Romanian hallituksen pyrkimyksiä lastenhuollon kehittämiseksi. Romaniassa pannaan tällä hetkellä täytäntöön 25 miljoonan euron Phare-ohjelmaa, josta myönnetään rahoitusta suurten vanhanaikaisten laitosten sulkemiseen, vaihtoehtoisten lastensuojelupalvelujen kehittämiseen paikallistasolla ja tiedotuskampanjaan, jolla pyritään ehkäisemään lasten heitteillejättöä ja palauttamaan lapset omiin perheisiinsä tai kasvattiperheisiin. Ohjelmasta voidaan myöntää rahoitusta myös vastaanottokeskuksille. Phare-ohjelmaa täydennetään samankaltaisella ohjelmalla, joka käynnistyy piakkoin ja johon on varattu 10 miljoonan euron määräraha.

(¹) Neuvoston päätöslauselma, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1997, ilman huoltajaa tulevista kolmansien maiden alaikäisistä kansalaisista, EYVL C 221, 19.7.1997.

(2003/C 192 E/038)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2018/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. heinäkuuta 2002)

Aihe: Laivojen kulun jatkuvat esteet Tonavalla vuoden 1999 sodan seurauksena Serbiassa

1. Voiko komissio vahvistaa, että vuoden 1999 aikana tuhotuista Tonavan yli johtavista kolmesta sillasta serbialaisen kaupungin Novi Sadin keskustan ja joen eteläpuolella sijaitsevan Petrovaradinin välillä vain keskimmäinen silta, Varadinski Most, joka sijoittuu Bulevar Mihajla Pupinan ja Beogradska Ulican välille, on korvattu uudella sillalla? Lännessä Bulevar Oslobođenjan kupeessa sijaitseva leveä silta on korvattu vilkkaassa käytössä olevalla ponttonisillalla (Most na Barzama, Ulica Maksima Gorkogin vieressä) ja itäpuolella sijainnut yhdistetty rautatie- ja tieliikennesilta on korvattu entisen sillan raunioista länteen sijaitsevalla väliaikaisella rautatiesillalla.
2. Mitä seurauksia Novi Sadin ponttonisillalla ja tilapäisellä sillalla on yhtäältä Alankomaista, Saksasta ja Itävaltasta sekä ehdokasvaltioista Slovakiasta ja Unkarista tulevalle kaupunkia halkovalle sisävesiliikenteelle ja toisaalta etelässä ja idässä sijaitseville ehdokasvaltioille Romanian ja Bulgarialle?
3. Onko Novi Sadin lisäksi muita paikkoja, kuten Smederevon ja Kovinin välillä Belgradista itään, joissa sodan tuhojen aiheuttamien raunioiden, tilapäisten siltojen tai laivanhylkyjen seurauksena läpikulkuliikenteen suurin sallittu korkeus tai leveys (ja tämän johdosta laivojen määrä) on paljon pienempi kuin mitä on määritelty Kladovon (Serbia) ja Dobreta-Turnu Severinin (Romania) välissä sijaitseville padon sulkuporteille Djerdapin ”teräsportissa”?
4. Milloin voidaan odottaa, että Tonavan käyttö läpikulkuliikenteeseen saavuttaa täysin vuoden 1999 tason ja joen vastarantojen yhteydet saadaan myös kapasiteetiltaan samalle tasolle?
5. Millä tavoin edellisen kysymyksen työt rahoitetaan? Minkä vastuun EU on ottanut ja mitä se vielä aikoo tehdä, kun otetaan huomioon Tonavan merkitys tavarankuljetuksen pääakselina EU:ssa sen tulevassa laajuudessa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(13. elokuuta 2002)*

1. NATOn ilmaiskuihissa huhtikuussa 1999 tuhoutui Novi Sadissa kolme siltaa. Jugoslavian liittotasavallan entinen presidentti Milosevic korjautti niistä rautatie- ja tieliikennesillan (Zezelj) ja sitä suuremman tieliikennesillan (Petrovaradin) ennen syyskuun 2000 vaaleja. Jugoslavian liittotasavallan ryhdyttyä yhteistyöhön Tonavan suojelukomission (suurelta osin yhteisörahoitteisen) hankkeen kanssa laivaliikenteen palauttamiseksi entiselleen poistamalla räjähdysjäte ja räjähtämättömät ammukset, komissio antoi hyväksyntänsä yhteisörahoitteiselle hankkeelle kolmannen ja kaikista suurimman sillan (Sloboda) uudelleenrakentamiseksi. Tätä suurinta Serbiassa toteutettavaa yhteisörahoitteista hanketta koskevat sopimukset allekirjoitettiin 23. heinäkuuta ja työt aloitetaan syksyllä kunhan raivaukset saadaan päätökseen. Tämä mittava rakennushanke ulottuu vuoteen 2004, jolloin liikennettä tällä hetkellä välittävä ponttoonisilta viimeistään poistetaan.

2. On selvää, että nostoponttoonisilla ja sen nostamiseen liittyvien maksujen olemassaolo muodostaa esteen Belgradin Tonava-yleissopimuksessa peräänkuulutetulle ”vapaalle kansainväliselle vesiliikenteelle”. Sillan ylläpitämisestä, nostoaikataulusta ja tähän liittyvistä maksuista on kuitenkin sovittu toimivaltaisen elimen – Tonavan komission – ja Jugoslavian liittotasavallan kesken. Käytännössä Tonavan komission ja Jugoslavian liittotasavallan marraskuussa 2001 tekemän muistion täytäntöönpanon myötä käytössä on säännöllinen nostoaikataulu, jonka ansiosta liikennemäärät ovat jo kasvaneet. Tästä ovat hyötynneet parlamentin jäsenen mainitsemien maiden lisäksi myös kaikki muut Tonavan rantavaltiot ja laajemminkin koko alue.

3. Tästä asiasta komissiolla ei ole tietoa, koska asia kuuluu pikemminkin Tonavan komissiolle, kansainväliselle järjestölle, joka vastaa vesiliikenteestä Tonavalla. Joka tapauksessa kyseisenlaisten esteiden poistaminen ja ehtojen noudattamisen varmistaminen kuuluu sille valtiolle, jonka läpi vesiväylä kyseisessä kohdassa kulkee. Päätös myöntää ulkopuolista rahoitusta esteiden poistamiseen Novi Sadissa johtui vaurioiden syntyyn johtaneista poikkeuksellisista olosuhteista.

4. Ajanjaksona, jona vesiliikenteen kuljetuskapasiteetti on heikentynyt, kuljetuksia on siirtynyt jonkin verran muihin kuljetusmuotoihin. Tonavan komissio on kuitenkin ilmoittanut Tonavan käytön lisääntyneen sen jälkeen, kun laivaliikenteelle sopiva kanava avattiin viime vuoden lopulla. Joen poikki kulkevien yhteyksien palauttamiseksi on – kuten edellä on selitetty – jo rakennettu uudelleen kaksi silloista ja kolmannen sillan valmistumiseen asti sen korvaa ponttoonisilta.

5. Komission antama poliittinen ja taloudellinen tuki osoittaa selvästi, miten tärkeänä Tonavan vesiliikenteen palauttamista entiselleen pidetään. Yhteisö kattaa enimmillään 85 prosenttia (22 miljoonaa euroa) kustannuksista, joita aiheutuu Tonavan komission hankkeesta Tonavan väylän raivaamiseksi, joka on saatettu jo lähes päätökseen. Myös Slobodan sillan uudelleenrakentamiseen on myönnetty yhteisön rahoitusta 34 miljoonaa euroa. Yleisemmälläkin tasolla komissio pyrkii edistämään sisävesiliikennettä erityisesti Tonavalla liikenneyhteyksien parantamiseksi ehdokasmaiden ja nykyisten jäsenvaltioiden välillä. ISPA-rahoitusohjelmasta⁽¹⁾ kymmenen Keski-, Itä- ja Kaakkois-Euroopan ehdokasmaata voivat hakea rahoitusta liikenneinfrastruktuurihankkeille, jotta liittyvät yleiseurooppalaisiin liikennekäytäviin. Tonava-joki (käytävä VII) muodostaa näistä tärkeän osan. Itse asiassa komissio harkitsee parhaillaan Romanian viranomaisten ISPA-rahoitushakemusta Tonavan liikennöitävyyden parantamiseksi. Vastaavaanlaiset hyvin valmistellut ja ISPA-asetuksen ehdot täyttävät ehdotukset ovat tervetulleita myös muilta ISPA-ohjelman kohdemailta.

Lisätietoa raivaushankkeen edistymisestä ja yleisemmin Tonavan liikennöintitilanteesta löytyy Tonavan komission verkkosivuilta osoitteesta www.dunacom.org sekä komission 20. marraskuuta 2001 antamasta lehdistötiedotteesta⁽²⁾ ja sen taustatiedoista. Lisätietoja Slobodan silta-hankkeesta on Euroopan jälleerakennusviraston (joka vastaa yhteisön tuen hallinnoinnista Jugoslavian liittotasavallassa) sivuilla osoitteessa www.eur.eu.int sekä erityisesti 23. heinäkuuta 2002 annetussa lehdistötiedotteesta,⁽³⁾ joka koskee Slobodan sillasta tehtyjen sopimusten allekirjoittamista.

⁽¹⁾ Liittymistä edeltävä rakennepoliittikan rahoitusväline.

⁽²⁾ IP/01/1689.

⁽³⁾ IP/02/1123.

(2003/C 192 E/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2031/02**esittäjä(t): Emilia Müller (PPE-DE) komissiolle**

(9. heinäkuuta 2002)

Aihe: Kaukoliikennelinja-autojen painorajojen ylitykset

Saksalainen linja-autoyrittäjä osti vuonna 2000 kaukoliikennelinja-auton.

Vuonna 2002 kyseinen linja-auto punnittiin ensimmäisen kerran matkalla Euroopassa. Kokonaispaino ei siihen mennessä ollut koskaan ollut ongelma, eikä ollut ilmennyt mitään syytä epäillä rekisteriotteessa annettuja valmistajan ja katsastuslaitoksen tietoja.

Jälkeenpäin kävi kuitenkin ilmi, että henkilöä kohti sallittu paino oli vain 68 kg, ilman että matkatavaroita ja muuta välttämätöntä kuormaa olisi otettu huomioon.

Linja-auto olisi saavuttanut jo noin 30 matkustajan kanssa 18 tonnin kokonaispainon, vaikka sen sallittu matkustajamäärä on 49. Suurempi matkustajamäärä merkitsee painorajan ylitystä ja siitä liittyviä useita tunteja kestäviä pakollisia taukoja punnituspaikoilla, ajoneuvon hankkimista ylipainon aiheuttaneiden matkatavaroiden kuljettamiseksi, sakkoja ja vakuutusturvan menettämistä.

Siksi seuraavat kysymykset komissiolle:

1. Onko perusteltua määrätä sakkoa linja-autoyritykselle, kun periaatteessa virhe on rekisteriotteessa ja katsastuslaitoksen antamissa tiedoissa?
2. Onko mahdollista nostaa linja-autojen akselipainoja ja kokonaispainoja Euroopan laajuisesti?
3. Jos on, mitä Euroopan tasolla voidaan tarkkaan ottaen tehdä tällaisten "tapausten" välttämiseksi tulevaisuudessa?
4. Mitä komissio suosittelee linja-autoyrittäjälle tässä tapauksessa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(27. elokuuta 2002)

Tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista 25. heinäkuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/53/EY⁽¹⁾ vahvistetaan kaksiakselisten moottoriajoneuvojen suurimmaksi sallituksi painoksi 18 tonnia (liitteessä I oleva 2.3.1 kohta), jotta ne voivat liikkua vapaasti unionin alueella. Se, että Saksassa on annettu tyyppihyväksyntä kaukoliikennelinja-autolle, jonka suurin sallittu matkustajamäärä on 49 (todennäköisesti ilman matkatavaroita), ei vapauta liikennöijää noudattamasta mainitun direktiivin suurinta sallittua painoa koskevaa säännöstä kansainvälisessä liikenteessä.

Kaukoliikennelinja-autojen suurimman sallitun kokonaispainon tai akselipainon korottaminen Euroopan tasolla vaatisi mainitun direktiivin muuttamista, mikä ei kuitenkaan ole suunnitteilla tässä vaiheessa. Myös ajoneuvojen suurimpia sallittuja mittoja koskevan direktiivin 96/53/EY muuttamisesta 18. helmikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/7/EY⁽²⁾ johdanto-osan kappaleessa 5 sanotaan selkeästi, että "ajoneuvojen enimmäispainoja ja -mittoja koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen olisi pysyttävä vakaina".

On syytä mainita, että eri jäsenvaltiossa sovelletaan kaukoliikennelinja-autojen tyyppihyväksyntään erilaisia teknisiä vaatimuksia. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteivät direktiivin 96/53/EY säännökset syrjäyttäisi kansallisia vaatimuksia. Lisäksi direktiivin 2001/85/EY⁽³⁾ tultua voimaan 13. helmikuuta 2004 aletaan soveltaa uusiin ajoneuvotyyppeihin yhteisön tyyppihyväksyntää. Yhdenmukaistetut säännökset eivät kuitenkaan missään tapauksessa voi syrjäyttää direktiivin 96/53/EY säännöksistä johtuvia velvoitteita.

⁽¹⁾ EYVL L 235, 17.9.1996.

⁽²⁾ EYVL L 67, 9.3.2002.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/85/EY, annettu 20. marraskuuta 2001, matkustajien kuljetuksessa käytettäviä, kuljettajan istuimen lisäksi enemmän kuin kahdeksan istuinta sisältäviä ajoneuvoja koskevista erityissäännöksistä sekä direktiivien 70/156/ETY ja 97/27/EY muuttamisesta (EYVL L 42, 13.2.2002).

(2003/C 192 E/040)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2047/02**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(10. heinäkuuta 2002)

Aihe: Öljyn ja energian kulutus

Voiko komissio arvioida EU:n keskimääräisen BKT-komponentin öljyn ja energian kokonaiskulutuksen tason viisivuositain vuodesta 1970 lähtien (ts. 1970, 1975, 1980 jne.)?

Mikä on komission arvio EU:n nykyiseen BKT-kasvuun sisältyvän öljyn kulutuksen ja energian kokonaiskulutuksen nykyisestä kasvuvauhdista ja mikä se on ollut viisivuositain laskettuna vuodesta 1970 lähtien?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2002)

Energiaintensiteetti on kokonaiskulutuksen suhde bruttokansantuotteeseen (euroina, muuttumattomina vuoden 1995 hintoina). Kokonaiskulutus on tuotetun primäärienergian ja tuodun energian summa vähennettynä viennillä, varastojen nettomuutoksella ja meriliikenteen polttoaineilla. Laskennassa käytetyt energiatiedot kerätään kansallisilta viranomaisilta vuosittain. Bruttokansantuotetta kuvaavat luvut vuodesta 1991 alkaen saatiin Eurostatin kansantalouden tilinpitoa koskevasta tietokannasta, kun taas vuosien 1990 ja 1985 luvut ovat estimaatteja. Vuotta 1985 edeltäviä tietoja ei ole unionin osalta käytettävissä.

(2003/C 192 E/041)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2051/02**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(10. heinäkuuta 2002)

Aihe: Eläinkokeet ja eläintensuojelu

Viime aikoina Bolzanossa lukuisat kansalaiset ja poliitikot ovat taistelleet 56 beaglen pennun pelastamiseksi. Pentuja aiotaan käyttää eläinkokeisiin, ja niille aiheutettaisiin siten tieteellisesti täysin perusteettomia kärsimyksiä. Kyseessä on vain yksi tapaus monien joukosta, joissa kansalaisyhteiskunta on ryhtynyt taistelemaan eläinkokeiden kaltaisia hirveitä käytäntöjä vastaan.

Voisiko komissio näin ollen ilmoittaa,

1. onko olemassa tai aiotaanko laatia asiakirjoja, aloitteita tai direktiivejä eläinkokeiden lopettamiseksi tai ainakin vähentämiseksi;
2. onko olemassa direktiivejä, ohjelmia, tutkimuksia tai asiakirjoja, jotka koskevat yleisemmin eläinten suojelemista huonolta kohtelulta ja kärsimyksiltä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(4. syyskuuta 2002)

1. Kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskeva direktiivi 86/609/ETY⁽¹⁾ annettiin vuonna 1986. Direktiivi koskee tieteellisten kokeiden — myös elävillä eläimillä suoritettujen kokeiden — toteuttamista ja niitä varten annettavia lupia. Direktiivissä annetaan säännökset myös henkilökunnalle ja laitoksille annettavista luvista. Siinä määritellään lisäksi koe-eläimiä käsittelevän ja kokeita valvovan henkilökunnan koulutusta, sekä eläinten säilytystä koskevat vähimmäisvaatimukset.

Direktiivin 7 artiklan mukaan ”koetta ei saa suorittaa, jos tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi on mahdollista soveltaa jotakin toista tieteellisesti luotettavaa menetelmää, joka ei edellytä eläimen käyttöä.” Direktiivillä 86/609/ETY edistetään näin ollen menetelmiä, jotka vähentävät ja jopa korvaavat eläinten käytön tieteellisissä kokeissa.

Tässä yhteydessä on syytä mainita, että kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettuun direktiiviin 76/768/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/35/ETY (kuudes muutossäädös), sisältyy erityisiä säännöksiä kosmeettisten valmisteiden markkinoille saattamisen kieltämisestä, jos valmisteissa on eläimillä testattuja ainesosia tai niiden yhdistelmiä. (4 artiklan 1 kohdan i alakohhta). Voimassa olevia säännöksiä käsitellään parhaillaan neuvoston ja parlamentin kanssa käytävissä keskusteluissa, jotka koskevat direktiivin muuttamista seitsemännen kerran.

Yhteisön tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen (TTK) puiteohjelman osalta kaikille rahoitettaviksi valituille eläinkokeita sisältäville tutkimushankkeille on suoritettava eettinen arviointi. Monialainen asiantuntijapaneeli (jossa jäsenenä on myös eläinten hyvinvoinnin asiantuntija) varmistaa muun muassa, että perustelut eläinten käyttöön tieteellisissä kokeissa ovat tyydyttävät ja että koeolosuhteet ovat oikeudellisten vaatimusten mukaiset.

Lisäksi eläinkokeet korvaavien vaihtoehtoisten menetelmien kehittäminen on ollut yhteisön TTK-puiteohjelmien painopistealueena jo yli vuosikymmenen ajan.

2. Mitä taas tulee kysymykseen eläinten suojelemisesta hyväksikäytöltä ja kärsimyksiltä, yhteisöllä ei ole varsinaisesti toimivaltaa tässä asiassa. Yhteisö on kuitenkin ryhtynyt toimiin parantaakseen eläinten kohtelua ja elinoloja.

Amsterdamin sopimus sisältää — ensimmäisen kerran sopimushistoriassa — eläinten suojelua ja hyvinvointia koskevan pöytäkirjan. Pöytäkirjassa tunnustetaan, että eläimet ovat tuntevia olentoja ja kehoitetaan yhteisöä ja jäsenvaltioita ottamaan eläinten hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon yhteisön maatalous-, liikenne-, sisämarkkina- ja tutkimuspolitiikan laatimisen ja täytäntöönpanon yhteydessä. Yhteisön ja jäsenvaltioiden on myös kunnioitettava erityisesti uskonnollisiin rituaaleihin, kulttuuriperinteeseen ja alueelliseen perintöön liittyviä jäsenvaltioiden lakeja ja hallinnollisia määräyksiä sekä tapoja.

(¹) EYVL L 358, 18.12.1986.

(2003/C 192 E/042)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-2056/02

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2002)

Aihe: Kosmeettisten valmisteiden testaaminen eläimillä

Euroopan parlamentti on äskettäin hyväksynyt suosituksen toiseen käsittelyyn neuvoston hyväksymästä yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY muuttamisesta (A5-0180/2002). Suosituksessa vaaditaan eläimillä testattujen uusien kosmeettisten tuotteiden (mutta ei lääkkeiden) myynnin vaiheittaista lopettamista. Komissio on useaan otteeseen todennut uskovansa, että tällainen kielto olisi ristiriidassa WTO:n sääntöjen kanssa, vaikka asiasta ei olekaan mitään esimerkkitausta.

Voiko komissio kertoa, mikä WTO:n sääntö tai säännöt saattaisivat sen mielestä parlamentin kannan yhteensopimattomaksi Euroopan unionin WTO-velvoitteiden kanssa? Katsooko komissio, että jos neuvosto hyväksyisi parlamentin kannan, tämä johtaisi joka tapauksessa EU:n ulkopuolisten yritysten syrjintään? Mikäli näin ei ole, uskooko komissio, että WTO:n kaltainen organisaatio vaatisi todennäköisesti laajempaa julkista kannatusta, jos sen säännöt ovat riittävän joustavia mahdollistamaan keinot, joilla vähennetään eläinten kärsimyksiä tai tehostetaan ympäristönsuojelua tapauksissa, jolloin näitä keinoja ei yritetä käyttää protektionistisiin tarkoituksiin?

Voiko komissio lopuksi vahvistaa, että jos neuvoston kanssa ei päästä sopimukseen, aikaisempi saman vaikutuksen omaava lainsäädäntö astuu automaattisesti voimaan? Mikäli näin on, milloin tämä tapahtuu?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus*(3. syyskuuta 2002)*

Parlamentin ehdottama markkinoille saattamista koskeva kielto saattaisi muodostaa kaupan esteen tuonnille kolmansista maista, joiden lait edellyttävät kosmeettisten valmisteiden ja ainesosien testaamista eläimillä kuluttajansuojan takaamiseksi. Tämä kielto voitaisiin mahdollisesti kyseenalaistaa muun muassa Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimuksella kaupan teknisistä esteistä ja tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen artikloilla III, XI and XX.

Kielto syrjisi "samankaltaisia tuotteita" (GATT-sopimuksen III artiklan 4 kohta, kaupan teknisiä esteitä koskevan sopimuksen 2.1 artikla). Eläimillä testattu kosmeettinen tuote on sama kuin muilla keinoilla testattu tuote, ja silti yhteisö kieltäisi toisen ja sallisi toisen.

Kielto asettaisi yhteisön testausvaatimukset ulkomaisille tuottajille. Jos heidän maassaan on erilaiset vaatimukset, jotka eivät ole yhteensovitettavissa yhteisön vaatimuksiin, tuottajat eivät voisi harjoittaa tuontia yhteisöön. Tämä saattaisi syrjiä ulkomaisia tuottajia, jotka eivät mitenkään voi mukautua kahteen ristiriitaiseen säännöstöön.

Komissio on tietoinen yleisestä huolenaiheesta, joka koskee WTO:n ilmeistä välinpitämättömyyttä eläinten hyvinvointia kohtaan. Juuri tästä syystä yhteisö on jatkuvasti kannattanut eläinten hyvinvoinnin ottamista keskustelun aiheeksi tulevissa WTO-neuvotteluissa, ja jatkaa edelleen asian edistämistä. Komissio uskoo kuitenkin, että yksipuolisen lähestymistavan omaksuminen tässä asiassa vahingoittaisi pitkän aikavälin tavoitteita.

Komissio vahvistaa, että markkinoille saattamista koskeva kielto, sellaisena kuin se on esitetty kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27. heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY ⁽¹⁾ kuudennessa muutoksessa, tuli laillisesti voimaan 1. heinäkuuta 2002, koska parlamentti ja neuvosto eivät päässeet sopimukseen uudesta tekstistä. Komissio harkitsee kuitenkin ehdotuksen tekemistä komiteamenettelynsä kautta voimaantulopäivän siirtämisestä myöhempään päivämäärään tarpeettomien kaupan häiriöiden ja epävarmuuden välttämiseksi markkinoilla.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976.

(2003/C 192 E/043)

KIRJALLINEN KYSYMYKS P-2066/02

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(8. heinäkuuta 2002)

Aihe: Kreikan kansalaisten epäyhtäläinen kohtelu suorittamatta olevan asepalveluksen suhteen

Voimassa olevan Kreikan ja Saksan välisen sopimuksen (laki n:o 4187/61) mukaan edellytetään, että Kreikan kansalaiset, joilla on myös Saksan kansalaisuus, vapautetaan asepalveluksen suorittamisvelvollisuudesta Kreikassa niin pitkäksi ajaksi kuin he oleskelevat ja työskentelevät pysyvästi Saksassa. Muissa tapauksissa, esimerkiksi Itävallan kansalaisuuden omaavien ulkokeikkalaisten kohdalla, laki vaatii täyden asepalveluksen suorittamista kreikkalaisessa armeijassa, vaikka henkilöt olisivat jo suorittaneet asepalveluksen Itävallan armeijassa. Sitä paitsi lain n:o 1763/88 7 artiklan sekä lain n:o 2510/97 siirtymäsäännösten mukaan kreikkalaiset, joilla on vakinainen työlupa sellaisissa maissa kuten Yhdysvallat, Kanada, Australia — mutta ei Euroopan maissa — ovat rajoittamattoman ajan oikeutettuja olemaan astumatta asepalvelukseen ja tulemaan Kreikkaan ja lähtemään sieltä vapaasti siihen asti, että he palaavat pysyvästi kotimaahansa, sillä tämä lupa myönnettiin heille ennen 1. syyskuuta 1997, ja näin tehtiin vääryyttä niille Kreikan kansalaisille, joista on tullut kyseisten maiden siirtolaisia tämän päivämäärän jälkeen, sekä niille, jotka asuvat Euroopan maissa, eivätkä vapaudu asepalvelusvelvoitteesta silloinkaan, kun he ovat ottaneet sen maan kansalaisuuden, johon he ovat asettuneet asumaan.

Voimassa oleva asepalvelusta koskeva lainsäädäntö merkitsee ulkomailla pysyvästi asuvien, työskentelevien ja perheen omaavien Kreikan kansalaisten epäyhtäläistä kohtelua ja se on selvästi EU:sta tehdyn sopimuksen ja yhteisön oikeuden vastainen. Voisiko komissio kertoa, mitä se aikoo tehdä järjestääkseen

asepalveluksen suorittamista välttelevien henkilöiden ongelman Kreikassa ja turvatakseen asevelvollisten Euroopan kansalaisten yhdenvertaisuuden ja oikeudet? Aikooko komissio puuttua asiaan, jotta voimassa olevaa Kreikan valtion asepalvelusta koskevaa lainsäädäntöä muutettaisiin?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(7. elokuuta 2002)

Komissio ilmoittaa, että arvoisan parlamentin jäsenen esittämät seikat liittyvät kansalaisuuteen ja asevelvollisuuteen ja kuuluvat jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

Asiassa ei myöskään voida todeta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklassa tarkoitettua vakavaa ja jatkuvaa rikkomista.

Näin ollen komissiolla ei näkemyksensä mukaan ole valtuuksia ryhtyä arvoisan parlamentin jäsenen ehdottamiin toimiin Kreikan viranomaisten suhteen.

(2003/C 192 E/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2067/02

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(12. heinäkuuta 2002)

Aihe: Itä-turkestanilaisen Rebiya Kadeerin tapaus

Rebiya Kadeer, liikenainen, on yksi miehitetyn Itä-Turkestanin (Xinjiangin Uygurin autonomisen alueen) uiguurien tunnetuimpia edustajia. Hän on myötävaikuttanut merkittävästi naisten oikeuksien turvaamiseen Kiinassa ja perustanut "Tuhannen äidin liikkeen" edistämään uiguurinaisten työllistymistä. Kiinan hallituskin on tunnustanut hänen työnsä nimeämällä hänet valtuuskuntaansa vuoden 1995 Yhdistyneiden Kansakuntien Naisten maailmankonferenssissa Pekingissä.

Kaksi vuotta Pekingin konferenssin jälkeen viranomaiset kuitenkin takavarikoivat Rebiya Kadeerin passin. Sen jälkeen poliisi ahdisteli häntä, mikä rajoitti entisestään hänen liikkumisvapauttaan. Kiinan viranomaiset pyrkivät häntä pelottelemalla vaientamaan hänen aviomiehensä, joka asuu ulkomailla ja arvostelee hallitusta avoimesti.

Elokuussa 1999, jolloin Rebiya Kadeerin oli määrä tavata Yhdysvaltain kongressin tutkimuslaitoksen edustajia keskustellakseen näiden kanssa ihmisoikeusasioista, Kiinan viranomaiset pidättivät hänet ja veivät paikalliseen vankilaan, joka on tunnettu kidutuksesta. Syyskuussa 1999 hallitus syytti Rebiya Kadeeria "salaisten tietojen antamisesta ulkomaalaisille", vaikka "salaisuudet" paljastuivatkin julkisiksi, hänen hallussaan olleista paikallisista sanomalehdistä saaduiksi tiedoiksi. Sitä seuranneessa salaisessa oikeudenkäynnissä kiinalainen tuomioistuin tuomitsi hänet kahdeksaksi vuodeksi vankeuteen. Hänen sihteerinsä, joka pidätettiin pian hänen jälkeensä, määrättiin kolmeksi vuodeksi "uudelleenkoulutukseen" työleirille, koska oli tehnyt yhteistyötä Rebiya Kadeerin kanssa. Häntä pahoinpideltiin vankeudessa toistuvasti ja hänen terveytensä on nykyään heikko.

Mitä tietoja komissio voi antaa rouva Kadeerin ja hänen sihteerinsä tilanteesta? Millaisiin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä saadakseen Kiinan viranomaiset vapauttamaan nämä mielipidevangit välittömästi ja ehdotta, kunnioittamaan Itä-Turkestanin kansalaisten perusoikeuksia ja -vapauksia ja aloittamaan neuvottelut Kiinan hallituksen ja uiguurien edustajien välillä, mukaan lukien Itä-Turkestanin (Uiguristanin) kansankongressi (ETNC), demokraattinen katto-organisaatio, joka etsii rauhanomaista poliittista ratkaisua ongelmaan tavoitteenaan miehitetyn Itä-Turkestanin kysymyksen poliittinen ja oikeudenmukainen ratkaisu?

Voiko komissio myös taata Euroopan parlamentille, että Kiinan viranomaiset Pekingissä eivät käytä mitään EU:n rahoittamaa ohjelmaa vahvistamaan ja toteuttamaan siirtomaa-, sorto-, tuhoamis- ja apartheid-politiikkaa, jota Kiina on harjoittanut Itä-Turkestanin uiguureja vastaan vallattuaan ja miehitettyään Turkestanin vuonna 1949?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(2. elokuuta 2002)*

EU on ottanut Rebiya Kaderin tapauksen esille Kiinan kanssa käytävän ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun yhteydessä, ja se on saanut tietoa hänen tuomitsemisestaan ja vankina pitämisestään. Valitettavasti Kiinan viranomaiset eivät ole antaneet mitään tietoa hänen tämänhetkisestä tilanteestaan. Komissio ottaa tapauksen esille jatkossakin kaikissa sopivissa tilanteissa.

Samoin komissio korostaa Kiinan tarvetta kunnioittaa kulttuurillisia ja kielellisiä oikeuksia, uskonnonvapautta ja vähemmistöjen suojelua kaikkialla Kiinassa.

Komissiolla ei ole yhteistyöohjelmia Xingjiangin alueella.

*(2003/C 192 E/045)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-2070/02**

**esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR)
ja Lousewies van der Laan (ELDR) komissiolle**

(12. heinäkuuta 2002)

Aihe: Liittymissopimus

Sevillan Eurooppa-neuvoston päätelmien 22 kohdassa puhutaan "liittymissopimuksesta", kun taas Laekenin päätelmien 10 kohdassa on kyse "liittymissopimuksista".

1. Voiko komissio vahvistaa, että laaditaan ainoastaan yksi liittymissopimus?
2. Jos komissio vahvistaa tämän, milloin päätettiin, että laaditaan ainoastaan yksi liittymissopimus? Millä perusteella laaditaan ainoastaan yksi liittymissopimus?
3. Onko komissio samaa mieltä kanssamme, että tätä ei voida pitää ennakkotapauksena, koska kyse on mahdollisesti jopa kymmenen ehdokasvaltion samanaikaisesta liittymisestä?
4. Miten valtiokohtaisen tarkastelun periaate sopii siihen, että kaikki ehdokasvaltiot sisällytetään yhteen liittymissopimukseen?
5. Onko komissio kanssamme samaa mieltä, että liittymisprosessin demokraattiseen valvontaan vaikutetaan, koska kansalliset parlamentit voivat äänestää ainoastaan koko sopimuksen eivätkä yhden ehdokasvaltion liittymisen puolesta tai vastaan? Katsooko komissio, että tämä on ehdokasvaltioille hyvä esimerkki demokraattisista toimintatavoista?
6. Aikooko komissio vielä antaa kansallisille parlamenteille mahdollisuuden vaikuttaa ehdokasvaltioiden valtiokohtaiseen arviointiin? Jos komissio antaa, niin millä tavalla?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus*(20. elokuuta 2002)*

Komissio vahvistaa, että parhaillaan laaditaan ainoastaan yhtä yhteistä liittymissopimusta. On vakiintunut käytäntö, että jäsenvaltiot tekevät useiden unioniin liittyvien valtioiden kanssa vain yhden yhteisen liittymissopimuksen. Tällaista menettelyä käytettiin, kun Tanska, Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta liittyivät unioniin 1. tammikuuta 1973, kun Portugali ja Espanja liittyivät 1. tammikuuta 1986 ja kun Itävalta, Suomi ja Ruotsi liittyivät 1. tammikuuta 1995. Kussakin tapauksessa tehtiin vain yksi liittymissopimus.

Useamman valtion liittyessä samanaikaisesti ei riitä, että tarvittava juridinen suhde luodaan pelkästään toisaalta yksittäisen tulevan jäsenvaltion ja nykyisten jäsenvaltioiden välille, vaan on tarpeen luoda vastaa juridinen suhde myös unioniin liittyvien maiden kesken. Lisäksi kaikkia liittyviä valtioita koskee suuri määrä samoja säännöksiä, liitteitä ja pöytäkirjoja, jotka olisi muutoin toistettava jokaisen liittyvän valtion kohdalla.

Sevillan Eurooppa-neuvoston (21.–22. kesäkuuta 2002) puheenjohtajan päätelmien kohdassa 22 todetaan, että "Liittymissopimuksen laatimista on jatkettava, jotta se saataisiin valmiiksi mahdollisimman pian liittymisneuvottelujen päättämisen jälkeen. On kohtuullista odottaa, että liittymissopimus voidaan allekirjoittaa keväällä 2003." Komissio haluaa palauttaa mieliin myös päätelmiin liitetyn puheenjohtajavaltion muistion EU:n laajentumisesta, jossa todetaan, että "Laekenin Eurooppa-neuvoston (14.–15. joulukuuta 2001) päätelmien mukaisesti liittymissopimuksen laatiminen on aloitettu maaliskuussa". On muistettava, että tässä asiassa ensisijaisena toimijana on neuvosto eikä komissio.

Komissio haluaa muistuttaa liittymiskonferenssien hallitustenvälisestä luonteesta. Näin ollen kaikki neuvottelujen edetessä saavutetut ratkaisut perustuvat kaikkien osapuolten yksimielisiin päätöksiin, joiden muotoutumiseen kansalliset kansanedustuslaitokset ovat kunkin valtion perustuslain mukaisesti jo voineet osallistua. Kun liittymissopimus on allekirjoitettu, se toimitetaan kaikkien sopimuspuolten ratifioitavaksi kansallisten säännösten ja määräysten mukaisesti. Tällaisiin kansallisiin säännöksiin kuuluu muun muassa se, että sopimuspuolten neuvottelijoiden aiemmin tekemälle sopimukselle vaaditaan kansallisen parlamentin hyväksyntä.

Komissio haluaa viitata myös Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn. Sen perusteella neuvoston päätös allekirjoittaa liittymissopimus perustuu Euroopan parlamentin myönteiseen äänestystulokseen kunkin yksittäisen valtion liittymisestä.

Komissio edesauttaa prosessia toimittamalla jäsenvaltiolle jatkuvasti huomattavia määriä seuranta- ja arviointitietoa erityisesti kutakin yksittäistä ehdokasvaltiota koskevissa säännöllisissä raporteissaan.

(2003/C 192 E/046)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2084/02

esittäjä(t): María Izquierdo Rojo (PSE) komissiolle

(12. heinäkuuta 2002)

Aihe: Lasten adoptioita koskevien hakemusten käsittelyn jatkuvat viivästymiset Andhra Pradeshissa (Intia)

Intian Andhra Pradeshin osavaltiossa on vireillä 15 espanjalaisen perheen (sekä useiden amerikkalaisten, saksalaisten, italialaisten, hollantilaisten ja belgialaisten perheiden) adoptiohakemukset. Hakemusten tukena olevissa Unicefin raporteissa selostetaan adoptoitavaksi annettavien lasten psyykkisestä ja fyysisesti vaikeista olosuhteista.

Toivottavasti Andhra Pradeshin adoptioasioista vastaava ministeriö on halukas yhteistyöhön ottaen huomioon, että sekä Espanjan että Intian kansainvälisiä adoptioita koskevaa lainsäädäntöä on noudatettu, ja ottaen huomioon Intian ja sen naapurin Pakistanin välisen lähes sotatilanteen. Onko mitenkään mahdollista, että EU voisi ottaa yhteyttä Intian pääministeriin ja tarvittaessa Andhra Pradeshin pääministeriin kyseisten adoptiohakemusten käsittelyn kiirehtimiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. elokuuta 2002)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomasta ongelmasta, joka koskee Andhra Pradeshista tapahtuvien adoptioiden nykyisiä käsittelyaikoja.

Vuonna 2001 Intiassa ilmeni merkittävä adoptioskandaali useissa osavaltioissa (Orissa, Länsi-Bengali, Tamil Nadu ja Andhra Pradesh). Skandaali oli merkittävin Andhra Pradeshissa, ja osavaltion hallitus ryhtyi tiukkoihin toimenpiteisiin, jotta adoptiokeskusten väitetty lapsikauppa Intiaan ja muihin maihin saataisiin lopetetuksi. Adoptioita valvova elin CARA (Centre Adoption Resource Agency) peruutti luvat kaikilta väitteiden kohteena olleilta keskuksilta ja siirsi ne viranomaisien ylläpitäville keskuksille. Jotta asiassa voitaisiin suorittaa perinpohjainen tutkinta ja jotta tilanne saataisiin hallintaan, Andra Pradeshin hallitus on

vuodesta 2001 estänyt ja rajoittanut adoptiomenettelyjä. Koska lopullisen hyväksynnän (No Objection Certificate, NOC) kansainvälisille adoptioille antava CARA oli antanut useita tällaisia hyväksymistodistuksia pariskunnille, vaikka adoptiomenettelyissä oli ilmeisiä puutteita, se on nyt väliintulijana Hyderabadin korkeimmassa oikeudessa käytävässä oikeudenkäynnissä, jossa kansalaisjärjestöt ja vanhemmat ajavat asiaansa.

Unionin edustus tässä vaiheessa vaikuttaisi kielteisesti, koska se voitaisiin tulkita puuttumiseksi tuomioistuinten riippumattomuuteen.

(2003/C 192 E/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2088/02

esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR) komissiolle

(12. heinäkuuta 2002)

Aihe: Orjuus

Toukokuun lopussa presidentti Bushin perustama korkeista edustajista koostuva eurooppalais-yhdysvaltalainen tutkimuskomissio julkisti muistion Sudanin tilanteesta. Ryhmä syytti Sudanin hallitusta orjuuden edistämisestä. Orjuutta ei ole vain Afrikassa, vaan myös islaminuskaisissa Persianlahden maissa, Kaukasuksen alueella ja Kaakkois-Aasiassa.

1. Onko komissio tietoinen kyseisestä muistiosta? Mitä poliittisia johtopäätöksiä komissio voi siitä tehdä?
2. Onko komissio tietoinen AKT-valtioissa esiintyvistä orjuudesta? Jos on, mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta orjuus lakkautettaisiin näissä valtioissa?
3. Mitä pakotteita komissio voi määrätä, jos edistymistä ei saavuteta orjuutta harjoittavissa AKT-valtioissa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(24. syyskuuta 2002)

Komissiolle on ilmoitettu, että kansainvälistä korkean tason valtuuskuntaa (International Eminent Persons Group IEPG) on pyydetty Yhdysvaltain presidentin Sudanin erityisrauhanlähettilään, senaattori J. Danforthin, tehtävään liittyen tutkimaan orjuutta, ihmiskaappauksia ja pakkotyötä Sudanissa. Komissio on selvillä siitä, että IEPG on laatinut kertomuksen, joka on toimitettu senaattori Danforthille ja Yhdysvaltain hallinnolle mahdollisia jatkotoimenpiteitä varten. Vaikka komissio ei osallistunut kertomuksen laatimiseen eikä siitä mahdollisesti johtuviin täytäntöönpanotoimiin, se katsoo, että kertomus on erittäin hyödyllinen väline selkeämmän näkemyksen saamiseksi näistä arkaluontoisista asioista. Kuten IEPG toteaa, tarkempaa tutkimusta ja analysointia tarvitaan myös mahdollista sovinnontekoa varten. Unioni on jatkuvasti korostanut vastustavansa nykypäivän orjuutta muun muassa YK:n ihmisoikeustoimikunnan 58. istunnossa. Unioni ilmaisi huolensa myös pakkotyöstä päätöslauselmassa, jonka se antoi Sudanista viimeisimmässä ihmisoikeustoimikunnan kokouksessa.

Unionin ihmisoikeuskertomuksessa vuodelta 2001 käsitellään orjuutta kohdassa, joka koskee ihmis-kauppaa, ja esitetään useita unionin aloitteita näiden ilmiöiden torjumiseksi. Lisäksi unionin joulukuussa 2000 Nizzassa julkistaman perusoikeuskirjan 5 artiklassa korostetaan orjuuden ja pakkotyön kieltämistä.

Komissio tietää orjuutta esiintyvän Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) maissa. Se pyrkii mahdollisuuksien mukaan keskustelemaan aiheesta viranomaisten kanssa. Lisäksi se toimii tukemalla valtiosta riippumattomia järjestöjä ja kansalaisyhteiskuntaa. Cotonoun sopimus tarjoaa uuden perustan (8 artikla) tällaisista aiheista keskustelulle, ja sitä olisi jatkossa käytettävä. Lisäksi Cotonoun sopimus tarjoaa välineitä tilanteisiin, joissa ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta rikotaan jossakin valtiossa.

Eurooppalaisesta ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteesta (yhteisön talousarvion luku B7-7) on myönnetty rahoitusta ihmiskauppaa, lapsityövoimaa ja orjuutta koskeville hankkeille. Esimerkiksi vuoden 2001 talousarviosta myönnettiin 1 252 375 euroa Alizei-järjestölle (Associazione per la Cooperazione Internazionale e l'Aiuto Umanitario) lasten oikeuksien edistämiseen ja lapsikaupan, nykypäivän orjuuden ja alaikäisten hyväksikäytön torjumiseen Gabonissa, Beninissä, Togossa ja Nigeriassa. Tällä tuella täydennetään maakohtaisten ohjelmien kautta annettavaa apua.

Länsi-Afrikan kanssa tehtävän yhteistyön osalta yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston (EKR) meneillään olevassa ohjelmasuunnittelussa onkin otettu huomioon konfliktien ehkäisy ja ihmiskauppa. Aikomus on tukea Länsi-Afrikan talousyhteisöä (ECOWAS) kyseisten alojen erityistoimilla.

Ihmisoikeuslausekkeessa, joka sisältyy kaikkiin yhteisön ja yhteisön ulkopuolisten maiden tekemiin yhteistyösopimuksiin, määritellään ihmisoikeuksien kunnioittaminen sopimusten olennaiseksi osaksi. Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kahdeksassa tärkeimmässä yleissopimuksessa (mm. pakkotyöstä ja lapsityövoimasta) määritellyt keskeiset työnormit kuuluvat kyseisen lausekkeen soveltamisalaan. Lauseke on perusta tällaisten ongelmien esiin ottamiselle yhteistyömaiden kanssa ja toimenpiteille – viime kädessä yhteistyösopimuksen soveltamisen keskeyttämiselle – jos ihmisoikeusloukkaukset jatkuvat.

(2003/C 192 E/048)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2095/02

**esittäjä(t): Michiel van Hulten (PSE)
ja Diana Wallis (ELDR) komissiolle**

(16. heinäkuuta 2002)

Aihe: Käännöspalveluiden puitesopimukset

1. Voiko komissio vahvistaa, että puitesopimusten tekeminen käännöspalveluita varten on täysin hyväksyttävää ottaen huomioon, että
 - a) on mahdotonta määritellä muita kuin aivan yleisimpiä asioita tarvittavasta palvelusta sopimusta tehtäessä (varsinkaan määrää tai deadlinea ei voida määritellä) ja
 - b) ottaen huomioon palvelun kiireellisyys, sekä että käännöspalveluita koskevat puitesopimukset eivät ole poikkeus, vaan että ne on hyväksytty normiksi?
2. Voiko komissio vahvistaa, että ei ole olemassa mitään oikeudelliseen kehykseen perustuvaa laillista syytä estää valtuuttamasta käännöspalveluita koskevista puitesopimuksista vastaavia virkamiehiä käyttämästä jatkuvaa sopimuskauden aikana tuotetun palvelun laadun arviointijärjestelmää, jossa sopimus-kumppanit on laitettu todellisen laadun mukaiseen järjestykseen, jollei sopimusta koskevassa ilmoituksessa, työsuoriteluettelossa ja puitesopimuksessa olevasta tiedonannosta (varainhoitoasetuksen täytäntöönpanosääntöjen 98a artiklan 3 kohdan b alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti) aiheesta käytetään tällaista järjestelmää muuta johdu?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 2002)

Aluksi on syytä todeta, että jokainen toimielin on itsenäinen sopimusviranomainen ja siten yksin vastuussa siitä, miten se menettelee tehdessään julkisia hankintoja koskevia sopimuksia. Sama koskee varainhoidon puiteasetusten mukaisten julkisia hankintoja koskevien sopimusten hallinnoimista.

Komissiossa niin kutsuttu rinnakkainen puitesopimus tulee kyseeseen vain, jos

- palvelujen samankaltaisuus estää sopimuksen jakamisen osiin
- palvelujen toimittamista ei voida muuten taata (tilauksen suuruus markkinoiden kokonaistarjontaan nähden) tai jos kiireellisissä tapauksissa vaaditaan erittäin ripeää toimintaa
- tehtävää työtä ei voida tarkasti määritellä sopimusta tehtäessä.

Komissio vakuuttaa arvoisille parlamentin jäsenille, että rinnakkaisia puitesopimuksia hallinnoivilla tulojen ja menojen hyväksyjillä on lakisääteinen velvoite arvioida sopimuskauden aikana annetun palvelun laatua ja siten varmistaa sopimusta noudatetun. Velvoite perustuu tiettyjen 21 päivänä joulukuuta 1977 annettujen varainhoitoasetuksen säännösten soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen 1 artiklan 2 kohtaan ja 68 artiklaan.

Järjestävä yksikkö voi rinnakkaisen puitesopimuksen mukaisesti käyttää listan ensimmäisellä sijalla olevan palvelun toimittajan asemesta toisella sijalla olevaa ja sen jälkeen tarvittaessa kolmannella sijalla olevaa jne. Menettely edellyttää sitä, että etusijalla oleva palvelun toimittaja ei kykene toimittamaan tilausta syistä, jotka eivät johda sopimuksen raukeamiseen.

Jos kyseessä ovat erityisesti julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun direktiivin 92/50/ETY liitteen 1B mukaiset tietyt poikkeukset, komissio saattaa hyväksyä rinnakkaiset puitesopimukset, joiden säännösten mukaisesti palvelun toimittajien arvojärjestystä voidaan muuttaa. Muutoksia harkitaan tapauskohtaisesti, kun kaikki toimitetut asiakirjat on perusteellisesti tutkittu ja kun tarjouspyyntöasiakirjoissa ilmoitetaan aikomuksesta käyttää puitesopimusjärjestelmää. Lisäksi järjestävän yksikön on perusteltava muutokset yksityiskohtaisesti.

(2003/C 192 E/049)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-2110/02

esittäjä(t): Ioannis Marínos (PPE-DE) komissiolle

(17. heinäkuuta 2002)

Aihe: Kreikkaa koskevien tilastotietojen puuttuminen

Eurostatin julkaiseman Euro-Indicators-tiedotteen numerossa 48/2002 esitetään yhteisön sisäistä kauppaa ja EU:n jäsenvaltioiden kokonaisvientä koskevia tietoja. Nämä tiedot ovat täydellisiä ja erittäin havainnollisia ja ne kattavat tammikuuhun 2002 saakka päättyvällä ajanjaksolla myös joitakin EU:n ulkopuolisia valtioita, kuten Venäjän, Puolan ja Turkin. On huomiota herättävää, että vain Kreikasta ja Luxemburgista, jotka ovat EU:n jäsenvaltioita, ei esitetä vuotta 2002 koskevia tietoja eikä tietoja niiden kokonaistuonnista ja -viennistä sekä kauppataaseista.

Mistä tämä tilastotietojen puuttuminen johtuu? Erityisesti kun on kyse Kreikasta, onko komissio tyytyväinen tilastotietojen vaihtoon kreikkalaisviranomaisien kanssa ja tietojen laatuun? Onko komissio havainnut ongelmia tietojen toimittamisessa yksiköilleen ja Eurostatille ja jos on, minkälaisen tietojen kohdalla? Onko yleisesti tietojen luotettavuudessa havaittu ongelmia ja jos on, minkälaisia ongelmia?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(17. syyskuuta 2002)

1. Luxemburgia koskevien tammikuun 2002 tilastotietojen puuttuminen Euro-Indicators-tiedotteen numerosta 48/2002 johtuu siitä, että Eurostat ei saanut kyseisiä tietoja ajoissa. Viivästyksen syynä olivat muutokset, jotka tehtiin asiaa koskevaan tietojenkäsittelyohjelmaan vuoden 2002 alussa. Ongelma on jo poistettu, joten tilastotiedot voidaan taas toimittaa määräajassa.

Myös Kreikkaa koskevien tammikuun 2002 tilastotietojen puuttuminen johtuu siitä, että tilastotietojen toimittaminen Eurostatille viivästy. Toistuvien viivästysten syynä on toisaalta se, että huomattava osa tilastoilmoituksista lähetetään paperimuodossa, toisaalta taas se, että käytettävissä ei ole asianmukaisia resursseja tilastoilmoitusten käsittelemiseksi.

2. Komissio (Eurostat) ei ole tyytyväinen Kreikan menettelytapaan, koska Kreikka ei noudata tilastotietojen toimittamiselle asetettuja määräaikoja. Eurostat on huomauttanut useita kertoja kreikkalaisille viranomaisille tästä ongelmasta.

Eurostat katsoo, että Kreikan tilastotiedot ovat laadultaan samantasoisia kuin useimpien muiden jäsenvaltioiden tilastotiedot.

3. Komissio (Eurostat) on todennut, että Kreikka toimittaa myöhässä sekä yhteisön sisäisiä että muita tilastoja. On huomattava, että muita tilastoja koskevat ilmoitukset kerää ja käsittelee Kreikan tulliviranomainen (valtiovarainministeriö). Kreikan tilastotoimisto puolestaan hyväksyy tilastoilmoitukset ja toimittaa ne Eurostatille.

Eurostat on tietoinen tästä tilanteesta ja seuraa tarkasti toimia, joita Kreikka toteuttaa tietojen toimittamiseksi määräajassa.

Eurostat tarkastelee seuraavien kuukausien kehitystä ja ryhtyy tarvittaessa lisätoimiin Kreikan viranomaisten suhteen.

4. Komissiolla (Eurostatilla) ole erityistä huomautettavaa Kreikan tilastotietojen luotettavuudesta.

(2003/C 192 E/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2160/02

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(18. heinäkuuta 2002)

Aihe: Euro ja pyöristetyt hinnat

Memo IP/02/791 -asiakirjassa 31. toukokuuta 2002 julkaistun Eurobarometri-tutkimuksen 57.1 otteista käy ilmi, että 68,5 prosenttia euroalueella kyselyyn osallistuneista uskoo, että hintoja on pyöristetty kaikilla aloilla.

Onko komissio yrittänyt tutkia, miten paljon euron käyttöönottoa seurannut hintojen pyöristys on vaikuttanut hintoihin?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2002)

Tilastotietojen mukaan euron käyttöönotto ei ole aiheuttanut yleistä hintojen nousua missään euroalueen valtiossa.

Eurostat julkaisi heinäkuussa 2002 lehdistötiedotteen, jossa analysoidaan viime kuukausien hintakehitystä ja euron käyttöönottoon liittyviä kysymyksiä⁽¹⁾.

Euroalueen inflaatiohuippu koettiin toukokuussa 2001 (yhdenmukaistettu kuluttajahintaindeksi (YKHI) nousi 3,3 prosenttia vuositasolla), jonka jälkeen inflaatio on ollut hitaampaa. Euron käyttöönottoon liittyneen siirtymäkauden aikana hintojen vuotuinen nousuvauhti kiihtyi 2 prosentista (joulukuu 2001) 2,7 prosenttiin (tammikuu 2002). Tämä johtui öljyn sekä tuoreiden hedelmien ja vihannesten hintojen noususta. Vuotuinen inflaatiokehitys on itse asiassa ollut samanlainen koko unionissa (1,9 prosentista 2,5 prosenttiin), kun mukaan lasketaan kolme euroalueen ulkopuolista maata. Vuosi-inflaatio kiihtyi joulukuusta 2001 tammikuuhun 2002 Tanskassa 2,1 prosentista 2,5 prosenttiin ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1 prosentista 1,6 prosenttiin. Samaan aikaan inflaatio hidastui Portugalissa ja Alankomaissa. Italiassa inflaatio kiihtyi vain hieman 2,2 prosentista 2,4 prosenttiin⁽²⁾. Inflaatiovauhti on sittemmin koko ajan hidastunut ja oli euroalueella 1,8 prosenttia kesäkuussa 2002.

Euroalueen YKHI nousi vuoden 2001 lopusta vuoden 2002 puoliväliin keskimäärin 1,4 prosenttia. Nousuvauhti oli sama kuin kesäkuussa 2001 päättyneellä puolivuotiskaudella ja lähes sama kuin kesäkuun ja joulukuun lopussa vuonna 2000.

Suuri osa useimpien hyödykkeiden hinnannoususta kyseisellä ajanjaksolla johtuu Eurostatin analyysin mukaan normaalista inflaatiokehityksestä ja eräistä tekijöistä, jotka eivät liity euroon. Huonot sääolot vaikuttivat hedelmien ja vihannesten hintoihin, autojen ja energian hinnat nousivat ja tupakan verotusta kiristettiin selvästi⁽³⁾. Nämä tekijät selittävät jopa 1,2 prosenttiyksikköä 1,4 prosentin kokonaisinflaatiosta. Eurosetelien ja -kolikoiden käyttöönoton vaikutus on todennäköisesti 0,0–0,2 prosenttiyksikköä⁽⁴⁾.

Hinnat ovat tosin nousseet enemmän joillakin talouden sektoreilla. Elintarvikkeiden lisäksi eräiden palvelujen (pääasiassa hotellit ja ravintolat sekä eräät terveys- ja korjauspalvelut) hinnat ovat nousseet

selvästi. Yleinen näkemys hintojen noususta saattaa johtua siitä, että hinnat ovat nousseet erityisen herkillä aloilla. Suuri yleisö saattaa tämän vuoksi yhdistää hintojen nousun eurosetelien ja -kolikoiden käyttöönottoon.

On kuitenkin muistettava, että eurosetelien ja -kolikoiden käyttöönotolla pyritään pitkällä aikavälillä parantamaan euroalueen kilpailuympäristöä sekä lisäämään talouselämän tehokkuutta ja alentamaan kuluttajahintoja.

(¹) Lehdistötiedotteen N:o 84/2002 (17. heinäkuuta 2002) englanninkielinen versio on Internet-osoitteessa <http://www.europa.eu.int/comm/eurostat/Public/dashop/print-product/EN?catalogue=Eurostat&product=2-17072002-EN-BP-EN&mode=download>.

(²) Lähde: Eurostat.

(³) Alkoholin ja tupakkatuotteiden vuosineljännekseltä laskettu inflaatio oli 2 prosenttia vuoden 2002 ensimmäisellä neljänneksellä.

(⁴) Tämä vaihteluväli on hieman suurempi kuin Eurostatin helmikuussa ja toukokuussa 2002 arvioima 0,0–0,16 % kuukausimuutokselle (joulukuu 2001 – tammikuu 2002) ja muutokselle vuoden 2001 viimeisestä vuosineljänneksestä vuoden 2002 ensimmäiseen vuosineljännekseen.

(2003/C 192 E/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2167/02

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(18. heinäkuuta 2002)

Aihe: Tapaturmat yhteisön kalastusaluksilla

Tapaturmien määrä yhteisön kalastusaluksilla on edelleenkin erittäin korkea. Eikö komissio pidä tarpeellisenä vahvistaa toimiaan, jotka on suunnattu saattamaan ajan tasalle ja parantamaan mekanismeja turvallisuuden edistämiseksi ja työtapaturmien estämiseksi yhteisön kalastusaluksilla?

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt ja aikoo ryhtyä vähentääkseen onnettomuuksia yhteisön kalastusaluksilla?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 2002)

Komissio jakaa arvoisan parlamentin jäsenen huolen tilanteesta kalastuksessa, joka on katsottava suuren riskin sisältäväksi toiminnaksi.

Komissio korostaa tässä yhteydessä, että vuodesta 1989 lähtien EU on omaksunut komission aloitteesta tärkeän lainsäädännöllisen kehyksen pyrkien edistämään työntekijöiden työterveyden ja työturvallisuuden parantamista työssä erityisesti kalastusaluksilla työskentelevien turvallisuuden osalta.

Tässä yhteydessä on tarkoituksenmukaista viitata toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annettuun neuvoston puitedirektiiviin 89/391/ETY (¹), turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista kalastusaluksilla tehtävässä työssä 23. marraskuuta 1993 annettuun neuvoston erityisdirektiiviin 93/103/EY (²), terveyttä ja turvallisuutta varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista sellaisessa käsin tapahtuvassa taakkojen käsittelyssä, johon liittyy erityisesti työntekijän selän vahingoittumisen vaara 29. toukokuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/269/ETY (³), työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista 30. marraskuuta 1989 annettuun neuvoston direktiiviin 89/655/ETY (⁴), sellaisena kuin se on muutettuna 5. joulukuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/63/EY, työntekijöiden työpaikalla käyttämille henkilönsuojaimille turvallisuutta ja terveyttä varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista 30. marraskuuta 1989 annettuun neuvoston direktiiviin 89/656/ETY (⁵) sekä terveydelle ja turvallisuudelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista (⁴) aluksilla tapahtuvan sairaanhoidon parantamiseksi 31. maaliskuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/29/ETY (⁶).

Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava niiden kansallisten säännösten asianmukainen tarkastus ja valvonta, joilla nämä direktiivit on siirretty kansalliseen lainsäädäntöön, jotta niiden sisältämä ennaltaehkäisevä politiikka toimii tehokkaasti onnettomuuksien ja ammattitautien vähentämiseksi merellä.

Työtapaturmien ehkäisemisen tehostamisen ja tämän politiikan vahvistamisen osalta komissio kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion yhteisön uuteen työterveys- ja työturvallisuusstrategiaan vuosiksi 2002–2006, jonka komissio on esittänyt 11. maaliskuuta 2002 annetussa tiedonannossaan ⁽⁷⁾. Tämä uusi strategia, jossa on omaksuttu kokonaisvaltainen lähestymistapa työviihtyvyyteen, perustuu riskien ehkäisemiseen tähtäävän ajattelutavan vahvistamiseen, eri poliittisten välineiden – lainsäädännön, sosiaalisen vuoropuhelun, edistämistoimien, hyvien toimintatapojen etsimisen, yritysten sosiaalisen vastuun ja taloudellisten kannustimien – yhdistämiseen sekä yhteistyökumppanuuksien luomiseen kaikkien työterveyden ja työturvallisuuden sidosryhmien kesken.

Erityisesti kalastusalan osalta komissio aikoo uuden strategian mukaisesti kehottaa työmarkkinaosapuolia kartoittamaan tarvittavat toimenpiteet elin-, työskentely- ja turvallisuusolosuhteiden parantamiseksi, vahvistamaan naisten asemaa ja edistämään etenkin nuorten työllisyyttä kalastusalaista riippuvaisilla alueilla.

Tiedonannossa kuvatut toimet tähtäävät komission politiikan vahvistamiseen erityisesti yhteisön kalastusaluksilla työskentelevien työterveyden ja työturvallisuuden edistämisen ajantasaistamiseksi ja tehostamiseksi. Kaiken tämän tulisi edistää merkittävällä tavalla työtapaturmien vähentymistä kyseisellä alalla.

Kalastus on vuodelta 1999 olevan työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevan otantatutkimuksen (EFT) ⁽⁸⁾ mukaan taloudellisen toiminnan muodoista vaarallisimpia tapaturmien suhteellisen esiintyvyyden ollessa 243 % verrattuna työntekoon Euroopassa keskimäärin ⁽⁹⁾. Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirasto kehittääkin parhaillaan tietojärjestelmää turvallisuuden ja terveyden parantamiseksi tällä alalla sekä tiedon tuottamiseksi hyvistä menettelytavoista.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989.

⁽²⁾ EYVL L 307, 13.12.1993.

⁽³⁾ EYVL L 156, 21.6.1990.

⁽⁴⁾ EYVL L 393, 30.12.1989.

⁽⁵⁾ EYVL L 335, 30.12.1995.

⁽⁶⁾ EYVL L 113, 30.4.1992.

⁽⁷⁾ KOM(2002) 118 lopullinen.

⁽⁸⁾ Eurostatin laatima yhteisön työvoimatutkimus (Enquête Communautaire sur les forces de travail) jatkona komission asetukselle (EY) N:o 1571/98, 20. heinäkuuta 1998, EYVL C 205, 22.7.1998.

⁽⁹⁾ Ks. Eurostat, Statistics in focus – Theme 3: Population and social conditions, 2002/16, s. 6.

(2003/C 192 E/052)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-2201/02

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(22. heinäkuuta 2002)

Aihe: Direktiivin 89/48/ETY täytäntöönpano käytännössä

Eräät kreikkalaiset tutkintotodistuksen saaneet insinöörit ovat jo rekisteröityneet joidenkin Euroopan unionin jäsenvaltioiden, kuten Italian tai Saksan, tekniikkakamareihin, ja heidän ammatilliset tutkintonsa on tunnustettu korkea-asteen tutkintojen tunnustamisesta vastaavassa neuvostossa direktiivin 89/48/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti. Nämä insinöörit haluavat päästä myös Kreikan tekniikkakamarin (TEE) jäseniksi, mikä on ennakkoehto heidän ammattinsa harjoittamiselle Kreikassa, jotta heidät vakuutetaan asianomaisessa vakuutuslaitoksessa. Tämä ei kuitenkaan ole mahdollista, koska Kreikan laki 1486/84 edellyttää ammatillisen vastaavuuden lisäksi myös akateemista vastaavuutta TEE:hen rekisteröitymistä varten. Näin ollen vaikka presidentin asetuksesta 165/2000, jolla direktiivi 89/48/ETY sisällytettiin Kreikan lainsäädäntöön, on kulunut jo kaksi vuotta, kyseiset insinöörit eivät voi harjoittaa ammattiaan. Kysyn komissiolta, aikooko se ryhtyä toimiin, jotta edellä mainittu direktiivi pantaisiin täytäntöön asianmukaisesti ja Kreikan lainsäädäntöä mukautettaisiin vastaavasti?

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(4. syyskuuta 2002)*

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen voidaan esittää seuraavat huomiot:

- Komissio on tietoinen siitä, että Kreikan tekniikkakamari (TEE) kieltäytyy rekisteröimästä toisessa jäsenvaltiossa ammattipätevyytensä hankkineita insinöörejä presidentin asetuksen 165/2000 mukaisesti myönnetyn ammattipätevyyden tunnustamisen perusteella ja asettaa rekisteröinnin edellytykseksi tutkintojen akateemisen tunnustamisen. Tämä vaatimus ei ole yhdenmukainen vähintään kolmi-vuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY⁽¹⁾ kanssa, ja tämän vuoksi Kreikkaa vastaan on aloitettu rikkomisesta johtuva menettely, jonka syynä ovat puutteet direktiivin 98/48/ETY saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamisessa.
- Yksityiskohtaisempia tietoja meneillään olevasta rikkomismenettelystä, jossa Kreikalle on 1. heinäkuuta 2002 annettu perusteltu lausunto, on Mihail Papayannakisin kirjalliseen kysymykseen E-1691/02 annetussa komission vastauksessa⁽²⁾, johon parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989.

⁽²⁾ EYVL C 301 E, 5.12.2002, s. 210.

(2003/C 192 E/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2211/02**esittäjä(t): Joaquim Miranda (GUE/NGL) komissiolle***(12. heinäkuuta 2002)*

Aihe: Vakaus- ja kasvusopimus

Eräässä saksalaisessa lehdessä äskettäin julkaistun uutisen mukaan komissio aikoo määrätä ankaria sanktioita Portugalille, koska sen talousarvio on ylittänyt vakaus- ja kasvusopimuksessa asetetun kolmen prosentin ylärajan.

Vaikka yksi komission jäsenistä on jo kieltänyt tällaisen aikomuksen olemassaolon, asian vakavuus ja se, että kyseinen yläraja on vailla pätevää tieteellistä perustaa, herättää seuraavan kysymyksen. Ottaen huomioon ilmeiset negatiiviset talousnäkymät ja etenkin taloudellisesti heikompien jäsenvaltioiden kyseisen ylärajan noudattamista koskevat vaikeudet sekä ennakoitua hitaampi talouskasvu, eikö komission mielestä olisi aiheellista joustaa tämän ylärajan noudattamista koskevassa vaatimuksessa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus*(12. elokuuta 2002)*

Kurinalaisella finanssipolitiikalla pyritään säilyttämään sellainen taloudellinen toimintaympäristö, jossa rahapolitiikalla voidaan tehokkaasti tavoitella hintojen vakautta. Julkista taloutta koskevilla talous- ja rahaliiton (EMU:n) kehyksillä (sellaisina kuin ne on vahvistettu EY:n perustamissopimuksessa ja vakaus- ja kasvusopimuksessa) pyritään yhdistämään budjettikuri budjetin joustavuuteen lähinnä asettamalla kaksi vaatimusta. Toinen vaatimus koskee sitä, että julkisen talouden alijäämä pysyy alle kolmen prosentin suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) (lukuun ottamatta poikkeuksellisia ja tilapäisiä olosuhteita), ja toinen sitä, että saavutetaan ja säilytetään ”lähellä tasapainoa oleva tai ylijäämäinen” rahoitusasema suhdannekierron aikana.

Näiden kahden vaatimuksen täyttäminen varmistaa julkisen talouden kurinalaisuuden ja kestävyys ja sallii joustavuutta kansalliseen finanssipolitiikkaan, kun sen avulla saadaan riittävästi liikkumavaraa suhdanteiden vakauttamiseksi automaattisten vakauttajien avulla. Lisäksi EMU:n julkista taloutta koskeissa säännöissä ja menettelyissä annetaan kannustimia ja tilaa suuremman huomion kiinnittämiseksi finanssipolitiikassa keskipitkän aikavälin seikkoihin, kuten talouden kasvuun, työllisyyteen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen. Lopuksi vakaus- ja kasvusopimuksessa korostetaan finanssipolitiikan ennustettavuutta ja avoimuutta ja helpotetaan finanssipolitiikan koordinoitua jäsenvaltioiden kesken. Lyhyesti sanottuna terve julkinen talous on kaikkien maiden taloudellisten etujen mukaista.

Julkisen talouden valvonnan yhteydessä jäsenvaltiot toimittavat vuosittaiset vakaus- ja lähentymisohjelmat, joissa ne asettavat keskipitkän aikavälin tavoitteet rahoitusasemalle ja keinot edetä sopeuttamisessa. Koska julkisen talouden tavoitteet on asetettu ohjelmissa nimellisesti, komissio ottaa huomioon taloussuhdanteiden vaikutuksen arvioidessaan jäsenvaltioiden rahoitusasemaa. Tämä tapahtuu tarkastelemalla suhdannekorjattua julkisen talouden rahoitusasemaa.

Perustamissopimuksessa ja julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1466/97⁽¹⁾ vahvistetaan menettely liiallisen alijäämäistä rahoitusasemaa varten. Vaikka liiallista alijäämäisyyttä koskevassa menettelyssä annetaan mahdollisuus määrätä taloudellisia seuraamuksia, näin voidaan toimia ainoastaan pitkällisen ja useita neuvoston päätöksiä vaativan prosessin jälkeen. Seuraamuksiin voidaan tukeutua vain, jos kyseinen jäsenvaltio toistuvasti jättää toteuttamatta korjaavia toimenpiteitä alijäämän saamiseksi alle kolmeen prosenttiin suhteessa BKT:hen tiettyä ajanjaksona. Rangaistuksia ei sovelleta välittömästi liiallisen alijäämävaiheen rahoitusasemaan joutuneeseen valtioon.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

(2003/C 192 E/054)

KIRJALLINEN KYSYMYKSEN E-2294/02

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(25. heinäkuuta 2002)

Aihe: Via Baltica -moottoritien rahoitus Puolassa

EU rahoittaa Via Baltica -moottoritien rakentamista. Hanke uhkaa Kaakkois-Puolassa sijaitsevaa Biebrzan suoaluetta. Alue on kansainvälisesti tieteellisesti kiinnostava ja sisältää useita luontotyyppidirektiivin liitteissä I ja II lueteltuja luontotyyppiejä.

Onko komissio tietoinen vahingoista, joita moottoritien rakentaminen aiheuttaisi tälle herkälle ympäristölle? Onko hankkeesta tehty YVA-direktiivin mukainen ympäristövaikutusten arviointi?

Mitä mieltä komissio on hankkeesta? Kun otetaan huomioon komission linja, jonka mukaan rakennerahastovarojen saannin ehtona on ympäristön kunnioittaminen, onko komissio valmis keskeyttämään rahoituksen siihen saakka, kunnes Puolan viranomaiset muuttavat valittua reittiä ja noudattavat EU:n ympäristölainsäädäntöä?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2002)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiinsa, jotka se on antanut parlamentin jäsenen Christopher Huhnen kirjalliseen kysymykseen P-1648/02⁽¹⁾, parlamentin jäsenen Erik Meijerin kirjalliseen kysymykseen E-1694/021⁽¹⁾, parlamentin jäsenen Chris Daviesin kirjalliseen kysymykseen E-1968/02⁽²⁾ sekä parlamentin jäsenten Stavros Xarchakosin ja Giorgos Dimitrakopoulosin kirjalliseen kysymykseen E-2284/02⁽³⁾. Vastauksissa vahvistetaan, että Phare- tai ISPA-tukea ei ole myönnetty Via Baltican rakentamiseen Koillis-Puolassa sijaitsevan Biebrzan suoalueen halki.

Lisäksi tällaista hanketta ei sisälly ISPA- tai Phare-hankkeiden valmisteluprosessiin, joten Puolan viranomaiset eivät ole anoneet unionin tukea tätä erityistä hanketta varten. Jos komissiolle esitetäisiin tällainen pyyntö, hanketta tarkasteltaisiin ottaen huomioon asiaankuuluvat ympäristöä koskevat yhteisön säännöt. Komissio katsoo, että kaikkien ehdokasvaltioiden on sovellettava ja pantava täytäntöön yhteisön ympäristölainsäädäntöä myös luonnonsuojelun osalta jo jäsenyyttä edeltävällä kaudella.

⁽¹⁾ EYVL C 301 E, 5.12.2002, s. 201.

⁽²⁾ EYVL C 309 E, 12.12.2002, s. 181.

⁽³⁾ EYVL C 161 E, 10.7.2003, s. 20.

(2003/C 192 E/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2306/02**esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle**

(25. heinäkuuta 2002)

Aihe: Lääkelainsäädännön tarkistaminen ja geneeriset lääkkeet

Euroopan komissio ehdottaa ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ muuttamisesta antamansa ehdotuksen⁽²⁾ 10 artiklassa alkuperäisten lääkkeiden suojaamiseen geneerisillä valmisteilla tapahtuvalta kilpailulta varattavan jakson pidentämistä.

Jotta Euroopan parlamentti saisi selvimmän käsityksen lääkkeiden suojaamisen nykyisestä tilasta Euroopan unionissa, voisiko komissio ilmoittaa,

1. kuinka monta patenttia
 - koskee lääketuotteita, ja
 - mitä kyseiset patentit tarkalleen kattavat, onko komissio selvittänyt, montako patenttia on jo myönnetty tai läpäisemässä hakumenettelyn uusia käyttötarkoituksia ja valmisteita varten;
2. kuinka monta
 - lisäsuojatodistusta on myönnetty asetuksen voimaantulon jälkeen, sekä
 - lääketeollisuuden kyseisistä lisäsuojatodistuksista saaman kokonaistuoton arvon;
3. kun tietoja koskeva yksinoikeusjakso on kulunut umpeen,
 - ovatko suojatut tiedot sen jälkeen julkisesti saatavilla, ja jos ovat, niin
 - miten kyseisiä tietoja pääsee käyttämään?

⁽¹⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ KOM(2001) 404 lopullinen – EYVL C 75 E, 26.3.2002, s. 216.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(3. syyskuuta 2002)

Useista syistä innovatiivisen lääketeollisuuden toimintaympäristö on Euroopassa epäedullisempi kuin muilla alueilla, erityisesti Yhdysvalloissa. Tämän vuoksi eurooppalaisen teollisuuden kilpailukyky heikkenee ja avainalueiden tutkimus on siirtymässä Euroopan ulkopuolelle (ks. esim. Alfonso Gambardellan, Luigi Orsenigon ja Fabio Pammollin raportti ”Global Competitiveness in Pharmaceuticals. A European Perspective”, joka on saatavissa osoitteessa http://pharmacos.eudra.org/F3/g10/docs/compreg_nov2000.pdf).

Yksi unionissa edelleen vallitseva haittatekijä on teollis- ja tekijänoikeuksien suojan pirstaleisuus. Tämän korjaamiseksi komission ehdotuksessa direktiivin 2001/83/EY muuttamiseksi yhdenmukaistetaan tietojen suoja-aika kymmeneksi vuodeksi. Tätä tietosuojan tasoa sovelletaan nykyisin keskitetysti hyväksyttyihin valmisteisiin, erityisesti hyvin innovatiivisiin bioteknisiin tuotteisiin, kun taas kansallisesti hyväksyttyjen valmisteiden suoja-aika on vähintään kuusi vuotta.

Kyseistä ehdotusta laatiessaan komissio on ottanut huomioon meneillään olevan säädösvalmistelun teollis- ja tekijänoikeuksien alalla. Komissiolla ei kuitenkaan ole hallussaan tarkkoja lukuja lääkevalmisteisiin liittyvien patenttien ja muiden suojatodistusten määrästä taikka lääketeollisuuden tällaisten patenttien ja todistusten tuloksena saavuttamasta kokonaismyynnistä.

Patentteja voidaan hakea kahta erillistä reittiä, nimittäin Euroopan patenttivirastosta ja kansallisista patenttivirastoista, mutta kaikissa tapauksissa ne ovat myöntämisen jälkeen voimassa ainoastaan jäsenvaltion tasolla. Saatavilla ei ole koordinoitua tilastoja siitä, kuinka monta patenttia on voimassa tietyllä hetkellä tietynlaiselle tuotteelle. Myös lisäsuojatodistuksia myönnetään ja hallinnoidaan ainoastaan jäsenvaltioissa. Komissio ei kerää eikä kokoa systemaattisesti mitään keskitettyjä tilastoja.

Tietosuojaa koskevat säännökset eivät johda siihen, että ensimmäisen yhtiön toimittamat tiedot julkaistaisiin tai ne tulisivat yleisön saataville. Ensimmäinen yhtiö toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle tuotteen turvallisuutta ja tehoa koskevat asiakirjat. Ne jäävät viranomaisen haltuun eikä niitä anneta tutustuttavaksi.

Periaatteessa geneerisiä valmisteita tuottavat yritykset ja yleisö eivät saa käyttöönsä näitä tietoja.

Geneerisen valmisteen kannalta ei ole tarpeen, että yrityksellä on hallussaan kyseiset tiedot. Geneeristä valmistetta varten yritys ottaa näytteitä viitetuotteesta ja käyttää niitä tarvittaviin biologista ekvivalenssia koskeviin tutkimuksiin geneerisen valmisteen kanssa. Sen jälkeen se toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle vaadittavat asiakirjat geneerisen valmisteen biologisesta ekvivalenssista ja laadusta.

(2003/C 192 E/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2326/02

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(26. heinäkuuta 2002)

Aihe: Yhteisön toimivalta suojelutoimissa

Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) uudistamista koskeissa ehdotuksissa, jotka komissaarien kollegio hyväksyi 28. toukokuuta 2002, komissio antaa lisää toimivaltaa rannikkovaltioille vakiinnuttamalla oikeudenkäyttövaltaansa kuuluvilla vesillä teknisiä toimia, joihin tarvittaisiin vain komission lupa. Tarkemmin sanottuna rannikkovaltiot saavat antaa kaikkiin aluksiin 0–12 mailin alueella sovellettavia määräyksiä sekä kaikkiin yhteisön aluksiin muilla alueilla sovellettavia kiireellisiä toimia.

Koska yhteisössä on jo menettely, jolla komissio voi toteuttaa lyhyellä aikavälillä kiireellisiä toimia, jotka neuvosto myöhemmin vahvistaa, niin millä tätä uutta menettelyä perustellaan?

Katsooko komissio, että kyseisten valtuuksien myöntäminen rannikkovaltioille on voimassa olevan yhteisön oikeuden mukaista? Jos vastaus on myönteinen, niin minkä lainkohtien sääntöjen perusteella?

Eikö komissio katso, että juuri sen olisi toteutettava näitä toimia muuttumattomuuden periaatteen takaamiseksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2002)

Arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessä viitataan komission ehdotuksen 8 ja 9 artiklaan. Ehdotuksen 8 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden toteuttamista kiireellisistä toimenpiteistä ja 9 artiklassa jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisäpuolella toteuttamista toimenpiteistä.

Ehdotuksen 8 artikla koskee lyhyen aikavälin kiireellisiä toimenpiteitä ja 9 artikla puolestaan 12 meripeninkulman vyöhykkeen rajoissa toteutettavia ei-kiireellisiä toimenpiteitä. Kyse ei ole uudesta menettelystä, sillä siitä säädetään nykyisin kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30. maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98⁽¹⁾ 46 artiklassa, jossa käytetään eri sanamuotoa (sitä sovelletaan ”paikallisiin kantoihin”) mutta jonka vaikutus on ehdotuksen 9 artiklaa vastaava.

Kyseinen 46 artikla ja ehdotettu 9 artikla eroavat luonnollisesti toisistaan, sillä 46 artiklaa ei sovelleta muiden jäsenvaltioiden aluksiin. Komissio on kuitenkin sitä mieltä, että rajoittavia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä on vaikutusten tehostamiseksi sovellettava kyseisellä vyöhykkeellä asianomaisen rannikkojäsenvaltion alusten lisäksi myös muihin aluksiin, joilla on oikeus harjoittaa kalastusta tällä alueella.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava syrjimättömiä, minkä vuoksi kyseisessä artiklassa on säädetty menettelyä koskevista suojalausekkeista. Yksi esimerkki niistä on muiden asiaankuuluvien jäsenvaltioiden viranomaisten ottaminen mukaan tähän menettelyyn (ks. 1 ja 2 kohdan toinen luetelmakohta). Jäsenvaltiot ja asiaankuuluvat alueelliset neuvot-antavat toimikunnat voivat esittää kirjallisia huomautuksia komissiolle, ja komissio vahvistaa tai peruuttaa toimenpiteen 15 työpäivän kuluessa. Jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi, jolloin neuvosto voi päättää asiasta toisin määränemmistöllä.

Viimeksi mainittua säännöstä ei pidä tulkita toimivaltuuksien siirtämiseksi. EY:n perustamissopimuksen 5 artiklassa määritellyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti yhteisön toiminnassa ei saada ylittää sitä, mikä on tarpeen perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Näin ollen komissio katsoo, että sellaisten kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien toimenpiteiden toteuttaminen, joita yhteisö ei ole tähän mennessä toteuttanut, voidaan uskoa kyseisellä alueella asiaankuuluvan rannikkojäsenvaltion tehtäväksi.

Näiden toimenpiteiden yhdenmukaisuus puolueettomuusperiaatteen kanssa taataan tehokkaasti menettelyä koskevien suojalausekkeiden avulla.

(¹) EYVL L 125, 27.4.1998.

(2003/C 192 E/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2350/02

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(30. heinäkuuta 2002)

Aihe: Monivammaiset lapset

Osalle monivammaisista lapsista (psykomotoriselta kehitykseltään viivästyneet ja näkövammaiset lapset, jotka eivät kykene itse huolehtimaan perustarpeistaan) ei ole Kreikan opetusministeriön asiakirjankaan mukaan tarjolla erityisiä rakenteita kuntoutusta ja hoitoa varten, minkä vuoksi heidän hyvinvointinsa jää lähisukulaisten harteille.

Kun otetaan huomioon, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13 artiklan mukaan "neuvosto voi ... toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sukupuoleen, ... vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi" ja että vammaisten yhtäläisistä mahdollisuuksista antamassaan päätöslauselmassa (20/12/96, 97/C 12/01) neuvosto vahvistaa kunnioittavansa "yhtäläisten mahdollisuuksien periaatetta laaja-alaisen vammaispolitiikan kehittämisessä" ja että vammaisia koskevia toimenpiteitä varten on jo myönnetty runsaasti määrärahoja, kysyn komissiolta seuraavaa:

Aikooko komissio tukea pyrkimyksiä luoda Kreikkaan vammaisten suojelun ja hoidon takaava toimintakehys, joka tarjoaisi heille vapauden elää mahdollisimman arvokasta elämää? Mikä tämän vammaisryhmän tilanne on muissa jäsenvaltioissa?

1. Voidaanko nämä lapset sijoittaa kansalaisten vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaisesti muiden jäsenvaltioiden hoitokeskuksiin tai -laitoksiin niissä vallitsevien sääntöjen mukaisesti silloin, kun heidän holhoojansa tätä haluavat ja heille ei ole tarjolla hoitoa Kreikassa?

2. Aikooko komissio ryhtyä lisätoimiin vuonna 2003, joka on julistettu vammaisten teemavuodeksi, tämän vammaisryhmän lasten hyvinvoinnin lisäämiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2002)

Yksittäisten kansalaisten laitoshoidon koskevat järjestelyt jäsenvaltioissa eivät kuulu komission toimivaltaan, eikä se näin ollen voi puuttua yksittäisiin tapauksiin. Taloudellista tukea on kuitenkin vuodesta 1984 lähtien myönnetty yhteisön tukikehyksen puitteissa psykiatrisen hoidon uudistusten tukemiseen.

Kreikkalaiset hankkeet ovat yhteisön toisen tukikehyksen puitteissa edistäneet arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomiin näkökohtiin paneutumista. Yhteisön kolmannessa tukikehyksessä (vuosiksi 2000–2006) hyväksyttiin vuonna 2000 taloudellisen tuen myöntäminen näihin aiheisiin paneutuviin toimiin. Terveyttä ja sosiaalisia tukitoimia koskevassa toimenpideohjelmassa on käytettävissä hieman yli 513 miljoonaa euroa viidellä eri painopistealalla, joihin lukeutuvat myös terveys, mielenterveys ja sosiaaliset tukitoimet. Nyt on jo käynnistetty joitakin toimia, joilla pyritään erityisesti kohentamaan vammaisten lasten tilannetta.

Mitä tulee ihmisten vapaaseen liikkuvuuteen unionissa, komissio haluaa ensisijaisesti mainita asetuksen (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾, jolla sovitetaan jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiä yhteen. Mikäli vammaisen lapsen hoitoa voidaan pitää terveydenhoitona, voidaan turvautua kyseisen asetuksen 22 artiklaan, joka koskee toiseen jäsenvaltioon hoitoon hankkiutuvia henkilöitä. Tällaisessa tapauksessa kyseisessä 22 artiklassa säädetään, että henkilön on saatava etukäteen lupa siltä sairausvakuutuslaitokselta, jossa hän on vakuutettu. Ennakkolupaa ei voida evätä, jos asuinmaan lainsäädännön mukaisesti tarjottavaa sairaanhoitoa ei voida järjestää siinä ajassa kuin on tavallisesti välttämätöntä kyseisen hoidon saamiseksi ottaen huomioon henkilön senhetkinen terveydentila ja todennäköinen taudinkulku. Kaikissa muissa tapauksissa sairausvakuutuslaitoksella on laaja harkintavalta luvan myöntämisen suhteen.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi kuitenkin asioissa Kohll (C-155/96), Decker (C-120/95), Smits ja Peerbooms (C-157/99) ja Vanbraekel (C-368/98) antamissaan tuomioissa, että jäsenvaltioiden on toimivaltaansa käyttäessään noudatettava yhteisön lainsäädäntöä. Tuomioistuin ilmoitti näissä tuomioissa, ettei asetusta (ETY) N:o 1408/71 ole varsinaisesti suunniteltu säätelemään jäsenvaltioiden maksamia korvauksia, ja ettei se näin ollen mitenkään estä jäsenvaltioita maksamasta toimivaltaisessa jäsenvaltiossa voimassa olevan hinnaston mukaisia kuluja, jotka aiheutuivat toisessa jäsenvaltiossa annetun hoidon yhteydessä, vaikkei henkilö olisikaan hankkinut ennakkolupaa. Tuomioistuimen mukaan matkailijoita, hoitoa saavia henkilöitä ja koulutus- tai liiketarkoituksessa matkustavia on pidettävä palvelujen vastaanottajina. Näin he hyötyvät EY:n perustamissopimuksen 49 artiklassa mainitusta palvelujen tarjoamisen vapaudesta, vaikkei heille olisi edes myönnetty ennakkolupaa. Lisäksi tuomioistuin vahvisti asiassa Kohll antamassaan tuomiossa, että jäsenvaltion olisi korvattava toisessa jäsenvaltiossa saadun sairaanhoidon kulut, mikäli toisessa jäsenvaltiossa saatu hoito on osa vakuutetun oman jäsenvaltion sosiaalivakuutusjärjestelmän maksamia sairaanhoitopalveluja ja vakuutetun oman jäsenvaltion hinnastoja sovelletaan. Riippuu kuitenkin kulloisistakin olosuhteista ja erityisesti halutusta hoidosta, voidaanko kansallista lainsäädäntöä pitää perusteltuna.

Euroopan vammaisten teemavuodesta tehdyn neuvoston päätöksen⁽²⁾ mukaisesti kunkin jäsenvaltion on perustettava tai nimettävä kansallinen koordinoitelin, joka on vastuussa teemavuoden toteuttamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa. Tämän elimen tehtäviin kuuluu laatia strategia ja vahvistaa keskeiset prioriteetit kyseiselle jäsenvaltiolle. Näin ollen on Kreikan kansallisen koordinoitelin tehtävänä päättää, pitäisikö Kreikassa keskittyä teemavuoden aikana erityisesti juuri vammaisiin lapsiin.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14. kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä, EYVL L 82, 27.3.1980.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2001/903/EY, tehty 3. joulukuuta 2001, Euroopan vammaisten teemavuodesta 2003, EYVL L 335, 19.12.2001.

(2003/C 192 E/058)

KIRJALLINEN KYSYMYKSEN E-2386/02

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(2. elokuuta 2002)

Aihe: Lääkkeiden suoraan mainontaan liittyvät riskit

Kysymyksen esittäjä haluaa kiinnittää komission huomion asiaan, joka koskee yhteisön lainsäädännön muuttamista kuluttajiin kohdistuvan reseptilääkkeiden suoran mainonnan sallimiseksi.

Yhdysvalloissa kyseisellä alalla saatujen kokemusten vuoksi on syytä varoa, ettei vastaavaa tapahdu Euroopassa. Yhdysvalloissa äskettäin tehdyn tutkimuksen mukaan suora mainonta johtaa kuluttajia harhaan ja aiheuttaa uusien, kalliiden tuotteiden runsasta käyttöä. Usein kyseiset kalliit lääkkeet eivät ole tehokkaampia kuin vähemmän kalliit vaihtoehdot, ja niiden käyttö kaksinkertaistaa lääkkeisiin liittyvät kustannukset. Myös Uudessa-Seelannissa on samanlainen tilanne, ja Uusi-Seelanti on Yhdysvaltojen lisäksi ainoa maa, jossa sallitaan kuluttajiin kohdistuva suora mainonta.

Katsooko komissio näin ollen, että sallimalla suora mainonta Euroopassa saatetaan aiheuttaa Yhdysvaltojen tapaan kustannusten kasvua ja lääkkeiden liiallista käyttöä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(5. syyskuuta 2002)

Lääkkeet eroavat lähes kaikista muista tuotteista sikäli, että kansanterveyden näkökulmasta niitä ei saisi käyttää niin paljon kuin mahdollista, vaan niin vähän kuin on välttämätöntä.

Tämän vuoksi nykyisessä ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden mainontaa koskevassa lainsäädännössä eli ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6. marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 88 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on kiellettävä sellaisten lääkkeiden yleinen mainonta, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkemääräyksellä.

Komission ehdotuksissa nykyisen lääkelainsäädännön muuttamiseksi⁽²⁾ ei puututa tähän ainoastaan lääkemääräyksellä saatavissa olevien lääkkeiden yleistä mainontaa koskevaan tiukkaan kieltoon. Komissio on täysin tietoinen muissa maissa kuluttajille suunnatusta suoramainonnasta saaduista kokemuksista eikä se aio muuttaa kantaansa tästä asiasta.

Muutokset, joita komissio on ehdottanut direktiivin 2001/83/EY 88 artiklaan, liittyvät tiedottamiseen eivätkä mainontaan. Tämän eron tekeminen on tärkeää, koska tiedottamisella on potilaiden edun mukainen tavoite, kun taas mainonnan avulla edistetään tuotteen markkinointia ja toimitaan lääketeollisuuden edun mukaisesti.

Ehdotuksissa esitetään kokeiluvaiheen käynnistämistä, jossa lääketeollisuuden sallitaan suoraan levittää yleisölle tiettyjä tietoja joistakin ainoastaan lääkemääräyksellä saatavissa olevista lääkkeistä tiukoin edellytyksin. Näiden edellytysten mukaisesti on noudatettava hyvän tiedotuskäytännön periaatteita, ja Lontoossa sijaitseva lääkearvointivirasto tarkastaa tiedot ennen niiden julkistamista.

Ehdotuksessa keskitytään vain potilaiden etuun ja heidän tarpeeseensa saada entistä enemmän tietoa. Tämä tavoite käy selkeästi ilmi niiden vain kolmen sairausryhmän valinnassa (diabetes, AIDS ja astma), joita komission tämänhetkinen ehdotus koskee. Kaikki nämä sairaudet ovat pitkäaikaisia ja kroonisia, ja potilailla on niiden osalta erityinen tiedontarve. Lisäksi näitä sairauksia sairastavat potilaat yleensä jo käyttävät tiettyjä lääkkeitä. Näin ollen paremmalla tiedottamisella on myönteinen vaikutus potilaaseen, mutta sen ei odoteta lisäävän näiden lääkkeiden käyttöä tai luovan kyseisten lääkkeiden uusia käyttötarpeita.

⁽¹⁾ EYVL L 311, 28.11.2001.

⁽²⁾ EYVL C 75 E, 26.3.2002.

(2003/C 192 E/059)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-2396/02

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(5. elokuuta 2002)

Aihe: Yhteistyö Iranin viranomaisen kanssa huumeiden salakuljetuksen torjumiseksi

Iran on yksi niistä maista, joita huumeiden salakuljettajat käyttävät kovien huumeiden kuljettamiseen Afganistanista ja Pakistanista Euroopan unioniin. Iranin huumevalvontavirastolla on keskeisen tärkeä tehtävä huumeiden salakuljetuksen torjunnassa. Torjuntatyötä vaikeuttaa tällä hetkellä se, että Euroopan

unioni on kieltäytynyt järjestämästä yönäköön liittyvää uusinta tekniikkaa, jonka avulla rajan yli laittomasti kulkevat huumeiden salakuljettajat voitaisiin helpommin havaita. Katsooko Euroopan komissio, että mahdollisuus käyttää edellä mainittua tekniikkaa aiheuttaisi vakavaa uhkaa Euroopan unionin turvallisuudelle?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2002)

Kaksikäyttötutteen ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta 22. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1334/2000⁽¹⁾ mukaan sellaisten siviilikäyttöön tarkoitettujen tuotteiden, joita voidaan käyttää myös sotilaallisiin tarkoituksiin, vieminen edellyttää vientilupaa. Asetuksella sallitaan jäsenvaltioiden vaatia (4 ja 5 artiklassa säädetyn edellytyksen) ennakkosuostumusta sellaisten kaksikäyttötutteen vientiin, joita ei luetella asetuksen liitteissä eikä sen myöhemmissä muutoksissa. Asetuksen 6 artiklan mukaan vientiluvan myöntävät sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon viejä on sijoittautunut.

Huipputekniikkaa olevien yökiikareiden, jotka mahdollistavat näkemisen yölläkin, voidaan katsoa sisältävän sellaista teknologiaa, jota voidaan hyödyntää myös sotilastarkoituksiin. Näin ollen jäsenvaltiot voivat soveltaa asetusta (EY) N:o 1334/2000 ja sen myöhempiä muutoksia tällaisten kiikareiden vientiin. Jäsenvaltiot voivat kyseisen asetuksen nojalla kieltäytyä kysymyksessä mainittujen kiikareiden viennistä. Asetuksen 9 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden välisistä neuvotteluista, jos jokin jäsenvaltio on kieltäytynyt tietyn tuotteen viennistä yhteisön ulkopuoliseen maahan. Yhteisö ei myönnä vientilupia eikä sillä ole toimivaltaa arvioida, ovatko jäsenvaltioiden päätökset viennin epäämisestä aiheellisia.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 30.6.2000.

(2003/C 192 E/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2447/02

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(29. elokuuta 2002)

Aihe: Yksin työskentelevien suojeleminen

Aikooko komissio tehdä yksin työskentelevien terveyttä ja turvallisuutta koskevia lainsäädäntöehdotuksia?

Jos aikoo, voiko se tämentää, mitä se aikoo tehdä?

Jos ei, aikooko se joskus tulevaisuudessa esittää tätä asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia tulevaisuudessa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2002)

Yhteisön yli kolmekymmentä työntekijöiden työterveyttä ja työturvallisuutta koskevaa direktiiviä soveltuvat yksin työskenteleviin. Erityisesti mainittakoon toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/391/ETY⁽¹⁾. Se sisältää yleisiä periaatteita, jotka koskevat työssä ilmenevien vaarojen ehkäisemistä, turvallisuuden ja terveyden suojelua, vaarojen ja tapaturman aiheuttajien poistamista, tiedottamista työntekijöille ja heidän edustajilleen, heidän kuulemistaan, heidän tasapuolista osallistumistaan ja heidän kouluttamistaan. Kaikki nämä periaatteet soveltuvat yksin työskenteleviin.

Samassa direktiivissä korostetaan osana työnantajan velvollisuuksia arvioida työpaikan riskit ja kehittää sellaista yhtenäistä ehkäisy politiikkaa, joka kattaa teknologian, työn organisoinnin, työolot, sosiaaliset suhteet sekä työympäristöön liittyvien tekijöiden vaikutukset. Tämä mahdollistaa ehkäisy politiikan räätälöimisen työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden tarpeisiin myös yksin työskentelevien osalta.

Toinen direktiivissä asetettu työnantajan velvollisuus on työn sopeuttaminen yksilöllisesti siten, että kiinnitetään erityistä huomiota yksitoikkoisen työn lieventämiseen ja sen aiheuttamien terveyshaittojen vähentämiseen. Tällä seikalla on suuri merkitys yksin työskenteleville.

Komissio ei aio täten tehdä uusia yksin työskentelevien terveyttä ja turvallisuutta koskevia lainsäädäntöehdotuksia, koska jo voimassa olevat työturvallisuuden ja työterveyden alan direktiivit kattavat heidät.

(¹) EYVL L 183, 29.6.1989.

(2003/C 192 E/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2457/02

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(26. elokuuta 2002)

Aihe: Täsmennys kirjalliseen kysymykseen P-2104/02 "Oikeusvaltion ja kansanvallan periaatteiden rikkominen Italiassa – Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 ja 7 artikla" annettuun vastaukseen

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti komissio voi ehdottaa neuvostolle, että se voi todeta "että jokin jäsenvaltio rikkoo vakavasti ja jatkuvasti 6 artiklan 1 kohdassa mainittuja periaatteita", mutta itse asiassa se ei ole velvollinen toimimaan näin.

Italian perustuslakituomioistuin on toiminut ilman perustuslain edellyttämää 15 jäsentä ja sen 13 jäsentä on kutsuttu koolle ja se on tehnyt päätöksiä 21. marraskuuta 2000 ja 24. huhtikuuta 2002, jota voidaan pitää varsin pitkänä ajanjaksona.

Vaikka kyseessä oleva sopimus, johon komissio viittaa kirjalliseen kysymykseen P-2104/02 (¹) antamassaan vastauksessa, on poliittisesti legitiimi, on se kuitenkin selkeästi perustuslain vastainen, koska perustuslain velvoittavien määräysten mukaisesti edustajainhuoneessa on oltava 630 jäsentä, kun taas "sopimuksessa" todetaan, että edustajainhuoneessa on 617 jäsentä kuluvalle vaalikaudella.

- Onko komissiolla ollut mahdollisuus keskustella Italian tilanteesta etenkin kun otetaan huomioon edellä kuvattu Italian perustuslain ilmeinen ja pitkäaikainen rikkominen, jotta se voisi päättää, onko sen ehdotettava neuvostolle, että se toteaa, "että jokin jäsenvaltio rikkoo vakavasti ja jatkuvasti 6 artiklan 1 kohdassa mainittuja periaatteita?" Jos näin on, mikä on saanut sen päättämään olla ehdottamatta, että neuvosto toteaisi, että kyseisiä periaatteita on rikottu? Katsooko komissio kielteisissä tapauksessa, että edellä kuvatut rikkomukset eivät kuulu sen toimivaltaan Euroopan unionista tehdystä sopimuksen määräysten mukaisesti?
- Miten komissio aikoo todeta mahdolliset rikkomukset tai voiko se vastata sille esitettyyn kysymykseen eli onko sillä tai aikooko se hankkia välineitä, joilla se voi valvoa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa mainittujen periaatteiden noudattamista?

(¹) EYVL C 28 E, 6.2.2003, s. 186.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2002)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi esittämään kirjalliseen kysymykseen P-2104/02 (¹).

(¹) EYVL C 28 E, 6.2.2003, s. 186.

(2003/C 192 E/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2497/02**esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle**

(9. syyskuuta 2002)

Aihe: Lehdistösensuuri Ruotsissa

Euroopan unionin jäsenyys edellyttää, että jäseneksi liittyvän maan on oltava demokraattinen. EU toistaa jatkuvasti, että se kannattaa demokratiaa ja vapautta, ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen johdanto-osassa todetaan, että EU:n jäsenvaltiot "vahvistavat sitoutumisensa vapauden ja kansanvallan sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen sekä oikeusvaltion periaatteisiin".

Vapaa ja asiallisesti ja objektiivisesti tiedottava lehdistö on hyvin tärkeä edellytys demokratian ja vapauden suojelemiselle ja säilyttämiselle missä tahansa maassa. Tämä vahvistetaan Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklassa, jossa todetaan muun muassa seuraavaa: "Jokaisella on sananvapaus. Tämä oikeus sisältää vapauden pitää mielipiteitä sekä vastaanottaa ja levittää tietoja ja ajatuksia alueellisista rajoista riippumatta ja viranomaisten siihen puuttumatta". Lisäksi todetaan, että tuomioistuimien painottaa, että sananvapaus ei koske vain myönteisiä tai vaarattomia pidettäviä tietoja ja ajatuksia, vaan myös loukkaavia ja tyrmistyttäviä tai valtiota tai väestöryhmiä huolestuttavia ajatuksia ja että ilman moniarvoisuutta, suvaitsevaisuutta ja joustavuutta ei ole demokraattista yhteiskuntaa.

Ruotsissa pidetään eduskuntavaalit, maakäräjävaalit ja kunnallisvaalit 15. syyskuuta 2002. Näistä vaaleista on tulossa farssi. Tämä johtuu siitä, että ruotsalaiset tiedotusvälineet ovat etukäteen boikotoineet niitä puolueita, jotka ovat ilmaisseet huolestuneisuutensa siitä, että kolmannesta maailmasta tulee Ruotsiin yhä enemmän siirtolaisia.

Tiedotusvälineet eivät julkaise siirtolaisuuteen kriittisesti suhtautuvien puolueiden ajatuksia. Nämä puolueet jätetään tarkoituksellisesti pois Ruotsin TV:n vaaliohjelmista, eivätkä ne saa julkaista vaalimainoksia lehdissä. Jokin aika sitten kävi lisäksi ilmi, että Ruotsin radio oli velvoittanut toimittajansa nimittämään siirtolaisuuteen kriittisesti suhtautuvia puolueita muukalaisvihamielisiksi.

Yksi demokratian edellytyksistä on, että kaikilla yhteiskuntaryhmillä on mahdollisuus saada äänensä kuuluviin, niin kauan kuin ne pyrkivät tavoitteisiinsa rauhanomaisin keinoin. Tämän edellytyksen toteutumisesta vastaavat muun muassa julkisin varoin rahoitetut palvelukanavat – Ruotsin tapauksessa Ruotsin TV, joka siis etukäteen oli sulkenut tietyt puolueet pois vaaliohjelmista.

Sensuuri Ruotsissa sotii kaikkea sitä vastaan, mitä EU ilmoittaa kannattavansa. Lisäksi se on Euroopan ihmisoikeussopimuksen vastaista.

Aikooko komissio ryhtyä toimiin velvoittaakseen Ruotsin panemaan täytäntöön lehdistön vapauden, niin että Ruotsi täyttää Euroopan unionin jäsenyyden vaatimukset?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(22. marraskuuta 2002)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa määrätään, että unioni pitää arvossa yhteisön oikeuden yleisinä periaatteina perusoikeuksia, jotka taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdystä Euroopan yleissopimuksessa, johon kysyjä viittaa, ja jotka ilmenevät jäsenvaltioiden yhteisessä valtiosääntöperinteessä. Sananvapaus ja tiedonvälityksen vapaus kuuluvat näihin yleisiin periaatteisiin. Myös Nizzassa 7. joulukuuta 2000 allekirjoitetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa mainitaan sananvapaus ja tiedonvälityksen vapaus.

Sitä vastoin komissiolla ei ole yleistä toimivaltaa asioissa, jotka liittyvät jäsenvaltioiden lehdistön suuntautumiseen. Komissio pyrkii unionin toimivallan rajoissa edistämään tiedotusvälineiden poliittista ja kulttuurista pluralismia, jotta sananvapauden korkea taso säilytettäisiin. Se ei tietenkään voi puuttua tiedotusvälineiden toimituksellisiin linjoihin yksittäisissä jäsenvaltioissa eikä edes kommentoida niitä. Toimituksellisen linjan arviointi on ensi sijassa lukijoiden tehtävä. Joka tapauksessa jäsenvaltioiden kuuluu valvoa, että periaatteita, kuten median pluralismia ja sananvapautta, noudatetaan.

Tässä tapauksessa ei myöskään voida todeta, että periaatetta olisi rikottu vakavasti ja jatkuvasti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

Näin ollen komissio katsoo, ettei sillä ole valtuuksia ryhtyä kysyjän tarkoittamiin toimiin.

Jos kyseinen tilanne kuitenkin merkitsisi oikeuden tai vapauden rajoittamista, asia voitaisiin saattaa Strasbourgissa toimivan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kaikki kansalliset valituskeinot on käytetty.

(2003/C 192 E/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2502/02

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(2. syyskuuta 2002)

Aihe: Kansainvälinen rikostuomioistuin

Sen jälkeen kun Yhdysvallat kieltäytyi 1. heinäkuuta ratifioimasta Kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) perustamista, se on allekirjoittanut Romanian kanssa kahdenvälisen sopimuksen siitä, että amerikkalaiset jäävät tuomioistuimen toimivallan ulkopuolelle. Ottaen huomioon, että Romania hakee EU:n jäsenyyttä ja että Yhdysvallat aikoo selvästi tehdä vastaavia kahdenvälisiä sopimuksia muiden EU:n ehdokasvaltioiden kanssa, aikooko komissio sen lisäksi, että se esittää paheksuntansa, ryhtyä toimiin sekä Yhdysvaltoja että useita ehdokasvaltioita kohtaan, jotta estettäisiin rikostuomioistuimen heikentäminen heti alusta alkaen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(25. marraskuuta 2002)

On totta, että Yhdysvallat on viime kesästä lähtien lähestynyt monia maita, jäsenvaltiota ja ehdokasvaltiot näiden joukossa, neuvotellakseen kahdenvälisiä sopimuksia siitä, ettei toisen osapuolen kansalaisia luovuteta kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) tuomittaviksi.

Komissio pitää Rooman peruskirjan täyden integriteetin säilyttämistä erittäin tärkeänä ja on osallistunut keskusteluihin, joiden tavoitteena on saavuttaa Euroopan unionin yhteinen kanta tähän kysymykseen. Neuvosto hyväksyi 30. syyskuuta 2002 päätelmien ja ohjaavien periaatteiden muodossa yhteisen kannan, jonka pohjalta jäsenvaltiot voivat vastata Yhdysvalloille rakentavasti vaarantamatta Rooman peruskirjan integriteettiä tai ICC:n toimintakykyä. Komissio totesi vuoden 2002 säännönmukaisessa kertomuksessaan⁽¹⁾ Romanian osalta, että Yhdysvaltojen kanssa tehty kahdenvälinen sopimus, johon parlamentin jäsen viittaa, ei noudata näitä ohjaavia periaatteita.

Tämän jälkeen Euroopan unioni on pyrkinyt varmistamaan, että jäsenvaltiot ja ehdokasvaltiot noudattavat yhdenmukaista politiikkaa suhtautumisessaan ICC:hen. Erityisesti puheenjohtajisto on ollut aktiivinen tiedottaessaan ehdokasvaltioille ja liitännäisvaltioille neuvoston päätelmistä ja ohjaavista periaatteista.

⁽¹⁾ KOM(2002) 700 lopullinen.

(2003/C 192 E/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2551/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(12. syyskuuta 2002)

Aihe: Ongelmien lisääntyminen asuntomarkkinoilla vallitsevan eriarvoisuuden takia Alankomaita ympäröivillä rajavyöhykkeillä seurauksena asuntojen erilaisesta verotuksesta

1. Onko komissio tietoinen, että lähes kaikki rakennettavat tonttimaat uudella asuinalueella nimeltään "Pieper-Werning 1" Saksassa Bad Bentheimissä (Ala-Saksin osavaltiossa) on myyty nopeassa tahdissa

kiinnostuneille ostajille, jotka tulevat Enscheden ja Hengelon kaupunkien ympäristöstä Alankomaiden puolelta rajaa, mistä johtuen alankomaalaisten asukkaiden määrä on kasvanut nopeasti 350:stä 1 000:een? Samanlaisia ilmiöitä esiintyy muun muassa Bad Bentheimin eteläpuolella Kleveessä, Emmerichissä ja Kranenburgissa lähellä alankomaalaisia Arnhemin ja Nijmegenin kaupunkeja ja pohjoisessa Uelsenin ja Bunden seuduilla.

2. Onko komissio lisäksi tietoinen, että tämä asianlaita johtuu suuressa määrin siitä, että asuntolainakoron verovähennykset Alankomaiden verojärjestelmässä on 1. tammikuuta 2001 lähtien laajennettu koskemaan alankomaalaisia, jotka asuvat Alankomaiden valtion rajojen ulkopuolella mutta työskentelevät Alankomaissa ja maksavat sinne veronsa, mikä johtaa siihen, että he pystyvät ostamaan maata ja taloja huomattavasti edullisemmin kuin paikalliset asukkaat? Lisäksi he hyötyvät siitä, että maan ja talojen hinnat Alankomaihin verrattuina ovat nousseet selvästi vähemmän alueilla, joissa kyseisen jäsenvaltion kansalaisilta puuttuu mahdollisuus asuntolainakorkojen verovähennyksiin (Saksassa hinnat ovat 30 prosentista 40 prosenttiin alhaisemmat).

3. Myöntääkö komissio vaaran, että 12 000 alankomaalaista Saksaan vastikään taloudellisista syistä siirtynyttä "veromaahanmuuttajaa" herättävät siellä kilpailumielialaa? Bad Bentheimin asukkaat, jotka hämmästykseseen eivät ole pystyneet ostamaan tonttimaata uudelta asuinalueelta, käyttävät siitä jo nimitystä "Pieni Amsterdam". Pitääkö komissio toivottavana, että EU:n sisällä jäsenvaltioiden rajoilla syntyy jännitystä asukkaiden välillä seurauksena epäreilusta kilpailusta, jota vahinkoa kärsineet tuntevat kokevansa asuntomarkkinoilla?

4. Pitääkö komissio edelleen kiinni kannastaan, jonka se esitti vastauksena 23. tammikuuta 2001 esittämäni kysymykseen E-0237/01⁽¹⁾ vastaavanlaisista ongelmista Belgiassa Alankomaiden vastaisella raja-alueella, mikä johtaa siihen, että EU ei katso asiakseen ratkaista tämänkaltaisia jäsenvaltioiden asukkaiden välisiä rajat ylittäviä ongelmia, sillä se asettaa etusijalle vapaan asettautumisoikeuden? Valmisteleeko komissio nyt aloitteita, joiden avulla voitaisiin löytää neuvottelemalla asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa ratkaisu, jossa suhtaudutaan vakavasti paikallisten asukkaiden valituksen aiheisiin ja jossa vähintäänkin taataan yhtäläiset mahdollisuudet asuntomarkkinoilla?

Lähde: "De Volkskrant", 3. elokuuta 2002

⁽¹⁾ EYVL C 187 E, 3.7.2001, s. 204.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2002)

Komissio ei ole tietoinen siitä, että suurimman osan Bad Bentheimin kylän uuden Pieper-Werning 1 -korttelin tonteista ovat ostaneet alankomaalaiset, eikä siitä, että samanlainen tilanne esiintyy Kleven, Emmerichin ja Kranenburgin alueilla.

Komission tiedossa on kyseinen Alankomaiden verolainsäädännön muutos, jolla hypoteekkilainojen takaisinmaksuun liittyvä verohelpotus, joka ennen 1 päivää tammikuuta 2001 koski ainoastaan Alankomaissa sijaitsevia asuntoja, ulotettiin koskemaan muissakin jäsenvaltioissa sijaitsevia asuntoja, jos omistaja ja asukas työskentelee Alankomaissa ja maksaa siellä veronsa.

Kuten komissio totesi jo aiemmin vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen E-0237/01, komissio ymmärtää, että tämä uusi verotuskäytäntö vaikuttaa alankomaalaisten päätöksiin ostaa asunto naapurivaltiosta. Komissio ymmärtää myös, että asuntojen kysynnän kasvu raja-alueilla alankomaalaisten ostajien kiinnostuksen lisääntyttyä edistää asuntojen hintojen nousua tällä alueella.

Komission mielestä Alankomaiden käyttöön ottama uusi verotuskäytäntö on yhteisön lainsäädännön mukainen. Yhteisön oikeudessa nimenomaan kielletään jäsenvaltioita rajoittamasta tällaisen verohelpotuksen kaltaisia etuja ainoastaan niiden alueella sijaitseviin asuntoihin. Yleisemmin ottaen jäsenvaltioiden ei pidä rajoittaa (verotuksella tai muuten) kansalaistensa vapautta liikkua tai sijoittautua niiden rajojen ulkopuolelle.

Edellä todetun perusteella komissio ei edelleenkään pidä aiheellisena yhteisön tason toimenpiteitä kysymyksessä esitettyyn tilanteeseen puuttumiseksi.

(2003/C 192 E/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2566/02**esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle**

(16. syyskuuta 2002)

Aihe: Afganistanin pakolaisten joukkopaluu

Afganistanissa vallitsee epävarmuuden ilmapiiri, joka johtuu väkivallasta ja jatkuvista selkkauksista, rikollisuudesta, ryöstöistä, naisten oikeuksien rikkomisesta, maamiinoista ja Yhdysvaltojen joukkojen pommituksista, ja kotimaahan palaavia afganistanilaisia varten ei ole riittäviä voimavaroja. Kaikki tämä muodostaa esteen sekä omaan maahansa että ulkomaille paenneiden hätäsiirtolaisten turvalliselle kotiinpaluulle.

Amnesty International esittää raportissaan "Continuing need for protection and standards for return of Afghan refugees" huolestuneisuutensa pakolaisten joukkopaluusta, jota UNCHR tukee yhteistyössä niiden maiden kanssa, joissa on afgaanipakolaisia. Amnesty International painottaa, että tällaisissa olosuhteissa olisi sovellettava kansainvälisiä standardeja, koska ne ovat ensisijaisen tärkeitä sen varmistamisessa, että pakolaiset voivat palata kotimaahansa turvallisesti ja ihmisarvoisesti. Jos näin ei toimita, tilanne voi johtaa uuteen hätäsiirtolaisuuteen.

Aikooko komissio puuttua asiaan, jotta estetään pakkotoimien käyttö mahdollisesti vakavista ihmisoikeusrikkomuksista kärsivien Afganistanin pakolaisten paluussa ja taataan, että noudatetaan kansainvälisiä normeja pakolaisten suojelemiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(31. lokakuuta 2002)

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan tutustumaan vastaukseen⁽¹⁾, jonka komissio antoi parlamentin lokakuun 2002 toisen istunnon kyselytunnilla Torben Lundin suulliseen kysymykseen H-0666/02.

⁽¹⁾ Kirjallinen vastaus, 22.10.2002.

(2003/C 192 E/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2581/02**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(16. syyskuuta 2002)

Aihe: Morrazon moottoritie Galiciassa

Galician aluehallitus on suunnitellut moottoritien rakentamista Morrazon niemimaalle; tie kulkisi vuoren juurella, ja sen pituus olisi 21,5 km. Morrazon asukkaat pitävät moottoritien rakentamista välttämättömänä, mutta katsovat, että suunniteltu reitti ja tien rakentamista koskevat tekniset ratkaisut aiheuttavat vakavia sosiaalisia, taloudellisia, ympäristöllisiä ja maisemallisia haittoja, jotka voidaan välttää ja joita on vältettävä. Morrazon niemimaa on tiheään asuttua. Rannikolla on kalastus- ja kauppasatamia, ja rannat ovat Galician kauneimpia. Asutusta on hajallaan jyrkillä ja kauniilla vuorenrinteillä.

Galician aluehallitus ilmoitti suunnitelmasta elokuussa 2000. Hallitus julkisti hanketta koskevan ympäristövaikutusten arvioinnin heinäkuussa 2001, saman vuoden syyskuussa suunnitelma hyväksyttiin ja hanke katsottiin yleisen edun mukaiseksi. Nyt on meneillään maiden pakkolunastukseen tarvittavien asiakirjojen allekirjoittaminen. Osoittaakseen vastustavansa aluehallituksen hanketta useat Morrazon asukkaat — 4 000 henkilöä, jotka kuuluvat eri asukasryhdyksiin tai maan- tai vesienhoitoyhteisöihin — esittivät jo hankkeen tiedotusvaiheessa valituksen, joka koskee suunnitellun tien eri osia ja aluehallituksen tiedonannossa elokuussa 2000 esitettyjä teknisiä ratkaisuja. Jostain syystä monet Morrazon asukkaiden esittämät valitukset on sisällytetty Galician aluehallituksen heinäkuussa 2001 esittämään ympäristövaikutusten arviointiin, vaikka hallitus ei ole ottanut niitä huomioon hanketta valmistellessaan. Hallitus ei ole ottanut huomioon Morrazon asukkaiden valituksia eikä myöskään Morrazon kunnan viranomaisten esittämiä näkökohtia.

Rahoitetaanko Morrazon moottoritien rakentaminen rakennerahastoista? Katsooko komissio, että Galician aluehallituksen esittämä talousarvio on riittävä Morrazon niemimaan sosiaalisiin, taloudellisiin, ympäristö- ja maisemallisiin tarpeisiin vastaamiseksi? Tunteeko komissio hankkeen valmistelua ja toteuttamista koskevia yksityiskohtia? Onko Galician hallituksen teettämä hankkeen ympäristövaikutusten arviointi EU:n direktiivien mukainen? Onko komissio selvittänyt, onko lopullinen suunnitelma edes ympäristövaikutusten arviointia koskevien määräysten mukainen? Aikooko komissio ottaa huomioon Morrazon asukkaiden valitukset? Tietääkö komissio, että Galician hallitus kieltäytyy vuoropuhelusta Morrazon moottoritien rakentamista vastustavien henkilöiden kanssa? Aikooko komissio myötävaikuttaa tällaisen vuoropuhelun syntymiseen?

**Michel Barnier'n komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(18. helmikuuta 2003)

Espanjan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle aikeistaan sisällyttää toimenpideohjelman Galicia 2000–2006 toimenpiteeseen 6.1 (Carreteras y autovías) hankkeen, joka koskee moottoritien rakentamista Morrazon niemimaalle.

Moottoritie olisi 21 km pitkä, ja sen kustannukset olisivat arviolta 70 003 700,54 euroa. Töiden olisi määrä alkaa vuoden 2002 joulukuun ja vuoden 2003 helmikuun välisenä aikana, ja ne kestäisivät vuoteen 2006.

Espanjan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle myös, että hanketta koskeva ympäristövaikutusten arviointi on jo tehty ja että sitä koskeva ilmoitus, jonka Dirección General de Obras Públicas de la Xunta de Galicia on antanut 27. heinäkuuta 2001, on julkaistu Galician 16. elokuuta 2001 ilmestyneessä virallisessa lehdessä numero 158. Koska komissio ei ole vielä saanut mainittua ympäristövaikutusten arviointia, se ei voi tässä vaiheessa ottaa kantaa arvioinnin sisältöön eikä siihen, onko arviointi direktiivin 85/337/EY⁽¹⁾ muuttamisesta annetun direktiivin 97/11/EY⁽²⁾ mukainen.

On huomattava, että koska kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽³⁾ 25 artiklan mukainen hanke, jonka kokonaiskustannukset ovat yli 50 miljoonaa euroa, siihen sovelletaan suurhankkeiden hyväksymistä koskevaa menettelyä, josta säädetään asetuksen 26 artiklassa.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista, EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta, EYVL L 73, 14.3.1997.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä, EYVL L 161, 26.6.1999.

(2003/C 192 E/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2625/02

esittäjä(t): Markus Ferber (PPE-DE) komissiolle

(18. syyskuuta 2002)

Aihe: Postipalveluiden arvonlisävero

Komission on toistuvasti ilmoittanut esittävänsä postipalveluiden arvonlisäveron käyttöönottoa koskevan ehdotuksen.

Nyt, kun postidirektiivi on hyväksytty, milloin komission ehdotus on odotettavissa?

Missä vaiheessa neuvottelut ovat? Mikä on komission tämänhetkinen käsitys asiasta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(21. marraskuuta 2002)*

Komissio on edelleen huolestunut siitä, että postipalveluiden arvonlisäverottomuus vääristää merkittävästi kilpailua eikä ole siten enää tarkoituksenmukainen. Arvonlisäverojärjestelmän uudistamistavoitteensa mukaisesti komissio harkitsee ehdotuksen tekemistä tämän tilanteen oikaisemiseksi. Tällainen ehdotus tehtänee alkuvuodesta 2003.

*(2003/C 192 E/068)***KIRJALLINEN KYSYMYKS E-2626/02****esittäjä(t): Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) komissiolle***(18. syyskuuta 2002)*

Aihe: Sitruunateejuomien valmistukseen käytettävien sokeria sisältävien jauheiden tullitariffiluokitus

Komissio luokittelee sitruunateen saksalaisten toimittajien osalta tullitariffinumerolla 2106 90 98 "elin-tarvikevalmisteksi, joka sisältää yli 5 painoprosenttia sokeria". Puolalaisille toimittajille sitruunatee luokitellaan tullitariffinumerolla 2101 20 90 92 "teen ja matten (paraguaytee) uutteiisiin, esansseihin ja tiivisteisiin perustuvaksi valmisteksi".

Tämän luokittelun vuoksi puolalaista sitruunateeta voidaan tuoda Puolasta tullitta. Koska sokeri on Puolassa huomattavasti halvempaa kuin EU:ssa ja koska ei käytetä oikeaa tullitariffiluokitusta 2106 90 98 ja tasata eroa tullilla, puolalaiset toimittajat voivat tarjota samanlaista sitruunateeta selvästi halvempaan hintaan kuin sitä Saksassa valmistavat yritykset.

Samanlaista kilpailun vääristymistä aiheutuu saksalaisten ja slovenialaisten juomanvalmistajien välillä, koska kilpailuetua ei tässäkin tapauksessa tasata tullimaksuilla. Tilanteesta kärsivät saksalaiset yritykset, jotka eivät ennen pitkää ole enää kilpailukykyisiä, mikä johtaa yritysten sulkemiseen ja työttömyyden kasvuun unionissa.

1. Miten on selitettävissä, että Puolassa valmistetulla ja Saksaan tuodulla sitruunateejuomalla, joka sisältää 90,1 % sokeria ja 2,5 pikateetä, on tullittomuuden takaava tullitariffinumero 2101 20 90 92, kun Saksassa valmistetulla teellä, joka sisältää 95 % sokeria ja keskimäärin 1,2–1,8 % teeutetta, on tullimaksun perimiseen johtava tullitariffinumero 2106 90 98?

2. Miten tällainen komission käytäntö vastaa EY:n perustamissopimuksen 27 artiklan b kohtaa?

3. Aikooko komissio tulevaisuudessa luokitella jauheiden tullitariffit paremmin eurooppalaisten yritysten kannalta, jotta tullitariffeja ja tilastollisia nimikkeitä muuttamalla saadaan aikaan syrjimättömät kilpailuehdot?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(29. lokakuuta 2002)*

Pannakseen lopun teeutetta sisältävien sokeristen valmisteiden tariffiluokituksessa – jäsenvaltioiden tullit luokittelivat ne joko nimikkeeseen 2101 20 92 tai 2106 90 98 – vallinneisiin eroihin, komissio antoi 12. helmikuuta 2001 asetuksen (EY) N:o 306/2001 tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön⁽¹⁾. Asetuksen mukaan "sitruunateeksi" kutsuttu jauheen muodossa oleva tuote, joka sisältää 90,1 painoprosenttia sokeria, 2,5 painoprosenttia teeutetta sekä sitruuna-aromeja, luokitellaan nimikkeeseen 2101 20 92. Yhteisön Puolan ja Slovenian kanssa tekemisissä sopimuksissa tähän nimikkeeseen kuuluvat tavarat vapautetaan tuontitullista.

Arvoisan parlamentin jäsenen kahden tuotteen luokittelusta esittämien tietojen perusteella komissio katsoo, että kyseiset tuotteet, joista toinen sisältää 90,1 painoprosenttia sokeria ja 2,5 painoprosenttia teeutetta ja toinen 95 painoprosenttia sokeria ja 1,2–1,8 painoprosenttia teeutetta, voidaan edellä mainitun asetuksen perusteella luokitella nimikkeeseen 2101 20 92.

Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että se on toteuttanut kaikki tarkoituksenmukaiset toimenpiteet tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23. heinäkuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2658/87⁽²⁾ sille annettujen toimivaltuuksien puitteissa ja EY:n perustamissopimuksen 27 artiklan henkeä noudattaen varmistaakseen yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen yhteisössä.

Komissio muistuttaa, että tariffiluokitukset eivät voi vaihdella alakohtaisten taloudellisten etujen mukaan, koska siitä voisi aiheutua taloudellisten toimijoiden välisen kilpailun vääristymistä. Tuotteiden luokittelu ei määräydy eri tariffinimikkeisiin liittyvien tullien vaan tuotteiden ominaisuuksiin liittyvien objektiivisten ja todennettavissa olevien kriteerien perusteella.

Luokitusta voidaan muuttaa ainoastaan siinä tapauksessa, että harmonoitua järjestelmää, joka on kansainvälinen yleissopimus, jota komissio ei voi yksipuolisesti muuttaa, koskeviin lakiteksteihin tehdään muutos/muutoksia.

⁽¹⁾ EYVL L 44, 15.2.2001.

⁽²⁾ EYVL L 256, 7.9.1987.

(2003/C 192 E/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2636/02

esittäjä(t): **Graham Watson (ELDR) komissiolle**

(18. syyskuuta 2002)

Aihe: Kristillisten yhteisöjen vainoaminen Indonesiassa

Onko komissio tietoinen siitä, että kristilliset yhteisöt joutuvat yhä useammin ääri-islamilaisten Laskar jihad-ryhmän taistelijoiden vainojen ja hyökkäysten kohteeksi Indonesiassa Celebes-saarten keskiosassa?

Onko komissio tietoinen myös siitä, että paikalliset poliisiviranomaiset pidättävät pikemminkin kirkon tärkeimpiä johtajia, kuten pastori Rinaldy Damanikin, kuin jihad-ryhmän taistelijoita?

Mitä painostuskeinoja komissio aikoo käyttää lopettaakseen nämä järjettömät hyökkäykset ja miten komissio aikoo taata, että paikallinen poliisi toimii puolueettomasti?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. lokakuuta 2002)

Komission lähetystö ja jäsenvaltioiden diplomaattiset edustustot Jakartassa seuraavat tiiviisti ihmisoikeus-tilanteen kehittymistä kaikkialla Indonesiassa, ja komissio osallistuu kaikkiin EU:n virallisiin yhteydenottoihin, joilla halutaan kiinnittää huomiota ihmisoikeuksiin liittyviin huolenaiheisiin Indonesiassa. Komissio yhtyy EU:n julkituomaan kantaan, jonka mukaisesti Indonesian alueellista koskemattomuutta tuetaan vankasti samalla, kun hallitusta kehoitetaan toteuttamaan kiireellisesti toimia Indonesian sisäisten selkkauksen — olivatpa ne sitten luonteeltaan separatistisia tai uskonnollisia — käsittelemiseksi ja ratkaisemiseksi rauhanomaisesti. Kansainvälisen yhteisön enemmistön tapaan komissio katsoo, että nämä sisäiset selkkaukset ovat pääasiassa Indonesian omalla vastuulla ja niiden käsittelyyn pitäisi ensisijaisesti osallistua Indonesian hallituksen, kansalaisjärjestöjen, uskonnollisten yhteisöjen ja muiden tahojen rauhanomaista vuoropuhelua käyden, oikeusvaltioperiaatetta noudattaen ja ihmisoikeuksia kunnioittaen niin, että mitään ryhmää ei suosita muiden kustannuksella.

Komissio katsoo, että Indonesian hallitus ponnistelee presidentti Megawatin johdolla toden teolla sisäisten jännitteiden tasapainottamiseksi ja riitojen ratkaisemiseksi rauhanomaisesti ja ihmisoikeuksia kunnioittaen. Posossa Celebesin saarella joulukuussa 2001 aikaansaatu Malino I -rauhanjulistus saaren kristittyjen ja muslimien sekä muiden kilpailevien ryhmittymien välillä on yksi esimerkki tällaisesta välitystoiminnasta ja toinen vastaavanlainen on huhtikuussa 2002 sovittu Molukkeja koskeva Malino II -julistus. Näiden periaatteellisten julistusten täytäntöönpanossa on kuitenkin oltava sensitiivinen eri yhteisöjen suhteen.

Komissio seuraa herkeämättä niin arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalla Celebesin saarella kuin Acehissa, Molukeilla ja Papualla jatkuvia jännitteitä ja väkivaltaisuuksia. Komissio antaa humanitaarista apua selkkausten uhreille sekä taloudellista apua selkkausten ratkaisemiseksi ja Indonesian ihmisoikeustilanteen parantamiseksi. Asuinsijoiltaan siirtymään joutuneille tarkoitetusta budjettikohdasta Indonesialle vuosiksi 2001–2004 osoitetuista 11 400 000 eurosta enintään 1 000 000 euroa on käytettävissä Celebesillä vuonna 2002 siirtymään joutuneiden auttamiseksi. Loput on osoitettu Molukeille, missä on ollut samantyyppisiä yhteisöjen välisiä selkkauksia.

Jo vuodesta 1999 komissio on antanut 4 600 000 euroa hätäapua Molukkien väkivaltaisuuksien niin kristittyjen kuin islaminuskoistenkin uhrien, erityisesti asuinsijoiltaan siirtymään joutuneiden auttamiseksi. Lisäksi Indonesia on nimetty vuosien 2002–2004 kohdemaaksi eurooppalaisessa demokratia- ja ihmisoikeusaloitteessa (EIDHR). Vuonna 2002 rahoitettaviin EIDHR-toimiin on varattu ohjeellinen 2 500 000 euron määräraha. Jo vuosina 2000 ja 2001 tästä aloitteesta rahoitettiin 1 862 880 eurolla neljä toimea, joiden toteutuksesta vastasivat valtiosta riippumattomat järjestöt ja YK:n ihmisoikeusasioiden päävaltuutetun toimisto.

Poliittisella tasolla komission ulkosuhteista vastaava jäsen keskusteli jo marraskuussa 2001 konfliktien estämisestä ja ihmisoikeuksista Indonesian ulkoministerin kanssa. Tuolloin sovittiin, että komissio lähettäisi vuoden 2002 tammi- ja helmikuussa osana konfliktinestoa koskevaa EU:n nopean toiminnan järjestelmää selvitysryhmän Indonesiaan; ryhmän tehtävänä olisi raportoida konfliktitilanteista ja ihmisoikeusongelmista sekä tehdä ehdotuksia siitä, miten EU voisi olla avuksi niiden ratkaisemisessa. Ryhmä kävi Jakartassa, Posossa Celebesillä, Papualla ja Molukeilla. Tämän puolueettoman asiantuntijaryhmän loppuraportti on kokonaisuudessaan luettavissa komission ulkosuhteiden www-sivuilla Indonesiasta käsittelevässä osuudessa⁽¹⁾. Raportin suositusten perusteella komissio on hyväksynyt nopean toiminnan järjestelmästä 520 000 euroa selkkausten ratkaisemiseen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistämiseen Molukeilla ja Papualla, missä kristittyjen ja muslimien välillä on jännitteitä. Apua on tarkoitus myöntää selkkausten ratkaisemiseen Molukeilla sekä paikallisten kansalaisjärjestöjen ja naisryhmien osallistumiseen rauhanomaiseen vuoropuheluun Papualla. Myös Celebesillä asuinsijoiltaan siirtymään joutuneille tarkoitetusta budjettikohdasta (ks. edellä) vuonna 2002 myönnetty 1 000 000 euroa oli seurausta raportin suosituksista.

Indonesian parlamentti hyväksyi vuonna 2001 koko Indonesiasta koskevat hallinnon hajauttamista koskevat lait sekä erityiset alueellista autonomiaa koskevat lait, joita sovelletaan Acehiin ja Länsi-Irianiin (jäljempänä ”Papu”). Näiden lakien täytäntöönpano voisi merkittäväällä tavalla edistää ongelmien ratkaisemista. Prosessin tukemiseksi pidemmällä aikavälillä komissio aikoo keskittyä Indonesiasta koskevassa avustusstrategiassaan hyvän hallintotavan ja oikeusvaltion edistämiseen hallinnon hajauttamista ja alueellista autonomiaa koskevien politiikkojen yhteydessä. Hyvän hallintotavan tukemiseen sekä oikeuslaitoksen toiminnan ja lainvalvonnan parantamiseen Indonesiassa on käytettävissä 15 000 000 euroa. Komissio ei aliarvioi niiden haasteiden laajuutta, jotka Indonesialla on korruption ja tehottomuuden kitkemisessä ja oikeusvaltion vahvistamisessa, mistä syystä onkin valmis antamaan maalle jatkuvaa ja merkittävää tukea näistä haasteista selviämiseksi.

Komissio arvostaa Indonesian hallituksen toimia yhteistyön käynnistämiseksi kansainvälisen terrorismin vastaisen liittoutuman kanssa. Se on pannut merkille, että Laskan Jihad -liikkeen johtaja Jafar Umar Thalib pidätettiin Molukeilla toukokuussa 2002 ja on nyt vangittuna Jakartassa. Se myös kehottaa Indonesian hallitusta pidättymään syrjinnästä ja takaamaan asianmukaisen oikeussuojan tässä ja muissa tapauksissa.

Kööpenhaminassa 24. syyskuuta 2002 pidetyn Aasia–Eurooppa-kokouksen yhteydessä järjestetyssä EU:n ja Indonesian ministeritapaamisessa komission ulkosuhteista vastaava jäsen otti ulkoministeri Wirajudan kanssa käymissään keskusteluissa jälleen kerran esiin kaikki edellä mainitut huolenaiheet. Asianomainen komission jäsen voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komissio seuraa jatkossakin aktiivisesti Indonesian monimutkaisen ihmisoikeustilanteen kehittymistä erityisesti Celebesillä, Acehissa, Molukeilla ja Papualla.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/external_relations/indonesia/intro/index.htm.

(2003/C 192 E/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2697/02**esittäjä(t): Dominique Souchet (NI) komissiolle**

(18. syyskuuta 2002)

Aihe: Ravintolatoiminnan alennettu arvonlisävero

Euroopan parlamentti hyväksyi 14. toukokuuta 2002 Torres Marquesin mietinnön, joka koski komission tiedonantoa neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle yhteistyöhön perustuvasta toimintatavasta Euroopan matkailun tulevaisuutta varten (P5_TA (2002) 0222).

Kyseisen tekstin 45 kohdassa todetaan, että Euroopan parlamentti

pyytää komissiota tekemään mahdollisimman pian ehdotuksia, jotka mahdollistavat ravintolatoiminnan ja mahdollisesti muiden tämän toimen kannalta soveltamiskelvottomien matkailupalvelujen sisällyttämisen niitä toiminta-aloja koskevaan luetteloon, jotka voivat hyötyä pysyvästi alennetun ALV:n soveltamisesta, jotta näillä aloilla luotaisiin työllisyyttä, ammatteja uudenaikaistettaisiin ja saatettaisiin eurooppalainen matkailu parempaan asemaan kansainväliseen kilpailuun nähden.

Voiko komissio ilmoittaa, miten se on menetellyt Euroopan parlamentin esittämän pyynnön johdosta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(24. lokakuuta 2002)

Komissio aikoo tehdä vuoden 2003 alkupuolella alennettuja verokantoja koskevan kokonaistarkastuksen, josta se ilmoitti tiedonannossaan uudesta arvonlisäverostrategiasta ⁽¹⁾ ja josta se muistutti kertomuksessaan alennetuista verokannoista lokakuussa 2001 ⁽²⁾. Tarkastuksessa tutkitaan ravintola-ala ja kaikki alakohtaiset pyynnot alennetun verokannan toteuttamiseksi. Ennen tätä kokonaistarkastusta komission on kuitenkin annettava kertomus alennetun arvonlisäkannan soveltamisen vaikutuksista tiettyihin hyvin työvoimavaltaisiin palveluihin.

Muistettakoon, että neuvosto antoi 22. lokakuuta 1999 direktiivin 1999/85/EY mahdollistaakseen alennetun arvonlisäverokannan soveltamisen tiettyihin hyvin työvoimavaltaisiin palveluihin ⁽³⁾. Tässä yhteydessä ravintola-alan palvelut olisivat voineet saada mahdollisuuden alennettuun verokantaan, jos neuvosto tästä direktiivistä neuvotellessa ei olisi muuttanut komission ehdotusta. Komissio oli todellakin laatinut alkuperäisen ehdotuksensa ⁽⁴⁾ salliakseen jäsenvaltioille kyseisten alojen valinnassa mahdollisimman suuren joustavuuden jos säädetyt ehdot on täytetty. Tällöin ravintola-alan palvelut olisivat voineet hyötyä tästä kokemuksesta. Neuvosto on kuitenkin pitänyt parempana laatia suppean ja täsmällisen luettelon, eikä se ole pitänyt aiheellisena sisällyttää siihen ravintola-alaa. Tämä ala hyötyy kuitenkin alennetusta kannasta tietyissä jäsenvaltioissa, mutta ainoastaan väliaikaisen poikkeuksen perusteella (joka myönnettiin neuvotellessa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY liitteestä H ⁽⁵⁾).

Direktiivi 1999/85/EY annettiin koemielessä alennettujen arvonlisäverokantojen työllisyysvaikutusten toteamiseksi. Tämän kolmivuotiskokeilun on määrä päättyä 31. joulukuuta 2002. Siihen osallistuvien jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 1. lokakuuta 2002 kertomus, jossa ne arvioivat, miten arvonlisäveron kevennys on vaikuttanut näihin palveluihin uusien työpaikkojen luomisen ja harmaan talouden vähentymisen osalta. Tämän jälkeen komissio antaa parlamentille ja neuvostolle arvioinnista yleiskertomuksen ja tarvittaessa ehdottaa aiheellisia toimenpiteitä, jotta voitaisiin päättää hyvin työvoimavaltaisiin aloihin myöhemmin sovellettavasta arvonlisäverokannasta. Ottaen huomioon tämän arviointimenettelyn määräajat ja siitä johtuvan päätösmenettelyn komissio on antanut direktiiviehdotuksen ⁽⁶⁾, jolla tätä kokeilua pidennetään vuodella.

⁽¹⁾ KOM(2000) 348 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2001) 599 lopullinen.

⁽³⁾ EYVL L 277, 28.10.1999.

⁽⁴⁾ EYVL L 187, 20.7.1999.

⁽⁵⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/38/EY – EYVL L 128, 15.5.2002.

⁽⁶⁾ KOM(2002) 525 lopullinen.

(2003/C 192 E/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2721/02**esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle**

(30. syyskuuta 2002)

Aihe: Komission jäsen Pattenin Albaniaa koskevat näkemykset

Komission jäsen Christopher Patten vastasi 9. syyskuuta 2002 kysymykseeni n:o E-1937/02⁽¹⁾ mainiten, että ”komissio ei ole tietoinen sellaisista Albanian tekemistä kansainvälisistä sitoumuksista, jotka edellyttäisivät autonomisen hallinnon antamista sen eteläisille alueille”.

Tämä komission jäsenen lausunto hämmästyttää ja on täysin epätasallinen, sillä tunnetusti kansainvälisellä tasolla tehtiin 17. toukokuuta 1914 niin kutsuttu ”Korfun pöytäkirja”, jonka allekirjoittivat ”kansainvälinen valvontakomissio” (siinä oli muiden muassa mukana Christopher Pattenin maanmies brittiläisvaltuutettu Lamb) ja Albania. Muistutettakoon, että tässä pöytäkirjassa tunnustettiin oikeus erilliseen hallintoon, suojeltiin tässä maassa toimivia kreikkalaisia kouluja ja annettiin takuut Albanian kristillisille kirkkoille. Lokakuussa 1921 Albaniasta tuli kansainliiton jäsen, ja Albanian hallituksen edustaja Fan S. Noli antoi Albanian virallisen julkilausuman Pohjois-Epeirosin kreikkalaisten ihmisoikeuksien sekä uskonnollisten ja etnisten oikeuksien kunnioittamisesta. Albania salli tuolloin kreikkalaisten koulujen aloittaa jälleen toimintansa, mutta sulki ne myöhemmin uudelleen.

Miksi komission jäsen väitti, ettei hän ”ole tietoinen kansainvälisistä sitoumuksista”, mitä tulee eteläisille alueille säädettyyn itsehallintoon, josta hänen maansa ja myös Albanian viralliset edustajat ovat tehneet sopimuksen? Mikä on komission jäsenen kanta nyt, kun hänelle ja hänen johtamilleen yksiköille (jotka, kuten näyttää, ovat tainneet saattaa hänet vaikeaan asemaan) on ilmoitettu, että on olemassa kansainvälinen pöytäkirja, jonka ovat allekirjoittaneet Britannian, Saksan, Itävallan, Ranskan, Venäjän, Italian ja Albanian valtuutetut edustajat. Miksi EU ei painosta Albaniaa panemaan tämän pöytäkirjan täytäntöön, jotta sen eteläosassa asuvien kreikkalaisten ihmisoikeuksia suojeltaisiin?

⁽¹⁾ Katso sivu 34.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 2002)

Komissio tarkkailee jatkuvasti vähemmistöjen suojelua kuten kreikkalaisen vähemmistön suojelua Albaniassa. Komissio on tietoinen vuonna 1914 tehdystä Korfun pöytäkirjasta. Se katsoo aikaisempien kokemustensa perusteella, että Albanian asenne tässä kysymyksessä on yleisesti rakentava. Komissio on kuitenkin hyvin tietoinen siitä, että asiassa on yhä parannettavaa ja että Albania ei täytä vielä kaikkia tämän alan kansainvälisiä vaatimuksia. Tästä syystä komissio jatkaa Albanian viranomaisien kannustamista toteuttamaan nopeasti konkreettisia toimia kaikkien kansainvälisten normien täyttämiseksi. Erityisesti tämä koskee Euroopan neuvoston kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevasta puiteyleissopimuksesta johtuvien normien täyttämistä, sillä Albanian on liittynyt kyseiseen sopimukseen. Tämä kysymys voidaan ottaa esille jälleen seuraavassa neuvoo-antavassa erityistyöryhmässä, joka kokoontuu ennen vakautus- ja assosiaatiosopimusta koskevien neuvottelujen aloittamista.

(2003/C 192 E/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2740/02**esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle**

(30. syyskuuta 2002)

Aihe: Ateenan lentokenttä

Komission julkistamassa asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾ 197 artiklan mukaisesti laaditussa lentokenttien luettelossa, joka käsittää ”yhteisön kansainvälinen lentokenttä” -nimityksen edellytykset täyttävät ja sellaisena toimimaan oikeutetut lentokentät, on mukana ”Ateenan lentokenttä”. Kysyn komissiolta: Mitä Ateenan lentokenttää tällä tarkoitetaan?

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(13. marraskuuta 2002)*

Komission julkistama, asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾ 197 artiklan mukaisesti laadittu luettelo lentokentistä, jotka vastaavat määritelmää ”yhteisön kansainvälinen lentokenttä”, perustuu jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin. Tätä alunperin 1993 julkaistua luetteloa päivitetään säännöllisesti komissiolle ilmoitettujen tietojen perusteella.

Komissio on tietoinen Ateenan Eleftherios Venizelos uuden lentokentän avaamisesta ja Ateenan vanhan lentokentän kahden terminaalin lentokenttätöimintojen siirtämisestä uudelle kentälle. Komissio ei ole kuitenkaan vielä saanut tästä mitään virallista ilmoitusta Kreikasta, ja komissio on parhaillaan hankkimassa Kreikan viranomaisilta tietoja, jotka tarvittaessa mahdollistaisivat lentokenttälueuettelon tarkentamisen.

⁽¹⁾ Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä, EYVL L 253, 11.10.1993.

(2003/C 192 E/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2767/02**esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle***(1. lokakuuta 2002)*

Aihe: CELEX — Kansalaisten oikeus tutustua Euroopan unionin toimintaa ja lainsäädäntöä koskeviin tietoihin

Kansalaiset voivat käyttää Euroopan yhteisön CELEX-tietokantaa ainoastaan:

- maksamalla 1 140 euron suuruisen kiinteän vuositilauksmaksun;
- maksamalla kertamaksun (”pay-per-view”), jolloin tilatun asiakirjan keskimääräinen hinta on noin 1,2 euroa.

Miten Euroopan komissio puolustaa tätä tilannetta, erityisesti kun pidetään mielessä useissa yhteisön teksteissä tunnustettu kansalaisten oikeus saada tutustua Euroopan unionin toimintaa ja lainsäädäntöä koskeviin tietoihin sekä kansalaisten tasavertainen oikeus saada kyseisiä tietoja?

Mihin toimiin Euroopan komissio ryhtyy tehdäkseen mahdollisimman pikaisen lopun tästä yhteisön kansalaisten oikeuteen kohdistuvasta rikkomuksesta ja milloin komissio aikoo ryhtyä toimeen?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus*(13. marraskuuta 2002)*

Yleisön oikeus tutustua toimielinten lainsäädäntötoimia koskevaan tietoon sekä unionin lainsäädäntöön on turvattu EUR-Lex-järjestelmällä. EUR-Lex on Internet-palvelu, joka on 1. tammikuuta 2002 alkaen ollut täysin maksuton ja jonka kautta yhteisöjen voimassaoleva lainsäädäntö on kokonaisuudessaan vapaasti saatavilla.

Meneillään olevan kehitystyön ansiosta on jatkossa asianomaisten toimielinten suostumuksella mahdollista saattaa EUR-Lexin kautta käyttöön kaikki lainsäädäntömenettelyn aikana vahvistetut valmisteluasiakirjat ennen julkaisemista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Tästä lähtien valmisteluasiakirjoista ilmoitetaan parlamentin, neuvoston ja komission julkisissa rekistereissä. Vähitellen asiakirjojen teksti kokonaisuudessaan asetetaan saataville EUR-Lexissä ja rekisterien kautta. Lisäksi on aloitettu toimitukselliset työt, jotta tiedon saanti olisi kansalaiselle helpompaa.

CELEX ei ole vain yksinkertainen työkalu, jonka avulla voidaan tutustua lainsäädäntöteksteihin, vaan myös tietokanta, joka kattaa koko lainsäädännön, valmistelutyöt, oikeuskäytännön ja parlamentin kysymykset. Asiakirjat analysoidaan, indeksoidaan ja yhdistellään aiheen mukaan systemaattisesti. CELEXissä on mahdollisuus monipuolisiin hakuihin useita hakuperusteita käyttäen, ja se vastaa siten ammatillisiin erityistarpeisiin. Tietokanta sisältää muun muassa monipuoliset katselumahdollisuudet, kuten kahden kieliversion samanaikaisen katselun, tekstin suurentamisen tai valittujen haun kohteena olleiden tietojen katselun. Tämä edellyttää merkittäviä investointeja, jotka rahoitetaan osittain tilaus- ja lisenssimaksuilla.

Suorien tilausten ja lisenssinhaltijoiden tai yhteysasiamiesten kautta tehtyjen tilausten lisäksi CELEXiä jaetaan maksutta tai alennettuun hintaan tunnettujen tietopalveluiden (tietopalvelujen eurooppalainen verkosto, euroneuvontakeskukset, tietopisteet, maaseudun tietokeskukset jne.) kautta. Näissä keskuksissa asioiminen on sekin yksi etu kansalaisille: tietokannan tuntevat erikoistuneet informaattikot ovat periaatteessa heidän palveluksessaan tiedon etsimiseksi.

(2003/C 192 E/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2776/02**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle**

(3. lokakuuta 2002)

Aihe: Kalastusalue Viduidon pidättäminen

Viime syyskuun 1. päivänä marokkolainen merivartioalue pidatti yhteisön kalastusalueen Viduidon kun se oli palaamassa Palmasin satamaan Marokon kuningaskunnan aluevesien kautta käyttäen kansainvälisen merioikeuden mukaista oikeuttaan viattomaan kauttakulkuun. Viduido oli ollut kalastamassa Mauritanian vesillä EU:n ja Mauritanian välisen kalastussopimuksen mukaisesti. Tämä on kuudes kerta alle vuoden sisällä, kun marokkolainen vartioalue on pidättänyt yhteisön aluksen.

Eikö komissio katso, että nämä pidätykset ovat laittomia, koska ne ovat voimassa olevan kansainvälisen merioikeuden vastaisia?

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä etenkin Marokon-lähetystönsä kautta Viduidon miehistön auttamiseksi ja aluksen välittömäksi vapauttamiseksi?

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä Marokon kuningaskunnan suhteen sen varmistamiseksi, etteivät nämä pidätykset toistu?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2002)

Yhteisön toimivaltaan ei kuulu sellaisen tapauksen käsitteleminen, jossa maa, jonka kanssa yhteisö ei ole tehnyt kalastussopimusta, on takavarikoinut espanjalaisen kalastusalueen. Tämä ongelma on ratkaistava kahdenvälisin neuvotteluin, joita komissio tukee. Komissio on pyytänyt lausuntoa Marokon viranomaisilta, jotka ovat vakuuttaneet, että ne ovat läheisessä yhteydessä espanjalaisiin viranomaisiin ratkaistakseen yksittäiset tapaukset mahdollisimman pikaisesti ja vaivattomasti.

Komissio on tyytyväinen, että ongelma on ratkaistu tällä välin ja että kyseinen alue on vapautettu.

(2003/C 192 E/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2781/02**esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR) komissiolle**

(3. lokakuuta 2002)

Aihe: Kaliningrad ja unionin taloudellisten etujen suojaaminen

Euroopan komissio käy parhaillaan Venäjän viranomaisten kanssa neuvotteluja suhteista Venäjään kuuluvaan Kaliningradin erillisalueeseen. Kaliningradin erillisalue sijoittuu EU:n ehdokasvaltioiden väliin. Erikaisen sijaintinsa vuoksi erillisalue muodostaa riskin unionin taloudellisille eduille.

1. Tunnustaako komissio, että Kaliningrad muodostaa maantieteellisen sijaintinsa vuoksi potentiaalisen riskin unionin taloudellisille eduille?

2. Onko komissio kartoittanut nämä riskit? Jos näin on, mitkä riskit komissio on yksilöinyt?

3. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi Kaliningradiin liittyvissä asioissa?

4. Voiko komissio vahvistaa, että Venäjän viranomaisten kanssa käytävissä Kaliningradia koskevissa neuvotteluissa ei haitata unionin taloudellisten etujen suojaamista ja peruseriaatteena on, että näiden etujen suojaamisen taso on vähintään yhtä korkea kuin nykyisissä 15 jäsenvaltiossa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. marraskuuta 2002)

Komissio katsoo olevan unionin yleisten etujen mukaista — taloudelliselta, ympäristön ja turvallisuuden kannalta — varmistaa, että Kaliningradin ongelmat eivät vaaranna laajentuneen unionin vakautta, vaurautta tai turvallisuutta. Tästä syystä komissio antaa yhdessä Venäjän viranomaisten kanssa aktiivisesti apua Kaliningradin taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edistämiseen; apua on suunnattu muun muassa tehostettuun rajavalvontaan, ympäristön saastumisen torjuntaan ja ihmisen immuunikatoviruksen (HIV) ja immuunikadon (AIDS) ehkäisyyn.

Komissio katsoo myös, että unionin ja Venäjän välinen tehostettu yhteistyö oikeus- ja sisäasioissa, erityisesti rajatylittävän rikollisuuden, salakuljetuksen ja laittoman maahanmuuton torjunnassa, on tärkeätä sen varmistamiseksi, ettei tulevan yhteisen rajan valvonta vaaranna unionin etuja.

Viimeaikaisissa Kaliningradia koskevissa keskusteluissa Venäjän liittovaltio on keskittynyt viisumikysymykseen. Komission 18. syyskuuta 2002 antamassa tiedonannossa todetaan, että kaikkien henkilöille ja tavaroille myönnettäviä kauttakulkuviiisumeita Kaliningradista ja Kaliningradiin koskevan kysymyksen ratkaisujen on oltava täysin yhteisön säännösten mukaisia ja kunnioitettava uusien jäsenvaltioiden suvereenisuutta.

(2003/C 192 E/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2796/02

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(30. syyskuuta 2002)

Aihe: Itä-Timor-tuen arviointi

Viime vuosina Euroopan unioni on myöntänyt tukea Itä-Timorille sen itsemääräämisoikeuden ja demokratian lujittamiseksi sekä nuoren valtion rakentamiseksi.

Kansainvälinen yhteisö ja varsinkin Euroopan unioni ovat erittäin tyytyväisiä siihen kehitykseen, joka Itä-Timorissa on tapahtunut sen jälkeen kun itätimorilaiset kansainvälisen yhteisön avulla ottivat vastuun omasta kohtalostaan. Euroopan unionilla oli ja on edelleen erittäin tärkeä rooli tässä prosessissa.

Kuinka paljon Euroopan unioni on myöntänyt tukea Itä-Timorille vuosina 1999, 2000 ja 2001? Mikä on komission arvio näiden tukien vaikutuksista? Katsooko komissio, että Euroopan unioni on onnistunut tätä nuorta valtiota koskevassa politiikassaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 2002)

Taulukko, josta ilmenevät yhteisön olemassa olevien rahoitusvälineiden kautta Itä-Timorille vuosina 1999, 2000 ja 2001 (sekä sitoumusten että suoritusten muodossa) myönnettyjen tukien kokonaismäärät, lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Yhteensä sitoumusten määrä kyseisenä kautena oli yli 110 miljoonaa euroa ja maksusuoritusten yli 90 miljoonaa euroa.

Komissio katsoo, että yhteisötuki on osaltaan helpottanut maan väestön perustarpeisiin vastaamista vuonna 1999 puhjenneen kriisin jälkeen ja on auttanut maata joko palauttamaan kriisin aikana menetettyjä rakenteita ja valmiuksia tai luomaan uusia. Koska yhteisötuki on auttanut Itä-Timoria saavuttamaan itsenäisyyden, sen voidaan katsoa onnistuneen.

Tähän mennessä rahoitetut toimet on pääasiassa tarkoitettu kriisitilanteen/kriisin jälkeisen tilanteen hallintaan.

Toimet voidaan luokitella kolmeen pääluokkaan:

- a) humanitaarinen hätäapu;
- b) demokratian ja kansalaisyhteiskunnan lujittaminen;
- c) kunnostustoimet ja instituutioiden rakentaminen.

Euroopan yhteisön humanitaarinen toimisto ECHO on ollut avustustoimissa mukana alusta pitäen suoraan ja laajamittaisesti myös ennen selkkausten puhkeamista, niiden aikana ja jälkeen. Lisäksi on mainittava, että komissio on viime aikoina myöntänyt Maailmanpankin hallinnoimalle Itä-Timor -rahastolle yhteisöavustuksia, joiden kokonaismäärä nousee vuoden 2002 loppuun mennessä 56 miljoonaan euroon. Komissio ryhtyy muiden osallistujien ja maailmanpankin suostumuksella valmistelemaan tämän mittavan investoinnin arviointia, jonka tulokset julkaistaan vuoden 2003 aikana.

Maan itsenäisyyden julistaminen ja hallituksen muodostaminen tänä vuonna mahdollistivat maakohtaisen strategia-asiakirjan sekä yhteisön ja Itä-Timorin välisen kansallisen Yhteisön kehitysyhteistyötukea suunnataan lähivuosina tältä pohjalta.

(2003/C 192 E/077)

KIRJALLINEN KYSYMYKSEKSI E-2821/02

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(8. lokakuuta 2002)

Aihe: Langattomien puhelinten säteily

1. Onko Euroopan komissio tutustunut saksalaisessa kuluttajalehdessä "Öko Test" ilmestyneeseen artikkeliin "Test Schnurlose Telefone. Ganz schön sendebewusst", joka käsittelee langattomien puhelinten säteilyä? Artikkelista nimittäin voimme lukea, että kaikki testatut langattomat puhelimet eivät noudata Euroopan parlamentin (tutkimuksesta vastaavan pääosaston) asettamaa raja-arvoa 100 µW/m²? Eräiden testattujen puhelinten säteilyarvot ovat jopa 8 800–18 400 µW/m²!

2. Onko komissio tietoinen siitä, että viimeaikaisissa tutkimuksissa on todettu, että kyseinen säteily voi vahingoittaa hermo- ja hormonijärjestelmää? Tutkimuksista ilmenee myös, että säteily lisää perinnöllisten sairauksien (Erbgutschäden) ja syövän esiintymisriskiä.

3. Aikooko Euroopan komissio ryhtyä toimiin tämän vaarallisen tilanteen muuttamiseksi?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(25. marraskuuta 2002)

Kuten vastauksessa Hiltrud Breyerin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2900/02 (¹) todetaan, neuvosto antoi 12 päivänä kesäkuuta 1999 jäsenvaltioille suosituksen 1999/519/EY (²) väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz – 300 GHz) altistumisen rajoittamisesta. Suositusten mukaisten perusrajoitusten ja viitearvojen tarkka noudattaminen suojaa käyttäjät tehokkaasti ionisoimattoman säteilyn akuuteilta ja pitkäaikaisilta vaikutuksilta koko taajuusalueella. Langattomien puhelinten ja matkapuhelinten suositellut rajoitukset perustuvat ominaisabsorptiionopeuden (specific absorption rate, SAR) mittaamiseen. Arvoisan

parlamentin jäsenen tarkoittamaa tehotiheyttä käytetään ainoastaan yli 10 GHz:n sähkömagneettisten aaltojen mittaamiseen. Sitä ei pidetä sopivana mittaimena taajuuksilla, joilla langattomat puhelimet ja matkapuhelimet toimivat (0,4–2 GHz).

Suosituksen mukaisten raja-arvojen varmuuskerroin on 50, joten suositus kattaa mahdolliset pitkän aikavälin vaikutukset koko taajuusalueella ja suojaa myös muilta kuin lämpövaikutuksilta, joista ei ole toistaiseksi kirjallista näyttöä. Langattomiin puhelimiin ja matkapuhelimiin sovellettava taso on näin ollen nykyisin 2 W/kg. Tehotiheydeksi muutettuna tämä tarkoittaa kutakuinkin 2–10 W/m²:n tasoa. Arvo 100 µW/m² jää tämän tason alapuolelle.

Komissio antoi eurooppalaisille standardointielimille tehtäväksi laatia yhdenmukaistettuja eurooppalaisia standardeja, joilla varmistetaan, että eri tuotteet eivät altista väestöä neuvoston suositamia raja-arvoja suuremmille säteilymääriille. Näille standardeille (EN 50360 ja EN 50361) annetaan lain voima radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY⁽³⁾ puitteissa. Se velvoittaa valmistajat varmistamaan, että tuotteet eivät niiden käyttötarkoituksen mukaisessa käytössä aiheuta haittaa terveydelle. Kyseisten standardien avulla voidaan suoraan arvioida, onko SAR:lle asetettuja raja-arvoja noudatettu. Parlamentin mietinnön (STOA) mukaan matkapuhelinten SAR vaihtelee yleensä välillä 0,4–1,4 W/kg. Langattomien puhelinten tehotaso on huomattavasti alhaisempi kuin matkapuhelinten, joten niiden SAR-taso on myös alhainen.

Komissio seuraa tiiviisti alan tieteellistä tutkimusta voidakseen tarvittaessa ryhtyä toimenpiteisiin, jos ilmenee seikkoja, joita ei ole vielä otettu huomioon. Tähän mennessä ei ole osoitettu, että langattomien puhelinten ja matkapuhelinten sähkömagneettisille kentille altistuminen voisi olla hermostolle ja hormonitoiminnalle haitallista. Matkapuhelinten osalta on syytä muistuttaa Interphone-hankkeesta (jota yhteisö tukee viidennessä tutkimuksen puiteohjelmassa), joka on laaja, 13 maata käsittävä epidemiologinen tutkimushanke. Sen tavoitteena on määrittää, lisääkö matkapuhelinten käyttö syöpäsairauksien riskiä ja onko matkapuhelinten radiotaajuussäteily syöpää aiheuttavaa. Kun hankkeen tulokset valmistuvat 2004–2005, asiasta voidaan tehdä päätelmiä. Soluilla tehty in vitro -kokeet ovat toisinaan antaneet merkkejä biologisista vaikutuksista, jotka liittyvät syöpään tai muihin sairauksiin. Soluviljelmät käyttäytyvät kuitenkin täysin eri tavoin kuin ihmiskeho. Kokeet ovat myös monimutkaisia ja kiistanalaisia. Tämä antaisi olettaa, että jos vaikutuksia on, ne eivät ole voimakkaita. Vaikutuksista olisi kuitenkin saatava tarkkoja tieteellisiä tietoja, ja tämän vuoksi yhteisö ja muut organisaatiot osallistuvat sähkömagneettisten kenttien tutkimisen rahoittamiseen. Viidennessä tutkimuksen puiteohjelmassa rahoitetaan yhteensä kahdeksaa sähkömagneettisiin kenttiin liittyvää tutkimusta.

Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän komission tiedekomitean 30. lokakuuta 2001 julkaistu kanta sähkömagneettiselle säteilylle altistumisen terveydellisistä vaikutuksista vahvistaa neuvoston suosituksessa radiotaajuuksille ja mikroaalloille esitettyjen raja-arvojen pätevyyden. Myös kansallisen ja kansainvälisen tason muut tieteelliset arvioinnit ovat yhdenmukaisia komitean kannan kanssa.

⁽¹⁾ EYVL C 110 E, 8.5.2003, s. 121.

⁽²⁾ EYVL L 199, 30.7.1999.

⁽³⁾ EYVL L 91, 7.4.1999.

(2003/C 192 E/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2836/02

esittäjä(t): **Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle**

(9. lokakuuta 2002)

Aihe: EU:n patenttia koskeva uusi sääntely

Kansanomaisen espanjalaisen sanomuksen mukaan ”keksiminen on itkemistä”. Sanonta pitää täysin paikkansa, jos tarkastellaan tilannetta, jossa tällä hetkellä elävät sellaiset yhteisön kansalaiset, jotka ovat aikoneet keksiä jonkinlaisen teknisen tai muuntuyppisen laitteen.

Olen varma, että komissio on samaa mieltä siitä, että keksijöitä ei voi jättää yhteisössä jatkuvasti oman onnensa nojaan ilman avustuksia ja merkittävää ulkoista tukea. Siksi on loogista tiedustella, mikä on komission ehdotusten tämänhetkinen tila, jotta keksijän tointa harjoittavat yhteisön kansalaiset pääsevät ulos hämärästä kuilusta, johon välinpitämättömyys ja lainsäädännölliset laiminlyönnit ovat heidät ajaneet.

Milloin komission arvion mukaan voidaan alkaa toteuttaa todellista ja tehokasta keksijöiden tukemista edistävää unionin politiikkaa, jolla yritettäisiin yhteistuumin edistää unionissa teknistä tai muuntotyypistä kilpailukykyä, jotta se ei maailmanlaajuisesti heikkenisi, ja lopettaa käsittämätön, suuriin kilpailijoihin verrattuna hyljeksivä ja huomiotta jättävä tilanne, jossa keksijät elävät?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2002)

Arvoisa parlamentin jäsen puuttuu erittäin tärkeään asiaan. Riippumatta siitä, mitä muita toimenpiteitä keksijöiden tukemiseksi unionissa toteutetaan, heidän tilanteensa ei ole täysin tyydyttävä ennen kuin todellinen yhteisöpatentti on otettu käyttöön. Koko yhteisössä voimassaoleva kohtuullisen hintainen patentti, jonka hankkiminen olisi yksinkertaista ja joka tarjoaisi tietyntasoisen oikeusvarmuuden, edistäisi epäilemättä myös Euroopan teollisuuden kilpailukykyä.

On sen vuoksi erittäin valitettavaa, että yli kaksi vuotta sen jälkeen, kun komissio esitti ehdotuksen asetukseksi yhteisöpatentista (1. elokuuta 2000), neuvostossa käydyt keskustelut eivät ole vielä johtaneet edes yhteiseen lähestymistapaan yhteisöpatentin pääpiirteiden osalta. Komissio on työskennellyt lakkaamatta neuvottelujen helpottamiseksi neuvostossa, viimeksi esittämällä valmisteluasiakirjan suunnitellusta yhteisöpatentista koskevasta toimivallasta (30. elokuuta 2002). Marraskuussa 2002 kokoontuvan kilpailukykyneuvoston on nyt päätettävä kannastaan tärkeimmistä asiaan liittyvistä kysymyksistä, jotta yksityiskohtainen työ yhteisöpatentin perustamiseksi voisi jatkua. On muistettava, että komission lähestymistavan mukaan sen lisäksi, että neuvoston on hyväksyttävä yhteisöpatenttia koskeva asetetus, on myös tarkistettava Euroopan patenttisopimusta yhteisöpatentin sisällyttämiseksi siihen ja vahvistettava yhteisöpatenttia koskeva toimivalta yksityisten osapuolten välisten yhteisöpatentin voimassaoloa ja rikkomuksia koskevien riitojen käsittelemiseksi.

Lisäksi on suunniteltu useita jatkuvia toimintoja eurooppalaisten keksijöiden ja innovaatiotoiminnan tukemiseksi, esim. IPR-neuvontapiste⁽¹⁾ sekä Gate2Growth-aloite⁽²⁾. Osana yhteisön tutkimuksen ja kehityksen kuudetta puiteohjelmaa yhteisön rahoittamia hankkeita koskevia sääntöjä on kehitetty, jotta voitaisiin paremmin edistää tiedon ja innovaatioiden hallintaa ja osoittaa vastaa taloudellista tukea.

⁽¹⁾ <http://www.ipr-helpdesk.org>.

⁽²⁾ <http://www.gate2growth.com>.

(2003/C 192 E/079)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-2837/02

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(9. lokakuuta 2002)

Aihe: Direktiivin 2000/35/EY soveltamisaste

Kesäkuussa 2000 annettua direktiiviä 2000/35/EY⁽¹⁾ on pidetty yritystoiminnan kannalta tehottomana ja riittämättömänä, mutta se merkitsee selvää edistystä rakennusosalalle, vaikka Euroopan parlamentin suositukset ovatkin ulottuneet pidemmälle ja on valitettavaa, että maksuaikoja ei siinä käsitellä selvästi.

Rakennusalan alihankkijan kannalta olisi loogista, jos maksuvelvollisuus olisi 30 päivän kuluessa tavarantoimituksesta, kun otetaan huomioon, että yleensä alihankkija saa maksun 180 päivän kuluttua tavarantoimituksesta.

Voiko komissio ilmoittaa, nyt kun aikaa on kulunut vuoden 2000 kesäkuusta tähän hetkeen, missä suhteessa edellä mainittu direktiivi on siirretty osaksi kunkin maan kansallista lainsäädäntöä ja missä määrin se voisi harkita alihankkijayritysten jatkuvasti haluamaa sääntelyä selvistä maksuajoista?

(¹) EYVL L 200, 8.8.2000, s. 35.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(4. marraskuuta 2002)

Yritykset, joilla ei ole markkinavoimaa lyhyiden maksuaikojen neuvottelemiseksi, voivat saattaa kaupan vakioehdot käsiteltäväksi tuomioistuimessa tai toimivaltaisessa viranomaisessa.

Direktiivin 2000/35/EY (¹) 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti maksuehtoja, jotka merkitsevät direktiivin mukaisen 30 päivän maksuajan ylittymistä, joko ei voida panna täytäntöön tai ne antavat oikeuden vaatia vahingonkorvausta, jos niiden katsotaan olevan selvästi kohtuuttomia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on riittäviä ja tehokkaita keinoja, joilla estetään tällaisten ehtojen käytön jatkaminen, että käytettävissä on nopeat menettelyt riitauttamattomien saatavien perimiseksi 90 kalenteripäivän kuluessa ja että käytettävissä on mekanismi, jonka mukaisesti pieniä yrityksiä edustavat organisaatiot voivat ryhtyä oikeudellisiin toimenpiteisiin.

Direktiivin 3 artiklan 3–5 kohdan mukaisesti toimialaa edustava järjestö voi saattaa asian käsiteltäväksi tuomioistuimessa jäsentensä puolesta. Yksi seikka, johon tässä yhteydessä on kiinnitettävä huomiota on se, hyötykö pääurakoitsija suhteellisen lyhyistä maksuajoista, mutta maksaa kuitenkin alihankkijoilleen paljon pidemmän ajan kuluttua. Tällainen tilanne otetaan huomioon edellä mainitussa direktiivissä, jossa se mainitaan johdanto-osan 19 kappaleessa ja jossa sitä käsitellään 3 artiklan 3–5 kohdassa.

Lisäksi jäsenvaltio voi käyttää 3 artiklan 2 kohtaa rajoittaakseen enimmäismaksuajan tietyllä toimialalla, esimerkiksi rakennusalalla, enintään 60 päivään edellyttäen, että

- se joko samalla julistaa, että yli 60 päivän maksuajat ovat pätemättömiä, tai
- määrää pakollisen koron, joka ylittää huomattavasti lakisääteisen koron, esimerkiksi 20 prosenttia vuodessa.

Jäsenvaltio voi 6 artiklan 2 kohdan nojalla yhdistää nämä kaksi toimenpidettä, eli esimerkiksi asettaa määrääjän sekä korkean koron.

Määräaika direktiivin 2000/35/EY saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä oli 2. elokuuta 2002. Yli puolet jäsenvaltioista on ilmoittanut komissiolle kyseisen lainsäädännön antamisesta. Kreikalta, Espanjalta, Italialta, Luxemburgilta, Alankomailta, Itävaltalta ja Portugalilta ei ollut vielä saatu ilmoitusta 1. lokakuuta 2002 mennessä. Ajantasaiset tiedot lainsäädännön täytäntöönpanosta ovat komission [www-sivulla](http://europa.eu.int/comm/enterprise/regulation/late_payments/index.htm) http://europa.eu.int/comm/enterprise/regulation/late_payments/index.htm.

Komissio on myös saanut virallisen kantelun siitä, että Espanja ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Yksi direktiivin 2000/35/EY velvoitteista on, että komissio laatii katsauksen kaksi vuotta kansallisen lainsäädännön voimaansaattamisajan jälkeen. Tähän katsaukseen sisältyy arvio sovittujen maksuaikojen vaikutuksesta kaupallisiin toimiin ja lainsäädännön toimivuudesta käytännössä. Tämän ja muiden katsausten tulokset annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja niihin liitetään tarvittaessa parannusehdotuksia.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/35/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000, kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta.

(2003/C 192 E/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2845/02**esittäjä(t): Marco Pannella (NI) komissiolle**

(10. lokakuuta 2002)

Aihe: Vuoristolaiset uusien vainojen kohteina Kambodžassa ja Vietnamissa

Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan Kambodžan ja Vietnamin poliisit ovat aloittaneet todellisen ihmismetsästyksen, jonka kohteena ovat sadat vuoristolaiset, joiden on ollut pakko paeta viidakkoon Vietnamin hallituksen harjoittamaa uskonnollista ja poliittista sortoa. Vietnamin ja Kambodžan välisen rajan sulkeminen yhdessä Kambodžan pakolaisleirien sulkemisen kanssa ennakoii Hanoiin kommunistihallituksen raa'asti vainoamien vuoristolaisten uutta joukkomurhaa. Vainon syynä on heidän vaatimuksensa uskonnollisesta ja poliittisesta vapaudesta, ja nyt heitä siis estetään poistumasta maasta. Tässä yhteydessä YK:n pakolaisasioiden päävaltuutetun Kambodžan edustajan Nicola Mihailovicin lausunnot ovat äärimmäisen vakavia: "Helmi-maaliskuusta saakka emme ole päässeet rajalle, ja vaikka olemme läsnä tuolla alueella, emme saa liikkua vapaasti". Hän jatkaa, että "Kambodžan hallitukselle pitää muistuttaa sen velvollisuuksista pakolaisia kohtaan" (10 vuotta pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen allekirjoittamisen jälkeen).

Esittikö komission puheenjohtaja Romano Prodi Euroopan unionin voimakkaan vastalauseen Vietnamin vuoristolaisten oikeuksien väkivaltaisesta polkemisesta tavatessaan Vietnamin pääministerin Phan Van Khain Brysselissä 26. syyskuuta? Onko komissio tähdentänyt Kambodžan hallitukselle, että sen pitää ehdottomasti noudattaa pakolaisten oikeusasemaa koskevasta kansainvälisestä yleissopimuksesta johtuvia velvoitteitaan? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Vietnamin vähemmistöjen perusoikeuksien turvaamiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(8. marraskuuta 2002)

Euroopan yhteisön ja Vietnamin yhteistyösopimuksen ensimmäisessä artiklassa todetaan, että yhteistyön perustana on ihmisoikeuksien ja demokratian periaatteiden kunnioittaminen. Ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyviä kysymyksiä käsitellään yhteistyösopimuksella perustetun yhteisön ja Vietnamin sekkomitean kokouksissa.

Komissio yhdessä Vietnamissa edustettuina olevien jäsenvaltioiden kanssa seuraakin tarkkaan ihmisoikeus-tilanteen kehitystä maassa osana unionin politiikkaa, jolla pyritään kannustamaan ja tukemaan Vietnamin hallituksen sitoutumista ihmisoikeuksien parantamiseen.

Komissio osallistuu jäsenvaltioiden kanssa myös säännölliseen vuoropuheluun kaikista unionin diplomaattisista vetoomuksista, joita Vietnamin hallitukselle esitetään ihmisoikeustilanteesta. Komission puheenjohtaja Romano Prodi selosti äskettäin huolenaiheitamme Vietnamin pääministerille Phan Van Khaille tämän vieraillessa Brysselissä 26. syyskuuta 2002.

On syytä muistaa myös, että Vietnamin hallituksen kanssa sovitun strategian mukaisesti yhteisön ja Vietnamin kehitysyhteistyössä keskitytään ensisijaisesti maan etnisten vähemmistöjen asuttamille alueille.

Kysymyksessä mainittujen tapahtumien osalta — satojen vuoristolaisten vainoaminen ja uudet vuoristolaisten joukkomurhat Vietnamissa — unionin ja sen kumppaneiden tekemät selvitykset Vietnamissa ja Kambodžassa eivät ole antaneet luotettavaa vahvistusta asiasta.

Vietnamin ja Kambodžan välisen rajan sulkemisesta voidaan todeta, että komissio on ottanut Kambodžan viranomaisten kanssa monesti esille maan velvoitteet pakolaisia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen allekirjoittajana. Komission lähetystö Phnom Penhissä on yhteydessä Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) toimistoon Kambodžassa saadakseen ajan tasalla olevia tietoja tilanteesta raja-alueilla.

Komissio yhdessä unionin diplomaattisten edustustojen kanssa seuraa tarkkaan tilanteen kehitystä, myös tilannetta maan keskisissä provinseissa, ja ryhtyy tarvittaviin toimiin.

(2003/C 192 E/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2854/02**esittäjä(t): Marco Pannella (NI) komissiolle**

(10. lokakuuta 2002)

Aihe: Toimittaja Nguyen Vu Binh uudelleenvangitseminen

Useista lähteistä, muun muassa Vietnam Club for Democracy ja Toimittajat ilman rajoja -järjestöistä saatujen tietojen mukaan Nguyen Vu Vinh pidätettiin 25. syyskuuta, mikä oli toinen kerta kolmen kuukauden sisällä. Syyskuun 25. päivän iltana poliisi teki kotietsinnän hänen talossaan ja otti haltuunsa useita hänen henkilökohtaisia tavaroitaan. Toimittaja pidätettiin ja nyt hän on todennäköisesti noin kymmenen kilometrin päässä Hanoista Thanh Tri alueella sijaitsevassa B 14 -vankilassa. Nguyen Vu Binh toimitti kommunistisen sanomalehden Tap Chi Cong San -nimistä liitettä kunnes hänet erotettiin tammikuussa 2001 siksi, että hän oli yrittänyt perustaa uuden itsenäisen puolueen. Sen jälkeen hän on kirjoittanut Vietnamin hallitusta arvostelevia artikkeleita. Nguyen Vu Binh joutui jo lyhyeen kuulusteluun 19. heinäkuuta, koska hän oli lähettänyt kirjelmän Yhdysvalloissa Washingtonissa järjestetyn ihmisoikeuskonferenssin osanottajille. Hänet vapautettiin seuraavana päivänä, mutta häntä on vartioitu tiukasti ja hänen on täytynyt ilmoittautua poliisille joka päivä. Elokuussa hän allekirjoitti yhdessä kahdenkymmenen muun kirjailijan ja toisinajattelijan kanssa vetoimuksen Vietnamin hallitukselle institutionaalisten uudistusten, muun muassa perustuslakituomioistuimen ja riippumattoman korruption vastaisen elimen perustamisen puolesta. Nguyen Vu Binh julkaisi elokuussa internetissä kriittisen kirjoituksensa "Huomioita Kiinan ja Vietnamin välisistä rajasopimuksista". Vietnamin viranomaiset eivät kuitenkaan ole esittäneet mitään virallisia syytöksiä häntä vastaan.

Tietääkö komissio Nguyen Vu Binhin vangitsemisesta ja häntä vastaan esitetyistä syytöksistä? Onko komissiolle tietoja kahden muun internetissä mielipiteitään esittäneen toisinajattelijan kohtalosta. Nämä kaksi toisinajattelijaa, informatiikan professori ja oikeustieteilijä Le Chi Quang ja Pham Hong Son on pidätetty. Eikö komissio katso, että sen olisi ryhdyttävä konkreettisiin toimiin vietnamilaisten toisinajattelijoiden tukemiseksi etenkin edistämällä vietnaminkielisen Voice of Europe -radioaseman perustamista ja maksamalla syytettyjen puolustamisesta aiheutuvat kustannukset?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2002)

Komissio yhdessä Vietnamin edustettuina olevien jäsenvaltioiden kanssa seuraa tarkoin ihmisoikeuksien kehitystä Vietnamin osana yhteisön politiikkaa, jonka mukaan Vietnamin hallituksen jatkuvaa sitoutumista ihmisoikeuksien kehitykseen rohkaistaan ja tuetaan. Komissio osallistuu yhdessä jäsenvaltioiden kanssa myös säännölliseen vuoropuheluun Vietnamin hallituksen kanssa ja kaikkiin unionin Vietnamiin kohdistuviin toimenpiteisiin ihmisoikeuskysymyksissä.

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen esille ottamista tapauksista.

Nguyen Vu Binhin osalta ei ole vielä ollut mahdollista vahvistaa tietoa pidätyksestä, mutta komission valtuuskunta on tietoinen kyseessä olevista raporteista ja jatkaa tiedustelujen tekemistä. On tiedossa, että professori Le Chi Quang pidätettiin nettikahvilassa Hanoissa helmikuussa 2002 ja että hän parhaillaan odottaa pidätettynä oikeudenkäyntiä. On myös tiedossa, että Pham Hong Son pidätettiin maaliskuussa 2002 ja että hän on edelleen pidätettynä oltuaan tapauksensa tutkinnan aikana alkuaan neljä kuukautta pidätettynä.

Komissio ei pidä asianmukaisena käyttää yhteisön varoja Vietnamin lain mukaan syytettyjen Vietnamin kansalaisten kustannusten maksamiseen tai vietnaminkielisen Voice of Europe -radioaseman perustamisen tukemiseen. Komission valtuuskunta yhdessä Vietnamin edustettuina olevien jäsenvaltioiden kanssa ottaa edelleen esille erityiskysymyksiä ja yksittäistapauksia asianmukaisten diplomaattikanavien kautta.

(2003/C 192 E/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2886/02**esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle**

(14. lokakuuta 2002)

Aihe: Sanomalehtien hinnat

Euron käyttöönoton jälkeen on ollut huomattavasti helpompaa vertailla tuotteiden hintoja eri jäsenvaltioissa. Näin ollen voidaankin havaita, että samojen sanomalehtien hinnat vaihtelevat eri valtioissa.

On selvää, että kuljetuskustannukset vaikuttavat sanomalehden tai aikakauslehden hintaan, jos ne ostetaan muualta kuin alkuperäisestä julkaisuvaltiosta.

Kuitenkin vaikuttaa siltä, että joskus kuluttaja joutuu maksamaan korkeamman hinnan kuin todelliset kuljetuskustannukset edellyttäisivät. Tämä ilmenee erityisesti tiettyjä aikakauslehtiä tilattaessa.

Katsooko komissio, että mainittua käytäntöä voi pitää sisämarkkinasääntöjen noudattamattomuutena? Jos komissio katsoo näin tapahtuvan, mitä se aikoo tehdä korjatakseen tilanteen?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2002)

Komission pari vuotta sitten teettämän tutkimuksen mukaan rajatylittävien lehtitilausten hinnoissa on yleisesti suuria eroja. Nämä johtuvat hintatarjouksista, joita annetaan tietyissä jäsenvaltioissa tai tietyille lukijaryhmille, kuten opiskelijoille, lomaviettäjille ja yrityksille, sekä määrätyksi ajaksi, pitkäaikaistilauksille myönnettävien alennusten muodossa.

Tämän vuoksi yhdelle nimikkeelle on useita eri tilaushintoja eri markkinoilla ja tilaushintojen vertailu on erittäin vaikeata. Vuosikertojen vakiohintoja vertailemalla voidaan kuitenkin saada käsitys tilausten rajatylittävistä hinnoittelusta.

Samoin kuin kotimaan markkinoilla, rajatylittävien tilausten hinnat ovat yleensä alhaisemmat kuin irtolukemisten hinnat, mikä kuvastaa taetta myynnistä. Tutkimuksen mukaan ne nimikkeet, joiden rajatylittävä tilausmyynti on vähäistä, näyttävät veloittavan saman hinnan vuosikerrasta kaikkialla yhteisössä. Ottaen huomioon sen, että valtaosa näistä tilauksista toimitetaan alkuperämaan postijärjestelmän kautta, jakeluun sovelletaan samaa hintaa.

Kansainväliset nimikkeet, erityisesti talousalan julkaisut, joilla on paljon rajatylittävää tilausmyyntiä, näyttävät veloittavan eri hintoja markkinoittain, mikä johtuu muiden muassa seuraavista tekijöistä:

- markkinoittain vaihtelevat jakelukustannukset, jotka aiheutuvat määräalennuksista ja erilaisten jakeluverkkojen yhdistetystä käytöstä;
- kotimainen kilpailu ja ostovoima
- paikalliset alv-kannat, jotka sanomalehtien osalta vaihtelevat Belgian 0 %:sta Suomen 22 %:iin
- korkeammat kustannukset, jotka johtuvat rajatylittävän myynnin selvästi suuremmasta myymättömien lehtien määrästä. Edellä mainittu tutkimus osoittaa esimerkiksi, että rajatylittävässä myynnissä myymättömien nimikkeiden osuus voi olla 50–70 %, kun se kotimaisessa myynnissä on 10–30 %
- valuuttakurssivaihtelut, vaikka tällä ei euroalueella enää olekaan vaikutusta.

Tutkimuksessa todettiin, että rajatylittävien myyntien verrattain pieni määrä ja hintaerot jäsenvaltioiden välillä johtuvat rajatylittävien myyntien heikosta kannattavuudesta pikemminkin kuin kaupan esteistä. Tutkimuksen johtopäätösten mukaisesti se, että eri jäsenvaltioissa veloitetaan samasta sanomalehdestä eri hintoja, näyttäisi heijastavan edellä mainittua kustannusten eroa kansallisilla markkinoilla. Sen vuoksi ei

voida päätellä, että hintaerot sinänsä tarkoittaisivat sisämarkkinasääntöjen rikkomista. Niin kauan kuin kustantajien hinnoittelupolitiikka heijastelee ainoastaan edellä mainittuja eroja jakelu- ja muissa kustannuksissa eikä johdu yhteisön kilpailupolitiikan vastaisista kauppatavoista, EY:n perustamissopimuksen määräyksiä ei ole rikottu.

(2003/C 192 E/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2890/02

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(14. lokakuuta 2002)

Aihe: Pohjois-Korean kansalaisen ja tämän tulkin pidätys Kiinassa

Voiko komissio pyytää Kiinan viranomaisia kertomaan, mitä on tapahtunut 32-vuotiaalle pohjoiskorealaiselle Yu Kum-shilille, joka pidätettiin 31. elokuuta rajakaupunki Erenhotissa hänen ollessaan matkalla Mongoliaan etsimään aviopuolisoaan?

Voiko komissio tiedustella Kiinan viranomaisilta myös, mitä on tapahtunut edellisen aviomiehelle, eteläkorealaiselle Kang Yong-cholille sekä Yu Kum-shilin mukana olleelle tulkille, Shin Yong-inille?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2002)

Komissio kiittää parlamentin jäsentä tiedosta, jonka mukaan pohjoiskorealainen Yu Kum-shil ja hänen tulkkinsa pidätettiin 31. elokuuta 2002 Erenhotin rajakaupungissa. Komissio tutkii asiaa tarkemmin.

Unioni on aikaisemmin kiinnittänyt erityistä huomiota pohjoiskorealaisten pakolaisten asemaan Kiinassa ja on ottanut asian esille sekä Korean demokraattisen kansantasavallan että Kiinan kanssa aina kun se on ollut mahdollista. Pohjoiskorealaisten pakolaisten kohtelu otetaan esille Euroopan unionin ja Kiinan kahdenvälisen ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun seuraavassa kokouksessa Pekingissä 13.–14. marraskuuta 2002.

(2003/C 192 E/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2930/02

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(17. lokakuuta 2002)

Aihe: Kirjekyyhkysten lääkkeet

Onko komission mielestä olemassa mitään syytä siihen, että vuoden 2001 uudistusehdotuksen (EY:n lääkelainsäädännön uudistus) 67 artiklan mukaan kirjekyyhkysten lääkkeitä saa vain reseptillä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 2002)

Eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6. marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY(1) 4 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan poikkeuksia ainoastaan tietyille lajeille, kuten kirjekyyhkysille, tarkoitettujen eläinlääkkeiden osalta. Tällainen kansallinen säännös jättää nämä valmisteet markkinoille saattamista koskevan luvan ulkopuolelle. Tällaiset valmisteet eivät kuitenkaan saa sisältää aineita, joiden käyttäminen edellyttää eläinlääkinnällistä valvontaa, ja kaikki mahdolliset toimenpiteet on toteutettava valmisteiden luvattoman, muille eläimille

tapahtuvan käytön ehkäisemiseksi. Direktiivin 2001/82/EY 67 artiklassa vahvistetaan eläinlääkkeiden toimittamista koskevat vähimmäisvaatimukset tämän kuitenkaan rajoittamatta ankarampien yhteisön tai kansallisten säännösten soveltamista. Jäsenvaltiot voivat siis kansallisen lainsäädännön mukaisesti vaatia tiukempia ehtoja sovellettaviksi. Johtopäätöksenä on, että direktiivin 2001/82/EY 67 artiklan soveltaminen kirjekyyhkysten lääkkeisiin riippuu kansallisista säännöksistä ja itse lääkkeiden ominaisuuksista.

(¹) EYVL L 311, 28.11.2001.

(2003/C 192 E/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2936/02

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(17. lokakuuta 2002)

Aihe: Euroopan komission Alankomaiden hallituksen pyynnöstä toukokuussa 2002 laatima selvitys Puolan investointi-ilmapiiiristä

1. Onko komissio tietoinen 31. toukokuuta 2002 annetusta Puolaa ja pääomien vapaata liikkuvuutta koskevasta "komission ilmoituksesta" numero MD 189/02, joka mainitaan Euroopan unionin tilaa tarkastelevassa Alankomaiden hallituksen asiakirjassa (Kamerstuk-julkaisu 28 604, numero 1, sivu 9)?
2. Voiko komissio selittää, miksi, pyytäessäni laajentumisesta vastaavan pääosaston Puola-jaosta toimittamaan minulle kyseisen raportin, minulle vastattiin, että asiakirja ei ole julkinen, koska se liittyy läheisesti liittymisneuvotteluihin?
3. Voiko komissio kertoa, miten tämä kanta on ymmärrettävissä sen avoimuuden kannalta, joka on välttämätön ehdokasvaltioiden arvioimiseksi paikkansapitävällä ja oikeudenmukaisella tavalla?
4. Katsooko komissio, että kyseisen asiakirjan läheinen suhde liittymisneuvotteluihin on pätevä ja uskottava syy tutustumisoikeuden epäämiseen?
5. Ymmärtääkö komissio, että se haittaa tämänkaltaisilla päätöksillään Euroopan parlamentin erään olennaisimman toimivaltuuden, komission itsensä parlamentaarisen valvonnan, harjoittamista?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(27. marraskuuta 2002)

Komissio on valmistellut ilmoituksen, jossa kerrotaan Puolan velvoitteista ja sitoumuksista unionia kohtaan suhteessa ulkomaisiin investointeihin sekä ulkomaisten sijoittajien kohtelusta yksityistämisten ja yksityistettyjen yhtiöiden yhteydessä. Tämän ilmoituksen pohjalta komissio on suositellut Puolan viranomaisten vakuuttavan erityisesti ulkomaisille taloudellisille toimijoille, että jäljellä oleva merkittävä osa yksityistämistä toteutetaan syrjimättömällä tavalla, ja jatkavan uudistusten ja aloitteiden toteuttamista yritysten johtamis- ja valvontajärjestelmien alueella.

Parlamentin jäsenen pyyntöä saada jäljennös kyseisestä ilmoituksesta käsitellään parhaillaan 30. toukokuuta 2001 annetun, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamista yleisön tutustuttaviksi koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (¹) mukaisesti.

Komissio tiedottaa parlamentille kunkin ehdokasvaltion edistymisestä liittymisprosessissa esimerkiksi siten, että komission puheenjohtaja tai jäsenet osallistuvat parlamentin täysistuntoihin tai valiokuntien kokouksiin. Lisäksi laajentumisen pääosaston pääjohtaja antaa säännönmukaisia ilmoituksia neuvotteluiden edistymisestä parlamentin ulkoasioiden, ihmisoikeuksien sekä yhteisen turvallisuuden ja puolustuspolitiikan valiokunnalle. Komissio jatkaa tiedottamista parlamentille täysin puitesopimuksen määräysten mukaisesti.

(¹) EYVL L 145, 31.5.2001.

(2003/C 192 E/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2954/02**esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle**

(22. lokakuuta 2002)

Aihe: Komission tilit liikepankeissa

Komission vastauksesta kirjalliseen kysymykseeni E-1851/02⁽¹⁾ käy ilmi, että komissiolla on jokaisessa jäsenvaltioissa tili vähintään yhdessä liikepankissa, jotta se voi hoitaa kyseisessä jäsenvaltiossa tilin omaaville maksunsaajille tarkoitetut maksut.

Komission mukaan pankit on valittu julkisen tarjouskilpailun perusteella ja esitetty hankintoja ja sopimuksia käsittelevälle neuvoa-antavalle komitealle, vaikka se ei olisi sopimuksen arvon perusteella (ei ylitä vahvistettua enimmäismäärää) ollut välttämätöntä. Komission toimittamista tiedoista käy ilmi, että useimmat sopimuksista on tehty vuonna 1998.

1. Voiko komissio kertoa, kuinka pitkäksi aikaa sopimukset on tehty?
2. Voiko komissio kertoa, minkä pankkien kanssa jo tehtyä sopimusta on jatkettu tai se on uusittu?
3. Voiko komissio kertoa, kuinka monta pankkia kustakin maasta teki tarjouksen?
4. Voiko komissio kertoa, miksi Belgiassa, Italiassa ja Ruotsissa on tehty sopimuksia useamman kuin yhden pankin kanssa sen sijaan, että yhteistyötä tehtäisiin keskitetysti vain yhden kumppanin kanssa?

⁽¹⁾ Katso sivu 24.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(13. joulukuuta 2002)

1. Sopimukset on tehty yhdeksi vuodeksi, ja ne voidaan uudistaa automaattisesti viideksi vuodeksi, ellei irtisanomisilmoitusta ole annettu.
2. Mitään sopimuksia ei ole uusittu tai jatkettu yli viiden vuoden. Viiden vuoden ajanjakson lähestyessä loppuaan tai jo ennen sitä, jos sopimuksesta on annettu irtisanomisilmoitus, järjestetään uusi tarjouskilpailu.

Joskus pankki, jonka sopimus on päättynyt, voi onnistua uudessa tarjouskilpailussa, ja sille myönnetään uusi sopimus.

Siispä arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisen kysymyksen E-1851/02 3. kohdassa viitatuista pankeista seuraaville oli myönnetty myös aiempi sopimus:

Banque Bruxelles Lambert SA	ECU/BEF
FORTIS Bank SA	ECU/BEF
KBC Bank NV	ECU/BEF
Nordea Bank Danmark A/S	ECU/DKK
Banque Fédérative du Crédit Mutuel	FRF
Banca Nazionale del Lavoro	ECU
Banque et Caisse d'Epargne de l'Etat	ECU
ABN AMRO Bank NV	ECU/NLG
Banco Totta e Açores	ECU/PTE
OKOBANK	EUR
Skandinaviska Enskilda Banken	EUR
Lloyds Bank TSB	GBP

Yllämainitut pankkien nimet ovat erilaisten fuusioiden jälkeen tällä hetkellä voimassa olevia. Ne eivät ole välttämättä samoja, jotka on mainittu sopimuksissa.

Kirjalliseen kysymykseen E-1851/02 annetun vastauksen jälkeen tuon kysymyksen 3. kohdassa viitatus sopimukset Nordea Bank Danmark A/S:n ja Banque Fédérative du Crédit Mutuelin kanssa ovat päättyneet ja uudet sopimukset on myönnetty tarjouskilpailun perusteella. Uudet sopimukset myönnettiin samoille pankeille, Nordea Bank Danmark A/S:lle ja Banque Fédérative du Crédit Mutuelille.

3. Vaaditut tiedot esitetään alla olevassa taulukossa:

		Aineistopyynnöt	Tehdyt tarjoukset
Belgia	ECU	21	7
	BEF	21	6
Tanska	ECU	8	2
	DKK	8	1
Saksa	ECU	17	3
	DEM	17	2
Kreikka	EUR	13	1
Espanja	EUR	17	8
Ranska	ECU	16	5
	FRF	16	5
Irlanti	ECU	12	2
	IEP	12	2
Italia	ECU	21	3
	LIRE	21	5
Luxemburg	ECU	14	1
	LUF	14	1
Alankomaat	ECU	11	1
	NLG	11	1
Itävalta	EUR	7	2
Portugali	ECU	13	4
	PTE	13	4
Suomi	EUR	5	1
Ruotsi	EUR	6	2
	SEK	11	1
Yhdistynyt kuningaskunta	ECU	17	4
	GBP	18	4

4. Ennen vuotta 1999 järjestettiin eri tarjouskilpailut ecuun ja kansalliseen valuuttaan perustuvista sopimuksista. Joissakin maissa samalle pankille myönnettiin molemmat sopimukset; toisissa maissa toiselle pankille myönnettiin ecusopimus ja toiselle kansallisen valuutan sopimus. Näin tapahtui Italiassa ja Ruotsissa.

Belgiassa sopimukset myönnettiin useammalle kuin yhdelle pankille maassa tapahtuvan laajan, sekä tilisiirtoina että virkamatkanakkojen käteismaksuina suoritettavan maksuliikenteen vuoksi.

(2003/C 192 E/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2968/02**esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (EDD) komissiolle**

(22. lokakuuta 2002)

Aihe: Avoin kilpailu KOM/A/6/01 – Hallintovirkamiehet (A7/A6) ulkosuhteiden alalla ja kehitysavun alalla

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin, jotka koskevat avointa kilpailua KOM/A/6/01 hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseksi:

- montako hakijaa varallaololuetteloon lopulta kirjattiin?
- montako kunkin jäsenvaltion kansalaista varallaololuetteloon lopulta kirjattiin?
- montako hakijaa, jolla on tai on ollut työsuhde komissioon tai muuhun EU:n toimielimeen, tuli haastatteluun (koe f)?
- montako hakijaa, jolla on tai on ollut työsuhde komissioon tai muuhun EU:n toimielimeen, varallaololuetteloon lopulta kirjattiin (hakijat pyydetään ilmoittamaan jäsenvaltioittain)?

**Neil Kinnockin komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(11. helmikuuta 2003)

Komissio antoi arvoisan parlamentin jäsenen 6. joulukuuta 2002 tekemään kirjalliseen kysymykseen alustavan vastauksen, johon lisätään nyt kaksi viimeistä kohtaa:

- Koe 01 (ulkosuhteet)
 - Suulliseen kokeeseen (f) kutsuttiin 122 hakijaa. Näistä 16:lla oli tai oli ollut työsopimus komissiossa.
 - Jäsenvaltiokohtainen jakauma on seuraava: Itävalta: 2, Italia: 1, Saksa: 8, Ranska: 1, Espanja: 1, Yhdistynyt kuningaskunta: 1, Irlanti: 1, Belgia: 1.
 - Suullisen kokeen läpäisseistä 80:stä hakijasta 12:lla oli tai oli ollut työsopimus komission kanssa.
 - Jäsenvaltiokohtainen jakauma on seuraava: Itävalta: 2, Italia: 1, Saksa: 7, Ranska: 1, Espanja: 1.
- Koe 02 (muille kuin jäsenmaille myönnettävän tuen hallinnointi)
 - Suulliseen kokeeseen (f) kutsuttiin 357 hakijaa. Näistä 86:lla oli tai oli ollut työsopimus komissiossa.
 - Jäsenvaltiokohtainen jakauma on seuraava: Italia: 16, Ranska: 8, Belgia: 12, Saksa: 7, Espanja: 14, Yhdistynyt kuningaskunta: 8, Suomi: 4, Kreikka: 5, Alankomaat: 5, Ruotsi: 1, Itävalta: 4, Irlanti: 2.
 - Suullisen kokeen läpäisseistä 250:stä hakijasta 59:llä oli tai oli ollut työsopimus komissiossa.
 - Jäsenvaltiokohtainen jakauma on seuraava: Italia: 10, Kreikka: 3, Espanja: 12, Yhdistynyt kuningaskunta: 7, Itävalta: 4, Belgia: 6, Ranska: 4, Irlanti: 2, Alankomaat: 4, Saksa: 5, Ruotsi: 1, Suomi: 1.

(2003/C 192 E/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3004/02**esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle**

(23. lokakuuta 2002)

Aihe: Uhrin oikeusturva, kansalaisten liikkuvuus ja raikausten uhrit EU:ssa

Suomen kansalainen kirjoitti Kreikassa turistimatalla 1999 saamastaan kokemuksesta: raiskauksen uhri oli saanut otettua ylös tekijän auton rekisteritunnuksen, jonka ilmoitti poliisille vielä samana yönä.

Kreikkalaisen lääkärin tekemä tarkastus vahvisti raiskauksen tapahtuneen. Seuraavana päivänä tapahtumat käytiin uudelleen läpi poliisituomarin edessä ja laadittiin kreikankieliset kuulustelupöytäkirjat tulkin avustuksella. Uhri ei saanut kopioita syytekirjelmästä tai tutkintapöytäkirjasta. Kuluvan vuoden helmikuussa uhri sai kutsun oikeudenkäyntiin, mutta syytettynä olikin uhri itse – perättömästi ilmiannosta. Raiskaaja oli vapautettu raiskaussyytteestä lokakuussa 2000 ilman että asiasta olisi ilmoitettu uhrille, jolloin mahdollisuutta muutoksenhakuunkaan ei ollut. Huhtikuussa uhri todettiin syylliseksi perättömään ilmiantoon ja tuomittiin 20 kuukauden ehdottomaan vankeuteen. Kyseessä on yksittäinen esimerkki, mutta on oletettavaa, että se heijastelee vallitsevaa käytäntöä.

Muodostaako jäsenvaltioiden oikeuskäytäntöjen poikkeavuus sellaisen esteen EU:ssa luoduille kansalaisten vapauksille, että näitä vapauksia ei käytännössä voi pitää todellisina? Miten raiskauksen uhrien asemaa voitaisiin parantaa yhteisin toimin EU:ssa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2003)

1. Parlamentin jäsenen toimittamien tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että tapauksessa mukana olleen naisen oikeutta puolustukseen on Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 3 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan 2 kohdan nojalla rikottu ja että esitetyt seikat riittäisivät kanneperusteeksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa Strasbourgissa. Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa 3 kohdassa määrätään, että henkilöllä on oikeus saada tietoa syytteen luonteesta ja perusteesta, hänellä on oltava riittävä aika valmistautua puolustukseensa, hoitaa puolustus joko itse tai edustajan välityksellä, kuulustella todistajia ja saada ilmaista tulkkausapua. Komissio valmistelee aloitetta, jonka tuloksena pitäisi olla koko unionin alueella yleiset vähimmäisstandardit menettelyllisistä takeista syytetyille rikosoikeudenkäynneissä. Vihreä kirja aiheesta julkaistaan tammikuussa 2003, ja joulukuussa 2003 on tarkoitus antaa ehdotus puitepäätökseksi.

2. Yllä kuvatun kaltaisella perusoikeuksien loukkauksella voi tietyissä tapauksissa olla kielteinen vaikutus unionin kansalaisten vapaan liikkumisen oikeuden käyttöön unionin alueella. Kysymystä siitä, miten varmistetaan jäsenvaltioiden parempi perusoikeuksien noudattaminen on syytä käsitellä.

3. Uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä 15. maaliskuuta 2001 tehty neuvoston puitepäätös 2001/220/JHA (1) parantaa hyvin paljon kaikkien rikoksen uhrien, raiskauksen uhrin mukaan lukien, tilannetta Euroopan unionin alueella. Puitepäätöksen tavoitteena on esittää jäsenvaltioille vaatimukset rikoksen uhreille tarjottavien palveluiden parantamiseksi. Ehdotetut parannukset sisältävät rikoksen uhrien tiedonsaannin parantamisen, heidän roolinsa tunnustamisen rikosoikeudenkäynneissä, suojakeinojen turvaamisen heille ja heidän perheilleen sekä heidän valintamahdollisuuksiensa lisäämisen yleisesti. Tähän kuuluu se, että uhrien sallitaan osallistua kokonaisvaltaisemmin heitä koskevaan rikosoikeudenkäyntiin (antamalla heille ”todellinen ja asianmukainen” rooli oikeudenkäynnissä), jotta tämänkaltaista tilannetta, jossa uhrille ei ollut annettu mahdollisuutta todistaa eikä hän ollut saanut tietoa lopputuloksesta, enää syntyisi. Muiden säännösten mukaan uhrille annetaan mahdollisuus uhrin ja rikoksentekijän väliseen sovitteluun, jos osapuolet sitä toivovat, varmistaen kuitenkin heidän yksityisyytensä suojelun ja erityissäännökset erityisen haavoittuville ja muussa jäsenmaassa asuville ryhmille ja uhrille. Siinä määritellään myös takeet tehokkaan tiedonvälityksen turvaamiseksi, jotta se olisi verrannollinen vastaajalle tarjottavaan turvaan, oikeusapu ja muu neuvonta – perustelluissa tapauksissa maksuttomana – ja uhrien kulujen korvaaminen, jos he ovat osallisina oikeudenkäynnissä. Puitepäätös takaa myös oikeuden suojeluun, joka koskee tarvittaessa myös uhrin perhettä, sekä oikeuden korvauspäätökseen rikosoikeudenkäynnin yhteydessä. Puitepäätöksen 11 artiklassa säädetään erityisesti, että jäsenvaltioiden tulee lieventää niiden uhrien vaikeuksia, jotka asuvat jossain muussa jäsenvaltiossa kuin missä rikos on tapahtunut, ja 12 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden tulee toimia yhteistyössä. Suurin osa säännöksistä on pantava

täytäntöön 22. maaliskuuta 2002 mennessä. Puitepäättöksen 5 ja 6 artikkelit tiedonvälitystä koskevat takeet ja uhrille annettava erityisapu on pantava täytäntöön 22. maaliskuuta 2004. Puitepäättöksen 10 artikla sovittelu rikosoikeudenkäynnin yhteydessä on pantava täytäntöön 22. maaliskuuta 2006 mennessä.

(¹) EYVL L 82, 22.3.2001.

(2003/C 192 E/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3031/02

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(23. lokakuuta 2002)

Aihe: Mohamed Kamel Hamzaouin erittäin huolestuttava tila

Luotettavien lähteiden, muun muassa kansainvälisen kidutuksenvastaisen järjestön OMCT:n, mukaan Tunisian oikeuslaitos on langettanut useita tuomioita maan demokraattisen perustuslakipuolueen RCD:n keskuskomitean entiselle jäsenelle ja Kasserinen entiselle pormestarille Hamzaouille. Vietettyään terveys-syistä yli 10 kuukautta Tunisin Charles Nicole -sairaalassa poliisi siirsi Hamzaouin 17. elokuuta 2002 Tunisin siviilivankilaan. Aivoverenkiertohäiriön jälkeen Hamzaouilla on ollut suuria motoriikkaan liittyviä ongelmia, hänen näkönsä on heikentynyt huomattavasti ja hänellä esiintyy yläraajan turvotusta. Lisäksi hänen erittäin korkea verenpaineensa osoittaa Hamzaouin tarvitsevan ehdottomasti asianmukaista hoitoa. Vankilan henkilökunta ilmoitti 28. syyskuuta 2002, kun Kamel Hamzaouin perhe oli vierailulla tämän luona Tunisin vankilassa, että Hamzaoui siirrettäisiin Marsaan poliisisairaalaan. Sittemmin Hamzaouin perhe ei ole voinut tavata häntä eikä toimittaa hänelle peitteitä ja ruokaa. Luotettavan lähteen mukaan Hamzaouin poliisisairaalassa tutkineet lääkärit olisivat todenneet Charles Nicole -sairaalan olevan sopivampi paikka Hamzaouin saada tarvitsemaansa hoitoa.

Onko komissio tietoinen Hamzaouin erittäin huolestuttavasta tilasta? Onko komissio yrittänyt taivutella Tunisian viranomaisia vapauttamaan Hamzaoui humanitaarisista syistä ja huolehtimaan siitä, että vapauttamiseensa saakka Hamzaouille tarjotaan esteettä kaikki hänen tarvitsemansa hoito ja että hänen perheensä voi tavata häntä? Eikö komissio yleisemmin ottaen katso, että Hamzaouin, joka on presidentti-diktaattori Ben Alin puolueen RCD:n jäsen, vainoaminen osoittaa Tunisian vallanpitäjien väärinkäytösten kierteen kiihtyvän huolestuttavalla tavalla heidän yrittäessään säilyttää valtansa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 2002)

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä huomion kiinnittämisestä Mohamed Kamel Hamzaouin tilanteeseen. Komissiolla on asiasta samat tiedot kuin arvoisalla parlamentin jäsenelläkin.

Hamzaouin ja muiden samassa tilanteessa vangittuina olevien osalta kysymys on oloista Tunisian vankiloissa. Monet viime kuukausina saadut todistajalausunnat ovat antaneet niistä hyvin kielteisen kuvan. Niinpä unioni kehotti äskettäisessä EU:n ja Tunisian assosiaatiokomitean kokouksessa maan viranomaisia toimimaan yhteistyössä Punaisen Ristin kansainvälisen komitean (ICRC) kanssa. Tämän toiminta Tunisian vankilalojen alalla olisi erittäin aiheellista.

Toisella tasolla komissio toimii Tunisian oikeuslaitoksen uudistamiseksi osana ohjelmaa, jota valmistellaan Euro–Välimeri-assosiaatiosopimusten (MEDA) puitteissa.

Unioni jatkaa muun muassa Tunisissa toimivien edustustojen päälliköiden välityksellä asianmukaisten vetoomusten esittämistä, jotta Tunisian ihmisoikeustilanne parantuisi.

(2003/C 192 E/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3046/02**esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle**

(24. lokakuuta 2002)

Aihe: Julkisen velan käsite Portugalissa

Lehdistössä 10. ja 13. lokakuuta julkaistujen useiden uutisten mukaan Portugalin valtiovarainministeriö olisi vastauksena kuntien ja autonomisten alueiden itsepintaisiin pyyntöihin valtuuttanut kyseiset hallinnonalat myöntämään julkisen velan rekisteröinnin sijaan "takuita". Ministeriön mukaan takuita ei lasketa mukaan määriteltäessä julkishallinnon velkaantumisasetetta (Diário Económico, 10. lokakuuta 2002).

Voiko komissio selvittää, onko nämä takuut otettu huomioon julkisen velan käsitteessä ja joka tapauksessa perustella vastauksensa voimassa olevilla valtiontalouden tilinpitoa koskevilla kansallisilla määräyksillä?

Voiko komissio myös ottaa vastauksessaan huomioon avoimuutta, yhdenmukaisuutta ja kurinalaisuutta koskevat kriteerit valtiontalouden tilinpitoa arvioitaessa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(22. marraskuuta 2002)

Liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa ja asetuksessa (EY) N:o 3605/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna⁽²⁾, vahvistettujen sääntöjen mukaan julkisyhteisöjen takaamia velkoja ei pidetä julkiseen velkaan kuuluvina niin kauan kuin niitä ei ole vaadittu takaisinmaksettaviksi.

Lisäksi EKT-95:ssä, Euroopan unionin kansantalouden tilinpidon käsikirjassa, takausvelkaa ei pidetä takaajayksikön rahoitustaseiden vastattaviin kuuluvana eränä, erityistapauksia lukuun ottamatta. Tätä sääntöä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin, jotka toimittavat kansantalouden tilinpitoa koskevat tietonsa Eurostatille.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 31.12.1993.

⁽²⁾ EYVL L 58, 3.3.2000.

(2003/C 192 E/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3057/02**esittäjä(t): Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) komissiolle**

(25. lokakuuta 2002)

Aihe: Moottoriajoneuvoalan ryhmäpoikkeusasetus

Komissio on hyväksynyt moottoriajoneuvoalaa koskevan ryhmäpoikkeusasetuksen. Tämän vuoksi auto-kauppiaiden ja autonvalmistajien väliset sopimukset on irtisanottu. Kyseinen uusi ryhmäpoikkeusasetus aiheuttaa moottoriajoneuvoalalla huomattavia rakenneuudistuksia. Siitä seuraa väistämättä yritysten sulkemisia, uudelleenavaamisia sekä eriytymistä.

1. Aikooko komissio tukea uuden ryhmäpoikkeusasetuksen aiheuttamaa rakenneuudistusprosessia erityistoimilla, kuten pk-yrityksille tarkoitetuilla tukiohjelmilla?

2. Miten komissio suhtautuu yritystukilainsäädäntö huomioon ottaen jäsenvaltioiden tai alueellisten ja kunnallisten tahojen mahdollisesti myöntämiin rakenneuudistustukiin ja niiden toteuttamiin tukitoimiin?

3. Onko komission tiedossa jo tällaisia jäsenvaltioissa toteutettavia ohjelmia?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2002)

1. Perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin moottoriajoneuvoalalla 31 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1400/2002 (¹) tarkoituksena on lisätä kilpailua uusien moottoriajoneuvojen markkinoilla ja moottoriajoneuvojen huolto- ja varaosamarkkinoilla ja siten tuoda konkreettista hyötyä eurooppalaisille kuluttajille. Moottoriajoneuvojen valmistajat ovat puolestaan uudistaneet tuotteidensa myyntiverkostoja niiden tehokkuuden parantamiseksi. Uudistuksia on tehty ja yhä tehdään riippumatta yllä mainitusta uudesta asetuksesta. Siinä säädettyjen tärkeiden toimien täytäntöönpano ei itse asiassa edes edellytä valmistajilta myyntiverkostojensa uudistamista. Vanhan ryhmäpoikkeusasetuksen voimaantulon päättymisen ja uuden asetuksen voimaantulo eivät näet sinänsä edellytä sitä, että moottoriajoneuvojen valmistajien olisi uudistettava myyntiverkostonsa. Tämä näkyy siinäkin, että jotkin valmistajat ovat päättäneet muuttaa jälleenmyyjänsä kanssa tekemiään sopimuksia. Jotkin valmistajat ovat taas päättäneet irtisanoa jälleenmyyjänsä sopimukset. Molemmat menettelyt perustuvat valmistajien itsenäisiin liiketaloudellisiin päätöksiin.

Moottoriajoneuvoteollisuuden rakenneuudistuksesta on syytä todeta, että suurin osa suoraan tai välillisesti uuden ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalaan kuuluvista talouden toimijoista on pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka toimivat valmistajien virallisissa jälleenmyyjä- ja korjaamoverkostoissa sekä niiden ulkopuolella.

Asetuksen erityissäännösten tarkoituksena on lisätä valtuutettujen jälleenmyyjien kaupallista itsenäisyyttä, jotta jälleenmyyjät voisivat kehittää liiketoimintaansa ja parantaa kannattavuuttaan. Tästä on kyse esimerkiksi silloin, kun jälleenmyyjä myy monenmerkisiä ajoneuvoja eikä pelkästään yhden merkin tuotteita. Sama koskee valikoivassa jakelujärjestelmässä toimivan jälleenmyyjän mahdollisuutta myydä ajoneuvoja koko yhteismarkkina-alueella. Lisäksi jälleenmyyjät voivat erikoistua uusien moottoriajoneuvojen myyntiin tai tarjota rinnakkain myynti- sekä huolto- ja varaosapalveluja. Jos valmistaja irtisanoa jälleenmyyjän sopimuksen, sen on ilmoitettava irtisanomisen tarkat syyt. Nämä erityissäännökset parantavat alan toimijoiden asemaa moottoriajoneuvojen valmistajiin nähden.

Tässä yhteydessä on syytä ottaa huomioon myös se, että uudessa asetuksessa annetaan entisille jälleenmyyjille mahdollisuus päästä valmistajan huoltoverkoston valtuutetuiksi korjaamoiksi. Tämä on erittäin tärkeä näkökohta, koska se kompensoi ainakin osittain sitä, että useimmat moottoriajoneuvojen valmistajat pyrkivät karsimaan jälleenmyyjänsä määrää. Valmistajat ovat nimittäin ryhtyneet toteuttamaan kustannusten vähentämiseen ja yhteisön alueella toimivien myyntiverkostojen järjeistämiseen tähtäviä ohjelmia. Suuntaus alkoi jo edellisen ryhmäpoikkeusasetuksen, moottoriajoneuvojen jälleenmyyntiä ja huoltopalvelua koskevien sopimusten ryhmiin 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1475/95 (²), aikana, ja sen odotetaan jatkuvan riippumatta alaan sovellettavista kilpailusäännöistä.

Uuden asetuksen monissa säännöksissä säilytetään moottoriajoneuvojen valmistajien huoltoverkostojen ulkopuolisten korjaamoiden kilpailuasema ja jopa parannetaan sitä. Niissä esimerkiksi veloitetaan, että valmistajien on annettava riippumattomille korjaamoille tasavertaiset mahdollisuudet saada teknistä tietoa, laitteita ja koulutusta. Uuden ryhmäpoikkeusasetuksen ansiosta riippumattomat korjaamot saavat myös entistä helpommin varaosia.

Tällä perusteella voidaan todeta, että asetus sisältää säännöksiä, jotka parantavat pienten ja keskisuurten yritysten asemaa. Komissio ei suunnittele täydentäviä erityistoimia, kuten moottoriajoneuvoalan rakenneuudistukseen liittyviä tukiohjelmia.

2. Komissio arvioi asianmukaisten valtiontukisääntöjen perusteella tapauskohtaisesti, ovatko mahdolliset tukitoimet, jotka jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, EY:n perustamissopimuksen mukaisia.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 70/2001 (³) säädetään, että pienten ja keskisuurten yritysten investointituki soveltuu yhteismarkkinoille, jos tuen määrä ei ylitä asetuksessa määritettyä raja-arvoa.

Ehdotukset rakenneuudistustuen myöntämiseksi erityisen pahoin tilanteesta kärsiville yrityksille arvioidaan vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettäviä valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen ⁽⁴⁾ perusteella.

3. Komission tietojen mukaan yhdessäkään jäsenvaltiossa ei ole moottoriajoneuvoalan rakenneuudistustukiohjelmia tai tukitoimia.

⁽¹⁾ EYVL L 203, 1.8.2002.

⁽²⁾ EYVL L 145, 29.6.1995.

⁽³⁾ EYVL L 10, 13.1.2001.

⁽⁴⁾ EYVL C 288, 9.10.1999.

(2003/C 192 E/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3063/02

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(29. lokakuuta 2002)

Aihe: Pankkimaksut

1. Onko komissio tutkinut tai analysoinut euroalueen pankkimaksuja viimeisten 12 kuukauden aikana? Jos on, voiko komissio ilmoittaa, mitä se on tehnyt?

2. Katsooko komissio, että tilanteessa on tapahtunut myönteistä kehitystä sen jälkeen, kun komissio julkaisi tutkimuksensa tulokset 24. syyskuuta 2001 pidetyssä tiedotustilaisuudessa, jossa komissaari Bolkestein myönsi, että tilanteeseen ei voi olla tyytyväinen ja että päällekkäisten maksujen perintää tapahtuu edelleenkin liian usein?

3. Onko komissiolla tietoja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 ⁽¹⁾ vaikutuksista rajatylittäviin euromaksuihin?

4. Onko asetus alentanut rajatylittävien euromaksujen kustannuksia euroalueella?

5. Mikä on rajatylittävän euromaksun keskimääräinen hinta euroalueella?

6. Onko kotimaan sisäisten euromaksujen hinnoissa tapahtunut muutoksia asetuksen voimaantulon jälkeen?

7. Voiko komissio ilmoittaa yksittäisiä euroalueen maita koskevia lukuja (rahansiirtojen kustannukset esim. Saksan ja Ranskan tai Irlannin ja Italian välillä)?

8. Onko komissiolla tietoja pankkisiirtojen kustannuksista euroalueen ulkopuolisilta euromääräisiltä pankkitileiltä euroalueen sisällä oleville euromääräisille tileille? Jos on, voiko komissio eritellä luvut kunkin maan osalta?

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. marraskuuta 2002)

Komissio on valvonut tarkkaan rajojen yli suoritettavista tilisiirroista 27. tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/5/EY ⁽¹⁾ soveltamista. Se on teettänyt useita tutkimuksia hintojen kehityksestä ja kansallisista täytäntöönpanosäännöksistä. Näihin tietoihin voi tutustua seuraavassa osoitteessa: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/payment/directives/index.htm.

Lisäksi komissio on laatimassa direktiivin 12 artiklan mukaisesti kertomusta direktiivin täytäntöönpanosta jäsenmaissa, ja toimittaa sen aikanaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksesta käy ilmi, että vaikka päällekkäisten maksujen perimiskäytännössä on tapahtunut huomattavasti myönteistä kehitystä, pankkisektorilla ei noudateta aukottomasti direktiivin säännöksiä, joilla pyritään poistamaan kaikki maksumääräyksen saajalta perittävät maksut (paitsi milloin maksumääräyksen antaja on erikseen antanut tästä ohjeet). Tilanteen odotetaan helpottuvan huomattavasti 1. heinäkuuta 2003 alkaen, jolloin tulee

voimaan rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19. joulukuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2560/2001⁽²⁾, jonka on myöhemmin sovittu koskevan myös Ruotsin kruunua. Tästä päivästä lähtien rajat ylittävistä euromääräisistä ja kruunumääräisistä tilisiirroista on perittävä samat maksut kuin valtion sisäisistä tilisiirroista sekä maksumääräyksen saajan että sen antajan puolella.

Komissio ei ole tutkinut pankkimaksujen hinnoittelua euroalueella viimeisten 12 kuukauden aikana. Sillä ei siis ole käytössään tyhjentäviä eikä ajankohtaisia tietoja euromääräisten rajat ylittävien maksujen hinnoittelusta. Kuitenkin siitä lähtien, kun maksukortteja koskevat asetuksen 2560/2001 säännökset tulivat voimaan 1. heinäkuuta 2002, komissio on kerännyt tietoja maksupalvelujen hinnoittelusta ennen ja jälkeen tuon päivämäärän. Näistä tiedoista ilmenee, että euroalueen rajatylittävistä maksutapahtumista perittyjä maksuja on alennettu huomattavasti rinnastamalla ne maiden sisäisiin maksutapahtumiin. Joissakin tapauksissa hinnoittelua on järjestetty uudelleen nostamalla joidenkin palvelujen hintoja, mutta tämä on ollut harvinaista.

Komissio katsoo käytössään olevien tietojen perusteella⁽³⁾, että tilanne on parantunut ja että asetuksen säännökset on pantu täytäntöön tyydyttävällä tavalla muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta.

Kuten asetuksessa säädetään, komissio esittää heinäkuussa 2004 kertomuksen asetuksen soveltamisesta ja erityisesti sen vaikutuksista jäsenvaltioiden sisällä suoritetuista maksuista perittäviin palvelumaksuihin. Tätä varten käynnistetään useita tilastotutkimuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997.

⁽²⁾ EYVL L 344, 28.12.2001.

⁽³⁾ Tilanne syyskuussa 2002.

(2003/C 192 E/093)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3066/02

esittäjä(t): Terence Wynn (PSE) komissiolle

(25. lokakuuta 2002)

Aihe: Moottoriurheilukilpailut ja EU:n lainsäädäntö

Onko mahdollista, että jokin järjestö, kuten Fédération Internationale de l'Automobile, voi rajoittaa EU:n kansalaisten oikeutta osallistua moottoriurheilukilpailuihin muualla kuin kotimaassaan? Aiemmin missä tahansa EU:n jäsenvaltiossa myönnetty täysi kilpailulisenssi on mahdollistanut haltijalleen kilpailemisen myös EU:n kaikissa muissa jäsenvaltioissa järjestettävissä kilpailuissa. Rikkoisiko tällainen rajoitus EU:n lainsäädäntöä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(22. marraskuuta 2002)

Kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi (katso esimerkiksi asia C-415/93, Bosman, tuomio 15. joulukuuta 1995), urheilun harjoittaminen kuuluu yhteisön oikeuden piiriin, jos se on EY:n perustamissopimuksen 2 artiklassa tarkoitettua taloudellista toimintaa, jota moottoriurheilukilpailuihin osallistuminen on.

Komissio ei pysty ottamaan kantaa tämän tyyppisiin kilpailuihin osallistumiselle asetettujen rajoitusten luovallisuuteen, sillä arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä ei esitetä muita seikkoja eikä tarpeeksi selkeitä ja täsmällisiä tietoja asiasta.

Komissio kuitenkin yleisesti muistuttaa, että etenkin henkilöiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevat yhteisön säännökset eivät ole ristiriidassa urheilualan sellaisten sääntöjen tai käytäntöjen kanssa, jotka ovat perusteltuja muista kuin taloudellisista syistä tiettyjen kilpailujen luonteen ja erityisolosuhteiden takia ja että myöskään muut kuin julkisoikeudelliset järjestöt tai elimet eivät saa harjoittaa syrjintää kansallisuuden perusteella eivätkä asettaa perusteettomia tai suhteettomia rajoituksia rajat ylittävälle urheilutapahtumille, vaikka rajoituksiin liittyisikään syrjintää.

Yhteisön kilpailusäännöistä komission muistuttaa, että urheilujärjestö saattaa rikkoa EY:n perustamis-sopimuksen 82 artiklaa, jos se määräävässä asemassa käyttää sääntelyvaltaansa sulkeakseen ilman puolueettomia perusteita pois markkinoilta puolueettomat perusteet täyttäviä taloudellisia toimijoita.

(2003/C 192 E/094)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3123/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(30. lokakuuta 2002)

Aihe: Väestökirjanpidon ja oleskelulupien keskinäinen korvaavuus EU:n jäsenvaltioiden välillä sisärajat ylittävien muuttojen helpottamiseksi

1. Ovatko komissiolle tuttuja seuraavat kokemukset, jotka koskevat alankomaalaista miestä, joka aloitti Irlannissa suhteen Englannissa syntyneen irlantilaisen naisen kanssa ja joka sittemmin muutti kyseisen naisen ja lapsen kanssa takaisin Alankomaihin? Tapauksessa on kyse:
 - a) poikkeuksellisen vaivattomasta asettautumisesta Irlantiin, jossa ennakkotiedoista poiketen yksikään poliisiasema ei suostunut rekisteröimään uutta tulijaa, mutta jossa verotunnuksen hakeminen, työssä käyminen, vakuutussopimusten tekeminen ja autokoulun käyminen kuitenkin osoittautui mahdolliseksi ilman virallista kirjoittautumista tai oleskelulupaa;
 - b) äidin ja tyttären ongelmattomasta rekisteröitymisestä Alankomaihin, jossa heidän suhdettaan ei kuitenkaan suostuttu kirjaamaan äiti-lapsisuhteeksi, koska Alankomaissa ei kuulemma tunnusteta englantilaista syntymätodistusta, sen enempää alkuperäistä todistusta kuin sitä koskevaa hiljan annettua, allekirjoitettua ja leimattua lausuntoakaan, mikä johtuu annetun selityksen mukaan siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole allekirjoittanut tiettyä sopimusta;
 - c) irlantilaisen tuomioistuimen antaman holhoojatodistuksen ja Irlannissa myönnetyn lapsilisän hyväksymättä jättämisestä äiti-tytär-suhteen todistuskappaleina;
 - d) ohjeesta hankkia uusi todistus, jossa on mukana apostilla, eli kallis tuomioistuimen antama leimattu lausunto, jolla todistetaan, että ministerin, virkamiehen tai notaarin allekirjoitus on aito ja josta Alankomaissa ei osattu sanoa, mistä sellaisen voisi saada Yhdistyneessä kuningaskunnassa?
 - e) naiselle toimitetun väestökirjanotteen varustamisesta merkinnällä, jonka mukaan tämä asuu Alankomaissa ilman voimassa olevaa oleskelulupaa ja että ilman kyseistä lupaa hän ei voi suorittaa autokoulun ajokoetta?
2. Missä muissa jäsenvaltioissa edellytetään syntymätodistusta asukkaaksi rekisteröitymiselle?
3. Onko olemassa muitakin tapauksia, joissa EU:n jäsenvaltiot eivät tunnusta toistensa väestökirjanpidon asiakirjoja ja hankaloittavat siten toisen maan kansalaisuuden omaavien asukkaiden ja muunmaalaisten elämäntilanteiden yhteiseloa? Onko komissio tyytynyt tähän asti seuraamaan tilannetta sivusta vai onko se ryhtynyt toimiin ja saanut aikaan muutoksia siinä?
4. Odottaako komissio, että uusien jäsenmaiden liittyminen unioniin lisää näihin kysymyksiin liittyviä sekaannuksia, eli yksityisten henkilöiden aseman heikkenemisiä asiakirjojen vastavuoroisen tunnustamisen puuttumisen vuoksi? Mihin toimiin on ryhdytty ehdokasvaltioiden liittymistä valmisteltaessa tämänkaltaisten ongelmien lisääntymisen ehkäisemiseksi?
5. Mitä tehdään koordinoinnin suhteen tämänkaltaisten ongelmien poistamiseksi pysyvästi, jotta asiakirjat, jotka on kertaalleen tunnustettu yhdessä jäsenvaltiossa, pysyvät voimassa, ilman että on turvauduttava erityisiin kahdenvälisiin sopimuksiin, myös toisessa jäsenvaltiossa, paitsi silloin, kun kaikille yhtäläisen ja kaikkien tunnustaman menettelyn avulla voidaan osoittaa, että kyseinen asiakirja on myönnetty perusteettomasti tai se on hankittu rikollisiin tarkoituksiin?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2002)

1. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 18 artiklassa määrätään, että jokaisella unionin kansalaisella on oikeus vapaasti liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella, jollei perustamissopimuksessa määrätystä tai sen soveltamisesta annetuissa säännöksissä säädetystä rajoituksista ja ehdoista muuta johdu.

Voimassa olevan yhteisöoikeuden mukaan Euroopan unionin kansalaiset voivat tulla toiseen jäsenvaltioon ja oleskella siellä vain esittämällä voimassa olevan henkilöasiakirjan (passin tai henkilötodistuksen). Jos oleskelun on määrä kestää yli kolme kuukautta, heidän on haettava oleskelulupaa.

Jäsenvaltiot eivät voi asettaa oleskeluluvan myöntämiselle ehdoksi muuta kuin voimassa olevan henkilöasiakirjan (passin tai henkilötodistuksen) sekä todisteen siitä, että henkilö harjoittaa ansiotoimintaa. Jos henkilö aikoo oleskella toisessa jäsenvaltiossa harjoittamatta ansiotoimintaa, hänen on todistettava, että hänellä on sairausvakuutus, joka kattaa kaikki riskit vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sekä riittävästi varoja, jotta hän ei joutuisi elämään vastaanottavan valtion sosiaaliavun varassa. Yhteisön lainsäädännössä ei säädetä syntymätodistuksen esittämisestä oleskeluluvan saamiseksi.

Vapaan liikkuvuuden oikeuttaan hyödyntäneen unionin kansalaisen alle 21-vuotiailla tai huollettavilla lapsilla on oikeus asettua asumaan hänen kanssaan. Tätä varten unionin kansalaisen on esitettävä koti- tai lähtömaansa toimivaltaisen viranomaisen antama asiakirja, joka todistaa sukulaisuussuhteen.

Komissio on laatinut lasten huoltoa koskevien tuomioiden vastavuoroisesta tunnustamisesta asetusehdotuksen, josta keskustellaan parhaillaan neuvostossa. Ehdotuksen mukaan yhden jäsenvaltion tuomioistuimen tekemät päätökset lapsen huoltajuudesta on tunnustettava toisissa jäsenvaltioissa ilman erityisiä mahdollisuuksia.

2. Komissio ei tunne jäsenvaltioiden käytäntöjä niiden asiakirjojen suhteen, joita kukin niistä vaatii asukkaidensa kirjaamiseksi väestörekisteriin, sillä omien kansalaisten rekisteröimistä väestörekisteriin koskevat säännöt kuuluvat kunkin jäsenvaltion kansalliseen toimivaltaan. Sen sijaan muiden unionin kansalaisten suhteen jäsenvaltiot noudattavat edellä mainittuja sääntöjä.

3. Toisten jäsenvaltioiden antamien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta hyväksyttiin 25. toukokuuta 1987 Euroopan yhteisöjen silloisten jäsenvaltioiden välinen yleissopimus. Sopimus ei kuitenkaan tullut voimaan, koska kaikki jäsenvaltiot eivät ratifioineet sitä.

Sen sijaan unionin 15 jäsenvaltiosta 14, muiden muassa Irlanti, Alankomaat ja Yhdistynyt kuningaskunta, ovat sopimuspuolina kansainvälistä yksityisoikeutta koskevan Haagin konferenssin yhteydessä 5. lokakuuta 1961 tehdyssä yleissopimuksessa, jolla poistetaan ulkomaisten yleisten asiakirjojen laillistamisvaatimus. Yleissopimuksen mukaan sopimusvaltioissa korvataan monimutkaiset laillistamismuodollisuudet liittämällä asiakirjoihin apostilla. Sen antaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraava viranomainen: Her Majesty's Principal Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Foreign and Commonwealth Office, London, S.W. 1.

4. Unioniin todennäköisesti pian liittyvistä kymmenestä valtiosta yhdeksän on jo vuoden 1961 Haagin yleissopimuksen osapuolia. Niiden liittymisen unioniin ei siis pitäisi johtaa erityisiin vaikeuksiin asiakirjojen tunnustamisen suhteen.

5. Koska yleissopimuksen soveltamisen edellyttämät muodollisuudet ovat melko yksinkertaiset, mihinkään erityistoimenpiteisiin ei liene lähiaikoina syytä ryhtyä.

(2003/C 192 E/095)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-3141/02

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(4. marraskuuta 2002)

Aihe: Turvapaikka-anomusten käsittely EU:n jäsenvaltioissa ja tavoiteluvut — turvapaikanhakijoiden hyväksyminen, vastaanottaminen ja käännähtäminen riippumatta pakenemisen syistä

1. Onko komissio tietoinen, että vuonna 2001 Alankomaissa hylättiin 22 prosenttia turvapaikka-anomuksista ensimmäisellä kerralla ja että vuonna 2002 hylättyjen anomusten määrä nousi 64 prosenttiin? Alankomaiden nykyisen eroavan hallituksen maahanmuutto- ja integraatiopolitiikasta vastaavan ministerin mielestä jopa 80 prosenttia uusista turvapaikka-anomuksista olisi hylättävä ensimmäisellä kerralla.

2. Onko muissakin EU:n jäsenvaltioissa käytössä tavoitelukuja hyväksyttävien turvapaikka-anomusten määrästä ja prosenttiosuudesta? Jos on, niin mitkä jäsenvaltiot ja minkälaiset tavoiteluvut ovat kyseessä?
3. Tampereella vuoden 2000 lopulla pidetyn huippukokouksen jälkeen Euroopan unionin tavoitteena on ollut kehittää yhteistä turvapaikanhakijoiden hyväksymistä, vastaanottamista ja käännyttämistä koskevaa politiikkaa. Sisältyykö tähän politiikkaan myös tavoitelukujen asettaminen vai käytetäänkö ennakolta määrittämättömiä arviointiperusteita päätettäessä, kuinka monta turvapaikanhakijaa järjestely koskee tietyssä vuonna?
4. Katsotaanko, että pakolaisten paluu tiettyihin maihin kuten Somaliaan, Sierra Leoneen, Irakiin, Myanmarin (Burmaan) tai Pohjois-Koreaan on mahdollista, vai onko jokaisella EU:n jäsenvaltiolla omat kriteerinsä tilanteen arvioimiseksi?
5. On olemassa turvapaikanhakijoita, joita ei voida pitää pakolaisina. Voidaan kuitenkin perustellusti osoittaa, että heidän takaisinpaluunsa on mahdollista. Onko ristiriidassa kansainvälisten sopimusten kanssa (mm. ihmisoikeussopimus, pakolaissopimus, sopimus lasten suojelusta), että heidän oleskelulupaansa ei jatketa ja että heiltä otetaan pois kaikki yhteiskunnan palvelut (terveydenhuolto, asuminen, tulot)? Kuitenkaan paikalliset viranomaiset eivät karkota heitä maasta tietäessään, että takaisinpaluu on mahdollista.
6. Katsooko komissio, että turvapaikanhakijoiden hyväksymistä, vastaanottamista ja käännyttämistä koskevat ennakolta vahvistetut tavoiteluvut ovat Genevessä vuonna 1951 solmitun pakolaissopimuksen mukaisia? Tavoitelukuja käytettäessä ei oteta huomioon olosuhteita, jotka pakottavat ihmiset hengissä pysyäkseen lähtemään kotimaastaan.
7. Minkälaista kehitystä komissio aikoo ja haluaa tukea, jotta tämänkaltaiset ongelmat saataisiin ratkaistuksi tulevana vuosina?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2002)

1. Komissio ei ole saanut Alankomaiden viranomaisilta turvapaikkapäätöksiä koskevia tilastoja, joista selviäisi, kuinka paljon Alankomaissa hyväksytään ja hylätään turvapaikkahakemuksia. Komissio ei myöskään voi ottaa kantaa kysymyksessä mainittuun näkemykseen, koska turvapaikka on oikeus, joka on tunnustettava tapauskohtaisen ja turvapaikanhakijoiden lähtömaiden tilanteen arvioinnin perusteella.
2. Komission tietoon ei toistaiseksi ole tullut mitään kysymyksessä mainitusta menettelystä.
3. Yhteisössä ei ole annettu EY:n perustamissopimuksen ja Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmiin perustuvia ehdotuksia tai säädöksiä, joissa annettaisiin tavoiteluvut tai kriteerit sen määrittämiseksi, kuinka paljon turvapaikanhakijoita tietyssä vuonna vastaanotetaan. Maastapoistamisesta on puolestaan syytä huomata, että yhteistä turvapaikkapolitiikkaa ja avoimen koordinaation menetelmän käyttöönottoa koskevan komission tiedonannon⁽¹⁾ pohjalta on harkittu muun muassa erityisten suuntaa antavien tavoitteiden asettamista palauttamispäätösten täytäntöönpanon tehokkuuden parantamiseksi. Siinä käytettävät keinot olisi kuitenkin ensin määriteltävä, sillä ne voisivat sisältää monenlaisia toimia. Esimerkiksi turvapaikkamenettelyn laatuvoimaa voitaisiin lisätä, minkä jälkeen kansainvälisen suojelun tarve voitaisiin arvioida entistä paremmin. Lisäksi voitaisiin parantaa henkilöiden tunnistusta, asiakirjojen laadintaa sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä palauttamis- ja takaisinottokysymyksissä.
4. Yhteisössä ei ole määritetty maita, joihin katsottaisiin olevan mahdollista palauttaa hylättyjä turvapaikanhakijoita tai henkilöitä, jotka eivät enää tarvitse kansainvälistä suojelua tai jotka oleskelevat maassa laittomasti. Jäsenvaltiot soveltavat tässä asiassa toistaiseksi omia, niiden hallitusten mahdollisesti asettamia kriteerejä, mutta niiden on kuitenkin noudatettava palauttamiskiellon periaatetta ja kansainvälisiä suojeluvuoroja. Komissio tosin ehdottaa äskettäin antamassaan tiedonannossa maassa laittomasti oleskelevien henkilöiden palauttamista koskevasta yhteisön politiikasta⁽²⁾, että yhteisössä olisi vahvistettava arviointimenettely sen arvioimiseksi, salliiko eräiden maiden todellinen tilanne maastapoistamisen vai ei.

5. Komissio tähdentää, että se, että hylättyä turvapaikanhakijaa ei voida palauttaa, ei Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan velvoita myöntämään hänelle oleskelulupaa. Komission ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista siitä, milloin kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevinä henkilöinä, ja näiden henkilöiden asemasta⁽³⁾ ehdotetaan, että direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätetään niiden henkilöiden oikeudet ja etuudet, joita ei voida palauttaa kansainvälisestä suojelusta riippumattomista syistä. Näin ollen jäsenvaltiot voivat itse päättää näiden henkilöiden kohtelusta, joskin niiden on noudatettava ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyviä kansainvälisiä ja kansallisia velvoitteita.

6. Koska asiasta ei ole annettu yhteisön lainsäädäntöä, komissiolla ei ole toimivaltaa arvioida, ovatko kansalliset lainsäädännöt ja käytänteet Genevessä 1951 laaditun pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen mukaisia. EU:ssa ei myöskään ole esitetty toimintaehdotuksia, jotka saattaisivat johtaa siihen, että turvapaikanhakijoita hylätään ja palautetaan lähtömaasta poistumiseen pakottaneisiin näkökohtiin katsomatta.

7. Arvoisan parlamentin jäsenen on syytä tutustua kaikkiin vuodesta 1999 lähtien esitettyihin EY:n perustamissopimuksen 63 artiklaan perustuviin lainsäädäntöehdotuksiin, edellä mainittuihin turvapaikkaa ja palauttamista koskeviin komission tiedonantoihin sekä vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen perustamista koskevaan uusimpaan tulostauluun.

⁽¹⁾ KOM(2001) 710 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(2002) 564 lopullinen.

⁽³⁾ EYVL C 51 E, 26.2.2002.

(2003/C 192 E/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3153/02

esittäjä(t): **Hélène Flautre (Verts/ALE), Bart Staes (Verts/ALE)**
ja Jan Dhaene (Verts/ALE) komissiolle

(5. marraskuuta 2002)

Aihe: Rajat ylittävä PCB-saaste

Laajan biovalvontaverkoston mittaustulosten joukosta Flanderin alueen hallitus on löytänyt vaarallisia määriä PCB:tä Meninin mittauspisteistä vuoden 2002 mittauskampanjan aikana. Biovalvontahankkeessa keskitytään vaarallisimpaan PCB:n varianttiin, PCB 126:een.

Paikallisen Leie-joen varrella olevissa mittauspisteissä PCB 126 -saastetta löydettiin korkeita pitoisuuksia, jopa 45 pg TEQ neliometriä kohti päivässä. PCB-saasteen lähde ei ole vielä tällä hetkellä selvillä. Flanderin alueen hallitus arvioi, että saaste on Ranskan alueelta, koska Menin on lähellä Ranskan rajaa.

Vaikka Flanderin alueen hallitus informoi Ranskan hallitusta asiasta löytääkseen tähän rajat ylittävään saastumiseen liittyvään ongelmaan yhteisen rakentavan ratkaisun, tapaus osoittaa, että PCB:tä ja PCT:tä koskevaa direktiiviä 96/59/EY⁽¹⁾ ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön.

Montako komission ympäristöasioiden pääosaston virkamiestä työskentelee PCB:stä ja PCT:stä annetun direktiivin 96/59/EY täytäntöön panemiseksi? Onko täytäntöönpanoa valvovien asiantuntijoiden lukumäärä riittävä?

Antavatko Ranska ja Belgia komissiolle riittävästi tietoja, jotta edellä mainittua direktiiviä voidaan valvoa perusteellisesti? Mikä on tilanne muissa jäsenvaltioissa?

Antaako komissio apua PCB:n aiheuttamissa rajat ylittävissä saastumistapauksissa ja rohkaiseeko se jäsenvaltioita ratkaisemaan yhdessä tämäntyyppisiä ongelmia?

⁽¹⁾ EYVL L 243, 24.9.1996, s. 35.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(29. tammikuuta 2003)*

Polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB/PCT) 16. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY täytäntöönpanoa koordinoi kaksi pääosaston virkamiestä, jotka ovat tämän direktiivin lisäksi vastuussa myös muusta yhteisön ympäristölainsäädännöstä. Lisäksi yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpanosta kussakin jäsenvaltiossa vastuussa olevat virkamiehet osallistuvat tämän direktiivin sekä muun lainsäädännön rikkomisesta johtuvien menettelyjen valmisteluun ja seurantaan. Vastauksenaan parlamentin jäsenen kysymykseen siitä, onko käytettävissä riittävästi voimavaroja, komissio vahvistaa, että EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan mukaan yhteisön oikeuden täytäntöönpano on yksi komission ensisijaisista tehtävistä. Rajallisten voimavarojensa avulla komissio pyrkii lisäämään täytäntöönpanoon omistautuvaa henkilökuntaa.

Ranska ja Belgia eivät toimittaneet annetussa määräajassa kaikkia tarvittavia tietoja direktiivin 96/59/EY säännösten mukaisesti. Ranska tuomittiin tuomioistuimessa vuonna 2002, ja komissio päätti joulukuussa 2002 käynnistää toisen oikeudenkäyntikierroksen Ranskaa vastaan EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti, koska Ranska ei ole noudattanut tuomioistuimen päätöstä. Saatuaan perustellun lausunnon Belgia toimitti tiedot, joita tutkitaan parhaillaan lainsäädännön vaatimusten suhteen.

Komissio käynnisti vuonna 2000 EY:n perustamissopimuksen 226 nojalla rikkomisesta johtuvat menettelyt lähettämällä virallisen ilmoituksen kaikille 15 jäsenvaltiolle, jotka eivät olleet toimittaneet direktiivin 96/59/EY säännösten edellyttämiä tietoja. Ranskan lisäksi Espanja, Italia ja Luxemburg tuomittiin tuomioistuimessa vuonna 2002. Tuomioistuimessa on parhaillaan vireillä asiat Saksaa, Kreikkaa ja Portugalia vastaan. Jäljellä olevia jäsenvaltioita vastaan olevien asioiden käsittely on joko päättynyt tai niitä tutkitaan parhaillaan.

Alueiden puhdistaminen saasteista ei kuulu toimiin, joita komissio tavallisesti rahoittaa. Silti komissio kannustaa ja tukee kaikkea jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, jotta ne vaihtaisivat tietoja rajat ylittävistä saastumistapauksista ja pyrkisivät estämään ne yhdessä. Jos se ei ole mahdollista, jäsenvaltioiden tulisi pyrkiä ratkaisemaan ongelmat.

(2003/C 192 E/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3159/02**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle***(5. marraskuuta 2002)*

Aihe: Tehokkaimpien yrityspetoksia torjuvien keinojen soveltaminen EU:ssa ja sen ulkopuolella toimiviin, pörssinoteerattuihin yrityksiin

1. Millä perusteella komissio ilmoittaa komission jäsenen Frederik Bolkesteinin kautta vastustavansa, että eurooppalaisiin yrityksiin, jotka on noteerattu kotimaan lisäksi myös New Yorkin pörssissä tai joilla on sisaryhtiöitä Yhdysvalloissa, sovelletaan yhdysvaltalaisista Sarbanes–Oxley-lakia, jonka nojalla Yhdysvaltoihin sijoittautuneilta yrityksiltä edellytetään, että ne tekevät harhaanjohtavien taloudellisten tietojen antamisen mahdottomaksi niin, että huippujohtajia vaaditaan sitoutumaan riippumatonta valvontaa koskeviin velvoitteisiin ja järjestelyihin?

2. Kohdistuuko edellisessä kysymyksessä tarkoitettu vastustaminen ensisijaisesti velvoitteeseen perustaa riippumaton komitea, joka valvoo esimiehiä, ja kieltoon, jonka mukaan yritykset eivät saa antaa omille esimiehilleen lainaa? Miksi komissio vastustaa näitä velvoitteita?

3. Miksi EU:n ulkopuolella toimivien yritysten velvoittaminen noudattamaan sijoittautumisvaltion tai pörssinoteerauksen tehneen valtion sääntöjä, joiden tarkoituksena on yrityspetosten torjuminen, pidetään eräänlaisina ekstraterritoriaaioikeuksina? Eikö tällaisista oikeuksista olekin kyse ennemminkin silloin, jos omalla alueella toimivia yrityksiä ei velvoiteta noudattamaan maassa voimassa olevia säännöksiä?

4. Jotta saataisiin perustetuksi kokonaisvaltainen yrityspetosten vastainen toimenpidejärjestelmä, onko komissio valmis laatimaan Yhdysvaltojen kanssa sopimuksen, jonka lähtökohtana on, että tehokkaimpia valvontasääntöjä sovelletaan molempien alueiden sijoittautuneisiin yrityksiin ilman, että vaaditaan tai sallitaan poikkeusjärjestelyjä, jotta yhdysvaltalaisia yrityksiä, jotka on noteerattu eurooppalaisissa pörseissä tai jotka ovat sijoittautuneet Eurooppaan, veloitetaan noudattamaan EU:n voimassa olevia tai tulevia sääntöjä?

Lähde: Alankomaalainen päivälehti "DeVolkskrant", 9. lokakuuta 2002.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2002)

1. Yhdysvaltojen arvopaperi- ja pörssikomitean US Securities and Exchange Commissionin (SEC) puheenjohtajan Pittin ja Yhdysvaltojen kongressin jäsenten Sarbanesin ja Oxleyn kanssa käymässään kirjeenvaihdossa komissio on johdonmukaisesti ilmaissut täyden tukensa Sarbanes–Oxley-lain tavoitteille. Lailla pyritään varmistamaan tilinpäätösraportoinnin asianmukaisuus ja siten palauttamaan sijoittajien luottamus pääomamarkkinoihin. Ilman alustavaa lausuntokierrosta hyväksytty Sarbanes–Oxley-laki sisältää kuitenkin useita säännöksiä, jotka ovat kohtuuttomia ja rasittavia EU:n yrityksille ja tilintarkastusyhtiöille, koska niihin sovelletaan jo vastaavia yhteisön sääntöjä ja kansallisia sääntöjä. Tietyissä tapauksissa joudutaan jopa selvien lainvalintakysymysten eteen.

2. Komissio on määrittänyt seitsemän merkittävää huolenaihetta: yhteisön tilintarkastusyhtiöiden rekisteröinti julkisesta valvonnasta vastaavassa lautakunnassa Public Company Accounting Oversight Boardissa (PCAOB), Yhdysvaltojen pääsy EU:n tilintarkastusasiakirjoihin, tilintarkastuskomitealle asetettavat vaatimukset, tilintarkastajan riippumattomuus, yritysjohdolle myönnettävät lainat, tilinpäätösraportoinnin varmennus ja sisäisten valvontajärjestelmien sertifiointi. Sisämarkkina-asioista, verotuksesta ja tulliliitosta vastaava komission jäsen keskusteli näistä asioista Pittin kanssa lokakuun 2002 alussa. Ne otettiin huomioon myös sääntelyä koskevassa EU:n ja Yhdysvaltojen vuoropuhelumenettelyssä.

Jos sekä jäsenvaltiossa että Yhdysvalloissa noteraattujen EU:n yritysten tilintarkastuksia suorittavat EU:n tilintarkastusyhtiöt rekisteröitäisiin PCAOB:ssä, se merkitsi EU:n suurille tilintarkastusyhtiöille kaksinkertaista valvontaa (EU ja Yhdysvallat). Se olisi tarpeetonta, rasittavaa ja tehotonta, ja se voisi jopa aiheuttaa ristiriitoja kahden valvontajärjestelmän välillä. Rekisteröintivaatimusten takia EU:n tilintarkastusyhtiöiden olisi sovellettava etiikkaa, tilintarkastusta, laadunvarmistusta ja tilintarkastajan riippumattomuutta koskevia Yhdysvaltojen vaatimuksia myös joihinkin EU:ssa suoritettaviin tilintarkastuksiin. Lisäksi PCAOB:n tarkastukset koskisivat EU:n tilintarkastusyhtiöitä myös EU:ssa, mikä johtaisi kaksinkertaiseen laadunvarmistukseen jäsenvaltioiden laadunvarmistusjärjestelmän kanssa.

Sarbanes–Oxley-laissa myönnetään poikkeus Yhdysvaltojen pankkien johdolle lainansaantikiellosta. Poikkeus ei kuitenkaan koske Yhdysvalloissa noteerattuja EU:n pankkeja, vaikka ne kuuluvatkin omien jäsenvaltioidensa sääntelyviranomaisten kokonaisvaltaiseen konsolidoituun valvontaan. SEC on katsonut tämän olevan syrjintää, ja komissio on vaatinut sen poistamista.

3. Vaikka Yhdysvaltojen viranomaisilla on oikeus vaatia, että Yhdysvaltojen markkinoilla pääomaa keräävät yhtiöt — onpa niiden kotipaikka Yhdysvalloissa tai Euroopassa — noudattavat samoja menettelyvaatimuksia, ne eivät välttämättä ole muita viranomaisia paremmassa asemassa vahvistamaan tarkkoja sääntöjä, joita olisi sovellettava Yhdysvaltojen lainkäyttöalueen ulkopuolella. Jos poikkeusta ei myönnetä, sovelletaan moniin EU:n yrityksiin ja tilintarkastusyhtiöihin useita päällekkäisiä sääntöjä. Ne johtaisivat parhaimmassakin tapauksessa sääntöjen kaksinkertaistumiseen ja pahimmassa tapauksessa sääntöristiriitaisuuksiin, sekaannukseen, kaksinkertaisiin syytteisiin ja rangaistuksiin ja tarpeettomiin kustannuksiin.

4. Komissio katsoo, että Sarbanes–Oxley-laki antaa erinomaisen mahdollisuuden edistää EU:n ja Yhdysvaltojen välistä sääntelyä koskevaa vuoropuhelua, jonka tarkoituksena on ratkaista sääntelyyn liittyviä kysymyksiä myönteisesti ja rakentavasti. EU:n ja Yhdysvaltojen vuoropuhelun merkitys kasvaa yhä, koska yhteisössä on ryhdytty nopeasti yhtenäistämään pääomamarkkinoita ja rahoituspalveluja koskevaa lainsäädäntöä ja sääntelyä. Komissio aikoo lähikuukausina puuttua SEC:n kanssa kaikkiin edellä mainittuihin kysymyksiin, kun täytäntöönpanosäännöt on vahvistettu.

(2003/C 192 E/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3171/02**esittäjä(t): Werner Langen (PPE-DE) komissiolle**

(30. lokakuuta 2002)

Aihe: Yksityisten hallintoyhtiöiden Saksassa saama vapautus arvonlisäverosta

Saksan liittotasavallassa on perustettu sotilasalalle hallintoyhtiöitä, joiden tehtävänä on tuottaa palveluja Saksan armeijalle. Gesellschaft für Entwicklung, Beschaffung und Betrieb (GEBE) sekä muut kalustosta, vaatehuollosta ja kiinteistöistä vastaavat yhtiöt saavat palkkakulut maksamalla käyttöönsä armeijan henkilöstöä, joka toimii esimerkiksi kalustosta vastaavassa yhtiössä autonkuljettajana. Yksityiset yritykset on palvelujen palkkakustannusten osalta vapautettu arvonlisäverosta. Ilman tällaista vapautusta armeija joutuisi maksamaan arvonlisäveroa yhtiöiden laskuttamista ajoista ja palkkakustannuksista. Yhteisön kuudennella arvonlisäverodirektiivillä on luotu unioniin yhtenäinen arviointiperusta ja harmonisoitu edelleen verotuksen soveltamisalaa. Jäsenvaltiot eivät voi omin päin luoda uusia vapautusperusteita. Saksan armeijalle palveluksia tuottavien hallintoyhtiöiden toiminnassa ei ole kyse "sotamateriaalin" tuottamisesta tai kaupasta; siksi niitä ei myöskään ole suljettu pois EY:n perustamissopimuksen soveltamisalasta.

Katsooko komissio, että tällainen vapautus arvonlisäverosta on sopuoinnussa yhteisön kuudennen arvonlisäverodirektiivin säännösten kanssa?

Jos vastaus on kielteinen, mitä komissio aikoo tehdä estääkseen tällaisen yhteisön oikeuden rikkomisen?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 2002)

Parlamentin jäsenen esittämässä kysymyksessä todetaan, että yksityiset hallintoyhtiöt, jotka toimivat Bundeswehrin niiden käyttöön antaman henkilöstön avulla, eivät laskuta Bundeswehriltä arvonlisäveroa tuottamiensa palvelujen palkkakustannuksista. Nämä palvelut eivät koske "sotamateriaalin" tuottamista tai kauppaa. Parlamentin jäsen tiedustelee, onko palkkakustannusten vapautus arvonlisäverosta ristiriidassa kuudennen arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ kanssa, koska periaatteessa Saksan armeijan pitäisi maksaa arvonlisäveroa yksityisten yritysten siltä laskuttamista palveluista ja palkkakustannuksista.

Ilmeisesti kysymys koskee muita toimintoja kuin yhteisön sisäistä tuontia ja hankintoja, joiden osalta puolustusvoimat voivat saada vapautuksen arvonlisäverosta kuudennen arvonlisäverodirektiivin 14 artiklan 1 kohdan g alakohdan ja 28 c artiklan B kohdan b alakohdan nojalla.

Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 11 artiklan perusteella arvonlisäverovelvollisten yritysten on laskutettava arvonlisävero "kaikesta siitä, mikä muodostaa luovuttajan tai suorittajan näistä liiketoimista ostajalta, vastaanottajalta tai kolmannelta saaman tai saatavan vastikkeen" suorittamiensa verotettavien toimintojen osalta. Mikäli palkkakustannukset sisältyvät laskutettuun summaan, arvonlisävero on maksettava myös palkkakustannuksista.

Komissio aikoo ottaa Saksan viranomaisiin yhteyttä tässä asiassa.

⁽¹⁾ Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, EYVL L 145, 13.6.1977.

(2003/C 192 E/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3176/02**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(7. marraskuuta 2002)

Aihe: Velkaantuminen ja kasvu- ja vakaussopimus

Komission jäsen Solbes Mira vahvisti erittäin hyödyllisessä vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-1621/02⁽¹⁾, että komissio on halukas ottamaan huomioon jokaisen jäsenvaltion talouden kannalta olennaiset suhdanteesta johtuvat ja rakenteelliset erityispiirteet kasvu- ja vakaussopimuksen noudattamista arvioitaessa.

Komission jäsen kertoi myös, että komissio ottaa huomioon kunkin valtion velan kokonaistason, mutta vain siinä määrin kuin se katsoo lähes tasapainoisen tai ylijäämäisen talousarvion riittävän varmistamaan velan kokonaistason jatkuvan alentamisen. Sopimuksessa keskitytään edelleen kahteen tärkeimpään päämäärään eli vuotuisen budjettialijäämän pysymiseen alle 3 prosentissa BKT:sta ja talouden yleisen tasapainon säilymiseen taloussuhdanteen ajan.

Maastrichtin velkaantumiskriteerien noudattamisessa on ilmennyt yhä enemmän epäselvyyksiä, joita ei osattu odottaa kasvu- ja vakaussopimusta laadittaessa. Eikö komissio näin ollen pidä tarpeellisena kiinnittää entistä enemmän huomiota velan kokonaistason, erityisesti erittäin velkaantuneiden valtioiden kohdalla?

(¹) Katso sivu 8.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 2002)

EY:n perustamissopimus velvoittaa jäsenvaltiot pitämään julkisen velan osuuden bruttokansantuotteesta (BKT) alle 60 prosentissa. Jos osuus on yli 60 prosenttia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että se pienenee riittävästi ja lähestyy riittävän nopeasti viitearvoa. Komissiolla puolestaan on EY:n perustamissopimukseen perustuva velvollisuus valvoa tämän vaatimuksen täyttymistä sekä laatia perustamissopimuksen 104 artiklan 3 kohdan (liiallisia ylijäämiä koskeva menettely) mukainen kertomus, jos jokin jäsenvaltio ei täytä vaatimusta.

EY:n perustamissopimuksen 104 artiklan 2 kohdan ehtoa, että julkisen velan osuuden on pienennyt "riittävästi" ja lähestyttävä "riittävän nopeasti viitearvoa", ei kuitenkaan ole tarkasti määritelty johdetussa oikeudessa.

Komissio aikookin selvittää julkista velkaa koskevaa vaatimusta, jotta mainittuja EY:n perustamissopimuksen kriteerejä voitaisiin soveltaa käytännössä. Erityistä huomiota kiinnitetään julkisen velan eri tekijöihin, kuten virta-varantokorjaukseen, perusyliäämiin ja korkojen nousueroihin, sekä väestön ikääntymisen odotettavissa olevaan vaikutukseen julkiseen talouteen. On myös tärkeää, että jäsenvaltiot ilmoittavat tarvittavat tiedot vakaus- ja lähentymisohjelmissaan, jotta julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyyttä voitaisiin arvioida perusteellisesti.

(2003/C 192 E/100)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET P-3185/02

esittäjä(t): Alejo Vidal-Quadras Roca (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2002)

Aihe: Suurten liikehuoneistojen käyttämää pinta-alaa koskeva itsehallintoyhteisön vero

Komissio vaatii Itä-Euroopan maiden kanssa käymissään liittymistä edeltävissä neuvotteluissa kyseisten maiden hallituksia kumoamaan tai muuttamaan vähittäiskauppaa koskevan sääntelyn, jolla rajoitetaan vapaata kilpailua tai sijoittautumisvapautta.

Tämäntyyppinen Euroopan unionin jäsenenä jo olevien valtioiden oikeusjärjestelmien mukainen sääntely jatkuu kaikesta huolimatta. Näin on myös Katalonian itsehallintoyhteisössä Espanjassa, jossa on säädetty itsehallintoalueen laki 16/2000, jolla suurille liikehuoneistoille määrätään niiden käyttämää pinta-alaa koskeva vero, josta saatava tuotto palautetaan tukina kyseisessä itsehallintoyhteisössä toimiville perinteisille kauppaliikkeille. Perinteisten liikkeiden saaman tuen rahoittavat näin ollen niiden kilpailijat.

Tähän toimenpiteeseen liittyvät Kataloniassa jo voimassa olevat suurten liikehuoneistojen avaamiseen liittyvät rajoitukset, jotka pohjautuvat liikehuoneistoista annettuun lakiin 17/2000.

Onko komissio tietoinen ristiriidasta, joka aiheutuu siitä, että toisaalta sallitaan tämäntyyppiset säännökset EU:ssa ja samanaikaisesti vaaditaan niiden lakkautamista maissa, jotka neuvottelevat liittymisestä?

(2) Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-55/94, Gebhard, 30. marraskuuta 1995 antama tuomio. Kok.1995 s. I-4165, 37 kohta.

(2003/C 192 E/101)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3272/02**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle**

(19. marraskuuta 2002)

Aihe: Vilpilliseltä kilpailulta suojautuminen Internetissä — aluetunnusten rohuaminen

Euroopan unioni on luonut 22. huhtikuuta 2002 annetulla asetuksella (EY) N:o 733/2002⁽¹⁾ tärkeän ja välttämättömän välineen aluetunnuksen ".eu" perustamiseksi. Asetuksella unioni haluaa suojella yrityksiä aluenimien rekisteröinnillä keinottelulta ja rekisteröinnin väärinkäytöltä sekä varata julkisyhteisöille erityisen ennakorekisteröintiajan (ks. asetuksen johdanto-osan 16 kappale ja 5 artikla). Mutta mitä on tarkoitus tehdä yleisten aluetunnuksen (esim. .com, .info, .biz) alalla, joiden sääntelyyn vaikuttaa erityisen voimakkaasti amerikkalainen järjestelmä? Aluetunnuksen rohuamista harjoitetaan nykyään erittäin paljon, mistä aiheutuu yrityksille suurta vahinkoa. Yrityksen perustamisen yhteydessä käy usein ilmi, että joku tunnuksen rohuaja on jo rekisteröinyt uuden yrityksen nimen alialuetunnuksena nimenomaisena tarkoituksenaan myydä se edelleen. Jos yrityksellä ei ole tavaramerkkioikeudellista rekisteröintiä, sillä on useimmiten suuria ongelmia aluenimen siirtämisessä. Tämä myöskin estää monesti yrityksen menestyksellisen toimimisen Internetissä. Se puolestaan haittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta yhteisön sisämarkkinoilla. Maantieteellisissä nimissä, joilla ei voi olla tavaramerkkioikeudellista suojaa, vaarantuu avoimuus ja samalla myös Internetin turvallisuus. Asia koskee maantieteellisiä nimiä, joilla on matkailullista merkitystä (Alppien laakso- ja vuoristoalueet, kylät, paikkakunnat, lomanviettoalueet jne.).

1. Onko aluetunnuksen rohuaminen komission mielestä käytäntö, joka on ristiriidassa avoimen ja reilun kilpailun kanssa ja erityisen haitallista kuluttajille, minkä vuoksi sen pitäisi olla kiellettyä koko yhteisössä?
2. Jos komissio on tätä mieltä, mihin käytännön toimiin se aikoo ryhtyä?
3. Aikooko komissio toteuttaa erityisiä toimia, jotta maantieteelliset nimet saavat koko yhteisössä erityisen suojan alueniminä?
4. Jos aikoo, miten se tapahtuu käytännössä?

⁽¹⁾ EYVL L 113, 30.4.2002, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2003)

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen kysymyksessä mainitsemista Internetin aluetunnuksia koskevista käytännöistä.

Kuten parlamentin jäsen huomauttaa, Euroopan unioni on pyrkinyt suojelemaan yrityksiä tietyiltä väärinkäytöiltä aluetunnuksen ".eu" perustamisesta 22. huhtikuuta 2002 annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 733/2002 säännöksillä. Näillä säännöksillä suojellaan maantieteellisiä seikkoja.

Aluetunnukseen .eu liittyviä julkisia poliittisia toimenpiteitä ovat muun muassa aiemmat oikeudet, maantieteellisten seikkojen suojelu sekä teollis- ja tekijänoikeuksien ja muiden oikeuksien käsittely. Niiden lisäksi komissio käynnisti elokuussa 2002 verkossa kyselytutkimuksen "cybersquatting"-ilmiöstä (aluetunnuksen rekisteröinnin väärinkäyttäminen) ja aikoo käynnistää perusteellisemman tutkimuksen ensi vuonna. Näiden aloitteiden tulokset auttavat komissiota arvioimaan lisätoimien tarvetta.

Yleisiin aluetunnuksiin (gTLDs) sovellettavia määräyksiä ei ole yhtenäistetty maailmanlaajuisesti. Erityisesti tuotemerkkien oikeudellinen suojelu taataan yleensä kansallisella lainsäädännöllä ja/tai UDRP-menettelyyn (Uniform Dispute Resolution Process) periaatteilla, jotka Internetin nimien ja osoitteiden järjestämisestä vastaava ICANN-järjestö (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) on hyväksynyt

neuvoteltuaan Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) kanssa. Muuntyyppisten nimien, kuten kauppanimien, henkilönimien tai maantieteellisten nimien, osalta voidaan luottaa vain kansallisen lainsäädännön antamaan suojaan.

Maailman henkisen omaisuuden järjestö (WIPO) on tietoinen tilanteesta ja on käynnistänyt laajan kuulemisprosessin aluenimistä. WIPO päätti syyskuun 2002 lopussa pitämässään kokouksessa, että se ei tässä vaiheessa tee lisäehdotuksia UDRP:n laajentamisesta koskemaan henkilönimiä sisältävien alue-tunnusten kaappauksia. Kokouksessa sovittiin myös, että jatketaan farmaseuttisten tuotteiden kansain-välisten INN-nimien ja kauppanimien tilanteen tarkkailemista samalla, kun suositellaan tietäntyyppistä suojelua kansalaisjärjestöille ja maannimille. Maantieteellisten merkintöjen osalta komissio on jäsen-valtioiden täydellä tuella vaatinut suurimman mahdollisen suojelun tason varmistamista maantieteellisille nimityksille DNS-aluenimijärjestelmässä (Domain Name System). Tavaramerkkejä, teollismalleja ja maan-tieteellisiä merkintöjä koskevaa lainsäädäntöä käsittelevän pysyvän komitean (WIPO SCT) yhdeksännessä istunnossa, joka pidettiin Genevessä 11.–15. marraskuuta 2002, komission valtuuskunta vaati siksi WIPO:a laatimaan yhteenvedon tällä foorumilla käydyistä keskusteluista. Yhteenvedo muodostaa myös perustan todelliselle keskustelulle WIPO SCT:n kymmenennen istunnon aikana toukokuussa 2003.

Lisätietoja aiheesta on saatavana seuraavasta Internet-osoitteesta <http://EYommerce.wipo.int/domains/> ja <http://www.wipo.int/sct/en/>.

(2003/C 192 E/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3281/02

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(12. marraskuuta 2002)

Aihe: Elektroniset pelit

Komissio vastasi⁽¹⁾ kysymykseeni H-0522/02, ettei komissio voinut sillä hetkellä kommentoida asiaa. Kysymys koski lakiesitystä sähköisistä, sähkömekaanisista ja elektronisista peleistä, josta oli tarkoitus keskustella kansallisessa parlamentissa. Komission vastauksessa mainittiin myös, että se oli saanut tietoja kreikkalaisten viranomaisten todennäköisestä aikomuksesta kieltää näiden pelien käyttäminen kasinoiden ulkopuolella, ja että se oli pyytänyt kreikkalaisilta viranomaisilta, että nämä tiedottaisivat sille onnenpelien ja teknisten pelien laitteiden käyttöä koskevasta nykyisestä lainsäädäntökehiksestä. Komissio pyysi kreikkalaisilta viranomaisilta myös selvennyksiä heidän aikomuksistaan asiaa koskevan uuden lain-säädännön suhteen. Tällä hetkellä on olemassa laki 3037/2002, joka liittyy kyseiseen asiaan ja jossa näiden pelien käyttö täysin kielletään.

Ovatko Kreikan viranomaiset tiedottaneet laista 3037/2002 direktiivin 98/34/EY⁽²⁾ mukaisesti? Jos he ovat näin tehneet, onko edellä mainittu laki yhteisön oikeuden ja erityisesti EY:n perustamissopimuksen 49, 50, 43, 45 ja 28 artiklan mukainen? Mitä komissio aikoo tehdä, mikäli tämä laki on perussopimusten vastainen?

⁽¹⁾ Kirjallinen vastaus 2.7.2002.

⁽²⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2002)

Näyttää siltä, että Kreikan lailla 3037/2002 säädetään täydellisestä kiellosta elokuun 1. päivästä 2002 alkaen asentaa ja käyttää kaikkia sähköisiä, elektronisia ja sähköteknisiä pelejä, viihdeteknisiä pelejä ja kaikkia tietokoneiden avulla toimivia pelejä kaikissa julkisissa tai yksityisissä tiloissa kasinoita lukuun ottamatta.

Komissio on tutkinut kanteluita, jotka koskevat eräitä kyseisen säädöksen määräyksiä tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan EY:n perustamissopimuksen 28–30 artiklan perusteella.

Tässä mielessä kyseistä lakia voitaisiin pitää toimenpiteenä, jolla on sama vaikutus kuin EY:n perustamissopimuksen 28 artiklassa kielletyillä määrällisillä tuontirajoituksilla. Kielto vaikuttaa lisäksi kohtuuttomalta sen tavoitteisiin nähden eikä näytä EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan tarkoittamalla tavalla tai yhteisöjen tuomioistuimen hyväksymien ehdottomien edellytysten mukaisesti perustellulta. Tämän vuoksi Kreikan viranomaisille on lähetetty EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen virallinen ilmoituskirje.

Komission yksiköt ovat valmiit arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksen johdosta tutkimaan kyseisen lain määräyksiä, jotka kuuluvat sijoittautumisvapautta koskevan EY:n perustamissopimuksen 43 artiklan ja palvelujen vapaata tarjontaa koskevan EY:n perustamissopimuksen 49 artiklan soveltamisalaan, sekä tarkastelemaan niitä direktiivissä 98/34/EY⁽¹⁾ säädettyihin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin nähden.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/48/EY, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/EY muuttamisesta (EYVL L 217, 5.8.1998, s.18).

(2003/C 192 E/103)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3309/02

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(21. marraskuuta 2002)

Aihe: Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisiin kohdistuneet väkivaltaisuudet turkkilaisella jalkapallokentällä

Joitakin päiviä sitten järjestettiin virallinen kansainvälinen jalkapallo-ottelu kreikkalaisen joukkueen Panathinaikosin ja turkkilaisen joukkueen Fenerbachen välillä. Ottelua ennen, sen aikana ja sen jälkeen tuhannet turkkilaiset jalkapallofanit käyttivät väkivaltaa 1 500 kreikkalaista Panathinaikosin kannattajaa vastaan, joista monet loukkaantuivat. Turkkiilaisten jalkapallofanien aiheuttamien välikohtausten lisäksi jalkapallokentän katsomoon ripustettiin jättikokoinen taulu, johon oli kirjoitettu kreikkalaisvastaisia iskulauseita. Tämä jättikokoinen taulu ripustettiin täsmälleen vastapäätä Panathinaikosin kannattajien istumapaikkoja sijaitsevaan katsomon osaan asennetun erityisen mekanismin avulla, mistä voi oikeutetusti päätellä, ettei kyse ollut joidenkin turkkilaisten jalkapallofanien yksittäisestä teosta, sillä taulun tuominen ja ripustaminen katsomoon edellytti järjestäytyynyttä yhteistoimintaa.

Lisäksi vakavia välikohtauksia sattui 6. marraskuuta 2002 ennen Fenerbachen ja Galatsarayn välistä ottelua, sen aikana ja sen jälkeen, ja Turkin televisio esitti jatkuvasti videota, jossa Fenerbachen kannattajat kuljeskelivat stiletein (!) aseistettuna ottelupaikan ja kyseisen joukkueen valmentajien penkin lähistöllä. Turkkilaiset jalkapallofanit ovat vastuussa myös kaksi vuotta sitten sattuneista vakavista välikohtauksista, joissa brittiläisiä Arsenalin kannattajia puukotettiin ennen tämän joukkueen ja Galatsarayn välisen ottelun alkua Istanbulissa.

Euroopan parlamentin kulttuuri- ja urheiluvaliokunnan jäsenenä haluaisin saada tietää: Mikä on komission näkemys näistä Panathinaikosin kannattajien, toisin sanoen Turkkiin kansainvälistä urheilutapahtumaa seuraamaan saapuneiden yhteisön kansalaisten, vastaisista ennennäkemättömistä väkivaltaisuuksista? Mitä Schengenin sopimuksen määräyksissä sanotaan jalkapallojoukkueiden kannattajista, jotka ovat aiheuttaneet aikaisemmin kahakoita tai joiden on perustellusti syytä epäillä haluavan tulla yhteisön alueelle aiheuttamaan uusia väkivaltaisia levottomuuksia?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2003)

Komissio tuomitsee kaikenlaisen huliganismin riippumatta siitä, mitä kansalaisuutta välikohtauksiin osallistuneet henkilöt edustavat tai missä välikohtaukset ovat sattuneet.

Neuvosto teki 25. huhtikuuta 2002 päätöksen turvallisuudesta kansainvälisten jalkapallo-ottelujen yhteydessä (!) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 30 artiklan perusteella. Päätöksellä pyritään parantamaan jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten yhteistyötä tehostamalla tietojenvaihtoa niiden viranomaisten välillä, joiden tehtävänä on varmistaa, etteivät huligaanit häiritse jalkapallo-otteluita.

Yksi merkittävä keino parantaa operatiivista yhteistyötä on sellaisten kansainvälisten jalkapallo-ottelujen, joissa on mukana ainakin yksi jäsenvaltio, yhteydessä esiintyvien väkivaltaisuuksien ja levottomuuksien ehkäisemistä ja torjuntaa ja siihen liittyvää kansainvälistä poliisiyhteistyötä koskevia suosituksia sisältävä käsikirja. Käsikirja annettiin poliisiviranomaisten käyttöön neuvoston 6. joulukuuta 2001 antamalla päätöslauselmalla^(?). Siinä vaaditaan tiivistämään yhteistyötä kolmansien maiden viranomaisten ja muiden jalkapallo-ottelujen turvallisuudesta vastaavien henkilöiden kanssa.

Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus (Schengenin yleissopimus) ei sisällä huliganismia koskevia erityismääräyksiä. Vapaaseen matkustusalueeseen kuuluviin jäsenvaltioihin pääsyä koskevien yleissääntöjen mukaan jäsenvaltion olisi periaatteessa evättävä niiden kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsy, joita Schengenin tietojärjestelmään (SIS) ilmoitettujen tietojen perusteella ei voida päästää maahan Schengenin yleissopimuksen 96 artiklan nojalla. Lisäksi jos jäsenvaltion oikeusviranomaiset esittävät rikoksiin syylistynyttä henkilöä koskevan kansainvälisen luovutuspyynnön, voidaan henkilöä koskevat tiedot ilmoittaa kyseisten viranomaisten pyynnöstä SIS:ään Schengenin yleissopimuksen 95 artiklan nojalla.

⁽¹⁾ Päätös 2002/348/YOS (EYVL L 121, 8.5.2002).

⁽²⁾ EYVL C 22, 24.1.2002.

(2003/C 192 E/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3315/02

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(22. marraskuuta 2002)

Aihe: Lainaennusteet

1. Komissio on vastannut 4. marraskuuta parlamentin kysymyksiin E-2865/02–2868/02⁽¹⁾. Onko komissio nyt valmis antamaan kunkin vakaus- ja kasvuohjelman yhteydessä tehdyn ennusteen jokaisen jäsenvaltion todellisesta BKT:sta, inflaatiosta ja talousarvion tasapainosta ja vertaamaan kutakin ennustetta todellisiin lukuihin?

2. Onko eri jäsenvaltioiden ennusteiden paikkansapitävyydessä komission mielestä järjestelmällisiä eroja? Mikä mahdollisiin eroihin on synnä?

3. Mitkä ovat komission johtopäätökset?

⁽¹⁾ EYVL C 161 E, 10.7.2003, s. 47.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2002)

Jäsenvaltiot toimittavat vakaus- ja lähentymisohjelmansa komissiolle vuodenvaihteessa. Vuonna 2001 käyttöön otettujen menettelysääntöjen mukaisesti vakaus- ja lähentymisohjelmat toimitetaan heti sen jälkeen kun komissio on laatinut syksyn talousennusteensa. Se näet toimii ohjelmien luotettavana arviointiperustana. Ohjelmien sisältämä tieto on nykyään jokseenkin yhdenmukaista, ja se käsittää makrotalouden bruttokansantuote (BKT)- ja inflaatioennusteet ja julkisen talouden kehityksen. Arvioidessaan nykyistä ohjelmaa komissio arvioi myös edellisvuoden ohjelman kuluneen vuoden kehityksen valossa. Seuraavien komission arvioitaviksi toimitettavien vakaus- ja lähentymisohjelmien sisällöstä ei vielä ole tietoa. Sitä paitsi makrotalouden muuttujia koskevia ennusteita tai ohjelmiin sisältyviä julkisen talouden tavoitteita voidaan verrata todellisiin tuloksiin vasta myöhemmässä vaiheessa. Vuoden 2003 tietoja voidaan verrata, kun viralliset tilastotiedot valmistuvat vuoden 2003 päätyttyä.

Vakaus- ja lähentymisohjelmissa ennustettujen muuttujien ja todellisten tulosten välisten järjestelmällisten erojen vahvistamiseksi on tehtävä jälkitutkimus. Komissio ei vielä ole laatinut niin perusteellista, kaikkia jäsenvaltioita koskevaa tutkimusta.

(2003/C 192 E/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3363/02**esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle**

(27. marraskuuta 2002)

Aihe: Portugalin tilanteen selvittäminen

Diário de Notícias -lehdessä julkaistiin 11. marraskuuta 2002 artikkeli, jonka otsikossa todettiin budjettialijäämän nousevan yli kolmeen prosenttiin. Artikkelissa kerrottiin budjettiministeriön yksiköille lähettämästä kiertokirjeestä, joka sisälsi ohjeet tiettyjen kustannusten siirtämisestä varainhoitovuodelle 2003 nykyisten budjettirajoitusten vuoksi.

Samassa lehdessä mainittiin myös, että joitakin edellisille vuosille kuuluvia määrärahoja on käytetty kattamaan vuoden 2002 kuluja, mikä vaikuttaa kansallisen tilinpidon alijäämään. Tämä käy ilmi talousarvion kustannustaulukoista ja saattaa aiheuttaa, että Portugalin keskuspankkia ja tilintarkastustuomioistuinta pyydetään puuttumaan asiaan.

Voiko komissio kertoa, ovatko nämä sen niin kehumat menettelyt keino torjua budjettialijäämää Portugalissa? Katsooko komissio, että tämä on tapa noudattaa budjettikuria koskevia direktiivejä?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2003)

Kansantalouden tilinpitoon perustuvat luvut ovat tärkeitä julkisen talouden valvonnassa ja erityisesti vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanossa. Kansantalouden tilinpidon säännöt ja menettelyt on vahvistettu Euroopan kansantalouden tilinpidon ja aluetilinpidon järjestelmässä (EKT 95). Yleisperiaatteena on se, että kaikki maksutapahtumat kirjataan suoriteperusteisina eli silloin "kun taloudellista arvoa luodaan, muutetaan tai hävitetään tai kun vaateet ja velvoitteet syntyvät tai niitä muutetaan tai mitätöidään"⁽¹⁾. Esimerkiksi julkiset menot kirjataan silloin kun maksusitoumus tehdään eikä välttämättä vasta silloin kun maksu tosiasiallisesti suoritetaan – riippumatta siitä, mitä menettelyä julkisen talouden tilinpidossa on käytetty maksutapahtuman kirjaamisen ajankohtana. Ilmeisesti tähän viitataan arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa artikkelissa, joka julkaistiin Diário de Notícias -lehdessä 9. marraskuuta 2002. Komission periaate on kuitenkin olla ottamatta kantaa lehdissä julkaistuihin mielipideartikkeleihin, jos niissä mainitaan muita toimielimiä kuin komissio ja erityisesti jos niitä lainataan vain osittain, kuten tässä tapauksessa.

Komissio tarkastaa jäsenvaltioiden toimittamat tiedot selvittääkseen, ovatko ne EKT 95:ssä vahvistettujen kirjaamissääntöjen ja menettelyjen mukaisia, kun se valvoo julkista taloutta yleensä ja erityisesti kun se soveltaa neuvoston asetusta (EY) N:o 3605/93⁽²⁾, jossa säädetään puolivuositäisten alijäämä- ja velkatietojen ilmoittamisesta. Yhteisön lainsäädännön mukaan komission on vahvistettava tiedot ennen kuin niitä voidaan käyttää julkisen talouden valvonnassa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1996, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä (EYVL L 310, 30.11.1996).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3605/93, annettu 22 päivänä marraskuuta 1993, perustamissopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta (EYVL L 332, 31.12.1993).

(2003/C 192 E/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3387/02**esittäjä(t): Ioannis Marínos (PPE-DE) komissiolle**

(28. marraskuuta 2002)

Aihe: Matkapuhelimien tukiasemien antennit

Kreikassa on herättänyt erityistä huolestumista se, että matkapuhelimien tukiasemien antennit on pystytetty joukoittain kaupunkien korkeisiin rakennuksiin. Vastalauseet on suunnattu siihen, että näitä antennit asennetaan kerrostaloihin, joissa asuu kymmeniä tai jopa satoja ihmisiä, ja hyvin lähelle

päiväkoteja ja perus- ja keskiasteen kouluja sekä lähelle urheiluhalleja. Hyvin usein nämä antennit peitetään jollakin tavoin, jottei olisi heti havaittavissa, että kyse on matkapuhelimien tukiasemien antenneista.

Ovatko komission toimivaltaiset yksiköt laatineet mitään tutkimusta, jossa olisi arvioitu niitä riskejä, joita matkapuhelimien tukiasemien antennien asentaminen tiheästi asutetuille kaupunkialueille aiheuttaa kansanterveydelle? Onko yhteisön lainsäädännössä mitään säännöksiä niistä ehdoista ja normeista, jotka on täytettävä, ettei näiden antennien asentaminen vaarantaisi kansanterveyttä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2003)

Komissio on vastannut useisiin tästä aiheesta aiemmin tehtyihin kysymyksiin (esim. E-2821/02 ⁽¹⁾, Jules Maaten, E-2900/02 ⁽²⁾ ja E-2901/02, Hiltrud Breyer ⁽³⁾).

Neuvosto antoi 12. heinäkuuta 1999 jäsenvaltioille suosituksen N:o 1999/519/ETY, jonka tarkoituksena on rajoittaa väestön altistumista sähkömagneettisille kentille (EMF) (0 Hz – 300 GHz) ⁽⁴⁾. Suosituksen sisältämien perusrajoitusten ja viitearvojen tarkka noudattaminen antaa käyttäjille korkeatasoisen suojan ionisoimattoman säteilyn akuutteja ja pitkän aikavälin vaikutuksia vastaan koko spektrillä. Suositellut raja-arvot sisältävät varmuuskertoimen, jonka suuruus on 50 ja joka kattaa mahdolliset pitkän aikavälin vaikutukset koko taajuusalueella. Lisäksi sen tarkoituksena on suojata vielä todentamattomilta muilta kuin lämpövaikutuksilta.

Eri jäsenvaltioissa suoritettujen mittausten mukaan väestön altistustaso (kerroin yleensä 100–100 000) jää alle neuvoston suosittelemien raja-arvojen. Suoja-alue mastojen ympärillä on yleensä neljästä (tavanomainen kaupunkialueen matalajännitetukiasema) kymmeneen (maaseutualueen korkeajännitetukiasema) metriin vaakasuorassa suunnassa ja alle metrin pystysuorassa suunnassa. Tavanomaisissa olosuhteissa etäisyys ihmisiin on kuitenkin paljon suurempi. Altistuksen laskeminen etäisyyden neliön lain mukaan selittää sen, miksi käytännössä mitataan alhaisia altistustasoja.

Komissio on antanut Euroopan standardointijärjestöille tehtäväksi laatia luonnoksen yhdenmukaistetuista eurooppalaisista standardeista, joilla varmistetaan, etteivät tuotteet aiheuta väestölle neuvoston suosituksessa mainittuja raja-arvoja ylittävää altistusta. Ensimmäinen näistä standardeista (EN 50385) on jo saatettu direktiivin 1999/5/EY yhteydessä voimaan ja siinä valmistajat veloitetaan varmistamaan, etteivät niiden tuotteet aiheuta tarkoituksen mukaisessa käytössä vaaraa terveydelle. Valmisteilla on vielä muita standardeja, joilla pyritään standardoimaan menetelmiä, joilla määritellään tukiasemien ympärillä oleva vyöhyke, jonka sisällä suositellut raja-arvot voidaan ylittää, sekä paikan päällä sovellettavia mittausmenetelmiä.

Komissio seuraa tarkasti alan uusimpia tieteellisiä tuloksia voidakseen reagoida tarvittaessa nopeasti uusiin tutkimustuloksiin, joita ei vielä ole otettu huomioon. Toistaiseksi ei ole osoitettu, että langattomien puhelimien tai matkapuhelimien sähkömagneettisille kentille altistuminen voisi olla hermo- ja hormoni-toiminnalle haitallista silloin, kun altistuminen jää alle suositeltujen raja-arvojen. Matkapuhelimien osalta käynnissä on lisäksi Interphone -hanke (jota yhteisö tukee tutkimuksen viidennellä puiteohjelmalla), joka on laaja, 13 maata käsittävä epidemiologinen tutkimushanke. Sen tavoitteena on määrittää, lisääkö matkapuhelinten käyttö syöpäsairauksien riskiä ja onko matkapuhelinten radiotaajuussäteily syöpää aiheuttavaa. Kun hankkeen tulokset ovat selvillä 2004–2005, asiasta voidaan tehdä perustellumpia päätelmiä.

Lisäksi komissio tukee nelivuotista ”In vivo Research on Possible Health Effects Related to Mobile Telephones and Base Stations (Carcinogenicity Studies in Rodents)” – Perform-A -tutkimusta. Tutkimuksessa pyritään saamaan tuloksia radiotaajuuden syöpää aiheuttavista ja syöpään liittyvistä vaikutuksista eläinmalleihin. Kun tulokset yhdistetään radiotaajuuden vaikutuksia koskeviin muihin aiempiin ja nykyisiin tutkimustuloksiin, saadun tietokannan pitäisi olla riittävä, jotta maailman terveysjärjestö WHO pystyy tekemään vuonna 2004 terveysriskejä koskevan arvion matkapuhelinten käytön ja tukiasemien aiheuttamasta pitkäaikaisesta altistuksesta.

Yhteisö rahoittaa tutkimuksen viidennen puiteohjelman yhteydessä osittain yhteensä kahdeksaa sähkömagneettisten kenttien mahdollisia terveydellisiä haittavaikutuksia tutkivaa hanketta.

Tutkimuksen kuudennen puiteohjelman yhteyteen on ehdotettu koordinoitua toimintaa, jossa eri osapuolet (tutkijat, teollisuus, päättäjät, valtioista riippumattomat järjestöt ja kansalaisyhteiskunnan edustajat) pohtivat yhdessä tutkimustulosten mahdollisia vaikutuksia tähän asti noudatettuun politiikkaan (aiheesta on 17. joulukuuta 2002 julkaistu tarjouspyyntö).

Lisäksi komissio tukee eurooppalaisen tutkimusalueen yhteydessä COST Action 281 -toimea, jolla koordinoidaan sähkömagneettisiin kenttiin ja terveyteen liittyvien kansallisesti rahoitettujen tutkimusryhmien toimintaa, jossa on tällä hetkellä mukana 19 maata.

Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän komission tiedekomitean 30. lokakuuta 2001 julkaistu kanta sähkömagneettiselle säteilylle altistumisen terveydellisistä vaikutuksista vahvistaa neuvoston suosituksessa radiotaajuuksille ja mikroaalloille esitettyjen raja-arvojen oikeellisuuden. Myös kansallisen ja kansainvälisen tason muut tieteelliset arvioinnit ovat yhdenmukaisia komitean kannan kanssa.

Parhaiden saatavilla olevien tutkimustulosten perusteella voidaan siis tehdä johtopäätös, että neuvoston suosituksessa annettujen suojatasojen mukaisesti asennetuista GSM-atenneista ei pitäisi olla haittaa terveydelle.

⁽¹⁾ Katso sivu 77.

⁽²⁾ EYVL C 110 E, 8.5.2003, s. 121.

⁽³⁾ EYVL C 161 E, 10.7.2003, s. 52.

⁽⁴⁾ EYVL L 199, 30.7.1999.

(2003/C 192 E/107)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3407/02

esittäjä(t): **Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle**

(29. marraskuuta 2002)

Aihe: Avoimuus ja tiedonsaanti julkisista tarjouskilpailuista

Yhteisön toimielinten toiminnan avoimuus ja mahdollisuus saada helposti ja välittömästi tietoja unionin taloudellisesta toiminnasta ovat Lissabonin Eurooppa-neuvostossa 1999 sovittujen päätelmien mukaan keskeisiä asioita tietoyhteiskunnan toteuttamisessa.

Tämän perusteella tiedon saanti EU:n julkisista tarjouskilpailuista ei ole riittävän helppoa, koska useiden yritysten tuloksena tiedonhaku EYVL:n ainoalta kohtaan "tarjouskilpailut" johtavalta linkiltä kestää keskimäärin kolme tuntia, vaikka tietojen saanti kestäisi alle kymmenen minuuttia, jos yhteys toimisi optimaalisesti.

Tämän ongelman lisäksi monet EU:n internetsivut, mm. eräiden linkkien käyttöohjeet, ovat vain englanniksi.

1. Katsooko komissio tarpeelliseksi kääntää kaikki EU:n internetsivut, jotta myös englantia osaamattomat voisivat käyttää kaikkia telemaattisia palveluita ja jotta vältettäisiin tietosyrjintä, joka rajoittaa internetin käytön avoimuutta?
2. Katsooko se että niillä aloilla, joilla kansalaiset ja yritykset voivat osallistua suoraan, tiedonsaantia pitäisi helpottaa kehittämällä mahdollisimman helpokäyttöisiä tietoteknisiä välineitä?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(31. tammikuuta 2003)

Komissio pitää erittäin tärkeänä niiden tietojen avoimuutta ja saatavuutta, jotka koskevat julkisiin hankintoihin liittyvien direkttiivien soveltamisalaan välittömästi kuuluvia julkisia hankintoja ⁽¹⁾.

Julkisia hankintoja koskevat ilmoitukset ovat kansalaisten ja yritysten saatavilla Internetissä verkko-tietopalvelu TEDin kautta (TED – Tenders Electronic Daily) (<http://ted.publications.eu.int>). Tämän palvelun käyttö on ollut maksutonta heinäkuusta 1998 lähtien. Hankintailmoitukset ovat samanaikaisesti saatavilla nykyisillä yhdellätoista virallisella kielellä. Palveluun lisätään myöhemmin uudet viralliset kielet, jotka Euroopan unionin laajentuminen tuo mukanaan.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema vaikeudet eivät ole hyväksyttäviä julkisessa palvelussa. Komissio on tutkinut asiaa sitä hoitavien yksiköiden keskuudessa, erityisesti julkaisutoimistossa, joka vastaa TED-palvelun ja julkisia hankintoja koskevan SIMAP-tietojärjestelmän hallinnoinnista (SIMAP – <http://simap.eu.int>). Nämä tutkimukset ovat osoittaneet, että kyseiset yksiköt eivät ole missään vaiheessa saaneet yhteydenottoja käyttäjiltä, jotka olisivat valittaneet yhtä pitkistä odotusajoista kuin arvoisa parlamentin jäsen.

Lisäksi TED-, SIMAP- ja Europa-palvelujen (<http://europa.eu.int>) kuten kaikkien muidenkin komission merkittävien tietoteknisten sovellusten tekninen seuranta on säännöllistä, jotta maksimaalinen käyttövalmius voitaisiin taata (24 tuntia vuorokaudessa, 7 päivää viikossa). Linkit TED- ja SIMAP-palveluihin ovat erityisellä julkisia hankintoja koskevalla sivulla Europa-palvelimella (ks. Tietolähteitä > Tiedonhaun linkkejä > Julkiset hankinnat http://europa.eu.int/geninfo/info/guide/index_fi.htm#proc).

Esitetyt käyttövaikeudet johtuvat siten varmastikin itse palveluille ulkoisista tekijöistä, jotka eivät kuulu komission vastuualueeseen vaan liittyvät epäilemättä Internetin ja Internet-yhteyksien tarjoajien ruuhkautumiseen.

Komissio on perustanut erilaisia kansalaisten ja yritysten avustamiseen tarkoitettuja palveluja, joita ovat muun muassa "Europe Direct" (<http://europa.eu.int/europedirect>), "Vuoropuhelu yritysten kanssa" (<http://europa.eu.int/business/>), "Sinun äänesi Euroopassa" (<http://europa.eu.int/yourvoice/>), sekä käyttäjille tarkoitettuja neuvontapalveluja tietojärjestelmiin liittyvissä kysymyksissä. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien yhteysvaikeuksien kaltaiset ongelmat olisi viipymättä saatettava näiden palvelujen tietoon.

Seuraavassa annetaan vastaukset arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin:

1. Komissio julkaisee systemaattisesti kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä virallisia asiakirjoja, erityisesti Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (sarjat lainsäädäntöä ja tiedonantoja varten sekä täydennysosa julkisia hankintoja varten). Tämä periaate on laajennettu kattamaan myös julkaiseminen sähköisessä muodossa.

Virallisten asiakirjojen lisäksi Internet-palvelin Europa (<http://europa.eu.int>) tarjoaa yleisölle suuren määrän muuta tietoa. Tässä suhteessa komission politiikkana on julkaista kaikilla virallisilla kielillä asiakirjat, joissa tiedotetaan Euroopan unionin saavutuksista ja jotka komissio tuottaa suurta yleisöä varten ja levittää toimielinten välisillä sivuilla, joita se ylläpitää kaikkien toimielinten nimissä toimielinten välisen Internet-toimituskunnan tuella. Ottaen huomioon käytettävissä olevat varat sekä tekniset rajoitukset, tämä tavoite säilyy ensisijaisena tulevan laajentumisen toteutuessa. Jotta kaikenlainen "tietosyrjintä" vältettäisiin, komissio pyrkii lisäksi lisäämään sivustollaan olevan erikoisalan tiedon monikielisyyttä (<http://europa.eu.int/comm>). Tämä pyrkimys on erityisen riippuvainen henkilö- ja budjettiresursseista sekä monikielisten sivustojen hallinnointiin tarkoitettuun tekniikkaan.

2. Komissio on muiden toimielinten kanssa sitoutunut laajaan kansalaisille ja yrityksille tarjottavien Internet-sivustojen uudistukseen. Sen tarkoituksena on parantaa saatavuutta, toimivuutta ja käyttäjäystävällisyyttä erityisesti ottamalla käyttöön temaattinen rakenne, joka on suorassa yhteydessä unionin toiminnan osa-alueisiin, ja tarjoamalla entistä enemmän interaktiivisia palveluja, joiden kautta kansalaiset ja yritykset voivat osallistua suoraan Euroopan unionin toimintaan.

Euroopan komission jäsenet ovat jo useiden vuosien ajan osallistuneet verkossa käytäviin keskusteluihin Internetin käyttäjien kanssa. Nämä keskustelut käydään samanaikaisesti kaikilla virallisilla kielillä aina silloin, kun keskustelunaihe kohdistuu suureen yleisöön.

Silloin kun toiminnan alat liittyvät suoraan kansalliseen toimintaan, kansalaisten ja yritysten suora osallistuminen toteutetaan toisinaan pelkästään asianomaisten valtioiden kielillä.

(¹) Neuvoston direktiivi 92/50/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1992, julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta, EYVL L 209, 24.7.1992, ja seuraavat direktiivit.

(2003/C 192 E/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3408/02**esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle**

(29. marraskuuta 2002)

Aihe: Naisten suojeleminen ympärileikkaukselta Euroopan unionissa

EU:n kidutuksen vastaisen yleissopimuksen mukaan kaikkien ihmisten suojeleminen kidutusta ja muuta julmaa, epäinhimillistä tai ihmisarvoa alentavaa kohtelua vastaan on erottamaton ihmisoikeus.

Sen lisäksi, että mainittu yleissopimus koskee selkeästi järjestelmällistä kidutusta, joka usein liittyy poliittisen järjestelmän erityisiin ehtoihin, teksti antaa mahdollisuuden muun julman, epäinhimillisen tai ihmisarvoa alentavan kohtelun jonkin verran laajempaan tulkintaan. Kidutuksen järjestelmällisyys on hyvin merkittävä kidutuksen vastustamisen peruste.

Naisten ympärileikkausta pidetään länsimaissa lapsen ja aikuisen koskemattomuuden ja vapauden järjestelmällisen rikkomisen muotona, minkä vuoksi se onkin laitton toimenpide useissa EU:n jäsenvaltioissa. Näin ollen tätä toimenpidettä eivät suorita sairaalalääkärit, ja sen vuoksi se tehdäänkin laittomasti ja useimmiten maahanmuuttajien kotimaassa.

Somalialaiset imaamit ovat viimeksi väittäneet Tanskan lehdistössä ja tv:ssä, että ympärileikkaus on koraanissa annetun kehotuksen mukaista, ja kehottaneet vanhempia ympärileikkaamaan tyttölapsensa, vaikka se on sekä Tanskan lainsäädännön että YK:n yleissopimusten mukaan rangaistava teko. Erityisen ongelman muodostaa se, että tietämättömillä imaameilla on suuri vaikutusvalta vielä tietämättömämpien ihmisten keskuudessa. Yleinen valistustoiminta on tähän asti osoittautunut täysin hyödyttömäksi.

Miten komissio aikoo vaikuttaa sen varmistamiseksi, että ympärileikkausta harjoittavien kulttuurien lapsia ja naisia suojellaan Euroopan unionissa maksimaalisesti maahanmuuttaneen papiston hirveiltä neuvoilta ja papiston vanhempiin kohdistamalta painostukselta, sekä heidän vanhempiensa tietämättömyydeltä?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(23. tammikuuta 2003)

Naisten sukuelinten silpominen, ympärileikkaus mukaan luettuna, on vakava lasten ja naisten ihmisoikeuksien loukkaus. Muiden muassa Beijingin toimintaohjelmassa ja kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevassa yleissopimuksessa vaaditaan toimia tämän käytänteen torjumiseksi.

Lisäksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1 artikla (ihmisarvo), 3 artikla (oikeus henkilökohtaiseen koskemattomuuteen), 4 artikla (kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan rangaistuksen ja kohtelun kielto) sekä 21 artikla (syrjintäkielto) heijastelevat näitä tähän asiakokonaisuuteen liittyviä periaatteita, jotka ovat yhteisiä kaikille unionin jäsenvaltioille.

On syytä ensin korostaa, että tämä asia ja muutenkin kaikki väkivaltaan liittyvä kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Nykyisten perustamissopimusten mukaan yhteisön toimille ei ole olemassa oikeusperustaa.

Daphne-ohjelmasta rahoitettujen eri hankkeiden mukaan kahdeksassa Euroopan maassa (Belgiassa, Tanskassa, Alankomaissa, Itävallassa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Norjassa ja Sveitsissä) on todettu olevan erityistä lainsäädäntöä, jolla kielletään kaikki tai jotkin tämän käytänteen muodot. Muissa Euroopan maissa on vain yleistä lainsäädäntöä, jolla kielletään vakavat ruumiinvammat mainitsematta erityisesti naisten sukuelinten silpomista.

Lainsäädäntötyö on siis unionin toimivaltuuksien ulkopuolella, mutta sen rinnalla on komission Daphne-ohjelman (2000–2003) vuosittaisessa ohjelmassa (ja ehdotuspyynnöissä) asetettu naisten sukuelinten silpominen etusijalle kahtena perättäisenä vuonna eli vuosina 2001 ja 2002. Tämän seurauksena rahoitettiin kymmentä tätä aihetta käsittelevää hanketta, joista kuusi on kaksivuotisia, mikä tarkoittaa, että näissä toimita paneudutaan aiheeseen syvällisesti. Nämä toimet saavat EU:n rahoitusta yli 1,6 miljoonaa euroa.

On erityisen kiinnostavaa, että Daphne-ohjelmaa voidaan käyttää tämän ilmiön torjumiseen, koska näin ruohonjuuritason järjestöt voivat tehdä yhteistyötä keskenään sekä myös akateemisten piirien ja viranomaisten kanssa tämän ongelman torjumiseksi kentällä. Lisäksi uhrit saadaan useimmiten suoraan mukaan toimintaan.

Naisten ympärileikkaukset saadaan lopetettua ainoastaan, jos ihmiset (naiset mukaan luettuina) saadaan vakuutettua siitä, että he voivat luopua tästä käytänteestä luopumatta samalla kulttuuristaan. Tarvitaan monitahoisia strategioita, joihin kuuluvat myös toimet terveydenhoitohenkilöstön ja sosiaalityöntekijöiden kouluttamiseksi. Toinen tärkeä väline on asianmukaisen tiedon levittäminen painottaen ympärileikkausten vakavia terveysvaikutuksia.

(2003/C 192 E/109)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-3409/02

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(29. marraskuuta 2002)

Aihe: Kosmetiikkadirektiivin muuttaminen seitsemännen kerran

Kosmetiikkateollisuus on varoittanut, ettei aikataulua vaihtoehtoisten eläinkokeettomien testausmenetelmien käyttöönotolle, mikä on välttämätöntä, mikäli sovittelukomitean hyväksymä parlamentin ja neuvoston yhteinen luonnos myyntikiellosta halutaan välttää, voida noudattaa, ellei nykyisiä validointimenetelmiä nopeuteta huomattavasti.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä pyrkiäkseen varmistamaan, että vältettävissä olevat viivästelyt loppuisivat ja vaihtoehtoisten eläinkokeettomien testausmenetelmien hyväksymiseen tarvittava aika lyhenisi huomattavasti?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2003)

Validointi on ratkaiseva vaihe minkä tahansa vaihtoehtoisten testien kehittämisessä testin suunnittelusta sen rutiininomaiseen käyttöön, koska validointivaiheessa testin merkitsevyydestä ja luotettavuudesta tehdään riippumaton arviointi ja se on siksi tieteellinen perusta, jonka mukaan lainsäätäjät voivat päättää vaihtoehtoisen testin sisällyttämisestä säädöksiin tai testiohjeisiin. Kansallisen ja kansainvälisen tason sääntelyviranomaiset ovat jo hyväksyneet useita onnistuneesti validoituja vaihtoehtoisia testejä ja sisällyttäneet ne eri säädöksiin ja testiohjeisiin.

Komissio on toteuttanut seuraavat toimet yleisen validointi- ja hyväksyntäprosessin nopeuttamiseksi:

- Otetaan käyttöön esivalidointitutkimus, joka toteutetaan pienessä mittakaavassa ja useassa laboratoriossa samanaikaisesti. Esivalidoinnilla pyritään varmistamaan, että testausmenetelmän protokolla on riittävän optimoitu ja standardoitu lisättäväksi muodolliseen validointitutkimukseen. Se on nopeuttanut validointiprosessia, sillä siinä on pystytty tunnistamaan ongelmat varhaisessa vaiheessa ja siten helpottamaan niiden ratkaisemista.
- Niin sanottujen ”catch-up”-validointitutkimusten suorittaminen. Niissä menetelmän rakenne- ja suorituskriteerejä verrataan vastaavaan menetelmään, joka on jo muodollisesti validoitu ja hyväksytty tieteellisesti validiksi. Tämä menettely on myös tehnyt mahdolliseksi menetelmien validoinnin nopeammin.
- Esivalidoinnista lainsäädännön hyväksymiseen kuluu yleensä kuusi vuotta, josta menetelmän esivalidoinnin ja validoinnin osuus on yleensä kolme vuotta.

(2003/C 192 E/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3435/02**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(2. joulukuuta 2002)

Aihe: Lazion alueen maanjäristysriskien ehkäiseminen

Italiassa Molisen alueella on hiljattain ollut luonnonkatastrofi, joka johtui Mercallin asteikolla mitatusta kahdeksan asteen maanjäristyksestä. Kuolonuhreja oli monia, monet perusrakenteet ovat tuhoutuneet ja luonto sekä kulttuuriperintö ovat vahingoittuneet pahoin. San Giulianon ala-asteen koulun tuhoutumisesta on uutisoitu laajalti ja koulun tuhoutumisesta sai surmansa 26 oppilasta ja yksi opettaja. Tämä on valitettavasti tunnetuin esimerkki tragediasta, joka koski 44 kuntaa ja jätti 11 000 ihmistä kodittomaksi, vahingoitti erityisesti kirkkoja ja johti rakennusten sortumiseen.

Vastaavanlaisten onnettomuuksien toistuminen on erittäin todennäköistä monilla alueilla Italiassa ja etenkin Lazion alueella, joka sijaitsee Olevano-Antrodocon seismisellä vyöhykkeellä, joka on merkittävin ja laajin seisminen vyöhyke Keski-Italiassa.

Edellä mainituista syistä monet toimet ovat välttämättömiä, jotta voidaan ehkäistä tällaisia onnettomuuksia, suojautua paremmin maanjäristyksiltä, torjua paremmin riskejä ja parantaa varhaisvaroitusjärjestelmiä sekä hätätilanteessa toteutettavia toimia ja resursseja, joihin tarvitaan merkittävää rahoitusta, niiden varojen lisäksi, joita keskushallinnolla ja Lazion paikallisilla viranomaisilla on jo käytettävissä.

Ottaen huomioon Euroopan unionin osoittaman sitoumuksen luonnonkatastrofien hallintaan, joka ei koske ainoastaan jo luonnonkatastrofeista kärsineiden ihmisten auttamiseksi perustettua solidaarisuusrahastoa, vaan toimintaohjelman hyväksymistä pelastuspalvelua varten, joka kattaisi ihmisille, omaisuudelle ja ympäristölle luonnonkatastrofien yhteydessä aiheutuneet riskit ja vahingot, tiedustelin komissiolta seuraavaa:

1. Kuuluuko Lazion alue tällaisen ohjelma piiriin ja missä määrin ja millaisin ehdoin?
2. Onko olemassa muita ohjelmia tai muita rahoitusmuotoja luonnonkatastrofien ehkäisemisen varalta?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2003)

Yhteisön pelastuspalvelun alan toimintaohjelman perustamisesta 9. joulukuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen⁽¹⁾ tarkoituksena on tukea ja täydentää jäsenvaltioiden kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason ponnisteluja henkilöiden ja omaisuuden sekä ympäristön suojelemiseksi luonnon ja teknologian aiheuttamissa suuronnettomuustilanteissa. Jotta ohjelmaan sisältyvät toimet voivat saada yhteisön rahoitusta, niiden on koskettava kaikkia jäsenvaltioita tai useimpia niistä. Tähän mennessä toteutetut toimet ovat nähtävillä Internet-sivulla <http://europa.eu.int/comm/environment/civil>. Vastedes toimet valitaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistun ehdotuspyynnön perusteella.

Lazion aluetta koskevassa yhdessä ainoassa ohjelma-asiakirjassa, jonka toteuttamista Euroopan aluekehitysrahasto rahoittaa kaudella 2000–2006, määrätään toteutettavaksi (toimenpiteessä I.1, jolle on varattu 55 miljoonan euron määrärahat) maaperän suojeluun liittyviä rakennetoimia, joiden tarkoituksena on muun muassa estää onnettomuuksia. Toimia ovat muun muassa kaltevan maaperän lujittaminen, vesistön puhdistaminen ja rannikon suojelu. Lisäksi voidaan rahoittaa ympäristön valvonta- ja seuranta-toimia (toimenpiteestä I.4, jolle on varattu noin 8 miljoonan euron määrärahat), joiden avulla saadaan myös pelastuspalvelun kannalta hyödyllisiä tietoja alueen ympäristön tilasta.

Näiden toimien toteuttaminen kuuluu aluehallinnon toimivaltaan, joka toimii ohjelman hallinto-viranomaisena ja vastaa erityisesti yksittäisten hankkeiden valinnasta.

Lazion aluetta koskevassa maaseudun kehittämissuunnitelmassa, jonka rahoittamiseen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto (EMOTR) osallistuu, määritellään myös toimenpide, jonka tarkoituksena on luonnonkatastrofien vahingoittamien maataloustuotannon valmiuksien palauttaminen ennalleen sekä asianmukaisten ennaltaehkäisykeinojen käyttöönotto.

Komissio on valmis tarkastelemaan kaikkia alueellisten ja kansallisten viranomaisten ehdotuksia, joilla pyritään muuttamaan voimassa olevaa toimintaohjelmaa siten, että käytettävissä olevat varat keskitetään nykyisiin tai uusiin toimenpiteisiin, joilla voidaan helpottaa tiettyjen maanjärityksen aiheuttamien ongelmien ratkaisemista.

(¹) EYVL L 327, 21.12.1999.

(2003/C 192 E/111)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-3441/02

esittäjä(t): **Marco Cappato (NI) komissiolle**

(2. joulukuuta 2002)

Aihe: Henkilötietojen vaihto Europolin ja Yhdysvaltojen välillä

Euroopan parlamentin suhteista Yhdysvaltoihin vastaavan valtuuskunnan vierailulla Europolin Washingtonin-antennin vastuuhenkilöt vahvistivat, että Europol on jo useaan otteeseen antanut henkilötietoja Yhdysvaltojen viranomaisille. Näitä tietoja annetaan vain sellaisissa tapauksissa, joissa ihmishenki on vaarassa, ja se tapahtuu Europolin johtajan vastuulla ja hallintoneuvoston valvonnan alaisena.

Voiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja asiasta? Erityisesti: mikä on tietojenannon oikeusperusta? Kuinka monta tapausta on ollut, kuinka monta henkilöä (ja minkä maalaisia henkilöitä) ne ovat koskeneet ja mitkä ovat tapausten päivämäärät? Mitä poikkeuksellisia ja elintärkeitä syitä kussakin tapauksessa on hyväksytty? Minkä vuoksi – Europolin Yhdysvaltojen-vastuuhenkilöiden mukaan – Yhdysvaltojen viranomaiset eivät ole antaneet mitään tietoja toiseen suuntaan eli Europolille?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(17. tammikuuta 2003)

Säännöistä, jotka koskevat Europolin toimesta tapahtuvaa henkilötietojen välittämistä kolmansille valtioille ja kolmansille elimille, 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston säädöksen (¹) 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että henkilötietoja voidaan välittää kolmansille valtioille Europol-yleissopimuksen (²) 18 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti, jos tietoja saavan kolmannen valtion kanssa on tehty sopimus.

Jos sopimusta ei ole tehty, henkilötietoja voidaan välittää poikkeustapauksissa, kun Europolin johtaja katsoo, että tietojen välittäminen on ehdottoman välttämätöntä jäsenvaltioiden etujen turvaamiseksi tai rikollisen toiminnan aiheuttaman välittömän vaaran torjumiseksi.

Neuvoston säädöksessä myös veloitetaan Europolin johtaja viipymättä ilmoittamaan poikkeuslausekkeen mukaisesta henkilötietojen välityspäätöksestä Europolin johtokunnalle ja yhteiselle valvontaviranomaiselle.

Europolin johtaja päätti 28. syyskuuta 2001 soveltaa poikkeuslauseketta Yhdysvalloissa 11. syyskuuta 2001 tehtyjen terrori-iskujen johdosta, mistä hän ilmoitti johtokunnalle ja yhteiselle valvontaviranomaiselle. Poikkeus on rajoitettu tietoihin, jotka liittyvät 11. syyskuuta 2001 tehtyjen terrori-iskujen tutkintaan ja siten myös iskuihin liittyviin rikoksiin ja rahanpesuun. Päätös perustui siihen, että Europolin tiedot voivat olla ensiarvoisen tärkeitä Yhdysvaltain toimivaltaisille viranomaisille.

Komissio ei ole mukana Europolin operatiivisessa työssä, eikä sen tiedossa ole tietojenvälityksen yksityiskohtia tai sitä, onko Yhdysvallat antanut tietoja Europolille.

(¹) EYVL C 88, 30.3.1999.

(²) EYVL C 316, 27.11.1995.

(2003/C 192 E/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3456/02**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(6. joulukuuta 2002)

Aihe: Moottoriurheilulisenssien tunnustaminen EU:ssa

Kansainvälisen autourheiluliiton (FIA) World Motor Sport Council muutti äskettäin kansainvälisiä urheilsääntöjään (International Sporting Code). Nykyisin minkä tahansa EU:n jäsenvaltion myöntämä täysi kilpailulisenssi oikeuttaa kilpailijat osallistumaan moottoriurheilutapahtumiin muissa EU:n jäsenvaltioissa. FIA aikoo rajoittaa säännön koskemaan 1. tammikuuta 2003 alkaen "ammattikilpailijoita". Ainoastaan vuonna 2003 FIA aikoo sallia kansallisten tapahtumien rekisteröimisen siten, että ulkomaalaiset amatöörit saavat osallistua kilpailuihin, mutta kustakin tapahtumasta veloitetaan 150 euroa.

Voisiko komissio kommentoida tätä Euroopan unionin kansalaisten vapaata liikkuvuutta koskevaa rajoitusta?

Voiko komissio vahvistaa, onko tämä Euroopan unionin periaatteiden vastaista?

Ryhtyykö komissio toimiin tämän rajoituksen estämiseksi, kun otetaan huomioon, että Euroopan unionin kansalaiset ovat aiemmin voineet osallistua moottoriurheilukilpailuihin kaikkialla Euroopassa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2003)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan kirjalliseen kysymykseen E-3066/02⁽¹⁾ annettuun vastaukseen, jonka aiheena olivat niinkään kansainvälisen autourheiluliiton äskettäin antamat säännöt moottoriurheilukilpailuihin osallistumisesta.

Komissio korosti vastauksessaan erityisesti sitä seikkaa, että henkilöiden ja palveluiden vapaata liikkuvuutta koskevat yhteisön säännökset eivät ole ristiriidassa urheilualan sellaisten sääntöjen tai käytäntöjen kanssa, jotka ovat perusteltuja muista kuin taloudellisista syistä tiettyjen kilpailujen luonteen ja erityisolosuhteiden takia, mikäli niihin ei liity tekijöitä, joiden nojalla niitä voitaisiin pitää syrjivinä, perusteettomina tai suhteettomina.

⁽¹⁾ Katso sivu 94.

(2003/C 192 E/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3471/02**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(6. joulukuuta 2002)

Aihe: Fiumicinon kunnan kylille (Aranova, Fregene, Focene, Maccarese, Palidoro, Passoscuro, Torrimpietra) myönnettyjen varojen hallinnointi

Rannikkoalueiden yhdenmätty käyttö ja hoito on asia, johon unioni on sitoutunut jo kauan sitten, ja se vahvistettiin jälleen parlamentin ja neuvoston 30. toukokuuta antamalla suosituksella⁽¹⁾.

Komissio on useaan otteeseen korostanut rannikkoalueiden merkitystä taloudelle ja liikenteelle sekä niiden merkitystä asuinalueina ja vapaa-ajanviettokohteina samoin kuin ympäristön ja kulttuurin kannalta. Komission tiedonannossa KOM(2000) 547 painotetaan yhdenmätty alueellista lähestymistapaa EU:ssa, jotta vältetään se, että koordinoimattomat alakohtaiset politiikat ovat ristiriidassa keskenään ja että niillä voi jopa olla vastakkaisia tavoitteita.

Juuri niin on käymässä Lazion alueella Fiumicinon kuntaan kuuluvissa rannikkokylissä. Syyskuussa julkaistusta kunnan tiedotteesta käy ilmi, että meneillään olevista tai juuri päätökseen saatetuista 65 julkisesta rakennushankkeesta vain kahdeksan on näissä kylissä, nimittäin Maccaressä ja Torrimpietrassa, ja kaikki muut Fiumicinon kaupunkialueella. Muita kyliä (Focene, Fregene, Passoscuro,

Aranova ja Palidoro) ei ole edes harkittu, vaikka niillä on tyypillisiä rannikkoalueiden ongelmia, kuten rakenteiden rapistuminen, elinympäristöjen tuhoutuminen, vesien saastuminen, sosiaalisen verkoston heikkeneminen, syrjäytyminen ja voimavarojen köyhtyminen.

Koska unioni on pannut merkille tarpeen edistää rannikkoalueiden asianomaisten osapuolien välistä keskustelua, voisiko komissio kertoa,

1. onko Fiumicinon kunta milloinkaan esittänyt hankkeita syrjäisimpien alueidensa parantamiseksi ja voimistamiseksi?
2. onko komissio toteuttanut ja haluaako se toteuttaa minkäänlaista valvontaa myöntämiensä määrärahojen käyttöä ja jakamista koskevien sääntöjen osalta?
3. mikä on komission kanta asiassa?

(¹) EYVL L 148, 6.6.2002, s. 24.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2003)

Parlamentin jäsen painottaa täysin oikeutetusti rannikkoalueiden strategista merkitystä, jota korostetaan komission tiedonannossa (¹).

Fiumicinon kunta on ollut olemassa vuodesta 1992. Ennen sitä se kuului Rooman kuntaan. Nykyisellä ohjelmakaudella 2000–2006 Euroopan rakennerahastojen pääasiallinen tukiväline Italiassa on maan eteläosia lukuun ottamatta tavoite 1 -tuki. Sillä pyritään tukemaan rakenteellisista ongelmista kärsivien alueiden rakennemuutosta. Fiumicinon kunta ei ole mukana tavoite 2 -tukeen oikeutettujen alueiden luettelossa, jonka komissio laati heinäkuussa 2000 Italian viranomaisten tekemän esityksen perusteella. Se ei myöskään ollut oikeutettu saamaan Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR:n) tukea kaudella 1994–1999.

Joillekin hankkeille voitaisiin kuitenkin myöntää yhteisön tukea rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (²) 20–24 artiklassa määriteltyjen yhteisöaloitteiden ja innovatiivisten toimien perusteella.

Lazion alue on oikeutettu saamaan tukea Interreg-ohjelman "Läntinen Välimeri, III C Etelä" varoista. Alue sai vuoden 2002 alussa myös EAKR:lta 1,56 miljoonaa euroa tukea kaudeksi 2002–2004 laaditun, innovatiivisia toimia koskevan alueellisen ohjelman perusteella.

Fiumicinon kunta ei ole niiden alueiden joukossa, joille voidaan myöntää rakenteellista tukea EMOTR:n varoista.

Lazion alue voi saada kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR:n) tukea kaudeksi 2000–2006 laaditun, kalastusta koskevan yhtenäisen ohjelma-asiakirjan perusteella, joka kattaa Italian alueen kokonaisuudessaan lukuun ottamatta tavoite 1 -alueita. Aloitteita, joille voidaan myöntää tukea tästä ohjelmasta, ovat laivastoon liittyvien toimenpiteiden lisäksi myös hankkeet, jotka koskevat esimerkiksi keinotekoisten riuttojen sijoittamista vesivarojen suojelemiseksi, vesiviljelylaitosten rakentamista tai kunnostamista, kalastussatamien laitteistoja, kalastustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen tarkoitettujen laitosten rakentamista tai kunnostamista sekä sisävesikalastuksen ja pienimuotoisen rannikkokalastuksen parantamista. Tällä hetkellä yhtenäisen ohjelma-asiakirjaan ei kuitenkaan ole valittu yhtään Fiumicinon kunnan aluetta koskevaa hanketta.

Komissio kehottaa lopuksi parlamentin jäsentä ottamaan yhteyttä Italian toimivaltaisiin viranomaisiin, tarkemmin sanoen Lazion alueellisiin viranomaisiin. Näiden viranomaisten komissiolle toimittamien tietojen perusteella Fiumicino voisi hyötyä Ostian ja Fiumicinon välisestä aluesopimuksesta ja Italian laista, jonka perusteella rannikkoalueille myönnetään tukia.

(¹) KOM(2000) 547 lopullinen.

(²) Neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä, EYVL L 161, 26.6.1999, s.1.

(2003/C 192 E/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3498/02**esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle**

(2. joulukuuta 2002)

Aihe: Vetoomus nro 566/2000

Vetoomusvaliokunta pyysi huhtikuussa 2001 komissiota ilmoittamaan vuosilta 1992–1993 peräisin olevat perustelut päätökselle, jonka mukaan vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei tässä tapauksessa ollut, vaikka aikaisemmin näin olikin väitetty. Parlamentti toisti pyynnön viime helmikuun 21 päivänä. Vastausta ei ole edelleenkaan saatu, ja se tulisi antaa välittömästi.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2002)

Komissio voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että ainoa kanta, jonka se on ilmaissut tutkiessaan kyseessä olevan vetoomuksen kohteena olevaa asiaa, sisältyy 5. helmikuuta 1993 päivättyyn kilpailun pääosaston pääjohtajan kirjeeseen vetoomuksen tekijälle. Tämä kirje lähetettiin osana muodollista menettelyä, jota komission on noudatettava, kun se aikoo hylätä kantelun.

Kirjeessä pääosasto totesi seuraavaa: "... todisteiden mukaan kantelun kohteena oleva toiminta vaikuttaa kauppaan, joka on Norjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan välistä suoraa kauppaa. Vaikka tämä ei tarkoita sitä, että kantelun kohteena oleva toiminta ei voisi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, tässä tapauksessa ei ole todisteita tuntuva vaikutuksesta tällaiseen kauppaan ...".

Komissio on ymmärtänyt asian niin, että vetoomuksen tekijä on sitä mieltä, että hänelle esitettiin erilainen kanta vuonna 1989 järjestetyssä kokouksessa. Vaikka asia olisikin näin – ja komissio ei pysty kiistämään eikä vahvistamaan tätä väitettä – tällainen lausunto ei olisi ilmaissut komission kantaa, vaan ainoastaan asian käsittelystä vastaavan virkamiehen alustavan kannan ajankohtana, jolloin kyseisen virkamiehen hallussa ei ollut kaikkia asian arvioinnissa välttämättömiä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja.

On syytä huomata, että vetoomuksen tekijä ei kiistänyt mainittua pääjohtajan kirjettä ja siten valitsi olla vaatimatta muodollista komission päätöstä, josta olisi mahdollista nostaa kanne yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Komissio haluaa lisäksi painottaa, että Euroopan oikeusasiamiehen tutkiessa, kuinka komissio oli käsitellyt kyseessä olevaa kantelua, hän tarkasteli erityisesti komission päätelmää jäsenvaltioiden välisestä kaupasta ja totesi, että asiaan ei tältä osin liittynyt hallinnollisia epäkohtia.

Kaikki edellä mainitut tiedot sisältyvät 6. helmikuuta 2001, 12. syyskuuta 2001 ja 19. maaliskuuta 2002 päivättyihin komission kirjeisiin parlamentin vetoomusvaliokunnalle, ja niitä on käsitelty suullisessa lausunnossa, joka annettiin kyseisen valiokunnan kokouksessa 21. maaliskuuta 2002 vastauksena valiokunnan 21. helmikuuta 2002 pidetyn kokouksensa jälkeen esittämiin pyyntöihin.

(2003/C 192 E/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3508/02**esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle**

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Fiatin työntekijöiden suojattomuus suhteessa Opel in työntekijöihin

Autoja valmistava Fiat-yritys, jonka General Motors tulee todennäköisesti ostamaan, yhdistetään myynnin seurauksena Opel in kanssa.

Toisin kuin Fiatin työntekijät, Opel ja Saksan ammattiliitot ovat tehneet äskettäin sopimuksen, joka suojaa saksalaiset työntekijät autoteollisuuden sen nykyisen kriisin seurauksilta, koska tällä sopimuksella heidän työpaikkansa taataan seuraavien vuosien ajaksi.

Onko komissio tietoinen tästä sopimuksesta?

Katsooko se, että Fiatin työntekijät ovat huomionnassa asemassa General Motorsissa, jos tämä torinolainen yritys myydään?

Eikä se lisäksi katsokin, että mahdollisilla lukuisilla irtisanomisilla Italian autoteollisuuden alalla on se erittäin vakava seuraus, että Fiatin työntekijöiden ja johdon tekninen ja tuotannollinen osaaminen, jota koko maailma ihailee, hajaantuu?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2003)

Komissio on tietoinen General Motors -yhtiössä Opelin osalta tehdyistä sopimuksista ja erityisesti niistä, jotka on tehty konsernin eurooppalaisen yritysneuvoston kanssa. Näillä sopimuksilla pyritään turvaamaan työpaikat konsernissa ja ylläpitämään sen kilpailukykyä, ja ne ovat erinomainen esimerkki parhaista toimintatavoista rakenneuudistusten hallinnassa ja muutosten ennakoinnissa.

Komissio toivoo lisäksi, että tällaiset toimintatavat innostavat työmarkkinaosapuolia niiden käsitellessä rakenneuudistusta komission niille tästä asiasta tammikuussa 2002 toimittamien kuulemisasiakirjojen pohjalta.

Komissio odottaa lisäksi, että mikäli General Motors päätyy ostamaan Fiatin, näitä hyviä toimintatapoja kehitetään lisää kaikkien konsernin jäsenten hyödyksi, jotta Fiatin arvokas tietopääoma voitaisiin säilyttää mahdollisimman pitkälti ja jotta voitaisiin selviytyä mahdollisten rakenneuudistusten sosiaalisista seurauksista.

(2003/C 192 E/116)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-3519/02

esittäjä(t): Ursula Schleicher (PPE-DE) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Eurooppalaisten poliittisten puolueiden säännöt ja rahoitus

Eurooppalaisten poliittisten puolueiden sääntöjä ja rahoitusta koskevasta neuvoston asetuksesta on Euroopan parlamentin annettua siitä lausunnon 17. toukokuuta 2001 toistaiseksi keskusteltu tuloksetta ministerien neuvostossa.

Koska tämän asetuksen on Euroopan tilintarkastustuomioistuimen esittämän kritiikin vuoksi määrä olla tilapäinen ratkaisu siihen asti, kunnes Nizzassa sovitun perussopimuksen muutos tulee voimaan ja luodaan itsenäinen oikeusperusta, kysyn komissiolta:

1. Irlannissa järjestetyn kansanäänestyksen myönteisen tuloksen jälkeen voitaneen odottaa, että Nizzan sopimus tulee pian voimaan. Esittääkö Euroopan komissio tämän jälkeen uuden Euroopan poliittisten puolueiden sääntöjä ja rahoitusta koskevan ehdotuksen?
2. Nizzan sopimukseen sisältyvään oikeusperustaan pohjautuvasta uudesta ehdotuksesta neuvotellaan yhteispäätösmenettelyssä Euroopan parlamentin kanssa. Mitä neuvosto aikoo tehdä saadakseen täksi siirtymäajaksi käyttöön toimivat säännöt, jotka kestävät myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kritiikin?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2003)

Kun parlamentissa keskusteltiin komission työ- ja lainsäädäntöohjelmasta vuodeksi 2003, komission puheenjohtaja lupasi, että komissio aikoo antaa uuden EY:n perustamissopimuksen 191 artiklaan perustuvan ehdotuksen sen jälkeen kun Nizzan sopimus tulee voimaan 1. helmikuuta 2003. Komissio aikoo hyväksyä ehdotuksen helmikuussa 2003.

Nizzan sopimuksella muutettu 191 artikla antaa vakaan ja kiistattoman oikeusperustan Euroopan poliittisia puolueita ja niiden rahoitusta koskevalle yhteisön lainsäädännölle.

Uusi ehdotus korvaa vuonna 2001 annetun väliaikaisen ehdotuksen, jota neuvosto ei hyväksynyt. Siinä luodaan säännöt yhteisön rahoituksen saajia koskevista velvoitteista, jotka liittyvät demokratian ja perusvapauksien kunnioittamiseen, vähimmäisedustukseen, rahoituksen avoimuuteen sekä vastuuvuolliisuuteen.

(2003/C 192 E/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3531/02

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Aikaisempien menojen määrä Portugalin vuoden 2002 talousarviossa

Vastauksessaan kysymykseeni E-3042/02⁽¹⁾ komissio on ainoastaan antanut joitakin lisätietoja, jotka auttavat ymmärtämään paremmin kyseisen asian merkitystä.

Jos talousarviota on korjattu siten, että 1,6 prosenttia BKT:stä on osoitettu menneiden tilanteiden vakiinnuttamiseen, kuinka on ymmärrettävissä, että kyseinen osuus olisi nyt arvioitu kolmeksi prosentiksi ja siihen sisältyisi maksamattomien menojen kertymä vuodelta 2002?

⁽¹⁾ EYVL C 155 E, 3.7.2003, s. 78.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(24. tammikuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa kysymyksessään vastaukseen, jonka komissio on antanut kysyjän aiempaan kysymykseen E-3042/02. Julkisen talouden valvonnassa käytettävistä tietolähteistä merkittävimmät ovat viralliset asiakirjat (esim. talousarviokertomukset) ja asianmukaisen lainsäädännön mukaisesti säännöllisesti ilmoitettavat tiedot⁽¹⁾ (esim. puolivuositteiset alijäämä- ja velkatiedot). Kysymyksessään E-3042/02 kysyjä viittaa lehtitietoihin, joiden mukaan vuonna 2002 tasattavat menorästit olisivat kolme prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT). Luku poikkeaa vuoden 2002 tarkistettua talousarviota koskevan kertomuksen virallisesta arviosta, sillä sen mukaan vuonna 2002 tasattavien menorästien osuus on 1,6 prosenttia suhteessa BKT:hen⁽²⁾. Komission tiedossa ei ole muuta virallista ennustetta vuonna 2002 tasattavien menorästien määrästä.

On myös syytä huomata, että menot kirjataan Euroopan kansantalouden tilinpidon ja aluetilinpidon järjestelmän (EKT 95) mukaisesti suoriteperusteisina eikä kassaperusteisina. Toisin sanoen vuonna 2002 tasattavien menorästien määrä ei vaikuta sen vuoden julkisen talouden alijäämään, koska tasausmenot kirjataan niiden vuosien tilinpitoon, joina maksusitoumukset on tehty, eikä vasta maksujen suorittamisen aikaiseen tilinpitoon. Näin ollen ainoa vaikutus koskee vuoden 2002 julkisen talouden velkatasoa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3605/93, annettu 22 päivänä marraskuuta 1993, perustamissopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta (EYVL L 332, 31.12.1993).

⁽²⁾ "Relatório da Proposta de Alteração à Lei do Orçamento para 2002".

(2003/C 192 E/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3532/02

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Budjettialijäämien epätavalliset piirteet

Vastauksessaan kysymykseeni E-3043/02⁽¹⁾ komissio katsoo tehtäväkseen ainoastaan valvoa julkisia menoja yleisellä tasolla puuttumatta yksittäisiä budjettikohtia tai aloja koskevaan valvontaan, mikä tietysti

ilmenee jo esittämästäni kysymyksestä. Sen lisäksi, että komissio ei vastaa kysymykseeni, joka koskee tarkalleen alakohtaisten alijäämien osuutta julkisen sektorin kokonaisalijäämästä, komissio käyttää uusia käsitteitä, jotka herättävät uusia kysymyksiä.

Voisiko komissio näin ollen täsmentää, mitä se tarkoittaa ”budjettialijäämien epätavallisilla piirteillä”, jotka vaarantavat yleisten talousarviota koskevien tavoitteiden noudattamisen.

Voisiko komissio selventää, millä perusteella talousarvion ulkopuolisia julkisia menoja olisi pidettävä ”epätavallisina”?

Komissio toteaa myös, että kysymyksessäni mainittu alijäämä näyttää johtuvan julkisten menojen laskentatavasta eikä Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmään 1995 perustuvasta valtiontalouden tilinpitojärjestelmästä. Komissio ei kuitenkaan ilmoita kyseisen alijäämän määrää, joka olisi saatu sen mainitseman julkisten menojen laskentatavan perusteella?

Haluaisin muistuttaa, että valvovan elimen kuuluu tehdä kaikki tarpeellisiksi katsomansa laskelmat, se ei ole kysymyksen esittäjän tehtävä.

(¹) EYVL C 155 E, 3.7.2003, s. 78.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(21. tammikuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa kysymyksessään vastaukseen, jonka komissio on antanut kysyjän aiempaan kysymykseen E-3043/02.

Vastauksessaan kysymykseen E-3043/02 komissio toteaa, että ”komissio valvoo koko julkista taloutta eikä sen tiettyjä osia tai sektoreita, ellei niissä havaita epätavallisia piirteitä, jotka voisivat asettaa vaakalaudalle julkisen talouden yleisten tavoitteiden saavuttamisen”. Kysyjä pyytää komissiota tarkentamaan ”epätavallisten piirteiden” määritelmää. Kuten kysyjä tietää, julkisen talouden rakenne vaihtelee huomattavasti eri jäsenvaltioissa: esimerkiksi joissakin jäsenvaltioissa on liittovaltiojärjestelmä ja joissakin huomattavasti toimivaltaa omaavia autonomisia alueita. Näin ollen ”epätavallisille piirteille” ei voida antaa yleismääritelmää. Valvoessaan julkista taloutta komission on kuitenkin kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkiin julkisen talouden osissa ja sektoreilla tapahtuviin muutoksiin, jotka voisivat viime kädessä vaarantaa julkisen talouden yleisten tavoitteiden saavuttamisen tai vaikeuttaa sitä entisestään.

(2003/C 192 E/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3533/02

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Portugalin talousarviota koskeva tiedon puute

Vastauksessaan kysymykseen E-3044/02 (¹) komissio osoittaa, että se ei tunne julkishallinnon budjettialijäämää koskevia ennakoarvioita Portugalin valtion talousarvioesityksessä vuodeksi 2003. Kuinka komissio selittää hämmästyttävän tietämättömyytensä tästä asiasta?

(¹) EYVL C 155 E, 3.7.2003, s. 78.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2003)

Portugalin talousarvion virallinen lähde on hallituksen talousarviokertomus (¹). Vuoden 2003 julkisen talouden alijäämätavoite on sen mukaan 2,4 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) kansantalouden tilinpidon mukaisesti laskettuna (²).

Komissio ennustaa syksyn 2002 talousennusteessaan julkisen talouden alijäämän olevan 2,9 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2003. Jäsenvaltioiden talousennusteet esitetään sekä oletukset että tulokset sisältävinä tiivistelminä. Portugalia koskevassa vuoden 2003 alijäämäennusteeseen viittaavassa kappaleessa⁽³⁾ todetaan seuraavasti: Julkisen talouden alijäämäennuste vuodeksi 2003 perustuu vuoden 2003 talousarvioesitykseen.

Talousarvioon sisältyvistä toimista merkittävimpiä ovat seuraavat:

- (i) henkilökohtaisten tulojen veroluokat sidotaan indeksiin inflaation alapuolelle,
- (ii) lopullisista yhtiöveroista aiheutuvia puolivuositaisia vähimmäismaksuja on nostettu tuntuvasti,
- (iii) EU:n keskimääräistä inflaatiota käytetään vastaisuudessa vertailuarvona kaikissa julkisen sektorin palkkaneuvotteluissa,
- (iv) suunnitteilla on laaja yksityistämishjelma, jonka tuottamista 1 500 miljoonan euron tuloista 40 prosenttia käytetään julkisen velan maksuun,
- (v) valtion tulonsiirrot kasvavat edelleen nimellistä BKT:tä nopeammin osittain sen takia, että vähimmäiseläkettä on päätetty nostaa asteittain kohti vähimmäispalkkaa.

Alijäämän ennustetaan jäävän hiukan alle kolmen prosentin suhteessa BKT:hen, mikä kuitenkin hieman ylittää talousarviossa olevan 2,4 prosentin alijäämätavoitteen. Ero kuvastaa pääasiassa talousarvion ennusteessa oletettua hitaampaa kasvua (1¼ prosenttia vs. 1¾ prosenttia) ja vuoden 2002 arvioidun alijäämän ylittymisen jälkivaikutuksia.

⁽¹⁾ Talousarviokertomuksen voi ladata Internet-osoitteesta <http://www.dgep.pt>.

⁽²⁾ II luvun taulukko 2.6 sivulla 39.

⁽³⁾ Syksyn 2002 talousennuste, European Economy no 5/2002.

(2003/C 192 E/120)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET P-3549/02

esittäjä(t): **Benedetto Della Vedova (NI) komissiolle**

(4. joulukuuta 2002)

Aihe: Helmikuun 3 päivänä 1963 annetun lain nro 69 yhteensopivuus EY:n perustamissopimuksessa taatun oikeuden kanssa, joka koskee työntekijöiden vapaata liikkuvuutta Euroopan yhteisön sisällä

Lombardian journalistiliitto lähetti 25. heinäkuuta 2002 Milanon tuomioistuimen presidentille kirjeen, jossa pyydettiin kumoamaan päätös, jolla Ranskan kansalainen Claude Marie Jeancolas nimettiin Hachette-Rusconin julkaisemien italialaisten lehtien "Gente Casan" ja "Spazio Casan" vastaavaksi päätoimittajaksi.

Lombardian journalistiliitto katsoi, että Claude Jeancolas ei voinut toimia vastaavan päätoimittajan tehtävässä, koska hän ei ollut ilmoittautunut journalistirekisteriin, vaikka olikin vuosikymmenten ajan toiminut lehtimiehenä. Helmikuun 3 päivänä 1963 annetun lain nro 69 (laki, jolla journalistiliitto perustettiin) 46 pykälässä säädetään, että sanomalehden tai aikakauslehden vastaavan päätoimittajan ja varapäätoimittajan tai uutistoimiston johtajan ja apulaisjohtajan on oltava merkitty journalistirekisteriin (perustuslakituomioistuimen tuomiossa vahvistettiin myöhemmin, että myös free lance -toimittajien rekisteriin – joka on tarkoitettu niille, jotka toimivat journalistina ei-eksklusiivisesti, ei-satunnaisesti ja palkkiota vastaan – ilmoittautuneet voivat toimia asianomaisissa tehtävissä).

Lombardian journalistiliitto tuntuu haluavan ratkaista asian kaikkea muuta kuin avoimella tavalla. Se ehdottaa, että Jeancolas merkittäisiin free lance -toimittajien rekisteriin, joka on tarkoitettu – kuten jo totesin – niille, jotka toimivat journalistina ei-eksklusiivisesti, ei-satunnaisesti ja palkkiota vastaan, eikä siis Jeancolasille, joka toimii ammatissa eksklusiivisesti ja pysyvästi. Tähän liittyen on vielä todettava, että Lombardian journalistiliiton liittovaltuusto teki 11. marraskuuta 2002 päätöksen, jolla Jeancolas merkittiin free lance -toimittajien rekisteriin. Se vaikuttaa sääntöjenvastaiselta, sillä laissa nro 69/1963 edellytetään

(35 §), että tähän rekisteriin merkittävien henkilöiden on pitänyt toimia free lance -toimittajana ainakin kahden vuoden ajan, julkaista tietty määrä artikkeleita, joista on maksettu palkkio, sekä saada todistus sen italialaisen lehden päätoimittajalta, joka artikkelin on julkaissut.

Eikö komissio katso, että kyseisen lain nro 69/1963 46 pykälä on EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan, jossa taataan työntekijöiden vapaa liikkuvuus yhteisön sisällä, vastainen?

**Anna Diamantopouloun komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(9. huhtikuuta 2003)

Komissio on lähettänyt Italian viranomaisille 16. tammikuuta 2003 päivätyn kirjeen, jossa se pyytää selvitystä kyseisen lainsäädännön toimivuudesta, erityisesti toimittajien velvollisuudesta kirjautua ammattirekistereihin sekä niistä ehdoista, joita sovelletaan muun muassa yhteisön alueella toimivien toimittajien kirjautumisen osalta.

Komissio ei ole vielä saanut vastausta Italian viranomaisilta.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että tapaus on kirjattu oletetuksi yhteisön lainsäädännön noudattamatta jättämiseksi.

(2003/C 192 E/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3579/02

esittäjä(t): Toine Manders (ELDR) komissiolle

(13. joulukuuta 2002)

Aihe: Valtiontuki ammattilaisjalkapalloseuroille

Komissio sai aikaisemmin kuluvan vuoden aikana kirjeen Alankomaiden sisäministeriöltä, joka ilmoitti, että valtion ammattilaisjalkapalloseuroille myöntämä rahoitus ei ole valtiontukea. Komissio ilmoitti vastauksessaan pitävänsä rahoitusta saavia jalkapalloseuroja yrityksinä, joten niitä koskevat samat valtiontukisäännökset.

Olemme saaneet kuulla, että komissio on virallisen valituksen vuoksi ryhtynyt tutkimuksiin Alankomaiden Alkmaarin kunnalle ja AZ Alkmaarin jalkapalloseuralle oletetusti myönnettyistä valtiontuista. Komission vastauksen perusteella voi olla mahdollista, että komissio haluaa tutkia Alankomaiden valtiontukien myöntämistä laajemminkin. Ammattilaisjalkapalloseuroja tuetaan luultavasti myös muissa EU:n jäsenvaltioissa.

1. Onko komissio kanssani samaa mieltä siitä, että ammattilaisjalkapalloseurojen on saatava kaikkialla Euroopassa valtiontukea?

Jos se ei ole, voiko komissio ilmoittaa yksityiskohtaisesti ne syyt, mihin sen näkemys perustuu?

Jos se on, mihin toimiin komissio aikoo tämän asian vuoksi ryhtyä?

2. Onko komissio valmis eurooppalaisen tasavertaisuuden nimissä olemaan rajoittamatta tätä tutkimusta pelkästään Alankomaihin, vaan laajentamaan sitä koko Euroopan alueelle, jotta tästä aiheesta kerätään yksityiskohtaista tietoa ja sen perusteella tehdään tarkkaan harkittuja päätöksiä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(27. tammikuuta 2003)*

Komissiolle on jätetty kantelu, jonka mukaan Alkmaarin kaupunki olisi myöntänyt tukea erälle rakennusyhtiölle ja jalkapalloseura AZ Alkmaarille. Komissio on pyytänyt tästä tietoja Alankomaiden viranomaisilta, mutta se ei vielä ole käynnistänyt muodollista tutkintamenettelyä.

Koska tapauksiin liittyvät tukimuodot ja tarkoitukset herättävät mutkikkaita kysymyksiä, ei voida suoralta kädeltä ottaa kantaa siihen, onko tapauksissa myönnetty EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettua tukea tai soveltuuko se yhteismarkkinoille. Näitä kysymyksiä on arvioitava tapauskohtaisesti.

On syytä tähdentää, että tällä haavaa ei ole käynnissä Alankomaissa mahdollisesti myönnettyä tukea koskevaa yleistä tutkimusta. Komissio on toistaiseksi vain arvioinut kantelua alustavasti. Se ei myöskään aio käynnistää EU:n laajuisia yleistä tutkimusta.

*(2003/C 192 E/122)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-3602/02****esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle***(13. joulukuuta 2002)*

Aihe: Uusi rahasto saastumisen uhreille maksettavia korvauksia varten

Marraskuun 14. päivänä päivätyt ja kaksikymmentäneljä tuntia Prestigen onnettomuuden jälkeen julkistetun komission tiedotteen mukaan Erikan haaksirikon jälkeen Euroopan unioni on meriturvallisuuden kärjessä.

Tiedotteessa ilmoitetaan otsikon mukaisesti ylistävään tyyliin, että komissio on jopa ehdottanut perustettavaksi rahastoa, josta korvattaisiin saastumisen aiheuttamat tuhot ja jolla täydennetään uhreille maksettavia korvauksia miljardin euron rajaan asti siinä tapauksessa, että nykyisten sääntöjen mukaiset 200 miljoonaa euron rajat ylittyvät.

Voiko komissio antaa minun tutustua kyseiseen ehdotukseen? Voiko komissio ilmoittaa minulle "nykyisiin sääntöihin" liittyvän laillisen viitetiedon? Viittaako komissio yhteisön toimielinten mukaiseen talousarviota koskevaan aloiteoikeuteensa vai viittaako se kansainväliseen ehdotukseen?

Eikö komissio katso, että tiedottamisessa olisi suotavaa olla hieman vastuuntuntoisempi ja täsmällisempi sekä vähemmän propagandistinen?

*(2003/C 192 E/123)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-3603/02****esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle***(13. joulukuuta 2002)*

Aihe: Euroopan unioni meriturvallisuuden kärjessä

Komissio ilmoitti tiedonantonsa KOM(2002) 539 liitteen 2 kohdassa 1.6, että on olemassa "valmiussuunnitelma, johon sisältyvät ympärivuorokautinen hälytysjärjestelmä", joka muodostaa vuonna 2000 tehdyn määritelmän mukaan "yhteisön puitteet jäsenvaltioiden toimien tukemiseksi onnettomuuksista tai tahallista päästöistä aiheutuvan merten pilaantumisen torjunnan alalla".

Voisiko komissio selittää, miten on mahdollista, että vaikka edellä mainittu järjestelmä oli käytössä, se julkisti onnettomuuden jälkeisenä päivänä tiedotteen, jonka otsikossa suggestiivisesti todettiin Euroopan unionin olevan meriturvallisuuden kärjessä ja jossa Prestigen sijasta viitattiin kolme vuotta sitten tapahtuneeseen Erikan uppoamiseen?

(2003/C 192 E/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3604/02**esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle**

(13. joulukuuta 2002)

Aihe: Prestige-aluksen valvonta satamissa

Marraskuun 21. päivänä Euroopan parlamentille antamissaan lausunnoissa komission jäsen Loyola de Palacio toistuvasti arvosteli Prestige-aluksen puuttuvaa valvontaa, kun sen lastia käsiteltiin Gibraltarin satamassa.

Kuitenkaan lehdistössä julkistettujen tietojen mukaan (Liberation, 19. marraskuuta) viimeinen satama, jossa aluksen lastia käsiteltiin ennen onnettomuutta ei ollut Gibraltar vaan se sijaitsi Pohjois-Espanjassa.

Voiko komissio selittää, miksi se oli niin huolissaan Gibraltarin vastuusta eikä lainkaan Espanjan vastuusta?

**Loyola de Palacion komission puolesta antama
yhteinen vastaus****kirjallisiin kysymyksiin E-3602/02, E-3603/02 ja E-3604/02**

(11. helmikuuta 2003)

Komissio antoi 14. marraskuuta 2002 lehdistötiedotteen Euroopan unionista meriturvallisuuden edelläkävijänä Erikan onnettomuuden jälkeen. Tiedonannon tavoitteena on nimensä mukaisesti luoda katsaus toimiin, joita komissio on toteuttanut kolme vuotta sitten tapahtuneen öljysäiliöalus Erikan onnettomuuden jälkeen.

Lehdistötiedote ei siis koske Prestigen onnettomuutta eikä sen seurauksia. Mainittuna päivänä Prestige oli vahingoittunut ja upposi vasta 19. marraskuuta 2002.

Tästä sekaannuksesta huolimatta komissio ilmoittaa, että sen tiedonannossa Kohti meriympäristön suojelua ja säilyttämistä koskevaa strategiaa (*) mainittu merten pilaantumisen torjuntaan liittyvä hälytysjärjestelmä on toiminut tyydyttävästi.

Koska komissio ja jäsenvaltiot olivat luoneet ympäristön pilaantumisen torjuntaan liittyviä avustusjärjestelyjä tämän tyyppisten katastrofien varalta, yhteisössä saatavilla olevia resursseja päästiin käyttämään heti. Ranskan, Espanjan ja Portugalin viranomaiset saivatkin nopeasti käyttöönsä öljyntorjuntaan soveltuvia aluksia ja muuta erikoisvälineistöä.

Komissio haluaa muistuttaa parlamentin jäsentä siitä, että Erikan onnettomuuden jälkeen komissio laati lajissaan ensimmäisen merenkulun turvallisuutta koskevan toimenpidepakettin ja huolehti siitä, että muut lainsäädäntöprosessiin osallistuneet toimielimet saattoivat vahvistaa sen. Näin komissio osoitti halunsa toimia määrätietoisesti.

Lisäksi komissio on todellakin ehdottanut Erika II -toimenpidepaketissaan pilaantumishaittojen korvausrahaston (COPE-rahaston) perustamista. Rahastosta maksettavilla korvauksilla, joiden enimmäismäärä olisi miljardi euroa, täydennettäisiin öljyvahinkojen kansainvälisestä korvausrahastosta (FIPOL) pilaantumisen uhreille maksettavia korvauksia tapauksissa, joissa korvattava määrä ylittää FIPOL:n maksaman enimmäismäärän (nykyisin 200 miljoonaa euroa).

Tätä komission ehdotusta ei kuitenkaan hyväksytty, koska jäsenvaltiot katsoivat, että on parempi toimia kansainvälisellä eikä yhteisön tasolla. FIPOL-yleissopimukseen laadittiin kuitenkin COPE:n perustamista koskevaa ehdotusta noudatteleva pöytäkirjaluonnos, jota Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) on määrä tarkastella lähiaikoina. Komissio muistutti 3. joulukuuta 2002 antamissaan tiedonannossa (?) kannattavansa pöytäkirjaluonnosta sillä edellytyksellä, että se takaa öljyvahinkojen uhreille samantasoiset korvaukset kuin ehdotettu COPE-rahasto.

Tämä aloite — kuten komission esittämä toimenpidepakettikin — sai yleistä kannatusta. Näin ollen Euroopan parlamentti antoi komission aloitetta seuraten 21. marraskuuta 2002 ja 19. joulukuuta 2002 päätöslauselmat, joissa se kehotti unionia toteuttamaan välittömästi toimia merten pilaantumisen ehkäisemiseksi ja meriturvallisuuden parantamiseksi. Lisäksi liikenneneuvosto kannatti kokouksessaan

6. joulukuuta 2002 ehdotuksia, jotka komissio teki tiedonannossaan 3. joulukuuta 2002. Kööpenhaminassa 12.–13. joulukuuta 2002 kokoontunut Eurooppa-neuvosto antoi komissiolle tunnustusta sen päättävistä toiminnoista ja piti tyytyväisenä merkille toimet, jotka komissio oli toteuttanut Prestigen onnettomuuden jälkeen.

Satamavaltion suorittamaan valvontaan liittyvien Prestige-aluksen tarkastusten osalta komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että Prestige ei ollut tulossa Pohjois-Espanjassa sijaitsevasta satamasta, vaan Venäjältä ja Latviasta ja oli matkalla Singaporeen.

Prestigelle tehtiin viimeinen satamavaltion suorittama tarkastus syyskuussa 1999 Rotterdamissa. Tämän jälkeen alus kävi useissa satamissa Euroopan unionin alueella ja Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan jäsenmaissa, joihin myös Gibraltar kuuluu.

Näin ollen komissio on toimivaltansa mukaisesti kirjoittanut eri jäsenvaltioiden viranomaisille ja tiedustellut, miksi Prestigeä ei tarkastettu sen käydessä niiden lainkäyttövalan alaisuuteen kuuluvissa satamissa.

(¹) KOM(2002) 539 lopullinen.

(²) KOM(2002) 681 lopullinen.

(2003/C 192 E/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3642/02

esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Apostolos Mangourasin pidättäminen

Prestige-säiliöaluksen kapteeni Apostolos Mangouras on ollut nyt kymmenen päivää pidätettynä espanjalaisessa vankilassa. Lehdistössä esiintyneiden tietojen mukaan häntä vastaan ei ole esitetty virallisia syytteitä, vaan ainoastaan se seikka, ettei hän totellut määräyksiä – selventämättä kuitenkaan, kuka nämä määräykset antoi ja mitä ne olivat.

Lisäksi espanjalaiset viranomaiset eivät salli säilöön otetun kapteenin ottaa vastaan Bahaman edustajia (aluksen lippuvaltio), jotka ovat Espanjassa kuullakseen hänen todistajanlausuntonsa.

Aikooko komissio näin ollen pyytää Espanjan hallitusta mukautumaan siihen, että Prestigen kapteeni saa käyttää demokraattisia oikeuksiaan, jotka häneltä on tällä hetkellä riistetty?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2003)

Espanjan viranomaisten suorittamaa Apostolos Mangourasin pidätystä on pidettävä yleisen järjestyksen ylläpitämiseen ja sisäisen turvallisuuden suojaamiseen liittyvänä kysymyksenä. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 33 artiklan mukaan jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, mihin toimiin ryhdytään yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja jäsenvaltioiden sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi. Näin ollen komissiolla ei ole toimivaltaa puuttua tapauksiin, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset selvittävät.

(2003/C 192 E/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3653/02

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(18. joulukuuta 2002)

Aihe: Öljytuhot Galiciassa: yksirunkoisia aluksia koskevat rajoitukset

Prestigen onnettomuuden vuoksi Espanjan ja Ranskan hallitukset sopivat, että 12 ja 200 meripeninkulman väliseltä, maiden aluemerien ulkopuoliselta alueelta karkotetaan yksirunkoiset yli 15 vuotta vanhat öljysäiliöalukset, vaikka ne purjehtisivat Kansainvälisen merenkulkujärjestön määräysten mukaisesti.

Päätöstä on arvosteltu, vaikka se onkin tervetullut, sillä se ei noudata kansainvälistä merioikeusyleissopimusta. Sopimuksen 58 artiklassa säädetään merenkulun ja ylilennon vapauksista yksinomaisella talousvyöhykkeellä. Liikennöinnin vapautta voidaan rajoittaa, mutta Kansainvälisen merenkulkujärjestön määräyksestä eikä yhden tai useamman valtion yksipuolisin toimin.

Mitä mieltä komissio on Espanjan ja Ranskan hallituksen julistuksesta?

Ottaen huomioon tarpeen vähentää uusien katastrofien vaaraa aikooko komissio vaatia jäsenvaltioita merioikeusyleissopimuksen 211 artiklan 6 kohdan mukaisesti toimittamaan Kansainväliselle merenkulkujärjestölle perustellun pyynnön, jonka perusteella ne valtuutetaan rajoittamaan alusten vapaata kauttakulkua kyseisellä alueella?

(2003/C 192 E/127)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3657/02

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(18. joulukuuta 2002)

Aihe: Öljytuhot Galiciassa: Finisterren merikäytävän siirtäminen

Yhteisössä ollaan yleisesti hyvin huolestuneita vaaroista, joita rannikkoalueille aiheutuu siitä, että äärimmäisen saastuttavia aineita kuljettavat säiliöalukset liikennöivät lähellä rannikkoa. Nykyisen globaalistumisen pimeä puoli, jolle ovat ominaisia kaikenlaiset väärinkäytökset kuten työntekijöiden hyväksikäyttö ja ympäristöriskit, on merkittävämpi kuin kansainvälisten järjestöjen ja valtioiden sääntelemä puoli. Maailman kauppalaivastosta 60 prosenttia on mukavuuslippulaivoja.

Esimerkiksi 25 meripeninkulman päässä rannikosta sijaitsevaa Finisterren merikäytävää purjehtii vuosittain 65 000 kauppalaivaa, joista 6 000 kuljettaa vaarallisia aineita, mikä merkitsee yhtä "Prestigeä" puolentoista tunnin välein.

Aikooko komissio tehdä ehdotuksen uusien merikäytävien perustamisesta kauemmas rannikosta, jotta öljytuhojen uusiutumisriskit pienenevät?

**Loyola de Palacion komission puolesta antama
yhteinen vastaus**

kirjallisiin kysymyksiin E-3653/02 ja E-3657/02

(11. helmikuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että rannikkovaltioiden on voitava suojella rannikoitaan meriliikenteen aiheuttamilta vaaroilta erityisen vilkkaasti liikennöidyillä alueilla, kuten Cabo Finisterren läheisyydessä.

Tätä varten neuvostolle ja parlamentille toimitettiin 20. joulukuuta 2002 asetusehdotus, jolla kielletään raskaan polttoöljyn kuljetus yksirunkoisilla säiliöaluksilla unionin satamista ja satamiin sekä nopeutetaan yksirunkoisten säiliöalusten korvaamista kaksoisrungolla varustetuilla säiliöaluksilla.

Komission mielestä nykyiset kansainvälisen merioikeuden säännöt suosivat liiaksikin merenkulun vapautta, mikä koituu rannikkovaltioiden vahingoksi. Komissiolla ei kuitenkaan ole toimivaltaa ehdottaa uusia toimenpiteitä, joilla riskialttiit alukset saataisiin kauemmas rannikoilta.

Kuten komissio tiedonannossaan 3. joulukuuta 2002⁽¹⁾ ilmoitti, se aikoo pyytää neuvostolta sen toimivallan mukaista neuvotteluvaltuutusta ja lisäksi koordinoida jäsenvaltioiden toimintaa muilla aloilla Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen muuttamiseksi siten, että ympäristönsuojelun vaatimukset ja merenkulun vapaus saadaan paremmin tasapainoon.

Samoin komissio tukee kaikkia jäsenvaltioiden toimia Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä ja tarvittaessa koordinoi niitä, jotta voidaan luoda uusia meriliikenteen seuranta- ja hallintavälineitä, joiden avulla jäsenvaltioiden rannikkovesiä – erityisesti aluevesiä ja talousvyöhykkeitä – voidaan suojella meriympäristöä uhkaavilta vaaroilta.

(¹) KOM(2002) 681 lopullinen.

(2003/C 192 E/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3680/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Zimbabwe

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Zimbabwea koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Zimbabwea koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3681/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Zimbabwe

Voiko komissio laatia selvityksen Zimbabwelle myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3682/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Salomonsaaret

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Salomonsaaria tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Salomonsaarille myönnettiin eri avustushankkeisiin tukea?

(2003/C 192 E/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3683/02

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Salomonsaaret

Voiko komissio laatia selvityksen Salomonsaarille myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3684/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Seychellit

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Seychellien tasavaltaa tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Seychellien tasavallalle myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3685/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Seychellit

Voiko komissio laatia selvityksen Seychellien tasavallalle myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3686/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Senegal

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Senegalia tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Senegalille myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3687/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Senegal

Voiko komissio laatia selvityksen Senegalille myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3688/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: São Tomé ja Príncipe

Voiko komissio ilmoittaa, mitä São Toméa ja Príncipea tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana São Tomélle ja Príncipelle myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3689/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: São Tomé ja Príncipe

Voiko komissio laatia selvityksen São Tomélle ja Príncipelle myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3690/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Samoa

Voiko komissio laatia selvityksen Samoalle myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3691/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Samoa

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Samoaa tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Samoalle myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3692/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Saint Vincent ja Grenadiinit

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Saint Vincentia ja Grenadiineja tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Saint Vincentille ja Grenadiineille myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3693/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Saint Vincent ja Grenadiinit

Voiko komissio laatia selvityksen Saint Vincentille ja Grenadiineille myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3694/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Saint Lucia

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Saint Luciaa tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Saint Lucialle myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3695/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Saint Lucia

Voiko komissio laatia selvityksen Saint Lucialle myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3696/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Togo

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Togoa tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Togolle myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3697/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Togo

Voiko komissio laatia selvityksen Togolle myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3698/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Tansania

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Tansaniaa tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Tansanialle myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3699/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Tansania

Voiko komissio laatia selvityksen Tansanialle myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3700/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Swazimaa

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Swazimaata tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Swazimaalle myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3701/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Swazimaa

Voiko komissio laatia selvityksen Swazimaalle myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3702/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Suriname

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Surinamea tukevia hankkeita on rahoitettu Euroopan unionin vuoden 2000 talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon yhteensä vuoden 2000 aikana Surinamelle myönnettiin eri avustusohjelmiin tukea?

(2003/C 192 E/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3703/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Suriname

Voiko komissio laatia selvityksen Surinamelle myönnettyistä avustushankkeista, jotka rahoitettiin Euroopan unionin vuoden 2001 talousarviosta, ja ilmoittaa, mikä oli sijoitusten kokonaismäärä kyseisenä vuonna?

(2003/C 192 E/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3704/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Sudan

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Sudania koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Sudania koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3705/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Sudan

Voiko komissio antaa selonteon Sudania koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3706/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Etelä-Afrikka

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Etelä-Afrikkaa koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Etelä-Afrikkaa koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3707/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Etelä-Afrikka

Voiko komissio antaa selonteon Etelä-Afrikkaa koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3708/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Uganda

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Ugandaa koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Ugandaa koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3709/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Uganda

Voiko komissio antaa selonteon Ugandaa koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3710/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Sambia

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Sambiaa koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Sambiaa koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3711/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Sambia

Voiko komissio antaa selonteon Sambiaa koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3712/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Sierra Leone

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Sierra Leonea koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Sierra Leonea koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3713/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Sierra Leone

Voiko komissio antaa selonteon Sierra Leonea koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3714/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Somalia

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Somaliaa koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Somaliaa koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3715/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Somalia

Voiko komissio antaa selonteon Somaliaa koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3716/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Tonga

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Tongaa koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Tongaa koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3717/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Tonga

Voiko komissio antaa selonteon Tongaa koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3718/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Tuvalu

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Tuvalua koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Tuvalua koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3719/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Tuvalu

Voiko komissio antaa selonteon Tuvalua koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3720/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Trinidad ja Tobago

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Trinidadia ja Tobagoa koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Trinidadia ja Tobagoa koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3721/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Trinidad ja Tobago

Voiko komissio antaa selonteon Trinidadia ja Tobagoa koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3722/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Vanuatu

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Vanuatua koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin vuonna 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Vanuatua koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3723/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Vanuatu

Voiko komissio antaa selonteon Vanuatua koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

(2003/C 192 E/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3724/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Tšad

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Tšadia koskevia hankkeita EU:n talousarviosta rahoitettiin 2000?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli Tšadia koskevien tukien kokonaismäärä vuonna 2000?

(2003/C 192 E/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3725/02**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle**

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: Tšad

Voiko komissio antaa selonteon Tšadia koskevista hankkeista, jotka on hyväksytty rahoitettaviksi Euroopan unionin talousarviosta vuonna 2001, ja ilmoittaa rahoituksen kokonaissumman?

**Poul Nielsonin komission puolesta antama
yhteinen vastaus**

kirjallisiin kysymyksiin E-3680/02, E-3681/02, E-3682/02, E-3683/02, E-3684/02, E-3685/02, E-3686/02, E-3687/02, E-3688/02, E-3689/02, E-3690/02, E-3691/02, E-3692/02, E-3693/02, E-3694/02, E-3695/02, E-3696/02, E-3697/02, E-3698/02, E-3699/02, E-3700/02, E-3701/02, E-3702/02, E-3703/02, E-3704/02, E-3705/02, E-3706/02, E-3707/02, E-3708/02, E-3709/02, E-3710/02, E-3711/02, E-3712/02, E-3713/02, E-3714/02, E-3715/02, E-3716/02, E-3717/02, E-3718/02, E-3719/02, E-3720/02, E-3721/02, E-3722/02, E-3723/02, E-3724/02 ja E-3725/02

(11. helmikuuta 2003)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan seuraavaan taulukkoon, josta ilmenevät siinä mainituille maille myönnetyn avun kokonaismäärät:

Maat	Yhteensä (2000 ja 2001)
Zimbabwe	89,73
Salomonsaaret	47,23
Seychellit	4,97
Senegal	93,76
São Tomé	14,79
Samoa	6,19
Saint Vincent ja Grenadiinit	16,43
Saint Lucia	34,39
Togo	23,79
Tansania	330,38
Swazimaa	27,30

Maat	Yhteensä (2000 ja 2001)
Suriname	24,47
Sudan	100,74
Etelä-Afrikka	261,39
Uganda	274,96
Sambia	231,07
Sierra Leone	131,07
Somalia	35,34
Tonga	7,33
Tuvalu	0
Trinidad ja Tobago	11,45
Vanuata	5,44
Tšad	112,05

Komissio lähettää suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja Parlamentin pääsihteeristön yksityiskohtaisemman taulukon sekä vuoden 2001 kertomuksen kehitysyhteistyöpolitiikasta ja ulkomaanavun toteuttamisesta.

(2003/C 192 E/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3775/02

esittäjä(t): António Campos (PSE) komissiolle

(17. joulukuuta 2002)

Aihe: Yhteinen maatalouspolitiikka

Pyysin 11. lokakuuta 1999 tekemässäni kirjallisessa kysymyksessä E-1766/99⁽¹⁾ komissiolta joitakin EMOTR-tukiosastoa koskevia tietoja. Komission 16. joulukuuta 1999 antamassa vastauksessa ei kuitenkaan ollut kaikkia pyytämiäni tietoja.

Jotta voin täyttää tehtäväni parlamentin jäsenenä, pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

- mikä on EMOTR-tukiosastosta myönnettyjen varojen 100 suurimman edunsaajan osuus vuosittain kussakin jäsenvaltiossa,
- kuinka suuri osuus EMOTR-tukiosastosta myönnettyjen varojen kokonaismäärästä on käytetty näiden 100 suurimman edunsaajan hyväksi kussakin jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 14.

Franz Fischlerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(10. maaliskuuta 2003)

Komissio lähetti 1. lokakuuta 2002 parlamentin talousarvion valvontavaliokunnalle, budjettivaliokunnalle ja maatalousvaliokunnalle alustavat tiedot varainhoitovuonna 2000 maanviljelijöille jaetuista suorista maataloustuista kokoluokittain. Luvut perustuvat jäsenvaltioilta saatuihin, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) maksusuorituksia koskeviin tietoihin. Vaikka tiedot ovat yleensä ottaen riittävän laadukkaita käytettäväksi tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä, on syytä noudattaa tarkkaavaisuutta käytettäessä tietoja muihin, analyttisiin tarkoituksiin. Kaikki jäsenvaltiot eivät nykyisin sovelta

"yksilöllisten tunnistimien järjestelmää" kaikkiin tuensaajiin. Tämän vuoksi tuensaajakohtaisesti ilmoitetut kokonaismäärät voivat nykyisin olla epätarkkoja, minkä vuoksi luvut ovat "alustavia" eivätkä kaikilta osin täsmällisiä.

Arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle lähetetyssä taulukossa, joka perustuu edellä mainittuihin tietoihin, esitetään katsaus varainhoitovuonna 2000 maksettujen suorien tukien kokonaismäärään, 100 suurimman tuensaajan suorien tukien kokonaismäärään ja viimeksi mainittujen prosentuaaliseen osuuteen. On syytä huomata, että jäsenvaltiokohtaiseen 100 suurimman tuensaajan luetteloon voi sisältyä tuottajaorganisaatioita. Kreikka ei toimittanut yksityiskohtaisia tietoja kaikista suorista maksusuorituksista. Näin ollen käytettävissä ei ole kyseistä jäsenvaltiota koskevia tilastoja.

(2003/C 192 E/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3797/02

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(7. tammikuuta 2003)

Aihe: Egnatia-valtaväylää koskevat tutkimukset

Tiedetään, kuinka tärkeä Egnatia-väylä on Pohjois-Kreikalle ja yhdessä vertikaalisten tieliikenneakseliensa kanssa kaikkien Balkanin naapurivaltioiden yhteistyölle ja edistykselle.

Tässä tarkoituksessa komissio rahoittaa Euroopan laajuisten liikenneverkkojen puitteissa hanketta PP701 "Egnatia-väylä – tekniset tutkimukset" 30 miljoonalla eurolla kaudella 2001–2003.

1. Mitkä osat pääväylästä tai vertikaalisista akseleista on tutkittu?
2. Montako sopimusta Egnatia-yhtiö on allekirjoittanut ja mitä sopimuksia? Millä menettelyllä näiden tutkimusten toimeksianto on tapahtunut? Noudatettiinko julkisia hankintoja koskevaa menettelyä vai ei?
3. Milloin kukin tutkimussopimuksista allekirjoitettiin, keiden urakoitsijoiden kanssa, millä toteutus-aikataululla, millä kustannusarviollla, mikä oli näiden tutkimusten fyysinen kohde ja missä vaiheessa kunkin tutkimuksen valmistuminen on?
4. Paljonko varatuista 30 miljoonasta eurosta on tähän mennessä maksettu?
5. Kuinka komissio aikoo edistää Egnatia-väylän ja sen vertikaalisten akselien valmistumista ja missä aikarajoissa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2003)

Ensisijainen hanke (PP) 701, johon parlamentin jäsen viittaa, on osa komission 19. syyskuuta 2001 hyväksymää monivuotista ohjeellista ohjelmaa, jossa osoitetaan tutkimuksiin ja teknisiin tukitoimiin 30 miljoonaa euroa kaudella 2001–2006 ensisijaisen hankkeen nro 7 (PATHE-Egnatia) Egnatiaa koskevaan osaan. Hanke on osa Euroopan laajuista liikenneverkkoa. Tukimäärä on ohjeellinen.

Ne pääväylän osat tai vertikaaliset akselit, jotka on tutkittu PP 701 -hankkeen puitteissa, on ilmoitettu 30. marraskuuta 2001 tehdyssä päätöksessä C(2001) 3898/10, josta toimitetaan jäljennös sekä suoraan kysyjälle että parlamentin pääsihteeristölle.

Egnatia Odos S.A. -yhtiön kanssa allekirjoitetut sopimukset koskevat hankkeen kaikkia vaiheita varten tehtäviä tutkimuksia, ympäristönäkökohtiin liittyviä ja teknisiä tutkimuksia sekä tämän reitin eri osien rakentamiseen liittyviä tutkimuksia.

Egnatia Odos S.A. -yhtiön toimittamien tietojen mukaan:

- Hankkeen PP 701 puitteissa on allekirjoitettu vuoden 2001 loppuun saakka 170 sopimusta.
- Sopimukset on tehty tarjouskilpailun perusteella kansallista ja yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.

Sopimuksiin liittyvät tiedot — allekirjoituspäivä, kohde, toteutusaikataulu, lukuun ottamatta sopimuksen tekijöiden nimiä, joita ei yleensä ilmoiteta komissiolle — on annettu taulukossa, jonka Egnatia Odos S.A. on toimittanut yhdessä 30. marraskuuta 2001 tehdyn päätöksen C(2001) 3898/10 mukaisesti laaditun tilanneselvityksen kanssa. Myös taulukosta toimitetaan jäljennös sekä suoraan kysyjälle että parlamentin pääsihteeristölle.

Vuosina 2001 ja 2002 maksetut määrät ovat 9 250 000 euroa, eli 30,8 % 30 miljoonan määrärahasta.

Yhteisön tukikehyksessä Kreikkaa varten vuosiksi 2000–2006 on varattu Egnatian moottoritien ja sen vertikaalisten akselien rakentamiseen merkittävä määrä rahoitustukea sekä Euroopan aluekehitysrahastosta että koheesiorahastosta. Egnatian pääväylän rakentamiseen on varattu 1 150 miljoonaa euroa tukea, ja noin 300 miljoonaa euroa tukea on varattu niiden vertikaalisten akselien rakentamiseen, jotka yhdistävät Egnatian Kreikan rajoihin neljän muun valtion kanssa. Kreikkaa varten oli myönnetty myös vuosille 1994–1999 760 miljoonaa euroa yhteisön tukikehyksestä ja koheesiorahastosta Egnatian pääväylän rakentamiseen.

Euroopan investointipankki on myöntänyt Kreikalle viimeisten viiden vuoden aikana 1 500 miljoona euroa lainaa Egnatian moottoritien rahoittamiseen.

Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että Egnatian uudesta moottoritiestä on jo valmiina ja käytössä 153 kilometriä ja että vuoden 2002 loppuun mennessä saadaan valmiiksi ja käyttöön 150 kilometriä lisää. Samassa Kreikan viranomaisten lausunnossa arvioitiin myös, että vuoden 2005 loppuun mennessä pitäisi yhteisön varoilla yhteisrahoitetusta Egnatian moottoritiestä olla valmiina ja käytössä 530 kilometriä.

(2003/C 192 E/176)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3834/02

esittäjä(t): Philip Bushill-Matthews (PPE-DE) komissiolle

(9. tammikuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeudet Intiassa

Katsooko komissio, että iäkkään ja sairaan Syed Ali Geelanin vangitseminen Ranchin vankilaan, tuhansien kilometrien päähän hänen Kashmirissa sijaitsevasta kodistaan, rikkoo hänen ihmisoikeuksiaan? Mitä komissio aikoo tehdä saadakseen Intian viranomaiset siirtämään hänet Srinagariin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2003)

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen Hurriyat-konferenssin johtajan Syed Shah Ali Geelanin vankeuden laillisuudesta komissio viittaa Kashmirin korkeimman oikeuden 5. syyskuuta 2002 antamaan tuomioon, jonka mukaan Geelanin pitäminen vangittuna Kashmirin ulkopuolella on laitonta. Komissio viittaa myös pääministeri Mufti Mohammed Sayeedin 12. marraskuuta 2002 tekemiin ehdotuksiin vapauttaa poliittiset vangit ja erityisesti tämän aikomukseen vapauttaa Geelani piakkoin. Nämä seikat ovat myönteistä seurausta syys-lokakuussa 2002 pidetyistä aluevaaleista.

(2003/C 192 E/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3853/02**esittäjä(t): Francesco Fiori (PPE-DE) komissiolle**

(23. joulukuuta 2002)

Aihe: Grana Padano -juuston vienti Sveitsiin

Sveitsin liittovaltion laissa RS 632.110.411, joka koskee Sveitsin ja Euroopan yhteisön välistä juustokauppaa, on säädetty, että Grana Padano -juustoa voidaan myydä ilman tullia ja määrällisiä rajoituksia, jos sen vesipitoisuus ei ylitä 33,2 prosenttia.

Marraskuussa 2002 kuitenkin tiettyjen Grana Padano -juustolajien (vähintään 16 kuukautta kypsytettyjä ja vesipitoisuudeltaan joko 34,1 tai 34,8 %) tuonti Sveitsiin kiellettiin.

Italian viranomaisten ja tutkimuslaitosten antamien aikaisempien ja nykyisten tietojen mukaan minkään yli 16 kuukautta kypsytetyn Grana Padano -juuston vesipitoisuus ei ylitä 33,2 prosenttia — ellei juuston analysointia varten otetusta näytteestä ole tarkoituksella poistettu suurta osaa juuston kuoresta ja sen alla olevasta pehmeästä osasta. Nämä osat ovat tunnetusti Grana Padanon syötäviä osia, minkä vuoksi ne olisi otettava huomioon juustoa analysoitaessa.

Yhteen näytteeseen perustuva analyysi ei ole luotettava. Kaikissa EU:n rajatarkastuksissa tehtävissä näytteidenottomenettelyissä vaaditaan useiden näytteiden ottoa ja kunkin näytteen jakamista kuuteen samankokoiseen osaan, joista yksi tai kaksi osaa toimitetaan vientiyritykselle, yksi osa lähetetään analysoitavaksi ja loput säilytetään lisätarkastusten varalta siinä tapauksessa, että joku valittaa asiasta.

Voiko komissio vahvistaa,

- ovatko Sveitsin viranomaiset vaatineet vain yhtä näytettä (kiilanmuotoinen pala, jonka kummallakin puolella on kuorta ja jonka paino on noin 1,5 kg) laboratoriotutkimuksia varten sen määrittelemiseksi, onko kyseisen Grana Padano -juustolajin vesipitoisuus kansainvälisen standardin FIL-IDF 4a:1982 mukainen,
- pyritäänkö tällä menettelyllä vähittäiseen mutta varmaan tuonnin vähentämiseen, etenkin Grana Padanon osalta,
- voidaanko tätä menettelyä pitää näin ollen eräänlaisena epäsuorana suojeluna, mikä on vastoin kyseisten maiden välistä vapaakauppasopimusta?

**Pascal Lamyn komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(12. maaliskuuta 2003)

Sveitsin valtion Bernissä sijaitseva tullilaboratorio käyttää Grana Padano -juuston kosteusprosentin mittaamiseen menetelmää numero CH 5.02, jota kuvataan elintarvikkeiden analyysiä koskevassa Sveitsin käsikirjassa. Menetelmä vastaa yhteisön jäsenvaltioiden tullilaboratoriot käyttämää standardia FIL-IDF 4a-1982. Koska Sveitsin laboratorion käyttämä menetelmä on ISO 17 025 -standardin mukainen, tulosten on vastattava tiettyjä laatukriteerejä erityisesti kokeiden toistettavuuden suhteen.

Näytteenotosta itsestään voi aiheutua tiettyä vaihtelua otetun näytteen tyyppin ja näytteenoton laajuuden mukaan. Näytteen tyyppistä todettakoon, että Sveitsin tulli käyttää analyysihin kiilanmuotoisia juustotahkon lohkoja, kun taas Italian juustoala käyttää tahkosta kairaamalla otettuja näytteitä. Näytteenoton laajuutta tarkasteltaessa on otettava huomioon se, että eri juustoerissä saattaa olla vaihtelua. Sveitsin tulli ottaa tahkoista näytteiksi yleensä 2–3 kilogramman painoisia lohkoja valiten satunnaisesti yhden tahkon kymmenestä eri erästä eli yhteensä kymmenen näytettä. Tämä vaikuttaa edustavalta näytteenotolta.

Komissiolla ei ole näiden tietojen valossa perusteltua syytä epäillä Bernin tullilaboratorion analyysin laatua.

Tämän vuoksi komissio ei voi yhtyä arvoisan parlamentin jäsenen esittämään huoleen siitä, että Sveitsi haluaisi epäsuorasti rajoittaa yhteisöstä tulevaa tuontia.

Yhteisön ja Sveitsin välinen juustokauppa ja erityisesti vienti Italiasta Sveitsiin on viimeisen kymmenen vuoden aikana lisääntynyt huomattavasti, mutta määrät ovat kuitenkin hieman laskeneet viime vuosina. Kesäkuun 1. päivänä 2002 voimaan tullut Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimus maataloustuotteiden kaupasta helpottaa kahdenvälistä kauppaa. Sopimuksen keskeisiin määräyksiin kuuluu juustomarkkinoiden täydellinen vapauttaminen asteittain viiden vuoden aikana. Huomattakoon, että sopimuksen (liitteen 11 lisäys 6) mukaan yhteisö ja Sveitsi tunnustavat vastavuoroisesti ihmisravinnoksi tarkoitettua nautaeläinten maidon ja maitotuotteiden kaupan edellytysten vastaavuuden, minkä johdosta kyseiset tuotteet liikkuvat yhteisön ja Sveitsin välillä samoin edellytyksin kuin yhteisön sisäisessä kaupassa. Sopimuksella käyttöön otettujen kahdenvälisten rakenteiden ansiosta voidaan parantaa yhteistyötä Sveitsin viranomaisten kanssa myös kaikissa juustomarkkinoiden yhdentymiseen liittyvissä asioissa.

(2003/C 192 E/178)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3871/02

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(10. tammikuuta 2003)

Aihe: Kaatopaikan rakentaminen

Viitaten komission jäsenen Margot Wallströmin 12. helmikuuta 2001 antamaan vastaukseen kysymykseeni E-3979/00⁽¹⁾, joka koski kaatopaikan rakentamista Portugalin Cadavaliin, pyydän, että minulle toimitetaan kyseistä kaatopaikkaa koskevat myöhemmät arviot sekä päätöksen, jonka tekemisestä ilmoitettiin edellä mainitussa vastauksessa.

⁽¹⁾ EYVL C 187 E, 3.7.2001, s. 97.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 2003)

Viitaten aiempaan vastaukseensa komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle päättäneensä kokouksessaan 30. lokakuuta 2002 lopettaa asian 2000/4668 käsittelyn.

Verrattuaan Portugalin viranomaisten ja kantelun tekijöiden väitteitä komissio päätti, että asian käsittelyn jatkamiselle ei ollut yhteisön oikeuteen nojautuvia perusteita.

Yhdyskuntajätteen kaatopaikat sisältyvät tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ liitteeseen II, joten on direktiivin 4 artiklan 2 kohdan nojalla kansallisten viranomaisten asia päättää, tehdäänkö niistä ympäristövaikutusten arviointi. Tätä päätösvaltaa rajoittaa tietyissä tapauksissa direktiivin 2 artikla, jonka mukaan ympäristövaikutusten arviointi on tehtävä aina sellaisille hankkeille, joilla on todennäköisesti huomattavia ympäristövaikutuksia. Tässäkin tapauksessa on kuitenkin jäsenvaltioiden asia päättää, onko tietyllä hankkeella todennäköisesti huomattavia ympäristövaikutuksia. Kyseisessä asiassa tämä arvioitiin useiden ympäristöselvitysten avulla, ja niiden mukaan hankkeella ei todennäköisesti ole huomattavia ympäristövaikutuksia.

Lisäksi kaatopaikan rakentamisen ja käytön ehdoksi asetettiin uuden kaatopaikkadirektiivin (kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/31/EY⁽²⁾) takeiden ja teknisten määräysten noudattaminen, vaikka direktiiviä ei vielä tuolloin olisi tarvinnut soveltaa kyseiseen hankkeeseen. Näin ollen hankkeesta laadittiin ennen luvan myöntämistä muistio, jossa kuvataan kohteen geologiset, geotekniset ja hydrologiset ominaispiirteet, vesieristysjärjestelmä, sade- ja jännösveden viemärointi-järjestelmä, jännösveden ja maaperässä olevan veden hallinta- ja seuranta, biokaasun johtaminen ja

käsittely sekä ympäristön asukkaiden ja työntekijöiden turvallisuuskohdat. Mitä tulee erityisesti vesieristykseen, hankkeen toteutusvaiheessa rakennettiin puolen metrin paksuisesta savikerroksesta ja synteettisestä komposiittikerroksesta muodostuva geologinen eristyskerros, joka ominaisuuksiltaan vastaa edellä mainitun direktiivin vaatimuksia.

Lopuksi on hyvä huomata, että kaatopaikalle on myönnetty ympäristöministeriön ympäristölupa. Lupa perustuu säädökseen, jolla siirretään kansalliseen lainsäädäntöön ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/61/EY⁽³⁾. Luvan mukaan kaatopaikkayrityksen on noudatettava tiettyä ympäristöseurantaohjelmaa niin käyttövaiheessa kuin sulkemisvaiheessa ja sulkemisen jälkeisessä hoitovaiheessakin.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 182, 16.7.1999.

⁽³⁾ EYVL L 257, 10.10.1996.

(2003/C 192 E/179)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-3881/02

esittäjä(t): **Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle**

(10. tammikuuta 2003)

Aihe: Sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosten rakentamista koskeva yhteisön tuki

Malagalaisessa kunnassa Villanueva de Algaidasissa (Espanja) sijaitseva yritys avaa ennen vuoden 2002 päättymistä Andalusiassa ensimmäisen yksityisen laitoksen, jonka tarkoituksena on tuottaa sähköenergiaa käyttämällä oliiviöljyn valmistusprosessin tuloksena saatua kuorijätettä.

Uuden, 25 miljoonaa wattia tuottavan laitoksen rakennustyöt ovat käytännössä päättyneet, ja energia myydään alueen sähköjakeluyritykselle. Sähköä toimitetaan alueella noin kolmelle miljoonalle taloudelle.

Andalusiassa tuotetaan runsain määrin oliiveja, ja edellä esitelty hanke on uusi ja käyttökelpoinen. Voiko komissio siis kertoa, mitä yhteisön tukia ja kannustimia voisivat saada kaikki ne andalusialaiset oliivialan yritykset, jotka haluaisivat seurata tämän piakkoin Malagassa käynnistytävän aloitteen mallia?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2003)

Komissio on varsinkin viimeisten viiden vuoden aikana pyrkinyt erityisen aktiivisesti ohjaamaan ja kehittämään yhteisön politiikkaa uusiutuvan energian alalla. Kehitettyjen uusiutuvien energialähteiden joukossa biomassalla ja jätteellä on eniten potentiaalia energian tuotantoon (noin 60 %).

Yhteisön kannustimien ja yhteisön tukien osalta komissio voi Andalusiassa sijaitsevia oliivien kuorijätettä hyödyntäviä yhdistettyjä lämpö- ja voimalaitoksia ajatellen tuoda esiin seuraavat mahdollisuudet:

- Tutkimusta ja teknologian kehittämistä koskevasta kuudennesta puiteohjelmasta (2003–2006) annetaan tukea uusiutuvien energialähteiden käytön tutkimukseen ja edelleen kehittämiseen erikoisohjelman ”Eurooppalaisen tutkimusalueen integrointi ja lujittaminen” kautta. Erityisohjelman ensisijainen aihealue on ”Kestävä kehitys, globaalimuutos ja ekosysteemit”, jonka alaisuuteen kuuluu ”Kestävät energijärjestelmät”. Ohjelmasta annetaan erityisesti tukea uusien innovatiivisten teknologioiden yhteisrahoitukseen (biopolttoaineiden ja perinteisten polttoaineiden) yhteispolton alalla ja suurimittaiseen uusiutuvan sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tarkoitettujen laitosten yhteisrahoitukseen.

- Uuden älykästä energiaa koskevan ohjelman ("Älykäs energiahuolto Euroopalle") on määrä käynnistyä myöhemmin tänä vuonna, ja siitä annetaan tukea uusiutuvien energialähteiden innovatiivisten sovellusten edistämiseen.
- Lisäksi parlamentin jäsenen mainitsema hanke voisi saada yhteisrahoitusta rakennerahastoista Andalusian alueelle vuosiksi 2000–2006 vahvistetun yhdenmukaisen toimenpideohjelman puitteissa.
- Komissio muistuttaa, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti yhteisrahoituksesta hyötyvien hankkeiden valinta kuuluu jäsenvaltiolle, ja se tehdään varsinkin ohjelma-asiakirjoissa vahvistettujen valintaperiaatteiden mukaan. Kyseisen yhtiön kannattaisi siten kääntyä suoraan asiasta vastaavan kansallisen viranomaisen puoleen: Dirección General de Fondos Europeos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Junta de Andalucía, jonka osoite on Isla de la Cartuja, Edificio Torretriana, 5a planta, 41071 Sevilla.

(2003/C 192 E/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3905/02

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(6. tammikuuta 2003)

Aihe: Oikeusvaltion palauttaminen Kongon demokraattiseen tasavaltaan

Nyt kun kahdeksan kongolaista puoluetta ovat tehneet Pretoriassa sopimuksen vallan jakamisesta on Kongon demokraattisessa tasavallassa (DRC) mahdollisuus tehdä rauha ja aloittaa uudelleenrakentaminen.

Kun otetaan huomioon, että valtio(rakentei)ta ei ole olemassa suurissa osissa DRC:tä, ei edes osissa, jotka eivät joutuneet elämään vieraan miehityksen alla, ja että miehitetyissä osissa naapurivaltiot Uganda ja Ruanda ovat käytännössä vallassa, on kansainvälisen yhteisön tunnettava vastuunsa. Konflikti ja sen 3 miljoonaa uhrin mielessä pitäen ei maan jälleenrakennusta voida jättää maan hallituksen hyvän tahdon varaan, koska sillä ei ole siihen vaadittuja voimavaroja, eikä myöskään yhden tai muutaman EU:n jäsenvaltion varaan. Tarvitaan YK:n ja erityisesti MONUC:n (YK:n Kongon demokraattisessa tasavallassa olevat tarkkailijajoukot) toimia täyttämään ulkomaisten joukkojen maasta poistumisen aiheuttama tyhjiö ja auttamaan maan perusteellisessa uudelleenrakentamisessa, jossa EU:n läsnäolo on välttämätön.

Millä tavoin EU aikoo tukea tätä oikeusvaltion uudelleenrakentamista?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(3. helmikuuta 2003)

Myös komissio pitää oikeusvaltion palauttamista Kongon demokraattiseen tasavaltaan ensisijaisen tärkeänä maan ja Afrikan suurten järvien alueen rauhan ja kehityksen kannalta.

Tässä tarkoituksessa ollaan parhaillaan toteuttamassa Belgian ja Yhdistyneiden Kansakuntien kehitys-ohjelman (UNDP) yhteistä aloitetta tarpeiden arvioimiseksi, yhteisen strategian määrittelemiseksi ja sellaisen avunantajien yhteisen operaation käynnistämiseksi, jolla vahvistetaan koordinoitusti Kongon julkishallinnon institutionaalisia valmiuksia ja uudistamista.

Komissio edistää jo oikeusvaltion palauttamista osallistumalla 28 miljoonalla eurolla oikeuslaitosta tukevaan hankkeeseen, joka on täytäntöönpanovaiheessa.

Valmiuksien vahvistamisen alalla komissio hyväksyi joulukuussa 2002 ensimmäistä institutionaalista tukiohjelmia koskevan hankkeen, jota se tukee 16 miljoonalla eurolla.

Ohjelman tarkoituksena on vahvistaa tiettyjen keskeisimpien ministeriöiden toimintaa sekä tukea siirtymävaiheen toimielinten perustamista; esimerkkeinä mainittakoon kansallinen vaalikomitea ja kansallinen ihmisoikeuskomitea.

(2003/C 192 E/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3915/02**esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle**

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Rahoitustuki Latinalaiselle Amerikalle

Voisiko komissio antaa joka vuodelta yksityiskohtaisen selvityksen, josta ilmenee budjettikohdittain Euroopan unionin rahoitustuki Latinalaiselle Amerikalle vuosina 1995–1999 ja 2000–2002?

Kuinka paljon vuosittain annettiin rahoitustukea kyseisinä ajanjaksoina?

Miten komissio perustelee, että budjettikohtia on perinteisesti toteutettu vain vähäisessä määrin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2003)

Latinalaisen Amerikan yhteistyötoimia koskevien maksusitoumusten ja maksujen vuosittainen jakauma 1996–2002 (vuoden 2002 luvut ovat alustavia, sillä maksusitoumuksia ei ole vielä kirjattu tietojärjestelmään tiettyjen budjettikohtien osalta) (*) lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristölle.

Maksusitoumusten kokonaismäärä (kaikki asianomaiset budjettikohdat mukaan luettuina) oli kyseisellä kaudella 3,12 miljardia euroa, kun taas maksujen kokonaismäärä oli 2,04 miljardia euroa.

Näiden kokonaismäärien välinen 1,08 miljardin euron ero johtuu useista tekijöistä.

Tästä luvusta olisi ensiksikin vähennettävä suuri osa maksusitoumuksista, jotka koskevat vuosia 2001 ja 2002. Kyse on itse asiassa määristä, jotka on viety maksusitoumuksina yhteisön kirjanpitoon ja jotka toteutuvat maksuina edellyttäen että vastaavat sopimukset tehdään ennalta. Tämä edellyttää, että edunsaajana olevien maiden/elinten kanssa tehdään rahoitussopimukset. On selvää, että vuonna 2001 tehtyjen maksusitoumusten noudattamiseksi tehtyt rahoitussopimukset ovat johtaneet menoihin ja maksuihin, jotka ovat määrältään erittäin vähäiset. Vuoden 2002 maksusitoumusten perusteella ei ole vielä kaikilta osin tehty rahoitussopimuksia.

Toiseksi on otettava huomioon, että tietyissä toimissa ei käytetä alun perin tarkoitettuja määrärahoja kokonaisuudessaan. Tämä voi johtua kahdesta syystä: tavoitteita muutetaan, jotta ne vastaavat vastaanotto- ja toiminta-alueella, tai toteutus keskeytetään tai päätetään ennen aikaisesti, kun toimia ei paikallisen tilanteen vuoksi voida enää toteuttaa tyydyttävällä edellytyksillä. Tällaisessa tilanteessa maksujen määrä jää maksusitoumusten määrää pienemmäksi.

Jos lisäksi tarkastellaan maksujen kehittymistä Latinalaista Amerikkaa koskevissa budjettikohdissa, voidaan todeta seuraavaa:

- Budjettikohdan B7-310 (rahoitusyhteistyö ja tekninen yhteistyö) maksujen toteutusvauhti on parantunut selvästi. Vuonna 2002 maksujen kokonaismäärä oli 85 prosenttia kyseisen vuoden maksusitoumusten määrästä. Vastaava luku oli 60 prosenttia vuonna 1998.
- Maksujen ja maksusitoumusten suhde on pienentynyt kohdassa B7-311 (taloudellinen yhteistyö). Vuonna 1998 maksujen määrä vastasi 58 prosenttia kyseisen vuoden maksusitoumuksista. Vuonna 2002 vastaava luku oli ainoastaan 20 prosenttia. Syynä on se, että tämän kohdan maksusitoumukset ovat kasvaneet huomattavasti (49 miljoonaa euroa vuonna 1998 ja 125 miljoonaa euroa vuonna 2002), sillä viimeksi kuluneina vuosina on hyväksytty laajoja alueellisia ohjelmia (ALFA, ALBan, Alis, AL-Invest), jotka johtavat merkittäviin maksuihin vasta tarvittavien täytäntöönpanoaikojen jälkeen.
- Toteutusvauhti on viime aikoina parantunut kohdassa B7-313 (kunnostaminen) niiden maksujen osalta, jotka kuuluvat Keski-Amerikan alueelliseen jälleenrakennusohjelmaan (PRRAC) ja johtuvat Mitch-pyörremyrskystä. Maksujen kokonaismäärä suhteessa maksusitoumuksiin oli 12,8 prosenttia vuonna 1999 ja 34,8 prosenttia vuonna 2002. On syytä huomata, että jo tehty maksusitoumukset on tämän kohdan maksuja koskevan suunnitelman mukaan määrä käyttää sataprosenttisesti neljän vuoden kuluessa.

Näiden selvitysten lisäksi komissio myöntää, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema ongelma eli maksuäärärahojen heikko toteutusaste on viime vuosina ollut kriittinen tekijä yhteisön yhteistyötoimissa.

Tätä ongelmaa on seurattu yhteisön ulkopuolelle osoitettavien tukien hallinnointiuudistuksesta lähtien jatkuvasti. Lisäksi ongelman vuoksi on laadittu toimintasuunnitelma, jossa on asetettu määrälliset tavoitteet suoritettavien maksujen määrän pienenemiselle ja sellaisten hankkeiden päättämiseksi, joissa on jäänyt jäljelle maksusitoumusmäärärahoja. Toteutettujen toimenpiteiden sekä yksiköissä tehtyjen ponnistelujen ansiosta maksuvirta paranee ja maksattamatta oleva määrä pienenee koko ajan.

(¹) Vastaavaa jaottelua ei voitu tehdä varainhoitovuodelta 1995, sillä eri budjettikohtia koskevat nimikkeistömuutokset sekä tuolloin toteutetut tietojärjestelmämuutokset heikentävät tietojen vertailtavuutta varsin huomattavasti. Toimitetut tiedot koskevat ainoastaan budjettikohtia B7-310 (rahoitusyhteistyö ja tekninen yhteistyö) ja B7-311 (taloudellinen yhteistyö).

(2003/C 192 E/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3919/02

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Euroopan satelliittivirasto

Muutama päivä sitten Brysselissä tavanneet Lazion alueen johtaja Francesco Storace ja komission puheenjohtaja Romano Prodi vahvistivat, että Rooman on ehdolla Euroopan satelliittiviraston sijoituspaikaksi.

Prodi korosti, että yksimielisyyden vaatimus uhkaa pysäyttää uusien virastojen kuten elintarvikeviraston ja satelliittiviraston sijoittamisen. Hän totesi, että tilanteen hankaluudesta huolimatta komissio on toiminut kaikin käytettävissään olevin keinoin saadakseen aikaan päätöksen asiassa.

Yleisluontoisuudestaan ja tulkinnanvaraisuudestaan huolimatta tällaiset lausunnot antavat kuitenkin viitteitä komission kannasta ja ratkaisumahdollisuuksista.

Tällaista johtopäätöstä ei kuitenkaan voi tehdä de Palacion komission puolesta antamasta vastauksesta 26. kesäkuuta 2002 esittämäni kysymykseen P-1940/02 (¹). Kysymykseen onko mahdollista sijoittaa tuleva satelliittivirasto Roomaan de Palacio vastasi, että ”multimodaalisesta satelliittinavigoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston mahdollisesta perustamisesta ei ole vielä tehty päätöstä. Näin ollen ei luonnollisestikaan ole tietoa myöskään sen kotipaikasta, sen käytettävissä olevista resursseista tai sen henkilöstömäärästä”.

1. Miten Galileo-ohjelmaa aiotaan kehittää?
2. Miten näitä kahta keskenään ristiriitaista lausuntoa pitäisi tulkita?
3. Mikä on komission kanta asiaan?

(¹) EYVL C 301 E, 5.12.2002, s. 249.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2003)

Galileo-satelliittinavigointiohjelmaa hallinnoi vuoteen 2005 kestävässä kehitysvaiheessa Galileo-yhteisyritys, joka neuvoston toukokuussa 2002 hyväksymien perustamisasiakirjojen mukaisesti sijaitsee Brysselissä.

Yhteisyrityksen purkamisen jälkeen toimintaa vetää toimiluvan saanut yksityinen yritys, joka vastaa järjestelmän käyttöönotosta ja varsinaisesta toiminnasta. Kyseinen yritys päättää itse omin perustein (tehokkuus, kustannukset jne.), mihin se perustaa kotipaikkansa ja toimipisteensä.

Vuoden 2003 loppupuoliskolla komissio tulee tekemään neuvostolle ja parlamentille ehdotuksen toimiluvansaajan valtuuttamisesta vastaavan organisaation perustamiseksi. Tämän organisaation sijoituspaikkaa ei luonnollisestikaan vielä ole päätetty.

Näin ollen ja koska satelliittinavigointiviraston perustamisesta ei ole olemassa minkäänlaista ehdotusta tai päätöstä, komission puheenjohtajan sekä energiasta ja liikenteestä vastaavan komission jäsenen lausunnot, joihin parlamentin jäsen viittaa, eivät ole millään muotoa ristiriidassa keskenään.

(2003/C 192 E/183)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET P-0027/03

esittäjä(t): Charles Pasqua (UEN) komissiolle

(13. tammikuuta 2003)

Aihe: Jogurtin nimisuoja

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen SMANOR-tuomion seurauksena komission 15. lokakuuta 1991 päivätyssä tiedonannossa elintarvikkeiden myyntinimityksistä⁽¹⁾ on täsmennetty jogurtin tunnusmerkiksi, että siinä on runsaasti eläviä maitohappobakteereja. Jogurtti on siis tuote, jonka omaleimaisuuden yhteisö on tunnustanut.

Kyseisessä tiedonannossa todetaan lisäksi, että jogurtti-sanan mainitseminen voi johtaa kuluttajan harhaan tuotteen todellisesta luonteesta.

Codex alimentariuksen hyväksyttävänä olevassa versiossa sanotaan, että jogurtti-nimitys on varattu yleensä tuotteille, jotka sisältävät eläviä käymisaineita.

Elintarvikkeiden merkintöjä ja esillepanoa koskevassa direktiivissä 2000/13/EY⁽²⁾ jäsenvaltiot veloitetaan toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet kuluttajien suojelemiseksi petollisilta toimilta.

Kun otetaan huomioon näiden eri tahojen vahvistamat nimitykset, voiko jokin jäsenvaltio, esimerkiksi Espanja, muuttaa lainsäädäntöään ulottamalla jogurtti-nimityksen koskemaan tuotteita, jotka eivät sisällä merkittäviä määriä eläviä käymisaineita?

Kun otetaan huomioon yhteisön kuluttajansuojaperiaatteet, saako jokin jäsenvaltio, esimerkiksi Espanja, muuttaa yksinomaan eläviä käymisaineita sisältäville tuotteille varattua jogurtti-nimitystä koskevia säännöksiään siten, että nimitys kattaisi aikaisemmasta poiketen myös tuotteet, joiden elävät käymisaineet on tuhottu?

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta Espanja lakkaa soveltamasta jogurtti-nimitystä koskevaa uutta lainsäädäntöään?

⁽¹⁾ EYVL C 270/2.

⁽²⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman selittävän tiedonannon tarkoituksena on määritellä tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvät edellytykset, joiden täyttyessä jäsenvaltio voi perustellusti esittää, että tiettyä tuotetta myydään sen alueella eri nimellä kuin sen valmistusmaissa, jotta kuluttajat eivät sekoittaisi eri tuotteita toisiinsa.

Edellytyksenä on, että tuote koostumukseltaan tai valmistustavaltaan eroaa yhteisön alueella tämännimisinä yleisesti tunnetuista tavaroista, jolloin sen ei voida katsoa kuuluvan samaan tavaroiden luokkaan. Tuotteen ominaispiirteen käsite on tässä suhteessa merkittävä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ja komissio (selittävässä tiedonannossaan) eivät tosiasiallisesti ole esittäneet jogurtin määritelmää. Smanor-tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin määritteli tapaukset, joissa tuotteen nimeä on muutettava, jotta kuluttajat eivät sekoittaisi eri tuotteita toisiinsa. Yhteisöjen tuomioistuin totesi, että Codex alimentariuksen mukaan jogurtin markkinoitavan tuotteen ominaispiirteinä on tiettyjen elävien maitohappobakteerien runsas määrä.

Yhteisöjen tuomioistuin huomautti, että jogurtin valmistusta tai markkinointia varten ei ole laadittu yhteisiä tai yhdenmukaistettuja sääntöjä lukuun ottamatta kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY muuttamisesta 16. marraskuuta 1993 annettua komission direktiiviä 93/102/ETY⁽¹⁾.

Koska asiaa ei ole säännelty yhteisön lainsäädännöllä, jäsenvaltiolla on oikeus päättää esimerkiksi jogurtinimityksen käyttöä koskevista säännöistä ja siitä, mihin tuotteisiin näitä sääntöjä sovelletaan.

Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22. kesäkuuta 1998 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽²⁾ perusteella komissio sai kysyjän tarkoittaman Espanjan lakiluonnoksen. Luonnoksen mukaan tiettyjä tuotteita saa markkinoida nimityksellä ”käymisprosessin jälkeen pastöroitu jogurtti”. Komissio ei esittänyt lakiluonnosta koskevia vastalauseita. Direktiivissä 98/34/EY säädetyn menettelyn mukaisesti Espanjan viranomaisilla on 26. tammikuuta 2003 lähtien ollut oikeus hyväksyä kyseinen laki.

Komissio on kuitenkin saanut useita Espanjan lainsäädäntöä koskevia kanteluja, jotka ovat pääasiallisesti perustuneet myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. maaliskuuta 2000 annettuun parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2000/13/EY. Komission yksiköissä tutkitaan parhaillaan näitä kanteluja ja jäsenvaltioiden oikeudellista tilannetta jogurtinimityksen osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 291, 25.11.1993.

⁽²⁾ EYVL L 204, 21.7.1998.

(2003/C 192 E/184)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0030/03

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(21. tammikuuta 2003)

Aihe: Kreikan sähkölaitos ja uusien sähköntuotantoyksiköiden rakentaminen

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni P-1459/02⁽¹⁾ komissio totesi edellyttävänsä kaikilta EU:n integroituneilta sähkölaityrityksiltä kirjanpidon täydellistä eriyttämistä tuotannon, kuljetusten ja jakelun suhteen. Vastauksessaan myöhemmän suulliseen kysymykseeni (H-0794/02⁽²⁾) komissio viittasi seitsemän yksityisen yhteenliittymän rahoitusvaikeuksiin yhteensä 2 000 MW:a tuottavien uusien sähköntuotantoyksiköiden rakentamisessa. Samassa vastauksessa komissio painottaa tarvetta taata 500–600 MW:n lisäkapasiteetti vuoteen 2005 mennessä, jotta sähköntoimitusten turvallisuuteen liittyvät ongelmat saadaan ratkaistua Kreikassa.

1. Onko Kreikan sähkölaitos (DEI) esittänyt kirjanpitonsa eriyttämistä?
2. Mistä yksityisten yhteenliittymien rahoitusvaikeudet johtuvat, ja ennen kaikkea liittyvätkö nämä vaikeudet mahdollisesti polttoaineiden markkinahintoihin, kun on kyse seitsemän uuden sähköntuotantoyksikön toiminnan käynnistämisestä?
3. Onko Kreikalla lähivuosina todennäköisesti edessään ongelmia sähköntoimitusten turvallisuudessa, kun otetaan huomioon, että toistaiseksi ei ole taattu 2 000 MW:n kapasiteettia, puhumattakaan 500–600 MW:n lisäkapasiteetista?

⁽¹⁾ EYVL C 277 E, 14.11.2002, s. 209.

⁽²⁾ Kirjallinen vastaus 17. joulukuuta 2002.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(24. helmikuuta 2003)*

1. Kreikan kehitysministeriö on ilmoittanut komissiolle 4. joulukuuta 2002 päivätyllä kirjeellään seuraavaa:

- a) Public Power Corporation SA -yritys toimitti 15. huhtikuuta 2002 alan sääntelyviranomaisille eriytetyt kirjanpitoliedot eri toiminnoistaan vuodelta 2001.
- b) Sääntelyviranomaiset pyysivät 24. lokakuuta 2002 yritystä toimittamaan tiedot uudelleen tietyin selvennyksin ja muutoksin. Määräaika tarkennettujen kirjanpitolietojen toimittamiselle oli 16. joulukuuta 2002.

Komissio on pyytänyt Kreikan viranomaisilta varmistusta siitä, että tiedot on toimitettu, sekä alan sääntelyviranomaisten lausuntoa näistä tarkennetuista kirjanpitoliedoista.

2. Komissio ei voi antaa tietoa itsenäisistä yksityisyrityksistä koostuvien konsortioiden taloudellisista vaikeuksista, koska tällaiset tiedot ovat liikesalaisuuksia, eivätkä näin ollen komission saatavilla. Yleisesti ottaen on kuitenkin totta, että pankit ja muut rahoituslaitokset ovat haluttomia rahoittamaan uutta sähköntuotantokapasiteettia ellei sekä lainsäädännöllinen että taloudellinen tilanne ole vakaa. Tähän liittyy tietysti myös öljyn hinnan vakaus.

3. Totta on, että Kreikassa voi tulevina vuosina olla pula sähköntarjonnasta, ellei uusia tuotantolaitoksia rakenneta.

Tähän liittyen komissio on äskettäin pyytänyt lisätietoja edistymisestä uuden, nykyistä lakia 2773/1999 muuttavan lain säätämisessä, jossa pyrkimyksenä on helpottaa uusien riippumattomien sähköntuotantoyhtiöiden tuloa Kreikan energiamarkkinoille.

(2003/C 192 E/185)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0042/03**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle***(21. tammikuuta 2003)*

Aihe: Toimintojen siirtäminen, uudelleenjärjestely ja työpaikkojen säilyttäminen

Portugalin tiedotusvälineissä (Expresso 19.10.2002) äskettäin julkaistujen tietojen mukaan japanilainen Yazaki Saltano -yhtiö harkitsee vakavasti Gaiassa ja Ovarissa sijaitsevien kaapelitehtaidensa sulkemista. Nämä yksiköt työllistävät noin kuusi tuhatta työntekijää, joista suurin osa on nuoria.

Pohjois-Portugalin sähköalan työntekijöiden ammattiliiton mukaan kyseisten Portugalissa toimivien yritysten johto kiisti uutisen mutta vahvisti, että henkilöstöä vähennetään ilmoittamatta kuitenkaan tarkkaa lukua.

Portugalissa työttömyys pahenee päivittäin ja tämä kehitys on saatava pysähtymään.

Näin ollen pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko japanilaiseen Yazaki Saltano -ryhmään kuuluville Portugalissa tai muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa toimiville yrityksille annettu rahoitustukea?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen työpaikkojen säilymisen ottaen huomioon monikansallisiin yhtiöihin kuuluvien yritysten lukemattomat siirrot ja uudelleenjärjestelyt ja niistä johtuvan työpaikkojen menetyksen muun muassa Portugalissa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Yasaki Saltano SA -yritys on saanut Portugalissa Euroopan sosiaalirahaston (ESR:n) tukea seuraavasti:

— Aiempi tuki

Yritys sai ESR-asioista vastaavan DAFSEN kautta tukea 108 907 495 escudoa vuonna 1988 asiakirjojen 881079 P1 ja 881086 P1 puitteissa sekä 171 483 668 escudoa vuonna 1989 asiakirjojen 890617 P1 ja 890694 P1 puitteissa.

— Yhteisön tukikehys I

Yritys sai vuonna 1990 IEFP:ltä (Portugalin työllisyydestä ja ammatillisesta koulutuksesta vastaavalta instituutilta) tukea 1 097 064 escudoa hankkeelle nro 2/90 ja vuonna 1993 PEDIP:stä (Portugalin teollisuuden uudenaikaistamista koskevasta erityisohjelmasta) 7 616 008 escudoa hankkeelle nro 6431/90.

— Yhteisön tukikehys II

Yritys sai Aveiron julkisten työnvälityspalvelujen (IEFP:n) kautta ESR-tukea seuraavasti:

- vuonna 1994 ammatillista koulutusta ja työllisyyttä koskevan toimintaohjelman (Pessoa-ohjelman) puitteissa 24 409 euroa työllisyys- ja koulutusohjelmille, jotka sisältyvät ammatillista perehdyttämistä ja perustason ammattipätevyyttä koskevaan toimeen
- vuonna 1999 terveyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevaan toimintaohjelmaan kuuluvan heikoimmassa asemassa olevien henkilöiden taloudellista ja sosiaalista integroitumista koskevan alaohjelman (Integrar-ohjelman) puitteissa 5 504 euroa kuntoutushankkeille, jotka sisältyivät vammaisten sosioekonomista integroitumista koskevaan toimeen.

Komissio on pyytänyt muita jäsenvaltioita ilmoittamaan, ovatko ne myöntäneet Yasaki Saltano SA -yritykselle yhteisön tukea. Saatuaan nämä tiedot komissio toimittaa ne arvoisalle parlamentin jäsenelle.

Komissio vastaa arvoisan parlamentin jäsenen toiseen kysymykseen viittaamalla työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettuun neuvoston direktiiviin 98/59/EY⁽¹⁾, jossa säädetään tiedottamisesta ja neuvotteluista tilanteessa, jossa työnantaja harkitsee työntekijöiden joukkovähentämistä. Tällaisessa tilanteessa työnantajan on aloitettava hyvissä ajoin neuvottelut työntekijöiden edustajien kanssa sopimukseen pääsemiseksi. Neuvotteluissa on käsiteltävä ainakin mahdollisuuksia joukkovähentämisen välttämiseksi tai niiden kohteena olevien työntekijöiden määrän rajoittamiseksi sekä seurausten pienentämiseksi käyttämällä sosiaalisia toimenpiteitä varsinkin vähentämisen kohteeksi joutuneiden työntekijöiden työllistämiseksi tai kouluttamiseksi uudelleen.

Komission mielestä yritysten on uudelleensijoittautumista koskevia päätöksiä tehdessään otettava aina huomioon se, mitä vaikutuksia päätöksillä voi olla yrityksen työntekijöihin ja mitkä voivat olla niiden sosiaaliset ja alueelliset seuraukset. Tätä korostetaan komission äskettäin antamassa tiedonannossa "Yritysten sosiaalinen vastuu: elinkeinoelämän panos kestäväan kehitykseen"⁽²⁾.

Lisäksi komissio on pyytänyt Euroopan tason työmarkkinaosapuolia aloittamaan vuoropuhelun muutoksen ennakoinnista ja hallinnoinnista, jotta sosiaalisiin näkökohtiin voidaan soveltaa dynaamista lähestymistapaa.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 225, 12.8.1998.

⁽²⁾ KOM(2002) 347 lopullinen.

(2003/C 192 E/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0051/03**esittäjä(t): Struan Stevenson (PPE-DE) komissiolle**

(22. tammikuuta 2003)

Aihe: Reseptilääkkeiden väärinkäyttö

Mitä tutkimuksia komissio oli tehnyt todistaakseen tiettyjen lisäravinteiden ja yrttipohjaisten tuotteiden mahdolliset haittavaikutukset päättäessään lopettaa niiden käsikaupan? Onko päätökseen vaikuttaneista tiedoista saatavilla jäljennökset?

Mitä rahoitusta komissio on myöntänyt biolääketieteelliseen tutkimukseen ja ihmislääketieteen kehittämiseen Euroopassa?

Mitä rahoitusta komissio on myöntänyt lääkärin määräämien psyykenlääkkeiden aiheuttamien pitkäaikaisvaikutusten tutkimukseen eurooppalaisen terveydenhuollon piirissä?

Mikä on seuraavien sairausten diagnosoitu määrä Euroopan unionissa: autismi, tarkkaavuushäiriö, hyperaktiivisuus, skitsofrenia, lukihäiriö, liikuntahäiriö (dyspraksia) ja Downin oireyhtymä?

Mikä valvontajärjestelmä takaa, että lääkevalmistajien antamat tiedot uusista lääkkeistä ovat perusteelliset ja että myös epäedulliset tutkimustulokset ovat potilaiden ja lääkintäviranomaisten saatavilla?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2003)

Parlamentti ja neuvosto antoivat 10. kesäkuuta 2002 direktiivin 2002/46/EY⁽¹⁾ ravintolisistä. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat elintarvikkeina kaupan pidettävät tuotteet, eikä sitä sovelleta käsikauppa-tuotteisiin. Direktiivin tarkoituksena ei missään tapauksessa ole lopettaa kaikkien ravintolisien kauppaa vaan varmistaa, että kaupan pidetään vain turvallisia ja asianmukaisesti merkittyjä tuotteita. Tällöin kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja ja ostaa omiin tarpeisiinsa soveltuvia turvallisia tuotteita laajasta valikoimasta.

Komissio on ehdottanut vakiintuneita kasviperäisiä lääkevalmisteita koskevaa direktiiviä,⁽²⁾ jolla halutaan varmistaa, että potilaiden saatavilla on perinteisesti käytettyjä kasviperäisiä lääkevalmisteita, joiden turvallisuutta ja tehoa voidaan pitää todennäköisenä vakiintuneen käytön perusteella. Tällaisiin tuotteisiin, jotka eivät edellytä lääkemääräystä, sovellettaisiin yksinkertaistettua rekisteröintiä. Tällä tavoin laajennetaan eikä suinkaan rajoiteta tarjolla olevien sellaisten yrttipohjaisten lääkevalmisteiden määrää, jotka täyttävät vaaditut laatu-, turvallisuus- ja tehokkuuskriteerit.

Yrttipohjaisten lääkevalmisteitten riskeistä on saatavana runsaasti tietoa. Kysymystä käsitellään säännöllisesti tieteellisessä kirjallisuudessa, ja tietoa on saatavana myös lääkeviranomaisten⁽³⁾ verkkosivuilta.

Viidennessä puiteohjelmasta (1998–2002) osoitettiin yhteensä 1,27 miljardia euroa terveysseikkoihin liittyvän tutkimuksen tukemiseen.

Varat jakautuivat ohjelma-aloittain seuraavasti:

- Avaintoiminto 1: Ravinto, ravitseminen ja terveys — 110 miljoonaa
- Avaintoiminto 2: Tartuntatautien hallinta — 267,8 miljoonaa
- Avaintoiminto 3: Solutehdas (terveyteen liittyvä osio) — 194,4 miljoonaa
- Avaintoiminto 6: Ikääntyvä väestö ja toimintakyvyn rajoitukset — 169,3 miljoonaa
- Yleiset toimet — 449,8 miljoonaa
- Tutkimusinfrastruktuurien tukeminen — 82,2 miljoonaa

Kuudennessa puiteohjelmassa enin osa terveyteen liittyvästä tutkimuksesta keskittyy ensisijaiseen aihe-alueeseen Terveysalan biotieteet, genomiikka ja bioteknologia. Aihealueelle on varattu 2,255 miljardia euroa vuosille 2003–2006. Jonkin verran rahoitusta — summa lienee 40 miljoonan tietämällä — on varattu politiikkaa tukevaan tutkimukseen terveyteen liittyvillä aloilla. Koska ohjelma on vasta alkuvaiheessaan, on vielä mahdotonta täsmentää, millaiseksi biolääketieteellisen tutkimuksen osuus ohjelmassa muodostuu.

Kansanterveysohjelmista ei ole osoitettu rahoitusta kysyjän mainitsemaan tutkimukseen.

Komissio ei kerää tietoja kysyjän mainitsemien sairauksien esiintyvyydestä. Yhteisön kansanterveysohjelmassa 2003–2008 on tarkoitus perustaa terveydenseurantajärjestelmä, jonka yhteydessä kerätään erilaisia terveyteen liittyviä tietoja.

Direktiivissä 2001/83/EY⁽¹⁾ säädetään, että lääkkeen saattamista markkinoille koskevan hakemukseen on liitettävä kaikki tuotteen arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot, olivatpa ne tuotteen kannalta suotuisia tai kielteisiä. Kaikki merkitykselliset yksityiskohdat on annettava erityisesti niistä lääkkeiden farmakologisetoksikologisista tai kliinisistä kokeista, jotka ovat keskeneräisiä tai on keskeytetty. Puutteelliset tai väärää tietoa sisältävät hakemukset on hylättävä. Jäsenvaltioiden on lisäksi perustettava tarvittavat mekanismit sen varmistamiseksi, että mainittuja velvollisuuksia noudatetaan käytännössä.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 12.7.2002.

⁽²⁾ EYVL C 126 E, 28.5.2002.

⁽³⁾ (Esim. Euroopan lääkearviointiviraston sivut ovat osoitteessa <http://www.emea.eu.int/>, linkkejä eri maiden lääkeviranomaisten sivuille löytyy osoitteesta <http://heads.medagencies.org/>, ja Yhdysvaltain lääkeviraston verkkosivusto on <http://www.fda.gov/>).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6. marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä, EYVL L 311, 28.11.2001.

(2003/C 192 E/187)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0056/03

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(22. tammikuuta 2003)

Aihe: Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus ja Portugalin ja Espanjan laivastojen oikeudellinen asema

Portugalille ja Espanjalle niiden EY:hyn liittymisen yhteydessä myönnetty pitkä siirtymäaika on nyt päättynyt. Kuinka neuvoston hyväksymässä YKP:n uudistuksessa varmistetaan, että Portugalin ja Espanjan laivastoille annetaan samat kalastusta ja saaliiden määriä koskevat oikeudet kuin muille EU:n jäsenvaltioiden laivastoille ja etenkin se, että kyseisillä mailla on samat oikeudet kuin niillä jäsenvaltioilla, jotka kuuluivat unioniin YKP:n perustamisen aikoihin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2003)

Komissio on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 211 artiklan mukaan yhteisön toimielimistä se, joka toimii yhteisössä laillisuuden valvojana. Tässä tehtävässään se valvoo perustamissopimuksen täytäntöönpanoa ja yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden noudattamista. Yksi näistä periaatteista on syrjimättömyysperiaatteen perustuva tasavertaisen kohtelun periaate, joka kieltää syrjinnän erityisesti kansalaisuuden perusteella ja josta säädetään perustamissopimuksissa (ks. esimerkiksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artikla ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 12 ja 13 artikla).

Toisaalta on huomattava, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on aina soveltanut perustamissopimuksen määräyksiä siten, että ne ilmaisevat tasavertaisen kohtelun yleistä periaatetta, joka on yhteisön oikeusjärjestyksen peruseriaate⁽¹⁾.

On selvää, että komission on valvottava tämän periaatteen noudattamista erityisesti käyttäessään aloiteoikeuttaan. Yhteisen kalastuspolitiikan alueella tuore esimerkki, joka liittyy sellaisen oikeuskehyksen luomiseen, joka mahdollistaa kalastustoiminnan harjoittaminen tasavertaisissa olosuhteissa, on ehdotus neuvoston asetukseksi tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalavaroja koskevan pyyntiponnistuksen hallinnoinnista sekä asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽²⁾ muuttamisesta, jolla pyritään turvaamaan yhtäläiset toimintamahdollisuudet ja poistamaan jäsenvaltioiden väliltä kaikenlainen syrjintä kansalaisuuden perusteella.

⁽¹⁾ Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot yhdistetyissä asioissa 124/76 ja 20/77, 19. lokakuuta 1977, Kok. 1977, s. 1795, ja asiassa 237/83, 12. heinäkuuta 1984, Kok. 1983, s. 3153.

⁽²⁾ KOM(2002) 739 lopullinen.

(2003/C 192 E/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0058/03**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(22. tammikuuta 2003)

Aihe: Maatalous- ja kalastusasioista vastaava komission jäsen Franz Fischler ja suhteellisen vakauden periaate yhteisessä kalastuspolitiikassa

Kun yhteistä kalastuspolitiikkaa (YKP) koskevista mietinnöistä keskusteltiin Euroopan parlamentissa, maatalous- ja kalastusasioista vastaava komission jäsen Franz Fischler sanoi, että suhteellisen vakauden periaatetta ei voida muuttaa YKP:n uudistamisen yhteydessä, koska periaate on olennainen osa YKP:aa. Missä perussopimusten määräyksessä sanotaan, ettei kyseistä periaatetta voida muuttaa, jos YKP:aa uudistetaan?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2003)

Yhteisessä kalastuspolitiikassa (YKP) sovellettavasta suhteellisen vakauden periaatteesta ei säädetä perussopimuksissa, eli periaate ei ole osa primaarioikeutta.

Neuvosto voi muuttaa suhteellisen vakauden periaatetta määräenemmistöllä. Yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksen yhteydessä komissio katsoi kuitenkin aiheelliseksi ehdottaa periaatteen säilyttämistä. Suhteellisen vakaus on osa YKP:n poliittista perustasapainoa, ja jäsenvaltioiden suuri enemmistö osoitti kannattavansa sen säilyttämistä. Toisaalta komissio arvioi, että tällä hetkellä ei ole olemassa varteen-otettavaa ja hyväksyttävää vaihtoehtoa, jolla suhteellisen vakauden periaate voitaisiin korvata.

Komissio on joka tapauksessa myös myöntänyt, että periaatetta voitaisiin tarkistaa keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä. Komissio ehdotti lisäksi uudistuksen yhteydessä, että vuoden 2003 aikana keskusteltaisiin yhteisön kalastuksen taloushallinnon parantamisesta, ja komissio aikoo esittää aiheesta kertomuksen.

(2003/C 192 E/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0085/03**esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle**

(23. tammikuuta 2003)

Aihe: Yritysten siirtyminen toiseen paikkaan

Monikansallinen kenkäteollisuusyhtiö C & J Clark on äskettäin ilmoittanut sulkevansa Portugalissa, Castelo Paivassa toimivan tehtaansa, jossa on noin 600 työntekijää. Tehdaspaikkakunta sijaitsee Portugalin sisämaassa, alueella, jossa ei ole juuri muita työpaikkoja ja jossa kaksi vuotta sitten sattuneessa traagisessa sillan sortumisessa 58 ihmistä menetti henkensä.

Todettakoon tässä yhteydessä, että kyseinen monikansallinen yhtiö lopetti kaksi vuotta sitten Aroucassa toimivan tehtaansa, minkä seurauksena noin 400 työntekijää jäi työttömäksi.

Ottaen huomioon tilanteen vakavuuden, pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko monikansallinen C & J Clark -yhtiö saanut jotakin yhteisön tukea Portugalissa tai jossakin muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa?
2. Mitä mieltä komissio on C & J Clark -yhtiön sosiaalisesta vastuusta ottaen huomioon, että yhtiö aikoo sulkea kaksi suurta tehdasta, joiden työntekijöistä valtaosa on naisia ja jotka sijaitsevat Portugalin sisäosissa, alueilla, joilla yhtiö on ollut tai on tärkein työnantaja?
3. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen sellaisten monikansallisten yhtiöiden vastuuttoman toiminnan, jotka huolimatta hyvästä tilauskannasta päättävät siirtää toimintansa Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin, mikä pahentaa työttömyyttä ja estää heikossa taloudellisessa asemassa olevien alueiden — tässä tapauksessa Portugalin sisäosien — kehittymisen?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 2003)

Yritys "C. & J. CLARK -Fábrica de Calçado, Lda.", on saanut seuraavat tuet:

Entinen rahasto		
(euroa)		
Asiakirjat	Euroopan sosiaalirahasto (ESR)	OSS
890098 P1	172 784	141 369
890101 P1	61 453	50 250

Yhteisön tukikehys II

Yksikkö on saanut tukia Pedip II- ja Retex-ohjelmista, joita Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) ja Euroopan sosiaalirahasto (ESR) ovat rahoittaneet toimenpiteen 3.1. "Diagnósticos e Auditorias Empresariais" ja toimenpiteen 4.6. "Acção A – Acções de Demonstração Empresarial" perusteella.

Hyväksytyjen tukien summa oli 136 402 283 escudoa. Seuraavat summat on maksettu:

(euroa)	
	Summat
EAKR + OE ⁽¹⁾	589 866
ESR	124 402
OSS	41 467

⁽¹⁾ Orçamento da Economia.

Komissio on pyytänyt muilta jäsenvaltioilta tietoja voidakseen arvioida, onko Clark-yritys saanut yhteisön tukea myös niissä, ja toimittaa tiedot arvoisalle parlamentin jäsenelle.

Ensinnäkin on mainittava, että työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. heinäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/59/EY ⁽¹⁾ säädetään tiedottamisesta ja työntekijöiden edustajien kuulemisesta tapauksissa, jolloin työnantaja harkitsee joukkovähentämistä. Kuulemiset on suoritettava hyvissä ajoin ja sopimukseen pyrkien, ja niissä on käsiteltävä ainakin keinoja ja tapoja joukkovähentämisen välttämiseksi tai sen kohteena olevien työntekijöiden määrän rajoittamiseksi sekä seurausten pienentämiseksi käyttämällä sosiaalisia keinoja muun muassa vähentämisen kohteeksi joutuneiden työntekijöiden työllistämiseksi tai kouluttamiseksi uudelleen.

Yritysten uudelleensijoittautumisen osalta komissio on sitä mieltä, että yritysten olisi päätöksiä tehdessään otettava aina huomioon päätösten mahdolliset vaikutukset työntekijöihin sekä muut sosiaaliset ja alueelliset vaikutukset. Komissio korostaa tätä näkemystä äskettäin antamassaan tiedonannossa "Yritysten sosiaalinen vastuu: elinkeinoelämän panos kestäväan kehitykseen" ⁽²⁾.

Lisäksi komissio on kehottanut eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia käynnistämään vuoropuhelun muutosten ennakoinnista ja hallitsemisesta, jotta yritysten rakenneuudistusten sosiaalisia näkökohtia voidaan tarkastella dynaamisella tavalla. Työmarkkinaosapuolet suostuivat sisällyttämään tämän seikan äskettäin hyväksyttyyn monivuotiseen työohjelmaansa ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä — EYVL L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽²⁾ KOM(2002) 347 lopullinen.

⁽³⁾ Orçamento da Segurança Social.

(2003/C 192 E/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0088/03**esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle**

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Virkamiesten eläkkeisiin sovellettavat korjauskertoimet

Talousarvion valvontavaliokunnan 28. marraskuuta 2002 pitämässä kokouksessa komission edustaja vastauksessaan eräaseen kysymykseeni totesi, että perusteet korjauskertoimien soveltamiseen eläkkeellä olevien virkamiesten eläkkeisiin löytyvät yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä.

Tarkastin asian olemassa olevasta oikeuskäytännöstä mutta en löytänyt siitä tukea komission väitteelle. Löysin ainoastaan sellaista tietoa korjauskertoimista, että niitä sovelletaan ainoastaan työssä olevien virkamiesten palkkoihin, mikä on aivan toinen asia kuin niiden soveltaminen eläkkeisiin.

Komission edustaja totesi lisäksi, että arvosteluni, joka koski työpaikkakuntaan perustuvan korjauskerroinjärjestelmän soveltamista eläkkeellä oleviin virkamiehiin – jotka eivät siis ole missään työssä – johtui siitä, että maanmieheni eivät saa mitään etua kyseisestä järjestelmästä. Pidän tätä komission edustajan väitettä loukkaavana ja katson, että se poikkeaa täysin tavasta, jolla komission kanssa on totuttu keskustelemaan näistä asioista.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mikä on se oikeuskäytäntö, jonka perusteella korjauskertoimia sovelletaan eläkkeellä olevien virkamiesten eläkkeisiin heidän oletetun tai todellisen asuinpaikkansa mukaan ja johon komission edustaja viittasi talousarvion valvontavaliokunnan kokouksessa 28. marraskuuta 2002 pitämässään puheenvuorossa?
2. Yhtyykö komissio edustajansa kyseisessä tilaisuudessa esittämään näkökantaan, että arvostelin nykyistä järjestelmää puolustaakseni maanmiesten etuja. Eikö yhtä hyvin voida katsoa, että komission edustaja saattoi puolustaa tätä järjestelmää, koska hän itse hyötyy sen mukaisesta kansalaisuuteen perustuvasta kotipaikkakunnan määrittelystä?
3. Katsooko komissio, että Euroopan unionin kansalaiset voidaan kansalaisuutensa perusteella asettaa eriarvoiseen asemaan ja että näin ollen kyseisen järjestelmän käyttö olisi perusteltua?
4. Eikö komissio pidä epäasianmukaisena kansalaisuuteen tai "virtuaalioikeuskäytäntöön" vetoamista sen sijaan, että se vastaisi toistamiseen esittämiini konkreettisiin kysymyksiin nykyisestä järjestelmästä, joka on syrjivä, epäasianmukainen ja vastoin unionin kansalaisuuteen perustuvia oikeuksia, koska tässä järjestelmässä eläkkeellä olevien virkamiesten eläkkeet määritellään heidän oletetun asuinpaikkansa mukaan?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

Olen ottanut selvää talousarvion valvontavaliokunnan kokouksessa esitetyistä väitteistä, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Komissio pahoittelee mahdollisia epähuomiossa tehtyjä päätelmiä arvoisan parlamentin jäsenen tarkoituksista hänen tiedustellessaan virkamiesten eläkkeisiin sovellettavista korjauskertoimista.

Lisäksi olen saanut selville, että komission edustajan kokouksessa esittämät viittaukset oikeuskäytäntöön eivät liittyneet nimenomaisesti eläkkeisiin vaan korjauskerroinjärjestelmän toimintaan yleensä.

Tasa-arvoisen kohtelun oikeusperiaatteen perusteella korjauskerroinjärjestelmää tarvitaan korjaamaan erot, mikäli henkilöt, joilla on henkilöstösääntöihin perustuvia oikeuksia, asuvat paikkakunnilla tai maissa, joiden elinkustannukset eroavat toisistaan.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut nimenomaisesti eläkkeistä, että nykyisten henkilöstösääntöjen 82 artiklan mukaan eläkkeelle jääneillä virkamiehillä on oikeus siihen, että heidän eläkkeisiinsä sovelletaan heidän asuinvaltionsa korjauskerrointa. Tämä pätee siinäkin tapauksessa, että eläkkeensaaja asuu yhteisön ulkopuolisessa maassa, jos kyseiselle maalle on vahvistettu oma korjauskerroin (!).

Henkilöstösääntöjen määräysten mukaisesti komissio on aina pyrkinyt kohtelemaan jäsenvaltioiden kansalaisia tasa-arvoisesti sekä eläkeasioissa että muillakin elämäntilanteilla.

(¹) Ks. asiassa T-285/94, Pfloeschner v. komissio, 14. joulukuuta 1995 annettu tuomio.

(2003/C 192 E/191)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0094/03

esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Castril-joen juoksuttaminen Jabalcónin kanavaan Granadassa (Espanja)

Castril-joen suojeluyhdistys sekä eri kasteluyhdistysten puheenjohtajat, alueen kunnanhallitukset, Castril-Jabalcónin foorumin jäsenet ja useat luonnonsuojelujärjestöt ovat ilmoittaneet minulle vastustavansa hanketta johtaa Castril-joen vettä Jabalcónin kanavaan. Hanketta on esittänyt Confederación Hidrográfica del Guadalquivir, ja sitä rahoitettaisiin yhteisön varoista. Kyseinen hanke esiteltiin julkisesti vuonna 2000, mutta se vedettiin pois ankarien sosiaalisten paineiden vuoksi, mikä osoitti, että hanke oli toteutuskelvoton. Samanaikaisesti on esitetty toista hanketta, jolla pyritään kunnostamaan Castril-joen rantoja ja metsittämään jokilaaksoa. Hankkeesta on tehty jo yli kaksituhatta valitusta.

Tämä kansallisen vesivarojen hallintasuunnitelman kannalta välttämättömänä pidetty hanke vaikuttaisi vakavasti alueen maanviljelijöihin, joista monet ovat erikoistuneet luonnonmukaiseen viljelyyn. Hanke vaikuttaisi luonnonalueisiin, eläimistöön, kasvistoon ja Sierra del Castrilin luonnonpuistoon, joka on ekologisesti hyvin arvokas ekosysteemi.

Jos tämä juoksuttamishanke toteutetaan, seuraavia direktiivejä saatetaan rikkoa:

- a) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annettu direktiivi 85/337/ETY (¹), jota on muutettu direktiivillä 97/11/EY (²).
- b) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annettu direktiivi 92/43/ETY (³).

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä, varmistaakseen yhteisön ympäristölainsäädännön ja etenkin edellä mainittujen direktiivien noudattamisen?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

(²) EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

(³) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2003)

Ensinnäkin on hyvä muistaa, että Espanjan viranomaiset ovat esittäneet Sierra del Castrilin aluetta yhteisön kannalta merkittäväksi alueeksi ja sisällyttäväksi Natura 2000 -verkostoon. Se on luokiteltu myös luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (¹) mukaiseksi lintujensuojelualueeksi. Direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan mukaan kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka saattavat vaikuttaa suojelualueeseen, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin. Viranomaiset antavat hyväksyntänsä suunnitelmalle tai hankkeelle vasta varmistuttuaan siitä, että se ei vaikuta kyseisen alueen koskemattomuuteen. Jos suunnitelma tai hanke on alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa kuitenkin toteutettava erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset tai taloudelliset syyt, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä.

Direktiivin 85/337/ETY osalta, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY, on pidettävä mielessä, että 2 artiklan mukaan sellaisten hankkeiden, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, vaikutukset on arvioitava ennen luvan myöntämistä. Tämä koskee direktiivin liitteissä I ja II lueteltuja hanketyyppejä. Kysymyksen aiheena oleva vedenjohtamishanke voisi kokonsa ja ominaispiirteidensä puolesta vastata liitteessä I olevaa 12 kohtaa tai liitteessä II olevaa 10 kohdan m alakohtaa. Ensiksi mainitussa tapauksessa ympäristövaikutusten arviointi olisi pakollinen. Jos taas kyseessä on liitteen II mukainen hanke, jäsenvaltio päättää itse tapauskohtaisesti tai asettamiaan perusteita noudattaen, onko hankkeelle tehtävä tällainen vaikutusten arviointi.

Parlamentin jäsenen antamista tiedoista ei käy ilmi, onko kyseiselle hankkeelle tehty ympäristövaikutusten arviointi. Näin ollen käsillä olevien tietojen perusteella komissio ei voi olettaa yhteisön lainsäädäntöä rikotun. Komissio ottaakin mahdollisimman pian yhteyttä Espanjan viranomaisiin pyytääkseen tietoja direktiivien 85/337/ETY ja 92/43/ETY mahdollisesta soveltamisesta kyseisessä tapauksessa. Komissio ryhtyy tarvittaessa toimiin varmistaakseen, että yhteisön oikeutta noudatetaan tässäkin tapauksessa.

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979.

(2003/C 192 E/192)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0135/03

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Kap Verden välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö

Ottaen huomioon voimassa olevan EU:n ja Kap Verden välisen kalastussopimuksen voisiko komissio ilmoittaa,

1. kuinka paljon EU:n varoja on osoitettu Kap Verden kalastusalan kehittämiseen,
2. kuinka paljon EU maksaa korvausta yhteisön kalastuslaivaston saamista kalastusoikeuksista,
3. kuinka paljon yhteisön varustajien on maksettava kalastusluvista ja -oikeuksista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2003)

1. Yhteisön ja Kap Verden tasavallan välisen kalastussopimuksen liitteenä olevan nykyisen pöytäkirjan (¹) 2 artiklassa taloudelliseksi korvaukseksi vahvistetaan 680 000 euroa vuodessa. Tästä summasta käytetään 280 000 euroa pöytäkirjan 3 artiklassa eriteltyihin toimiin Kap Verden kalastusalan tukemiseksi.
2. Vuosittainen 680 000 euron suuruinen taloudellinen korvaus vastaa summaa, joka maksetaan vastikkeena yhteisön kalastuslaivastolle annetuista kalastusmahdollisuuksista.
3. Varustajien maksamat summat vahvistetaan pöytäkirjan liitteen 2 ja 3 kohdassa.

Tonnikalan kalastuksessa lisenssimaksu on 25 euroa Kap Verden vesillä saatua kalatonnia kohti. Lisenssit myönnetään nuottaa käyttävien tonnikala-alusten tapauksessa 2 750 euron suuruista ennakkomaksua vastaan, pintasiima-alusten tapauksessa 2 000 euron suuruista ennakkomaksua vastaan ja vapapyydyksiä käyttävien alusten tapauksessa 300 euron suuruista ennakkomaksua vastaan. Ennakkomaksun lisäksi

jokaisen aluksen on maksettava 100 euroa tarkkailijaohjelman rahoittamiseen paikalla. Ennakkomaksut vähennetään maksettavasta kokonaissummasta, joka perustuu edellisen vuoden saaliiseen, mutta jos maksettava summa on ennakkomaksua pienempi, erotusta ei palauteta.

Pohjasiima-alusten lisenssimaksu on 168 euroa bruttorekisteritonnin kohti vuodessa.

(¹) EYVL L 47, 19.2.2002.

(2003/C 192 E/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0137/03

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Norsunluurannikon välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö

Ottaen huomioon voimassa olevan EU:n ja Norsunluurannikon välisen kalastussopimuksen voisiko komissio ilmoittaa,

1. kuinka paljon EU:n varoja on osoitettu Norsunluurannikon kalastusalan kehittämiseen,
2. kuinka paljon EU maksaa korvausta yhteisön kalastuslaivaston saamista kalastusoikeuksista,
3. kuinka paljon yhteisön varustajien on maksettava kalastusluvista ja -oikeuksista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2003)

1. Yhteisön ja Norsunluurannikon välisen kalastussopimuksen liitteenä olevan nykyisen pöytäkirjan (¹) 3 artiklassa taloudelliseksi korvaukseksi vahvistetaan 957 500 euroa vuodessa. Pöytäkirjan mukaisesti tästä summasta käytetään vuodessa 682 500 euroa pöytäkirjan 4 artiklassa eriteltyihin toimiin Norsunluurannikon kalastusalan tukemiseksi.

2. Vuosittainen 957 500 euron suuruinen taloudellinen korvaus vastaa summaa, joka maksetaan vastikkeena yhteisön kalastuslaivastolle annetuista kalastusmahdollisuuksista.

3. Varustajien maksamat summat vahvistetaan pöytäkirjan liitteessä.

Troolarien lisenssimaksu on 168 euroa bruttorekisteritonnin kohti vuodessa. Puolivuotisten lisenssien hintaa korotetaan kolme prosenttia ja neljännesvuosittaisten lisenssien hintaa viisi prosenttia.

Vuosittainen lisenssimaksu on 25 euroa Norsunluurannikon vesillä saatua tonnikalatonnia kohti. Lisenssit myönnetään nuottaa käyttävien tonnikala-alusten tapauksessa 2 750 euron suuruista ennakkomaksua vastaan, pintasiima-alusten tapauksessa 1 000 euron suuruista ennakkomaksua vastaan ja vapapyydyksiä käyttävien tonnikala-alusten tapauksessa 375 euroa.

(¹) EYVL L 102, 12.4.2001.

(2003/C 192 E/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0138/03

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Venäjän federaation välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö

Ottaen huomioon voimassa olevan EU:n ja Venäjän federaation välisen kalastussopimuksen voisiko komissio ilmoittaa,

1. kuinka paljon EU:n varoja on osoitettu Venäjän federaation kalastusalan kehittämiseen,

2. kuinka paljon EU maksaa korvausta yhteisön kalastuslaivaston saamista kalastusoikeuksista,
3. kuinka paljon yhteisön varustajien on maksettava kalastusluvista ja -oikeuksista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2003)

Yhteisö ja Venäjän federaatio neuvottelevat parhaillaan kalastusalan yhteistyötä koskevasta sopimuksesta. Neuvottelut ovat kuitenkin vielä kesken, joten sopimusta ei toistaiseksi ole olemassa. Yhteisö on ottanut hoitaakseen aikaisemmat, Ruotsin ja Venäjän federaation sekä Suomen ja Venäjän federaation väliset sopimukset. Kyseisissä kahdenvälisissä sopimuksissa ei määrätä rahallisista korvauksista vaan kiintiöiden vaihtamisesta.

(2003/C 192 E/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0143/03

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Päiväntasaajan Guinean välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö

Ottaen huomioon voimassa olevan EU:n ja Päiväntasaajan Guinean välisen kalastussopimuksen voisiko komissio ilmoittaa,

1. kuinka paljon EU:n varoja on osoitettu Päiväntasaajan Guinean kalastusalan kehittämiseen,
2. kuinka paljon EU maksaa korvausta yhteisön kalastuslaivaston saamista kalastusoikeuksista,
3. kuinka paljon yhteisön varustajien on maksettava kalastusluvista ja -oikeuksista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2003)

Osapuolet parafoivat 1. heinäkuuta 2001 ja 30. kesäkuuta 2004 välistä aikaa koskevan pöytäkirjan 2. helmikuuta 2001, mutta sitä ei ole tähän mennessä vielä pantu täytäntöön.

(2003/C 192 E/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0144/03

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Mauritiuksen välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö

Ottaen huomioon voimassa olevan EU:n ja Mauritiuksen välisen kalastussopimuksen voisiko komissio ilmoittaa,

1. kuinka paljon EU:n varoja on osoitettu Mauritiuksen kalastusalan kehittämiseen,
2. kuinka paljon EU maksaa korvausta yhteisön kalastuslaivaston saamista kalastusoikeuksista,
3. kuinka paljon yhteisön varustajien on maksettava kalastusluvista ja -oikeuksista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(6. maaliskuuta 2003)*

1. Nykyisin voimassa olevan pöytäkirjan mukaan taloudellisen korvauksen määrä 3 päivän joulukuuta 2002 ja 2 päivän joulukuuta 2003 väliseltä ajanjaksolta on 412 500 euroa vuodessa⁽¹⁾. Tästä määrästä puolet, eli 206 250 euroa vuodessa, käytetään Mauritiuksen kalastusalan kehittämiseen tähtäävien toimien (kohdennettujen toimien) rahoitukseen.

2. Edellä mainittu 412 500 euron vuotuinen taloudellinen korvaus maksetaan korvauksena yhteisön aluksille myönnettyistä kalastusmahdollisuuksista, ja se kattaa 5 500 tonnin suuruiset saaliit vuodessa Mauritiuksen vesillä. Jos yhteisön alusten vuotuiset saaliit Mauritiuksen vesillä ylittävät tämän määrän, edellä mainittua korvausta nostetaan 50 eurolla pyydettyä lisätonnia kohti.

3. Varustajien vastuulla olevista maksuista pöytäkirjan liitteen 2 kohdassa säädetään, että

Lisenssimaksu on 25 euroa Mauritiuksen vesillä pyydetyn saaliin tonnia kohden.

Nuottaa käyttävien tonnikala-alusten lisenssit myönnetään sen jälkeen, kun kustakin nuottaa käyttävästä tonnikala-aluksesta on vuosittain maksettu ennakoon 1 750 euroa; summa vastaa 70 tonnin vuotuisesta Mauritiuksen vesiltä pyydetystä saaliista maksettavaa maksua.

Pintasiima-alusten lisenssit myönnetään sen jälkeen, kun Mauritiukselle on vuosittain maksettu ennakoon 1 375 euroa yli 150 bruttorekisteritonnin pintasiima-aluksista ja 1 000 euroa enintään 150 bruttorekisteritonnin pintasiima-aluksista.

Nämä summat vastaavat 55 tonnin ja 40 tonnin vuotuisesta Mauritiuksen vesillä pyydetystä saaliista maksettavia maksuja.

⁽¹⁾ Katso Euroopan yhteisön ja Mauritiuksen välisessä kalastussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 3 päivän joulukuuta 1999 ja 2 päivän joulukuuta 2002 väliseksi ajanjaksoksi tehdyn pöytäkirjan (EYVL L 180, 19.7.2000) 2 ja 3 artikla; pöytäkirjaan viitataan pöytäkirjan väliaikaisesta soveltamisesta 3 päivän joulukuuta 1992 ja 2 päivän joulukuuta 2002 välisenä ajanjaksona kirjeenvaihtona tehdyssä sopimuksessa, jonka molemmat osapuolet parafoivat 29.11.2002.

(2003/C 192 E/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0150/03**esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle***(28. tammikuuta 2003)*

Aihe: EU:n ja Mauritanian välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö

Ottaen huomioon voimassa olevan EU:n ja Mauritanian välisen kalastussopimuksen voisiko komissio ilmoittaa,

1. kuinka paljon EU:n varoja on osoitettu Mauritanian kalastusalan kehittämiseen,
2. kuinka paljon EU maksaa korvausta yhteisön kalastuslaivaston saamista kalastusoikeuksista,
3. kuinka paljon yhteisön varustajien on maksettava kalastusluvista ja -oikeuksista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(7. maaliskuuta 2003)*

1. Yhteisön ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisen kalastussopimuksen liitteenä olevan nykyisen pöytäkirjan⁽¹⁾ 2 artiklassa taloudelliseksi korvaukseksi vahvistetaan 86 000 000 euroa vuodessa. Tästä summasta käytetään 4 000 000 euroa pöytäkirjan 5 artiklassa eriteltyihin toimiin Mauritanian kalastusalan tukemiseksi.

2. Vuosittainen 86 000 000 euron suuruinen taloudellinen korvaus vastaa summaa, joka maksetaan vastikkeena yhteisön kalastuslaivastolle annetuista kalastusmahdollisuuksista.

3. Varustajien maksamat summat vahvistetaan pöytäkirjaan sisältyvissä kalastuksen teknisissä selvityksissä (FD).

Pohjakalalajien kalastuksesta peritään seuraavat lisenssimaksut (1. tammikuuta 2003):

FD	Kalastustyyppi	Lisenssimaksu (euroa bruttorekisteritonnia kohti vuodessa)
1	Äyriäisten, langustia lukuun ottamatta, pyynti	358
2	Kummeliturkskaa pyytävät troolarit ja pohjasiima-alukset	159
3	Pohjakalalajeja, lukuun ottamatta kummeliturkskaa, pyytävät alukset, jotka käyttävät muita pyydyksiä kuin troolia	178 (alle 100 brt) 263 (yli 100 brt)
4	Pohjakalalajeja pyytävät pakastetroolarit	207
5	Pääjalkaisten pyynti	450
6	Langustien pyynti	321

Tonnikalan pyynnistä (kalastuksen tekniset selvitykset nro 7 ja nro 8) perittävä lisenssimaksu on 25 euroa Mauritanian vesillä saatua kalatonnia kohti. Lisenssit myönnetään nuottaa käyttävien tonnikala-alusten tapauksessa 1 250 euron suuruista ennakkomaksua vastaan ja pintasiima-alusten ja vapapyydyksiä käyttävien alusten tapauksessa 2 500 euron suuruista ennakkomaksua vastaan. Ennakkomaksut vähennetään maksettavasta kokonaissummasta, joka perustuu edellisen vuoden saaliiseen, mutta jos maksettava summa on ennakkomaksua pienempi, erotusta ei palauteta.

Pelagisten pakastustroolarien (kalastuksen tekninen selvitys nro 9) lisenssimaksu on 2,50 euroa bruttotonnia kohti vuodessa. Lisenssimaksun lisäksi vuosittaisen enimmäismäärän, joka on määritelty kolmeen luokkaan kuuluvien alusten osalta (alle 3 000 bt:n aluksilla 12 500 tonnia alusta kohti vuodessa, 3 000–5 000 bt:n aluksilla 17 500 tonnia alusta kohti vuodessa ja 5 000–9 500 bt:n aluksilla 22 500 tonnia alusta kohti vuodessa), ylittävistä saaliista maksetaan 19 euroa tonnilta.

(¹) EYVL L 341, 22.12.2001.

(2003/C 192 E/198)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0161/03

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(29. tammikuuta 2003)

Aihe: Ateenassa sijaitsevan Filopappos-kukkulan aitaaminen

Kreikan kulttuuriministeriö päätti, että Ateenan arkeologisista alueista vastuussa oleva yritys, jota rahoitetaan unionin talousarviosta, rakentaa usean kilometrin pituisen esteettisesti epämiellyttävän aidan, jolla rajataan suuri osa aivan Akropolia vastapäätä sijaitsevan Filopapposin ja Observatorion kukkulan alueesta.

On suunniteltu, että samaan aikaan tällä alueella tehdään muitakin rakennustöitä, esimerkiksi vielä suunnitteilla olevat tilat patsaiden näytteille asettamiseksi. Aidat estävät ateenalaisia ja etenkin lähi-kortteleiden asukkaita pääsemästä kukkulalle vapaasti ja turvallisesti. Heillä on ollut tapana ulkoiluttaa koiriaan kukkulalla, urheilla (juosta ja kiivetä) ja käydä siellä piknikillä jne. Se osoittaa, että kansalaiset ”hyödyntävät” kukkulaa kohtuullisesti ja että se on tärkeä heidän elämänlaadulleen.

Miten komissio suhtautuu rahoittamansa hankkeen konkreettiseen toteuttamiseen? Mikä on komission mielipide tämän toimenpiteen kestävästä luonteesta? Minkä kriteerien mukaan hanke hyväksyttiin?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus*(11. maaliskuuta 2003)*

Yhteisön kolmanteen tukikehykseen sisältyvän kulttuurialan toimenpideohjelman avulla rahoitetaan toimenpiteitä Kreikan matkailupalvelujen laadun parantamiseksi ja koko kulttuurialan kehityksen vahvistamiseksi. Erytystä huomiota kiinnitetään toimenpiteisiin, jotka vaikuttavasti välittömästi ja tuntuvasti arkeologisten kohteiden ja museoiden ulkonäköön ja helppokulkuisuuteen.

Kulttuurialan toimenpideohjelmasta vastaavan hallintoviranomaisen saamien tietojen mukaan Kreikan kulttuuriministeriö on nimennyt Filopappos-kukkulan Kreikan lailla suojeltavaksi arkeologiseksi kohteeksi. Filopappos-hanke, joka täyttää hankkeiden valintaperusteet, käsittää aidan rakentamisen, sähkömekaanisen verkoston ja ulkotiloissa olevan veistosnäyttelyn kohentamisen. Hankkeen kokonaisarvo on 3,4 miljoonaa euroa ja sen toteuttaa Ateenan arkeologisten kohteiden integroinnista vastaava virasto (EAXA). Arkeologian keskusneuvosto on hyväksynyt hankkeen toteuttamissuunnitelman ja Ateenan paikallisviranomaiset puolestaan ovat hyväksyneet ympäristövaikutuksia koskevan arvion ja todenneet hankkeen täyttävän ympäristöä koskevat edellytykset.

Aidan rakentamista pidetään välttämättömänä alueen suojelemiseksi vandalismilta, roskaantumiselta ja muilta haitoilta. Suunnitelman mukaan aitaan tehdään 25 maksutonta porttia, jotka ovat öisin kiinni. Tämän ansiosta kukkulalle pääsee turvallisesti ja maksutta ja samalla suojellaan arkeologista kohdetta. Aidan rakentamisen tarkoituksena on nostaa Filopappos-kukkula vastaavaan asemaan kuin Ateenan kansallispuisto.

Hankkeiden valinnasta ja hyväksymisestä vastaa rakennerahastoasetuksen⁽¹⁾ mukaisesti hallinto-
viranomainen, jonka vastuulla on myös hankkeen valvonta ja seuranta.

⁽¹⁾ Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999, EYVL L 161, 26.6.1999.

(2003/C 192 E/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0189/03**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle***(31. tammikuuta 2003)*

Aihe: Amerikkalaisten aloitteet Kaspianmeren maiden öljyvarojen saamiseksi käyttöön

1. Onko komissio tietoinen, että kiinnostus entisen Neuvostoliiton alueen valtioiden maaperässä oleviin öljyvaroihin on lisääntynyt? Kyseisellä alueella sijaitsee 20 prosenttia maailman öljyvarannosta ja 50 prosenttia maailman maakaasuvarannosta.
2. Voiko komissio vahvistaa tiedot, joiden mukaan Yhdysvallat osallistuu yhä enemmän toimiin, joiden tarkoituksena on varmistaa, että valtio saa jatkuvasti käyttöönsä maaöljyä ja maakaasua Kaspianmeren ympäristöstä?
3. Voiko komissio vahvistaa tiedot, joiden mukaan uuden 1 760 kilometriä pitkän öljyputken rakentaminen Bakusta (Azerbaidžan) Tbilisin kautta (Georgia) Ceyhaniin Välimerelle lähelle Syyrian rajaa Turkissa on kallein harkituista vaihtoehtoista ja sen tuotto on vähäisin?
4. Suunnitelmien mukaan öljyputken Ceyhaniin on määrä valmistua vuonna 2005. Ovatko ensisijaisesti amerikkalaiset kiinnostuneita asiasta ja osallisina hankkeessa vai onko mukana myös EU:n jäsenvaltioiden viranomaisia ja yrityksiä?
5. Mikä on komission arvio Amsterdamissa sijaitsevan kansainvälisen Aasian tutkimuksen instituutin tutkijan tohtori Parvizi Aminehin päätelmistä, jotka hän esittää pian ilmestyvässä teoksessaan "Great Game"? Tutkijan näkemyksen mukaan nykyisen kehityksen jatkuminen merkitsee sitä, että Eurooppa ja Aasia tulevat täysin riippuvaisiksi USA:n jakelemasta öljystä ja kaasusta.
6. Onko EU:n ja/tai sen jäsenvaltioiden kanssa olemassa sopimuksia, joiden mukaan Eurooppa saa alueen öljyä käyttöönsä vai onko tarkoituksena toimittaa öljy kokonaan tai osittain USA:han kasvavan kulutuksen tarpeisiin?

Lähde: Alankomaissa ilmestyvä päivälehti "De Volkskrant", 18. tammikuuta 2003.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(14. maaliskuuta 2003)*

Komissio on tietoinen entisen Neuvostoliiton maiden alueella ja erityisesti Kaspianmeren alueella sijaitsevista öljyvaroista. Kiinnostus mainittuihin öljyvaroihin heräsi erityisesti TACIS-ohjelman yhteydessä vuodesta 1995 alkaen perustetun Inogate-ohjelma myötä. Komissio seuraa luonnollisesti erittäin tiiviisti asemaa, joka Venäjällä on jo nyt unionin öljytoimittajana. Komissio on käynnistänyt ja virallistanut energia-asioita koskevan vuoropuhelun Venäjän kanssa, joka on yhteisön tärkein ulkopuolinen kaasuntoimittaja ja unionin toiseksi tärkein ulkopuolinen polttoaineentoimittaja.

Euroopan unionin tavoin Amerikan Yhdysvallat pyrkii mahdollisimman laajaan polttoainetoimittajien maantieteelliseen jakaumaan. Tässä yhteydessä entisen Neuvostoliiton mailla on tärkeä asema. Komissio katsoo, että putkien sijaintiin liittyvien kysymysten on kuuluttava asianomaisille yrityksille, jotka ratkaisevat ne taloudellisten ja kaupallisten näkökohtien perusteella.

Komissio ei ole tietoinen teoksesta, joka Parvizi Aminehin on kysyjän mukaan määrä julkaista.

On syytä muistuttaa, että komissio toi selvästi esille vuonna 2000 antamassaan vihreässä kirjassa Energiahuoltostrategia Euroopalle⁽¹⁾ unionin energiariippuvuuteen liittyvät kysymykset ja esitti siinä ehdotuksia tilanteen ratkaisemiseksi. Tuottaja- ja kuluttajamaiden — ja erityisesti toisiaan lähellä sijaitsevien maiden — välinen vuoropuhelu on erittäin tärkeää, jotta voidaan taata unionin energiahuollon monipuolisuus.

⁽¹⁾ KOM(2000) 769 lopullinen.

(2003/C 192 E/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0214/03**esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle***(27. tammikuuta 2003)*

Aihe: Tunisian taloudellinen ja rahoitustilanne

EU:n ja Tunisian välinen assosiaatiosopimus on tärkeässä vaiheessa, mutta tietoja saadaan niukasti vapaakauppa-alueen toteuttamista edistävästä tukitoimista. Assosiaatiosopimuksen yhteydessä tehtävä työ vaatii enemmän avoimuutta. On myös tärkeää, että parlamentti saa tietoja komission arviosta, joka koskee MEDA-rahoitustuen käyttöä seitsemän viime vuoden aikana. Tunisian yritysten ja tärkeiden talouselämän alojen kehittämisohjelmien ansiosta tunisialaiset tuntevat itsensä tyytyväisiksi, vaikka ongelmat ovat edelleen hyvin vakavia. Esimerkkinä asiasta on Tunisian pankkijärjestelmän hyvin vaikeaselkoinen uudistus. Batam-yhtiön ja Bonprix-verkoston viimeaikainen rahoitusskandaali on nostanut esille kysymyksen epävarmoista ja vaikeasti perittävistä saatavista. Euroopan unionin tukema pankkijärjestelmän uudistaminen vaikeutuu. Lisäksi ulkomaiden lehdistössä on jo muutaman kuukauden ajan julkaistu kommentteja siitä, kuinka tilanteen hämäryys johtaa korruption lisääntymiseen valtaa käyttävien piireissä.

Miten komissio arvioi Tunisian viranomaisten käyttäneen MEDA-ohjelman tukitoimiin tarkoitettuja varoja seitsemän viime vuoden aikana? Mitä tietoja komissiolla on pankkialan uudistuksen edistymisestä ja vaikeuksista? Mitä tietoja komissiolla on viimeaikaisista rahoitusskandaaleista ja siitä, että ensisijaisesti valtaa lähellä olevat piirit ovat rikastuneet laittomalla toiminnalla? Mitä komissio aikoo tehdä asian suhteen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(19. helmikuuta 2003)*

Tunisiassa on erityisasema MEDA-ohjelmassa: maa saa vuosina 1995–2004 kahdenvälisinä lahjoituksina 841 miljoonaa euroa MEDA I ja II -ohjelmista.

Tällä hetkellä MEDA-ohjelma — josta myönnetään ainoastaan lahjoituksia — käsittää Tunisiassa 18 käynnissä olevaa sekä kaksi suunniteltua 440 miljoonan euron hanketta ja ohjelmaa, joihin on maksusitoumus. Tästä summasta 41 % on jo maksettu. MEDA-ohjelmat ja -hankkeet rahoitetaan Tunisiassa kahdella eri tavalla: Tunisian julkiselle taloudelle annettavilla tuilla (erityiset rakennesopeutusvarat ja aluetuet) ja sijoitushankkeiden suoralla rahoituksella (maaseudun kehittämishankkeet, pienten ja keski-suurten yritysten tukihankkeet jne.). Vuonna 2002 maksettiin ennätykselliset vajaat 93 miljoonaa euroa.

Tunisian MEDA-varojen käytöstä annettu arviointi on yleensä positiivinen. Hallituksen käyttöön ottamat politiikat osoittavat, että Tunisia kykenee hyvin hyödyntämään tukia. Erityisesti tämä on mahdollistanut siirtymisen klassisista tukiohjelmista kehittyneimpiin rahoitusvälineisiin kuten erityisiin rakenne- ja aluesopeutusvaroihin. Vuodesta 2002 lähtien nk. kolmannen sukupolven ohjelmat ovat kuuluneet Tunisian MEDA-ohjelmaan. Näiden ohjelmien tavoitteena on tukea hyvää hallintotapaa ja kansalaisyhteiskuntaa.

Tunisian viime vuosina julkistamat taloustulokset osoittavat, että MEDA-ohjelman antama apu on myötävaikuttanut positiiviseen kehitykseen.

Tunisian MEDA-varojen käyttöön liittyvät vaikeudet nyt ja tulevaisuudessa ovat kahdenlaisia: yhtäältä maalla on vaikeuksia toteuttaa tiettyjä uudistuksia kuten sairausvakuutuksen tai satama-alan uudistuksia, toisaalta Tunisian taloudessa on yhä tiettyjä rakenteellisia heikkouksia kuten esimerkiksi oikeudellinen ja sääntelykehys sekä sijoituspalvelut. Nämä heikkoudet täytyy korjata, jotta Tunisia voi viedä päätökseen talouden nykyaikaistamisen ja saada täyden hyödyn kumppanuudesta Euroopan unionin kanssa. Vielä on liian aikaista sanoa mitään nk. kolmannen sukupolven hankkeiden vaikutuksesta.

Euroopan unioni tukee aktiivisesti Tunisian pankkijärjestelmän ja laajemminkin rahoitusjärjestelmän uudistamista. Euroopan unioni tukee Afrikan kehityspankin ja Maailmanpankin kanssa rahoittamallaan rakennesopeutustoiminnalla kahden julkisen pankin yksityistämistä; sääntelyjärjestelmän nykyaikaistamista, minkä on määrä mahdollistaa tehokkaampi puuttuminen pankkien kehitystä hankaloittavien ja niiden taseita rasittavien epävarmojen saatavien suureen määrään sekä yrityksille muita rahoituslähteitä tarjoavien rahoitusmarkkinoiden kehitysstrategian kehittämistä. Lisäksi yhteisö tukee Tunisian keskuspankin ja liikepankkien henkilöstön koulutusta, jotta ne tutustuisivat sen sääntelymenettelyyn ja EU:n jäsenmaissa käytössä oleviin pankinjohtotapoihin.

Taloukasvu hidastui vuonna 2002 useiden maan sisäisten ja ulkoisten kriisien seurauksena, ja se vaikutti pankkijärjestelmän epävarmoihin saataviin sekä johti todennäköisesti siihen, että näiden määrän väheneminen pankkien taseissa pysähtyi.

Tämän vuoksi — ja ottaen huomioon pankkirahoituksen merkityksen taloudessa ja julkisten laitosten merkityksen pankkilainojen kokonaismäärässä — pankkijärjestelmän uudistamisen jatkaminen on komission keskeinen huolenaihe sen talousyhteistyössä Tunisian kanssa. Tämän uudistuksen on määrä toteutua erityisesti ottamalla käyttöön projektien taloudellisen kannattavuuden ja rahoituksen perinpohjaiseen arviointiin perustuvat lainojen osuusmenetelmät, ponnistelemalla maksujen ja epävarmojen saatavien määrän vähentämiseksi jatkossakin ja kehittämällä vaihtoehtoisia rahoituslähteitä yrityksille.

Komissio seuraa säännöllisesti Tunisian politiikan ja talouden tapahtumia. Komissiolle on tiedotettu Batam-yrityksen konkurssiin liittyvistä tapahtumista. Erityisesti jakelumyymäläverkosto Bonprix'n käsittävä Batam-konserni kehittyi liian nopeasti ottaen huomioon rahallisen avun niukkuuden. Kotimaisen kysynnän vähennyttä ja kilpailupaineen kasvettua tällainen haavoittuvainen rahoitusjärjestelmä johti siihen, että pankit vetivät pois tukensa ja yritys asetettiin konkurssiin.

Komissiolla ei ole tarkkaa tietoa niistä laittomista rikastumiskeinoista, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

(2003/C 192 E/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0241/03**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(4. helmikuuta 2003)

Aihe: Kreikan alueellisista toimintaohjelmista pienille ja keskisuurille jalostus- ja matkailuyrityksille myönnetty rahoitus

Alustavien kerättyjen tietojen mukaan enintään 3 000 pientä ja keskisuurta jalostus- ja matkailuyritystä jätti hakemuksen toimintansa rahoittamiseksi 13:sta alueellisesta toimintaohjelmasta, kun alun perin yrityksiä arvioitiin olevan 7 000.

Voisiko komissio ilmoittaa minulle, minkä verran yritysten arvioitiin hakevan määrärahoja, ja minkä verran määrärahoja on myönnetty? Mistä pienten ja keskisuurten jalostus- ja matkailuyritysten vähäinen osanotto kyseisiin ohjelmiin johtuu, ja mitä komissio aikoo tehdä tämän ongelman ratkaisemiseksi?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2003)

Komission Kreikalta saamien tietojen mukaan ensimmäisen hakukierroksen loppuun mennessä ehdotuksia oli jätetty 3 781.

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamaa pk-yritysten tukijärjestelmää varten on varattu julkisia varoja 240 miljoonaa euroa.

Koska ehdotusten arviointi on vielä käynnissä, komissiolla ei ole tietoa lopullisesti myönnettävistä kokonaismäärärahoista.

Komissio ei voi tässä vaiheessa arvioida pk-yritysten osallistumisastetta, koska kyseessä on ensimmäinen tämäntyyppinen tarjouspyyntö.

Toimen horisontaalisen luonteen vuoksi mahdollisesti tarvittavia toimenpiteitä koskevien ehdotusten tekemisestä vastaavat hallintoviranomainen ja yhteisön tukikehyksen (YTK) 2000–2006 seurantakomitea.

(2003/C 192 E/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0268/03**esittäjä(t): Massimo Carraro (PSE) komissiolle**

(6. helmikuuta 2003)

Aihe: Kanin aivoista tehty jauhe

Forlimpopolissa paljastettiin 29. elokuuta 2001 eräässä kanien teurastamossa (IT0531M/S ETY) toimiva laiton laboratorio, jossa tuotettiin ns. kaninaivojauhetta (RBP).

Forlin eläinlääketieteellisten viranomaisten tutkimuksessa paljastui myös, että laboratorioissa oli yli 500 litraa asetonia, joka on myrkyllinen, erittäin epävakaa ja helposti syttyvä aine, jonka säilyttäminen teurastamossa ei ole sallittua, sillä käsitelty liha ja teurastettavat eläimet voivat saastua ilman välityksellä.

Forlin eläinlääketieteelliset viranomaiset päättivät tästä syystä takavarikoida sekä laboratorion että sieltä löydetyt RBP:n.

Bolognassa toimivan Emilia Romagnan alueen hallintotuomioistuin (TAR) ensiksi lykkäsi päätöksen toimeenpanoa ja sittemmin mitätöi sen taloudellisin perustein ottamatta huomioon asian kuluttajansuojaan liittyviä näkökohtia.

1. Eikö komissio katso, että rajoittamatta toimivaltuuksiansa soveltamista TAR-tuomioistuimen pitää kunnioittaa elintarviketurvallisuuteen ja kuluttajansuojaan liittyvissä päätöksissään varovaisuusperiaatetta EU:n perussopimusten mukaisesti?
2. Onko TAR-tuomioistuimen päätös ristiriidassa sen periaatteen kanssa että kansanterveyden suojelun yleinen etu menee taloudellisten intressien edelle, kuten käy ilmi EY:n tuomioistuimen tuomiosta asiassa T-70/99R, Alpharma Inc. vastaan Euroopan unionin neuvosto?
3. Onko Forlin eläinlääketieteellisten viranomaisten, joiden toimivaltaan Forlimpopolin alue kuuluu, toiminta asiassa ollut elintarviketurvallisuuden ja kuluttajansuojan periaatteiden mukaista?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 2003)

Koska komissiolla ei ole aiempia tietoja arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta tapahtumasta Forlimpopolissa 29. elokuuta 2001, se pyytää kanin aivoista tehdystä jauheesta lisätietoja Italian toimivaltaisilta viranomaisilta. Komissiolla ei ole käytettävissään asiaan liittyviä tietoja, joten se ei voi toistaiseksi muodostaa mielipidettä minkään asianosaisen yksikön toimista.

Komissio korostaa kuitenkin arvoisalle parlamentin jäsenelle, että vastuu yhteisön lainsäädännön panemisesta käytäntöön ja sen noudattamisesta kuuluu pääosin jäsenvaltioille, jotka viime kädessä ovat vastuussa kaikkien julkisten viranomaisten ja elinten, myös kansallisen oikeuslaitoksen ja tuomarikunnan toimista. Jäsenvaltioiden vastuusta elintarvikkeiden suhteen säädetään elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista 28. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾ 17 artiklassa. Komissio saa ryhtyä toimiin ainoastaan, jos jäsenvaltiossa ei noudateta yhteisön lainsäädäntöä tai sitä ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön.

Elintarviketurvallisuuslainsäädäntöön kuuluu ennalta varautumisen periaate, ja siihen voidaan vedota tietyissä olosuhteissa, kun on toteutettava riskinhallintatoimia. Näin on erityisesti silloin, kun on välttämätöntä varmistaa ihmisten terveyden suojelun korkea taso elintarvikkeiden osalta. Kyseessä on yleinen etu, joka menee taloudellisten näkökantojen edelle, kuten myös tuomioistuin ja arvoisa parlamentin jäsen korostavat.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002.

(2003/C 192 E/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0283/03

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(7. helmikuuta 2003)

Aihe: Eurooppalainen näkökykyä käsittelevä paneeli

1. Ketkä ovat uuden eurooppalaisen näkökykyä käsittelevän paneelin jäseniä? Mitä toimi- ja päätöksentekovaltuuksia paneelilla on politiikan alalla, joka koskee autolla ajamista teleskooppilinsien ("bioptic driving") avulla?
2. Onko paneeli jo perustettu ja toiminnassa? Miten usein se kokoontuu?
3. Onko autolla ajaminen teleskooppilinsien avulla paneelin esityslistalla? Tekeekö paneeli aihetta koskevia proaktiivisia toimia tai selvityksiä ja jos vastaus on myönteinen, millaisia?
4. Millä aikavälillä paneeli odottaa saavansa tuloksia?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(11. maaliskuuta 2003)*

Komissiolla ei ole tietoja eurooppalaisesta näkökykyä koskevasta paneelistä. Se ei näin ollen kykene vastaamaan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin.

*(2003/C 192 E/204)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-0295/03****esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle***(7. helmikuuta 2003)*

Aihe: Pähkinäviljelmien tilanne Kataloniassa

Vuonna 1999 kerättyjen maataloustietojen mukaan Kataloniassa 6,36 prosenttia käytetystä maatalousmaasta on varattu pähkinöille. Joillakin alueilla, kuten Baix Campissa ja Terra Altassa, pähkinäviljelmien osuus ylittää 40 prosenttia.

Pähkinäntuotanto myötävaikuttaa näillä alueilla lukuisten kuntien tasapainoon ympäristön, maaseudun ja sosiaaliskysymysten kannalta. Näitä pähkinäviljelyn näkökohtia pidetään avaintekijöinä maaseutualueiden kestävä kehityksen ylläpidossa.

Euroopan komission vuodesta 1989 myöntämät tuet laadunparannus- ja markkinointisuunnitelmiin ovat tukeneet tehokkaasti viljelmien ja pähkinöiden laadun parantamista. Tästä huolimatta kilpailu turkkilaisten pähkinöiden ja yhdysvaltalaisen manteleiden kanssa saattaa mahdolliseksi, että EU:n tuotteet saavuttaisivat vakaan markkinatilanteen ja että niistä saataisiin maanviljelijöille riittävät tulot takaavia hintoja. Näin ollen Euroopan unionin pähkinäntuotanto kärsii edelleenkin kroonisesta kilpailukyvyn puutteesta. Tilannetta vakavoittaa vielä lisää se, että Euroopan komission tuottajille myöntämä uusi tukimäärä on 40 prosenttia alhaisempi vuonna 1989 vahvistettuihin laadunparannus- ja markkinointisuunnitelmiin verrattuna.

On myös syytä korostaa, että komission yksiköiden laatimassa, pähkinäalan analyysia koskevassa työasiakirjassa ⁽¹⁾ tuodaan esille, että pähkinäntuotannolle ei ole objektiivisia vaihtoehtoja markkinatilanteen tai YMP:n sääntöjen mukaisesti.

Onko komissio tietoinen, että sen ehdotus – vaikkakin täydennettynä jäsenvaltion valinnaisella tuella – rajoitetusta 100 euron tuesta hehtaaria kohden on täysin riittämätön tuottajien tulojen menetyksen korvaamiseen ja että se aiheuttaa viljelmien hylkäämisen ja maaltapaon? Aikooko komissio ryhtyä toimiin tilanteen parantamiseksi?

⁽¹⁾ SEC(2002) 797.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(11. maaliskuuta 2003)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen totesi, komissio teki vuosien 2001 ja 2002 aikana kokonaisvaltaisen analyysin yhteisön pähkinäalasta. Analyysin tulokset olivat tiivistettynä seuraavanlaiset:

- Vuonna 1989 käyttöön otettujen ja vähitellen käytöstä poistettavien markkinointia ja laadun parantamista koskevien suunnitelmien myönteisistä vaikutuksista huolimatta yhteisön pähkinäntuotanto kärsii edelleen kroonisesta kilpailukyvyn puutteesta.
- Pähkinäntuotanto on monilla alueilla ympäristöön, yhteiskuntaan ja maaseutuun kohdistuvien vaikutusten tasapainon varmistamisen ja ylläpitämisen kannalta keskeinen tekijä.

Neuvostolle ja parlamentille äskettäin tehdystä ehdotuksessa ⁽¹⁾ pähkinäalaa koskevaan politiikkaan esitetään perusteellista muutosta. Kyseessä on ensinnäkin aivan uusi järjestelmä eikä vanhojen parannussuunnitelmien laajennus. Toiseksi ehdotus on luonteeltaan markkinatoimenpide, vaikka siihen sisältyykin selkeä maaseudun kehittämisen näkökulma.

Talousarvion osalta voidaan todeta, että ehdotetut luvut ovat osoitus halusta varmistaa budjettivaikutusten neutraalius nykyisillä parannussuunnitelmia koskevilla yhteisön menoilla: yhteisö on käyttänyt tähän tarkoitukseen 970 miljoonaa euroa 12 vuoden aikana. Sen on määrä kattaa suuri osa tuotantoalueesta, jonka kooksi on arvioitu 800 000 hehtaaria. Tämä selittää rahoituksen tason, joka on 100 euroa hehtaarialta. Ehdotettu yhteisrahoitus on rajoitettu ja valinnainen. Yhteisön tukea myönnetään pähkinä-tuottajille riippumatta siitä, ovatko he tuottajaorganisaation jäseniä.

Komission ehdotuksessa pyritään siis luomaan tasapaino tukea kohtuuttomana pitävien jäsenvaltioiden ja tukea riittämättömänä pitävien jäsenvaltioiden välille. Siinä annetaan osa kohdennetusta tuesta kilpailukykyiseen tuotantoon ja varmistetaan samalla kestävän tuotannon jatkuminen kilpailuun kykenemättömillä alueilla.

Tämän järjestelmän lisäksi yhteisöllä on muitakin välineitä tämän tyyppisen tilanteen huomioon ottamiseksi. Taloudellista tukea tuotannon ja markkinoinnin parantamiseen tarjoavat toimintarahastot, joista säädetään hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28. lokakuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾. Lisäksi taloudellista tukea ympäristön ja yhteiskunnan kannalta merkittävään pähkinäntuotantoon voi saada maaseudun kehittämistoimenpiteiden muodossa.

Näin ollen komissio ei aio toteuttaa arvoisan parlamentin jäsenen ehdottamia lisätoimenpiteitä.

⁽¹⁾ KOM(2003) 23 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996.

(2003/C 192 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0296/03

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(7. helmikuuta 2003)

Aihe: Entinen komission jäsen Edith Cresson

Tammikuun 22. päivänä 2003 annetun lehdistötiedotteen IP/03/101 mukaan komissio on päättänyt toimittaa Cressonille selvityksen, jossa esitetään hänen komission jäsenyytensä aikana tapahtuneet mahdolliset velvollisuuksien laiminlyönnit. Cressonia pyydetään antamaan kyseistä selvitystä koskeva lausunto.

Näin komissio noudattaa Euroopan parlamentin 29. marraskuuta 2001 antamassa päätöslauselmassa taloudellisten etujen suojaamisesta ⁽¹⁾ esittämää vaatimusta viedä Cressonin rikkomukset tarvittaessa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Parlamentti muistuttaa päätöslauselmansa 21. kohdassa, että entistä komission jäsentä syytetään hammaslääkärin tieteelliseksi neuvonantajaksi palkkaamisen lisäksi muun muassa siitä, että

- häneen läheisesti sidoksissa olevalle yritykselle olisi vähän ennen hänen komission jäseneksi tuloaan myönnetty vilpillisin keinoin useita sopimuksia,
- eräs hänen neuvonantajistaan olisi hänen ansiostaan saanut ilmaiseksi käyttöönsä kalliin asunnon Brysselistä,
- eräs saksalainen asianajaja olisi saanut hämäykseksi sopimuksia merkityksettömistä tutkimuksista ja päässyt näin liikkumaan vapaasti komission jäsenen kabinetissa ja voinut mahdollisesti tutustua ja vaikuttaa arkaluonteisiin asioihin (tapaus Leuna), joita komissio tuolloin käsitteli.

Voiko komissio ilmoittaa, onko se ottanut nämä kohdat huomioon ja koskeeko selvitys, josta entisen komission jäsenen on annettava lausunto, näitä syytöksiä?

⁽¹⁾ EYVL C 153 E, 27.6.2002, s. 325.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(18. maaliskuuta 2003)*

Kuten lausuin talousarvion valvontavaliokunnalle tammikuun 22. päivänä 2003, Edith Cressonia on pyydetty esittämään huomautuksensa komission hänelle antamasta lausunnosta, ja koska kyseessä on hallinnollinen tutkinta, luottamuksellisuutta ja vastaajapuolen oikeuksia on suojattava. Sen vuoksi komission ei ole soveliaista tässä vaiheessa antaa yksityiskohtaisia tietoja lausunnon sisällöstä.

Edith Cressonille lähetetty lausunto perustuu Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja komission tutkinta- ja kurinpitotoimiston (IDOC) tutkimuksiin usean vuoden ajalta.

*(2003/C 192 E/206)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-0300/03****esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle***(7. helmikuuta 2003)*

Aihe: Laivojen romuttamo Guinea-Bissaun rannikon edustalle

Alankomaiden kunniakonsuli Guinea-Bissaussa kertoi 14. tammikuuta 2003 radiolähetyksessä (Radio 747AM), että Guinea-Bissaun hallitus oli solminut sopimuksen espanjalaisen yrityksen (DDI) kanssa laivojen romuttamon rakentamisesta Bissagos-saarille. Guinea-Bissaun nykyinen yhteiskunnallinen, taloudellinen ja poliittinen tilanne on hyvin huono. Yritykset saattavat käyttää tilannetta hyväkseen solmiakseen maalle vahingollisia ja epäedullisia kauppaa- ja investointisopimuksia Guinea-Bissaun hallituksen kanssa.

Bissagos-saaret muodostavat kokonaisuudessaan luonnonsuojelualueen. Kehitysmaissa puretaan ja romutetaan vanhoja laivoja epäsuotuisissa oloissa, mikä saastuttaa pahasti ympäristöä, vaarantaa paikallisten työntekijöiden ja asukkaiden terveyden ja tuottaa suuria voittoja yrityksille.

1. Onko komissio tietoinen suunnitelmista rakentaa laivojen romuttamo Bissagos-saarille?
2. Voiko komissio selvittää, kuinka pitkälle meneviä sopimuksia laivojen romuttamosta on tehty Guinea-Bissaun hallituksen kanssa ja noudatetaanko niissä ylikansallisia yrityksiä koskevia OECD:n ja ILO:n määräyksiä sekä EU-direktiivejä?
3. Katsooko komissio, että laivojen romuttamo uhkaa vakavasti ympäröivää luontoa ja paikallisia työoloja?
4. Onko komissio valmis ryhtymään toimiin, jotta voitaisiin estää vahinkojen aiheuttaminen Bissagos-saarille? Jos on, niin mitä komissio aikoo tehdä?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus*(14. maaliskuuta 2003)*

1. Komission Bissaun lähetystö on saanut epävirallisia ja epätarkkoja tietoja tällaisesta aloitteesta paikallisesta lehdistöstä ja erään hallituksesta riippumattoman järjestön kautta.
2. Huolimatta vaikeasta yhteiskunnallisesta, taloudellisesta ja poliittisesta tilanteesta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa ja johon komissio täysin yhtyy, ja ennakoimatta toimenpiteen tuloksia, edustusto ottaa yhteyttä viranomaisiin saadakseen hankkeesta tietoja.

3. Arvoisan parlamentin jäsen tavoin myös komissio on huolestunut tästä kysymyksestä.
4. Cotonoun sopimuksen yhteydessä komissio voisi vahvistettavien tietojen perusteella tutkia viranomaisten kanssa arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamaa kysymystä.

(2003/C 192 E/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0328/03

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: Oliiviteemaan keskittyvät kulttuuritapahtumat

Messinian kauppa- ja teollisuuskamari on järjestänyt viiden viime vuoden aikana oliiviteemaan keskittyviä tapahtumia, jotka huipentuvat ”oliivi- ja öljyreittiin” eli kulttuuriseen matkakertomukseen oliivin viljely-alueilta.

Seuraaviksi vuosiksi kauppa- ja teollisuuskamari ehdotti Kreikan kulttuuriministeriölle otsikkoa ”Oliivi-kulttuurin levittäjä: taide, symboliikka, kulttuuri”, johon sisältyy kansainvälisen näyttelytilan luominen Kalamataan, liikkuvan museon suunnittelu, rakentaminen ja kuljettaminen perävaunulla, digitaalisen kulttuuriaineiston tuottaminen, maistajaiset ja muut tapahtumat.

Kysyn komissiolta, voidaanko tällaisille toimille myöntää rahoitusta kulttuurin toimintaohjelmasta?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 2003)

Komissio tukee kulttuurialan aloitteita. Komission tuki kanavoidaan Kulttuuri 2000 -ohjelman kautta ohjelman valintakriteereiden mukaisesti. Tämä ohjelma on ainoa väline unionissa tehtävän kulttuuriyhteistyön rahoittamista ja suunnittelua varten.

Ohjelmasta tuetaan hankkeita, joiden toteuttamiseen ja rahoittamiseen osallistuu vähintään kolme toimijaa vähintään kolmesta ohjelmaan osallistuvasta maasta.

Lisätietoja arvoisa parlamentin jäsen saa www-osoitteesta http://europa.eu.int/comm/culture/eac/c2000condition_en.html.

Kulttuurin toimintaohjelman toimenpiteen 2.1 osana julkaistiin 12. elokuuta 2002 Kreikkaa koskeva ehdotuspyyntö, jonka kokonaismäärärahat ovat 2 118 000 euroa.

Messinian kauppa- ja teollisuuskamari jätti 30. lokakuuta 2002 hanke-ehdotuksen, joka arvioidaan ohjelman valintakriteerien mukaisesti.

(2003/C 192 E/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0330/03

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: Komissaarien eläkkeet

Aikaisempiin kysymyksiini komissaarien palkoista ja eläkkeistä olen saanut komissiolta asianmukaiset vastaukset. Tosin Suomen kielellä asetuksen 422/67/ETY (1) artiklassa 9 on käännösvirhe, ja eläkettä ilmeisesti ”maksetaan” eikä ”koroteta” 4,5 % jokaiselta työssäolovuodelta. Haluan vielä tarkistaa yhden

tulkinnanalaisen yksityiskohdan: lasketaanko 7 artiklan mukaisen siirtymäkorvauksen aika hyväksi eläkevuosien kertymään?

(¹) EYVL L 187, 8.8.1967, s. 1.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2003)

Komissio vahvistaa, että komission puheenjohtajan ja jäsenten sekä yhteisön tuomioistuimen presidentin, tuomarien, julkisasiamiesten ja kirjaajan palkkajärjestelyistä 25. heinäkuuta 1967 annetun neuvoston asetuksen N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom 9 artiklan suomenkielisessä käännöksessä on virhe.

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä huomion kiinnittämisestä tähän ja käynnistää oikaisu-menettelyn virheen korjaamiseksi. Teksti kuuluu vastaisuudessa seuraavasti:

Eläkkeen määrä jokaiselta täydeltä vuodelta, jona kyseinen henkilö on hoitanut tehtäviään, on 4,50 prosenttia viimeisestä saadusta peruspalkasta.

Edellä mainitun asetuksen 7 artiklassa säädetään kysymyksen toisen osan osalta, että sinä aikana, kun entinen jäsen saa kyseisessä artiklassa säädettyä korvausta, hänen eläkeoikeutensa eivät muutu tai lisäänny. Ne lasketaan edelleen sen ajanjakson perusteella, jonka jäsen on ollut toimielimen palveluksessa.

(2003/C 192 E/209)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0336/03

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: Yhteisen maatalouspolitiikan väliarvioinnin taloudelliset vaikutukset

Komissio esitti 21. tammikuuta 2003 lainsäädäntöehdotukset yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) koske- vasta väliarvioinnista. Asiakirjan (KOM(2003) 23 lopullinen) liitteenä olevassa rahoituslaskelmassa komissio esittää arvion tämänhetkisten ehdotusten taloudellisista vaikutuksista verrattuna muuttumatto- maan tilanteeseen. Arvion tulokset osoittavat, että markkinapilariin kuuluvat maatalouskustannukset laskevat vuosien 2004–2013 välisenä aikana lähes 2 180 miljoonaa euroa 15 jäsenvaltion EU:ssa ja lähes 1 560 miljoonaa euroa, kun EU:ssa on 25 jäsenvaltiota. Samassa rahoituslaskelmassa komissio arvioi niin kutsutun tuen mukauttamisen/vähentämisen vaikutukset sekä maaseudun kehittämiseksi YMP:n toiseen pilariin siirrettävät varat. Komissio arvioi, että varojen siirto kasvaa vuosittain, 228 miljoonasta eurosta (vuonna 2007) 1 481 miljoonaan euroon (vuonna 2013). Varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken noudattaen jakoperustetta, jossa otetaan huomioon maatalousmaan pinta-ala, maatalouden työpaikat ja taloudellinen hyvinvointi.

Ottaen huomioon kyseisen menettelytavan voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

- Mitkä ovat komission arvion mukaan Portugaliin vuosittain (2004–2013) ja toimittain (markkina- toimenpiteet kokonaisuudessaan, suorat tuet kokonaisuudessaan ja kokonaissumma) kohdistuvat tämänhetkisten ehdotusten – verrattuna muuttumattomaan tilanteeseen – taloudelliset vaikutukset?
- Kuinka suuret ovat komission arvion mukaan tuen mukauttamisen/vähentämisen soveltamisesta aiheutuvat maaseudun kehittämiseksi tehtävät varojen siirrot vuosittain (2006–2013) ja jäsen- valtioittain (erityisesti Portugalin kohdalla)? Ottaen huomioon, että varojen siirto rahoitetaan jäsenvaltioiden kesken, mitkä ovat kansallisen osarahoituksen lisäkustannukset vuosittain ja jäsen- valtioittain, jotta uusien käyttöön otettujen varojen asianmukainen hyödyntäminen voidaan taata?

- Ottaen huomioon komission toisessa koheesiota käsittelevässä kertomuksessa käyttämän YMP:n nettomaksuusuusien laskumenetelmän, mitkä ovat komission arvion mukaan tämänhetkisten ehdotusten vaikutukset Portugalin vuosittaisiin YMP:n nettomaksuusuuksiin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

Kuten yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) koskevan väliarvioinnin perusteluissa todetaan, ehdotetun uudistuksen tarkoituksena on parantaa yhteisön maatalouden kilpailukykyä ja edistää maatalouden markkinasuuntautuneisuutta ja kestävyyttä. Yleisellä tasolla ehdotuksista käy ilmi siirtyminen tuotekeskeisestä tukijärjestelmästä tuottajakeskeiseen tukijärjestelmään. Markkinatoimenpiteistä aiheutuvien menojen odotetaan supistuvan, kuten ehdotukseen liitetystä rahoitusvelvityksestä ilmenee ja kuten myös arvoisa parlamentin jäsen toteaa. Markkinatoimenpiteistä aiheutuvista menoista yhteisön tasolla on laadittu arviot, jotka perustuvat toisaalta yhteisön markkinoiden kehitystä koskeviin keskipitkän aikavälin ennusteisiin (jotka julkaistiin joulukuussa 2002) ja toisaalta tammikuussa 2003 julkaistuihin vaikutusanalyysihin. Vaikutusanalyysien perusmallien tarkoituksena on yhteisön tason ennusteiden tuottaminen. Toistaiseksi ei ole tehty lisäanalyysia, joiden perusteella arvioitaisiin markkinatoimenpiteistä aiheutuvien menojen taloudellisia vaikutuksia yksittäisiin jäsenvaltioihin.

Luonnoksessa monialaiseksi neuvoston asetukseksi (10 artikla) säädetään suorien tukien vähentämisestä vuosina 2006–2012. Osa säästyvistä määristä varataan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston toisen pilarin mukaisesti rahoitettavan maaseudun kehittämisen vahvistamiseen mainitun asetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämänhetkiset arviot maaseudun kehittämiseen siirrettävistä määristä on esitetty rahoitusvelvityksessä. Asetuksen 12 artiklan 2 kohdassa säädetään määrien jakamisesta jäsenvaltioille. Portugalin osuudeksi on laskettu 4,9 %.

Kullekin jäsenvaltioille vuoden 2006 jälkeen jaettavien määrien hyödyntämismahdollisuuksia tarkasteltaessa on syytä muistaa, että maaseudun kehittämiseen osoitettavista kokonaismääristä ja niiden jakamisesta jäsenvaltioiden kesken päätetään myöhemmin uusien rahoitusnäköymien yhteydessä. Näin ollen maaseudun kehittämisohjelmien täysimääräisestä hyödyntämisestä aiheutuvan kansallisen osarahoituksen tarve voidaan arvioida vasta sitten kun päätökset uusista rahoitusnäköymistä ja uusista maaseudun kehittämisohjelmista on tehty.

Laatiessaan kolmatta koheesioraporttia komissio aikoo ajantasaistaa arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman analyysin. Kuitenkin jo nyt voidaan todeta, että nykyinen ehdotus yhteisen maatalouspolitiikan uudistamiseksi lisää YMP:n myötävaikutusta taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden paranemiseen ja että sillä on oletettavasti myönteisiä vaikutuksia Portugaliin.

(2003/C 192 E/210)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0343/03

esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) komissiolle

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: Verotukselliset ja sosiaaliset haitat tietyillä raja-alueilla Euroopan unionin sisällä

Perpignanissa (Ranska) ja Figueresissa (Espanja) toimivan veroasianajajan Hervé German tekemästä tutkimuksesta käy ilmi, että sosiaaliset ja verotukselliset erot näiden kahden valtion välillä ovat niin suuria, että ne johtavat epäreiluun kilpailuun.

Nämä erot koskevat erityisesti sosiaalimaksuja ja elinkeinoveroja. Sosiaalimaksut ovat Ranskassa 48 prosenttia bruttopalkasta, mutta Espanjassa vain 30,6 prosenttia. Mitä tulee elinkeinoveroon, alle kymmenen työntekijän yrityksissä se on Ranskassa noin 1 200 euroa, kun taas Espanjassa se on ainoastaan 400–500 euroa.

Kyseiset erot eivät vaikuta valtioiden välisistä rajoista kaukana oleviin alueisiin, mutta ne vaikuttavat etenkin Roussilloniin, jonka talous on horjuva.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä kompensoidakseen, jos mahdollista, tilanteen aiheuttaman taloudellisen haitan?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2003)

Yhteisön nykyisen lainsäädännön mukaan välitön verotus kuuluu edelleen pääosiltaan jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komissio tietää kokemuksesta, että eri jäsenvaltioiden toisistaan poikkeavat verotusjärjestelmät vaikeuttavat tilannetta raja-alueilla ja että neljän vapauden harjoittamisessa saattaa ilmetä syrjintää ja esteitä.

Jäsenvaltiot voivat EY:n perustamissopimuksen nojalla vapaasti valita asianmukaiseksi katsomansa verotusjärjestelmän. Verotustasot ovat yhteydessä julkisten menojen tasoon, joka myös perustuu kansallisiin valintoihin. Menojen on kuitenkin vastattava tuloja siten, että budjetti pysyy lähes tasapainossa tai ylijäämäisenä. Tiedonannossaan Euroopan unionin veropolitiikan ensisijaisista tavoitteista tulevina vuosina ⁽¹⁾ komissio kuitenkin katsoo, että saattaa olla tarpeen yhteensovittaa kansalliset verojärjestelmät syrjinnän estämiseksi rajat ylittävissä tapauksissa ja neljän vapauden harjoittamisen esteiden poistamiseksi.

Yhteisön lainsäädännössä ei vähennetä jäsenvaltioiden valtuuksia järjestää sosiaaliturvajärjestelmänsä. Koska yhdenmukaistamista ei ole toteutettu tällä alalla yhteisössä, kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä määritellään sosiaaliturvamaksujen taso, mutta jäsenvaltioiden on käytettävä näitä valtuuksia yhteisön lainsäädännön mukaisesti. On muistettava lisäksi, että kyseiset maksut ovat vain osa työvoimakustannuksia ja että kilpailussa työvoimakustannukset liittyvät tuottavuuteen ("työvoimayksikkökustannukset"). Tuottavuus perustuu moniin tekijöihin, myös ammattitaidon tasoon ja julkisten perusrakenteiden laatuun.

Koska arvoisan parlamentin jäsenen kuvaamaan tilanteeseen ei näytä liittyvän yhteisön lainsäädännön rikkomista, komissiolla ei ole aihetta ryhtyä erityisiin toimenpiteisiin.

⁽¹⁾ KOM(2001) 260 lopullinen.

(2003/C 192 E/211)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET P-0347/03

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(6. helmikuuta 2003)

Aihe: Attiki Odos -moottoritie

Attiki Odos -moottoritie on Euroopan unionin yhteisrahoittama suuri rakennushanke, joka helpottaa Ateenan liikenneongelmia ja ennen kaikkea parantaa yhteyksiä Ateenan kansainväliselle Eleftherios Venizelos -lentokentälle.

Milloin sopimus rakennushankkeesta allekirjoitettiin ja vahvistettiin?

Mikä on hankkeen alkuperäinen talousarvio ja mitkä ovat sen rahoitusjärjestelyt? Mitkä ovat hankkeen rahoitukseen osallistuvien tahojen osuudet? Minkä verran varoja kukin niistä on tähän mennessä myöntänyt ja minkä verran varoja on vielä tarkoitus myöntää hankkeen loppuun saattamiseksi?

Onko alkuperäistä talousarviota tähän mennessä ylitetty, yhteensä ja alakohtaisesti tarkasteltuna, ja mistä ylitykset ovat johtuneet? Kuka ylitykset maksaa?

Onko Kreikan valtio allekirjoittanut lisäsopimuksia Attiki Odos -ryhmittymän kanssa? Mistä hankkeista, millä talousarviolla ja millaisin menettelyin?

Onko tiemaksujen periminen moottoritien yhdeltä osuudelta laillista ennen kuin koko hanke on saatu valmiiksi?

Miksi Euroopan unionin yhteisrahoittamia hankkeita koskevan institutionaalisen kehyksen laatiminen Kreikassa on viivästynyt?

Kuka takaa eurooppalaisen "julkisen edun"? Onko Euroopan unionin tasolla olemassa tahoja, jotka varmistaisivat sen? Jos on, mikä niiden kanta on? Taataanko Attiki Odos -moottoritien tapauksessa eurooppalaisten veronmaksajien julkinen etu?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2003)

Parlamentin jäsentä kehoitetaan tutustumaan vastaukseen, jonka komissio on antanut Konstantinos Hatzidakisin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-0239 ⁽¹⁾.

Täydentääkseen tätä vastausta komissio voi esittää seuraavat täsmennykset niiden tietojen perusteella, joita toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat toimittaneet sille. Via Attikan käyttöoikeussopimus, joka tuli voimaan 23 vuodeksi 6. maaliskuuta 2000, tarjoaa käyttöoikeuden saajalle mahdollisuuden periä tiemaksuja moottoritieosuuksilta heti kun osuudet on saatu valmiiksi ja avattu yleisölle. Käyttöoikeuden saajan ei välttämättä tarvitse odottaa käyttöoikeussopimuksen kohteen lopullista valmistumista. Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että hankkeen odotetaan valmistuvan lopullisesti vuoden 2003 lopussa sopimuksessa mainitussa määräajassa.

Rakennerahastoista tuettavien toimien toteuttaminen kuuluu pääasiallisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan ja vastuualueeseen. Kreikassa tämän alan oikeudellisen kehyksen muodostaa laki 2860/2000, joka on annettu marraskuussa 2000 kaudeksi 2000–2006 laaditun yhteisön tukikehyksen hallinnosta, seurannasta ja valvonnasta.

Sekä kansalliset viranomaiset että Euroopan investointipankki, joka toimii kyseisessä hankkeessa komission neuvonantajana, arvioivat Via Attikan toteutumisesta aiheutuvat sosiaaliset ja taloudelliset edut positiivisiksi.

⁽¹⁾ EYVL C 161 E, 10.7.2003, s. 200.

(2003/C 192 E/212)

KIRJALLINEN KYSYMYKS P-0350/03

esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle

(6. helmikuuta 2003)

Aihe: Euroopan yhteisöjen virkamiesten eläkkeisiin sovellettavan korjauskertoimen aiheuttamat talous-arviokustannukset

EU:n virkamiesten saamiin eläkkeisiin sovelletaan tällä hetkellä korjauskerrointa, joka on Belgiassa 100 ja joka vaihtelee eläkkeensaajan asuinpaikan mukaan. Komissio on ehdottanut muutosta kyseiseen korjauskertoimeen ehdotuksessaan asetukseksi Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta.

Voisiko komissio ilmoittaa:

1. Mitkä olisivat olleet talousarviosäästöt varainhoitovuonna 2002, mikäli kyseisiä korjauskertomuksia ei olisi ollut?
2. Mitkä olisivat kustannukset vuonna 2004, mikäli
 - a) korjauskertomuksia ei olisi;
 - b) sovellettaisiin komission ehdotusta tai
 - c) jatkettaisiin tämänhetkisen järjestelmän soveltamista?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2003)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, korjauskertomesta säädetään Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavissa henkilöstösäännöissä.

Komissio vastaa hänen esittämiinsä kysymyksiin seuraavasti:

1. Jos korjauskertomuksia ei olisi sovellettu vuonna 2002, nettomääräiset talousarviosäästöt olisivat olleet 39,4 miljoonaa euroa (menojen väheneminen 44,7 miljoonaa euroa ja tulojen väheneminen 5,3 miljoonaa euroa).
2. Korjauskertomista aiheutuvat kustannukset (menot miinus tulot) vuonna 2004 ovat kysymyksessä esitetyissä kolmessa tapauksessa olleet seuraavat:
 - a) 0 euroa, jos korjauskertomuksia ei sovelleta. Koska eläkkeensaajien luottamuksensuoja kuitenkin näyttäisi edellyttävän "saavutettujen oikeuksien" suojaamista,⁽¹⁾ tästä voi aiheutua jopa 36 miljoonan euron kustannukset.
 - b) 38 miljoonaa euroa, jos komission ehdotus pannaan täytäntöön, ehdotetut siirtymätoimenpiteet⁽²⁾ mukaan luettuina.
 - c) 42 miljoonaa euroa, jos jatketaan nykyisen järjestelmän soveltamista.

Arvoisa parlamentin jäsen varmastikin tietää, että asiaa tarkastellaan yksityiskohtaisesti parlamentissa ja neuvostossa keskusteltaessa nykyisten henkilöstösääntöjen uudistamista koskevista muutosehdotuksista. Edellä esitetyt vastaukset heijastelevat vakiintuneita kantoja sekä komission tekemien ehdotusten seurauksia.

⁽¹⁾ Katso komission ehdotuksen liitteessä XIII oleva 21 artikla, EYVL C 291, 26.11.2002.

⁽²⁾ Katso komission ehdotuksen liitteessä XIII oleva 20 ja 21 artikla, EYVL C 291, 26.11.2002.

(2003/C 192 E/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0354/03

esittäjä(t): Anne Jensen (ELDR) komissiolle

(12. helmikuuta 2003)

Aihe: Komission tulevat aloitteet

Voiko komissio ilmoittaa, mitä konkreettisia suunnitelmia sillä on sosiaalialaa varten ja mitä toimia se aikoo toteuttaa muun muassa työmarkkinaosapuolten tehostettua vuoropuhelua ajatellen EU:ssa? Voiko komissio edelleen ilmoittaa, mitä toimia tulevaisuudessa aiotaan toteuttaa muun muassa asetuksen ETY/1408/71⁽¹⁾ osalta?

Mitä aloitteita komissio aikoo tehdä tulevana vuonna, kun on kyse EY:n perustamissopimuksen 42 artiklasta sekä seuraavista EY:n perustamissopimuksen artikloista:

- 137 artiklan 1 kohdan 1–5 luetelmakohdat
- 137 artiklan 2 kohta
- 137 artiklan 3 kohdan 1–5 luetelmakohdat
- 137 artiklan 4–6 kohdat?

(¹) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2003)

Erityiset suunnitelmat, jotka komissio aikoo toteuttaa sosiaalialalla EY:n perustamissopimuksen 137 artiklassa määriteltyjen toimivaltuuksiansa mukaisesti, mainitaan sosiaalipoliittisessa ohjelmassa vuosille 2000–2005 (¹). Komissio hyväksyi 6. helmikuuta 2002 kolmannen tulostaulun sosiaalipoliittisen ohjelman täytäntöönpanosta. Sosiaalipoliittisen ohjelman väliarviointi tehdään vuonna 2003. Väliarvioinnissa tarkastellaan saavutettua edistystä. Samassa yhteydessä on mahdollisuus määritellä ensisijaiset tavoitteet tulevina vuosina toteutettavien toimien, myös arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien EY:n perustamissopimuksen artiklojen osalta. Komissio järjestää Brysselissä 19.–20. maaliskuuta 2003 korkean tason edustajien kokouksen jäsenneullyn keskustelun käymiseksi aiheista, joita on käsiteltävä yksityiskohtaisemmin sosiaalipoliittisen ohjelman toisessa vaiheessa. Väliarviointikokouksen tavoitteena on luoda Euroopan laajuinen foorumi, jossa sosiaalipoliittisen ohjelman tarkistamisesta voivat tuoda julki näkemyksensä kaikki asianosaiset kuten hallitukset, Euroopan parlamentti, työmarkkinaosapuolet, sosiaalialan organisaatiot, eturyhmät, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea, alueiden komitea, työllisyyskomitea, sosiaalisen suojelun komitea, unionin virastot, asiantuntijat ja tutkijat sekä kansainväliset organisaatiot. Väliarvioinnin päätteeksi komissio esittää kesäkuun vaihteessa 2003 tiedonannon.

Komission valkoinen kirja eurooppalaisesta hallintotavasta (vuodelta 2001) osoittaa, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on ratkaiseva tärkeä ja ainutlaatuinen Euroopan demokraattisen hallinnon kannalta.

Komissio teki 26. kesäkuuta 2002 ehdotuksen neuvoston päätökseksi kasvua ja työllisyyttä käsittelevän kolmikantakokouksen perustamisesta. Kolmikantakokouksessa työmarkkinaosapuolet voivat osallistua yhtenäisesti strategian eri osien toteuttamiseen ja ottaa samalla huomioon makroekonomisen vuoropuhelun, työllisyysvuoropuhelun ja sosiaalista suojelua koskevan vuoropuhelun tulokset.

Genvalissa 28. marraskuuta 2002 pidetyssä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua koskevassa huippukokouksessa työmarkkinaosapuolet hyväksyivät yhteisen monivuotisen työohjelman vuosille 2003–2005. Työohjelmaan kuuluu työmarkkinajärjestöjen itsenäinen kahdenvälinen vuoropuhelu. Siinä on kolme aiheet: työllisyys, liikkuvuus ja laajentuminen.

Komissio aikoo esittää keväällä 2003 ehdotuksen, joka sisältää erilaisia muutoksia sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14. kesäkuuta 1971 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1408/71 (²). Ehdotus sisältää teknisiä muutoksia, joilla puututaan kysymyksiin, joita on käsiteltävä kansallisen oikeuskäytännön muuttumisen tai tuomioistuimen päätösten huomioon ottamiseksi.

Lisäksi komissio aikoo esittää Eurooppalaisen sairausvakuutuskortin yhteydessä vuoden 2003 aikana ehdotuksen niiden henkilöiden terveydenhoito-oikeuksien yhdenmukaistamiseksi, jotka oleskelevat tilapäisesti muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa he ovat vakuutettuina.

Vuonna 2004 komissio aikoo esittää ehdotuksen täytäntöönpanoasetukseksi sen jälkeen, kun neuvosto ja parlamentti ovat saattaneet päätökseen keskustelut ehdotuksesta asetuksen (ETY) N:o 1408/71 yksinkertaistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi.

(¹) KOM(2000) 379 lopullinen.

(²) EYVL L 149, 5.7.1971.

(2003/C 192 E/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0366/03**esittäjä(t): Luciano Caveri (ELDR) komissiolle**

(12. helmikuuta 2003)

Aihe: Rautatietunneleita koskeva direktiivi

Ranskan tuomioistuimissa käsitellään Tendassa (Alpe Marittime) hiljattain tapahtunutta junaonnettomuutta. Tuomioistuinten arvioinnista huolimatta ongelmana on rautatietunneleiden turvallisuus. Parlamentille esitettiin äskettäin maantietunneleita koskeva direktiivi. Onko vastaavaa aloitetta suunnitteilla rautatietunneleista? Jos on, niin milloin, ja mitä sen odotetaan sisältävän?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2003)

Komissio aikoo vahvistaa Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 19. maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/16/EY⁽¹⁾ soveltamiseksi yhteentoimivuuden teknisen eritelmän (YTE), joka koskee rautatietunneleiden turvallisuutta.

Tätä tarkoitusta varten Euroopan rautatiejärjestelmien yhteentoimivuuden liitto (AEIF) annettiin lokakuussa 2002 mainitun direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädetty toimeksianto. Toimeksiannossa annetaan AEIF:lle tehtäväksi laatia 30 kuukauden kuluessa YTE-luonnos.

YTE-luonnoksesta tehdään kustannus-hyötyanalyysi, ja siitä kuullaan käyttäjiä edustavia järjestöjä ja työmarkkinaosapuolia mainitun direktiivin 6 artiklan mukaisesti. Tämän jälkeen mainitun direktiivin 21 artiklalla perustettu komitea antaa siitä lausuntonsa. Mainittu YTE on tarkoitus vahvistaa vuonna 2005.

⁽¹⁾ EYVL L 110, 20.4.2001.

(2003/C 192 E/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0374/03**esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle**

(13. helmikuuta 2003)

Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat

Englantilaisen monikansallisen C & J Clark -yhtiön äskettäinen ilmoitus Pohjois-Portugalissa Castelo de Paivan kunnassa sijaitsevan tehtaansa sulkemisesta on herättänyt suurta huomiota Portugalissa. Tämä odottamattoman tehtaan sulkemisen vuoksi melkein 600 työntekijää jää työttömiksi, mistä on hyvin vakavia sosiaalisia seurauksia kyseisessä kunnassa asuville perheille ja työntekijöille. Kunta kuuluu sitä paitsi rakennerahastojen tavoite 1 -alueisiin. Yhtiö sai (vuonna 1998) kyseisen tehtaan perustamista ja Castelo de Paivaan sijoittamista varten huomattavia valtion ja yhteisön tukia sillä edellytyksellä, että se ylläpitäisi toimintaansa vähintään vuoteen 2007 saakka.

On myös kerrottu, että kyseinen monikansallinen yhtiö käyttää toistuvasti hyväkseen tällaista menettelyä, jolla se nyt pyrkii siirtämään Portugalissa toimivan tehtaansa Romaniaan saadakseen uusia yhteisön tukia, ja että se on saanut yhteisön rahoitustukea noudattamastaan alihankintamenettelystä riippumatta.

Onko komissiolla tietoja ja rekistereitä, joiden perusteella Clarks tai C & J Clark -yhtymältä voitaisiin evätä vastaisuudessa kaikki, niin suorat kuin välilliset, yhteisön tuet ja joista ilmenisi, miten on menetelty ennen tapauksissa, joissa jokin yhtiö ei ole noudattanut EU:n (ja aik. EY:n) tuen saamiselle asetettuja ehtoja? Pitääkö komissio yllä rekisteriä yhtiöistä, yrityksistä tai yhtymistä, jotka saavat suoraa tai välillistä yhteisön rahoitustukea varmistaakseen, etteivät edunsaajat sitten riko sovittuja ehtoja ja vahingoita asiaomaisia sosiaalisia ja taloudellisia etuja tai käytä väärin Euroopan unionia taloudellista tukea? Jos näin ei ole, eikö

komission mielestä pitäisi tai olisi voitava pitää yllä tällaista rekisteriä? Mitä muita välineitä tai keinoja komissiolla on käytettävissään sen varmistamiseksi, ettei sitä voida syyttää sellaisten yritysten päätösten suosimisesta tai edistämisestä, jotka ovat sosiaalisesti ja taloudellisesti vahingollisia, rikkovat aikaisemmin tehtyjä sopimuksia ja vahingoittavat EU:n taloudellisia etuja, ja silmien sulkemisesta väärinkäytöksiltä ja opportunisteilta tai niiden puoltamisesta?

(2003/C 192 E/216)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0375/03

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(13. helmikuuta 2003)

Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat

Englantilaisen monikansallisen C & J Clark -yhtiön äskettäinen ilmoitus Pohjois-Portugalissa Castelo de Paivan kunnassa sijaitsevan tehtaansa sulkemisesta on herättänyt suurta huomiota Portugalissa. Tämä odottamattoman tehtaansa sulkemisen vuoksi melkein 600 työntekijää jää työttömäksi, mistä on hyvin vakavia sosiaalisia seurauksia kyseisessä kunnassa asuville perheille ja työntekijöille. Kunta kuuluu sitä paitsi rakennerahastojen tavoite 1 -alueisiin.

Yhtiö sai (vuonna 1998) kyseisen tehtaansa perustamista ja Castelo de Paivaan sijoittamista varten huomattavia valtion ja yhteisön tukia. Portugalin talousministeriön mukaan tämä monikansallinen kenkäteollisuusyhtiö teki vuonna 1989 Portugalin valtion kanssa investointisopimuksen, jonka arvo oli miljardi escudoa (noin 5 miljoonaa euroa). C & J Clark oli jo saanut 121 miljoonaa escudoa (noin 600 000 euroa) ensimmäisestä yhteisön tukikehyksestä sillä ehdolla, että se luo 618 työpaikkaa. Sen lisäksi mainittakoon, että vuonna 2000 yhtiö teki kunnan kanssa sopimuksen, jossa se lupasi ylläpitää toimintaansa vähintään vuoteen 2007 saakka, mistä vastineeksi yhtiö sai kunnalta tiettyjä etuja.

Kyseinen yhtiö lopetti jo vuonna 2001 Castelo Paivan naapurikunnassa Aroucassa toimivan samantyyppisen tehtaansa, minkä seurauksena noin 400 työntekijää jäi työttömäksi.

Onko komissio ryhtynyt toimiin C & J Clark -yhtiön menettelyä vastaan kyseisten tehtaiden sulkemisen, nyt Castelo de Paivassa ja aikaisemmin Aroucassa, aiheuttamien hyvin vakavien sosiaalisten ja taloudellisten seurausten vuoksi? Onko komissiolla tietoja, joiden perusteella yhtiön hallinnon menettely voitaisiin katsoa vilpilliseksi, koska se on käyttänyt yhteisön varoja (suoria ja välillisiä tukia pelkästään tai yhdessä muiden valtiontukien kanssa) ja sulkenut sitten tehtaansa jopa ennen kuin kyseisten tukien tai taloudellisten kannustimien edellyttämät määräajat ovat kuluneet umpeen? Jos tämä ei ole mahdollista nyt, niin eikö komission mielestä olisi vastaisuudessa estettävä sellaiset yritysten käytännöt, jotka vahingoittavat paitsi asianomaisten sosiaalisia ja taloudellisia etuja myös Euroopan unionin taloudellisia etuja, ja eikö sellaisista käytännöistä olisi rangaistava?

(2003/C 192 E/217)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0377/03

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(13. helmikuuta 2003)

Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat

Englantilaisen monikansallisen C & J Clark -yhtiön äskettäinen ilmoitus Pohjois-Portugalissa Castelo de Paivan kunnassa sijaitsevan tehtaansa sulkemisesta on herättänyt suurta huomiota Portugalissa. Tämä odottamattoman tehtaansa sulkemisen vuoksi melkein 600 työntekijää jää työttömäksi, mistä on hyvin vakavia sosiaalisia seurauksia kyseisessä kunnassa asuville perheille ja työntekijöille. Kunta kuuluu sitä paitsi rakennerahastojen tavoite 1 -alueisiin.

Yhtiö sai (vuonna 1998) kyseisen tehtaan perustamista ja Castelo de Paivaan sijoittamista varten huomattavia valtion ja yhteisön tukia sillä edellytyksellä, että se ylläpitäisi toimintaansa vähintään vuoteen 2007 saakka.

On myös usein sanottu, että C & J Clark on käyttänyt toistuvasti hyväkseen tätä taloudellista mahdollisuutta ja että se on jo useita kertoja saanut yhteisön varoja sellaisten Euroopan unionin eri maissa sijaitsevien tehtaidensa toimintaa varten, jotka on myöhemmin suljettu, mistä on aiheutunut vakavia sosiaalisia ja taloudellisia seurauksia asianomaisille maille ja alueille.

Mikä on kyseisen yhtiön tehtaiden EU:n (tai aik. EY:n) eri maihin perustamista varten suoraan tai välillisesti yhteisön varoista myönnetyn tuen määrä vuodesta 1985 lähtien, ja mitkä olivat tuen myöntämispäivämäärät? Mitkä tehtaot saivat tukea? Toimivatko kaikki nämä (tukea saaneet) tehtaot edelleen? Onko niiden toiminta taattu esimerkiksi vuoteen 2010 saakka? Kuinka moni niistä on suljettu tai saanut sulkemisilmoituksen tai kuinka monen toiminnan jatkuminen on vaarassa?

(2003/C 192 E/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0378/03

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(13. helmikuuta 2003)

Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat

Englantilaisen monikansallisen C & J Clark -yhtiön äskettäinen ilmoitus Pohjois-Portugalissa Castelo de Paivan kunnassa sijaitsevan tehtaansa sulkemisesta on herättänyt suurta huomiota Portugalissa. Tämä odottamattoman tehtaansa sulkemisen vuoksi melkein 600 työntekijää jää työttömiksi, mistä on hyvin vakavia sosiaalisia seurauksia kyseisessä kunnassa asuville perheille ja työntekijöille. Kunta kuuluu sitä paitsi rakennerahastojen tavoite 1 -alueisiin.

Yhtiö sai (vuonna 1998) kyseisen tehtaan perustamista ja Castelo de Paivaan sijoittamista varten huomattavia valtion ja yhteisön tukia. Portugalin talousministeriön mukaan tämä monikansallinen kenkäteollisuusyhtiö teki vuonna 1989 Portugalin valtion kanssa investointisopimuksen, jonka arvo oli miljardi escudoa (noin 5 miljoonaa euroa). C & J Clark oli jo saanut 121 miljoonaa escudoa (noin 600 000 euroa) ensimmäisestä yhteisön tukikehyksestä sillä ehdolla, että se luo 618 työpaikkaa. Sen lisäksi mainittakoon, että vuonna 2000 yhtiö teki kunnan kanssa sopimuksen, jossa se lupasi ylläpitää toimintaansa vähintään vuoteen 2007 saakka, mistä vastineeksi yhtiö sai kunnalta tiettyjä etuja.

Seuraako komissio tätä vakavaa sosiaalista ja taloudellista tilannetta, joka johtuu monikansallisen C & J Clark -yhtiön päätöksestä sulkea Pohjois-Portugalissa, Castelo de Paivassa sijaitseva tehtaansa? Mikä on kyseisen yhtiön tehtaiden Portugaliin perustamista ja siellä toimimista varten suoraan tai välillisesti yhteisön varoista myönnetyn tuen määrä ja mitkä olivat tuen myöntämispäivämäärät? Mikä oli Portugaliin perustetun yrityksen (Clark — Fábrica de Calçado, Lda.) saama osuus ja mikä emoyhtiön tai konsernin osuus (Clarks tai C & J Clark)?

**Anna Diamantopouloun komission puolesta antama
yhteinen vastaus**

kirjallisiin kysymyksiin E-0374/03, E-0375/03, E-0377/03 ja E-0378/03

(28. maaliskuuta 2003)

Yhteisön tukikehysten 2000–2006 kattaman kauden osalta voimassa olevat säännöt sisältävät seuraavat rakennerahastoja koskevat toimenpiteet:

- Ensinnäkin komissio on sisällyttänyt alueellisia valtiontukia koskeviin suuntaviivoihin (1998) määräyksiä, jotka velvoittavat tukea saaneet tahot pitämään yllä investointejaan tai luotuja työpaikkoja

tukialueella vähintään viiden vuoden ajan. Komissio katsoo, että suuntaviivojen 4.10 ja 4.14 kohdissa asetettu viiden vuoden määräaika lasketaan alkavaksi siitä, kun investointi, johon tukea on myönnetty, on toteutettu, toisin sanoen siitä hetkestä alkaen, jolloin yritys on käyttänyt investointiin tarkoitettut varat ⁽¹⁾).

- Toiseksi rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöistä annetussa asetuksessa (1999) säädetään, että rakennerahastojen osallistuminen tuotantotoimintaan tapahtuu sillä edellytyksellä, että toiminnan sijainti ei muutu viiden vuoden aikana tukipäätöksen tekemisestä ⁽²⁾.
- Kolmanneksi suuren hankkeen (yli 50 miljoonaa euroa) yhteisrahoittamisesta Euroopan aluekehitysrahastosta on tehtävä erillinen hakemus komissiolle. Jäsenvaltioiden on lisäksi täytettävä lomake, jossa kysytään, onko rahoitus vaarassa aiheuttaa toimipaikan vaihdoksen. Komissio ottaa seikan huomioon päättäessään Euroopan aluekehitysrahastosta myönnettävästä tai mahdollisesti evättävästä rahoitusosuudesta (joka voi olla 35 prosenttia tavoitteen 1 alueilla).

Yhteisön tukikehysten kattaman kauden 1994–1999 osalta viiden vuoden sääntö tuli voimaan vasta vuonna 1998. Vuonna 1993 asetus 2982/93 ⁽³⁾ oli kuitenkin jo voimassa, ja sen 24 artiklassa säädetään tuen vähentämisestä tai peruuttamisesta, jos toteutettu toimenpide ei oikeuta tukeen. Komission on tarkasteltava asiaa yhdessä jäsenvaltion kanssa.

Joka tapauksessa, jos tukea käytetään väärin, on ensisijaisesti jäsenvaltion velvollisuutena ryhtyä oikeus-toimiin tuen myöntämisen yhteydessä yrityksen kanssa tehtyjen sopimusten perusteella. Jos tukea saanut yritys ei ole noudattanut valtiontukea koskevia yhteisön säännöksiä, on ensisijaisesti jäsenvaltion asiana maksattaa valtiontuet takaisin niille viranomaisille, jotka ovat ne myöntäneet. Jos tuki on rakennerahastojen yhteisrahoittamaa, valtion on lisäksi maksettava yhteisrahoitusosuus takaisin yhteisölle.

⁽¹⁾ Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat, http://europa.eu.int/eur-lex/pri/fi/oj/dat/1998/c_074/c_07419980310fi00090031.pdf. Suuntaviivat ovat olleet voimassa siitä lähtien, kun ne on julkaistu Euroopan yhteisön virallisessa lehdessä EYVL C 74, 10.3.1998.

4.10. Alkuinvestointitukien myöntämisen ehtona on oltava maksutapaa tai tuensaantia koskevien edellytysten osalta kyseisen investoinnin säilyttäminen vähintään viiden vuoden ajan.

⁽²⁾ Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöistä 21. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 30 artiklan 4 kohdan b alakohhta, EYVL L 161, 26.6.1999 http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docoffic/official/regulation/pdf/l_16119990626fi00010042.pdf.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimi ei enää saa rahaston tukea, jos kyseiseen toimeen kohdistuu viiden vuoden kuluessa siitä, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen tai hallintoviranomainen teki päätöksen myöntää rahastoista tukea sellaisia huomattavia muutoksia:

a) jotka vaikuttavat sen luonteeseen (...)

b) jotka johtuvat perusrakenteen omistussuhteissa tapahtuvista muutoksista tai tuotantotoimen lakkauttamisesta tai sijainnin muuttamisesta.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2082/93 asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 4253/88 muuttamisesta, EYVL L 193, 31.7.1993.

(2003/C 192 E/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0376/03

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(13. helmikuuta 2003)

Aihe: Portugalissa toimivien Clarks-kenkätehtaiden sulkeminen — yhteisön varat

Englantilaisen monikansallisen C & J Clark -yhtiön äskettäinen ilmoitus Pohjois-Portugalissa Castelo de Paivan kunnassa sijaitsevan tehtaansa sulkemisesta on herättänyt suurta huomiota Portugalissa. Tämä odottamattoman tehtaan sulkemisen vuoksi melkein 600 työntekijää jää työttömiksi, mistä on hyvin vakavia sosiaalisia seurauksia kyseisessä kunnassa asuville perheille ja työntekijöille. Kunta kuuluu sitä paitsi rakennerahastojen tavoite 1 -alueisiin.

Yhtiö sai (vuonna 1998) kyseisen tehtaan perustamista ja Castelo de Paivaan sijoittamista varten huomattavia valtion ja yhteisön tukia sillä edellytyksellä, että ylläpitäisi toimintaansa vähintään vuoteen 2007 saakka.

On myös usein sanottu, että C & J Clark on käyttänyt toistuvasti hyväkseen tätä taloudellista mahdollisuutta ja että se on jo useita kertoja saanut yhteisön varoja sellaisten Euroopan unionin eri maissa sijaitsevien tehtaidensa toimintaa varten, jotka on myöhemmin suljettu, mistä on aiheutunut vakavia sosiaalisia ja taloudellisia seurauksia asianomaisille maille ja alueille.

Olemme saaneet tietoomme, että näitä suoria tai välillisiä yhteisön tukia on myönnetty, vaikka mainittu monikansallinen yhtiö on käyttänyt alihankkijoita huomattavissa määrin. Tarkemmin sanoen Clarks-yhtymä myy vuosittain 40 miljoonaa kenkäparia (liikevaihdon arvo on noin 1,5 miljardia euroa vuodessa), mutta näistä 40 miljoonasta parista 7 miljoonaa paria on peräisin Clarks-yhtymän alihankkijoilta.

Tietääkö komissio, Clarks tai C & J Clark -yhtymän alihankintajärjestelyistä, eli onko se teettänyt kenkiä muissa yrityksissä samaan aikaan kun se on saanut yhteisön tukia? Vaikka tällaiset alihankintajärjestelyt ovat nykyään laillisesti mahdollisia, eikö ne komission mielestä olisi kiellettävä silloin, kun kyse on suoraan tai välillisesti yhteisön varoista myönnettävistä taloudellisista kannustimista tai tuista?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 2003)

Komissiolla ei ole tietoja Clarks- tai C. & J. Clark -ryhmän alihankintakäytännöistä, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

Jäsenvaltion vastuulla on huolehtia siitä, että sen ja yritysten keskinäisiä sopimuksia noudatetaan voimassa olevan kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

(2003/C 192 E/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0390/03

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(13. helmikuuta 2003)

Aihe: Työkokemuksen hankintaa koskevat ohjelmat ja työtä koskevat oikeudet

Kreikkalaisilta työntekijöiltä, jotka osallistuvat Euroopan unionin osittain rahoittamiin työharjoittelu-ohjelmiin, on riistetty perustyoikeudet ja -sosiaaliturva, kuten vuosiloma ja vanhempainloma sekä harjoitteluajalta että etenkin varsinaiselta työajalta. Tämän vuoksi on ollut tapauksia, joissa äidit ovat menneet töihin vauva mukanaan tai työskennelleet tavanomaiseen tapaan vain kolme päivää synnytyksen jälkeen, kuten kouluavustajien tapauksessa.

Ottaen huomioon, että toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽¹⁾ mukaan "työntekijä" on henkilö, "jonka työnantaja on palkannut, mukaan lukien myös harjoittelijat ja oppisopimussuhteiset työntekijät, ei kuitenkaan kotitaloustyöntekijä", ja ottaen huomioon työajasta annetun direktiivin 93/104/EY⁽²⁾ tietyt säännökset, voisiko komissio kertoa, mitä se aikoo tehdä varmistaakseen, että kaikki työharjoitteluun osallistuvat työntekijät saavat kaikki ne työ- ja sosiaaliturvaoikeudet, jotka heille kuuluvat?

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(3. huhtikuuta 2003)*

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat direktiivit on saatettu osaksi Kreikan lainsäädäntöä. Kirjallisessa kysymyksessä esitetyissä tilanteissa Kreikan viranomaisten vastuulla on näin ollen valvoa, että työntekijöiden turvallisuudesta ja terveydestä annettuja kansallisia ja yhteisön säännöksiä noudatetaan, ja määrätä seuraamuksia mahdollisista rikkomuksista.

Komissio voi ryhtyä yhteisön lainsäädännön virheellistä soveltamista koskeviin toimiin tiettyä jäsenvaltiota vastaan ainoastaan, jos voidaan osoittaa, että kyse on viranomaisten vakiintuneesta hallintokäytännöstä.

*(2003/C 192 E/221)***KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0392/03****esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle***(13. helmikuuta 2003)*

Aihe: Vankilaan 11 vuodeksi tuomitun uiguurin Tohti Tunyazin tilanne

Xinjiangin uiguurien itsehallintoalueelta kotoisin oleva uiguuri Tohti Tunyaz, joka suoritti jatko-opintoja Tokion yliopiston humanistisessa tiedekunnassa (Japanissa) erikoisaiheenaan Kiinan hallituksen vähemmistöryhmiä koskeva poliittinen historia, pidätettiin 6. helmikuuta 1998 hänen vieraillessaan Xinjiangin uiguurien itsehallintoalueella, koska hän oli hankkinut haltuunsa ja kopioinut osan 50 vuotta vanhasta asiakirjasta, jonka hän oli saanut haltuunsa julkisen kirjaston virkailijan avustuksella.

Marraskuun 10. päivänä 1998 Kiinan viranomaiset asettivat Tunyazin virallisesti syytteeseen "valtion-salaisuuksien varastamisesta ulkomaisten henkilöiden käyttöön" ja "kansallisen yhtenäisyyden vastaisesta kiihottamisesta". Jälkimmäinen syyte perustui Japanissa vuonna 1998 julkaistuun kirjaan nimeltä "The Inside Story of the Silk Road" (totuus silkkiteistä), jossa Kiinan hallituksen mukaan edistettiin etnistä separatismia. Tunyazia väitettiin kirjan kirjoittajaksi, mutta tokiolaisten tutkijoiden mukaan hän ei ollut kirjoittanut sitä.

Urumqin keskiasteen kansanoikeus tuomitsi Tunyazin 10. maaliskuuta 1999, ja valituksen jälkeen Kiinan korkein oikeus tuomitsi hänet 15. helmikuuta 2000 11 vuodeksi vankilaan, minkä lisäksi poliittiset oikeudet evättiin vielä kahdeksi vuodeksi.

Tohti Tunyaz suorittaa parhaillaan 11 vuoden tuomiotaan Xinjiangin uiguurien itsehallintoalueella provinssin pääkaupungissa Urumqissa vankilassa nro 3. Kertomusten mukaan hän on käyttänyt hyväkseen kaikki valitustiet ja jää siksi vankeuteen, kunnes rangaistus päättyy 31. maaliskuuta 2009.

Onko komissio ryhtynyt mihinkään toimiin Tohti Tunyazin tapauksessa? Aikooko komissio ryhtyä mihinkään toimiin pannakseen täytäntöön Yhdistyneiden Kansakuntien mielivaltaisia pidätyksiä käsittelevän työryhmän joulukuussa 2001 antaman päätöslauselman, jossa Tunyazille myönnetään "mielivaltaisesti pidätetyn" status? Yleisemmin, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä luodakseen edellytykset poliittiselle Itä-Turkestanin tulevaa asemaa koskevalle vuoropuhelulle Kiinan viranomaisten ja Itä-Turkestanin oppositio-ryhmien edustajien välillä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(12. maaliskuuta 2003)*

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä hänen Tohti Tunyazin tapauksesta toimittamistaan tiedoista.

Komissio on parlamentin jäsenen tavoin huolissaan uiguurivähemmistön ihmisoikeustilanteesta Xinjiangissa.

Ihmisoikeudet sekä uskonnonvapaus ja etnisten vähemmistöjen perusoikeuksien kunnioittaminen otetaan järjestelmällisesti esille EU:n säännöllisissä poliittisissa yhteyksissä ja erityisesti osana sen ihmisoikeuksia koskevaa vuoropuhelua Kiinan viranomaisten kanssa. Valmistellessaan tämän vuoropuhelun seuraavaa

neuvottelukierrosta, joka pidetään 5.–6. maaliskuuta Ateenassa, EU ilmaisi jälleen kerran olevansa huolestunut ihmisoikeustilanteesta yleensä ja painotti erityisesti etnisten vähemmistöjen kannalta tärkeitä näkökohtia, kuten sivistyksellisiä oikeuksia ja sananvapautta.

Lisäksi komissio kehottaa aina kun mahdollista Kiinaa lisäämään yhteistyötä Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusmekanismien kanssa. Tällä alalla onkin tapahtunut edistystä, sillä Kiina on lupautunut kutsumaan vierailulle maahan uskonnonvapautta, oikeutta koulutukseen ja tuomarien ja asianajajien riippumattomuutta käsittelevät YK:n esittelijät sekä mielivaltaisia pidätyksiä käsittelevän työryhmän puheenjohtajan. Myös ihmisoikeusasioiden päävaltuutetun Sergio Vieira de Mellon odotetaan vierailevan Kiinassa tänä keväänä.

EU aikoo edelleenkin seurata tarkasti sitä, kunnioittaako Kiinan hallitus sananvapautta sekä etnisten vähemmistöjen (Xinjiangin uiguurivähemmistö mukaan luettuna) kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia. Lisäksi EU aikoo edelleen ilmaista huolestumisensa näiden perusoikeuksien loukkauksista, joihin kuuluu myös käynnissä oleva Xinjiangin uiguurien itsehallintoalueen purkaminen. EU:n ja Kiinan välisen ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun seuraavassa tapaamisessa tarjoutuu vuonna 2003 ensimmäinen monista tilaisuuksista tuoda nämä huolet julki.

(2003/C 192 E/222)

KIRJALLINEN KYSYMYKS P-0396/03

esittäjä(t): Hugues Martin (PPE-DE) komissiolle

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Chilen assosiaatiosopimus

Euroopan unioni ja Chile ovat allekirjoittaneet äskettäin assosiaatiosopimuksen⁽¹⁾, joka on esitelty uudistusmielimpänä ja merkittävimpänä sopimuksena, joka koskaan on tehty muun kuin ehdokasmaan kanssa.

Komissio on osana tätä assosiaatiosopimusta neuvotellut suoraan viinejä ja alkoholijuomia koskevan sopimuksen ja erityisesti säännöt, jotka koskevat perinteisiä merkintöjä viinien alkuperän määrittämiseksi.

Vaikka tämä viinisopimus on yleisesti ottaen tyydyttävä, Ranskan valtuuskunta on kiinnittänyt komission huomiota siihen, että chileläiset käyttävät perinteisiä ranskalaisia merkintöjä "Château", "grand cru", "cru bourgeois" ja "clos". Niiden käyttö saattaa johtaa kuluttajia harhaan viinin alkuperän suhteen ja näin ollen saada aikaan epäreilua kilpailua. Näyttää siltä, että komissio ei ottanut tätä huomioon neuvotteluissa.

Ennen kaikkea on todettava, että ei ole todisteita Chilen viinintuottajien ennakko-oikeudesta käyttää näitä merkintöjä. Vaikka Chilen nykyisessä lainsäädännössä tunnustetaan täydentävät laatumerkinnät, niitä koskevaa luetteloa tai määritelmiä ei ole olemassa.

1. Miksi Euroopan komissio jätti huomioimatta tätä kysymystä koskevat Ranskan valtuuskunnan kommentit?

2. Voiko komissio esittää todisteet siitä, että Chilen lainsäädännössä tunnustettiin ennen sopimuksen solmimista termit "Château", "grand cru", "cru bourgeois" ja "clos"? Onko komissio tietoinen siitä, että tällaisten todisteiden puuttuminen aiheuttaisi termien ennakkokäyttöoikeutta koskevan juridisen ongelman?

3. Jos ennakko-oikeus näytetään toteen, aikooko komissio ottaa tämän asian neuvoo-antavan sekakomitean ensimmäisen kokouksen esityslistalle ja vahvistaa "käytännön edellytykset 5 kohdassa tarkoitettujen homonymisten perinteisten merkintöjen ja täydentävien laatumerkintöjen erottamiseksi toisistaan" ja ottaa tällöin huomioon tarpeen "varmistaa asianomaisten tuottajien tasapuolinen kohtelu" ja sen, että "kuluttajia ei johdeta harhaan" (sopimuksen 8 artiklan 6 kohta)?

⁽¹⁾ EYVL L 352, 30.12.2002, s. 3.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(14. maaliskuuta 2003)*

Neuvotellessaan Chilen kanssa assosiaatiosopimuksesta komissio kuuli Euroopan unionin 15:tä jäsenvaltiota. Komissio on tutkinut kaikki huomautukset ja ehdotukset, joita kaikki, erityisesti viinejä koskevan sopimuksen teknisiin seikkoihin huolellisesti paneutuneet jäsenvaltiot esittivät. Ministerineuvosto on hyväksynyt assosiaatiosopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisen soveltamisen, viinejä koskeva sopimus mukaan luettuna.

Erityistä huomiota on kiinnitetty perinteisiin merkintöihin. Niitä on tarkasteltu noudattaen neuvoston lokakuussa 2000 komissiolle antamia suuntaviivoja, jotka koskevat viineistä ja väkevästä alkoholijuomista käytäviä neuvotteluja yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa.

Yhteisön oikeudessa on vakiintunut käytäntö, jonka mukaan yhteisön ja yhteisön ulkopuolisten maiden väliset kansainväliset sopimukset ovat ensisijaisia yhteisön sekundaarioikeuteen nähden, joten näihin sopimuksiin voi sisältyä yhteisön sekundaarioikeudesta poikkeavia määräyksiä.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman ennakkokäyttöoikeuden osalta komissio muistuttaa, että elintarvikkeiden merkintöjä koskevaa asetusta ⁽¹⁾ aletaan soveltaa vasta 1. elokuuta 2003.

Lisäksi yhteisön ulkopuoliset maat voivat nykyisen viinilainsäädännön nojalla käyttää perinteisiä merkintöjä tietyin edellytyksin. Chilen tapauksessa komissio on katsonut, että kirjallisessa kysymyksessä mainittu tiettyjen perinteisten merkintöjen käyttö täyttää viinejä koskevan sopimuksen ehdot, joiden mukaan tuottajia on kohdeltava tasapuolisesti ja kuluttajia ei saa johtaa harhaan.

Sopimuspuolet ottavat tietyt määritelmät tarkasteltaviksi sekakomitean ensimmäisessä kokouksessa assosiaatiosopimuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 753/2002, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2002, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta, EYVL L 118, 4.5.2002.

(2003/C 192 E/223)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0398/03**esittäjä(t): Karl von Wogau (PPE-DE) komissiolle***(17. helmikuuta 2003)*

Aihe: Muiden kuin kreikkalaisten sukelluksenopettajien työmahdollisuudet ja muiden kuin kreikkalaisten EU-kansalaisten sukellusalukset Kreikassa

Onko Euroopan komissio tietoinen, että Kreikassa yritetään erilaisilla säännöksillä rajoittaa muiden kuin kreikkalaisten sukelluksenopettajien työmahdollisuuksia ja muiden kuin kreikkalaisten EU-kansalaisten sukellusalusten toimintaa, ja katsooko komissio, että tämä on Euroopan unionissa sovellettavan vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaista?

Onko vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaista, että Kreikassa muut kuin kreikkalaiset saavat käyttää korkeintaan 10 metrin pituisia aluksia kaupalliseen toimintaan (sukellusaluksena) vain siinä tapauksessa, että Kreikan kansalainen omistaa vähintään 51 prosenttia tätä tarkoitusta varten perustetusta yrityksestä?

Onko vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaista, että Kreikassa työluvan saa vain henkilö, joka läpäisee tietyssä osoitteessa ja tietyinä ajankohtana keväällä järjestettävän kreikan kielen tutkinnon?

Onko komissio tietoinen, että kansainvälisesti laajasti käytettyjä sukelluksenopettajien PADI-tutkintoja ei tunnusteta, vaikka se lain mukaan olisi periaatteessa mahdollista?

Onko vapaan liikkuvuuden periaatteen mukaista, että Kreikassa ei tunnusteta kansainvälisesti tunnustettuja, muissa maissa hankittuja avomerilaivuritutkintoja?

Edellä esitetyt kysymykset heräävät, jos muun maan kuin Kreikan kansalainen haluaa harjoittaa sukelluksenopettajana sukellusalusliiketoimintaa Kreikassa. Nyt esillä olevassa tapauksessa on kyse Kreikassa olevasta saksalaisesta sukelluskeskusliiketoiminnan harjoittajasta, joka on toiminut maassa jo 30 vuotta. Hän kohtaa aina uusia esteitä, jotka vaikeuttavat hänen jo vakiintuneen liiketoimintansa harjoittamista. Hänen mukaansa työolot ovat vaikeutuneet erityisesti siitä lähtien, kun Kreikka liittyi unioniin.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 2003)

Työntekijöiden mahdollisuuksista liikkua vapaasti muissa jäsenvaltioissa (EY:n perustamissopimuksen 39 artikla) komissio muistuttaa ensinnäkin, että muiden jäsenvaltioiden kansalaiset eivät tarvitse työlupaa. Yhteisön lainsäädännön mukaan jäsenvaltioiden on myönnettävä oleskelupa maahan muuttaville työntekijöille osoituksena oleskeluoikeudesta, joka on kytköksissä oikeuteen työskennellä toisessa jäsenvaltiossa.

Maasta toiseen muuttavien työntekijöiden hyvät kommunikaatiotaidot ovat tietenkin tärkeitä, ja sen vuoksi työpaikkaa varten voidaan vaatia tietyn tasoinen kielitaito, mutta yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että kielitaitovaatimusten on aina oltava kohtuullisia ja asianomaisen työpaikan kannalta välttämättömiä, eikä vaatimuksia saa käyttää verukkeena muista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden poissulkemiselle⁽¹⁾. Työnantajan on perusteltava kielitaitovaatimuksen tarve.

Joka tapauksessa vaikka (julkisen tai yksityisen sektorin) työnantajat voivat vaatia työnhakijalta yksittäistapauksen mukaan määräytyvää tietyn tason kielitaitoa, työnantajat eivät voi vaatia vain tiettyä tutkintoa osoituksena siitä. Tuomioistuin on todennut, että jos jäsenvaltiossa ei ole mahdollista osoittaa kielitaitoa muulla tavoin eikä etenäkään toisessa jäsenvaltiossa hankitun vastaavan tutkinnon muodossa, kyseessä on kansallisuuteen perustuva syrjintä, joka on EY:n perustamissopimuksen työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan 39 artiklan vastainen menettely⁽²⁾. Komissio katsoo sen vuoksi, että kreikkalainen työnantaja ei voi vaatia työnhakijaa suorittamaan Kreikassa tiettyä kielitaitokoea tullakseen valituksi.

Sijoittautumisoikeuden (EY:n perustamissopimuksen 43 artikla) ja palvelujen tarjoamisen vapauden (EY:n perustamissopimuksen 49 artikla) osalta kielitaidon osoittaminen muiden kuin kreikkalaisten sukelluksenopettajien ja sukelluskeskusten muiden kuin kreikkalaisten johtajien tapauksessa on aihe, josta on käynnistetty rikkomismenettely, ja asiasta on annettu täydentävä virallinen ilmoitus.

Osana tätä menettelyä komissio jatkaa Kreikan viranomaisten kanssa kielitaitovaatimusten kaikkien näkökohtien puolueettomuuden ja oikeasuhteisuuden tarkastelua, myös niiden vaatimusten, jotka koskevat Kreikassa järjestettävien kielitaitokokeiden suorituskertoja tietyllä ajalla sekä kokeiden suorituspaikkaa.

Komissio on tietenkin valmis ja halukas tutkimaan näitä kysymyksiä, mikäli arvoisalla parlamentin jäsenellä on niistä lisätietoa.

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti⁽³⁾ EY:n perustamissopimuksen 43 artiklalla kielletään sellaisten säännösten antaminen, joiden nojalla luonnollisilta henkilöiltä tai aluksen omistajilta tai laivanvarustajilta sekä yhtiön tapauksessa osakepääoman haltijoilta ja johtajilta vaaditaan tiettyä kansalaisuutta.

Lisäksi komissio muistuttaa, että Kreikka on jo tuomittu yhteisöjen tuomioistuimessa⁽⁴⁾ sellaisten säännösten voimassa pitämisestä, joiden nojalla Kreikan alusrekisteriin voidaan rekisteröidä vain aluksia, joiden omistusosuudesta yli 50 prosenttia on Kreikan kansalaisella tai kreikkalaisella oikeushenkilöllä, jonka pääomasta yli puolet on Kreikan kansalaisten hallussa.

Komissio on viime aikoina saanut joitakin kanteluita sukeltajan tutkintotodistusten tunnustamisesta Kreikassa. PADI-tutkinnosta on todettava, että kyseessä on Yhdysvalloissa sijaitseva kansainvälinen organisaatio, joten sen myöntämät tutkintotodistukset luetaan kolmansien maiden tutkintotodistuksiin, joiden tunnustaminen kuuluu Kreikan viranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan. Jos kuitenkin PADI-tutkintotodistukset on tunnustettu toisessa jäsenvaltiossa, sovelletaan tunnustamista koskevaa yleistä järjestelmää (direktiivi 92/51/ETY)⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/19/EY⁽⁶⁾, edellyttäen että todistuksen haltijoilla EU:ssa on kyseisen direktiivin vaatimusten mukainen EU:n alueella hankittu kokemus.

Sama periaate koskisi myös kansainvälisesti tunnustettuja merikelpoisten moottoriveneiden lupakirjoihin liittyviä tutkintotodistuksia, jotka ovat kolmansien maiden myöntämiä. Komission tietoon ei ole kuitenkaan tullut erityisiä Kreikkaa koskevia ongelmia tältä osin.

⁽¹⁾ Asia 379/87, Groener, Kok. [1989] s. 3967.

⁽²⁾ Asia C-281/98, Angonese, Kok. [2000] s. I-04139.

⁽³⁾ Asia C-221/89, tuomio 25. heinäkuuta 1991, The Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd ym., tuomion 30 kohta.

⁽⁴⁾ Asia C-62/96, komissio v. Helleenien tasavalta, tuomio 27. marraskuuta 1997.

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 92/51/ETY, annettu 18. kesäkuuta 1992, direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä, EYVL L 209, 24.7.1992.

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 2001/19/EY, annettu 14. toukokuuta 2001, ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettujen neuvoston direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY sekä yleis-sairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, eläinlääkäreiden, kättilöiden, arkkitehtien, farmasian alan ja lääkäreiden toimintaa koskevien direktiivien 77/452/ETY, 77/453/ETY, 78/686/ETY, 78/687/ETY, 78/1026/ETY, 78/1027/ETY, 80/154/ETY, 80/155/ETY, 85/384/ETY, 85/432/ETY, 85/433/ETY ja 93/16/ETY muuttamisesta.

(2003/C 192 E/224)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0400/03

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(17. helmikuuta 2003)

Aihe: Epäoikeudenmukaiset tuet

Voisiko komissio kertoa, onko jollekin pohjoisirlantilaiselle hedelmien jalostuslaitokselle myönnetty EU:n tukea? Kuinka komission ja jäsenvaltioiden välillä jakautuu vastuu seurata, mikä on yhteisrahoitusjärjestelmien kautta myönnetyn YMP-tukien lopullinen kohde?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2003)

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17. toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ 25 artiklan mukaan tukea voidaan myöntää investointeihin, joilla helpotetaan maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantamista ja järkiperaistamista.

Pohjois-Irlannissa tätä tukea myönnetään tavoitteen 1 mukaisesta toimenpideohjelmasta (2000–2006), joka tunnetaan myös kestävästä hyvinvointia edistävänä ohjelmana (Building Sustainable Prosperity Programme) ja jonka Pohjois-Irlannin viranomaiset ovat esittäneet komissiolle. Komissio hyväksyi 22. maaliskuuta 2001 tämän ohjelman, joka saa osarahoitusta EMOTR:n ohjausosastosta.

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kansalliset viranomaiset vastaavat vastedeskin ohjelman täytäntöönpanosta ja yhteisön rahoituksen edellytykset täyttävien hankkeiden valinnasta.

Kuten ohjelmasta kuitenkin käy ilmi, Pohjois-Irlannin viranomaiset eivät aio tukea hedelmänjalostusalan hankkeita.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

(2003/C 192 E/225)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0428/03

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(18. helmikuuta 2003)

Aihe: Sosiaalilauseke kansainvälisissä kalastussopimuksissa

Euroopan parlamentti on vaatinut viimeksi annetuissa kansainvälisissä kalastussopimuksia koskeissa päätöslauselmissaan (esimerkiksi 20. marraskuuta 2002 annetussa päätöslauselmassa, joka koskee kalastus-

sopimusta Euroopan unionin ja São Tomén ja Príncipen välillä), että sopimusten liitteinä oleviin pöytäkirjoihin olisi sisällytettävä sosiaalilauseke, jonka merikalastusalan yhteiskunnallisen vuoropuhelun komitea hyväksyi täysistunnossaan 19 päivänä joulukuuta 2001, sen varmistamiseksi, että kaikilla Euroopan unionin alueella työskentelevillä merimiehillä on yhdistymisvapaus ja oikeus työehtosopimus-neuvotteluihin, ettei heitä syrjitä, että he saavat kohtuullista palkkaa ja että heillä on samanlaiset elin- ja työolot kuin Euroopan unionin merimiehillä.

Miten komissio aikoo sisällyttää sosiaalilausekkeen tuleviin kalastusalan pöytäkirjoihin neuvotellessaan kolmansien maiden kanssa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. maaliskuuta 2003)

Komissio aikoo systemaattisesti ehdottaa työmarkkinaosapuolten hyväksymän sosiaalilausekkeen sisällyttämistä kaikissa tulevista neuvotteluissa, joita käydään kolmansien maiden kanssa kalastussopimusten tekemisestä tai kalastusalan pöytäkirjojen uusimisesta.

(2003/C 192 E/226)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0447/03

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Teollisen kalastuksen vaikutukset lintukantaan

Onko komissio vaatinut, että tehtäisiin tutkimuksia teollisen kalastuksen vaikutuksista tuulenkalakantaan ja sitä kautta lintukantaan, joka näyttää olevan vakavasti uhattuna Ison-Britannian länsirannikolla?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

Viimeisten 10 vuoden aikana tuulenkalan pyynti on lisääntynyt Pohjanmeren luoteisosassa, Firth of Forthin lähistöllä. Tämä on tärkeä merilintujen pesimäalue, ja jos tuulenkalan saatavuus näiden lintujen saalistus-alueella vähenee huomattavasti, tilanne voi pian käydä ongelmalliseksi. Yhdistynyt kuningaskunta vaati tuulenkalan pyynnin keskeyttämistä Yhdistyneen kuningaskunnan rannikon läheisyydessä pesivien merilintuyhdyskuntien lähivesillä, minkä johdosta yhteisö pyysi kannanottoa kansainväliseltä meren-tutkimusneuvostolta (ICES).

ICESin tutkimusryhmä piti kokouksen vuonna 1999. Käytettävissä olevien tietojen perusteella tutkimusryhmä ehdotti, että pikkukajavien lisääntymiskyky oli käytännössä paras osoitus tuulenkalan saatavuudesta ainakin merilintujen kannalta; pikkukajavapopulaatiot pienenevät lisääntymiskyvyn alittaessa tietyn kynnsarvon ja kasvavat lisääntymiskyvyn ylittäessä toisen kynnsarvon. Tämän vuoksi tutkimusryhmä suositteli näiden kahden arvon käyttämistä kriteereinä, joiden perusteella tuulenkalan pyynti Firth of Forthin lähistöllä keskeytetään ja käynnistetään uudelleen. Koska pikkukajavien lisääntymiskyky oli laskenut kynnsarvon alittavalle tasolle, tutkimusryhmä suositteli kalastuksen keskeyttämistä.

Yhteisö noudatti ICES:n suositusta kalastuksen keskeyttämiseksi. Kalastus päätettiin keskeyttää kolmen vuoden ajaksi eli vuosiksi 2000–2002, ja komissiota pyydettiin laatimaan vuosittaiset kertomukset neuvostolle (kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30. maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 29 a artikla (1)).

Nyt kun tämä kolmen vuoden ajanjakso on päättynyt, komissio järjestää asiantuntijoiden kuulemis-tilaisuuden, jonka perusteella päätetään tulevasta toiminnasta. Tilaisuudessa esitetään brittiläisten ja tanskalaisten tiedemiesten laatima kertomus.

Kertomuksessa kootaan yhteen tietoja seuraavista yhteisön ja jäsenvaltioiden rahoittamista hankkeista:

- Tuulenkalapopulaation (*Ammodytes marinus*) rakenne ja sen merkitys kalastuksen ja saalistuksen välisen vuorovaikutuksen kannalta (PO XIV CFP.94/071);

- Laajamittaisen teollisen kalastuksen vaikutukset muihin kuin kohdelajeihin (ELIFONTS-hanke) (CFP 95/078);
- Pohjanmeren tuulenkalapopulaatioiden (*Ammodytes marinus*) dynamiikkaa kuvaava populaatiomalli alueellisesti hajautettuna (CFP 98/025);
- meriympäristön, saalistajien ja saaliiden välinen vuorovaikutus: kestävään tuulenkalan pyyntiin kohdistuvat vaikutukset (IMPRESS-hanke) (FP5 QOL-2000-5.1.2);
- Tanskan seurantaohjelma (Dalskov 2002, Jensen et al. 2002); ja
- ekosysteemeihin perustuva lähestymistapa tuulenkalan pyynnin kestävä tason määrittelemiseksi (Scottish Executive ROAME MF0463).

(¹) EYVL L 125, 27.4.1998.

(2003/C 192 E/227)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0451/03

esittäjä(t): Dorette Corbey (PSE) komissiolle

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Eläinjauhon käyttö

Eläinvalkuaisen käyttö karjaeläinten ravinnossa on tilapäisesti kielletty komission asetuksella EY/1326/2001 (¹). Tämän tilapäisen kiellon voimassaoloaika päättyy 1. heinäkuuta 2003.

Voiko komissio ilmoittaa, aikooko se pidentää (asetuksessa EY/1774/2002 (²) määritellyn) luokkaan 3 kuuluvan liha-luujauhon käyttöä sikojen ja kanojen ruokinnassa koskevan kiellon voimassaoloaika ja miten se aikoo sen tehdä?

Voiko komissio ilmoittaa, mitä tieteellisiä perusteita luokkaan 3 kuuluvan eläinjauhon käyttöä koskevan kiellon jatkamiselle on?

Voiko komissio ilmoittaa, mitä seurauksia eläinjauhon käyttöä koskevasta kiellosta ja sen johdosta aiheutuvista jäteongelmista on ympäristölle?

Voiko komissio ilmoittaa kuinka paljon kustannuksia luokkaan 3 kuuluvan eläinjauhon kieltämisestä aiheutuu ja on aiheutunut?

Katsooko komissio, että luokkaan 3 kuuluvan eläinjauhon käyttöä sikojen ja kanojen ruokinnassa koskevan kiellon voimassaoloaika voidaan jatkaa vain, jos on olemassa tieteellisiä perusteita olettaa, että kiellon kumoaminen vaarantaisi elintarviketurvallisuuden?

(¹) EYVL L 177, 30.6.2001, s. 60.

(²) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2003)

Nykyinen kiello käyttää rehussa eläimistä saatavia sivutuotteita, jotka kuuluvat luokkaan 3, ei perustu sivutuotteisiin liittyvään BSE-riskiin vaan niiden valvontaongelmiin. Rehussa käytetyn lihaluujauhon alkuperää ei voida tarkastaa, koska käytössä ei ole sopivia välineitä sen analysoimiseksi. Komissio harkitsee rehukiellon löyhentämistä vain, jos löyhentäminen on tieteellisesti perusteltua ja jos saatavilla on asianmukaisia validoituja analyysimenetelmiä turvallisten proteiinien erottamiseksi mahdollisesti saastuneista proteiineista. Lisäksi komissio haluaa varmistua siitä, että muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen

eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3. lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 säännöksiä, mukaan luettuna laajinsisäinen uudelleenkäyttö, sovelletaan oikein, ennen kuin se on valmis ehdottamaan rehukiellon löyhentämistä.

Komissio harkitsee nykyisen rehukiellon voimassaolon pidentämistä vielä 30. kesäkuuta 2003 jälkeen, koska joitakin kiellon käyttöönoton taustalla olevia valvontaongelmia ei ole vielä ratkaistu. Säännösten voimassaolon pidentämisen sijaan voitaisiin kuitenkin harkita niiden sisällyttämistä tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22. toukokuuta 2001 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 999/2001⁽¹⁾, jolloin ne eivät enää olisi siirtymätoimenpiteitä. Tämä selkiyttäisi oikeudellista tilannetta.

Tämänhetkinen pääasiallinen eläinten sivutuotteiden hävittämiskeino on polttaminen tai kaatopaikalle vieminen. Asetuksessa (EY) N:o 1774/2002, jota sovelletaan 1. toukokuuta 2003 lähtien, otetaan käyttöön vaihtoehtoja eläinten sivutuotteiden hävittämiseksi tai hyödyntämiseksi, kuten biokaasun tuotanto ja käyttö lannoitustarkoituksessa.

Unionissa tuotetaan eläinten sivutuotteita arviolta 16,1 miljoonaa tonnia, josta 14,3 miljoonaa tonnia on peräisin eläimistä, jotka on luokiteltu ihmisravinnoksi kelpaaviksi (luokka 3). Hävittämisestä koituu jäsenvaltioille arviolta 100–300 euron suuruiset kokonaiskustannukset sivutuotetonna kohden. 14,3 miljoonaa tonnia luokan 3 sivutuotetta vastaa noin 3 miljoonaa tonnia lihaluujauhoa.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001.

(2003/C 192 E/228)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0456/03

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(13. helmikuuta 2003)

Aihe: Kreikan tietoyhteiskunta-alan toimintaohjelman viivästyminen

Vaikuttaa siltä, että yhteisön kolmannesta tukikehyksestä rahoitettu Kreikan talouden kannalta merkittävä tietoyhteiskunta-alan toimintaohjelma on pahasti myöhässä, jonka johdosta ohjelmasta hyötyvät yritykset ovat esittäneet vastalauseensa.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuinka suuri osuus kyseisen ohjelman määrärahoista on sidottu ja otettu käyttöön?
2. Mitkä ovat tämän vakavan viivästymisen syyt?
3. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä ohjelman toteuttamisen nopeuttamiseksi?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 2003)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan kirjalliseen kysymykseen E-3331/02 antamaansa vastaukseen.

(2003/C 192 E/229)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0460/03

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Raskaiden ajoneuvojen päästönormien noudattaminen (direktiivi 1999/96/EY)

Direktiivissä 1999/96/EY⁽¹⁾ on säädetty raskaiden ajoneuvojen pakokaasupäästöjen rajat EURO III (1. lokakuuta 2000 lähtien), EURO IV (1. tammikuuta 2005 lähtien) ja EURO V (1. lokakuuta 2008

lähtien). Monissa lehdistötiedotteissa on kerrottu uudentyyppisistä moottoreista, joita voidaan ohjata tietokoneella siten, että ne ovat pakokaasupäästörajoitusten mukaisia ainoastaan testien aikana. Muissa ajotilanteissa pakokaasuja syntyy selvästi enemmän, joten uudentyyppisten moottorien päästöt ovat jopa suurempia kuin vanhojen moottorien.

Onko komissio tietoinen ongelmasta?

Miten komissio arvioi asiaa oikeudelliselta kannalta? Onko kyse ei-hyväksytyissä olosuhteissa tapahtuvasta testauksesta (cycle beating)?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

(¹) EYVL L 44, 16.2.2000, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2003)

Syklin manipulointi (cycle beating) on komissiolle tuttu asia, ja direktiivin 1999/96/E (¹) liitteessä I olevassa 6.1.1. kohdassa kielletään nimenomaisesti estolaitteiden käyttö (direktiivin määritelmän mukaisesti).

Vuonna 2000 komission tietoon tuli, että kaksi Euro III -tyyppihyväksyttyä raskasta moottoria, joilta edellytetään ainoastaan testausta eurooppalaisella tasaisen nopeuden testillä (ESC-testi), osoittivat odotettua korkeampia päästöjä, kun ne testattiin eurooppalaisella vaihtuvan nopeuden testillä (ETC-testi). Moottoreissa epäiltiin käytettävän sähköistä manipulointia suorituskyvyn tai polttoaineenkulutuksen parantamiseksi. Jotta voitaisiin välttää Yhdysvalloissa äskettäin ilmenneen tapauksen kaltainen tilanne, komissio ryhtyi toimenpiteisiin direktiivin 2001/27/EY (²) antamiseksi tarkoituksena vahvistaa estolaitteiden vastaisia vaatimuksia.

Näiden uusien vaatimusten mukaan valmistajien on kerrottava tyyppihyväksynnän yhteydessä tyyppihyväksyntäviranomaiselle tai tekniselle yksikölle kaikista sähköisistä toiminnoista ja esitettävä perustelut sille, miksi tietyntaista manipulointia voidaan käyttää perustelluista syistä, kuten moottorin suojaamiseksi ja kylmäkäynnistämiseksi, mutta kuitenkin tarkasti määritellyissä toimintaolosuhteissa. Tyyppihyväksyntäviranomaisen ja teknisten yksiköiden on taattava tällaisten tietojen liikesalaisuuden säilyminen. Jotta tyyppihyväksyntäviranomaisen tai tekninen yksikkö voisi tarkistaa, voidaanko jotain näistä toiminnoista pitää estolaitteena, se voi vaatia ETC:tä käyttävää lisätestiä typen oksidien (NO_x) tutkimiseksi. Tämä olisi lisätesti Euro III -moottoreille. Euro IV- ja Euro V -moottorit on joka tapauksessa testattava sekä ESC- että ETC-testillä.

Vaihtoehtona kaikkien näiden tietojen ilmoittamiselle valmistaja voi esittää tulokset typen oksideja koskevasta testistä yhdessä lausunnon kanssa, jonka mukaan moottorissa ei käytetä mitään estolaitetta eikä irrationaalista rajoitusmenetelmää direktiivin 2001/27/EY määritelmien mukaisesti.

Jäsenvaltiot ovat soveltaneet direktiiviin 2001/27/EY sisältyviä toimenpiteitä 1. päivästä lokakuuta 2001, ja niiden noudattaminen on pakollista kaikkien uusien rekisteröintien osalta 1. päivästä lokakuuta 2003. Direktiivissä edellytetään myös, että kaikki ennen direktiivin 2001/27/EY voimaantuloa tyyppihyväksytyt Euro III -moottorit hyväksytään uudelleen näiden uusien toimenpiteiden mukaisesti. Tämä voidaan tehdä tyyppihyväksynnän laajenuksena.

Komissio uskoo, että tämä toimenpidepaketti muodostaa estolaitteiden käyttöä voimakkaasti hillitsevän välineen, koska vakavin seuraus sen noudattamatta jättämisestä on tietenkin tyyppihyväksynnän peruuttaminen.

Komissio työskentelee myös YK:n Euroopan talouskomissiossa (UN-ECE) maailmanlaajuisten teknisten määräysten kehittämiseksi. Niissä annettaisiin yksityiskohtaiset ohjeet toimenpiteistä estolaitteiden käytön ehkäisemiseksi uusissa raskaisissa ajoneuvoissa.

Lisäksi komissio valmistelee ehdotuksia Euro IV -päästönormien täydentämiseksi uusilla teknisillä testeillä (kuten direktiivissä 1999/96/EY edellytetään), ja useissa hankkeissa tarkastellaan eroja todellisten käytössä toteutuvien päästöjen ja tyyppihyväksyntärajojen välillä. Osana Euro IV -päästönormien täydennystä arvioidaan testiä, joka koskee tieliikenteessä käytössä olevien raskaiden ajoneuvojen päästöjen vaatimustenmukaisuuden valvontajärjestelmää, ja on hyvin todennäköistä, että kehitetään sellainen menettely, jonka avulla viranomaiset voivat varustaa raskaan ajoneuvon seurantalaitteella, joka mittaa päästöjä samalla kun ajoneuvoa käytetään tieliikenteessä. Kun tätä tiellä suoritettavaa lisätestiä käytetään yhdessä tyyppi-hyväksyntätestin kanssa, se muodostaa tehokkaan välineen päästöjen valvomiseksi kaikissa mahdollisissa käyttöolosuhteissa.

Raskaita moottoreita voidaan kuitenkin edelleen säätää salassa hankkimalla niin sanottu virityslaite (performance chip) tai moottorin kalibrointiohjelma. Direktiivin 88/77/ETY muutosta laaditaan parhaillaan, ja sen pitäisi tarjota parannuksia peukaloinnin estämiseksi erityisesti, kun on kyse moottorinhallinta-järjestelmistä uusissa ajoneuvoissa.

- (¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/96/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, ajoneuvojen puristusyttyismootoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomootoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja neuvoston direktiivin 88/77/ETY muuttamisesta, EYVL L 44, 16.2.2000.
- (²) Komission direktiivi 2001/27/EY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 2001, ajoneuvojen puristusyttyismootoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomootoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavista toimenpiteistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 88/77/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen, EYVL L 107, 18.4.2001.

(2003/C 192 E/230)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0463/03

esittäjä(t): Kyösti Virrankoski (ELDR) komissiolle

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Espanjan ja Marokon välinen kalastussopimus

Euroopan parlamentti on vuonna 2002 myöntänyt kaikkiaan 197 miljoonaa euroa Espanjan ja Portugalin kalastuslaivastojen rakenneuudistuksiin ja laivojen lukumäärän vähentämiseen. Syy tähän on ollut, ettei Euroopan unionin ja Marokon välistä kalastussopimusta ole saatu aikaan.

Vain noin kuukausi sitten on tullut ilmi uutisia (esim. Financial Times 13. tammikuuta 2003), joiden mukaan espanjalaiset kalastajat ovat saaneet luvan kalastaa Marokon vesillä.

Edellä olevan perusteella kysyn, onko komissio edelleen aikeissa käyttää määrärahoja kalastuslaivaston rakennemuutokseen ja jos on, miten se voidaan näissä olosuhteissa perustella?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 2003)

Marokko antoi rajoitetulle määrälle Espanjan aluksia luvan kalastaa Marokon vesillä kolmen kuukauden ajan 14. päivästä joulukuuta 2002 lähtien.

Tämä oli solidaarisuuden ele Marokolta Prestige-onnettomuuden jälkeen. Se halusi auttaa Espanjaa ja erityisesti Galician aluetta ja laivastoa poikkeuksellisen vaikeina aikoina. Lupa on siis voimassa vain rajoitetun ajan ja koskee vain rajoitettua alusmäärää. Tässä mielessä nämä olosuhteet ovat poikkeuksellisia.

Näin ollen kalastuslupien rakenteellinen mukauttaminen jatkuu suunnitelmien mukaisesti, ja se on edelleen kalastuspolitiikan ensisijainen tavoite. Kalastuslupien rakenteelliseen mukauttamiseen myönnetty määrärahat ovat täysin perusteltuja.

(2003/C 192 E/231)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0470/03**esittäjä(t): Dorette Corbey (PSE)
ja Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle***(20. helmikuuta 2003)***Aihe:** Legionella

On tunnettua, että mahdollisuus saada legionellabakteerin aiheuttama tartunta on suurin keväällä ja syksyllä. Legionellabakteerin aiheuttamiin tartuntoihin on hiljattain kuollut ihmisiä. Komissio on vastauksessaan kysymykseen E-3875/00 ⁽¹⁾ ehdottanut legionellan vastustamiseen kaksivaiheista lähestymistapaa, joka koostuu ennaltaehkäisystä ja tiedotuksesta. Komission mainitsemalla EWGLI-verkkosivustolla (EWGLINET) on tietoja legionellabakteeritartuntojen ilmoitetuista määristä. Vuoden 1999 tiedot ovat maakohtaisia, mutta vuosien 2000 ja 2001 eivät ole.

1. Mitä ennaltaehkäiseviä toimia komissio on toteuttanut tähän mennessä legionellatartuntojen ehkäisemiseksi? Millä tavalla komissio toteuttaa EWGLI-suosituksia käytännössä? Millä tavalla komissio on edistänyt ilmoitetun tutkimuksen muuttamista yleisesti sovellettaviksi menettelyiksi biologisen kasvun rajoittamiseksi teollisissa kosteissa jäähdytysjärjestelmissä?
2. Mikä on suunnitellun Euroopan sairauksien seurantakeskuksen tehtävä tässä?
3. Voiko komissio antaa tietoja tartuntojen määrästä ja niiden aiheuttamien uhrien määrästä kutakin jäsenvaltiota kohti?
4. Onko komissio sitä mieltä, että niiden hotellien luettelo, joissa on esiintynyt legionellatartuntoja, on riittävän tunnettu? Onko komissio sitä mieltä, että tämä hotelliluettelo on tarpeeksi kattava?
5. Millä tavalla komissio aikoo parantaa julkista, erityisesti matkailijoille suunnattua tiedotusta?

⁽¹⁾ EYVL C 163 E, 6.6.2001, s. 219.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(25. maaliskuuta 2003)*

1. Komissio viittaa Ria Oomen-Ruitenin tekemään kirjalliseen kysymykseen E-3197/02 ⁽¹⁾ annettuun vastaukseen. Komission mielestä se, että jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset soveltavat eurooppalaisen legionellatartuntojen työryhmän (EWGLI:n) ohjeita, lisää legioonalaistaudin valvonnassa ja ehkäisyssä käytettävän lähestymistavan johdonmukaisuutta Euroopan eri maiden välillä. Nämä ohjeet julkaistaan asianmukaisessa muodossaan vuoden 2003 aikana.

Nykyinen direktiivi ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta ⁽²⁾ ei kata legionellaa, mutta direktiivin muuttamismenettelyn yhteydessä komissio aikoo käynnistää keskustelun jäsenvaltioiden kanssa siitä, onko asia syytä sisällyttää direktiiviin.

Komissio on tukenut tutkimusta rahoittamalla hanketta, johon sisältyy legioonalaistaudin hallintaan tarkoitetun kuumavesijärjestelmän kehittäminen ja käyttö sekä paikan päällä sähkökemiallisesti tuotetun klooridioksidin käyttö.

2. Komissio olettaa, että minkä tahansa perustetun keskuksen vastuualueeseen kuuluu valvonnan, varhaisvaroitusjärjestelmän ja nopean reagoimisen järjestäminen.

3. Pyydetty tiedot ovat saatavissa. Komissio lähettää yhteenvedon vuosista 2001 ja 2002 suoraan arvoisille parlamentin jäsenille ja parlamentin sihteeristölle. Lisätietoja on saatavissa kaikkien käytettävissä olevalta EWGLI-verkkosivustolta ⁽³⁾.

4. ja 5. Komissio edellyttää, että Ewglinet ilmoittaa asiasta järjestelmällisesti kansallisille viranomaisille, jotka vastaavat toimiin ryhtymisestä. Lisäksi Ewglinet kirjaa tiukkaa menettelyä noudattaen hotellien nimet kaikille, myös matkanjärjestäjille, avoimeen internet-sivustoonsa. Tarpeellisiksi katsotut yhteisön toimet sisältävät tartuntatauteja koskevan yhteisön verkoston toimintaan.

(¹) EYVL C 137 E, 12.6.2003, s. 171.

(²) Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta, EYVL L 330, 5.12.1998.

(³) <http://www.ewgli.org/>.

(2003/C 192 E/232)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0489/03

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(21. helmikuuta 2003)

Aihe: Vastasyntyneiden DNA:n rekisteröinti

Isossa-Britanniassa on jo kahden vuoden ajan otettu DNA-näytteitä vastasyntyneiltä, ja nyt myös Italiassa vaaditaan vastaavan toiminnan aloittamista. DNA:n rekisteröinti edistäisi ensinnäkin tuntemattomien sairauksien tieteellistä tutkimusta. Lisäksi poliisin tieteellisen tutkintayksikön päällikön mukaan rikoksia voitaisiin selvittää 20 prosenttia enemmän.

Onko komissio jo tehnyt tutkimuksia, jotka osoittavat DNA:n rekisteröinnin mukanaan tuomat edut? Onko tällaisista tutkimuksista jo saatu tuloksia? Jos vastaus on myönteinen, miten komissio aikoo suorittaa tulosten oikeudellisen täytäntöönpanon?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2003)

Yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelma kaudelle 2003–2008 ei sisällä tutkimuksia, jotka liittyvät deoksiribonukleiinihaponäytteiden eli DNA-näytteiden tutkimiseen vastasyntyneiltä. Toimintaohjelma käsittää kuitenkin lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen, terveystilanteen valvontaan ja harvinaisiin sairauksiin liittyviä toimia, joilla voi olla merkitystä tällä alalla, vaikka ne eivät vastaakaan DNA-näytteiden tutkimista. Kansanterveysalan toimintaohjelman oikeusperusta on perustamissopimuksen 152 artikla, jonka mukaisesti tämä ohjelma on suunnattu kansanterveyden parantamiseen, ihmisten sairauksien ja tautien ehkäisemiseen sekä ihmisten terveyttä vaarantavien tekijöiden torjuntaan. Tarkoituksena on torjua sairauksien esiintymistä ja ennen aikaista kuolleisuutta ottaen samalla huomioon sukupuoli- ja ikäeräkökulmat. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi toimilla olisi pyrittävä pidentämään odotettavissa olevaa elinaikaa ilman toimintakyvyn heikkenemistä tai sairauksia, parantamaan elämänlaatua ja minimoimaan heikon terveyden taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset. Äskettäin on julkaistu ohjelmasta tuettavia hankkeita koskeva ehdotuspyyntö.

(2003/C 192 E/233)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0497/03

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(21. helmikuuta 2003)

Aihe: Anaboliset aineet ja lasten terveys

Joissakin Italian kaupungeissa ja varsinkin Milanossa ja Torinossa on ennen aikaisten puberteettitapausten määrä noussut huomattavasti. Kyseinen tila tunnetaan nimellä ”ennenaikainen telarke”, ja sitä esiintyy lähinnä 4–6-vuotiailla lapsilla, vaikka toisinaan lehdissä on kerrottu tapauksista, joissa sitä on ilmennyt muutaman kuukauden ikäisillä lapsilla. Kyseisten tapausten lisääntyminen saattaa liittyä homogenisoitujen tuotteiden tai käsiteltyjen eläinten lihan käyttöön, mutta sitä ei ole vielä todistettu tieteellisesti, vaikka kyseinen ongelma on tullut ilmi jo joitakin vuosia sitten. Voiko komissio ilmoittaa,

1. onko Euroopan unionin muissa jäsenvaltioissa tehty tutkimuksia kyseisen, huolestuttavan ilmiön laajuuden ja vaikutusten selvittämiseksi;
2. onko jo aloitettu tutkimuksia sen mahdollisuuden poissulkemiseksi, että kyseiset tapaukset johtuisivat homogenisoitujen tuotteiden tai käsiteltyjen eläinten lihan käytöstä;
3. jos edellä mainittuja tutkimuksia on tehty, mitä tuloksia niistä on saatu?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(28. maaliskuuta 2003)

Komissio on tietoinen Piemonten alueella Italiassa todetuista lasten sukupuolielinten ennenaikaisen kehittymisen tapauksista. Italian viranomaiset ovat vahvistaneet oikeusviranomaisten suorittavan asiassa perusteellisia tutkimuksia, mutta ongelman alkuperän selvittämisessä ei toistaiseksi ole päästy konkreettisiin tuloksiin.

Vuonna 1998 komissio käynnisti 17 erityistutkimusta, joilla pyrittiin täyttämään eräitä aukkoja tutkimuksissa, jotka koskevat häränlihassa ja lihavalmisteissa esiintyvien hormonijäämien mahdollisia riskejä ihmisten terveydelle. Yhdessä näistä tutkimuksista selvitetään taannehtivasti pitkän aikavälin vaikutuksia, jotka aiheutuvat lasten altistumisesta lihan estrogeenijäämille. Tutkimus on julkaistu otsikolla *Accidental gynecomastia in children* (lasten satunnainen gynekomastia) sarjassa *Acta Pathologica, Microbiologica et Immunologica Scandinavica* ⁽¹⁾.

Kansanterveyttä koskevia eläinlääkintätoimenpiteitä käsittelevä tiedekomitea (SCVPH) on hiljattain käynyt läpi kyseiset 17 tutkimusta. Luettelo niistä ja tiedekomitean viimeisin lausunto ovat saatavissa Internetistä ⁽²⁾. Edellä nimeltä mainittu tutkimus ei valitettavasti ole antanut vakuuttavia tuloksia.

Tämän vuoksi aihe nro 45 *Environmental factors influencing puberty onset* (sukukypsytyden alkamiseen vaikuttavat ympäristötekijät) on sisällytetty ohjeellisenä komission tutkimusohjelmaan vuodeksi 2004 (prioriteetti 5: elintarvikkeiden laatu ja turvallisuus) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ APMIS 109- Suppl 103: S203-9 2001.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/him/him_index_en.html.

⁽³⁾ http://fp6.cordis.lu/fp6/call_details.cfm?CALL_ID=16.

(2003/C 192 E/234)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0508/03

esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL) komissiolle

(24. helmikuuta 2003)

Aihe: Eläinten suojelu kuljetusten aikana Espanjassa

Vuonna 2000 ja myöhemmin viime vuoden huhtikuussa komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto tarkasti Espanjassa joitakin lihamarkkinoita ja teurastamoita. Tarkastuskäynnin aikana havaittiin eläinten yleistä hyvinvointia koskevia ongelmia ja puutteita eläinten kuljetuksissa.

Voiko komissio vahvistaa onko se tähän mennessä ryhtynyt toimiin tilanteen korjaamiseksi? Noudattaako Espanja vieläkin direktiiviä 91/628/ETY ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991, s. 17.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 2003)

Espanjan maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriö toimitti elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston huhtikuussa 2002 tekemän tarkastusmatkan jälkeen kirjalliset takeet siitä, että se aikoo ryhtyä toimiin oikeusperustan puuttumisen suhteen määräämällä seuraamuksia kuljetuksiin liittyvistä rikkomuksista.

Ministeriö ryhtyy myös muihin toimiin tilanteen kohentamiseksi. Nämä liittyvät erityisesti eläinkuljetusten harjoittajien hyväksymiseen, ajoneuvojen tarkastamiseen ja kuljetettavien eläinten kuntoon. Ministeriöltä ei kuitenkaan saatu mitään sitoumusta siitä, että teurastamoissa havaittuihin puutteisiin aiottaisiin paneutua.

Komissio on edelleen hyvin huolissaan tätä alaa koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon ja sen valvonnan asteesta Espanjassa eikä epäröi ryhtyä muihin tarpeellisiin toimenpiteisiin, kuten EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaiseen jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntiä koskevaan menettelyyn.

(2003/C 192 E/235)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0525/03

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(24. helmikuuta 2003)

Aihe: BAWOn tehtaan sulkeminen Portugalissa

Jälleen yksi monikansallinen yhtiö, saksalainen vaatetusalan yritys BAWO, valmistelee tuotantolaitostensa mahdollista sulkemista Portugalin Estarrejassa.

Tehtaan lomautetut 80 työntekijää joutuivat keskeyttämään pakkolomansa estääkseen tehtaan sulkemisen ja koneiden poisviemisen. Koneet ovat yrityksen ainoa omaisuus, sillä itse tehdas on vuokrattu.

1. Onko BAWO saanut yhteisön tukea Portugalissa tai muissa EU-maissa? Jos on, kuinka paljon ja millä ehdoilla?
2. Yritysten sosiaalisia velvoitteita silmällä pitäen mihin toimiin komissio voi ryhtyä puolustaakseen näiden työntekijöiden oikeuksia?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2003)

1. Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Portugalin viranomaisten toimittamien tietojen mukaan kyseinen yritys ei ole saanut yhteisön tukea Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) eikä Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR).
2. Komissio haluaa muistuttaa, että työntekijöiden edustajien tiedottamisesta ja kuulemisesta säädetään useissa direktiiveissä⁽¹⁾. Erityisesti joukkovähentämistä koskevassa direktiivissä 98/59/EY⁽²⁾ säädetään työntekijöiden edustajille tiedottamisesta ja heidän kanssaan neuvottelemisesta, kun työnantaja harkitsee työntekijöiden joukkovähentämistä. Neuvottelut on aloitettava hyvissä ajoin sopimukseen pääsemiseksi, ja niissä on käsiteltävä ainakin mahdollisuuksia välttää joukkovähentäminen tai rajoittaa sen kohteena olevien työntekijöiden määrää sekä lieventää seurauksia toteuttamalla sosiaalisia toimenpiteitä. Näiden toimenpiteiden tarkoituksena on muun muassa tukea vähentämisen kohteeksi joutuneiden työntekijöiden työllistämistä tai kouluttamista uudelleen.

Lisäksi komissio kehotti Euroopan työmarkkinaosapuolia käynnistämään vuoropuhelun muutosten ennakoimisesta ja hallinnoimisesta, jotta yritysten uudelleenjärjestelyjen sosiaalisiin näkökohtiin voitaisiin soveltaa dynaamista lähestymistapaa. Työmarkkinaosapuolet sopivat aiheen sisällyttämisestä vastikään hyväksymäänsä monivuotiseen työohjelmaan.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 94/45/EY, annettu 22 päivänä syyskuuta 1994, eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä (EYVL L 254, 30.9.1994) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä (EYVL L 80, 23.3.2002). Jälkimmäinen direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 23. maaliskuuta 2003 mennessä.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 98/59/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, työntekijöiden joukkovähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 225, 12.8.1998).

(2003/C 192 E/236)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0527/03**esittäjä(t): Norbert Glante (PSE) komissiolle**

(18. helmikuuta 2003)

Aihe: Palladium-ohjelmistokomponenttien ja TPM-mikroprosessorien (Trusted Platform Module) tuonti markkinoille

Trusted Computing Platform Alliance -yhtymä (TCPA) aikoo tuoda markkinoille Palladium-ohjelmistokomponentteja ja TPM-mikroprosesseja (Trusted Platform Module). Onko komissiolle tietoa näiden tuotteiden tietosuojaan liittyvistä teknisistä ominaisuuksista?

Millaisia vaikutuksia komissio olettaa kyseisten laitteistojen markkinoille tuonnin aiheuttavan erityisesti pienille ja keskisuurille ohjelmistoyrityksille kilpailu- ja kartellilainsäädännön näkökulmasta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(27. maaliskuuta 2003)

Komissio on tietoinen Trusted Computing Platform Alliance -yhtymästä (TCPA) ja toimialalla tehdyistä muista aloitteista, esimerkiksi Microsoftin Palladium-järjestelmästä. Kyseessä oleva hanke on vielä alkuvaiheessa. Näin ollen komissio ei suorita asiassa kilpailusääntöjen rikkomista koskevaa tutkimusta, varsinkaan kun asiasta ei ole tehty virallista kantelua. Komissio on kuitenkin täysin tietoinen TCPA:n/Palladiumin kaltaisten järjestelmien mahdollisesta vaikutuksesta useisiin alueisiin, muun muassa ohjelmistomarkkinoiden avoimuuteen, käytön valvontaan ja käyttöoikeuksia koskeviin kysymyksiin, yksityisyyttä koskeviin kysymyksiin ja sisällöntarjontaan. Komissio osallistuu aktiivisesti keskusteluun, jossa eri osapuolet esittävät TCPA:ta/Palladiumia koskevia näkemyksiään.

Komission tarkoituksena on seurata edelleen kyseistä kehitystä lähikuukausien ajan, myös tietosuojan näkökulmasta. Komissio vastaa tietosuojatyöryhmän ja sen alaryhmien sihteeristöstä. Näissä puitteissa komissio osallistuu tietosuojatyöryhmän Internetiä käsittelevän erityistyöryhmän keskusteluihin. Tämä erityistyöryhmä aikoo tarkastella TCPA/Palladium-kysymystä lähikuukausina.

(2003/C 192 E/237)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0531/03**esittäjä(t): Theresa Zabell (PPE-DE) komissiolle**

(18. helmikuuta 2003)

Aihe: Kansainvälinen lisenssi EU:n alueella käytäviä rallikilpailuja varten

Euroopan unionin ansiosta vapaa liikkuvuus on lisääntynyt Euroopassa yhä enemmän myös urheilun alalla. Asuinpaikan maantieteellisen sijainnin seurauksena urheilun harrastaminen tai urheilukilpailuihin osallistuminen voi olla helpompaa jossain muussa kuin omassa jäsenvaltiossa.

Tästä huolimatta galicilaisten ja portugalilaisten, jotka haluavat osallistua naapurimaansa rallikilpailuihin, on vuoden alusta lähtien täytynyt maksaa noin 1 500 euron suuruinen lisämaksu.

Edellä mainittua ongelmaa ei esiinny muiden urheilulajien harrastamisessa, ja lisäksi se autourheilussa koskee ainoastaan amatöörikuljettajia, joilla on oletettavasti eniten taloudellisia vaikeuksia.

Voisiko komissio kertoa, onko kyseinen menettely yhdenmukainen palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön oikeuden kanssa?

Eikö komissio ole sitä mieltä, että 1 500 euron vuotuinen lisämaksu on suhteettoman suuri?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(12. maaliskuuta 2003)*

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastauksiin, jotka komissio on antanut Terence Wynnin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3066/02⁽¹⁾ ja Christopher Heaton-Harrisin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3456/02⁽²⁾ ja jotka koskevat nimenomaan äskettäin käyttöön otettuja kansainvälisen autourheiluliiton (Fédération Internationale de l'Automobile) sääntöjä autourheilukilpailuihin osallistumisesta.

Näissä vastauksissa komissio korosti, että yleisesti palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevat yhteisön säännökset eivät ole ristiriidassa urheilualan sellaisten sääntöjen tai käytänteiden kanssa, jotka ovat perusteltuja muista kuin taloudellisista syistä tiettyjen kilpailujen luonteen ja erityisolosuhteiden takia, mikäli niihin ei liity tekijöitä, joiden nojalla niitä voitaisiin pitää syrjivinä, perusteettomina tai suhteettomina.

Komissiolla ei ole enenkään sellaisia tietoja, joiden perusteella se voisi pitää arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsemaa maksua suhteettomana.

⁽¹⁾ Katso sivu 94.

⁽²⁾ Katso sivu 116.

(2003/C 192 E/238)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0534/03**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle***(26. helmikuuta 2003)*

Aihe: Lentolippujen ostaminen on täyttä pilaa! Milloin EU aikoo tehdä asialle jotakin?

Aikooko komissio tutkia kysymystä oikeudenmukaisesta, avoimesta ja selkeästä lentolippujen hinnoittelusta EU:ssa. Monilla lentoyhtiöillä on nykyään käytänteitä, jotka tekevät hintavertailun mahdottomaksi? Millä tahansa muulla liiketoiminnan alalla tällainen menettely olisi naurettavaa ja hämmentävää.

Jos lentoyhtiöt myisivät maalia:

Asiakas: Päivää, haluaisin ostaa maalia, joka maksaa 12 euroa.

Myyjä: Jaa, hinta riippuu monesta eri asiasta, vaikka maaleissa ei olekaan eroa. Halvin hintamme on 12 euroa litralta, mutta meillä on 60 eri hintaa aina 200 euron litrahintaan saakka. Milloin aiotte käyttää maalia?

Asiakas: Aion maalata huomenna. Minulla on vapaapäivä huomenna.

Myyjä: Huomenna maali maksaa 200 euroa.

Asiakas: Milloin minun olisi maalattava saadakseni maalin 12 eurolla?

Myyjä: Teidän olisi aloitettava hyvin myöhään arki-iltana noin kolmen viikon kuluessa. Katson onko meillä maalia saatavissa.

Asiakas: Teillä on hyllyt täynnä maalia. Voin nähdä sen!

Myyjä: Se ei tarkoita, että meillä olisi maalia saatavissa. Myymme ainoastaan tietyn litramäärän tiettyinä päivinä. Muuten, litrahinta nousi juuri 16 euroon. Muutamme hintoja ja sääntöjä satoja kertoja päivässä. Ehdotan, että ostate maalinne niin pian kuin mahdollista.

Asiakas: Tarvitsen vain viisi litraa. Otan kuitenkin kuusi, niin että se varmasti riittää.

Myyjä: Se on mahdotonta. Suunnitelmamme perustuvat siihen, että kaikki maalimme käytetään viimeiseen tippaan asti. Jos ette käytä kaikkea maalia, meille aiheutuu monenlaisia ongelmia ja sitten jokainen ostamanne maalilitra tulee maksamaan 200 euroa.

Asiakas: Mutta mitä sitten tarkoittavat kaikki nämä "Maalia tarjoushintaan 10 EUR/litra" -kyltit?

Myyjä: Ne tarkoittavat säästöhintaluokan maaliamme. Sitä myydään ainoastaan puolen litran erissä. Yhdellä viisi euroa maksavalla puolen litran erällä voidaan maalata puoli huonetta. Seuraava puolen litran erä maksaa 20 euroa. Missään maalitölkissä ei ole etikettiä. Jotkut ovat tyhjiä, eikä niiden palautuksesta makseta rahoja takaisin, ei edes tyhjien tölkkien palautuksesta.

Asiakas: No olkoon sitten, ostan tarvitsemi jostain muualta!

Myyjä: Se voi olla vaikeaa. Voitte mahdollisesti ostaa maalia kylpyhuonettanne varten jostain muualta, mutta voitte ostaa maalia portaikkoanne varten vain meiltä. Ja muistakaa, että jos maalaatte vain yhteen suuntaan, hinta on 300 euroa litra.

Asiakas: Entä jos ostan 200 euron edestä maalia eteistä varten ja maalaan vain yhteen suuntaan?

Myyjä: Veloitamme siinä tapauksessa lisämaksun sekä tämän maalilitran ja seuraavan maalilitran välisen hintaeron.

Asiakas: Tämä on uskomatonta!!

Myyjä: Kiitos luottamuksestanne Unitedia kohtaan.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(25. maaliskuuta 2003)

Periaatteessa yhteisön lainsäädäntö ei estä lentoyhtiötä soveltamasta erilaisia hintoja, jos siihen on asianmukaisia taloudellisia perusteita esimerkiksi käyttöasteen nostamiseksi. Luonnollisestikaan lentoyhtiöiden mainonta ja markkinointi ei saa olla kuluttajia harhaanjohtavaa. Komissio on tietoinen useista matkustajien tekemistä valituksista, jotka koskevan lentoliikennealan harhaanjohtavia hinnoittelukäytäntöjä. Yhteisön kuluttaja- ja liikennepolitiikan yksi tärkeistä periaatteista on, että matkustajien on saatava kattavaa ja selkeää tietoa. Tämä pätee myös hinnoitteluun. Jos tärkeitä tietoja jätetään mainitsematta, se voidaan tietyissä tapauksissa tulkita harhaanjohtavaksi mainonnaksi, josta säädetään 10 päivänä syyskuuta 1984 annetussa direktiivissä 84/450/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY muuttamisesta sisällyttämällä siihen vertaileva mainonta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY⁽²⁾.

Komission tarkoituksena on antaa ehdotus puitedirektiiviksi hyvän kauppataidan vastaisista kaupallisista käytännöistä ennen kesää. Ehdotuksessa käsitellään ja selvennetään juuri näitä seikkoja. Matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetulla neuvoston direktiivillä 90/314/ETY⁽³⁾ varmistetaan, että matkapakettien hinnoittelu on kuluttajille ymmärrettävää.

Vastataksaan lentomatkustajien valituksiin yleisellä tasolla komissio julkaisi 7. heinäkuuta 2002 kuulemismenettelyä koskevan asiakirjan lentoyhtiöiden ja matkustajien välisistä sopimuksista. Siinä käsiteltiin muun muassa tietoja, jotka matkustajalle pitäisi antaa ennen lentolipun ostamista. Asiakirjan 42 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa pyydettiin tietoja erityisesti hinnoittelussa, veroissa ja maksuissa esiintyneistä ongelmista. Kuulemismenettelyssä saatiin eri tahoilta lukuisia kannanottoja, joita komissio paraikaa tarkastelee päättääkseen, ryhdytäänkö esiin tulleiden ongelmien vuoksi toimiin ja millaisia toimia tulisi toteuttaa.

Lisäksi komission yksiköt valmistelevat muutoksia tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä 24 päivänä heinäkuuta 1989 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2299/89⁽⁴⁾ sellaisena kuin se on muutettuna⁽⁵⁾. Kuulemismenettelyä koskevan asiakirjan 28 kohdassa pyydettiin nimenomaan tietoja matkustajille ennen varsinaisen sopimuksen tekoa annetuista tiedoista. Asetuksen muutoksen yhteydessä on tarkoitus varmistaa mahdollisimman selkeä hinnoittelu sekä matkanjärjestäjien että matkustajien kannalta.

⁽¹⁾ EYVL L 250, 19.9.1984.

⁽²⁾ EYVL L 290, 23.10.1997.

⁽³⁾ EYVL L 158, 23.6.1990.

⁽⁴⁾ EYVL L 220, 29.7.1989.

⁽⁵⁾ EYVL C 310, 16.11.1993.

(2003/C 192 E/239)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0535/03**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(26. helmikuuta 2003)

Aihe: Työaika ja Simap-tuomio

Haluaisin kuulla komissiolta, sovelletaanko yhteisöjen tuomioistuimen 3 päivänä lokakuuta 2000 ns. Simap-tapauksessa antamaa päätöstä koulutuksessa olevien lääkäreiden työaikoihin, kun heitä koskevan työaikadirektiivin säännökset tulevat myöhemmin tänä vuonna voimaan?

Millaiset ovat komission mielestä päätöksen todennäköiset vaikutukset terveydenhoitohenkilöstön kykyyn huolehtia potilaista?

Miten komissio aikoo selvittää työaikadirektiivin vaikutuksia terveydenhoitohenkilöstöön?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(24. maaliskuuta 2003)

Työaikadirektiiviä (tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23. marraskuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/104/EY⁽¹⁾) sovelletaan 1. elokuuta 2004 lähtien lääkärien harjoitteluun Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen direktiiville antaman tulkinnan mukaisesti.

Komissio on käynnistänyt selvityksen yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Simap antaman tuomion⁽²⁾ vaikutuksista kaikissa jäsenvaltioissa. Kansallisten asiantuntijoiden kanssa on jo pidetty kokous, ja tarjouspyyntö tutkimuksen tekemiseksi on käynnistetty. Tutkimuksessa olisi luotava yksityiskohtainen katsaus lääkärien työaikaa koskevaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöön ja käytäntöön, arvioitava Simap-asian seurauksia kaikissa jäsenvaltioissa sekä arvioitava asian mahdollisia vaikutuksia muilla aloilla.

Komissio aikoo paneutua asiaan työaikaa koskevassa tiedonannossa, joka annetaan tämän vuoden aikana.

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993.

⁽²⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-303/98, Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (Simap) v. Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana, 3. lokakuuta 2000 antama tuomio, Kok. 2000, s. I-07963.

(2003/C 192 E/240)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0546/03**esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle**

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Kolmas Kreikan kansallisen ensiapukeskuksen helikopterin maahansyöksy

Ikarian alueella 11. helmikuuta 2003 syöksyi maahan lyhyen ajan sisällä jo kolmas Kreikan kansallisen ensiapukeskuksen helikopteri, joka oli ostettu (kahden muun tuhoutuneen helikopterin tavoin) potilaiden kiireellisten ilmakuljetusten turvaamiseksi Kreikan syrjäisiltä saarilta ja alueilta. Kolmannen maahansyöksen jälkeen onnettomuuksissa on menehtynyt traagisesti yhteensä 14 henkilöä (lääkärit, sairaanhoitajat, lentäjät ja potilaat).

Onko Euroopan komissio rahoittanut jonkin yhteisöaloitteen tai rahaston kautta tai halpakorkoisella (esimerkiksi Euroopan investointipankin) lainalla kyseisten helikopterien hankkimista? Jos on, mitä aloitteita komissio on tehnyt tai mihin toimiin se on ryhtynyt Kreikan viranomaisten suhteen ja milloin näiden jatkuvien onnettomuuksien syiden toteamiseksi?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus*(17. maaliskuuta 2003)*

Kreikan viranomaisilta saatujen tietojen mukaan kaksi kolmesta helikopterista, jotka ovat syöksyneet maahan viime kuukausien aikana, on saanut yhteisöltä osarahoitusta Kreikkaa vuosina 1994–1999 koskevasta yhteisön tukikehyksestä, erityisesti terveyden ja sosiaalihuollon toimenpideohjelmasta. Tällä ohjelmalla on rahoitettu viiden helikopterin hankinta, jonka 17,8 miljoonan euron kokonaiskustannuksista yhteisö rahoitti 13,3 miljoonaa euroa. Helikopteritoimitukset aloitettiin 24. joulukuuta 1999 (ensimmäinen helikopteri) ja saatiin päätökseen 29. maaliskuuta 2000 (viides helikopteri).

Siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnan peruseriaatteista 21. marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/56/EY⁽¹⁾ mukaan jokaisessa jäsenvaltiossa on oltava riippumaton elin, jonka tehtäväksi annetaan kunkin onnettomuuden tutkiminen ainoana tarkoituksena tulevien onnettomuuksien estäminen. Mikäli mahdollista, vuoden kuluessa onnettomuudesta on julkaistava tutkintaraportti, johon tarvittaessa liitetään turvallisuutta koskevia suosituksia ja josta on toimitettava jäljennös komissiolle. Jäsenvaltiolla on yksinomainen velvollisuus panna täytäntöön mahdolliset turvallisuussuosituksot vastaavalaisten onnettomuuksien estämiseksi tulevaisuudessa.

Jos Kreikan viranomaiset onnettomuuksien olosuhteiden perusteella ja rakennepolitiikan rahoituksen epäsäännönmukaisuuksista ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperinnästä sekä tätä alaa koskevan tiedotusjärjestelmän perustamisesta 11. heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1681/94⁽²⁾ 3 artiklan mukaisesti päättelevät, että helikoptereiden kustannuksia on tarjouskilpailu- tai alihankintaprosessin puutteiden vuoksi syytä pitää epäsäännönmukaisuutena (selvästi erillään toimintaa koskevista seikoista), jäsenvaltion on annettava komissiolle selvitys epäsäännönmukaisesta tapauksesta ennen terveyden ja sosiaalihuollon toimenpideohjelman loppumaksua koskevan pyynnön lähettämistä.

⁽¹⁾ EYVL L 319, 12.12.1994.

⁽²⁾ EYVL L 178, 12.7.1994.

(2003/C 192 E/241)

KIRJALLINEN KYSYMYKSEN P-0551/03**esittäjä(t): Jean-Maurice Dehousse (PSE) komissiolle***(20. helmikuuta 2003)*

Aihe: Eri kielten käyttö liittymisneuvotteluissa

Kiitän komissiota sen 26. marraskuuta 2002 tekemäni kysymykseen P-3442/02⁽¹⁾ antamasta ystävällisestä vastauksesta, jonka otin vastaan hyvin kiinnostuneena.

Totean tyytyväisenä, että liittymisneuvotteluissa ei ole koskaan käytetty yksinomaan englantia tai jotain muuta Euroopan unionin virallista kieltä ja että kaikkia unionin virallisia kieliä on voinut käyttää liittymisneuvottelujen alusta alkaen kaikilla eri tasoilla.

Minun on kuitenkin pakko todeta, että liittymissopimuksen alustava teksti, yhteensä 70 lukua, on tällä hetkellä parlamentin jäsenten saatavilla vain englanniksi.

Jos kaikkia kieliä on todella voitu käyttää, miten ihmeessä on mahdollista, että toistaiseksi on käytettävissä vain englanninkielinen versio.

⁽¹⁾ EYVL C 110 E, 8.5.2003, s. 213.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus*(13. maaliskuuta 2003)*

Komissio toistaa, että liittymisneuvottelujen kielijärjestelmän ja liittymissopimuksen kielitoisintojen esittämisjärjestyksen ratkaisevat neuvotteluihin osallistuvat valtiot eikä komissio, kuten komission kirjallisessa vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen tekemään kysymykseen P-3442/02 ⁽¹⁾ todettiin.

Arvoisa parlamentin jäsen on epäilemättä todennut, että pian liittymissopimuksen englanninkielisen toisinnon ilmestymisen jälkeen myös muut kielitoisinnot olivat käytettävissä.

⁽¹⁾ EYVL C 110 E, 8.5.2003, s. 213.

(2003/C 192 E/242)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0552/03**esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle***(27. helmikuuta 2003)*

Aihe: Slovakian työoikeus — EU:n säännösten rikkominen

Slovakian hallitus suunnittelee seuraavia muutoksia työoikeuteen:

- työntekijöiden oikeuksien heikentäminen irtisanomisen ja virasta erottamisen yhteydessä
- vammaisten (erityis)oikeuksien heikentäminen
- minimipalkan poistaminen
- erorahan poistaminen
- viisipäiväisen työviikon poistaminen
- työntekijöiden ja ammattiyhdistysten oikeuksien rajoittaminen

1. Voiko komissio ilmoittaa, loukkaavatko suunnitellut muutokset Euroopan unionin säännöksiä?
2. Loukkaavatko suunnitellut muutokset Slovakian Euroopan unionin kanssa neuvotteleman liittymissopimuksen säännöksiä?
3. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jos Slovakia ei noudata yhteisön säännöksiä tai liittymissopimusta?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(3. huhtikuuta 2003)*

1. Komissio tietää varsin hyvin, että on varmistettava, että työlaainsäädäntöä koskeva yhteisön säännöstö saatetaan ehdokasmaissa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan tehokkaasti täytäntöön.

Komissio ei ole saanut kyseisistä muutoksista virallista luonnosta, jossa esitettäisiin Slovakian hallituksen tämänhetkinen kanta asiasta. Tällä hetkellä on siis mahdotonta tarkastella, ovatko muutokset työlaainsäädäntöä koskevan yhteisön säännösten mukaisia.

Yhteisöllä ei ole työlaainsäädännöllisiä direktiivejä yksittäisten työntekijöiden viraltapanosta, minimipalkkoista eikä kollektiivisista oikeuksista.

2. Liittymissopimuksen loukkauksista ei ole tällä hetkellä minkäänlaisia viitteitä.
 3. Tällä hetkellä ei ole tarpeen suunnitella toimenpiteitä sen varalta, että tulevaisuudessa säännöksiä tai liittymissopimuksia mahdollisesti rikotaan.
-

(2003/C 192 E/243)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0564/03**esittäjä(t): Frédérique Ries (ELDR) komissiolle**

(27. helmikuuta 2003)

Aihe: Ehdotus lasten lääkkeitä koskevaksi asetukseksi

Joulukuussa 2000 neuvosto hyväksyi yksimielisesti päätöslauselman, jossa kehoitettiin komissiota ehdottamaan sääntelytoimenpiteitä, joiden avulla parannettaisiin lasten mahdollisuuksia saada lääkehoitoa. Neuvosto myönsi, että lasten terveydenhuollossa oli selviä puutteita. Komissio sitoutui vastaamaan neuvoston pyyntöön. Komissio on toistuvasti vahvistanut sitoumuksensa viime aikoina parlamentissa käydyissä keskusteluissa, joissa on käsitelty lääkealan lainsäädännön tarkistamista. Tosin on vielä arvioitava, mitkä ovat ehdotetun lainsäädännön taloudelliset vaikutukset. Kyseisen arvioinnin johdosta tekstin julkaiseminen uhkaa myöhästyä. Vuonna 2004 yhteisön toimielimet joutuvat ottamaan huomioon ratkaisevia määräaikoja, mikä myös osaltaan voi myöhästyttää suunnitelman toteutumista.

Onko komission tavoitteena esittää mahdollisimman pian ehdotus lasten lääkkeitä koskevaksi asetukseksi?

(2003/C 192 E/244)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0626/03**esittäjä(t): Peter Liese (PPE-DE) komissiolle**

(25. helmikuuta 2003)

Aihe: Komission ehdotus lapsille tarkoitettujen lääkkeiden sääntelemiseksi

Neuvosto antoi 14. joulukuuta 2000 lasten lääkkeitä koskevan päätöslauselman⁽¹⁾, jossa komissiota kehoitetaan "tekemään mahdollisimman pian asianmukaisia ehdotuksia" jotta lapsille sopivien lääkkeiden saatavuutta voitaisiin parantaa.

Lasten lääkkeet on testattava tieteellisesti ennen kuin ne päästetään yleisempään jakeluun. Tähän päästään ainoastaan varmistamalla, että lääkkeet, jotka ovat todennäköisesti kliinisesti merkittäviä lapsille, tutkitaan perusteellisesti.

Komissio käynnisti helmikuussa 2002 julkisen kuulemisen, jonka aiheena on parempia lääkkeitä lapsille. Kesäkuussa 2002 annetussa vastausten yhteenvedossa todetaan, että kommenttien vallitsevana huolenaiheena oli nimenomaan asian kiireellisyys. Komissio ilmoitti vuoden 2003 työsuunnitelmassaan antavansa lainsäädäntöehdotuksen maaliskuussa 2003 eli yli kaksi vuotta neuvoston päätöslauselman jälkeen.

Voiko komissio varmistaa, että ehdotus annetaan lisäviivytyksittä, jotta asia voidaan ainakin teoriassa hyväksyä yhteispäätösmenettelyssä ennen Euroopan unionin laajentumista?

⁽¹⁾ EYVL C 17, 19.1.2001, s. 1.

**Erkki Liikasen komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0564/03 ja P-0626/03**

(3. huhtikuuta 2003)

Komissio aikoo esittää lopullisen ehdotustekstin asetukseksi lapsille tarkoitetuista lääkkeistä mahdollisimman pian. Ensimmäinen luonnos valmisteltiin syyskuussa 2002. Tämän luonnoksen pohjalta kuultiin jäsenvaltioita ja Euroopan lääkearviointivirastoa. Kuulemisprosessi kesti arvioitua kauemmin, koska jäsenvaltiot pyysivät marraskuussa 2002 pidetyssä farmasian komitean kokouksessa lisäaikaa kommenttien esittämiselle.

Komissio on päättänyt, että tämän ehdotuksen olisi oltava niiden 43 tärkeän ehdotuksen joukossa, jotka kuuluvat vuoden 2003 lainsäädäntö- ja työohjelmaan ja joista on suoritettava laajennettu vaikutusten arviointi. Laajennettu vaikutusten arviointi on tärkeä osa sääntelyn parantamista koskevaa komission toimintasuunnitelmaa.

Komissio on nyt aloittanut tämän vaikutusten arvioinnin valmistelun, ja se aikoo toteuttaa arvioinnin mahdollisimman ripeästi voidakseen antaa ehdotuksen.

(2003/C 192 E/245)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0582/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(28. helmikuuta 2003)

Aihe: Syöpää aiheuttavan painekyllästetyn puun hävittäminen uusia käyttötarkoituksia koskevan kiellon jälkeen ja käytetyn materiaalin luokittelu vaaralliseksi jätteeksi

1. Onko komissio tietoinen, että alankomaalainen yritys Billiton, joka kuuluu Shell-yhtiöön, on päässyt 80-luvulta saakka eroon 300 000 kilosta arseeniyhdisteitä (suolakyllästeitä) vuodessa käyttämällä niitä puun lahoamista vastaan eurooppalaisen puun kyllästeeksi, jotta tälle puulle saataisiin trooppisen jalopuun kaltainen kestävyys ja että tämä oli mahdollista, koska jo hyvin paljon kauemmin myrkyllisenä pidettyyn arseenihappoon, jonka vähäinenkin määrä tunkeutuu kosketettaessa ihon läpi ja aiheuttaa mahdollista vahinkoa perintötekijöille ja syöpää, viitattiin virallisissa asiakirjoissa nimityksellä peitellysti "arseeni-pentoksidiin"?

2. Onko olemassa luotettavia ja käytettävissä olevia tietoja, kuinka paljon EU:n jäsenvaltioissa ja ehdokasvaltioissa on käytetty arseenihapolla tai mahdollisesti jopa myrkyllisemmällä kromi-VI:lla käsiteltyä puuta lasten leluissa, asuinrakennuksissa, puutarhakalusteissa, aidoissa, satamissa, puhelinpylväissä ja maatalojen aitauksissa? Missä jäsenvaltiossa tätä on tehty eniten ja missä vähiten?

3. Muistaako komissio, että vastikään voimaantulleen direktiivin 2003/02/EY⁽¹⁾ mukaan painekyllästetty jätepuu on vaarallista jätettä ja sen mukaan yritetään välttää, että arseenihappoja käytetään edelleen puun kyllästämiseen ja että ehkäiseviä toimia koskevista säännöksissä vaikuttaa olevan puutteita, jotka koskevat tiettyyn käyttötarkoitukseen kyllästettyä puuta, joka toimitetaan edelleen sillä varoituksella, että sitä käsiteltäessä on käytettävä käsitteitä?

4. Miksi suhtaudutaan eri tavalla edelleen käytettävään painekyllästettyyn puuhun ja syöpää aiheuttavaan asbestiin, jota on myös käytetty laajalti halpana ja helppokäyttöisenä rakennusmateriaalina ja jota tällä hetkellä poistetaan asuin- ja työrakennuksista, ja vapaa-ajan alueilta?

5. Miten nykyisten määräyksien poistaminen, ja sitä odotellessa suojeleminen, järjestetään? Mitä täydentäviä säännöksiä komissio odottaa jäsen- ja ehdokasvaltioilta, kuinka paljon aikaa tarvitaan näihin ratkaisuihin, ja mitä kannustimia komissio aikoo luoda direktiivin 2003/02/EY täytäntöönpanon jälkeen?

Lähde: alankomaalainen sanomalehti "Algemeen Dagblad", 12. helmikuuta 2003

⁽¹⁾ EYVL L 4, 9.1.2003, s. 9.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(4. huhtikuuta 2003)

1. Komissio ei ole tietoinen toiminnasta, jota arvoisan jäsenen kysymyksessään mainitseman yrityksen väitetään harjoittaneen. Mitä tulee arseenin nykyiseen käyttöön puunsuoja-aineena 21. joulukuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/677/ETY⁽¹⁾, jolla muutetaan kahdeksatta kertaan tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27. heinäkuuta 1976 annettua neuvoston direktiiviä 76/769/ETY⁽²⁾, kielletään näiden yhdisteiden käyttö puunsuojauksessa yleensä ja sallitaan niiden käyttö

ainoastaan epäorgaanisten kupari-kromi-arseenisuolojen (CCA) liuksissa tietyissä teollisuuslaitoksissa. CCA-liuoksessa arseeniyhdisteenä käytetään arseenihappoa. Lisäksi jäsenvaltiot voivat antaa alueellaan luvan käyttää DFA-valmisteita (dinitrofenoli, flouridi, arseeni) tiettyihin käyttötarkoituksiin.

2. Komissiolla ei ole tietoja, joiden perusteella se voisi antaa tähän kysymykseen riittävän kattavan vastauksen. Komission tekemässä arseenin käyttöä puunsuoja-aineena koskevassa riskinarvioinnissa⁽³⁾ todetaan kuitenkin, että arseenia on käytetty puunsuoja-aineena useita vuosia (1930-luvulta lähtien) pääasiassa CCA-tyyppisissä liuksissa. CCA-liuos ja sen kiinnittäminen puuhun on muuttunut sinä aikana. Raportissa todetaan myös, että CCA-tyyppisten puunsuoja-aineiden määrä laski maailmanmarkkinoilla tasaisesti koko 1990-luvun alkupuolen. Vuonna 1996 CCA-tyyppisten puunsuoja-aineiden osuus yhteisön markkinoilla oli arviolta 11 000 tonnia vuodessa, mikä tarkoittaa 50 prosentin laskua kokonaismarkkinoilla verrattuna vuoden 1989 tilanteeseen. Lisäksi tutkimuksessa mainittiin useita CCA-liuoksella käsitellyn puun tärkeimpiä käyttöalueita, kuten aitaukset, leikkikentälaitteet ja puiset rakennusosat.

Mitä tulee CCA-käsitellyn puun käyttöön jäsenvaltioissa, Alankomaat on toteuttanut toimenpiteitä, jotka ovat johtaneet kuparipohjaisten puunsuoja-aineiden käytön kieltämiseen, CCA-liuokset mukaan luettuina. Komissio neuvottelee parhaillaan Alankomaiden kanssa näistä kansallisista toimenpiteistä myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean (CSTEE) lausunnon pohjalta, jonka se on antanut Alankomaiden kupariaineilla käsiteltyä puuta koskevista kansallisista toimenpiteistä tekemän ilmoituksen perusteluista⁽⁴⁾.

Komissio on myös tietoinen Tanskassa voimassa olevasta arseenilla käsitellyn puun tuontia, myyntiä ja käyttöä koskevasta yleisestä kiellosta⁽⁵⁾.

3. Vaarallisia aineita sisältävä jättepuu on luokiteltu vaaralliseksi jätteeksi 3. toukokuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/532/EY⁽⁶⁾ mukaisesti, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 23. heinäkuuta 2001 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2001/573/EY⁽⁷⁾, jossa vaarallisia jätteitä koskevaa eurooppalaista luetteloa tarkistettiin.

Arseenin markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista 6. tammikuuta 2003 annetussa komission direktiivissä 2003/2/EY⁽⁸⁾ puolestaan kielletään arseenilla käsitellyn puun käyttö kuluttajataroituksiin (esim. aitoihin ja kateaineisiin). Ammatti- ja teollisuuskäyttöön tietyntyyppiset arseenia sisältävät CCA-liuokset sallitaan direktiivin mukaan ainoastaan puun käsittelyä varten erityistarkoituksiin edellyttäen, että puun rakenteen eheys on välttämätöntä ihmisen tai karjan terveyden kannalta ja että tällaisen puun joutuminen kosketuksiin suuren yleisön kanssa sen käyttöaikana on epätodennäköistä ja että puujätettä käsittelee ainoastaan vaarallisten jätteiden käsittelyyn luvan saanut laitos. Käsitellyn puun merkinnässä on myös noudatettava tiettyjä vaatimuksia.

4. Riskin alentamiseen käytettävät menetelmät on valittava tapauskohtaisesti todettuun riskiin nähden. Arseenin osalta arvioinnissa todetut riskit ihmisen terveydelle liittyvät pääasiassa leikkikentälaitteissa käytettävästä arseenilla käsitellystä puusta lasten terveydelle aiheutuvaan riskiin sekä arseenilla käsitellyn puun hävittämisestä ihmisen terveydelle yleensä aiheutuvaan riskiin. Jätteiden hävittämiseen liittyvä riski koskee pääasiassa arseenilla käsitellyn jätteen polttamisesta kotitalouksissa aiheutuvaa riskiä. CSTEE on tutkinut tämän riskinarvioinnin⁽⁹⁾ ja todennut tärkeimmät riskitekijät oikein arvioiduiksi. Lisäksi CSTEE neuvoi noudattamaan varovaisuutta ja rajoittamaan arseenipohjaisten puunsuoja-aineiden käytön vain kohteisiin, joissa se on ehdottoman välttämätöntä, koska arseenilla käsitellyn puun vaikutuksista maan tukirakenteissa ei ole riittävästi tietoa. Tämän riskinarvioinnin pohjalta direktiivillä 2003/02/EY otetaan käyttöön useita edellä kuvattuja toimenpiteitä, joilla komissio uskoo voivansa edistää huomattavasti kuluttajien terveyden sekä ympäristön suojelua unionissa yleensä.

Direktiivissä 2003/02/EY säädetyt toimenpiteet eivät ole jo käsiteltyyn puuhun nähden takautuvia ja sen vuoksi jäsenvaltioiden tehtävä on harkita kansallisella tasolla lisäksi tarvittavia toimenpiteitä.

On todettava, että Yhdysvaltain ympäristönsuojeluvirasto (American Environmental Protection Agency) on tutkinut tätä asiaa, eikä sen mukaan näytä olevan syytä siirtää pois tai korvata CCA-liuoksella käsiteltyjä rakenteita muulla materiaalilla, kateaineet ja leikkikentälaitteet mukaan luettuina⁽¹⁰⁾.

5. Direktiivin 2003/02/EY noudattamisen valvonta on jäsenvaltioille kuuluva asia. Komissiolla ei ole direktiivin antamisen jälkeen suunnitelmissa muita unionia koskevia asiaan liittyviä aloitteita.

⁽¹⁾ EYVL L 398, 30.12.1989.

⁽²⁾ EYVL L 262, 27.9.1976.

⁽³⁾ Assessment of the Risks to Health and to the Environment of Arsenic in Wood Preservatives and of the Effects of Further Restrictions on its marketing and use, 1998.

⁽⁴⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out163_en.pdf.

⁽⁵⁾ Ilmoitus 96/0242/Dk.

⁽⁶⁾ EYVL L 226, 6.9.2000.

⁽⁷⁾ EYVL L 203, 28.7.2001.

⁽⁸⁾ EYVL L 4, 9.1.2003.

⁽⁹⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out18_en.html.

⁽¹⁰⁾ http://www.epa.gov/epahome/headline_021202.htm.

(2003/C 192 E/246)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0603/03

esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (EDD) komissiolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: Junaliikennettä koskeva tarjouskilpailu Tanskassa

Edullisimman tarjouksen joitakin Keski- ja Länsi-Jyllannissa sijaitsevia rataosuuksia koskevassa tarjouskilpailussa teki nykyinen palvelujentarjoaja DSB, mutta Tanskan liikenneministeri hylkäsi DSB:n tarjouksen. Sopimus tehtiin sen sijaan toiseksi alimman tarjouksen tehneen Arriva-nimisen yrityksen kanssa.

DSB:n tarjouksen hylkäämisestä keskusteltiin paljon Tanskassa, ja Arrivan kyvyttömyys tehdyn sopimuksen noudattamiseen on jälleen antanut keskustelulle uutta pontta.

Voisiko komissio ilmoittaa, toimiko Tanskan valtio voimassa olevien EU-säädösten mukaisesti hylätessään tarjouskilpailussa DSB:n tarjouksen ja tehdessään junaliikennettä Keski- ja Länsi-Jyllannin rataosuuksilla koskevan sopimuksen Arrivan kanssa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 2003)

Tanskan hallituksen ja Arrivan väliseen sopimukseen sovelletaan julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18. kesäkuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä ⁽¹⁾ (jäljempänä ”direktiivi”). Sopimuksen kohteena olevat rautatieliikennepalvelut kuuluvat direktiivin liitteen I B soveltamisalaan, ja liitteessä säädetään direktiivin 9 artiklan mukaisesti, etteivät direktiivin kaikki yksityiskohtaiset säännökset koske rautatieliikennepalveluista tehtyjä sopimuksia.

Direktiivin 37 artiklan mukaan hankintaviranomaisen on, ennen kuin se voi hylätä poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset, pyydettävä asianmukaisina pitämänsä täsmennykset tarjouksen eri osista ja tarkastettava nämä osat ottaen huomioon asiasta saadut selvitykset. Tätä säännöstä ei sovelleta direktiivin liitteessä I B lueteltuihin palveluihin.

EY:n perustamissopimusta ja sen perusperiaatteita sovelletaan kuitenkin sellaisinaan myös niihin palveluihin, joita direktiivin yksityiskohtaiset säännökset eivät koske. Tämän vuoksi on arvioitava, onko Tanskan hallitus noudattanut tarjouskilpailussa syrjintäkiellon periaatetta, joka edellyttää yhtäläistä kohtelua tarjousten käsittelyssä.

Tässä vaiheessa komissiolla ei ole tietoja, joiden perusteella se voisi arvioida, onko Tanskan hallitus soveltanut yhteisön säännöksiä virheellisesti – tämän vuoksi se aikoo tutkia asiaa tarkemmin.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 24.7.1992.

(2003/C 192 E/247)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0605/03**esittäjä(t): Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kielellistä monimuotoisuutta edistävän viraston perustaminen

Tämän vuoden helmikuun alussa Euroopan vähemmistökielten toimisto (EBLUL) hyväksyi Charleroiissa pidetyssä ylimääräisessä kokouksessaan päätöslauselman, jossa se pyytää erityisesti Euroopan unionia perustamaan viraston, jonka tehtävänä olisi edistää kielellistä monimuotoisuutta ja kielten oppimista (mallina voisi olla Wienissä sijaitseva Euroopan rasismien ja muukalaisvihan seurantakeskus).

Euroopan unionin erikoislaatuinen kielellinen rikkaus ja monipuolisuus on otettava huomioon kuten myös se, että hieman yli vuoden kuluttua 10 uutta maata tulevat osaksi EU:ta. On syytä myös ottaa huomioon, että tällä hetkellä yli 40 miljoonaa EU:n kansalaista puhuu päivittäin jotakin vähemmistökieltä ja että EU:lta puuttuu todellinen vähemmistökieliä turvaava ja edistävä politiikka (oikeusperustan puuttuminen jne.). Mitä mieltä komissio on EBLUL:in hyväksymästä ehdotuksesta? Eikö komissio katso, että tämäntyyppisen viraston perustaminen EU:hun on välttämätöntä sovellettaessa kielellistä monimuotoisuutta ja kielten oppimista aidosti edistävää politiikkaa laajentuneessa unionissa? Aikooko komissio harkita tätä asiaa seuraavassa kielellistä monimuotoisuutta ja kielten oppimista koskevassa toimintasuunnitelmassaan tai sen täydentävänä osana? Aikooko komissio tehdä tämänsuuntaisen ehdotuksen neuvostolle?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 2003)

Komissio on tietoinen päätöslauselmasta, jonka Euroopan vähemmistökielten toimisto vastikään antoi. Euroopan vähemmistökielten toimisto saa suurimman osan rahoituksestaan yhteisön varoista.

Asiakirjassa otetaan esille useita seikkoja ja tehdään muutamia ehdotuksia, joista yksi koskee erillisen toimiston perustamista kielellisen monimuotoisuuden ja kieltenoppimisen edistämiseksi.

Komission kuulemisasiakirjassa kielten oppimisesta ja kielellisestä monimuotoisuudesta⁽¹⁾ ehdotetaan käytettäväksi laaja-alaista lähestymistapaa, joka kattaa alueelliset ja vähemmistökielet. Yksi kuulemisasiakirjassa esiin tuoduista kysymyksistä koskee tapoja, joilla unioni voisi tukea jäsenvaltioita kielellisen monimuotoisuuden edistämiseksi.

Asiakirjasta järjestettiin laaja julkinen kuuleminen, joka päättyi 28. helmikuuta 2003. Komissio tarkastelee parhaillaan kuulemisesta saatuja tuloksia. Huhtikuussa 2003 on tarkoitus järjestää kuulemista koskeva konferenssi.

Kielten oppimista ja kielellistä monimuotoisuutta koskeva komission toimintasuunnitelma perustuu toimiin, jotka rahoitetaan nykyisten yhteisön ohjelmien ja toimien varoista. Suunnitelmien mukaan toimintasuunnitelma hyväksytään vuoden 2003 puolivälissä.

Laatiessaan toimintasuunnitelmaa komissio tutkii tarkasti kaikki kuulemismenettelyssä saadut organisaatioiden tai yksittäisten henkilöiden tekemät ehdotukset. Lisäksi tutkitaan tarkoin Euroopan vähemmistökielten toimiston tekemä ehdotus. Kuulemismenettely ja vastausten tarkastelu on kuitenkin kesken, joten komissio ei voi vielä tässä vaiheessa ottaa kantaa mihinkään tiettyyn sille toimitettuun ehdotukseen.

⁽¹⁾ SEK(2002) 1234.

(2003/C 192 E/248)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0606/03**esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) komissiolle**

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: Katalaanin- ja baskinkielisten televisiolähetysten katsominen Ranskassa

Vastattuaan aihetta koskevaan aikaisempaan, 5. joulukuuta 2001 esitettyyn kysymykseen (H-0953/01 ⁽¹⁾) komissio lähetti kopion Ranskan valtion audiovisuaalialan neuvoston puheenjohtajan Dominique Baudis'n kirjeestä.

Kirjeessään Dominique Baudis toteaa, että yhteiskunnan kulttuurisesta monimuotoisuudesta on huolehdittava ja että katalaanin- ja baskinkielisten televisiolähetysten katsominen Ranskassa sijaitseissa raja-departementeissa (Katalonian ja Baskimaan pohjoispuolella) vaatii hänen johtamansa neuvoston luvan.

Onko komissio sitä mieltä, että lupajärjestelmä noudattaa televisio-ohjelmien lähettämisen ja vastaanottamisvapauden periaatetta yhteisössä sekä direktiivin "Televisio ilman rajoja" 2 a artiklan 1 kohtaa, jossa taataan vapaus vastaanottaa toisten jäsenvaltioiden televisiolähetystyksiä?

⁽¹⁾ Kirjallinen vastaus 5.2.2002.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2003)

Komissio haluaa täsmentää arvoisalle parlamentin jäsenelle, että lupa, johon Ranskan audiovisuaalialan neuvoston puheenjohtajan kirjeessä viitataan, ei ole vastaanottolupa, joka katalaanin- ja baskinkielisillä televisiokanavilla olisi oltava. Ranskan lainsäädäntöön ei sisälly rajat ylittäviä alueellisella tai paikallisella kielellä lähetettäviä televisiolähetystyksiä koskevasta erityisjärjestelmästä.

Sitä vastoin:

- Televisioasemille voidaan antaa lupa käyttää Ranskalle annettua taajuutta Ranskan audiovisuaalialan neuvoston (CSA) järjestämän toimilupahakemuksia koskevan tarjouskilpailun perusteella, ja luvan saamisen edellytyksistä säädetään viestinnän vapaudesta 30. syyskuuta 1986 annetussa muutetussa laissa nro 86-1067.
- Sellaisten maanpäällisillä radioaalloilla lähetettävien televisio-ohjelmien lähettäminen, jotka näkyvät lähetyksensä rajojen ulkopuolella ja jotka kuuluvat jonkin toisen jäsenvaltion, kuten Espanjan, toimivaltaan, ei edellytä toimilupahakemuksia koskevan tarjouskilpailun perusteella myönnettävää lupaa, jos käytetty taajuus kuuluu jonkin muun jäsenvaltion kuin Ranskan toimivaltaan. Jos ohjelmien näkyminen rajan takana kuitenkin aiheuttaa häiriöitä ranskalaisten ohjelmien näkymisessä, taajuuksien hallinnosta vastaavan ranskalaisen viraston (Agence Nationale des Fréquences) on otettava yhteyttä asianomaisen maan vastaavaan virastoon tilanteen korjaamiseksi.

Komissio katsoo, että tällainen tilanne on täysin yhteensopiva "Televisio ilman rajoja" -direktiivin ⁽¹⁾ kanssa.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, EYVL L 298, 17.10.1989.

(2003/C 192 E/249)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0615/03**esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle**

(25. helmikuuta 2003)

Aihe: Yhteisten markkinajärjestelyiden uudelleentarkastelua koskevat ehdotukset

Voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin, jotka liittyvät yhteisten markkinajärjestelyiden uudelleentarkastelua koskeviin ehdotuksiin ja jotka ovat osa yhteisen maatalouspolitiikan välivaiheen tarkastelua:

Onko komissio käyttänyt ulkopuolisia konsultteja, ja jos on:

- mistä konsulteista oli kyse?
- mitä komissio maksoi näistä palveluista, jos se kerran käytti ulkopuolista konsulttiapua?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

Komissio ei ole käyttänyt ulkopuolisia konsultteja valmistellessaan ja laatiessaan yhteisten markkina-järjestelyjen uudistusehdotuksia yhteisen maatalouspolitiikan käynnissä olevan tarkastelun yhteydessä.

Ehdotusten vaikutusarvioinnissa komissio käytti kuitenkin seuraavia ulkopuolisia konsultteja saadakseen ehdotuksista riippumattoman ulkopuolisen arvioinnin komission omien sisäisten selvitysten täydennyksenä:

- a) EuroCARE (European Centre for Agricultural, Regional and Environmental Policy Research) GmbH, Bonn, Saksa;
- b) Centre for World Food Studies (Sow-vu), Amsterdam, Alankomaat;
- c) Food and Agricultural Policy Research Institute (FAPRI), Missourin yliopisto — Columbia, USA.

Näistä ulkopuolisista riippumattomista vaikutusarvioinneista aiheutuvat kustannukset olivat yhteensä 40 000 euroa.

(2003/C 192 E/250)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0618/03

esittäjä(t): Dagmar Roth-Behrendt (PSE) ja Christa Prets (PSE) komissiolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: Sukellustaulukoiden erilaisuus ja sukeltajien turvallisuuden vaarantuminen

Sukellustaulukoiden tarkoituksena on suojella sukeltajia sukellusonnettomuuksilta (ns. sukeltajantaudilta). Taulukko ilmoittaa sukeltajalle — aiotun sukellusajan ja -syvyyden perusteella — miten usein tämän on tehtävä paineentasaus- tai turvapysähdys välttyäkseen sukeltajantaudilta.

Sukellustaulukoiden erilaisuus Euroopan unionin eri jäsenvaltioissa haittaa sekä ammatti- että urheilusukeltajia. Koska Euroopassa ei ole käytössä yhtenäisiä sukellustaulukoita, tietyille syvyyksille on asetettu eri sukellusajat Euroopan eri maissa. Näin ollen sukeltajien riski joutua onnettomuuteen kasvaa.

Vuonna 2000 eräissä Euroopan unionin valtioissa muutettiin vuoden 1992 sukellustaulukoita. Näitä muutoksia ei kuitenkaan toteutettu yhtenäisesti.

Koska Euroopassa ei ole yhtenäisiä säännöksiä sukellustaulukoille ja sukeltajien riski joutua onnettomuuteen on kasvanut, pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko komissio tietoinen edellä kuvatusta ongelmasta?
2. Aikooko komissio ryhtyä toimiin löytääkseen ongelmaan Euroopan tason ratkaisun?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(26. maaliskuuta 2003)

1. Kyseistä ongelmaa ei ole saatettu komission tietoon.
2. Komissio ei katso, että kansanterveyttä koskeva EY:n perustamissopimuksen 152 artikla tarjoaisi oikeusperustan tähän asiaan liittyville yhteisön toimille.

Euroopan standardointikomitea vahvisti jo vuonna 2000 vapaaehtoisen standardin EN 13319:2000, jossa käsitellään syvyysmittareita ja yhdistettyjä mittalaitteita syvyyden ja ajan määrittämiseen. Sukeltaja saa näin tietää, kuinka kauan hän on ollut alttiina tietylle paineelle, joka riippuu syvyydestä. CEN-standardia sovellettaessa nämä seikat voidaan mitata erittäin tarkasti. Erot eri maissa käytettävien sukellustaulukkojen tiedoissa kuitenkin säilyvät, eikä tilannetta voi ratkaista CEN-standardeilla.

Huomattakoon, että CEN on antanut henkilönsuojaindirektiiviin 89/686/ETY⁽¹⁾ liittyvän standardin EN 1809:1997 nostovoimantasauslaitteiden turvavaatimuksista ja testausmenetelmistä. Standardin viitteet julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä⁽²⁾. Sukellustaulukkoja käytetään myös kuluttajille tarjottavassa sukellusopetuksessa ja muissa sukelluspalveluissa. Komissio toimittaa piakkoin parlamentille ja neuvostolle yleisen raportin kuluttajapalvelujen turvallisuudesta, kuten yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun tarkistetun direktiivin 2001/95/EY⁽³⁾ 20 artiklassa säädetään. Raportissa käsitellään useita kuluttajapalvelujen turvallisuuteen liittyviä seikkoja ja prioriteetteja. Tähän mennessä ei ole ollut käytettävissä erilaisten sukellustaulukkojen käyttöön liittyviä tapaturmatilastoja tai riskinarviointeja.

Komissio on saanut tietää, että CEN on kehittämässä useita standardeja sukelluspalveluista ja laitesukelluksen harrastajien ja opettajien koulutuksesta (CEN/TC 329 – Matkailupalvelut, WG 3, standardiluonnokset prEN 14153-1, 14153-2, 14153-3, 14413-1, 14413-2 ja 14467). Tässä yhteydessä CEN keskittyy järjestetyn sukellustoiminnan pääriskeihin ja tuottaa tietoa, jonka perusteella voidaan arvioida, olisiko laitesukellukseen liittyvää standardointia lisättävä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/686/ETY, annettu 21. joulukuuta 1989, henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 399, 30.12.1989.

⁽²⁾ EYVL C 183, 13.6.1998.

⁽³⁾ EYVL L 11, 15.1.2002.

(2003/C 192 E/251)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET P-0625/03**esittäjä(t): Michael Cashman (PSE) komissiolle**

(25. helmikuuta 2003)

Aihe: EU-lainsäädännön täytäntöönpano

Voisiko komissio kertoa, ovatko EU:n nykyiset jäsenvaltiot ryhtyneet tarpeellisiin toimiin pannakseen täytäntöön nk. rotudirektiivin (2000/43/EY⁽¹⁾) ja direktiivin työllisyyskehyksestä (2000/78/EY⁽²⁾)? Mikäli ovat, voisiko komissio vahvistaa, että edellä mainittujen direktiivien täytäntöönpanon määräaikoja – heinäkuu 2003 ja joulukuu 2003 – tullaan noudattamaan?

Tietääkö komissio, onko joillain jäsenvaltioilla ollut ongelmia kyseisten direktiivien täytäntöönpanossa tai ovatko ne suhtautuneet täytäntöönpanoon vastahakoisesti?

Voisiko komissio kertoa, mihin toimiin se on suunnitellut ryhtyvänsä, mikäli kyseisiä määräaikoja ei noudateta?

⁽¹⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

(2003/C 192 E/252)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0712/03**esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle**

(4. maaliskuuta 2003)

Aihe: Syrjinnän vastaisen lainsäädännön täytäntöönpano

Mitä tietoa komissiolla on rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY⁽¹⁾ saattamisesta osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä?

Mitä tietoa komissiolla on yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY⁽²⁾ saattamisesta osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä?

⁽¹⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

**Anna Diamantopouloun komission puolesta antama
yhteinen vastaus****kirjallisiin kysymyksiin P-0625/03 ja P-0712/03**

(24. maaliskuuta 2003)

Jäsenvaltioiden on saatettava 19. heinäkuuta 2003 mennessä osaksi kansallista lainsäädäntöään rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/43/EY. Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 2. joulukuuta 2003 mennessä (jäsenvaltiot voivat tarvittaessa ottaa käyttöön kolmen vuoden lisäajan ikään tai vammaisuuteen perustuvaan syrjintään liittyvien säännösten täytäntöönpanemiseksi).

Tähän mennessä Ranska on ilmoittanut komissiolle saattaneensa osia näistä direktiiveistä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Ranskan lainsäädännön ja direktiivien yhdenmukaisuutta arvioidaan parhaillaan. Komissio on myös tietoinen, että muutamat jäsenvaltiot ovat jo hyväksyneet tai aikovat hyväksyä alan säädöksiä, vaikka se ei ole saanut niiltä asiasta virallista ilmoitusta.

Komissio on säännöllisessä yhteydessä jäsenvaltioiden viranomaisiin edistääkseen täytäntöönpanoprosessia. Tämä mahdollisti keskusteluiden käymisen direktiivien tulkinnasta jo ennen säädösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio toivoo, että suurin osa ongelmista voitiin ratkaista tällä tavoin.

Komissio on korostanut, että asiaa koskevia määräaikoja on noudatettava ja että noudattamatta jättäminen on rikkomus yhteisön lainsäädäntöä vastaan. Kaikki jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet aikovansa saattaa direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään määräajassa. Jos näin ei tapahdu tai jos jäsenvaltio ei saata niitä osaksi lainsäädäntöään asianmukaisesti, komissio toteuttaa tarvittavia toimia niiden toimivaltuuksien rajoissa, jotka sillä on EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisesti.

(2003/C 192 E/253)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0630/03**esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle**

(4. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kreikkalainen koulutus

Komission opetusministerineuvostolle antaman asiakirjan mukaan jäsenvaltioiden on saavutettava opetusjärjestelmän viisi arvosteluperustetta vuoteen 2010 mennessä.

Koska kreikkalaiset opiskelijat ovat jääneet jälkeen lukemisessa, tekstinymmärtämisessä, matematiikassa ja luonnontieteissä sekä elinikäisen oppimisen alalla,

voiko komissio ilmoittaa:

1. Mihin toimiin se on ryhtynyt tai se aikoo ryhtyä parantaakseen tilannetta Kreikassa ja edistääkseen kriteerien saavuttamista koskevia pyrkimyksiä?
2. Mihin toimiin Kreikan valtio on ryhtynyt edellä mainittujen kreikkalaisia opiskelijoita koskevien ongelmien vuoksi, ja onko se pyytänyt EU:lta tukea?
3. Onko sillä tietoa, mihin toimiin Kreikan hallitus aikoo ryhtyä parantaakseen elinikäisen oppimisen edellytyksiä?
4. Mihin toimiin Kreikka on ryhtynyt parantaakseen opettajien ja kouluttajien kouluttamista?
5. Onko se ryhtynyt toimiin edistääkseen tietoyhteiskuntaan liittyviä taitoja?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 2003)

Koulutuksen eurooppalaisia vertailuarvoja koskevassa tiedonannossaan, joka annettiin 20. marraskuuta 2002, komissio ehdotti viittä eurooppalaista vertailuarvoa⁽¹⁾ ja kehotti neuvostoa hyväksymään tiedonannossa esitetyt vertailuarvot toukokuuhun 2003 mennessä.

Neuvoston 6. helmikuuta 2003 pitämässä kokouksessa valtuuskuntien enemmistö oli laajalti yksimielinen ehdotettujen eurooppalaisten vertailuarvojen alustavasta valinnasta seuraavilla viidellä alalla:

- koulunsa ennenaikaisesti keskeyttäneet nuoret
- matematiikan, luonnontieteiden ja tekniikan alojen tutkinnot
- henkilöt, jotka ovat päättäneet ylemmän keskiasteen koulutuksen
- keskeiset taidot (lukutaito, matemaattinen ja luonnontieteellinen osaaminen)
- elinikäinen oppiminen.

Koulutusta käsittelevä komitea (neuvoston työryhmä) neuvottelee parhaillaan näistä vertailuarvoista ja tekee niihin muutoksia, jotka neuvoston on tarkoitus hyväksyä toukokuussa 2003. Komissio haluaa korostaa, ettei kyse ole kriteereistä, joita jäsenvaltioiden on pakko noudattaa, vaan yhteisesti sovituista päämääristä.

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksiin vastattakoon seuraavasti:

1. Euroopan koulutusjärjestelmien tavoitteiden yksityiskohtainen seurantaohjelma⁽²⁾ on neuvoston ja komission kattava vastaus tietoyhteiskunnan, maailmanlaajuistumisen ja yhteisön laajentumisen asettamiin haasteisiin. Ohjelmassa esitetään avainalueet, joita on kohennettava, jotta saavutetaan sovitut kolme strategista tavoitetta ja niihin liittyvät 13 tavoitetta.

Yksityiskohtaisessa seurantaohjelmassa neuvosto ja komissio asettavat itselleen kunnianhimoiset mutta realistiset tavoitteet. Ne ovat lisäksi sopineet, että näiden tavoitteiden saavuttaminen perustuu poliittiseen yhteistyöhön, jossa käytetään Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä määriteltyä uutta avointa koordinoitimenetelmää, jolla levitetään hyviä toimintatapoja ja lisätään lähentymistä EU:n tärkeimpiin päämääriin. Ne korostivat, että avoimessa koordinoitimenetelmässä kehitetään välineitä, esimerkiksi indikaattoreita ja vertailuarvoja, hyvien toimintatapojen vertailua, säännöllisin väliajoin toteutettavaa seurantaa, arviointia sekä vastavuoroisina oppimisprosesseina järjestettävää vertaisarviointia.

Kertomus yksityiskohtaisen seurantaohjelman puitteissa saavutetusta edistyksestä esitetään keväällä 2004 kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle.

- 2.–5. Nämä kysymykset tulisi esittää Kreikan opetusministeriölle.

⁽¹⁾ KOM(2002) 629 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL C 142, 14.6.2002.

(2003/C 192 E/254)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0631/03**esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle**

(4. maaliskuuta 2003)

Aihe: Ammattikoulutuksesta vastaava järjestö

Ammattikoulutuksesta vastaava järjestö perustettiin ja aloitti toimintansa Kreikassa 90-luvun alussa. Sen tehtäviin kuuluu julkisten ammattikoulutuslaitosten perustaminen ja toiminnan järjestäminen, ja se valvoo samantasoisia yksityisiä ammattikoulutuslaitoksia.

Kreikan valtiovarainministeriön virkamiehet (Evstathia Gravia, Giorgios Boutos, Giogios Dani ja Irini Papadopoulou) totesivat ministeriön määräämän tutkimuksen yhteydessä, joka saatiin päätökseen huhtikuussa 2002, että järjestöllä on suuri alijäämä. Alijäämä kasvaa jatkuvasti, vaikka EU rahoittaa järjestöä.

Voiko komissio siksi ilmoittaa:

1. Onko sillä kopiota hallinnointitarkastuksen päätöksistä, ja onko se tietoinen alijäämästä?
2. Mitä seuraamuksia on määrätty järjestön toiminnan epäselvyyksistä vastuussa oleville henkilöille?
3. Onko se tietoinen alijäämän suuruudesta ja alijäämään johtaneista syistä?
4. Onko sille tiedotettu tämän järjestön toiminnasta ja siitä, toimiiko se kunnolla etenkin, koska sitä rahoitetaan yhteisön varoista?
5. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä huonon hallinnoinnin ja jatkuvasti vaihtuvan hallinnon aiheuttamien epäselvyyksien vuoksi?
6. Mihin toimiin se aikoo ryhtyä laittomien menettelyjen ja suoraan myönnettyjen toimeksiantojen vuoksi, jotka ovat johtaneet alijäämän syntymiseen, jotta yhteisön tukea käytettäisiin tehokkaammin?
7. Onko komissio tyytyväinen ammattikoulutuksen toimintaan ja edistymiseen Kreikassa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen esitti lukuisia kysymyksiä, jotka koskevat Kreikan ammattikoulutuksesta vastaavaa järjestöä (OEEK). Kyseistä järjestöä on todellakin rahoitettu sekä edellisestä että nykyisestä Kreikkaa koskevasta yhteisön tukikehyksestä.

Komissio ei ole saanut kopiota valtiovarainministeriön huhtikuussa 2002 toteuttaman hallinnointitarkastuksen päätöksistä.

Koska ammattikoulutuksesta vastaava järjestö on tärkeimpiä Kreikassa toimivia Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) tukea saavia lopullisia tuensaajia, komissio on halukas varmistamaan, että järjestö käyttää yhteisön varat tehokkaasti. Komissio saattaa järjestöä koskevan kysymyksen Euroopan sosiaalirahaston toimivaltaisten viranomaisten käsiteltäväksi ja tarkistaa, olisiko kansallisten tarkastusviranomaisten pitänyt toimittaa komissiolle joitakin tarkastuskertomuksia, kuten se, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

Yhteisön kolmannen tukikehyksen (2000–2006) mukaan ammattikoulutuksesta vastaavan järjestön ja julkisten ammattikoulutuskeskusten antamaa koulutusta voidaan osarahoittaa Euroopan sosiaalirahastosta ohjelmakauden puoleenväliin asti. Väliarvioinnin yhteydessä toteutettavassa tutkimuksessa selvitetään, miten yksityinen sektori voi osallistua ammattikoulutuksen rahoittamiseen Kreikassa. Väliarvioinnin tarjoamaa tilaisuutta käytetään siis myös ammattikoulutuksen uudelleen suuntaamiseen.

(2003/C 192 E/255)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0647/03**esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle**

(5. maaliskuuta 2003)

Aihe: Homeopaattisten lääkkeiden rekisteröintivelvollisuus

1. Onko komissio tietoinen siitä, että eri jäsenvaltioissa homeopaattisten lääkkeiden rekisteröintivelvollisuus on erilainen? Saksassa homeopaattisia lääkkeitä saa myydä apteekeissa, mutta Alankomaissa niiden myynti apteekeissa kiellettiin 1. kesäkuuta 2002.
2. Onko komissio sitä mieltä, että yritykset saavat tuoda Alankomaissa markkinoille Saksassa rekisteröityjä homeopaattisia tuotteita, vaikka niitä ei olekaan rekisteröity Alankomaissa?
3. Mikäli vastaus on kielteinen, eikö yritys saa tuoda tuotteita Alankomaiden markkinoille, vaikka se olisikin todistanut, että tuotteet ovat yhteisön turvallisuusmääräysten mukaisia? Rekisteröiminen on erittäin kallista pienille yrityksille, jotka tuskin pystyvät sen maksamaan.
4. Alankomaalaisten potilaiden on tilattava ja haettava itse Saksasta suurin osa lääkäreiden heille määräämistä homeopaattisista lääkkeistä. Alankomaat on ainoana valtiona saattanut voimaan 1. kesäkuuta 2002 yhteisön rekisteröintivaatimukset. Saksassa tuotetut lääkkeet vastaavat saksalaisia rekisteröintivaatimuksia mutta eivät yhteisön vaatimuksia (ne tulevat Saksassa voimaan vasta 2008). Onko komissio tietoinen kyseisestä käytännön ongelmasta? Kuinka komissio aikoo ratkaista ongelman?
5. Katsooko komissio, että tilanteen seurauksena yhteisön sisämarkkinoilla on vaikeasti hyväksyttäviä esteitä?
6. Onko komissio aikeissa korjata tilannetta?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 2003)

1. Komissio on tietoinen, että eri jäsenvaltioissa homeopaattisten lääkevalmisteiden rekisteröintiä ja jakelua koskevat kansalliset säännöt ovat erilaisia. Syynä eroihin on se, että EU:n lainsäädännössä tätä alaa ei kokonaan yhdenmukaisteta. Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6. marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan nojalla 31. joulukuuta 1993 mennessä kansallisen lainsäädännön mukaisesti rekisteröityihin tai luvan saaneisiin homeopaattisiin lääkevalmisteisiin ei sovelleta kyseisen direktiivin mukaisia yhdenmukaisen rekisteröinnin vaatimuksia. Lisäksi vähittäismyyntiä koskevat säännöt ja etenkin säännöt siitä, onko lääkevalmisteita myytävä apteekeissa, eivät kuulu voimassa olevan EU-lainsäädännön piiriin.
2. Direktiivin 2001/83/EY 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että lääkettä ei saa jäsenvaltiossa saattaa markkinoille ilman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamaa kyseisen direktiivin tai ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta 22. heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93⁽²⁾ mukaista lupaa. Tätä säännöstä sovelletaan kaikkiin lääkkeisiin, siis myös homeopaattisiin lääkevalmisteisiin. Homeopaattista lääkevalmistetta ei sen vuoksi voi saattaa Alankomaiden markkinoille, jollei sille ole myönnetty kansallista markkinoille saattamista koskevaa lupaa/rekisteröintiä Alankomaissa tai yhteisön markkinoille saattamista koskevaa lupaa.
3. Direktiivin 2001/83/EY 6 artiklan 1 kohdan vaatimus on ehdoton edellytys lääkevalmisteen markkinoille saattamiselle. Sen vuoksi toiseen kysymykseen annettu vastaus on voimassa riippumatta siitä, täytyvätkö EU:n turvallisuusvaatimukset.

4. Neljännessä kysymyksessä kuvattu tilanne ei ole komission käytettävissä olevien tietojen mukainen. Direktiivissä 2001/83/EY vahvistettu homeopaattisten lääkevalmisteiden rekisteröintiä ja niille annettavia lupia koskeva yhdenmukaistettu lainsäädäntö on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa, myös Saksassa. Kuitenkin ensimmäiseen kysymykseen annetussa vastauksessa selostetun mukaisesti tämän lainsäädännön noudattaminen on pakollista vain 31. joulukuuta 1993 jälkeen annettujen lupien ja tehtyjen rekisteröintien osalta. Ennen kyseistä ajankohtaa voimassa olleista luvista ja rekisteröinneistä ei ole pakollisia EU-säännöksiä. Jäsenvaltiot voivat sen vuoksi päättää kyseisiin lupiin ja rekisteröinteihin sovellettavista säännöistä. Komissiolla ei ole valtuuksia antaa sitovia sääntöjä tältä osin.

5. Direktiivin 2001/83/EY 6 artiklan johdosta kansallisesti hyväksytyjen lääkkeiden täysin vapaata liikkuvuutta ei ole, koska hyväksyntä on hankittava erikseen jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa valmiste saatetaan markkinoille. Kyseisen direktiivin yhtenä keskeisistä tavoitteista on kuitenkin helpottaa asianomaisten lääkevalmisteiden vapaata liikkuvuutta erityisesti markkinoille saattamista koskevien lupien vastavuoroista tunnistamista koskevan sääntelyn avulla. Ennen 31. joulukuuta 1993 annettujen lupien ja tehtyjen rekisteröintien osalta direktiivin 2001/83/EY 13 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on otettava kyseiset hyväksynnit asianmukaisesti huomioon, kun samalle valmisteelle haetaan lupaa tai rekisteröintiä toisessa jäsenvaltiossa. Järjestelmän avulla edistetään yhtenäismarkkinoiden toimintaa ja siinä otetaan samalla huomioon jäsenvaltioiden väliset erot.

6. Kuten muihin kysymyksiin annetuista vastuksista käy ilmi, komissiolla ei ole valtuuksia säätää siitä, miten jäsenvaltioiden on käsiteltävä homeopaattisille lääkevalmisteille 31. joulukuuta 1993 mennessä annettuja lupia ja rekisteröintejä. Kyseisen päivän jälkeen myönnettyistä luvista ja tehdyistä rekisteröinneistä EU:n lainsäädännössä annetaan pitkälti yhdenmukaistetut säännöt. Komission tietoon ei ole tullut erityisiä ongelmia näiden sääntöjen soveltamisessa. Sen vuoksi tällä alalla ei aiota toteuttaa erityisiä toimia.

(¹) EYVL L 311, 28.11.2001.

(²) EYVL L 214, 24.8.1993.

(2003/C 192 E/256)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0693/03

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(7. maaliskuuta 2003)

Aihe: Ulkomaisten tutkintotodistusten tunnustamisesta vastaava elin kieltäytyy tunnustamasta eurooppalaista tutkintotodistusta

Euroopan unioni on rahoittanut vuodesta 1991 lähtien European Association of Environmental Management Education -kattojärjestön toimintaa, johon osallistuu huomattavia kansainvälisiä yliopistoja, kuten Ateenan Ethniko ke Kapodistriako -yliopisto, Université Libre de Bruxelles, Ecole polytechnique fédérale de Lausanne, Université de Genève, Universität Trier ja Erasmus University.

Tämä kattojärjestö myöntää jatkotutkintotodistuksia (Masters in Environmental Management), jotka tunnustetaan kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa Kreikkaa lukuun ottamatta. Asianomaisen tahon valitettua Kreikan korkeimpaan hallintotuomioistuimeen tuomioistuin kumosi tutkintotodistusten tunnustamisesta Kreikassa vastaavan elimen (DIKATSA) päätöksen olla tunnustamatta edellä mainittuja jatkotutkintotodistuksia.

Tästä huolimatta Kreikan tasavallan opetusministeriö sekä sen valtuuttama DIKATSA kieltäytyvät eri tekosyihin vedoten tunnustamasta kyseisiä tutkintotodistuksia.

Onko komissio tietoinen tästä omalaatuisesta tilanteesta? Mitä se aikoo tehdä ratkaistakseen tämän ongelman?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen toimittamat tiedot eivät ole riittävän yksityiskohtaisia, jotta komissio voisi vahvistaa, onko kyseisen tutkintotodistuksen tunnustamatta jättäminen yhteisön lainsäädännön vastaista.

Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21. joulukuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 89/48/ETY⁽¹⁾ perustettiin "yleinen järjestelmä" ammattipätevyyden tunnustamista varten, jotta varmistettaisiin mahdollisuus harjoittaa säänneltyä ammattia eri jäsenvaltioissa. Direktiivin mukaan EU-kansalaiset, joilla on täysi pätevyys harjoittaa tiettyä ammattia omassa jäsenvaltiossaan, voivat harjoittaa samaa ammattia toisessa jäsenvaltiossa. Direktiivi koskee vain tilanteita, joissa muuttaja haluaa harjoittaa toisessa jäsenvaltiossa säänneltyä ammattia, eli ammattia, jonka harjoittamisen edellytyksenä on lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukainen pätevyys. Muuttajalla on oltava direktiivin 1 artiklan a alakohdan määritelmän mukainen tutkintotodistus, eli todistus tai todistusten tai asiakirjojen yhdistelmä, jolla osoitetaan, että sen haltijalla on ammattipätevyys ryhtyä harjoittamaan säänneltyä ammattia tai harjoittaa sitä jäsenvaltiossa, jossa todistus on annettu.

Näiden periaatteiden mukaan kieltäytyminen tunnustamasta kyseistä tutkintotodistusta on direktiivin 89/48/ETY vastaista vain, jos tunnustamista haetaan tarkoituksena harjoittaa säänneltyä ammattia Kreikassa ja jos kyseinen todistus oikeuttaa henkilön harjoittamaan tiettyä ammattia alkuperäjäsenvaltiossaan.

Kyseisen akateemisen jatkotutkintotodistuksen tunnustamatta jättäminen voi olla ongelmallista myös EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan kannalta, jos Kreikan viranomaiset eivät ota todistusta huomioon samalla tavalla kuin samantasoisia kreikkalaisia todistuksia julkisiin virkoihin pääsyn osalta.

Yhteisön lainsäädännön tämänhetkisessä kehitysvaiheessa tutkintotodistusten tunnustaminen akateemisessa mielessä (esim. jotta ihmiset voisivat jatkaa opintojaan toisessa jäsenvaltiossa) kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Ei ole olemassa yhteisön sääntöjä, jotka pakottaisivat vastavuoroiseen tunnustamiseen. Kukin jäsenvaltio vastaa omasta koulutusjärjestelmästä ja sen sisällöstä ja organisoinnista. Tällä hetkellä ei ole Euroopan tasolla tunnustettuja tutkintotodistuksia. Yliopistot ovat itsenäisinä eliminä kokonaan vastuussa opetusohjelmiansa sisällöstä ja todistusten antamisesta opiskelijoille. Jäsenvaltioiden viranomaisilla on oikeus vaatia todistusten akateemista tunnustamista edellytyksenä koulutukseen pääsulle, ja viranomaiset voivat arvioida, vastaako tutkintotodistuksen haltijan saama koulutus kansallisen lainsäädännön vaatimuksia. Viranomaiset voivat myös vapaasti määrätä tämän menettelyn säännöistä, mutta ovat EY:n perustamissopimuksen 12 artiklan mukaisesti velvollisia olemaan harjoittamatta suoraa tai epäsuoraa kansallisuuteen perustuva syrjintää.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei ole mahdollista päätellä, onko tällaista syrjintää tapahtunut.

(¹) EYVL L 19, 24.1.1989.

(2003/C 192 E/257)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0711/03

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(10. maaliskuuta 2003)

Aihe: Malpensen lentokentän laajentaminen

Eikö komissio katso, että Malpensen lentokentän laajentamiseen liittyvät tarjouskilpailumenettelyt ovat voimassa olevan yhteisön oikeuden, etenkin julkisia tarjouskilpailuja koskevan oikeuden, vastaisia ja että laajentamissuunnitelmat ylittävät ehdottomasti kuutiotilavuuden, joka alkuperäisessä hankkeessa oli hyväksytty, mikä on siis alkuperäisen hankkeen tosiasiallinen rikkomus? Eikö komissio katso, että ennen töiden aloittamista on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessään toimittamien tietojen ja siihen liitettyjen lukuisten asiakirjojen perusteella komissio ei voi päätellä, onko hankintaviranomaisena toimiva SEA

mahdollisesti rikkonut julkisia hankintoja koskevaa yhteisön lainsäädäntöä tehdessään sopimuksen Malpensen lentokentän laajentamisesta. Näin ollen komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että komission yksiköt (sisämarkkinoiden pääosasto, linja – julkisten hankintojen politiikka) ovat valmiit tutkimaan kaikki lisäseikat, jotka voivat selvittää mainitussa kirjallisessa kysymyksessä esitetyn julkisia hankintoja koskevaan yhteisön oikeuteen kohdistuvan rikkomisen luonnetta ja laajuutta.

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY⁽²⁾, jäljempänä ”direktiivi”, säädetään, että ennen luvan myöntämistä hankkeet, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden vaikutukset arvioidaan. Tämän direktiivin liitteessä I mainitut hankkeet arvioidaan 5–10 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on määriteltävä liitteessä II mainittujen hankkeiden osalta: a) tapauskohtaisesti selvittämällä tai b) jäsenvaltioiden asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla, arvioidaanko hanke 5–10 artiklan mukaisesti.

Lentokentät, joiden pääkiitorata on vähintään 2100 metriä pitkä, mainitaan direktiivin liitteessä I (luokka 7 a). Kaikki muutokset tai laajennukset liitteessä I tai liitteessä II mainittuihin sellaisiin hankkeisiin, joille on jo myönnetty lupa, jotka on jo toteutettu tai joita parhaillaan toteutetaan, jos muutoksesta tai laajennuksesta voi olla merkittävää haittaa ympäristölle, luetellaan direktiivin liitteessä II (luokka 13).

Voidakseen koota tietoja tästä nimenomaisesta tapauksesta ja arvioida sen vastaavuutta edellä mainittujen yhteisön oikeuden säännösten kanssa, komissio on äskettäin lähettänyt tietopyynnön Italian viranomaisille. Jos todetaan, että parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa edellä mainittuja säännöksiä on sovellettu virheellisesti, komissio ryhtyy asianmukaisiin toimenpiteisiin EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan nojalla, jotta yhteisön oikeuden noudattaminen voidaan varmistaa.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997.

(2003/C 192 E/258)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET P-0750/03

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle

(5. maaliskuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin kodittomat

Kodittomien määrä kasvaa jatkuvasti. Euroopan asunnottomuuden vastaisen taistelun kattojärjestön (FEANSTA) mukaan asunnottomia arvioidaan olevan tällä hetkellä kolme miljoonaa, joista 10 prosenttia nukkuu yönsä pysyvästi ulkona. Asunnottomuuden laajuus vaihtelee maittain, ja todellisen tilanteen kartoittaminen ja maiden väliset vertailut ovat vaikeita, koska tilastotiedot ja täsmälliset määritelmät puuttuvat.

Onko Euroopan komissiolla käytettävissään tutkimustuloksia tästä ilmiöstä, joka uhkaa yhteiskunnallista koheesiota ja heikentää Euroopan sosiaalista mallia, ja onko se arvioinut jäsenvaltioiden asuntopolitiikkoja? Aikooko komissio tehdä asiaa koskevia aloitteita tämän ilmiön torjumiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(31. maaliskuuta 2003)

Kodittomuuteen liittyvät seikat ovat tärkeä aihe sosiaalisen osallisuuden edistämistä koskevassa avoimessa koordinoitimenetelmässä. Joulukuussa 2000 Nizzassa kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa sovituissa köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä koskevissa yhteisissä tavoitteissa asetettiin tavoitteen 1 päämääräksi panna täytäntöön politiikkoja, joiden tavoitteena on tarjota jokaiselle kunnollinen ja hygieeninen asunto sekä paikalliset olot huomioon ottaen normaalit elämisen edellytykset täyttävät peruspalvelut. Tavoitteen 2 päämäärä oli eritellympi: ”Pannaan täytäntöön politiikkoja, joilla pyritään torjumaan mahdollisesti syrjäytymiseen johtavia kriisitilanteita kuten ylivelkaantumista, koulunkäynnin keskeyttämistä tai asunnon menettämistä”.

Kodittomuus on monitahoinen kysymys, jossa ei ole kyse ainoastaan asunnosta. Useat kodittomat kamppailevat monenlaisten ongelmien kanssa, jotka voivat liittyä henkiseen tai fyysiseen terveyteen taikka työttömyyteen, ja jotka vetävät heidät köyhyyskierteeseen. Tämän vuoksi on olennaista, ettei keskitytä vain ns. kadun kasvatteihin, vaan lähestytään kodittomuutta laaja-alaisemmin. Siedettävät asuin- ja elinolosuhteet ovat jokaisen ihmisen perustarpeita. Asianmukaisen asunnon saannin turvaaminen on usein edellytyksenä sille, että voi nauttia useista perusoikeuksista, joiden tulisi kuulua kaikille.

Aihetta korostetaan kansallisiin suunnitelmiin perustuvassa yhteisessä raportissa sosiaalisesta osallisuudesta, joka hyväksyttiin joulukuussa 2001⁽¹⁾. Raportissa esitetään tulevaisuutta varten kahdeksan keskeistä haastetta, joista suurin osa ratkaisisi osaltaan kodittomuuden ongelmia. Erityisesti hyvien asuinolojen turvaamisessa on kyse mahdollisuudesta hyvälaatuiseen ja kohtuuhintaiseen asumiseen, jota pidetään perustarpeena ja perusoikeutena. Tähän tarpeeseen vastaaminen on edelleen merkittävä haaste useissa jäsenvaltioissa. Joissain maissa toinen oleellinen haaste on tarkoituksenmukaisten ja yhtenäisten ratkaisujen kehittäminen asunnottomuuden ehkäisemiseksi ja siihen puuttumiseksi. Jäsenvaltioiden odotetaan esittävän aloitteita heinäkuussa 2003 annettavissa kansallisissa suunnitelmissa näihin haasteisiin vastaamiseksi.

Köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä koskevien puutteellisten tietojen täydentämisessä on edetty huomattavasti. Aiheesta on kuitenkin erittäin vaikea saada riittävän kattavaa tietoa. Euroopan yhteisön kotitalouksien kyselytutkimus (European Community Household Panel, ECHP) on tilastollinen väline, jolla kerätään ansiotuloja ja elinolosuhteita koskevia vertailukelpoisia tietoja. Samassa yhteydessä käsitellään siedettäviä asuin- ja elinolosuhteita. Mainittu kyselytutkimus ei kuitenkaan täytä riittävästi tarvetta mitata kodittomuutta koko laajuudessaan, koska kyse on kotitaloustutkimuksesta, jossa kotitalouden määritelmä sulkee pois kodittomat. Vuodesta 2003 lähtien mainitun kyselytutkimuksen korvaa uusi tilastollinen väline, yhteisön tulo- ja elinolotilastot (Union Statistics on Income and Living Conditions (SILC)), mutta senkin tiedot perustuvat kotitalouksiin.

Eurostat on perustanut erityisen asiantuntijaryhmän täydentämään kyseistä puutetta. Ryhmän tavoitteet ovat seuraavat:

- tarkastellaan tilastotietojen nykyistä saatavuutta 15 jäsenvaltiossa ja 13 ehdokasmaassa sekä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöön (OECD) kuuluvissa maissa, myös määritelmiä, keräysmenetelmiä, esitettyjä kysymyksiä ja tietojen saatavuutta
- kehitetään yhdenmukaistettu menetelmä tietojen keräämiseksi tulevaisuudessa, sekä määritellään kodittomuus, otoksia koskevat ohjeet ja kerättävät tilastotiedot
- ehdotetaan sopivien indikaattorien luetteloa, jota sosiaalisen suojelun komitea tarkastelee yhteiseen sopimukseen pääsemiseksi.

⁽¹⁾ KOM(2001) 565 lopullinen.

(2003/C 192 E/259)

KIRJALLINEN KYSYMYKS P-0753/03

esittäjä(t): María Rodríguez Ramos (PSE) komissiolle

(5. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kastiliassa ja Leónissa täytäntöönpantu 70 nautaeläimen lopettaminen ampumalla

Kastilian ja Leónin maatalousviranomaiset eivät ole pystyneet kokoamaan yhteen yli 250:tä nautaa, jotka ovat niiden omistajan kuoltua jo 5 vuoden ajan vaeltaneet vapaina kunnan metsissä Cabreran alueella Leónissa. Viranomaiset ovat valtuuttaneet alueen metsästäjät lopettamaan kyseiset eläimet ampumalla. Tämän kuun ensimmäisenä viikonloppuna ammuttiin 70 nautaa, joista jotkut lopetettiin pitkien kärsimysten jälkeen pistoolilla. Toimenpiteitä aiotaan jatkaa.

Voiko komissio estää välittömästi sen, että Espanjan viranomaiset sallivat alueellaan eläimiä lopetettavan näin raakalaismaisella tavalla, joka on kokonaisuudessaan eläinten teurastamista koskevan yhteisön lainsäädännön vastaista?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(3. huhtikuuta 2003)*

Komissio ei ole ollut tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen kuvailemasta tilanteesta.

Jos kyseiset eläimet olivat todella villiintyneet vaellettuaan vapaina vuoristoalueella viiden vuoden ajan, komission näkemyksen mukaan niiden tappamisen ei tarvitse täyttää eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/119/EY⁽¹⁾ vaatimuksia.

Niissäkin tapauksissa, joissa direktiiviä sovelletaan, eläimen välittömän kuoleman aiheuttava ampuminen on direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eläinlajien sallittu lopettamismenetelmä.

Jos eläimet olivat villiintyneet, niiden kokoaminen yhteen teurastettavaksi jollakin toisella tavalla oli saattanut osoittautua mahdottomaksi, ja saattaa olla, etteivät niiden ampujat päässeet riittävän lähelle eläimiä varmistaakseen jokaisen eläimen välittömän kuoleman.

Tämän vuoksi komissio ei katso, että asia edellyttäisi sen puuttumista Espanjan viranomaisten toimiin.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 31.12.1993.

(2003/C 192 E/260)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0754/03**esittäjä(t): Philip Bushill-Matthews (PPE-DE) komissiolle***(5. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Krysotiiliasbesti

Asbestia koskeneeseen kirjalliseen kysymykseen E-0200/02⁽¹⁾ 15. maaliskuuta 2002 annetun vastauksen johdosta kysyn, voiko komissio nimetä vastauksessaan mainitsemansa "useat tutkimuslaitokset", erityisesti ne, jotka ovat tutkineet tai julkaisseet tutkimuksia krysotiiliasbestista syövän aiheuttajana, sekä eritellä ne tieteelliset julkaisut, joiden mukaan krysotiiliasbesti on eri aine kuin sininen ja ruskea asbesti ja toisaalta ne julkaisut, joiden mukaan kaikilla asbestityypeillä on samat syöpää aiheuttavat ominaisuudet?

⁽¹⁾ EYVL C 160 E, 4.7.2002, s. 197.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(26. maaliskuuta 2003)*

Herrojen Tannock, Arvidsson ja Trakatellis kirjalliseen kysymykseen E-0200/02 antamansa vastauksen lisäksi komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan toksisuutta, ekotoksisuutta ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean (SCTEE) 15. syyskuuta 1998⁽¹⁾ ja 17. joulukuuta 2002⁽²⁾ antamiin lausuntoihin. Nämä lausunnot sisältävät viittauksia 82 tieteelliseen julkaisuun, joista 31 käsittelee nimenomaisesti krysotiilia.

Edellä tarkoitetun tieteellisen näytön perusteella SCTEE on vahvistanut krysotiilin olevan todistettavasti ihmiselle syöpää aiheuttava aine.

⁽¹⁾ Lausunto "Chrysotile asbestos and candidate substitutes", annettu 15. syyskuuta 1998 Brysselissä pidetyssä viidennessä täysistunnossa. Saatavana http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out17_en.html.

⁽²⁾ Lausunto "Risk to human health from chrysotile asbestos and organic substitutes", annettu 17. joulukuuta 2002 Brysselissä pidetyssä 35. täysistunnossa. Saatavana http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/outcome_en.html.

(2003/C 192 E/261)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0783/03**esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle**

(14. maaliskuuta 2003)

Aihe: Yhtenäismarkkinat

Vastauksessaan yhtenäisten sisämarkkinoiden pirstoutumisesta 8. tammikuuta 2002 esittämäni kysymyseen E-3516/01⁽¹⁾ komissio toteaa, että Kreikan vaje direktiivien siirtämisessä osaksi kansallista lainsäädäntöä on jäsenvaltioiden suurin. Lisäksi komission vastauksen mukaan tämä viivästymisen edistää sisämarkkinoiden pirstoutumista ja heikentää niiden kykyä edesauttaa kasvua ja luoda työpaikkoja. Samoin vastauksessa mainitaan, että syntyvä oikeudellinen epävarmuus aiheuttaa huomattavia kustannuksia kansalaisille ja yrityksille.

Millä sijalla Kreikka on tällä hetkellä tässä tilastossa, ja millä sijoilla muut jäsenvaltiot ovat? Kuinka suuria kustannuksia tämänhetkisestä tilanteesta aiheutuu Euroopan taloudelle? Onko Kreikka saattanut julkisia sopimuksia koskevat yhteisön direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta yhtenäiset sisämarkkinat toteutuisivat täydellisesti Euroopan tasolla, jos näin ei ole vielä tapahtunut?

⁽¹⁾ EYVL C 134 E, 6.6.2002, s. 241.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(9. huhtikuuta 2003)

Eurooppa-neuvoston kevään kokouksessa (21. maaliskuuta 2003) esitettyjen viimeisimpien lukujen mukaan Kreikan täytäntöönpanovaje on nyt 3,8 prosenttia, joka on kolmanneksi korkein vaje kaikista jäsenvaltioista ja vastaa 58:aa direktiiviä, joita ei ole pantu täytäntöön ajallaan. Kreikan vaje on kasvanut huomattavasti viime vuonna Barcelonassa pidetystä Eurooppa-neuvoston kokouksesta (2,6 prosenttia). Kaikkien jäsenvaltioiden keskimääräinen täytäntöönpanovaje on myös kasvanut Barcelonan kokouksen aikaisesta 1,8 prosentista tämänhetkiseen 2,6 prosenttiin. Kaikki julkisia hankintoja koskevat direktiivit on nyt kuitenkin saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä Kreikassa ja muissa jäsenvaltioissa.

Komissio tarkastelee parhaillaan kysymystä sisämarkkinalainsäädännön myöhästyneen täytäntöönpanon kielteisten vaikutusten arvioinnista, mutta on jo ilmoittanut, että se on erittäin vaikea toteuttaa (ks. vastaus kirjalliseen kysymykseen E-3516/01).

Joulukuussa 2002 komissio teki useita ehdotuksia yhteisön lainsäädännön soveltamisen tehokkaammasta valvonnasta⁽¹⁾. Tulevassa sisämarkkinoiden strategiassa vuosiksi 2003–2006 esitetään pääpiirteittäin uudet tärkeät ehdotukset, joiden avulla on tarkoitus käsitellä monia jäljellä olevia ongelmia. Koska parlamentti antoi myönteisen lausunnon sisämarkkinoiden strategian katsauksesta vuodeksi 2002 (esittelijä: Malcolm Harbour), komissio uskoo, että parlamentti voi myös antaa täyden tukensa joulukuun tiedonannolle ja strategialle.

⁽¹⁾ KOM(2002) 725 lopullinen.

(2003/C 192 E/262)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0795/03**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(14. maaliskuuta 2003)

Aihe: Eurooppalaisten kansalaisten henkilötiedot

Yhdysvaltojen viranomaiset pidättivät kreikkalaisen yliopiston professorin Evgenios Angelopoulosin heti hänen saavuttuaan New Yorkin lentokentälle ja kuulustelivat häntä huolimatta siitä, että hänelle oli myönnetty maahantulolupa (viisumi) Yhdysvaltojen Ateenan konsulaatissa.

Ateenassa ilmestyvän sanomalehden tietojen mukaan, jotka oli saatu asioista hyvin perillä olevalta taholta komissiosta, amerikkalaisviranomaisten hallussa oli runsaasti kyseisen Kreikan kansalaisen henkilötietoja, jotka eurooppalaisviranomaiset olivat luovuttaneet Yhdysvaltojen viranomaisille Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen solmiman periaatesopimuksen mukaisesti. Sopimuksessa sitoudutaan välittämään amerikkalaisviranomaisille EU:n jäsenvaltioista Yhdysvaltoihin matkustavien henkilöiden henkilötiedot.

1. Sisältyykö Yhdysvaltojen kanssa tehtyyn periaatesopimukseen luottamuksellisten henkilötietojen luovuttamisesta Yhdysvaltoihin matkustavien eurooppalaisten kansalaisten henkilötietojen välittäminen? Käsiteltiinkö tätä kysymystä jollakin tapaa 27.–28. helmikuuta 2003 pidetyssä oikeudellisten asioiden neuvoston kokouksessa?

2. Onko komission tiedossa mitkä jäsenvaltiot ovat jo allekirjoittaneet kahdenvälisen sopimuksen Yhdysvaltojen kanssa kansalaistensa henkilötietojen välittämisestä, ja missä näistä sopimuksista sitoudutaan välittämään Yhdysvaltoihin matkustavien henkilöiden henkilötiedot?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2003)

Komissio on saanut tiedon arvoisan parlamentin jäsenen esiin nostamasta asiasta henkilötietojen suojasta vastaavalta Kreikan viranomaiselta. Komissiolla ei kuitenkaan ole tietoja siitä, mistä kreikkalaisen yliopiston professorin pidättäneet amerikkalaisviranomaiset saivat hallussaan olleet tiedot, eikä se siksi voi vahvistaa eikä kumota pidätyksen ja kreikkalaisessa lehdistössä julkaistujen tietojen välillä mahdollisesti olevaa yhteyttä.

Komissio onkin aloittanut keskustelut amerikkalaisviranomaisten kanssa sen jälkeen, kun Yhdysvallat sääti useita lakeja, joiden mukaan lentoyhtiöiden (eikä eurooppalaisten viranomaisten) on toimitettava amerikkalaisviranomaisille Yhdysvaltoihin lentävien matkustajien ja miehistön jäsenten henkilötiedot. Velvoitteet koskevat Euroopasta käsin toimivia lentoyhtiöitä. Parhaillaan käytävien keskustelujen tavoitteena on saada aikaan ratkaisu, joka takaisi Yhdysvaltoihin toimitetuille tiedoille riittävän suojan tietosuojasta annetun direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

Keskusteluissa ei ole vielä päästy periaatteelliseen sopimukseen, mutta Yhdysvaltain tulliviranomaiset ja Euroopan komissio ovat antaneet asiasta ”yhteisen julkilausuman” ja Yhdysvaltain tulliviranomaiset ovat sitoutuneet erityisesti suojaamaan arkaluontoisia henkilötietoja.

Komissiolla ei ole tietoja siitä, onko jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen välillä tehty asiaa koskevia kahdenvälisiä sopimuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, EYVL L 281, 23.11.1995.

(2003/C 192 E/263)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0844/03

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Yrityskonsultointisopimukset

Andersen Consultingin ja Ernst & Youngin kaltaiset konsultointipalveluja tarjoavat yritykset ovat viime aikoina nousseet otsikoihin, koska niiden konsultointipalveluja on epäilty puutteellisesti tehdyiksi. Andersen Consulting joutui arvostelun kohteeksi Enron-skandaalin yhteydessä; Ernst & Young puolestaan siksi, että Geneven kantonin hallitus vaatii siltä kolmen miljardin Sveitsin frangin suuruisia korvauksia yrityksen kantonin keskuspankille tekemässä konsultoinnissa paljastuneiden puutteiden takia.

Näiden tapausten johdosta esitän komissiolle seuraavat kysymykset:

- Kuinka monta sopimusta komissio teki konsultointiyritysten kanssa vuonna 2002? Mikä oli näiden sopimusten yhteisarvo?
- Onko komissio koskaan havainnut puutteita tehdyssä konsultoinnissa? Mitä kriteerejä komissio käyttää konsultointipalvelujen arvioimiseen?
- Onko komissiolle koskaan aiheutunut taloudellista vahinkoa konsultointiyrityksen kanssa tehdystä sopimuksesta?
- Kuinka suuri mahdollinen vahinko oli? Vaadittiinko vahingonkorvausta? Miksi vahingonkorvausta ei mahdollisesti vaadittu?
- Miksi komissio käyttää konsultointipalveluja tarjoavia yrityksiä eikä teetä konsultointia omilla työntekijöillään?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2003)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2003/C 192 E/264)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0849/03

esittäjä(t): Encarnación Redondo Jiménez (PPE-DE) komissiolle

(13. maaliskuuta 2003)

Aihe: Yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisen vaikutukset perunantuotantoon

Yhteisön perunanviljelijät kamppailevat jälleen tänä vuonna suhdanteista johtuvien vaikeuksiensa kanssa. Nämä jo tavaksi muodostuneet vaikeudet osoittavat, että sektorilla kaivataan yhteisen markkinajärjestelyn (YMJ) mukaisia toimenpiteitä. Viljelijät ovat yrittäneet itse säännöstellä tuotantoa, mutta vaikeuksia on käytännössä mahdotonta välttää, koska hinnat reagoivat markkinoiden vaihteluihin herkästi.

Hintojen laskusuhdanteesta johtuva romahdus on toistuva ilmiö. Komission yhteisen maatalouspolitiikan uudistamista koskevaan ehdotukseen sisältyy ajatus, että tuotannosta riippumattomaan tukeen oikeutetut viljelijät voisivat siirtyä viljelemään jotain toista tukikelpoista viljelykasvia. Eikö komissio näin ollen katso, että sen ehdotus lisää epävakautta perunantuotannon alalla entisestään? Milloin komissio aikoo esitellä tutkimuksen tuotannosta riippumattomien tukien vaikutuksista mainittuihin viljelykasveihin? Onko Euroopan komissio hylännyt lopullisesti ajatuksen yhteisestä markkinajärjestelystä perunantuotannon sääntelemiseksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 2003)

Yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta koskevalla komission ehdotuksella pyritään todellakin markkina-suuntautuneempaan maatalouteen. Tämän vuoksi markkinasääntelyn avulla olisi kaikin tavoin pyrittävä turvaamaan markkinoiden vakaus ja välttämään rakenteellinen epätasapaino tuotteen kysynnän ja tarjonnan välillä.

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan huolellisesti uudistusehdotuksen III osaston 5 luvun säännöksiin, joiden mukaisesti jäsenvaltioilla on mahdollisuus valita aluekohtainen lähestymistapa. Perinteisten perunantuottajien kannalta se saattaa olla hyvinkin kiinnostava vaihtoehto.

On myös syytä todeta, että useimpien viljelyskasvien tavoin peruna vaatii tietynasteista erikoistumista, laiteinvestointeja tiloilla sekä vankkaa kokemusta, jotta tuote voidaan toimittaa markkinoille kaupan pitämistä koskevien sääntöjen mukaisesti.

Perunan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönoton osalta komissio haluaa korostaa kysyjälle, että se on äskettäin vetänyt takaisin neuvostolle marraskuussa 1991 esittämänsä ehdotuksen, josta jäsenvaltiot eivät koskaan päässeet yksimielisyyteen.

Komissio katsoo joka tapauksessa, että yhteisen maatalouspolitiikan uudistamista koskevan ehdotuksen seurauksena tällainen ehdotus ei ilmeisestikään ole enää tarkoituksenmukainen.

(2003/C 192 E/265)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0852/03

esittäjä(t): Christos Folias (PPE-DE) komissiolle

(20. maaliskuuta 2003)

Aihe: Julkiset sopimukset

Kreikan lain nro 2955/2001 7.2 artiklassa sallitaan materiaalinhankinnat ilman asianomaisen tahon vuotuisten tarpeiden arviointia ja hankinnat ilman sopimuksen solmimista. Siinä ei edellytetä mitään menettelyä siitä, mikä materiaali potilaalle parhaiten soveltuu, ja sallitaan sitovan enimmäishinnan määrittäminen, mikä rajoittaa kilpailua. Lisäksi edellä mainitun lain täytäntöönpanoa koskeva yhteinen ministeriöpäätös DY6a/G.P./73754/24.7.02, joka on julkaistu hallituksen virallisessa lehdessä nro 984/31.7.02, ei perustu mihinkään teknisiin tietoihin tuotteista, jotka päätöksessä kuvataan keskenään vertailukelvottomiksi. Päätöksen mukaan laajoihin eri luokkiin kuuluvat tuotteet ovat vertailukelvottomia, jolloin otetaan käyttöön periaate, jonka mukaan kukin valmistaja tuottaa tuotteita, joita ei voi vertailla minkään muun valmistajan minkään tuotteiden kanssa. Päätöksessä myös sallitaan julkisten tahojen tehdä vapaasti hankintoja ilman sopimusten solmimista ja ilman vuotuisten tarpeidensa määrittämistä sekä tarkan sisällön että määrän suhteen.

Ovatko Kreikan laki 2955/2001 ja lain täytäntöönpanosta annettu ministeriöpäätös EU:n tavaranhankintoja koskevan lainsäädännön ja erityisesti direktiivin 93/36/ETY⁽¹⁾ mukaisia? Jos eivät ole, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Kreikka panisi edellä mainitun direktiivin asianmukaisesti täytäntöön, ja milloin?

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 2003)

Komissio ottaa selvää kyseisestä Kreikan laista (nro 2955/2001) ja sen soveltamista koskevasta ministeriön päätöksestä (DY6a/GP/73754/24-7-02/FEK 984/31-7-02) tutkiakseen, ovatko mainitut säädökset yhdenmukaisia direktiivin 93/36/ETY⁽¹⁾ (julkiset tavaranhankinnat) säännösten kanssa.

Tutkimuksen nopeuttamiseksi arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään toimittamaan komissiolle kaikki tiedot, jotka hänellä on kyseisestä asiasta.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 93/36/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimustentekomenettelyjen yhteensovittamisesta, EYVL L 199, 9.8.1993.

(2003/C 192 E/266)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-0914/03

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: Eurooppa-neuvoston kokous Sevillassa

Miten Sevillan Eurooppa-neuvoston oikeus- ja sisäasioihin liittyvien päätelmien täytäntöönpano on edistynyt? Miten erityisesti komission ja neuvoston mahdolliset tutkimukset yhteiseurooppalaisen rajavalvonnan luomisesta ovat edenneet?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus*(5. toukokuuta 2003)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä suulliseen kysymykseen H-0193/03 kyselytunnilla parlamentin istuntojaksolla huhtikuussa 2003 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Kirjallinen vastaus 8.4.2003.

(2003/C 192 E/267)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0929/03**esittäjä(t): Jorge Moreira Da Silva (PPE-DE) komissiolle***(24. maaliskuuta 2003)*

Aihe: Legioonalaistauti

Julkisten rakennusten vedenlämmitys- ja ilmastointilaitteiden puutteellisella huoltamisella on suora yhteys legionella-bakteerin aiheuttamien erittäin vaarallisten keuhkokuumeetapausten esiintymiseen.

1. Onko komissio sitä mieltä, että julkisten rakennusten rakentamista ja huoltamista koskevalla kansallisella lainsäädännöllä pystytään takaamaan kansalaisten suojeleminen legioonalaistaudilta? Minkä maiden lainsäädännöissä annetaan kyseiset takeet?
2. Valmisteleeiko komissio yhteisön lainsäädäntöaloitetta, jolla pyritään antamaan julkisten rakennusten huoltamista koskevat yhteiset säännöt kansanterveyden suojelemiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus*(25. huhtikuuta 2003)*

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.